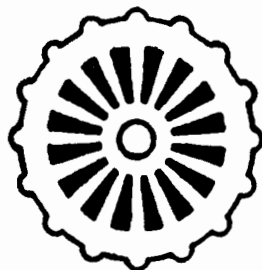

බුද්ධජයන්ති ත්‍රිපිටක ග්‍රන්ථමාලා 26-27

සුත්‍රාන්ත පිටකයෙහි

20 වන - 21 වන ග්‍රන්ථය

බුද්ධකතිකායෙ

විමානවස්ථුපාලී
පෙතවස්ථුපාලී

ත්‍රිපිටක සම්පාදක මණ්ඩලය

විසින් කරන ලද

පාඨසංශෝධන පුච්ඡ සංස්කරණයෙන් යුත්
සිංහල අනුවාදය.

ශ්‍රී බු. ව. 2550

රාජ්‍ය ව. 2006

Buddha Jayanti Tripitaka Series, Volume 26 - 27

The Twenty and Twenty-one Books in the
Suttanta-Pitaka
Khuddaka-Nikāya (3) (4)

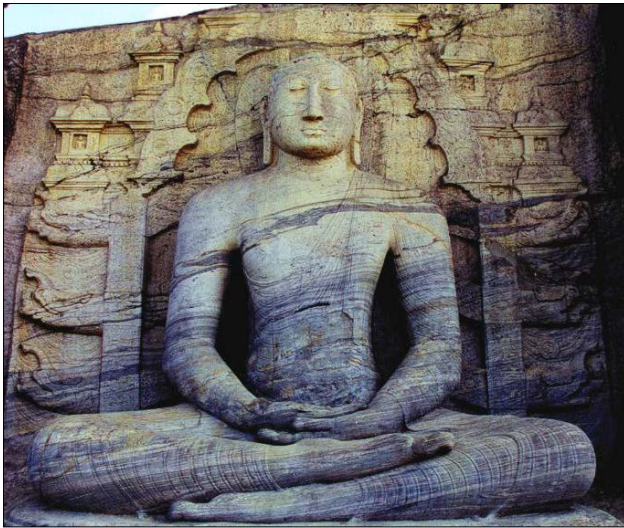
20-21

VIMĀNAVATTHU PĀLI

&

PETAVATTHU PĀLI

With the Sinhala translation
Revised and Edited by
The Tripitaka Editorial Board

නමෝ තස්ස භගවෙනෝ අරහතෝ සම්මා සම්බුද්ධස්ස !
නමෝ තස්ස භගවෙනෝ අරහතෝ සම්මා සම්බුද්ධස්ස !!
නමෝ තස්ස භගවෙනෝ අරහතෝ සම්මා සම්බුද්ධස්ස !!!

මෙම බුද්ධ ජයන්ති ත්‍රිපිටක ග්‍රන්ථ මාලාව,
 නිවනේ සැනසීම සොයන සෑම ලොවසියෙකුටම
 පරිහරණය කළහැකි ලෙස සැකසීමට නන් අයුරින් ආයතනවල දැක්වූ
 සෑම උතුමන්ටම පළමුව ස්තූතිය පුදකරන අතරම
 යමෙක් මෙම බුද්ධ ජයන්ති ත්‍රිපිටක ග්‍රන්ථ මාලාව පරිහරණයෙන්,
 යම් සත් කටයුත්තක් කරන්නේනම් එහි ද,
 නිවනේ සැනසීම ලබනම් එහි ද
 සියලු ආනිසංසයෝ මෙම බුද්ධ ජයන්ති ත්‍රිපිටක ග්‍රන්ථ මාලාව
 මේ අයුරින් සැකසීමට ආයතනවල දැක්වූ
 ඔවුන් සෑම දෙනාටම අනුමෝදන් වෙත්වා!!!
 නිවන් දකින තුරු අභිවුර්ධියක්ම වෙත්වා!!!
 පතනා බෝධියකින් වහා වහා නිවනේ සැනසීම ම අත්වේවා!!!

ඔබ සැමට යහපතක්ම වෙත්වා!!!

| සැලකිය යුතුය :

මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 17,271 හි ඇතුළත් කර ඇත. එහි පටුන මත ඇති මාතෘකා මත click කිරීම මගින් ඊට අදාළ පිටුව වෙතට යොමුවේ.

නැවත පටුන වෙතට යොමුවීමට Table of Contents හෝ පිටු අංකය (17,217) සටහන් කර යොමු වන්න.

සුභගන්තපිටකෙ
බුද්දකනිකායො
විමානවස්ත්‍රපාලි

සුත්‍රාන්තපිටකයෙහි
බුද්දකනිකායාන්තරීත
විමානවස්ත්‍රපාලි
(සිංහලානුවාදය)

**“කථාගතපපවෙදිකො භික්ඛවෙ ධම්මවිනයො විවචො විරොචති
නො පටිච්ඡනෙනා.”**

**“මහණෙනි, කථාගතයන් වහන්සේ විසින් දෙශනා කරන ලද
ධර්මය හා විනය විවෘත වූයේ බබළයි. වැසුණේ නො ම බබළයි.”**

(අධ්‍යුක්තරනිකාය, තිකතිපාත - භරණ්ඩවග්ග, 9 සූත්‍රය)

පටුන CONTENTS

			82
සංස්කාරක නිවේදනය	...	..	xiii
ත්‍රිපිටක සම්පාදක මණ්ඩලය	...	...	xv
සංඥාපනය	...	..	xvii-xxi
සංඛ්‍යාත්මක නිරූපණය	..	...	xxiii
පාළි භාෂාව	...	...	xxv
විමානවත්තු විසය සූචි	...	...	xxvii-xxix
විමානවත්තු පෙළ හා සිංහල අනුවාදය	...	...	2 - 219
ගාථාදිපාද - සූචි	...	...	221 - 232
සංඥාපනාමානුකූලමණිකා	...	...	233 - 234
විසයසපදනුකූලමණිකා	...	...	235 - 243

සංස්කාරක නිවේදනය

බුද්ධිජයනති ත්‍රිපිටක ග්‍රන්ථාලයෙහි සවිසිවන (26) ග්‍රන්ථ වශයෙන් සමන්ත කරන ලද්දේ 'විමානවත්තපාළි' යි. පඤ්ච මහානිකාය ග්‍රන්ථයන් කෙරෙහි 'බුද්ධකනිකායෙහි' ලා සඬ්භිත වූ "විමානවත්ත පාළිය" එමැ කුණුගත්සභියේ සවැනි ග්‍රන්ථය ද වෙයි.

ලංකා බෞද්ධමණ්ඩලය මගින් දෙදහස්පන්සියවැනි සමුද්ධා මධ්‍යලය සිහිකිරීම සඳහා සමන්ත කළ සත්ත්‍රියාවලියෙහි ප්‍රමුඛ-සානායට පැමිණියේ ත්‍රිපිටක බුද්ධවචනය සිංහල භාෂායෙන් නබාලීම යැ. එහි ලා විමානවත්තපාළිය සියබසට නභාලීම සඳහා ආරාධිත වූවාහු මහනුවර මහාවිහාරපරිවේණාධිපති රාජකීයපණ්ඩිත විද්‍යාවිශාරද භාල්යාලේ සුමනනිස්සාභිධාන සියම් මහනිකායේ අස්ථිරි විහාරපාර්ශ්වයේ අනුනායකසංවිරයන් වහන්සේ යැ. උන්වහන්සේ විසින් යථාකාලයෙහි පරිවර්තනකායාභිය නිමහම් කරන ලද්දේ යැ.

යළි වර්තමාන ත්‍රිපිටක සම්පාදකමණ්ඩලයෙහි ධර්මර පණ්ඩිත මහතෙරවරුන් විසින් පාඨශෝධන පූර්වක වැ පරිවර්තනය ද මැනැදින් සංස්කරණය කොට මුද්‍රණය සඳහා සකස් කරනලද්දේ ය. හිමුල, මාකඩවර 'රෙවන' පරිවේණාධිපති රාජකීයපණ්ඩිත කරහම්පිටිගොඩ සුමනසාර සංවිරයන් වහන්සේ විසින් 'විමානවත්ත, පෙතවත්ත' යන ග්‍රන්ථය මැ පිළිබඳ කොට දහසූතු හැම කරුණක් මැ අලලා වෙන වෙන මැ ලියනලද සංඥාපන දෙකක් ද මෙහි ඇත. එය මේ ග්‍රන්ථයන් පිළිබඳ වැ අධ්‍යයනයක් ලබනුවනට මහත් පිටුවහලක් බව කියැයුතු වේ.

මේ අධිකාරයෙහි අනුග්‍රාහක වූ අතිගරු ජනාධිපති ජේ. ආර්. ජයවර්ධන උතුමාණන් හා ගරු අග්‍රාමාත්‍ය ආර්. ප්‍රේමදාස මැති-තුමාණන් ද ගරු සංස්කෘතික අමාත්‍ය තැන්පත් ඊ. ඇල්. බී. හුරුල්ලේ මැතිතුමාණන් හා ත්‍රිපිටක ග්‍රන්ථ ඉක්මනින් පළකරවාලීම සඳහා ඉමහත් උද්‍යෝගයෙන් ක්‍රියා කරන සංස්කෘතික අමාත්‍යාංශයෙහි අතිරේක ලේකම් තැන්පත් සෝමපාල ජයවර්ධන මහතාණන් ද කෘතචේදී වැ මෙහි ලා සඳහන් කටමත.

තවද ආරම්භක බෞද්ධමණ්ඩලයෙහි සත්පුරුෂයන් හා ත්‍රිපිටක සම්පාදක මණ්ඩලයට හැම ලෙසින් පහසුකම් සලසන මහානායක චාරිකාරාමයෙහි නියුක්ත ඇම්. ඒ. ආර්. සමරසිංහ මහතා හා නිසර මුද්‍රණාලයාධිකාරීන් ඇතුළු සේවක මණ්ඩලය ද මෙහි ලා සිහිපත් කරන අතර මෙ හැම දෙන පයභාජනිශාසනප්‍රවර්තන කුශල හෙතෙයෙන් සුබභාගී වෙන්වා' යි ආශංසනය කරමින.

මේ වගට, ශාස්තෘශාසනෝදයකාරී,
ලබුගම ලඩකානඤ්ඤ
මහානායකසංවිර.

1982 ජනවාරි 30 වැනි දින
ත්‍රිපිටකකායාලයේ දී යැ.
115, විජේරාම මාවත
කොළඹ 7.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 17,271 හි ඇතුළත් කර ඇත.

ත්‍රිපිටක සම්පාදක මණ්ඩලය

උපදෙශක :

අඤ්ඤාමහාපණ්ණාසක, බ්‍රහ්මදේවගොඨ ආනන්දවෙරෙහිය මහානායක මහාසංචාරිපාදයන් වහන්සේ.

සභාපති :

අභංගම විද්‍යාවන්තපුරිවෙණාධිපති, ත්‍රිපිටකවාග්ගීඤ්ඤාචාර්ය, කෝදගොඩ ශ්‍රී භානාලොක දක්ෂිණලක්ඛායෙහි ප්‍රධාන සභකනායක සංචාරිපාදයන් වහන්සේ.

ප්‍රධාන සම්පාදක :

මොල්ලිගොඩ ප්‍රච්චන්දොදය පරිවෙණාධිපති ත්‍රිපිටකවාග්ගීඤ්ඤාචාර්ය, උබුගම ශ්‍රී ලක්ඛානන්ද—කෝට්ටේ ශ්‍රී කල්‍යාණී සාමග්‍රිධම් මහාසභකනායක මහානායක සංචාරිපාදයන් වහන්සේ.

සම්පාදක :

කිරුළපන පූර්වාරාමාධිපති හා අනුරාධපුර බුද්ධග්‍රාමක ධම්පියාධිපති, ශාසත්‍යපති, විද්‍යාවිශාරද, රාජකීයපණ්ණාසක, රද්දල්ලේ ශ්‍රී ප්‍රභාලොක — කෝට්ටේ ශ්‍රී කල්‍යාණී සාමග්‍රිධම් මහාසභකනායක අනුනායක සංචාරිපාදයන් වහන්සේ.

හෙරලියාවල ශ්‍රී සුධර්මාරාමාධිපති, ශාසත්‍යපති, විද්‍යාවිශාරද, රාජකීයපණ්ණාසක, වෙඩරුවේ ශ්‍රී අනවමදර්ශී කෝට්ටේ ශ්‍රී කල්‍යාණී සාමග්‍රිධම් මහාසභකනායක අනුනායක සංචාරිපාදයන් වහන්සේ.

හිඟුලේ — මාකඩවර, රෙවත පරිවෙණාධිපති රාජකීයපණ්ණාසක, කරහම්පිටිගොඩ සුමනසාර සංචාරිපාදයන් වහන්සේ.

කොළඹ නිකේතියායෙහි අශෝකාරාමාධිපති, රාජකීයපණ්ණාසක, කරදන ශ්‍රී ප්‍රඥලක්ඛාර නායක සංචාරිපාදයන් වහන්සේ.

අනුරාධපුර බුද්ධග්‍රාමක ධම්පියායෙහි, ත්‍රිපිටක අංශයෙහි මහාචාර්ය, ශාසත්‍යාචාර්ය, රාජකීයපණ්ණාසක, ත්‍රිපිටකාචාර්ය උඩුවේ ජනානන්ද සංචාරිපාදයන් වහන්සේ.

ලේකම් :

කොළඹ බෞද්ධාලොක මාවතෙහි බෞද්ධාලොක විහාරාධිපති, පණ්ණාසක, දෙරගමුවේ සිරි ධම්මපාල—කොළඹදිශායෙහි ප්‍රධාන සභකනායක සංචාරිපාදයන් වහන්සේ.

සංඥාපනය

සුඤ්ඤානපිටකයෙහි බුදුකනිකායයෙහි සඩගුහයට ගිය විමානවක්ඛු වූකලී දෙවියන් විසින් පූර්වජන්මයෙහි කරනලද පින්කම් ද එහි එල ප්‍රත්‍යක්ෂ කරන දිව්‍යවිමානාදි සම්පත් ද ප්‍රකාශ වන, එහෙයින් මැ හුදී ජනයාගේ සිත්සතත් සුවර්තයට නමාලන ජනකාන්ත කරා සඩගුහයෙකි. නවාභගශාස්ත්‍රාශාසනයෙහි ගාරාභයෙහි ඇතුළු වන මෙහි ගාරා පාවජා විසර්ජන විසින් ද්විවිධ වෙයි. විසර්ජන ගාරා ඒ ඒ දෙවියන් විසින් ද දෙවිපුතුන් විසින් ද ප්‍රකාශිත යැ. පාවජා අතුරෙහි ඇතුළු ගාරා බුදුරජුන් විසින් ද සක්දෙවරජු ආදීන් විසින් ද ශ්‍රාවකයන් විසින් ද අසනලද යැ. එහි දු බහුතර සඬකාව ද්විතීය ශ්‍රාවක මහමුගලන් මහරහතුන් වහන්සේ විසින් අසනලද ගාරා යි.

උන් වහන්සේ දෙවිලොව සැරිසරා ඒ ඒ දෙවියන් ලද සම්පත් බලා එයට හේතු විසින් ඔවුන් කළ පින්කම් අසාගෙන අවුත් බුදුරජුන් හමුවෙහි ප්‍රකාශ කෙරෙහි. බුදුහු පින්පල පසක් කරවන පිණිස සිවුපිරිසෙහි දේශනා කෙරෙහි. ඒ අසා සැදහැනියෝ පින්කම්හි උත්සුක වෙති, දුසිරිතින් මිදී සුසිරිතට නැමෙති. එහෙයින් මේ දේශනා බෙහෙවින් එළවන් ද ජනකාන්ත ද වී. ධර්මදේශකයෝ පුණ්‍යඵලනිදර්ශනයෙහි ලා විමානවක්ඛු උපයෝග කරගනිති. එ මැ දෙසුම් උචසුඋචැසියන්ගේ මන වඩයි. විමානවක්ඛු සියබසට නැඟු ගම්මුල්ලේ රතනපාල තෙරණුවනට කීර්ති ශ්‍රී රාජසිංහ රජ සතමුණක කෙත් සහිත වෑ හිඟුලවිහාරය පිදු බව සිංහල විමානවස්තු ප්‍රකරණයෙහි සඳහන් වෙයි.

‘විමානවක්ඛු’ යන මෙහි ‘විමාන’ නම් දෙවියන්ගේ ක්‍රීඩානිවාස ස්ථාන යැ. ඒවා උන්ගේ සුවර්තකම්භානුභාවයෙන් නිපන් ප්‍රමාණ විශේෂයෙන් යුක්ත බැවින් විශේෂයෙන් මානනීය වන බැවින් ‘විමාන’ යි කියනු ලැබෙත්. විමානයන්ගේ ‘වක්ඛු’ විමානවක්ඛු යැ. ‘වක්ඛු’ ශබ්දය කාරණ පද්‍යය යි. ඒ ඒ දෙවියන්ගේ රූප භෝග පරිවාරාදි සම්පත් ද එය උපදවන කර්ම ද ඇසිරි කොට මේ දේශනා ප්‍රවාණ බැවින් විපාකමුඛයෙන් හෝ කර්මවිඤ්ඤාවට කාරණ භාවයෙන් ‘විමානවක්ඛු’ නමැ යි දතයුතු.

ඒ මේ විමානවස්තු වර්ග විසින් පියවර්ග යැ විඤ්ඤාචාර්ග යැ පාරිච්ඡික්කවර්ග යැ මඤ්ඤාධිකවර්ග යැ මහාරථවර්ග යැ පායාසි-වර්ග යැ සුනිකඛික්කවර්ග යැ යි වර්ග සතෙකින් පරිමිත යැ. පළමු වැන්නෙහි වස්තු සතළොසෙකැ දෙ වැන්නෙහි එකොළොසෙකැ තෙවැන්නෙහි දසයෙකැ සතර වැන්නෙහි දෙළොසෙකැ පස් වැන්නෙහි තුදුසෙකැ සවැන්නෙහි දසයෙකැ සත් වැන්නෙහි එකොළොසෙකැ යි පසාසු වස්තුවෙකි වෙයි. එහි දු පළමු සතරවගෙහි ස්ත්‍රීවිමානවස්තු පතසෙක් ද ඉතිරි තුන්වගෙහි පුරුෂවිමානවස්තු පන්තියෙක් ද දක්වන ලද්දේ යි.

මොවුනතුරෙහි කිහිපයක් හැර බහුතර සභ්‍යාව බුදුරදුන් ධර්මානුකූලයෙහි භාරතීය සමාජයෙහි පහළ වූ කර්මයකි. මල්ලිකා-විමාන වස්තු යැ විසාලක්ඛිවිමාන වස්තු යැ පිකවිමාන වස්තු යැ චූළරථවිමාන වස්තු යැ උකතරවිමාන වස්තු යැ සෙරිස්සකවිමාන වස්තු යැ යන මොහු සම්බුද්ධ පරිනිර්වාණයෙන් පසු පහළ වූවාහු වෙති. එහි දු සෙරිස්සකවිමාන වස්තුව හැර අවශේෂ සියලු කර්ම ප්‍රථමසභ්‍යායනා අවසානයෙහි සභ්‍යායනා නැතැයි වෙනස් වෙති. සෙරිස්සක විමාන වස්තු ද්විතීය සභ්‍යායනායෙහි දී සමහර තෙරුන් විසින් සභ්‍යායනායනා මහතෙරවරුන්ට ආරෝපන කරනලදු වූ සභ්‍යායනා විය. ඉන්තිලවිමාන යැ චතුර්ත්තිවිමාන යැ ස්වමනාගවිමාන යැ මහාරථ-විමාන යැ අනෙකවණ්ණවිමාන යැ සුනික්ඛිත්තවිමාන යැ යන මේ විමානකර්ම අතිශය බුදුරදුන්ගේ කාල හා සම්බන්ධ විය.

විශේෂය:

බොහෝ කර්මවන්ති පාළිය සමානසාරිකයෙන් තිබීම මෙහි දක්නා විශේෂ ලක්ෂණයකි. ඇතැම් කර්මවන්ති පාළිය පමණක් නොවැ නිදන ද එකසාරිකයෙන් හෝ මද වෙනසකින් යුතු වැ දක්නාලැබේ. (3-1) උළාරවිමාන (3-2) උච්ඡුද්ධිකාවිමාන (4-10) උච්ඡුච්චිමාන එබඳු තැනි. මේ කර්ම තුනෙහි මැ නිදන ද පාළි ද සමාන වෙයි. වස්තු පුද්ගල නාමාසය ඇත. උළාරවිමානවස්තුවෙහි නැන්දණියෝ තමාගේ පුප කොටස පිටුපස වැඩි මහණක්හට පිදු ලේලියට කිසි මොහොතකින් පහර දී ඇය මරති. උච්ඡුද්ධිකාවිමාන වස්තුවෙහි නැන්දණියෝ උක්ඛුච්චික් මහණක්හට දුන් ලේලියට පුටුවෙකින් පහර දී ඇය මරති. උච්ඡුච්චිමානවස්තුවෙහි නැන්දණියෝ උක්ඛුච්චික් මහණක්හට දුන් ලේලිය ගලෙකින් පහර දී මරති.

නාමාවිමාන වස්තු තුනකි. පඨම, දුතිය, නාමාවිමාන වස්තුවෙහි පාළි සමාන වෙයි. නිදන වෙනස්. පඨමනාමාවිමාන වස්තුවෙහි වස් නිමවා බුදුන් දක්නට වඩනා භික්ෂුහු සොළොස් දෙනෙක් නිරුද්ධ කාන්තාරයෙහි ගිහිනි කැවී පිපාසිත වැ සිටියාහු පැනට ලිඳකට යන ස්ත්‍රියක දෑත ඇය පසුපස ලිඳ වෙත ගොස් පැන් ලබාගනිති. දුතියනාමාවිමාන වස්තුවෙහි රහත් මහණ කෙනෙක් වස් වසනු පිණිස පිටිසර ආවාසයකට වඩනාහු අතරමග පවසින් පෙළි ගෙදෙරකට වඩිති. එහි ස්ත්‍රියක් උන් වහන්සේට අසුන් පතවා දී පාදෝනා දිය එළවා පය ගල්වන තෙල් දී තල්වැට පවත් සලා ගිමන් නිවා මිහිරි සිහිල් සුවඳපැනක් පිළිගන්වයි. තෘතීයනාමාවිමාන වස්තුවෙහි ද පළමු දෙවැනි වස්තුවෙහි පාළිය සපුරා දක්නට ඇත. අතිරේක ගාථා දෙකක් ද වෙයි. නිදන බෙහෙවින් වෙනස් වෙයි. එහි බුදුන් මහසඟුන් පිරිවරා දනවූ සැරිසරා 'දුණ' නම් බමුණු ගමට වඩිති. ගම්වැසියෝ ඔබට පැන් නොදෙනුව කනිකා කෙරෙහි, ලීන් තණරොඩු පිදුරු දහවියා ලා වසාලති. පැන් ගෙනයන ස්ත්‍රියක් බුදුපාමොක් මහසඟුන්ට පැන් පිළිගන්වයි. එපවත් ඇසූ ස්වාමීපුරුෂයා ඇය තළාපෙළා මරාදමයි. මෙසේ පාළි විසින් ද නිදන විසින් ද වස්තු විසින් ද සමානතා දක්නා නොයෙක් කර්ම විමානවස්තුයෙහි ඇත.

භුක්තිලව්මාන වස්තුව (2. 5) ස්ත්‍රීවිමාන කොටසෙහි ලා සඬග්‍රහ කරන ලද්දේ යැ. එහි අන්තරවිමාන සතිසෙක් වෙයි. එ හැම ස්ත්‍රීවිමාන යැ. අන්තරවිමාන දක්වීම මැ මුඛ්‍යකාරණ වූ බැවින් අප්‍රධාන වූ භුක්තිලව්මාන කර්තෘව ස්ත්‍රීවිමාන අතුරෙහි ලා සඬග්‍රහණය යැ. අන්තරවිමාන සියල්ල පාළි විසින් සමාන යැ. නිදන පුද්ගල වස්තු විසින් වෙනස් වෙයි.

රෙවතීවිමාන වස්තුව (5. 2) පුරුෂවිමාන කොටසෙහි ලා සඬග්‍රහ කරන ලද්දේ යැ. එහි ද මුඛ්‍ය වක්‍රයේ රෙවතියගේ ස්වාමීපුරුෂ වූ නන්දියගේ වස්තුව යැ. රෙවතියට විමානසෙක් නැත. ඔ පවිකම් කොට නිශ්චන් එකකි. ඇයගේ කර්තෘව ප්‍රත්‍යවස්තුයෙහි සඬග්‍රහ කරන ලද්දේ යි.

විශේෂ ශබ්දප්‍රයෝග:

පාළියෙහි විරල වූ විශේෂ ශබ්දප්‍රයෝග ද විමානවක්‍රයෙහි දක්නා ලැබේ. පහත පළ වක්‍රයේ එබඳු තැනි.

සුවිමිතිතා:

ද්විවිමානවක්‍ර (2. 1) මහාරථවිමානවක්‍ර (5. 14) යන දෙකන්හි ‘සුවිමිතිතා’යි පදරූපයෙක් ඇත. ද්විවිමාන අටුවායෙහි “සුවිමිතිතාති සුඛමිතිතා” යි ද මහාරථවිමාන අටුවායෙහි “සුවිමිතිතාති සුච්ඡි සිතකරණා” යි ද ව්‍යාකෘත යැ. ‘සිත’ යනු ද ‘මිතිත’ යනු ද භාසපයඝාය වෙයි. එයින් ‘සුවිමිතිත’ යනු ‘සුවිඤ්ඤා’ යන සංසකෘත ශබ්දරූපයෙහි ප්‍රාකෘතස්වරූපය බව පෙනේ.

සෙය්‍යාසා:

ද්විවිමානවක්‍රයෙහි (2. 1) මුද්‍රිත පෙළෙහි ද අටුවාහි ද ‘සෙය්‍යාසෙ’ යන ශබ්දරූපයෙක් ඇත. “සෙය්‍යාසෙති සෙය්‍යතරා” යනු එහි අටුවා යි. ධම්මපදයෙහි “මිච්ඡාපණ්ණිතං විතං පාපියො නං තතො කරො” යන්නෙහි ඉක්ලපක්‍ෂය “සමුදා පණ්ණිතං විතං සෙය්‍යසො නං තතො කරො”යි දක්වනලද්දේ යැ. එයින් ‘සෙය්‍යාසො’ යනු ‘පාපියො’ යන්නෙහි විරුද්ධවචනය බව පෙනෙයි. එහි ලිඛ්‍යරූපය ‘සෙය්‍යස’ යනු යි. ඒ වූකලී සංස්කෘතයෙහි ‘ශ්‍රෙයස්’ ශබ්දයෙහි ප්‍රාකෘතස්වරූපය යි. එසේ වත් මැ ‘සෙය්‍යාසො’ යන්නෙහි ස්ත්‍රීරූපය ‘සෙය්‍යසා’ වියැයුතු යැ. ‘සෙය්‍යසි’ කියා හෝ වියැහෙයි. එහි සංස්කෘතශබ්දරූපය ‘ශ්‍රෙයසි’ යනු යි. ‘සෙය්‍යාසෙ’ යනු ලිපි දෙශයෙකැ යි සිතමහ.

වියාකාසි:

“පඤ්ඤා පුට්ඨො වියාකාසි” යනු පෘථ්විසර්ජන කර්තෘවක් පාසා දක්නාලැබෙන වාක්‍යාබණ්ඩයෙකි. එහි ‘වියාකාසි’ යනු ‘ව්‍යාකාසි’ යන ආත්මනයෙහි ප්‍රාකෘතස්වරූපය යි.

අනුකම්පයා:

ගොපාලවිමානවක්‍රියයෙහි (7. 6) “අහාසි කුමාසං මමානුකම්පයා”යි ‘අනුකම්පා’ ශබ්දයෙහි තෘතීයාවිභක්තිරූපය අනුකම්පයා’යි දක්වෙයි. ඒ වූකලී සංස්කෘතභාෂාසවරූපය ගත් ශබ්දප්‍රයෝගයෙකි. එහි පාළි සවරූපය ‘අනුකම්පාය’ යනු යි.

සිංසරෙ:

මහාරජවිමානවක්‍රියයෙහි (5. 14) “මනො තවඤ්ඤය තථෙව සිංසරෙ”යි ‘සිංසරෙ’ යන ආධ්‍යාතරූපයෙන් ඇත. “සිංසරෙති සංසරෙර, පවත්තරෙති අකො” යනු එහි අටුවා යි. ගමනාසී ‘සිංස’ ධාතුප්‍රයෝගයෙකි.

අහුවාසිං:

අනෙකවණ්ණවිමානවක්‍රියයෙහි (7. 8) “අහං හදන්තො අහුවාසිං පුබ්බෙ”යි ‘හු-සන්තායං’ ධාතුවෙහි අතීතකාලික උත්තමපුරුෂෙක වචනය ‘අහුවාසිං’ යි දක්වනලද්දෙ යැ. “අහුවාසිනති අහොසිං” යනු එහි අටුවා යි.

සමුස්සිතාසෙ:

සෙරිසෂ්ඨවිමානවක්‍රියයෙහි (7. 10) “වෙචරියඤ්ඤා සමුස්සිතාසෙ”යි. ‘සමුස්සිත’ ශබ්දයාගේ ප්‍රථමාබහුවචනරූපය ‘සමුස්සිතාසෙ’යි කියනලද්දෙ යැ. මේ වූකලී “දෙවාසං” ශ්‍රාතමණාසං” ආදී වෛදික ශබ්දප්‍රයෝගයෙහි ප්‍රාකෘත සවරූප වෙයි එහි මැ “ඵමා ඉමෙ ජොතිරසාමයාසෙ” “තඤ්ඤා ධම්මං පසසථ වාණිජාසෙ” යන තන්හි ‘ජොතිරසාමයාසෙ’ ‘වාණිජාසෙ’ යන ශබ්දප්‍රයෝග ද මෙ මැ නියව්.

අපිලන්ධන:

මහාරජවිමානවක්‍රියයෙහි (5. 14) “රජස්ස සොසො අපිලක්ඛනාන ව”යි ආහරණපයභාස වූ ‘අපිලක්ඛන’ ශබ්දයෙන් ඇත. “අපිලක්ඛනාන වාහි අකාරො නිපාතමත්තං, පිලක්ඛනානං ආහරණානං අපිලක්ඛනානං ච ආහරණපරියායොති වා වදන්ති” යනු අටුවා යි.

බුද්ධිකාලීන භාරතයෙහි සමාජතත්ත්වගවේෂණයෙහි ලා විමානවක්‍රිය ඉතා අගනා ග්‍රන්ථයෙකි. සමකාලීන සමාජයෙහි විවිධ කරුණු ඉන් අනාවරණ වෙයි.

(1) සමයවීරොධි සංවිධාන: බුදුසමයෙහි ව්‍යාප්තියට එරෙහි වූ බමුණන් සංවිධාන වූ නැගීසිව් අයුරු තනියනාවා විමාන වස්තූයෙහි නිදනකථායෙන් අනාවරණ වෙයි. ගමන්විධායෙහි පවසට පැන් අත්‍යවශ්‍ය දෑයෙකි. ‘චූණ’ ගම්වැසි බමුණෝ වාරිකායෙහි වධනා බුදුපාමොක් මහසභනට පැන් නොදෙනුව කතිකා කොටගෙන ලින් වසාදූහ. පැන් දුන් ස්ත්‍රීය මරාදූමුහ.

(2) රජුන්ගේ නගරප්‍රදක්මණා: ජනරැකූන්ගේ පිණිස රජුන් මහසෙන්ගේ පිරිවරා පෙරහිරින් නගරප්‍රදක්මණා කරන සිරිතක් එකල දඹදිවැ පැවැති සැටි ‘කුරුමරවිමානවත්ථු’ නිදනයෙන් හෙළි වෙයි. එහි මගධෙශවර ‘බිම්බිසාර’ රජු විසින් කරනලද එවන් නගර ප්‍රදක්මණාවක් සඳහන් වේ.

(3) උද්භිදවිද්‍යා: වෘක්ෂලතාවන් අකාලයෙහි මල්පල ගැන්වියැ හැකි ශිල්පියා ක්‍රම බුද්ධිකාලීනභාවයෙහි උද්‍යානපාලකයන් දැනැසිටි බව එළයකඩවිමාන වස්තු නිදනයෙන් අනාවරණ වෙයි. අකාලයෙහි අඹපල බුදින රිසියෙක් මගධයේ බිම්සර රජහට උපදි. හෙ එපවත් උයන්පල්ලාට දන්වයි. “උයනෙහි අඹ නැත, මදකලක් ඉවසන්නෙ යැ, නොබෝකලෙකින් අඹපල ලබාදෙමි” උයන්පල්ලා කියයි. හෙ අඹරුක්මුල පියවි පස් බැහැර කර කිසි යම් පසක් යොදා ජලමිශ්‍රණයක් ඉසි. නොබෝකලෙකින් පත් සැලිණ. යළි ඒ පස ඉවත් කොට බොරළුමුණකසට මුසු පියවිපස් යොදා දිය ඉසි. නොබෝ කලෙහි අඹරුක් දලුලා මල්ගෙන පලදරි.

(4) කර්ණශූලයට කකුළුරස: කකුළුරස කර්ණශූලාබාධයට ශ්‍රේෂ්ඨවත් බව ‘කක්කටරසදයකඩවිමාන වස්තු නිදනයෙන් අනාවරණ වෙයි. “විදග්ගා භාවනායෙහි යෙදීසිටි මහණක්හට කර්ණශූලපීඩායෙන් සිත් සමාහිත කරනු නොහැකි වෙයි. බුදුහු එපවත් අසා එයට කකුළුරස බොජුන් සන්ප්‍රාය සේ දැන ‘මගධසෛත්‍රයෙහි පිඩුසිභා යව’ යි වදළහ. ඔබ එසේ කළහ. එහි දී ලද කකුළුරස මුසු බොජුන් වළඳා රොග සන්තිද්‍රවාගෙන විදසුන් වඩා රහත් වූහ.”

(5) පිනට පැදි උවැසියක්: බැළයට ගත් එකක ස්වාමියාගේ උපස්ථානයට තබා පින්කමට අවසරගත් උවැසියක් පිළිබඳ පහන් සංවේග දනවන සිද්ධියක් ‘උත්තරාවිමානවත්ථු’ නිදනයෙන් හෙළි වෙයි. “පළමු රජගහනුවර මහසිටුහුගේ සෙවක වැ සිට පසු කලෙකැ බිම්සර මහරජු කෙරෙන් මහධන සිටු තැන් ලද ‘පුණණ’ සිටුහුගේ දුහිතෘ ‘උත්තරා’ රජගහනුවර සිටුහුගේ පුතුහට භායභී වෙයි. පින්කමට අවකාශ නොලත් ඔහු පියසිටුහුගෙන් ලද කහවණු පසළොස් දහසක් දී ‘සිරිමා’ නම් අභිරුපි නගරසොහිනිය පසළොස් දවසකට බැළයට ගෙන සිය සැමියාගේ උපස්ථානයට තබා අවකාශ ගෙන අභිමසක් සිටුගෙහි දී බුදුපාමොක් මසසහනට මහදනක් පැවැත්වූ.”

මෙවන් රසබර පවතින් සැරැසුණු ‘විමානවත්ථු’ මානවචරිත සංස්කරණයෙහි ලා අතීතයොපකාරී වන, එහෙයින් මැ බෞද්ධ සංස්කෘතිය හා දඩි ලෙස බැදීසිටුනා අගනා ග්‍රන්ථයකි.

වීරං නිධංකු ලොකසමී සමා සමුද්ධියාසනං.

කරහම්පිටිගොඩ සුමනසාර යථවීර

රෙවත පිරිවෙන

මාකඩවර,

හිඟුල.

1982 ජනවාරි 1 දින.

THE PALI ALPHABET

IN SINHALA CHARACTERS

VOWELS

අ a ආ ā ඉ i ඊ ī උ u ඌ ḷ එ ē ඔ o

CONSONANTS

ක ka	ඛ kha	ග ga	ඝ gha	ධ ḍa
ච ca	ඡ cha	ජ ja	ඣ jha	ඤ ña
ට ta	ඨ tha	ඩ ḍa	ඬ ḍha	ණ ṇa
ත ta	ථ tha	ද da	ධ dha	න na
ප pa	ඵ pha	බ ba	භ bha	ම ma
ය ya	ර ra	ල la	ව va	ස sa
හ ha	ළ ḷa	ආ ṇ		
ක ka	කා kā	කි ki	කී kī	කු ku
කු ku	කු කු	කෙ kē	කෙ කෙ	කො kō
ඛ kha	ඛා khā	ඛි khi	ඛී khī	ඛු khū
ඛු khū	ඛු ඛු	ඛෙ khē	ඛෙ ඛෙ	ඛො khō
ග ga	ගා gā	ගි gi	ගී gī	ගු gu
ගු gu	ගු ගු	ගෙ gē	ගෙ ගෙ	ගො gō

CONJUNCT-CONSONANTS

කක ka	කඤ kaṇḍa	ත් ra	මෙ mpha
කඛ ka	කභ ka	ද් dda	මෙ, ම mba
කා ka	කඤ ca	ඳ් ddha	මෙ mbha
ත් ra	කඤ cha	ද් dra	මෙ mma
කච ka	කඤ cha	ඳ්, ඳ් dva	මෙ mha
කභ ka	කඤ cha	ධ් dhva	යෙ, යෙ yya
කඨ ka	කඨ ha	නා nta	යෙ yha
කඟ ga	කඟ tha	නා ntha	ලා ḷla
කඟ ga	කඟ ḍa	නා nda	ලා ḷya
කඟ ga	කඟ ḍa	නා ndha	ලා ḷha
ග් ga	ග් ga	නා nna	මෙ mha
කච ka	කච cha	නා nha	සෙ ssa
කඟ ga	කඟ tha	ප් ppa	කෙ sma
කඟ ga	කඟ ḍa	ප් ppha	සෙ sva
ච ca	ත ta	බ් bba	භ් bhma
ච ca	ත ta	බ් bbha	භ් bhva
ජ ja	ත ta	බ් bra	ළ ḷha
ජ ja	ත ta	මෙ mpa	

ආ ā ආ ā ආ ā ආ ā ආ ā ආ ā ආ ā ආ ā

විමානවක්‍රමසාලි - විස්ස හූවි

1 පියවග්ගො 2-35

පිටු

1. පයම පිය	විමාන	..	..	2 - 3
2. දුතිය පිය	„	..	..	2 - 5
3. තතිය පිය	„	..	..	4 - 7
4. චතුස පිය	„	..	..	6 - 9
5. කුශ්ඨර	„	..	..	8 - 11
6. පයමනාවා	„	..	..	10 - 13
7. දුතියනාවා	„	..	..	12 - 15
8. තතියනාවා	„	..	..	14 - 17
9. දීප	„	..	..	16 - 19
10. තිලකකිණ්ණ	„	..	..	18 - 21
11. පතිබ්බතා	„	..	..	20 - 23
12. දුතියපතිබ්බතා	„	..	..	22 - 23
13. පයමසුභ්සා	„	..	..	24 - 25
14. දුතියසුභ්සා	„	..	..	24 - 27
15. උත්තරා	„	..	..	26 - 29
16. සිරිමා	„	..	..	28 - 33
17. කෙසකාරි	„	..	..	32 - 35

2. වික්කලතාපග්ගො 36-59

1. දුසි	විමාන	..	..	36 - 39
2. ලබ්බමා	„	..	..	38 - 41
3. ආවාමදුසිකා	„	..	..	40 - 43
4. චණ්ඩාලි	„	..	..	42 - 45
5. හග්ගිනි	„	..	..	44 - 47
6. සොණදිනකා	„	..	..	46 - 49
7. උපොසරා	„	..	..	48 - 51
8. සද්ධා	„	..	..	52 - 53
9. සුනන්ද	„	..	..	54 - 55
10. හික්කාදුසිකා	„	..	..	56 - 57
11. දුතියහික්කාදුසිකා	„	..	..	56 - 59

විසය සූචි

3. පාරිච්ඡත්තකවග්ගො 60 - 89

පිටු

1.	උළාර විමාන	..	..	60 - 63
2.	උච්ඡුද්ධිකා	..	..	62 - 65
3.	පලලඛක	..	..	64 - 67
4.	ලතා	..	..	66 - 69
5.	ගුහ්මල	..	..	70 - 77
6.	දඤ්ඤ	..	..	76 - 81
7.	සෙසවතී	..	..	80 - 85
8.	මලලිකා	..	..	84 - 87
9.	විසාලකඛි	..	..	86 - 89
10.	පාරිච්ඡත්තක	..	..	88 - 89

4. මනෙප්පකවග්ගො 90 - 121

1.	මනෙප්පක විමාන	..	..	90 - 91
2.	පහසිසර	..	..	90 - 93
3.	නාග	..	..	92 - 95
4.	අලොමා	..	..	94 - 97
5.	කඤ්ඤද්ධිකා	..	..	96 - 99
6.	විහාර	..	..	98 - 103
7.	චතුරිසී	..	..	102 - 109

(ඉන්ද්‍රවරද්ධිකා, නිලුපපලද්ධිකා, ඔද්ධමුලද්ධිකා, සුමනමකුළද්ධිකා).

8.	අමබ	..	..	108 - 111
9.	පිත	..	..	110 - 113
10.	උච්ඡු	..	..	112 - 115
11.	චන්දන	..	..	114 - 117
12.	රජ්ජමාලා	..	..	116 - 121

5. මහාරථවග්ගො 122 - 163

1.	මණ්ඩුකදෙවපුත්ත විමාන	..	..	122 - 123
2.	රෙවතී	..	..	122 - 127
3.	ජක්කමාණවක	..	..	126 - 133
4.	කක්කටකරසද්දක	..	..	132 - 135
5.	ආරපාලක	..	..	134 - 137
6.	කරණිය	..	..	136 - 139
7.	දුතිය කරණිය	..	..	138 - 141
8.	සූචි	..	..	140 - 143
9.	දුතිය සූචි	..	..	142 - 145
10.	නාග	..	..	144 - 145
11.	දුතිය නාග	..	..	146 - 147
12.	තතිය නාග	..	..	146 - 149
13.	චූළරථ	..	..	148 - 155
14.	මහාරථ	..	..	154 - 163

විසය සූචි

6. පායායිවග්ගො 164-179

පිටු

1. අගාරිය	විමාන	..	..	164 - 165
2. දුතිය අගාරිය	„	..	..	164 - 167
3. ඵලදයක	„	..	..	166 - 169
4. පයමලපසියදයක	„	..	..	168 - 169
5. දුතියලපසියදයක	„	..	..	170 - 171
6. හික්කදයක	„	..	..	170 - 173
7. යවපාලක	„	..	..	172 - 175
8. පයමකුණඛලී	„	..	..	174 - 175
9. දුතියකුණඛලී	„	..	..	176 - 177
10. උත්තර	„	..	..	178 - 179

7. සුනිකඛිත්තවග්ගො 180-219

1. වික්කලතා	විමාන	..	..	180 - 181
2. නාදන	„	..	..	180 - 183
3. මණ්ඩුන	„	..	..	182 - 185
4. සුවණණ	„	..	..	184 - 187
5. අච්ච	„	..	..	186 - 189
6. ගොපාල	„	..	..	188 - 193
7. කක්ක	„	..	..	192 - 197
8. අනෙකවණණ	„	..	..	196 - 199
9. මට්ටකුණඛලී	„	..	..	198 - 203
10. සෙරිසසක	„	..	..	202 - 217
11. සුනිකඛිත්ත	„	..	..	216 - 219

සුභතනාපිටකෙ
විමානවක්ඛුපාලී

සුභතනපිටකේ විමානවස්තුපාලි

නමෝ තස්ස භගවතො අරහතො සමමා සම්මුද්ධස්ස.

1. පීඨවග්ගො

1. 1

1. පීඨං තෙ සොවණ්ණමයං උළාරං
මනොජවං ගච්ඡති යෙන කාමං,
අලංකාතෙ මාලාධරො සුවසේ
ඔභාසයි විජ්ජරිවිඛාකුටං.
2. කෙන තෙ තාදියො විණේණං කෙන තෙ ඉධමිජ්ඣති,
උප්පජ්ඣති ච තෙ භොගා යෙ කෙවි මනසො පියා.
3. පුට්ඨාමි තං දෙවි මහානුභාවෙ
මනුස්සභූතා කිමකාසි පුණ්ණං,
කෙනාසි එවං ජලිතානුභාවා
විණේණං ච තෙ සබ්බද්ධා පභාසතිති.
4. සා දෙවතා අත්තමනා මොග්ගලානෙන පුළ්ඤ්ඤා,
පඤ්ඤා පුට්ඨා වියාකාසි යස්ස කමසසිද්ධං එලං.
5. අහං මනුස්සෙස්ස මනුස්සභූතා
අබ්භාගතානාසනකං² අද්ධං,
අභිවාද්ධං අඤ්ඤාලිකං අකාසිං
යථානුභාවඤ්ඤා අද්ධං දුතං.
6. තෙන මෙ තාදියො විණේණං තෙන මෙ ඉධමිජ්ඣති
උප්පජ්ඣති ච මෙ භොගා යෙ කෙවි මනසො පියා.
7. අසබ්බාමි තෙ භීතඛු මහානුභාව
මනුස්සභූතා යමකාසි පුණ්ණං,
තෙනමි එවං ජලිතානුභාවා
විණේණං ච මෙ සබ්බද්ධා පභාසතිති.

පඨමපීඨවිමානං.

1. 2

8. පීඨං තෙ වෙචරියමයං උළාරං
මනොජවං ගච්ඡති යෙන කාමං,
අලංකාතෙ මාලාධරො සුවසේ
ඔභාසයි විජ්ජරිවිඛාකුටං.

1. මලාධරො - පිඬු.

2. අබ්භාගතානං ආසනකං - පිඬු.

සුත්‍රාන්තපිටකයෙහි

විමානවස්තු පාලි

ඒ හඟවත් අභිත් සමාසම්බුද්ධරජාණන් වහන්සේට
නමසකාර වෙවා.

1. පිඨචර්ගය

1. 1

1. අලංකාර වූ දිවසථ හැඳගත් දිවමලින් බර වූ සැඟවුණු සිරුරු ඇති ඵලිඛා දෙව්දුව, තිගේ රුවන්මුවා උදර වූ පියය මනසට බදු වේගයෙන් රිසි සේ යයි. තෝ වීදුලිය වැළඳගත් සැඟ වලාකුළක් මෙන් බබළව.

2. කවර භේදයකින් තිට එබදු පැහැසටහනක් වී ද? කවර පිනෙකින් මෙහි තිගේ සුවරිත ඵලය සමෘද්ධ වේ ද? මනවඛන යම් කිසි සම්පත්තිහු වෙන් නම් කවර පිනෙකින් තිට ඒ භොගයෝ පහළ වෙන් ද?

3. මහත් අනුභාව ඇති දෙව්දුව, තී පුරවුස්මි. මිනිස් මුවා කවර පිනක් කෙළෙහි ද? කවර පිනෙකින් මෙබදු දිලියෙන පුණාර්ධි ඇත්තී වෙහි ද? තිගේ සිරුරුපැහැය ද සියලු දිගුත් බබුළුවයි.

4. මුගලන් තෙරුන් වසින් පුරවුස්නා ලද ඒ දෙව්දු තුටුසින් ඇත්තී මේ පුණාර්ඵලය යම් කවර කම්යක්භූතයේ දැ යි පුරවුස්නා ලද්දී මෙසේ ප්‍රකාශ කළා:

5. (වහන්ස) මිනිස්ලොව මිනිසක් වූ මම ආගන්තුක වැ පැමිණිපැවිදි කෙනකුන්ට අසුනක් දුනුමි. අභිවාදනය ද කළමි. අඤ්ජලිකම් ද කළමි, ගක්ති පරිදි දන් දුන්මි.

6. ඒ පිනින් මට එබදු වර්ණසම්පත් වෙයි. ඒ පිනින් මට මෙහි සම්පත් සමෘද්ධ වෙයි. මනවඛන යම් භොග කෙනෙක් වෙත් නම් ඒ භොගයෝ උපදිත්.

7. මහත් අනුභාව ඇති යතිවරයන් වහන්ස, මම මිනිස්වැඳුපිද යම් පිනක් කෙළෙමි නම් ඵය ඔබට කියමි. ඒ පිනින් මෙසේ දිලියෙන අනුභාව ඇති වීම්. මාගේ වර්ණය ද සියලු දිගුත් බබුළුවා යි.

පළමු වැනි පියවිමාන යි.

1. 2

8. යහපත් දිවසථ හැඳගත් දිවමලින් බර වූ සැඟවුණු සිරුරු ඇති (ඵලිඛා) දෙව්දුව, තිගේ වෙරළමිණියෙ වූ මේ උදර වූ පියය මනසට බදු වේගයෙන් රිසි සේ යයි. තෝ වීදුලිය වැළඳගත් සැඟ වලාකුළක් මෙන් බබළව.

9. කෙන නෙ තාදියො වරෙණෙණ කෙන නෙ ඉධම් ජුකිති,
උසස්සකති ව නෙ භොගා යෙ කෙවි මනසො පියා.
10. පුට්ඨාමී තං දෙවි මහානුභාවෙ
මනුස්සගුතා කිමකාසි පුඤ්ඤං,
කෙනාසි එවං ජලිතානුභාවා
වරෙණෙණ ව නෙ සබ්බදියො පහාසතිති.
11. සා දෙවතා අක්කමනා මොග්ගලානෙන පුට්ඨිතා,
පඤ්ඤං පුට්ඨා වියාකාසි යසස්ස කම්මසස්සදං ඵලං.
12. අහං මනුස්සස්ස මනුස්සගුතා
අඛොගතානාසනකං අදසිං,
අභිවාදයිං අඤ්ඤාලිකං අකාසිං
යථානුභාවඤ්ඤා අදසි දුතං.
13. තෙන මෙ තාදියො වරෙණෙණ තෙන මෙ ඉධම් ජුකිති,
උසස්සකති ව මෙ භොගා යෙ කෙවි මනසො පියා.
14. අසබ්බාමී තෙ භික්ඛු මහානුභාව
මනුස්සගුතා යමකාසි පුඤ්ඤං,
තෙනමහි එවං ජලිතානුභාවා
වරෙණෙණ ව මෙ සබ්බදියො පහාසතිති.

දුතියපියවිමානං.

1. 3

15. පියං තෙ සොවණ්ණමයං උළාරං
මනොපථං ගවස්සි යෙන කාමං,
අලංකතෙ මාලාධරෙ සුවතෙ
භිහාසසි වීජ්ජිවිවංකුටං.
16. කෙන නෙ තාදියො වරෙණෙණ කෙන නෙ ඉධම් ජුකිති,
උසස්සකති ව නෙ භොගා යෙ කෙවි මනසො පියා.
17. පුට්ඨාමී තං දෙවි මහානුභාවෙ
මනුස්සගුතා කිමකාසි පුඤ්ඤං,
කෙනාසි එවං ජලිතානුභාවා
වරෙණෙණ ව නෙ සබ්බදියො පහාසතිති.
18. සා දෙවතා අක්කමනා මොග්ගලානෙන පුට්ඨිතා,
පඤ්ඤං පුට්ඨා වියාකාසි යසස්ස කම්මසස්සදං ඵලං.

9. කවර හේතුවෙන් තිට මෙබඳු සිරුරු පැහැයක් වී ද? කවර පිනෙකින් කිසි සුවිතරථය මෙහි සමෘද්ධ වේ ද? මන වඩන යම්කිසි සම්පත්තිය වෙත් නම් ඒ සම්පත්තිය (කවර පිනෙකින්) තිට පහළ වෙත් ද?

10. මහත් අනුභාව ඇති දෙවිද්ව, කී විචාරම්. මිනිස් වුවා කවර පිනක් කෙළෙහි ද කිසි මේ සිරුරු පැහැය ද සියලු දිගුත් බවුරවයි. කවර පිනෙකින් මෙබඳු දිලියෙන පුණාර්ථය ඇත්තී වූ ද?

11. මුගලන් තෙරුන් විසින් පුරවුස්නා ලද ඒ දෙවිදු කොමෝ තුටු සිත් ඇත්තී මේ පුණාර්ථය යම් කවර කම්පත්තියෙන් ද යි විචාරන ලද්දී (මෙසේ) පැවසූ ය.

12. වහන්ස, මම පෙර මිනිසුන් අතර මිනිස් ද්වක් වුවා එක් ආගන්තුක මහණක් මට ආසනයක් දුනිමි, වැන්දෙමි, ඇදිලි කෙළෙමි, ශක්ති පරිදි දන් ද දුනිමි.

13. ඒ පිනෙන් මාගේ සිරුරු පැහැය එබඳු වෙයි. ඒ පිනෙන් මාගේ සම්පත්තිය මෙහි සමෘද්ධ වෙයි. මන වඩන යම්කිසි සම්පත්තිය වෙත් ද, ඒ සම්පත්තිය මට පහළ වෙත්.

14. මහත් අනුභාව ඇති ශ්‍රමණයන් වහන්ස, මිනිස් ද්වක් වූ මම යම් පිනක් කෙළෙමි ද (එය) ඔබට කියමි. එයින් මෙසේ දිලියෙන පුණාර්ථය ඇත්තී වෙමි. මාගේ සිරුරු පැහැය ද සියලු දිගුත් බවුරවයි.

ද්විතීය පියවීමාන යි.

1. 3

15. යහපත් දිවසර හැඳගත් දිවමලින් බරවූ සැරසුණු සිරුරු ඇති (එමන) දෙවිද්ව, කිසි රුවන්වුවා මේ උදර වූ පියය මනසට බඳු වෙගයෙන් රිසි සේයයි. කෙරේ වීදුලිය වැළඳ ගත් සැරු වළාකුළක් මෙන් බබළුව.

16. කවර හේතුවකින් තිට එබඳු සිරුරු පැහැයක් වී ද? කවර පිනෙකින් කිසි සුවිතර ථය මෙහි සමෘද්ධ වේ ද? මන වඩන යම් කිසි සම්පත්තිය වෙත් නම් ඒ සම්පත්තිය (කවර පිනෙකින්) තිට පහළ වෙත් ද?

17. මහත් අනුභාව ඇති දෙවිද්ව, කී විචාරම්. මිනිස් වුවා කවර පිනක් කෙළෙහි ද? කිසි මේ සිරුරු පැහැය ද සියලු දිගුත් බවුරවයි. කවර පිනෙකින් මෙබඳු දිලියෙන පුණාර්ථය ඇත්තී වූ ද?

18. මුගලන් තෙරුන් විසින් පුරවුස්නා ලද ඒ දෙවිදු කොමෝ තුටු සිත් ඇත්තී මේ පුණාර්ථය යම් කවර කම්පත්තියෙන් ද යි පුරවුස්නා ලද්දී (මෙසේ) පැවසූ ය.

19. අප්‍රසාද කම්මසා ඵලං මමෙදං¹
යෙනමි² ඵං ජලිතානුභාවා,
අහං මනුසොස්ස මනුසොහුතා
පුරිමාය ජාතියා මනුසොලොකෙ
20. අද්දසං වීරජං භික්ඛුං විප්‍රසන්නමනාවිලං,
තසො අද්දසං පියං පසන්නා සෙහි පාණිහි
21. තෙන මෙ තාදියො වණ්ණො තෙන මෙ ඉධමිජ්ඣති,
උප්පජනති ච මෙ භොගා යෙ කෙවි මනසො පියා
22. අකමාමි තෙ භික්ඛු මහානුභාව
මනුසොහුතා යමකාසි පුණ්ණං,
තෙනමි ඵං ජලිතානුභාවා
වණ්ණො ච මෙ සබ්බදියා පභාසතීති.

තතියපියවිමානං.

1. 4

23. පියං තෙ වෙචරියමයං උළාරං
මනොජවං ගච්ඡති යෙන කාමං,
අලභ්‍යතෙ මාලාධරෙ සුවසෙ
ඔභාසයි විජජුරිවක්ඛටං.
24. කෙන තෙ තාදියො වණ්ණො කෙන තෙ ඉධමිජ්ඣති,
උප්පජනති ච තෙ භොගා යෙ කෙවි මනසො පියා.
25. පුච්ඡාමි තං දෙවි මහානුභාවෙ
මනුසොහුතා කිමකාසි පුණ්ණං,
කෙනාසි ඵං ජලිතානුභාවා
වණ්ණො ච තෙ සබ්බදියා පභාසතීති.
26. සා දෙවතා අත්තමනා මොග්ගලොනෙන පුච්ඡිතා,
පඤ්ඤං පුට්ඨා විශාකාසි යසො කමෙසසිදං ඵලං.
27. අප්‍රසාද කම්මසා ඵලං මමෙදං
යෙනමි ඵං ජලිතානුභාවා
අහං මනුසොස්ස මනුසොහුතා
පුරිමාය ජාතියා මනුසොලොකෙ.
28. අද්දසං වීරජං භික්ඛුං විප්‍රසන්නමනාවිලං,
තසො අද්දසං පියං පසන්නා සෙහි පාණිහි.

1. මමෙතං - කසරි

2. තෙනමි - කසරි

19. (වහන්ස,) මම පෙර අත්බැව්හි මිනිසුන් අතර මිනිස් දුවක් වූවා යම් පිනෙකින් මෙසේ දිලියෙන පුණ්‍යර්ථි ඇත්තී වෙමි ද? මෙය (පෙර කළ) මාගේ ස්වල්ප කුශල කම්යක්හු පිළිබඳ විපාකයෙකි.

20. පහවූ රාගාදී රජස් ඇති වෙසෙසින් පහන් වූ කෙලෙස් කිලුටෙන් නො කැළඹුණු සිත් ඇති මහණක්හු දිවිමි. (දැක) පහන් වූ මම උන් වහන්සේට සියතින් පුටුවක් දුනිමි.

21. ඒ පිනෙන් මාගේ සිරුරුපැහැය එබඳු වෙයි. ඒ පිනෙන් මාගේ සම්පත්තිය මෙහි සමෘද්ධ වෙයි. මන වඩන යමකිසි සම්පත්තීහු වෙත් ද, ඒ සම්පත්තීහු මට පහළ වෙත්.

22. මහත් අනුභාව ඇති ශ්‍රමණයන් වහන්ස, මිනිස් දුවක් වූ මම යම් පිනක් කෙළෙමි ද (එය) ඔබට කියමි. එයින් මෙසේ දිලියෙන අනුභාව ඇත්තී වෙමි. මාගේ සිරුරුපැහැය ද සියලු දිගුන් බබුළුවයි.

තෘතීය පියවීමාන යි.

1. 4

23. යහපත් දිවසළ හැඳගත් දිවමලින් බර වූ සැරඟුණු සිරුරු ඇති (එමඟ) දෙව්දූව තිගේ රුවන්වුවා මේ උදරවූ පියය මනසට බඳු වෙගයෙන් රිසියේ යයි. තෝ විදුලිය වැළඳගත් සැඟෑ වලාකුළක් මෙන් බබළව.

24. කවර හේතුවකින් තිට එබඳු සිරුරුපැහැයෙක් වී ද, කවර පිනෙකින් තිගේ සුවිහිතඵලය මෙහි සමෘද්ධ වෙ ද, මන වඩන යමකිසි සම්පත්තීහු වෙත් නම් ඒ සම්පත්තීහු (කවර පිනෙකින්) තිට පහළ වෙත් ද?

25. මහත් අනුභාව ඇති දෙව්දූව, තී විචාරමි. මිනිස් වූවා කවර පිනක් කෙළෙහි ද, තිගේමේ සිරුරුපැහැය ද සියලු දිගුන් බබුළුවයි. කවර පිනෙකින් මෙබඳු දිලියෙන පුණ්‍යර්ථි ඇත්තී වටු ද?

26. මුගලන් තෙරුන් විසින් පුළුවස්නාලද ඒ දෙව්දූ නොමෝ තුටුසින් ඇත්තී මේ පුණ්‍යඵලය යම් කම්යක්හු ගේ දැයි පුළුවස්නා ලද්දී (මෙසේ) පැවසූ ය.

27. (වහන්ස,) මම (පෙර) අත්බැව්හි මිනිස් ලොවැ මිනිසුන් අතර මිනිස් දුවක් වූවා යම් පිනෙකින් මෙසේ දිලියෙන පුණ්‍යර්ථි ඇත්තී වෙමි ද මෙය (පෙර කළ) මාගේ ස්වල්ප කුශල කම්යක්හු පිළිබඳ විපාකයෙකි.

28. පහවූ රාගාදී රජස් ඇති වෙසෙසින් පහන් වූ කෙලෙස් කිලුටෙන් නො කැළඹුණු සිත් ඇති මහණක්හු දුටිමි. (දැක) පහන් වූ මම උන් වහන්සේට සියතින් පුටුවක් දුනිමි.

29. තෙන මෙ තාදියො වණෙණා තෙන මෙ ඉධම් ජාති,
උපපජ්ජන්ති ච මෙ භොගා යෙ කෙව් මනසො පියා.
30. අක්කම් තෙ භික්ඛු මහානුභාව
මනුසසභා යමකාසි පුඤ්ඤං,
තෙනමහි එවං ජලිතානුභාවා
වණෙණා ච මෙ සබ්බදියා පභාසතිති.

වතුසපියවිමානං.

1. 5

31. කුඤ්ඤරො තෙ වරාරොහො නානා රතනකසානො,
රුචිරො ථාමවා ජවසම්පන්නො¹ ආකාසමහි සමීභති.
32. පදුම් පදුමපක්කකම්² පදුමුපලජුතිතරො,³
පදුමවුණණ්ඩිකිණ්ණංඛො සොණණපොකරමාලවා⁴
33. පදුමානුසවං මග්ගං පදුමපක්කවිභුසිතං,
ධීතං වග්ගමනුගසාති මීතං ගච්ඡති වාරණො
34. තස්ස පක්කමමානස්ස සොණණකංසා රතිස්සරා,
තෙසං සුයායති නිගෙසාසො භුරියෙ පඤ්ඤාධිකෙ යථා
35. තස්ස නාගස්ස ඛණ්ඩම් සුච්චිකා අලංකතා,
මහනතං අච්ඡරාසඛතං වණෙණන අතිරොචයි⁵
36. දුතස්ස තෙ ඉදං එලං අරො සිලස්ස වා පන,
අරො අඤ්ඤිකමමස්ස තං මෙ අක්කම් පුව්ඡිතාති.
37. සා දෙවතා අත්තමනා මොග්ගලලානෙන පුව්ඡිතා,
පඤ්ඤං පුට්ඨා වියාකාසි යස්ස කම්මසිද්ධං එලනම්.
38. දිඤ්චාන ඉණසම්පන්නා කුසං කුසාරතං සතං,
අද්ධං පුප්ථාහිකිණ්ණං ආසනං දුස්සසච්ඡතං.
39. උපඤ්චපදුමමාලානං ආසනස්ස සමනතතො,
අබ්බොකිරිස්සං පනෙහි පසන්නා සෙහි පාණිති.

-
1. ථාමසමපන්නො - කප්පි
2. පදුමපක්කකම් - මජ්ඣං,
3. පදුමුපලජුතිතරො - මජ්ඣං,
4. සොණණපොකරමාලවා - මජ්ඣං,
5. අතිරොචයි - කප්පි

29. ඒ පිනෙන් මාගේ සිරුරුපැහැය එබඳු වෙයි. ඒ පිනෙන් මාගේ සම්පත්තිය මෙහි සමෘද්ධ වෙයි. මන වඩන යම්කිසි සම්පත්තිහු වෙන් ද, ඒ සම්පත්තිහු මට පහළ වෙන්.

30. මහත් අනුභාව ඇති ශ්‍රමණයන් වහන්ස, මිනිස් දුට්ඨය වූ මම යම් පිනක් කෙළෙමි ද, (එය) ඔබට කියමි. එයින් මෙසේ දිලියෙන පුණ්‍යර්ථය ඇත්තී වෙමි. මාගේ සිරුරුපැහැය ද සියලු දිගුන් බවුළුවයි.

වතුරට පියවීමාන යි.

1. 5

31-32. පියුම් පෙති වැනි ඇස් ඇති දෙවිද්ව. නොයෙක් රුවනින් කළ සන්තාහ ඇති සිත්කලු වූ ශක්තිමත් වූ ශීඝ්‍ර ජව ඇති පියුම් පැහැයෙන් යුක්ත වූ පියුම් උපුල් පැහැ දරන්නා වූ පියුම්කෙසුරෙන් ගැවසී ගත් සිරුරු ඇති රනින් කළ පියුම් මල්දම් දරන්නා වූ තිගේ මේ උතුම් ඇත්වාහනය අහසෙහි (පිට සිටියවුන් නො සල්මින්) යයි.

33. ඒ ඇත්වාහනය පියුම්වලින් ගැවසීගත්තා වූ නන්පැහැති පියුම් පෙත්තෙන් වෙසෙසින් බබළමින් සිටියා වූ මාර්ගයෙහි මැනැවින් පමණින් යුතුව පා තබමින් ගමන් කරයි.

34. යන්නා වූ ඒ ඇත්වාහනය දෙපස කන්කලු නද ඇති රත්මුඛා සන්ධාවෝ (එල්බෙමින් සැලෙත්) ඔවුන්ගේ නාදය පසහතුරු නද මෙන් ඇසේ.

35. ඒ ඇත්වාහනයාගේ කදෙහි පිවිතුරු සඵපටින් සැරසිසිටි තෙපි මහත් වූ දිව්‍යකන්‍යා සමූහයා රූපයෙන් ඉක්මවා බබළව.

36. තිගේ මේ පුණ්‍යවිපාකය දනයක්හුගේ ද, නැතහොත් ශීලයක් හුගේ ද, එසේත් නැතහොත් අඤ්ජලිකම්යක්හුගේ ද යි මා විසින් විචාරන ලද්දී එය කියව.

37. මුගලන් තෙරුන් විසින් පුළුවස්නාලද ඒ දෙවිදු තොමෝ තුටු සිත් ඇත්තී මේ පුණ්‍යඵලය යම් කවර කම්යක්හුගේ ද යි පුළුවස්නා ලද්දී (මෙසේ) පැවැසූ ය.

38. සියලු (ශ්‍රමණ) ගුණයෙන් යුක්ත වූ ධ්‍යාන කරන සුලු වූ සත්පුරුෂ වූ දහැනෙහි ඇලුණු මහණක්හු දැන (උන්වහන්සේට වැඩිහිටීම පිණිස) මලින් ගැවසුණු අළුත් පිළි අතුළ අසුනක් දුනිමි.

39. ඒ අසුන භාත්පය (බීම) මම අඩක් පමණ පියුම් මල්මාලා තබා සියතින් ම මල්පෙති විසිරවිමි.

40. තස්ස කම්මස්ස කුසලස්ස¹ ඉදං මෙ රිදිසං ඵලං,
සක්කාරො ගරුකාරො ච දෙව්‍යානං අපචිතා අහං.
41. යො වෙ සම්මාච්චික්‍රිකානං සන්නානං මුභම්චාරිනං,
පසන්ධා ආසනං දජ්ජා ඵචං නන්දෙ යථා අහං.
42. තස්මාහි අස්සකාමෙන මහත්තමභික්ඛිකා,
ආසනං දුතඛං භොති සරිරතභිමධාරිතතභි.

කුසුපරවිමානං.

1. 6

43. සුවණ්ණවජ්ජනං නාවං නාරි ආරුක්ඛා තිට්ඨයි,
ඕගාහයි පොකඛරණිං පදුමං ජිකුසි පාණිනා.
44. කෙන තෙ තාදිසො විජණ්ණො කෙන තෙ ඉධම්ජ්ජාති,
උප්පජ්ජනති ච තෙ භොගා යෙ කෙච්චි මනසො පියා.
45. පුච්ඡාමි තං දෙච්චි මහානුභාවෙ
මනුස්සභූතා කිමකාසි පුඤ්ඤං,
කෙනාසි ඵචං ජලිතානුභාවා
විජණ්ණො ච තෙ සබ්බදිසා පහාසතිති.
46. සා දෙවතා අක්කමිතා මොග්ගලොනෙන පුළුච්ඡිතා,
පඤ්ඤං පුට්ඨා වීයාකාසි යස්ස කම්මසිද්ධං ඵලනම්.
47. අහං මනුස්සස්ස මනුස්සභූතා
පුරිමාය ජාතියා මනුස්සලොකෙ,
දිස්වාන භික්ඛු තසිතෙ කිලනෙත
උට්ඨාය පාතුං උදකං අද්ධිං.
48. යො වෙ කිලනානා පිපාසිතානං
උට්ඨාය පාතුං උදකං දදති,
සිනොදකා තස්ස භවන්ති නන්දො
පහුතමාලා ඛහුපුණ්ඛරිකා.
49. තමාපගා අනුපරියතභි සබ්බද
සිනොදකා වාලුකසස්සා නදී,
අඛො ච සාලා තිලකා ච ජමබුයො
උද්දාලකා පාටලියො ච චුලිතො.

1. කම්මකුසලස්ස - මජ්ඣං.

40. මා කළ ඒ කුලය කම්පනය විය යුතුය (දෙවියන්ගේ) සත්කාරය හා ගෞරවය (මා කෙරෙහි) විය. මම දෙවියන් විසින් පුදන ලද්දී වෙමි.

41. යමෙක් ඒ කාන්තයෙක් මොනොවට කෙලෙසුන් කෙරෙන් පිදුණා වූ ආත්ම කායවන්තයක් කම් ඇති මුත්තවාරිත්තට සැදූ සිතැත්තේ අසුනක් දේ නම් භගවතෙහි මා මෙන් දිව්‍ය සම්පත් ලබා සතුටු වන්නේ ය.

42. එබැවින් කමට හිත කැමැති මහත් පින්පල කැමැත්තක් විසින් රහතුන් වහන්සේට අසුන් දිය යුතු වේ.

කුසුමාරවිමාන යි.

1. 6

43. (එමබා) දෙවියව, තෝ රතීන් කළ පියසි ඇති නැවකට නැගී සිටිනෙහි. (එසේ ම දිව කුසුමෙන් ගැවසුණු) පොකුණට බැස සිටිනෙහි අතින් පියුම් නෙළනෙහි.

44. කවර හේතුවකින් කිට එබඳු සිරුරුපැහැයක් වී ද? කවර පිනෙකින් කිසි සුවච්ඡිද්‍රව්‍යය මෙහි සමන්විත වේ ද? මනවභූත යම්කිසි සම්පත්තියක් වෙත් ද? ඒ සම්පත්තිය (කවර පිනෙකින්) නිව පහළ වෙත් ද?

45. මහත් අනුභව ඇති දෙවියව, කී විචාරම්. මිනිස්සුවා කවර පිනක් කළහු ද? කිසිදු මෙ සිරුරුපැහැය ද සියලු දිගුත් බුද්ධත්වය. කවර පිනෙකින් මෙබඳු දිලියෙන පුණ්‍යයක් ඇත්තී වඩු ද?

46. මුගලන් තෙරුන් විසින් පුරවුස්සා ලද ඒ දෙවියු කොමෝ තුටුසින් ඇත්තී මේ පුණ්‍යඵලය යම් කවර කම්පත්තියක් ද සි පුරවුස්සා ලද්දී (මෙසේ) පැවැසූ ය.

47. මම (පෙර අත්බැවිහි මිනිස් ලොවැ මිනිසුන් කෙරෙහි මිනිස් දුටු සිතට වඩා හටගත් පවස් ඇති ක්‍රාන්ත වූ හික්මුන් දක ව්‍යා නැගී සිට වළඳන්නට පැතිත්තක් දුනිමි.

48. යමෙක් ඒ කාන්තයෙක් කලාත්ත වූ හටගත් පවස් ඇත්තවුනට ව්‍යා නැගී සිට පැත් දේ ද, ඔහුට සිහිල් දිය පිරුණු බොහෝ මලින් ගැවසී ගත් බොහෝ සුදු පියුම් ඇති නැඟි පහළ වෙති.

49. හැමකල්හි ම සිහිල් දිය ගලා බස්සා සිහිල් දිය පිරුණු සුදුවැලි අතුරන ලද ගඟගොව් ඒ විමන වටකොට සිටිති. පිපුණු මල් ඇති අඟි සල් තිලක දම් ඇසළ පළොල් රුක්හු ද (එහි) වෙති.

50. තං භූමිභාගෙහි උපෙතරූපං
විමානසෙධං භුසසොහමානං,
තස්සිධා කම්මස්ස අයං විපාකො
එතාදිසං කතපුඤ්ඤා¹ ලභතී.
51. තෙන මෙ තාදිසො විජේණො තෙන මෙ ඉධම්ජ්ඣති,
උපපජ්ජති ච මෙ භොගා යෙ කෙවි මනසො පියා.
52. අකංඛා මෙ භික්ඛු මහානුභාව
මනුස්සභූතා යමකාසි පුඤ්ඤං,
තෙනමහි එවං ජලිතානුභාවා
විජේණො ච මෙ සබ්බදිසා පහාසතිති.

පටමනාථාවිමානං.

1. 7

53. සුවිජේණවජ්ජනං නාවං නාරි ආරුක්ඛ තිට්ඨසි,
ඕගාහසි පොඤ්ඤාං පදුමං ඡිද්ධසි පාණිනා.
54. කෙන තෙ තාදිසො විජේණො කෙන තෙ ඉධම්ජ්ඣති,
උපපජ්ජති ච තෙ භොගා යෙ කෙවි මනසො පියා.
55. පුට්ඨාමී තං දෙවි මහානුභාවෙ
මනුස්සභූතා කම්මකාසි පුඤ්ඤං,
කෙනාසි එවං ජලිතානුභාවා
විජේණො ච තෙ සබ්බදිසා පහාසතිති.
56. සා දෙවතා අත්තමනා මොක්ඛලොභෙන පුට්ඨිකා,
පඤ්ඤං පුට්ඨා වියාකාසි යස්ස කම්මසසිදං ඵලං.
57. අහං මනුස්සෙසු මනුස්සභූතා
පුට්ඨාය ජාතියා මනුස්සලොකෙ,
දිස්වාන භික්ඛු තස්මිං කිලනං
උට්ඨාය පාතුං උදකං අදසිං.
58. යො වෙ කිලනාස්ස පිපාසිතස්ස
උට්ඨාය පාතුං උදකං දදති,
සිතොදකා තස්ස භවිතති නපෙරා
පහුතමාලාං බහුපුණ්ණරිකා.
59. තමාපගා අනුපරියතෙ සබ්බද්ධ
සිතොදකා වාලුකසත්තා නදී,
අමො ව සාලා තිලකා ව ජමුයො
උද්දලකා පාටලියො ව දුලා.

1. තස්සව - හත.

2. පුඤ්ඤානං - ඡේත.

50. එවැනි (පොදු භාෂා ගතික හා උපන්විලිත් යුත්) භූමිකාගයන් ගෙන් පැසසියයුතු බැවින් යුක්ත වූ බෙහෙවින් බලන ශ්‍රේණිය වූ දිව්‍ය විමර්ශන ලබන්. (එද මා විසින් කළ) ඒ කම්පනයේ මෙහි මේ විසාකය වෙයි. කළ පිනැත්තෝ මෙබඳු සම්පත් ලබන්.

51. එ පිනෙන් මාගේ සිරුරුපැහැය එබඳු වෙයි. එ පිනෙන් මාගේ සම්පත්තිය මෙහි සමෘද්ධ වෙයි. මන වඩන යම් කිසි සම්පත්තිය වෙත් ද, ඒ සම්පත්තිය මට පහළ වෙත්.

52. මගේ අනුභව ඇති ශ්‍රමණයන් වහන්ස, මිනිස් දූවක් වූ මම යම් පිනක් කෙළෙමි ද, (එය) මිබට කියමි. එයින් මෙසේ දිලියෙන පුණ්‍යර්ථය ඇත්තී වෙමි. මාගේ සිරුරුපැහැය ද සියලු දිගුන් බබුළුවයි.

ප්‍රථම නාට්‍යමාලා යි.

1. 7

53. (එමබා) දෙවිදුව, තෝ රනින් කළ පියසි ඇති නැවතට නැගී සිටිනු. (එසේ ම දිව කුසුමෙන් ගැවසුණු) පොකුණට බැස සිටිනු. අතින් පියුම් නෙළනු.

54. කවර හේතුවකින් තිට එබඳු සිරුරු පැහැයක් වී ද? කවර පිනෙකින් තිගේ සුවිසර්වලය මෙහි සමෘද්ධ වෙ ද? මනවඩන යම් කිසි සම්පත්තිය වෙත් ද ඒ සම්පත්තිය (කවර පිනෙකින්) තිට පහළ වෙත් ද?

55. මගේ අනුභව ඇති දෙවිදුව, තී විවාරමි. මිනිස් දූව කවර පිනක් කළු ද? තිගේ මේ සිරුරුපැහැය ද සියලු දිගුන් බබුළුවයි. (කවර පිනෙකින්) මෙබඳු දිලියෙන පුණ්‍යර්ථය ඇත්තී වඩු ද?

56. මුගලන් කෙරුන් විසින් පුළුල්කරන ලද ඒ දෙවියු කොමෝ තුටුසන් ඇත්තී මේ පුණ්‍යර්වලය යම් කම්පත්තියෙන් ද යි මෙසේ පැවසූ ය.

57. මම පෙර, අත්බැවිහි මිනිස් ලොවැ මිනිසුන් අතර මිනිස් දූවක් වූවා හටගත් පවස් ඇති ක්ලාන්ත වූ මහණක්කු දක නැගී සිට පිටට පැත් දුනිමි.

58. යමෙක් ඒකාන්තයෙන් ක්ලාන්ත වූ හටගත් පවස් ඇති මහණක්කට නැගී සිට වළඳන්නට පැත් දේ ද ඔහුට සිහිල් දිය පිටුණු බොහෝ මල් ඇති බොහෝ සුදු පියුම් ඇති තදිහු පහළ වෙත්.

59. හැම කල්හි ම සිහිල්දිය ගලාබස්නා සිහිල්දිය පිටුණු සුදුවැලි අතුරන ලද ගඩුගාවෝ ඒ විමන වටකොට සිටිත්. පිපුණු මල් ඇති අඹ හල් කිලක දඹ ඇසළ පළොල් රුක්කු ද (එහි) වෙති.

60. තං භූමිභාගෙහි උපෙකරූපං
විමානසෙවධං භූතසංභමානං,
තස්මිධ කම්මස්ස අයං වීජාමො
එතාදිසං කතපුඤ්ඤා ලභතී.
61. තෙන ටෙ තාදිසො වණ්ණෙන තෙන ටෙ ඉධම්ජ්ඣති,
උපපජ්ජති ටි ටෙ භොගා යෙ කෙවි මනසො පියා.
62. අකංඛම් තෙ භික්ඛු මහානුභාව
මනුස්සභූතා යමකාසි පුඤ්ඤං,*
තෙනාමහි එවං ජලිතානුභාවා
වණ්ණෙන ටි ටෙ සංඛදිසා පහාසතීති.

දුතියනාවාරිමානං.

1. 8

63. පුච්ඡණ්ණවජ්ජනං නාවං නාරී ආරුක්ඛ තිට්ඨයි,
ඕගාභසි පොඤ්ඤං පදුමං ඡිත්ඤයි පාඨිනා.
64. කුටාගාරා නිවෙසා තෙ වීභක්ඛා භාගසො මිතා,
දඤ්ටලමානා ආභතති සමජාතා වතුරො දිසා.
65. තෙන තෙ තාදිසො වණ්ණෙන තෙන තෙ ඉධම්ජ්ඣති,
උපපජ්ජති ටි තෙ භොගා යෙ කෙවි මනසො පියා.
66. පුච්ඡාමි තං දෙවි මහානුභාවෙ
මනුස්සභූතා කම්මකාසි පුඤ්ඤං,
තෙනාසි එවං ජලිතානුභාවා
වණ්ණෙන ටි තෙ සංඛදිසා පහාසතීති.
67. සා දෙවතා අත්තමනා සම්පුද්ධතෙව පුරිත්තා
පඤ්ඤා පුට්ඨා වියාකාසි යස්ස කම්මස්සදං ඵලනී
68. අහං මනුසස්ස පු මනුස්සභූතා
පුරිමාය ජාතියා මනුස්සලොකෙ,
දිඤ්ඤා භික්ඛු තස්මෙ කිලනෙත
උට්ඨාය පාතුං උදකං අදසිං.
69. යො ටෙ කිලනානා පිපාසිතානං
උට්ඨාය පාතුං උදකං දදති,
සිතොදකා තස්ස භවතති නාමජා
පසුතමාලා ඛුපු පුණ්ඩරිකා.

*එතද්දිසාතෙ මරණස්සදි සම්මතී පොඤ්ඤා "අකංඛම් තෙ ඉධම් මහානුභාව මනුස්සභූතා යමකාසි පුඤ්ඤාපි පාදනීති."

60. එවැනි භූමිභාගයන් ගෙන් පැයසියයකට වැඩි වූ ප්‍රමාණයක් ඇතිකර ගත් බවට නොදන්නා ප්‍රමාණයක් වූ දිව්‍යවාර්තා ලබන්. (එදා මා විසින් කළ) ඒ කම්පනයෙන් මෙහි මේ විකල්පය වෙයි. කළ පිනැන්තෝ මෙබඳු සම්පත් ලබන්.

61. ඒ පිනෙන් මාගේ සිරුරුපැහැය එබඳු වෙයි. ඒ පිනෙන් මාගේ සම්පත්තිය මෙහි සමෘද්ධ වෙයි. මන වඩන යම් කිසි සම්පත්තියක් වෙත් ද, ඒ සම්පත්තිය මට පහළ වෙත්.

62. මහත් අනුභාව ඇති ශ්‍රමණයන් වහන්ස, මිනිස් දූවක් වූ මම යම් පිනක් කෙළෙමි ද, (එය) ඔබට කියමි. එයින් මෙසේ දිලියෙන පුණරුද්ධි ඇත්තී වෙමි. මාගේ සිරුරුපැහැය ද සියලු දිගුත් බවුළුවයි.

ද්විතීය නාට්‍යවිමර්ශන යි.

1. 8

63. (එමගින්) දෙවියන්, හෝ රතීන් කළ පියසි ඇති නැවතට නැගී සිටිනු. (එසේ ම දිව කුසුමෙන් ගැටුණු) පොකුණට බැස සිටිනු. අතින් පියුම් නොළනු.

64. කොටස් වශයෙන් බෙදනලද ප්‍රමාණවත් වූ, කුළුණෙහි ඇති බවටත්තා වූ තියේ නිවෙස්තු භාත්පස සිවුදිගින් බවුළුවන්.

65. කවර සේනාවකින් කිට එබඳු සිරුරුපැහැයක් වී ද? කවර පිනකින් තියේ සුඛවිකල්පය මෙහි සමෘද්ධ වෙයි ද? මන වඩන යම් කිසි සම්පත්තියක් වෙත් ද, ඒ සම්පත්තිය (කවර පිනකින්) කිට පහළ වෙත් ද?

66. මහත් අනුභාව ඇති දෙවියන්, තී විහාරමි. මිනිස් දූව කවර පිනක් කළහ ද, තියේ මේ සිරුරුපැහැය ද සියලු දිගුත් බවුළුවයි. කවර පිනකින් මෙබඳු දිලියෙන පුණරුද්ධි ඇත්තී වූ ද?

67. සම්පූර්ණ වූ විසින් ම පුළුල්වන ලද ඒ දෙවියු කොමෝ කුටුසිත් ඇත්තී මේ පුණරුද්ධිය යම් කවර කම්පනයෙන් ද යි (මෙසේ) පැවැසූ ය.

68. මම පෙර අත්බැවිහි මිනිස් ලොවැ මිනිසුන් අතර මිනිස්සුවක් වූවා හටගත් පවස් ඇති ක්‍රිස්තියානි වූ හික්මන් දක නැගී සිට පිමට පැන් දුනිමි.

69. යමෙක් ඒකාන්තයෙන් හටගත් පවස් ඇති ක්‍රිස්තියානි වූවන්ට නැගී සිට පිමට පැන් දේ ද, ඔහුට සිහිල් දිය පිරුණු බොහෝ මල් ඇති බොහෝ සුදුපියුම් ඇති නදිහ පහළ වෙති.

70. තමාපගා අනුපරියන්තී සබ්බද
සිතොදකා වාලුකසංඝාතා නදී,
අබ්බො ව සාලා කිලකා ව ජලප්‍රියො
උද්දාලකා පාටලියො ව දුලලො.
71. තං භූමිභාගෙහි උපෙතරුපං
විමානසෙට්ඨං භස්සොහමානං,
තස්සිධ කම්මස්ස අයං විපාකො
එතාදිසං කතපුඤ්ඤා ලහනතී.
72. කුටාගාරා නිවෙසා මෙ විහන්තා භාගසො මිතා,
දඤ්ඤලමානා ආහන්තී සමන්තා චතුරො දිසා.
73. තෙන මෙ තාදියො වණ්ණණු තෙන මෙ ඉධමීජ්ඣකිති,
උප්පජ්ජන්ති ව මෙ භොගා යෙ කෙවි මනසො පියා.
74. තෙනමහි එවං ජලිතානුභාවා
වණ්ණණු ව මෙ සබ්බදිසා පහාසති,
එතස්ස කම්මස්ස එලං ලෙමදං
අත්ථාය පුද්දො උදකං අපායිති*.

තඤ්ඤානාම විමානං.

1. 9

75. අභිකකන්තෙහ වණ්ණණු යා තං තිට්ඨසි දෙවතෙ,
භිහාසෙතති දිසා සබ්බා භිසද්ධි විය තාරකා.
76. තෙන තෙ තාදියො වණ්ණණු තෙන තෙ ඉධමීජ්ඣකිති,
උප්පජ්ජන්ති ව තෙ භොගා යෙ කෙවි මනසො පියා.
77. තෙන තං විමලොභාසා අතිරොවසි දෙවතෙ*,
තෙන තෙ සබ්බගන්තෙහි සබ්බා භිහාසරො* දිසා.
78. පුට්ඨාමි තං දෙවි මහානුභාවෙ
මනුස්සාහුතා කිමකාසි පුඤ්ඤං,
තෙනාසි එවං ජලිතානුභාවා
වණ්ණණු ව තෙ සබ්බදිසා පහාසති.
79. සා දෙවතා අත්තමනා මොග්ගලොතෙන පුට්ඨිතා,
පඤ්ඤං පුට්ඨා වියාකාසි යස්ස කම්මස්සදං එලං.

1. අපායිති - සී, සහ, PTS.

2. දෙවතා - මජ්ඣ.

3. භිහාසතෙ - මජ්ඣ.

70. නැම කල්හි ම සිහිල්දිය ගලාබස්නා සිහිල්දිය පිරුණු සුදුවැලි අතුරුතලද ගඩඟාවෝ ඔහුගේ විමන වටකොට සිටිත්. පිළුණු මල් ඇති අඹ සල් තිලක දඹ ඇසළ පළොල් රුක්හු ද (එහි) වෙත්.

71. එවැනි භූමිභාගයන්ගෙන් පැසසියයුතු බැවින් යුක්ත වූ අතිශයින් බබළන දිව්‍යවිමාන ලබන්. (එද මාවිසින් කළ) ඒ කම්භාගේ මෙහි මේ විපාකය වෙයි. කළ පිනැත්තෝ මෙබඳු සම්පත් ලබන්.

72. කොටස් වශයෙන් බෙදනලද ප්‍රමාණවත් වූ තුළුගෙවල් ඇති බබළන්නා වූ මාගේ නිවෙස්හු භාත්පස සිවුදිගින් බබුළුවත්.

73. ඒ පිනෙන් මාගේ සිරුරුපැහැය එබඳු වෙයි. ඒ පිනෙන් මාගේ සම්පත්තිය මෙහි සමෘද්ධ වෙයි. මන වඩන යම්කිසි සම්පත්තීහු වෙත් ද? ඒ සම්පත්තීහු මට පහළ වෙත්.

74. මෙසේ මම ඒ පිනෙන් දිලියෙන පුණ්‍යර්ථි ඇත්තී වෙමි. ඒ මාගේ සිරුරුපැහැය ද සියලු දිගින් බබුළුවයි. බුදුරජාණන් වහන්සේ මාගේ ප්‍රයෝජනය පිණිස පැත් වැළඳුසේක් ද ඒ තුසල කම්භාගේ මේ විපාකය වේ.

කෘතිය භාවාවිමාන යි.

1. 9

75. (එම්බා) දෙවද්‍රව, යම්බඳු වූ කෝ මනා රුසිරින් සියලු දිගින් බබුළුවමින් දවහත් තරුව සේ සිටිවූ ද,

76. කවර හේතුවකින් තිට එබඳු සිරුරුපැහැයක් වී ද? කවර පිනෙකින් කීගේ සුවරිතඵලය මෙහි සමෘද්ධ වේ ද? මන වඩන යම්කිසි සම්පත්තීහු වෙත් ද, ඒ සම්පත්තීහු (කවර පිනෙකින්) තිට පහළ වෙත් ද?

77. (එම්බා) දෙවද්‍රව, නිම්ල වූ ගර්භාලෝකයක් ඇති කෙපි කවර පිනෙකින් (අත් හැම සුරන් මැඩ) බබළන්නාහු ද? කවර පිනෙකින් කීගේ සියලු ගර්භාවයවයන්ගෙන් සියලු දිගහු බබළත් ද?

78. මහත් අනුභාව ඇති දෙවද්‍රව, කී විචාරම්. මිනිස් වූවා කවර පිනක් කළහු ද? කීගේ (මේ) සිරුරුපැහැය ද සියලු දිගින් බබුළුවයි. (කවර පිනෙකින්) මෙබඳු දිලියෙන පුණ්‍යර්ථි ඇත්තී වූ ද?

79. මුගලන් තෙරුන් විසින් පුළුවස්නා ලද ඒ දෙව්‍ය කොමෝ තුඩුසින් ඇත්තී මේ පුණ්‍යඵලය යම් කවර කම්භක්කුගේ ද යි (මෙසේ) පැවැසූ ය.

80. අභං මනුසෙසසු මනුසෙසභුතා
පුරිමාය ජාතියා මනුසෙසලොකෙ,
තමස්සකාරමභි තිලිසිකායං
පදිපකාලමභි අදං පදිපං.¹
81. යො අස්සකාරමභි තිලිසිකායං
පදිපකාලමභි දදති දිපං,
උපපජ්ජති ජොතිරස්සං විමානං
පහුතමාලාං ඛහුපුණ්ණරිකං.
82. කෙන මෙ තාදිසො විමොක්ඛො කෙන මෙ ඉධමිජ්ඣති,
උපපජ්ජති ච මෙ භොගා යෙ කෙවි මනාසො පියා.
83. කෙනාභං විමලොභාසා අතිරොවාපී දෙවතා,
කෙන මෙ සබ්බගගාතභි සබ්බා ඔභාසරෙ දිසා.
84. අසබ්බා මෙ භික්ඛු මහානුභාව
මනුසෙසභුතා යමකාසි පුණ්ණං,
කෙනමභි ඵලං ජලිතානුභාවා
විමොක්ඛො ච මෙ සබ්බදිසා පහාසතිති.

දිපවිමානං.

1. 10

85. අභි සක්කොත්තන විමොක්ඛො යා ඤා තිවස්සි දෙවතෙ,
ඔභාසෙනති දිසා සබ්බා ඔසධි විය තාරකා.
86. කෙන කෙ තාදිසො විමොක්ඛො කෙන කෙ ඉධමිජ්ඣති,
උපපජ්ජති ච කෙ භොගා යෙ කෙවි මනාසො පියා.
87. පුට්ඨාමි තං දෙවි මහානුභාවෙ
මනුසෙසභුතා කිමකාසි පුණ්ණං,
කෙනාසි ඵලං ජලිතානුභාවා
විමොක්ඛො ච කෙ සබ්බදිසා පහාසතිති.
88. සා දෙවතා අත්තමනා මොග්ගලොතෙන පුට්ඨිතා,
පඤ්ඤං පුට්ඨා වියාකාසි යස්ස කම්මසසිදං ඵලං.
89. අභං මනුසෙසසු මනුසෙසභුතා
පුරිමාය ජාතියා මනුසෙසලොකෙ.
අග්ගස්සං වීරස්සං ඩුඤ්ඤං විපසන්තමනාවිලං.

1. අදං දිපං - මරණං.

80. මම පෙර අත්බැවිහි මිනිස්ලොවැ මිනිසුන් අතර මිනිස් දූවක් වූවා පහන් දැල්වීමට සුදුසු බොල් ගන අඳුරෙහි පහන් උපකරණ දුනිමි.

81. යමෙක් පහන් දැල්වීමට සුදුසු බොල් ගන අඳුරෙහි පහන් දේ ද, (ඒ පිනෙන් හෝ) බොහෝ උපුල් මල් ඇති බොහෝ සුදුපියුම් ඇති ජොකිරස විමානයට පිළිසඳ වසින් පැමිණෙයි.

82. ඒ පිනෙන් මාගේ සිරුරුපැහැය එබඳු වෙයි. ඒ පිනෙන් මාගේ සම්පත්තිය මෙහි සමාද්ධ වෙයි. මන වඩන යම් කිසි සම්පත්තීහු වෙන් ද ඒ සම්පත්තීහු මට පහළ වෙන්.

83. නිමිල වූ ශරීරාලෝක ඇති මම ඒ පින කරණකොට ගෙන අත් හැම දෙවියන් ඉක්මවා බබළමි. ඒ පිනින් මාගේ සියලු ශරීරාවයවයන් ගෙන් සියලු දිගුතු බබළත්.

84. මහත් ආනුභාව ඇති ශ්‍රමණයන් වහන්ස, මිනිස් දූවක් වූ මම යම් පිනක් කෙළෙමි ද (එය) ඔබට කියමි. එයින් මෙසේ දිලියෙන පුණාර්ද්ධි ඇත්ති වෙමි. මාගේ සිරුරුපැහැය ද සියලු දිගුත් බබුළුවයි.

දිව්‍යවිමාන යි.

1. 10

85. (එමිඛා) දෙවියුව, යම්බඳු වූ තෝ මනා රුසිරෙන් සියලු දිගුත් බබුළුවමින් දවහත් තරුව සේ සිටිවූද,

86. කවර හේතුවකින් තිට එබඳු සිරුරුපැහැයෙක් වී ද? කවර පිනෙකින් තිගේ සුවරිතඵලය මෙහි සමාද්ධ වෙ ද? මන වඩන යම්කිසි සම්පත්තීහු වෙන් ද, ඒ සම්පත්තීහු (කවර පිනෙකින්) තිට පහළ වෙන් ද,

87. මහත් අනුභාව ඇති දෙවියුව, තී විචාරමි. මිනිස් වූවා කවර පිනක් කළහු ද, තිගේ මේ සිරුරුපැහැය ද සියලු දිගුත් බබුළුවයි. (කවර පිනෙකින්) මෙබඳු දිලියෙන පුණාර්ද්ධි ඇත්ති වවූ ද?

88. මුගලන් තෙරුන්වසින් පුළුවස්නාලද්දී දෙවියු තොමෝ කුටුසිත් ඇත්ති මේ පුණාර්ඵලය යම් කවර කම්යක්කුගේ ද යි පැන පුළුවස්නා ලද්දී (මෙසේ) පැවසූය.

89. මම පෙර අත්බැවිහි මිනිස් ලොවැ මිනිසුන් අතර මිනිස් දූවක් වූහි. (එකල මම) පහවු රාගාදී රජස් ඇති වෙසෙසින් පහන් වූ නො-කැළබුණු සිත් ඇති බුදුන් දුටිමි.

90. ආසජ්ජ දනං අද්ධං අකාමා තිලදක්ඛණං
දක්ඛණෙයාසීසි ධුද්ධසීසි පසන්තා සෙති පාණිති.
91. තෙන මෙ තාදිසො වණේණ තෙන මෙ ඉධමිජ්ඣති,
උප්පජ්ජනති ච මෙ හොගා යෙ කෙවි මනසො පියා.
92. අසබ්බමි තෙ භික්ඛු මහානුභාව
මනුස්සභූතා යමකාසි පුඤ්ඤං,
තෙනමි ඵලං ජලිතානුභාවා
වණේණ ච මෙ සබ්බදිසා පභාසතිති.

තිලදක්ඛණාවිමානං.

1. 11

93. කොඤ්ඤා මයුරා දිවියා ච භංසා
වග්ගසසරා කොකිලා සමපතනති,
පුප්ඵාභිකිණ්ණං රමමිදං විමානං
අනෙකච්ඡිතං නරනාරිසෙවිතං.
94. තස්ථව්ඡසි දෙවි මහානුභාවෙ
ඉද්ධි¹ විකුබ්බනති අනෙකරූපා,
ඉමා ච තෙ අව්ඡරායො සමත්තො
නච්චනති ගායනති පමොදයන්ති².
95. දෙවිදධිපත්තාසි මහානුභාවෙ
මනුස්සභූතා කිමකාසි පුඤ්ඤං,
කෙනාසි ඵලං ජලිතානුභාවා
වණේණ ච තෙ සබ්බදිසා පභාසතිති.
96. සා දෙවතා අත්තමනා මොග්ගලොනෙන පුච්ඡිතා,
පඤ්ඤං පුට්ඨා වියාකාසි යසසි කමමසසිදං ඵලං.
97. අභං මනුසේසසු මනුස්සභූතා
පතිබ්බතා නාඤ්ඤමනා³ අහොසිං,
මාතාව පුත්තං අනුරසබ්බමනා
කුද්ධාපහං⁴ නපථරූසං අවොචං.
98. සථෙව ධීතා මොසවජ්ජං පභාය
දනෙ රතා සබ්බභිතත්තභාවා,
අන්තං ච පානං ච පසන්තවිත්තං
සකකච්ච දනං විපුලං අද්ධං.

1. ඉද්ධි - කස්ථි

2. පමොදයනති ච - මජ්ඣං.

3. පතිබ්බතා නාඤ්ඤමනා - මජ්ඣං.

4. කුද්ධාපහං - මජ්ඣං.

90. (දක දෙය ධර්මය නොවිචිත්තක් හෙයින් ඒ ගැන) නොකැමැත්තෙන් ඉදිරියට පැමිණ දක්ෂිණාවට සුදුසු වූ බුදුරජාණන් වහන්සේට පහන්සිත් ඇති ව සියතින් ම තලදෙහොතක් දුනිමි.

91. ඒ පිනෙන් මාගේ සිරුරුපැහැය එබඳු වෙයි. ඒ පිනෙන් මාගේ සම්පත්තිය මෙහි සමඤ්ඤ වෙයි. මන වඩන යම් කිසි සම්පත්තිහු වෙත් ද ඒ සම්පත්තිහු මට පහළ වෙත්.

92. මහත් අනුභාව ඇති ශ්‍රමණයන් වහන්ස, මිනිස්සුවක් වූ මම යම් පිනක් කෙළෙමි ද (එය) ඔබට කියමි. එයින් මෙසේ දිලියෙන පුණ්‍යර්ථි ඇත්තී වෙමි. මාගේ සිරුරුපැහැය ද සියලු දිගුන් බබුළුවයි.

සිලදක්ෂිණාවිමාන යි.

1. 11

93. නන් වැදූරුම් රුවන් මලින් ගැවසුණා වූ නොයෙක් සිත්තමින් විසිතුරු වූ දෙවියන් හා දෙවහනන් විසින් නිති සෙවුනා ලද රමණිය වූ මේ විමනට දිව්‍යමය වූ කොස්වාලිහිණියෝ ද දිව්‍යමය වූ මොනරු ද දිව්‍යමය වූ භංසයෝ ද මිහිරිනද ඇති කොවුලෝ ද නිතර අවටින් පැමිණෙති.

94. මහානුභාව ඇති දෙවිද්ව දනෙක ජවරූප වූ සාඤ්ඤි චිතුර්වණය කරමින් සිටිනු. තිමේ මේ දිව්‍යාස්සරාවෝ භාස්සස නටති, ගයති, සතුවු කරවති.

95. මහත් අනුභාව ඇති දෙවිද්ව, (නෝ) දිව්‍යර්ථයට පැමිණියා වනු. මිනිස්සුවක් වූවා කවර පිනක් කළහ ද? තිමේ සිරුරුපැහැය ද සියලු දිගුන් බබුළුවයි. කවර පිනෙකින් මෙසේ දිලියෙන පුණ්‍යර්ථි ඇත්තී වඩු ද?

96. මුගලන් තෙරුන් විසින් පුළුවස්නා ලද ඒ දෙවිද්ව තොමෝ තුටුසින් ඇත්තී මේ පුණ්‍යඵලය යම් කවර කම්යස්සුගේ ද යි (මෙසේ) පැවසූ ය.

97. මම පෙර අත්බැවිහි මිනිසුන් අතර මිනිස්සුවක් වූවා අත් පුරුෂයකු නොපහන්නී පකිට්ඨතා වීමි. පුතකු රක්ෂිත වෙත් මෙන් තමහිමි රැක්කෙමි. (අනුන් කළ වරදකට) කිපුණි නමුදු පරොස් බස් නො කීමි.

98. මුසාවාදය හැර සත්‍යයෙහි පිහිටියා වෙමි. දිමෙහි ඇලුණා වූ මම සතර සධ්‍රැහ වස්තුවෙන් අනුන්ට සධ්‍රැහ කරන ස්වභාව ඇත්තී පසන් සිතැත්තී අහර ද පැන් ද සකස් කොට මහත් දනයක් දුනිමි.

99. තෙන මෙ තාදිසො විමොක්ඛො තෙන මෙ ඉධම්ජුකිති,
උපපජ්ජති ච මෙ භොගා යෙ කෙවි මනසො පියා.
100. අසකම් තෙ හිකචු මහානුභාව
මනුස්සභූතා යමකාසි පුඤ්ඤං.
තෙනමහි එවං ජලිතානුභාවා
විමොක්ඛො ච මෙ සබ්බදිසා පහාසතිති.

පතිබ්බතාවිමානං.

1. 12

101. වෙචරියජාමහං රුචිරං පහස්සරං
විමානමාරුඤ්ඤා අනෙකවිනං
තජ්ජපි දෙවි මහානුභාවෙ
උච්චාවචා ඉද්ධිවිකුබ්බමානා
ඉමා ච තෙ අවජරායො සමන්තතො
නච්චිතති ගායනති පමොදයන්ති¹
102. දෙවිඤ්ඤාසකාසි මහානුභාවෙ
මනුස්සභූතා කිමකාසි පුඤ්ඤං.
කෙනාසි එවං ජලිතානුභාවා
විමොක්ඛො ච තෙ සබ්බදිසා පහාසතිති
103. සා දෙවතා අත්තමනා මොග්ගලානෙන පුට්ඨිතා,
පඤ්ඤා පුට්ඨා විශාකාසි යසස කම්මසිද්ධං එලං.
104. අහං මනුස්සොසු මනුස්සභූතා
උපාසිකා චකචුමනො අහොසිං.
පාණාතිපාතා විරතා අහොසිං.
ලොකෙ අදින්නං පරිවජ්ජයිස්සං.
105. අමජ්ජසා නො වා මුසා අහොසිං²
සකෙන සාමිනාවා³ අහොසිං තුට්ඨා
අත්තංඤ්ඤා පානංඤ්ඤා පසන්නවිනා
ස කතචච දුනං විපුලං අදසිං.
106. තෙන මෙ තාදිසො විමොක්ඛො තෙන මෙ ඉධම්ජුකිති,
උපපජ්ජති ච මෙ භොගා යෙ කෙවි මනසො පියා
107. අසකම් තෙ හිකචු මහානුභාව
මනුස්සභූතා යමකාසි පුඤ්ඤං.
තෙනමහි එවං ජලිතානුභාවා
විමොක්ඛො ච මෙ සබ්බදිසා පහාසතිති

දුතිය පතිබ්බතාවිමානං.

1. පමොදයන්ති ව - මජ්ඣං,
2. නාපි - සා.
3. අහොසිං - මජ්ඣං.
4. සාමිතා - මජ්ඣං.

99. ඒ පිනෙන් මාගේ සිරුරුපැහැය එබඳු වෙයි. ඒ පිනෙන් මාගේ සම්පත්තිය මෙහි සමෘද්ධ වෙයි. මන වඩන්නා වූ යම් කිසි සම්පත්තීහු වෙත් ද, ඒ සම්පත්තීහු මට පහළ වෙත්.

100. මහත් අනුභාව ඇති ශ්‍රමණයන් වහන්ස, ඕනිස්සුවක් වූ මම යම් පිනක් කෙළෙමි ද, (එය) ඔබට කියමි. එයින් මෙසේ දිලියෙන පුණර්ධි ඇත්තී වෙමි. මාගේ සිරුරුපැහැය ද සියලු දිගුන් බුදුවෙයි.

පක්ෂිකාවිමාන යි.

1. 12

101. මහත් අනුභාව ඇති දෙවිඳුව, වෙරළමුහුණ වූවා වැළඳී ඇති සිත්කලු වූ අභිගයින් බබළන නොයෙක් සිතියමින් විසිතුරු වූ විමනට නැග කුඳු මහත් සෘද්ධිවිකුර්වණය කරමින් එහි සිටුනාව. තිගේ මේ දෙවනෙන් හාත්පස්හි නටති ගයති සතුටු කරවත්.

102. මහත් අනුභාව ඇති දෙවිඳුව, තෝ දිව්‍යාර්ථයට පැමිණියා වෙහි. ඕනිස් සුවක් වූවා කවර පිනක් කළහු ද? තිගේ සිරුරුපැහැය ද සියලු දිගුන් බුදුවෙයි. කවර පිනෙකින් මෙසේ දිලියෙන පුණර්ධි ඇත්තී වටු ද?

103. මුගලන් තෙරුන් වසින් පුළුවස්නාලෑ ඒ දෙවිඳු කොමෝ තුටුසිත් ඇත්තී මේ පුණර්ථය යම් කවර කම්යක්කුගේ ද යි (මෙසේ) පැවසූ ය.

104. මම පෙර අත්බැව්හි ඕනිසුන් අතර ඕනිස්සුවක් වූවා පසැස් ඇති බුදුරජුන්ගේ උවැසියක් වීම. පණ්ඩායෙන් දුරු වූවා වෙමි. ලොකයෙහි නුදුන් දෙය ගැනීම හැම ලෙසින් ම දුරු කෙළෙමි.

105. මත්පැන් නො බීම, බොරු නො කීම, සිය සැමියා සමග ම සතුටු වූවා වෙමි. පහන් සිත් ඇත්තී අතර ද පැන් ද සකස් කොට මහත් දනයක් දුනිමි.

106. ඒ පිනෙන් මාගේ සිරුරුපැහැය එබඳු වෙයි. ඒ පිනෙන් මාගේ සම්පත්තිය මෙහි සමෘද්ධ වෙයි. මන වඩන්නා වූ යම් කිසි සම්පත්තීහු වෙත් ද, ඒ සම්පත්තීහු මට පහළ වෙත්.

107. මහත් අනුභාව ඇති ශ්‍රමණයන් වහන්ස, ඕනිස් සුවක් වූ මම යම් පිනක් කෙළෙමි ද, (එය) ඔබට කියමි. එයින් මෙසේ දිලියෙන පුණර්ධි ඇත්තී වෙමි. මාගේ සිරුරුපැහැය ද සියලු දිගුන් බුදුවෙයි.

ද්විතීය පක්ෂිකාවිමාන යි.

1. 13

108. අභිසංකප්පනා වණ්ණණා යා ජං තිට්ඨසි දෙවතෙ,
ඔභාසෙනති දිසා සබ්බා ඔසයි විය තාරකා.
109. කෙන තෙ තාදියො වණ්ණණා කෙන තෙ ඉධම්ජකති,
උප්පජනති ච තෙ භොගා යෙ කෙවි මනසො පියා.
110. පුච්ඡාමි තං දෙවි මහානුභාවෙ
මනුසසගුතා කම්මකාසි පුඤ්ඤං
කෙනාසි එවං ජලිතානුභාවා
වණ්ණණා ච තෙ සබ්බදිසා පභාසතිති.
111. යා දෙවතා අත්තමනා මොග්ගලානෙන පුච්ඡිතා,
පඤ්ඤං පුට්ඨා වියාකාසි යසස කම්මසසිදං එලං.
112. අහං මනුසසසු මනුසසගුතා
සුඤ්ඤා අභොසිං සසුරස්ස ගෙහො
අද්දසං විරජං භික්ඛුං විප්පසන්නමනාවිලං.
113. තස්ස අද්දසහං පුචං පසන්නා සෙති පාඤ්ඤි
භාගධිභිභාගං දන්තා මොදමි තැඤ්ජෙන වනෙ
114. තෙන මෙ තාදියො වණ්ණණා තෙන මෙ ඉධම්ජකති,
උප්පජනති ච මෙ භොගා යෙ කෙවි මනසො පියා.
115. අසබ්බාමි තෙ භික්ඛු මහානුභාවෙ
මනුසසගුතා යමකාසි පුඤ්ඤං
තෙනමි එවං ජලිතානුභාවා
වණ්ණණා ච මෙ සබ්බදිසා පභාසතිති.

සුඤ්ඤාවිමානං.

1. 14

116. අභිසංකප්පනා වණ්ණණා යා ජං තිට්ඨසි දෙවතෙ,
ඔභාසෙනති දිසා සබ්බා ඔසයි විය තාරකා.
117. කෙන තෙ තාදියො වණ්ණණා කෙන තෙ ඉධම්ජකති,
උප්පජනති ච තෙ භොගා යෙ කෙවි මනසො පියා.

1. 13

108. එමබ්බා දෙවද්දව, යම්බද්ද වූ තෝ මනා රුසිරින් සියලු දිගුන් බබ්බඵමින් දවහන් තරුව සේ සිටිනෙහි.

109. කවර හේතුවකින් තිට මෙබදු සිරුරුපැහැයෙක් වී ද? කවර පිනෙකින් තිගේ සුවරිතඵලය මෙහි සමාද්ධ වේ ද? මන වඩන්තා වූ යම් කිසි සම්පත්තිහු වෙත් ද, ඒ සම්පත්තිහු (කවර පිනෙකින්) තිට පහළ වෙත් ද?

110. මහත් අනුභාව ඇති දෙවද්දව, තී විචාරමි. මිනිස් වූවා කවර පිනක් කෙළෙහි ද? තිගේ මේ සිරුරුපැහැය ද සියලු දිගුන් බබ්බඵමයි. කවර පිනෙකින් මෙබදු දිලියෙන පුණ්ණර්ද්ධි ඇත්ති වෙහි ද?

111. චුගලන් තෙරුන් විසින් පුඵවුස්සා ලද ඒ දෙවද්දු නොමෝ තුටුසින් ඇත්ති මේ පුණ්ණඵලය යම් කවර කර්මයක්හුගේ දැ යි මෙසේ පැවසූ ය.

112. මම පෙර අත්බැව්හි මිනිසුන් අතර මිනිස් දුවක් වූවා මයිලඤ්ඤවන්ගේ ගෙහි ලේලියක් වූමු. පහ වූ රාගාදි රජස් ඇති වෙසෙසින් පහන් වූ නො කැලඹුණු සිත් ඇති මහණක්හු දුටිමි.

113. (දැක) උන්වහන්සේට පහන් වූවා සියතින් කැවුමක් දුනිමි. තමා ලත් කොටසින් අඩක් දී නදුන් වෙනෙහි සතුටු වෙමි.

114. ඒ පිනෙන් මාගේ සිරුරුපැහැය එබදු වෙයි. ඒ පිනෙන් මාගේ සම්පත්තිය මෙහි සමාද්ධ වෙයි. මන වඩන්තා වූ යම් කිසි සම්පත්තිහු වෙත් ද ඒ සම්පත්තිහු මට පහළ වෙත්.

115. මහත් අනුභාව ඇති ශ්‍රමණයන් වහන්ස, මිනිස්දුවක් වූ මම යම් පිනක් කෙළෙමිද, (එය) ඔබට කියමි. එයින් මෙසේ දිලියෙන පුණ්ණර්ද්ධි ඇත්ති වෙමි. මාගේ සිරුරුපැහැය ද සියලු දිගුන් බබ්බඵමයි.

ප්‍රථම සුඤ්ඤාචාරාම යි.

1. 14

116. එමබ්බා දෙවද්දව, යම්බද්ද වූ තෝ මනා රුසිරින් සියලු දිගුන් බබ්බඵමින් දවහන් තරුව සේ සිටිනෙහි.

117. කවර හේතුවකින් තිට එබදු සිරුරුපැහැයෙක් වී ද? කවර පිනෙකින් තිගේ සුවරිතඵලය මෙහි සමාද්ධ වේ ද? මන වඩන්තා වූ යම්කිසි සම්පත්තිහු වෙත් ද, ඒ සම්පත්තිහු (කවර පිනෙකින්) තිට පහළ වෙත් ද?

118. පුට්ඨාමී තං දෙවී මහානුභාවෙ
මනුස්සභූතා කිමකාසි පුඤ්ඤං
කෙතාසි එවං ජලිතානුභාවා
විශේණෙ ව තෙ සබ්බදිසා පහාසතිති.
119. සා දෙවතා අක්කමනා මොක්ඛලානෙන පුට්ඨිතා,
පඤ්ඤං පුට්ඨා වියාකාසි යත්ත කම්මසසිදං එලං.
120. අහං මනුස්සෙසු මනුස්සභූතා
සුඤ්ඤා අහොසිං සසුරස්ස ගගගෙ.
අද්දං වීරජං භික්ඛුං විපසංගමනාවීලං.
121. තස්ස අද්දගං භාගං පසංගා සෙති පාණිති
කුම්මාසපිණ්ණං දන්තන මොදගී නඤ්ජෙන වනෙ.
122. තෙන මෙ තාදිසො විශේණෙ තෙන මෙ ඉධම්ජ්ඣති,
උපපජ්ජති ව මෙ භොගා යෙ කෙවී මනසො පියා.
123. අකංඛාමී තෙ භික්ඛු මහානුභාව
මනුස්සභූතා යමකාසි පුඤ්ඤං
කෙනෙහි එවං ජලිතානුභාවා
විශේණෙ ව මෙ සබ්බදිසා පහාසතිති.

දුතිය සුඤ්ඤාවිමානං.

1. 15

124. අභික්ඛනෙනෙන විශේණෙන යා භං තිට්ඨසි දෙවතෙ,
මහාසෙතඤ්ඤි දිසා සබ්බං ඔසධි විය තාරකා.
125. කෙන තෙ තාදිසො විශේණෙ කෙන තෙ ඉධම්ජ්ඣති,
උපපජ්ජති ව තෙ භොගා යෙ කෙවී මනසො පියා.
126. පුට්ඨාමී තං දෙවී මහානුභාවෙ
මනුස්සභූතා කිමකාසි පුඤ්ඤං
කෙතාසි එවං ජලිතානුභාවා
විශේණෙ ව තෙ සබ්බදිසා පහාසතිති.
127. සා දෙවතා අක්කමනා මොක්ඛලානෙන පුට්ඨිතා,
පඤ්ඤං පුට්ඨා වියාකාසි යත්ත කම්මසසිදං එලං.

118. මහත් අනුභාව ඇති දෙවදුව, තී විචාරම්. මිනිස් වූවා කවර පිනක් කෙළෙහි ද? තීගේ මේ සිරුරුපැහැය ද සියලු දිගුන් බබුළුවයි. කවර පිනෙකින් මෙබඳු දිලියෙන පුණාර්ථයි ඇත්තී වෙහි ද?

119. මුගලන් තෙරුන් විසින් පුළුවස්නා ලද ඒ දෙවදු කොමෝ තුටු සිත් ඇත්තී මේ පුණාර්ථය යම් කවර කම්යක්කුගේ දැයි මෙසේ පැවසූ ය.

120. මමපෙර අත්බැව්හි මිනිසුන් අතර මිනිස්සුවක් වූවා මයිලණුවන් ගේ ගෙහි ලේලියක් වූවු.

121. පහවූ රාගාදී රජස් ඇති වෙසෙසින් පහන් වූ නො කැළඹුණු සිත් ඇති මහණක්කු දුටිමි. (දක) උන්වහන්සේට පහන් වූවා සියතින් යව ධාන්‍යයෙන් කළ කොමු පිබෙකින් භාගයක් දුනිමි. ඒ කොමුපිටු දී නදුන් වෙනෙහි සතුටු වෙමි.

122. ඒ පිනෙන් මාගේ සිරුරුපැහැය එබඳු වෙයි. ඒ පිනෙන් මාගේ සම්පත්තිය මෙහි සමෘද්ධ වෙයි. මන වඩන්නා වූ යම් කිසි සම්පත්තීහු වෙත් ද, ඒ සම්පත්තීහු මට පහළ වෙත්.

123. මහත් අනුභාව ඇති ශ්‍රමණයන් වහන්ස, මිනිස්සුවක් වූ මම යම් පිනක් කෙළෙමි ද (එය) ශබ්ද කියමි. එයින් මෙසේ දිලිසෙන පුණාර්ථයි ඇත්තී වෙමි. මගේ සිරුරුපැහැය ද සියලු දිගුන් බබුළුවයි.

ආර්ථික සුඛසාවිමාන යි.

1. 15

124. එම්බා දෙවදුව, යම්බඳු වූ තෝ මනා රුසිරින් සියලු දිගුන් බබුළුවමින් දවහත් තරුව සේ සිටිනෙහි?

125. කවර හෙතුවකින් තිට එබඳු සිරුරුපැහැයෙක් වී ද? කවර පිනෙකින් තීගේ සුවරිතඵලය මෙහි සමෘද්ධ වේ ද? මන වඩන්නා වූ යම් කිසි සම්පත්තීහු වෙත් ද, ඒ සම්පත්තීහු (කවර පිනෙකින්) තිට පහළ වෙත් ද?

126. මහත් අනුභාව ඇති දෙවදුව, තී විචාරම්. මිනිස් වූවා කවර පිනක් කෙළෙහි ද? තීගේ මේ සිරුරුපැහැය ද සියලු දිගුන් බබුළුවයි. කවර පිනෙකින් මෙබඳු දිලියෙන පුණාර්ථයි ඇත්තී වෙහි ද?

127. මුගලන් තෙරුන් විසින් පුළුවස්නා ලද ඒ දෙවදු කොමෝ තුටු සිත් ඇත්තී මේ පුණාර්ථය යම් කවර කම්යක්කුගේ දැයි (මෙසේ) පැවසූ ය.

128. ඉස්සා ව මච්ඡරමච්ඡා පළාසො,
නාභොසි මඤ්ඤං සරමාවසනතියා
අසෙසාධනා හතතුවසානුවත්තී
උපොසරෙ නිව්ච්ඡමපමත්තා.
129. වාතුද්දසිං පඤ්ඤිද්දසිං යා ව පසංසිසා අට්ඨමී,
පාටිභාරියපසංසිසා අට්ඨධාසුසමාගතං.
130. උපොසරං උපවසිසං සද්ධිලෙසු සංවුතා,
සංයමා සංවිහාගා ව විමානං ආවසාමහං¹
131. පාණාතිපාතා වීරතා මුසාවාද ව සංඤ්ඤතා,
රෙය්‍යා ව අතිවාරා ව මජ්ජපාතා ව ආරකා,
132. පඤ්ඤි සිකාපඳෙ රතා අරියසම්මාන කොවිද,
උපාසිකා චක්ඛුමනො ගොතමස්ස යසසිනො.
133. සාහං සකෙන සිලෙන යසසා ව යසසිනී,
අනුභොමී සකං පුඤ්ඤං සුඛිතා චමහි අනාමයා.
134. තෙන මෙ තාදිසො වණ්ණණ තෙන මෙ ඉධමිජ්ඣති,
උපපජ්ජති ච මෙ භොගා යෙ කෙවි මනසො පියා.
135. අසංඛාමි තෙ භික්ඛු මහානුභාව
මනුස්සභූතා යමහං අකාසිං
තෙනමහි ඵලං ජලිතානුභාවා
වණ්ණණ ව මෙ සංකදිසා පභාසතීති.

මම ව හතොත වචනෙන හගවනො පාදෙ සිරසා වන්දෙය්‍යාසි,
උත්තරා නාම හතොත උපාසිකා හගවනො පාදෙ සිරසා වන්දතීති
අනවජරියං බො පනෙනං හතෙන යං මං හගවා අඤ්ඤතරස්සිං
සාමඤ්ඤඵලෙ ව්‍යාකරෙය්‍යා. තං හගවා සකදගාමිඵලෙ වියාකාසිති.

උත්තරාවිමානං.

1. 16

136. යුක්තා ව තෙ පරම අලංකිතා හයා
අධොමුඛා අසසිගමා ඛලී ජවා
අභිනිමිතා පඤ්ඤරථා සතා ව තෙ
අපෙවත්තී තං සාරථිවොදිතා හයා.
137. සා තිට්ඨසි රථවරෙ අලංකිතා
ඕහාසයං ජලමීච ජොතිපාවකො
පුට්ඨාමි තං වරතනු² අනොමදස්සනෙ
කසමා නු කායා අනධිවරං උපාමමිති.

1. ආවසාමිමං - සි.

2. වර්තනු - කප්ඵි.

128. ගිහිගෙයි වසන මට ඊෂ්ඨයෙක් හෝ මසුරුවෙක් හෝ නැවත යුගග්‍රාහයෙක් හෝ නො වී ය. ත්‍රොධි නැත්තී සිය සැමියමාගේ අදහස් අනුව පවත්නී පෙහෙවස් රැකීමෙහි නිරතුරු ව අප්‍රමත්ත වූවා වෙමි.

129-130. මම පක්ෂය පිළිබඳ වූ තද්‍යස්වක ද පසළොස්වක ද යම්බඳු අටවක ද ප්‍රාතිභායාර් පක්ෂය ද (යන පොහෝ දිනයන්හි) අටහින් යුත් පෙහෙවස් වියිමි. සියලු කල්හි නිති සිල්හිද කයින් හා වචනයෙන් සංවාත වූවා ඉන්ද්‍රියසංවරයෙන් යුක්ත වූවා මොනවට බෙද දෙන්නී ගෙහි වියිමි.

131. (එකල මම) පණ්ඩායෙන් දුරු වීමි, මුසවායෙන් සංයත වීමි, අයිනාදනින් මිසභසරින් රඟමෙර පිමෙන් දුරු වීමි.

132. පස් සිකපද රැක්මෙහි ඇලුණුවතුරායාර් සත්‍යයෙහි දක්ෂ වූ මම යසස් ඇති පසැස් ඇති ගෞතම බුදුරදුන්ගේ උපාසිකාවක් වීමි.

133. (එසේම) ඒ මම ස්වකීය සිලයෙන් ද කීර්තියෙන් ද යසස් ඇතියා සිය පින්පල විඳිමි. නිරොග වූවා සැප ඇතියාද වෙමි.

134. ඒ පිනෙන් මාගේ සිරුරුපැහැය එබඳු වෙයි. ඒ පිනෙන් මාගේ සම්පත්තිය මෙහි සමෘද්ධ වෙයි. මන වඩන යම් කිසි සම්පත්තිය වෙත් ද, ඒ සම්පත්තිය මට පහළ වෙත්.

135. මහත් අනුභාව ඇති ශ්‍රමණයන් වහන්ස, මිනිස් දුවක් වූ මම යම් පිනක් කෙළෙමි ද, (එය) ඔබට කියමි. එයින් මෙසේ දිලිසෙන පුණාර්ද්ධි ඇත්තී වෙමි. මාගේ සිරුරුපැහැය ද සියලු දිගුන් බබුළුවයි.

වහන්ස, උත්තරා නම් උපාසිකා තොමෝ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ගේ ශ්‍රී පාදයක් මස්තකයෙන් වඳි. වහන්ස, මාගේ වචනයෙන් භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ ශ්‍රී පාදයන් වඳිනු මැනැවි. වහන්ස, යම් භෙයෙකින් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මා එක්තරා මාර්ගඵලයෙක්හි ලා වදරන සේක් නම් ඒ පුද්ගලයෙක් නො වේ. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ඒ (මා) සකෘද්‍යමි එලයෙහි ලා ප්‍රකාශ කළ සේක.

උත්තරාවිමාන යි.

1. 16

136. (එමබා දෙවදුව) තිගේ රියෙහි යොදන ලද අශ්වයෝ උතුම් වූ දිව්‍යමය වූ අශ්වාභරණයෙන් සරසන ලදහ, යටිහුරු කළ මුව ඇතියහ, ආකාශවරියහ, බල ඇත්තාහ, ජව ඇත්තාහ. ඒ රිය පන්සියය තිගේ පිනෙන් නිපත. රියැදුරන් විසින් මෙහෙයන ලද්දවුන් වැනි අශ්වයෝ තී අනුව යෙත්.

137. දිව බරණින් සැරසුණු සඳහිරු තරු සේ බබළන ගිනි සේ දිලියෙන ඒ කී උතුම් රියෙහි සිටිනෙහි ය. අලාමක දර්ශන ඇති උතුම් සිරුරු ඇත්තී ය, කිනම් දිව්‍ය කිකායෙකින් බුදුරදුන් වෙත පැමිණියෙහි ද යි තී විචාරමි.

* මෙම පොතෙහි පටුන, 8වූ අංක 17,271 හි ඇතුළත් කර ඇත.

138. කාමඤ්ඤපක්‍ෂානං යමාහුනුකරං¹
 නිමිත්තං නිමිත්තං රමනී දෙවතා
 තස්මා කායා අවජරා කාමවිඤ්ඤානී
 ඉධාගතා අනාධිවරං නමස්සිකුන්ති.
139. කිං කං පුරෙ සුවරිතමාවරිධ
 කෙනවජ්ජි කං අමිතයසා සුඛෙධිතා
 ඉදධි ව තෙ අනාධිවරා විභවගමා
 විභවගමා ව තෙ දසදිසා විරොචති.
140. දෙවෙහි තං පරිවුතා සකකතා වසි
 කුතො වුතා සුගතිගතාසි දෙවතෙ
 කස්ස වා කං වචනකරානුසායනිං
 ආවික්ඛ මෙ කං යදි බුද්ධසාවිකාති.
141. නගභ්‍යරෙ නගරවරෙ සුමාපිතෙ
 පරිවාරිකා රාජවරස්ස සිරිමකො
 නමෙම ගීතෙ පරමසුඤ්ඤානිතා අහුං
 සිරිමාති මං රාජගතෙ අවෙදිසුං.²
142. බුද්ධො ව මෙ ඉසිතිසහො විනායකො
 අදෙසධි සමුදයදුක්ඛනිවර්තං
 අසඛිතං දුක්ඛනිරොධසක්‍ෂතං
 මඤ්ඤානිමං අකුට්ඨමඤ්ඤං සිවං.
143. සුඤ්ඤානං අමතපදං අසඛිතං
 තථාගතස්සනාධිවරස්ස සාසනං
 සිලෙසවහං පරමසුඤ්ඤානං අහුං
 ධම්මෙ ධීතා නරවරබුද්ධභාසිතෙ.³
144. සුඤ්ඤානං වීරජපදං අසඛිතං
 තථාගතෙන නාධිවරෙන දෙසිතං
 තත්ත්වහං සමථසමාධිමානුසිං
 සා යෙව මෙ පරමනියාමතා අහු.
145. ලද්ධානං අමතවරං විසෙසනං
 එකංසිකා අභිසමයෙ විසෙසිය
 අසංසයා බහුජනසුඤ්ඤානං අහං
 බිබ්භාරතිං⁴ පව්වනුභොමනසකං.
146. එවං අහං අමතදසමිති දෙවතා
 තථාගතස්සනාධිවරස්ස සාවිකා
 ධම්මදාසා පයමථලෙ පතිට්ඨිතා
 සොනාපනතා න ච පන මඤ්ඤානති.

1. යමාහුනුකරං - සහ.

2. අවෙදි-සු - සිද්ධි. ප.

3. නරවරබුද්ධෙති - මහස.

4. බිබ්භාරතිං - සහ.

138. දෙවියෝ කැමැති පරිදි කම්සැප මවා ගනිමින් ඇලෙන් ද, කාමසුඛයෙන් අගතෑන් පැමිණි තැන් අතුරෙන් යම් දෙවලොවක් ශ්‍රේෂ්ඨ යයි කියත් ද ඒ දෙවලොවින් කැමැති රූ දරන අප්සරාවක් වූ මම බුදුරදුන් වදින්නට මෙහි ආමි.

139. එම්බා දෙවදුව, තෝ පෙර කවර පිනක් කෙළෙහි ද? අපමණ පිරිවර ඇති සැපපත් වැඩුණු තෝ කවර පිනෙකින් මෙහි (සැනයි) සිටිනෙහි ද? තීගේ අත්‍යුත්තම වූ ආකාශවාරි වූ දිව්‍යානුභාවය ද වෙයි. තීගේ සිරුරු පැහැය ද දස දිගුන් බබුළුවයි.

140. එම්බා දෙවදුව, තෝ දෙවියන් විසින් පිරිවරන ලද්දී සත්කාර ද කරන ලද්දී වෙහි. කිනම් භවයෙකින් ව්‍යුහ වූවා සුගතියට පැමිණියා වෙහි ද? තෝ කිනම් ශාස්තෘවරයක් හුගේ අවවාදනුශාසනා පිළිගැනීමෙන් වචන කරන්නී වෙහි ද? ඉදින් තෝ බුද්ධශ්‍රාවිකා වූවා නම් මට කියව.

141. (ඉසිගිපි ඇ) පවු අතර මැනැවින් පිහිටුවන ලද උතුම් (රජගහ) නුවර නැටුම් ගැයුම් මැනැවින් පුහුණු වූ මම සිරිමත් (බේමසර) රජුගේ පරිවාරිකාවක් වීමි. ඒ මා රජගහ නුවර සිරිමා යැ යි දැනගත්හ.

142. සෘෂි ශ්‍රේෂ්ඨ වූ චිත්‍රායක වූ බුදුරජ සමුදය දුඃඛ සත්‍යයන්ගේ අනිත්‍යතාව ද අසංස්කෘත වූ ශාශ්වත දුඃඛනිරෝධය වූ නිර්වාණය ද අකුටිල වූ කෙලෙස් නසන ආයතීමාර්ගය ද මට පැවසී ය.

143. මම උතුම් වූ තරාගතයන් වහන්සේගේ අසංස්කෘත නිර්වාණයට කරුණු වූ සද්ධම්ම අසා නරශ්‍රේෂ්ඨ වූ බුදුරදුන් විසින් දෙසන ලද ප්‍රතිපත්තියෙහි පිහිටියා වූ මම ශීලයෙහි මැනැවින් සංවෘත වූමි.

144. මම උතුම් වූ තරාගතයන් වහන්සේ විසින් දෙසන ලද අසංස්කෘත වූ නිර්වාණ පදය දැන මම ඒ අත්බැවහි ලොකොත්තර සමාධිය අවබෝධ කෙළෙමි. ඒ ලොකොත්තර සමාධි ස්පර්ශය ම මට උතුම් මාර්ග නියාමය විය.

145. මම විශිෂ්ටභාව සාධක වූ උතුම් වූ නිර්වාණය ලැබ සත්‍ය ප්‍රති වේදයෙහි විශේෂයට පැමිණ තුනුරුවන්හි නිසැක වූවා වෙමි. පහවූ සැක ඇති මම බොහෝ දෙනා විසින් පුදන ලද්දෙමි ස්වල්ප නොවූ ක්‍රිඩාරතිය වළඳමි.

146. මෙසේ දෙවදුවක් වූ මම තරාගතයන් වහන්සේගේ ශ්‍රාවිකාවක් වූවා නිවන දක්නී වෙමි. පළමු පෙලෙහි පිහිටියා වූ සිවුසස් දහම් දක්නා මම සෝවාන් වීමි. මට දුගතිසෙක් නැත් ම ය.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 17,271 හි ඇතුළත් කර ඇත.

147. සා වන්දිතුං අනධිවරං උපාගමිං
පාසාදිකෙ කුසලරථෙ ව භික්ඛවො
නමසසිතුං සමණසමාගමං සිවං
සගාරවා සිරිමනො ධම්මරාජිනො.
148. දිස්වා චුනිං චුදිතමනභි පිණිතා
තථාගතං නරවරදම්මසාරජිං
තණ්හවජ්ඣං කුසලරතං විනායකං
වන්දමහං පරමභිතානුකම්පකතභි.

සිරිමාවිමානං.

1. 17

149. ඉදං විමානං රුචිරං පහසකරං
ලෙඵරියස්සාමහං යතතං සුනිමේතං
සොවණ්ණරුකෙඛි¹ සමනතමොත්තං
යානං මමං කම්මවිපාකසමුභවං.
150. තත්‍රූපපනතා පුරිමච්ඡරා ඉමා
යතං සහසානානි සකෙතන කම්මුතා
කුචංසි අජ්ඣුපගතා යසසිනී
මහාසයං කිට්ඨසි පුරිඛදෙවතා.
151. සභි අධිගගග්ග යථා වීරොවති
නක්ඛතරාජාරීව තාරකාගණං
තථෙව තිං අච්ඡරාසංගමං² ඉමං
දදුලලමානා යසසා වීරොවසි.
152. කුතො හු ආගමම අනොමදසකෙන
උපනතා තිං හවතං මමං ඉදං
මුහමංව දෙවා තිදසා සඉඤ්ඤා
සංඛෙව න තප්පමසෙ දසකෙනෙත තතභි.³
153. යමෙතං සකක අනුපුච්ඡසෙ මමං
කුතො වුතා තිං ඉධ ආගතානි⁴
බාරාණසි නාම පුරස්ථි කාසින්තං
තස්ස පුරෙ අහොසිං කෙසකාරිකා.
154. බුද්ධො ව ධම්මො ව පසන්නාමානසා
සංඛිතො ව ඵකනතගතා අසංසයා
අබණ්ඩසික්ඛාපද ආගතපථලා
සමෙඛාධිධම්මෙ නියතා අනාමයාති.

1. සුවණ්ණරුකෙඛි - මජ්ඣ.

2. අච්ඡරාසංගමනං - මජ්ඣ.

3. දසකතාතතභි - සී.

4. ආගතා කුචං - සා.

කුතො වුතාය ආගතිකව PTS.

147. ගෞරව සහිත වූ ඒ මම බුදුරදුන් වැදීමට ද පැහැදීම ඇති කරන නිවනෙහි ඇලුණු භික්ෂූන් වැදීමට ද ශ්‍රීමත් වූ බුදුරජාණන් වහන්සේගේ නිර්භය වූ ශ්‍රමණ සමාගමය (ඇසුරු කිරීමට ද) එළඹියෙමි.

148. නරශ්‍රේෂ්ඨ වූ පුරුෂදම්‍යසාරථී වූ තරාගත වූ බුදුරදුන් දක පිනා ගියා වූ මම සතුටු සිත් ඇත්තී වෙමි. ඒ මම තෘෂ්ණාව සිද්ධළ නිවනෙහි ඇලුණු උතුම් වූ භික්‍ෂයන් සත්ත්වයන්ට අනුකම්පා කරන විනයක වූ තරාගතයන් වහන්සේ වදිමි.

සිරිමාවිමාන සි.

1. 17

149. මනාව මැවුණු වෙරළමිණිමුවා වැම් ඇති රන්රුකින් භාත්පසින් වැසුණු සියලු කල්හි සිත්කලු වූ පැහැසර වූ මේ විමාන ස්ථානය මාගේ කම් විපාකයෙන් පහළ විය.

150. ඒ විමන්හි උපන් මේ ප්‍රථම දිව්‍යාජසරාවෝ ලක්ෂයක් පමණ වෙති. පිරිවර ඇත්තා වූ තෝ ස්වකීය කම්පානුභාවයෙන් මෙහි උපන්නී වෙති, ඒ ප්‍රථම දිව්‍යාජසරාවන් බබළවමින් සිටිනෙහි.

151. සසලපින් යුත් සඳු යම් සේ තුරුරූප මැඩගෙන බබළා ද එසේ ම තෝ යසසින් මේ දිවසර මුළු අතිශයින් බබළවමින් බබළති.

152. අලාමක දැකුම් ඇත්තිය, තෝ කොතැනකින් නොහොත් කවර පිනෙකින් අවුත් මාගේ මේ විමන්හි උපනිති ද? ඉන්ද්‍රියා සහිත වූ තවුනියා වැසි දෙවියෝ බබුලු දක යම්සේ සැඟිමට නො පැමිණෙත් ද, එසේ ම (අපි) සියලු දෙනා කී දැකීමෙන් සැඟිමට නො පැමිණියෙමු.

153. ශක්‍රය, කවර භවයෙකින් ව්‍යුහ ව මෙහි ආයෙහි ද සි යම් ඒ පැනයක් මා අතින් විචාරති. කසි රට බරණැස් නම් පුරයෙක් ඇත. මම පෙර ඒ නුවර කේසකාරිකා නම් වීමි.

154. බුදුන් කෙරෙහි ද දහම් කෙරෙහි ද සහුන් කෙරෙහි ද පහන් සිත් ඇතියා නියතගතික වූවා සැක නැතියා නොකඩ සිකපද ඇත්තී පැමිණි ඵල ඇතියා නිවනෙහි නියත වූවා නිදුක් වූවා වෙමි.

155. තත්තාග්ගිනාදුමසෙ සාගතඤ්ච¹ තෙ
 ධම්මෙන ව ත්ථං යසසා වීරොච්ඡි
 බුද්ධො ව ධම්මෙ ව පසන්නමානසෙ
 සංඛ්‍යෙ ව එකත්තගතෙ අසංසයෙ
 අඛණ්ඩ සිංඛාපඨෙ ආගතත්ථලෙ
 සංඛොධිධම්මෙ නියතෙ අනාමයෙති.

කෙසකාරිවිමානං.

පිටවග්ගො පඨමො.

තසසුද්දනං:-

පඤ්චපීඨා තයො නාවා දීපතිලදාකම්මො දුට්ඨෙ
 පති දොව සුභිසා උත්තරා සිරිමා කෙසකාරිකා
 වග්ගො තෙන පවුච්චතිති.

1. සාගතඤ්ච - මිත්තං.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 17,271 හි ඇතුළත් කර ඇත.

155. චූද්ධන් කෙරෙහි ද දහම් කෙරෙහි ද සභුන් කෙරෙහි ද පහන් සිත් ඇති නියතගතික වූ නිසැක වූ නොකඩ සිකපද ඇති පැමිණිළි ඇති නිවනෙහි නියත වූ එම්බා දෙව්දූව, තෝ ධම් සම්පත්තියෙන් ද පරිවාර සම්පත්තියෙන් ද බබළති. තිගේ ඒ ද්විවිධ සම්පත්තිය පිළිගනිමු. තිගේ මෙහි පැමිණීම ද මනා පැමිණීමෙකි.

කෙසකාරිවිමාන යි.

ප්‍රථම පියවරය යි.

එහි උද්දාය:-

පඤ්චපීඨයැ තයො නාවා යැ දීපතිල දක්ඛිණා දෙක යැ පතිබ්බතා දෙක යැ සුඤ්ඤා දෙක යැ උත්තරා යැ සිරිමා ගැ කෙසකාරිකා යැ යි එයින් වර්ගය කියනු ලැබේ.

2. විතලතාවගො

2. 1

156. අපි සසෙකා'ව දෙව්දෙස රළුව විතලතා වනෙ
සමනතා අනුජයායි නාරිගණපුරකවතා
මහාසෙතභි දිසා සබ්බා මසධි විය තාරකා.
157. කෙන තෙ තාදිසො වණෙණ කෙන තෙ ඉධම්ජකිති,
උපපන්නි ව තෙ හොගා සෙ කෙවි මනසො පියා.
158. පුට්ඨාමි තං දෙවි මහානුභාවෙ
මනුසසභුතා කිමකාසි පුඤ්ඤං
කෙනාසි එවං ජලිතානුභාවා
වණෙණ ව තෙ සබ්බදිසා පහාසතිති.
159. සා දෙවතා අත්තමනා මොග්ගලලානෙන පුට්ඨිතා,
පඤ්ඤං පුට්ඨා වියාකාසි යසස කම්මසිද්ධං එලං.
160. අහං මනුසෙසසු මනුසසභුතා දුසි අහොසිං පරපෙසසියා කුලෙ
උපාසිකා වසබ්බමනො ගොතමසස යසසසිහො
තසසා මෙ තිසබ්බො ආසි සාසනෙ තසස තාදිනො.
161. කාමං භිජ්ජතු'යං කායො නෙව අපෙක්ඛ සන්තං¹
සියබ්බපද්ගං පඤ්චනං මග්ගො සොච්ඡරිකො සිවො.
162. අකණ්ඩකො අග්ගනො උජු සබ්බි පච්චෙදිනො
තිකම්මසස එලං පසස යට්ඨං පාපුණ්ණිකා.
163. ආමනිතනිකා රඤ්ඤෙති සත්තසස වසවන්තිනො
සට්ඨිතුරියසහසසාති පට්ඨොධං කරොන්ති මෙ.
164. ආලමො ගග්ගරො² භිමො සාධුවාදි ව සංසයො,
පොක්ඛරො ව සුඵලසසා ව විණංමොත්ඛා ව නාරියො.
165. නඤ්ඤ වෙව සුනඤ්ඤ ව සොණදිනො සුච්ඡිතා³
අලමුසා මිසසකෙසි ව පුණ්ඩරිකාතිදරුණි.
166. එණිඵසසා සුඵලසසා ව සුභඤ්ඤා මුදුවාදිති,
එතා වඤ්ඤා ව සෙයාසා⁴ අච්ඡරානං පබොධිකා.

1. සණ්ඨානං - මණ්ඩ.

2. ගග්ගමා - සා.

3. සුච්ඡිතා - සා.

4. සෙයාසෙ - සිද්ධි, ප.

2. විභාලනා වර්ගය

2. 1

156. එමඛා දෙවියුව, තෝ සක්දෙව රජු මෙන් සිත්කලු සිතුවිය වෙනෙහි දෙවභනන් විසින් පිරිවරන ලදුව දවභන්තරුව සේ සියලු දිගුන් බබුළුවමින් භාත්පස හැසිරෙහි ද?

157. කවර හේතුවකින් තිට එබදු සිරුරු පැහැයෙක් වී ද? කවර පිනෙකින් තීගේ සුවරිතඵලය මෙහි සමාද්ධ වේ ද? මන වඩන්නා වූ යම් කිසි සම්පත්තිහු වෙත් ද, ඒ සම්පත්තිහු (කවර පිනෙකින්) තිට පහළ වෙත් ද?

158. මහත් අනුභාව ඇති දෙවියුව, තී විවාරම්. මිනිස් වූවා කවර පිනක් කෙළෙහි ද? තීගේ මේ සිරුරුපැහැය ද සියලු දිගුන් බබුළුවයි. කවර පිනෙකින් මෙබදු දිලියෙන පුණ්‍යර්ථයි ඇත්තී වෙහි ද?

159. මුගලන් තෙරුන් විසින් පුච්චුස්නා ලද ඒ දෙවියු නොමෝ තුටුසින් ඇත්තී මේ පුණ්‍යඵලය යම් කවර කම්යක්හුගේ දැයි මෙසේ පැවැසූ ය.

160. (වහන්ස,) මම (පෙර) මිනිසුන් අතර මිනිස්සුවක් වූවා පරහට මෙහෙ කරන කුලයෙකි දැස්සක් වීමි. පසැස් ඇති යසස් ඇති ගෞතම බුදුරජුන්ගේ උපාසිකාවක් වීමි. කාදී ගුණ ඇති ඒ බුදුරජුන්ගේ ශාසනයෙහි ඒ මාගේ සමාග්ව්‍යායාමයෙක් විය.

161-162. ඒකාන්තයෙන් මේ කය බිඳේවා. මේ කම්ස්ථානානුයෝගයෙහි වියභියාගේ ලිහිල් බවෙක් නැත් ම යැ. පස් සිකපදයන්ගේ (පිරිපුන් බැවින්) සැපවත් බව සිදු කෙරෙන නිර්භය වූ රාගාදී කටු රහිත කෙලෙස් ශූන්‍යාභිත් තොර සාප්පු වූ බුද්ධාදී සත්පුරුෂයන් විසින් ප්‍රකාශ කරන ලද යම් ආයභි මාර්ගයෙක් වේ ද, (දැනිලි නුවණැති) ස්ත්‍රියක් වූ මම යම්බදු උපායමාර්ගයෙකින් මෙයට පැමිණියෙමි ද, ඒ වියභියාගේ මේ ඵලය බලව.

163. වශවර්තී වූ සක්දෙව රජහුගේ අල්ලාප සල්ලාපය සඳහා අමතන්-නියක් වීමි. සැට දහසක් තුයභියෝ මාගේ ප්‍රීතිය පුබුදුවත්.

164-166. ආලම්බ, ගත්ගර, හිම, සාධුවාදී, සංසය, පොක්බර, සුඵස්ස යන දිව්‍ය පුත්‍රයෝ ද, විණාමොක්ඛා, නන්ද, සුනන්ද, සොණදින්නා, සුවම්භිනා, අලම්බුසා, මිස්සකෙසි, පුණ්ඩරිකා, අතිදරුණි, එණිඵස්සා, සුඵස්සා, සුභද්ද, මුද්‍රවාදිනී යන මේ දෙවභනෝ ද, අස්සරාවන් අතුරෙන් සංඝිකයෙහි ඉතා පැසසියයුතු වූ පුබුදු කරවන මෙයින් අන්‍යා වූ අස්සරාවෝ ද වෙති.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 17,271 හි ඇතුළත් කර ඇත.

167. කාමං කාලෙත්‍රපාගනඛා අභිභාසනති දෙවතා,
භන්ද නව්වාම ගායාම භන්ද තං රමයාමසෙ.
168. නයිදං අකතපුඤ්ඤානං කතපුඤ්ඤානමෙවිදං
අසොකං නන්දනං රමමං කිදසානං මහාවනං.
169. සුඛං අකතපුඤ්ඤානං ඉධ නඤ්ඤි පරස් ව,
සුඛඤ්ඤා කතපුඤ්ඤානං ඉධ වෙව පරස් ව.
170. තෙසං සභව්‍යකාමානං කතතඛං කුසලං ඛුං
කතපුඤ්ඤා හි මොදනති සග්ගෙ භොගසමඛිනිනොති.

දුෂිවිමානං.

2. 2

171. අභිකසමනන වණ්ණණන යා තං නිට්ඨයි දෙවතෙ,
මහාසෙතති දිසා සබ්බා ඔසධි විස තාරකා.
172. කෙන තෙ තාදිසො වණ්ණණන කෙන තෙ ඉධමිජ්ඣති,
උපපජ්ජනති ව තෙ භොගා සෙ කෙවි මනසො පියා.
173. පුච්ඡාමි තං දෙවි මහානුභාවෙ
මනුස්සභූතා කිමකාසි පුඤ්ඤං
කෙනාසි එවං ජලිතානුභවා
වණ්ණණන ව කෙ සබ්බදිසා පහාසතිති.
174. සා දෙවතා අතමනා මොග්ගලානෙන පුච්ඡතා,
පඤ්ඤං පුට්ඨා වියාකාසි යසං තමමසසිදං එලං.
175. කෙවච්චද්ධාරා නිකමම අහු මසං නිවෙසනං,
තස්ස සඤ්චරමානානං සාවකානං මහෙසිනං.
176. ඔදනං කුමමාසං සාකං¹ ලොණසොවිරකඤ්ඤිභං,
අද්ධං උජ්ජුතෙසු විප්පසනෙන වෙනසා.
177. චාතුද්දසිං පඤ්චදසිං යා ව පකකස අට්ඨමි,
පාටිභාරියපකකඤ්ඤා අට්ඨබ්බසුසමාගතං.
178. උපොසථං උපවසිස්සං සද සීලෙසු සංවුතා,
සඤ්ඤාමා සංවිභාගා ව විමානං ආවසාමහං.

167. ඒ දෙවතාවෝ සුදුසු කාලයෙහි මා වෙත එළඹ “දන් නටමු ගයමු දන් තී සතුටු කරවමු”යි ඉදිරියට පැමිණ කියත්.

168. (මා විසින් ලැබූ) මේ දෙව විමන පින් නො කළවුන්ට නො ලැබේ. සොක නැති තවතිසාවැයි දෙවියන්ගේ රමය වූ මේ නන්දන මහාවනය පින් කළවුන්ට ම ලැබේ.

169. පින් නො කළවුන්ට මෙලොව හා පරලොව සැපයෙක් නැත. පින් කළවුන්ට ම මෙලොව හා පරලොව සැප ලැබේ.

170. ඒ තවතිසාවැයි දෙවියන් හා සහභාවයට යනු කැමැත්තන් විසින් බොහෝ දූසල් කළයුතු වේ. කළ පිනැත්තෝ ම ස්වර්ගයෙහි පස්කම් සැපතින් යුක්ත වුවාහු සතුටු වෙත්.

දසිවිමාන යි.

2. 2

171. එම්බා දෙව්දුව යම්බඳු වූ තෝ මනා රුසිරින් සියලු දිගුත් බබුළුවමින් දවහන් තරුව සේ සිටිනෙහි?

172. කවර හේතුවකින් තිට එබඳු සිරුරුපැහැයෙක් වී ද? කවර පිනෙකින් තිගේ සුවරිතඵලය මෙහි සමෘද්ධ වේ ද? මන වඩන්නා වූ යම් කිසි සම්පත්තියු වෙත් ද, ඒ සම්පත්තියු (කවර පිනෙකින්) තිට පහළ වෙත් ද?

173. මහත් අනුභාව ඇති දෙව්දුව, තී විචාරම්. මිනිස් වුවා කවර පිනක් කෙළෙහි ද? තිගේ මේ සිරුරුපැහැය ද සියලු දිගුත් බබුළුවයි. කවර පිනෙකින් මෙබඳු දිලියෙන පුණ්‍යර්ථයි ඇත්තී වෙහි ද?

174. මුගලන් තෙරුන් විසින් පුළුවස්නා ලද ඒ දෙව්දු නොමෝ තුටුසින් ඇත්තී මේ පුණ්‍යඵලය යම් කවර කම්යක්කුගේ ද යි මෙසේ පැවැසූ ය.

175-176 (බරණැය) කෙටුල් ගම්දෙරින් නික්මෙන තැන මාගේ හිවාසය වී ය. එහි පිඩු පිණිස හැසිරෙන මහරඹින්ගේ සවුචනට බන් ද කොමු පිඩු ද පලාකොළ (එළවලු) ද ලොණසොච්චරකය ද සෘජු සිතැත්තවුන් කෙරෙහි වෙසෙසින් පහන් සිතින් පිදීම්.

177-8. මම පක්ෂය පිළිබඳ තුදස්වක ද පසළොස්වක ද ප්‍රාතිභායානි පක්ෂය ද (යන පොහෝදිනයන්හි) අටහින් යුත් පෙහෙවස් වීසිම්. සියලු කල්හි නීති සිල්හි කයින් හා වචනයෙන් සංවාත වුවා ඉන්ද්‍රිය සංවරයෙන් යුක්ත වුවා මනා කොට බෙද දෙන්නී ගෙහි වීසිම්.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 17,271 හි ඇතුලත් කර ඇත.

179. පාණාතිපාතා වීරතා මුසාවාද ව සංඝඤානා,
ථෙය්‍යා ව අතිවාරා ව මජ්ඣපානා ව ආරකා
180. පඤ්ඤිකකපදෙ රතා අරියසව්‍යාන කොවිද,
උපාසිකා වසබ්බමනො ගොතමස්ස යසස්සිනො
181. තෙන මෙ තාදිසො වණ්ණණ තෙන මෙ ඉධමිජ්ඣති,
උපපජ්ජති ව මෙ භොගා යෙ කෙවි මනසො පියා.
182. අකුසාමි තෙ භික්ඛු මහානුභාව
මනුස්සභුතා යමහං අකාසිං
තෙනමි ඵවං ජලිතානුභවා
වණ්ණණ ව මෙ සබ්බද්ධා පහාසතිති.

මම ව හතෙන වචනෙන හගවතො පාදෙ සිරසා වන්දෙය්‍යාසි,
ලබ්බමා නාම හතෙන උපාසිකා හගවතො පාදෙ සිරසා වන්දතිති.
අනවජරියං ඛො පනෙනං හතෙන යං මං හගවා අඤ්ඤිතරස්මිං
සාමඤ්ඤථලෙ ව්‍යාකරෙය්‍ය තං හගවා සකදගාමිථලෙ ව්‍යාකාසිති.

ලබ්බමාවිමානං.

2. 3

183. පිණ්ඩාය තෙ වරන්තස්ස තුණ්හිභුතස්ස තිට්ඨතො,
දළිද්ද කපණා නාරි පරාගාරං අවසස්සිතා¹
184. යා තෙ අද්ධි ආවාමං පසන්තා සෙහි පාණිහි,
සා භික්ඛා මානුසං දෙහං කනු සා දිසතං ගතා
185. පිණ්ඩාය මෙ වරන්තස්ස තුණ්හිභුතස්ස තිට්ඨතො,
දළිද්ද කපණා නාරි පරාගාරං අවසස්සිතා
186. යා මෙ අද්ධි ආවාමං පසන්තා සෙහි පාණිහි,
සා භික්ඛා මානුසං දෙහං විසමුත්තා ඉතො වුතා
187. නිමමාණරතිනො නාම සතති දෙවා මහිද්ධිකා,
තස්ස සා සුඛිතා නාරි මොදනාවාමද්ධිකාති
188. අහො දනං වරාකියා කස්සපෙ සුපතිට්ඨිතං,
පරාගතෙන දනෙන ඉජ්ඣතිස්ස වත දකඛණා
189. යා මහෙසිකං කාරෙය්‍ය වක්ඛවක්ඛස්ස රාජිනො
නාරි සබ්බබ්ගකල්‍යාණි හතතු වානොමදස්සිකා
ඵතස්සාවාමදනස්ස කලං නාගස්සි සොළසිං.

1. අපසම්මාන-මණ්ඩ.

179. (එකලේඛි මම) පණ්ඩිතයෙක් දුරු වීම. මුක්තියෙන් සංයත වීම. අධ්‍යායනින් ද මිසිතයින් ද රහමෙර පිමෙන් ද දුරු වීම.

180. පස් සිතපද රැක්මෙහි ඇලුණු චතුරායාසනයෙහි දක්ෂ වූ මම යසස් ඇති පසැස් ඇති ගෞතම බුදුරජාණන්ගේ උපාසිකාවක් වීම.

181. ඒ පිනෙන් මාගේ සිරුරු පැහැය එබඳු වෙයි. ඒ පිනෙන් මාගේ සම්පත්තිය මෙහි සමාද්ධ වෙයි. මන වඩන්නා වූ යම් කිසි සම්පත්තිය වෙන් ද, ඒ සම්පත්තිය මට පහළ වෙන්.

182. මහත් අනුභාව ඇති ශ්‍රමණයන් වහන්ස, මිනිස්සුවක් වූ මම යම් පිනක් කෙළෙමි ද, (එය) ඔබට කියමි. එයින් මෙසේ දිළියෙන පුණ්ණර්ථය ඇත්තී වෙමි. මාගේ සිරුරුපැහැය ද සියලු දිගුත් බබුළුවෙයි.

වහන්ස, ලබුමා නම් උපාසිකා තොමෝ භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ ශ්‍රීපාදයන් මස්තකයෙන් වදි. වහන්ස, මාගේ වචනයෙන් භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ ශ්‍රීපාදයන් මස්තකයෙන් වදිනු මැනැවි. වහන්ස, යම් භෙයකින් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මා එක්තරා මාර්ගඵලයෙක්හි ලා වදරන සේක් නම් එය පුද්ගලයෙක් නො වේ. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ඒ මා සකෘද්ගාමී ඵලයෙහි ලා ප්‍රකාශ කළසේක.

ලබුමාවිමාන යි.

2. 3

183-4. වහන්ස, පිඩු පිණිස හැසිරෙන්නා වූ ඔබ නිහඬව සිටිය දී මෙරමා ගෙය ඇසුරු කළ දිළිඳු වූ දින වූ යම් ස්ත්‍රියක් පහන් වූවා සියතින් ඔබ වහන්සේට දමුබතක් පිදී ද ඔ තොමෝ මිනිස්සිරුර හැර (උපත් වීසින්) කිනම් දිශාවකට ගියා ද?

185-6. (සක්දෙව් රජුනි,) නිහඬ ව මා පිඩු පිණිස හැසිරෙමින් සිටිය දී මෙරමා ගෙය ඇසුරු කළ දිළිඳු වූ දින වූ යම් ස්ත්‍රියක් පහන් වූවා සියතින් මට දමුබතක් පිදීද, ඔ තොමෝ මිනිස්සිරුර හැර මිනිස් දුග්ග බැවින් මිදුණි මෙයින් වසුත වූවා ය.

187. මහත් සාද්ධි ඇති නිර්මාණරතී නම් දෙව් කෙනෙක් ඇත. දමුබත් දුන් ඒ ස්ත්‍රී තොමෝ ඔවුනතර සුවපත් වූවා සතුටු වෙයි.

188. මහසුළු තෙරුන් කෙරෙහි පිහිටුවන ලද ඒ දින වූ ස්ත්‍රියගේ දනය අනේ පුදුමයි. සිඟිමෙන් මෙරමා ගෙයින් ගෙනෙනලද දියයුතු දෙයින් දක්ෂිණාව සමාද්ධ වූවා ය. පුදුමයි.

189. සියලු අභපසහිත් භොධනා වූ සැමියාට ලබු නො වූ දකුම් ඇති යම් ස්ත්‍රියක් තොමෝ සක්විති රජක්හට අගමෙහෙසිබව කරන්නී ද, මේ දමුබත් දනඵලයාගේ යොළොස් වැනි කලාවෙන් කලාවටත් එය නො අඟී.

190. සතං නිකංකං සතං අසසා සතං අසසතරිරථා
සතං කඤ්ඤා සහස්සානි ආමුක්ඛමණිකුණඛලා
එතස්සාවාමදනස්ස කලං නාග්ගන්ති සොළසිං.
191. සතං හෙමවතා නාගා ඊසා දන්තා උරුක්ඛවා
සුචණ්ණකවජා මාතඛා හෙමකප්පනවාසසා¹
එතස්සාවාමදනස්ස කලං නාග්ගන්ති සොළසිං.
192. චතුන්නමපි²ව දීපානං ඉසසරං යොධ කාරයෙ,
එතස්සාවාමදනස්ස කලං නාග්ගන්ති සොළසිනති

ආවාමදයිකාවිමානං.

2. 4

193. චණ්ඩාලී වජ්‍ර පාදනී ගොතමස්ස යසස්සිනො,
තථෙව³ අනුකම්පාය අට්ඨාසි ඉසිසත්තමො⁴
194. අභිප්පසාදෙති මනං අරහත්තමි තාදිනී⁵,
බිප්පං පඤ්ඤාලිකා වජ්‍ර පරිත්තං තච ජීවිතනති
195. චොදිතා භාවිතතෙතන සරිරන්තිමධාරිතා,
චණ්ඩාලී වජ්‍ර පාදනී ගොතමස්ස යසස්සිනො
196. තමෙනමවධි ගාථී චණ්ඩාලිං පඤ්ඤාලිං ධීතං,
නමස්සමානං සමුද්ධං අනිකාරෙ පහඛාරනති
197. ධීණාසවං විගතරජං අනෙජං
එකං අරඤ්ඤමි රහො නිසින්නං
දෙවිඤ්ඤිපත්තා උපසඛාමිත්තා
වජ්‍රමි තං වීර මහානුභාවාති⁶
198. සුචණ්ණවණ්ණො ජලිතා මහායසා
විමානමොරුක්ඛා අනෙකවිත්තා
පරිවාරිතා අචජරානං ගණෙන⁷
කා තං සුහෙ දෙවතෙ වජ්‍රසෙ මමනති.

-
1. හෙමකප්පනවාසසා - සා,
 2. චතුන්නමපි - මජ්ඣං.
 3. තථෙව - මජ්ඣං.
 4. ඉසිසත්තමො - මිත්ති.
 5. තාදිනො - සා,
 6. මහානුභාවාති - මජ්ඣං, කප්පථි
 7. අචජරානංගණෙන - මජ්ඣං.

190. සියක් දහසක් රන් නික ද සියක් දහසක් අස්සු ද සියක් දහසක් අස්වෙළෙඹුන් යෙදූ රිය ද පැළැඳි මිණි කොඩොල් ඇති සියක් දහසක් කන්‍යාවෝ ද මේ දමුබත් දන්තරයාගේ සොළොස් වැනි කලාවෙන් කලා වතුනු නො අගිත්.

191. ශ්‍රේෂ්ඨ වූ රියහිස් වැනි දළ ඇති ථාමජව පරාක්‍රමයෙන් වැඩෙන රුවන්මුවා ගෙළබරණින් සැරසූ රන් එබූ ඇත්අබරණින් හොබන සියයක් හෙමවන ඇත්හු මේ දමුබත් දන්තරයාගේ සොළොස් වැනි කලාවෙන් කලාවතුනු නො අගිත්.

192. මෙලොව යමෙක් සිවුමහදිවයිනට අධිපති සක්විති රජබව කෙරේ ද, එය මේ දමුබත් දන්තරයාගේ සොළොස් වැනි කලාවෙන් කලාවතුනු නො අගි.

ආවාමදයිකාවිමාන යි.

2. 4

193. එම්බා සැබොලිය, යසස් ඇති ගෞතම බුදුරජාණන් වහන්සේගේ ශ්‍රී පාදයන් වලුව. ශෛක්ෂ-අශෛක්ෂ බුද්ධ ප්‍රත්‍යක්ෂ බුද්ධ සෘෂිනට වඩා උතුම් වූ නොහොත් විපස්සි ආදී බුදුවරයන් අතර සත්වැනි වූ සෘෂි ශ්‍රේෂ්ඨයන් වහන්සේ කිට අනුකම්පා පිණිස ම මෙහි වැඩ සිටියේක.

194. තාදී වූ රහතුන් වහන්සේ කෙරෙහි සිත පහදුව බැඳිලි ඇත්ති වහා වලුව, තිගේ ජීවිතය ඉතා ස්වල්ප ය.

195. පැසුළු සිරුරු දරන වැඩු සිතැත්තහු විසින් මෙහෙයන ලද සැබොලී යසස් ඇති ගෞතම බුදුරජාණන්ගේ පා වැන්ද ය.

196. ගවදෙනක් තොමෝ අවිද්‍යාන්ධකාරයෙන් අපුරු වූ ලෝකයෙහි නැණලු දෙන බුදුරජාණන් බැඳිලි ව වදිමින් සිටී ඒ සැබොලිය ඇණ මැරුවා ය.

197. වීරයන් වහන්ස, දිව්‍යර්ධියට පැමිණි මම මහත් අනුභාව ඇති ක්ෂය කළ ආසවයන් ඇති පහවූ කෙලෙස් රජස් ඇති තෘෂ්ණා රහිත වෙනෙහි එකලාව විවෙකී ව වැඩහුන් ඔබ වහන්සේ වදිමි.

198. සොදුරු දෙවුව, රන්වන් පැහැ ඇති සිය සිරුරුපැහැයෙන් දිලෙන පිරිවර ඇති නොයෙක් ලෙසින් විසිතුරු වූ දිව්‍යරන් විසින් පිරි වරහු ලැබූ කිනම් දෙවභනක් වූ තෝ විමනෙන් බැස මා වදනෙහි ද?

199. අහං හදනෙක් වණ්ඩාලී තයා වීරෙන පෙසිතා,
විඤ්ඤා අරහතො පාදෙ ගොතමස්ස යසසිනො
200. සාහං වඤ්ඤා පාදනී චුතා වණ්ඩාලයොනියා,
විමානං සබ්බතො හද්දං උපපන්නමි නන්දනං*
201. අවජරානං සතසහස්සං පුරකබ්බානං¹ තිට්ඨති,
තාසාහං පවරා සෙට්ඨා වණ්ණණන යසසා යුතා.
202. පසුතකතකල්‍යාණං සමපජානා පතීස්සතා,
මුනිං කාරුණිකං ලොකෙ තං හතෙන වඤ්ඤාමාගතාති.
203. ඉදං වජාන වණ්ඩාලී කතඤ්ඤා කතවෙදිති,
විඤ්ඤා අරහතො පාදෙ තණ්හවන්තරධායරාති.*

වණ්ඩාලීවිමානං.

2. 5

204. නිලා පිතා ව කාළා ව මණ්ණෙට්ඨා² අථ ලොභිතා,
උච්චාවචානං වණ්ණණනං කිණ්ණකපරිවාරිතා.
205. මන්දරවානං පුප්ඵානං මාලං ධාරෙසි මුඛනි,
නයිමෙ අඤ්ඤාසු කායෙසු රුක්ඛා සතති සුමෙධසෙ.
206. කෙන කායං උපපන්නා තාවතීංසං යසසිනී,
දෙවනෙ පුච්ඡිතාවිසබ්බ කිසිස කලමසිද්ධං ඵලංතති
207. හද්දිඤ්ඤා³ මං අඤ්ඤාසු කිට්ඨිලායං උපාසිකා,
සද්ධා සිලෙන සමපන්නා සංවිහාරතා සදා.
208. අවජාදනඤ්ඤා හත්තඤ්ඤා සෙනාසනං පදීපියං,
අද්ධං උජ්ඣුතෙසු විපසකොතනා වෙතසා
209. වාතුද්ධං පඤ්ඤාද්ධං යා ව පකසිස්ස අට්ඨමී,
පාවිහාරිපකසිඤ්ඤා අට්ඨබ්බසුසමාගතං.
210. උපපාසථං උපවසිස්සං සදා සිලෙසු සංවුතා,
සඤ්ඤාමා සංවිහාරා ව විමානං ආවසාමහං.

-
1. හද්දනෙත - මජ්ඣං.
 2. වඤ්ඤා - මජ්ඣං.
 3. නන්දනෙ - මජ්ඣං.
 4. පුරකබ්බා - සායා,
 5. තණ්හවන්තරධායරාති - සායා,
 6. මණ්ණෙට්ඨා - මජ්ඣං.
 7. හද්දිඤ්ඤා - මජ්ඣං.

199. පිත්තකුත් වහන්ස, වීර වූ ඔබ වහන්සේ විසින් මෙහෙයන ලද සැලැස්මක් වූ මම යසස් ඇති රහත් වූ ගෞතම බුදුරජාණන්ගේ පා වැන්දෙමි.

200. ඒ මම බුදුරජාණන්ගේ පා වැද සැලැස්ම බවෙන් ව්‍යුත්ත ව නිසා වෙනෙහි හැමලෙසින් සොයුරු වූ විමර්ශන උපන්නී වෙමි.

201. දෙවසරන් සිය දහසක් මා පෙරටු කොට සිටී. ඔවුනතුරෙන් මම වර්ණයෙන් යසස් හා ආයුෂයෙන් ද ඒ දිවසරනට වඩා උතුම් වෙමි, ශ්‍රේෂ්ඨ වෙමි.

202. වහන්ස, බොහෝ කළ පින් ඇති මනා නුවණැති මනා සිහි ඇති මම ලොකයෙහි මහාකාරුණික වූ ඒ බුදුරජාණන් වැදීම සඳහා පැමිණියා වෙමි.

203. කෘතඥ වූ කෘතවේදීනී වූ ඒ සැලැස්ම දෙවහන මෙය කියා අරහත් වූ මුගලන් මහතෙරුන්ගේ පා වැද එහි ම අතුරුදහන් වූවා ය.

විමර්ශනවිමර්ශන සි.

2. 5

204-5. මනා නුවණැති දෙවියුව, නිලාදී නන් වැදෑරුම් පැහැ ඇති කෙසුරින් පිරිවැරුණු මදුරා මල්දම්ක් (තෝ) හිසෙහි දරති. නිල්වන් වූ ද රන්වන් වූ ද කළුවන් වූ ද මදවියවන් වූ ද ලේවන් වූ ද සෙසු සුදුවන් ඇ පැහැ ඇත්තා වූ ද මේ වෘක්ෂයෝ අන්‍ය දිව්‍යනිකායයන්හි නො වෙත්.

206. යසස් ඇති දෙවියුව, (තෝ) කවර පිනෙකින් මේ තවතිසා දෙවලොවු උපනෙහි ද? විවාරන ලද්දී වූ තෝ මේ විපාකය කිනම් කම්යක්කුගේ ද සි කියව.

207. ශ්‍රද්ධාවෙන් හා ශීලයෙන් යුක්ත වූ නිතර දන්දීමෙහි ඇලුණු මම කිම්බලනුවර උපාසිකාවක් වීමි. එසේ වූ මා හද්දික්ඛි යයි අන්‍යයෝ දත්හ.

208. (එකල මම) වස්ත්‍ර ද ආභාර ද සෙනසුන් හා පහන් ද සෘජුගුණ ඇත්තවුන් කෙරෙහි වෙසෙසින් පහන් සිතින් දුනිමි.

209-10. මම පක්ෂය පිළිබඳ වූ තුද්ධවක ද පසළොස්වක ද ප්‍රාතිභායා පක්ෂය ද යන පොහෝ දිනයන්හි අටහින් යුත් පෙහෙවස් වියිමි. හැම කල්හි නිති සිල්හි ද කසින් හා වචනයෙන් සංවෘත වූවා ඉන්ද්‍රිය සංවරයෙන් යුක්ත වූවා මනා කොට බෙද දෙන්නී ගෙහි වියිමි.

211. පාණ්ඩුපාතා වීරතා මුසාවාද ව සඤ්ඤතා,
ථෙය්‍යා ව අතිවාරා ව මජ්ජිමනිකා ව ආරකා.
212. පඤ්ඤා සිත්තපඤ්ඤා රතා අරියසංචාරාන කොවිද,
උපාසිකා චක්ඛුමනො අප්පමාදවිහාරිණී.
213. භික්ඛු වහං පරමභික්ඛානුකම්පනෙ
අභොජයං තපසස්සුභං මහාමුනිං
කතාවාසා කතකුසලා තතො චුතා
සයංපභා අනුච්චරාමි නන්දනං.
214. අට්ඨකම්මං අපරිමිතං සුඛාවහං
උපොසථං සතතමුපාවසිං අහං
කතාවාසා කතකුසලා තතො චුතා
සයංපභා අනුච්චරාමි නන්දනනි.

හදිසිවිමානං.

2. 6

215. අභික්ඛානොත්ත වණ්ණණා යා තං තිට්ඨසි දෙවනෙ,
ඔභාසෙනති දිසා සබ්බා ඔසධි විය තාරකා.
216. කෙන නෙ තාදිසො වණ්ණණා කෙන නෙ ඉධම්ජ්ඣති,
උපප්පන්නි ව නෙ භොගා යෙ කෙවි මනසො පියා.
217. කෙන තං විමලොභාසා අතිරොචසි දෙවනෙ,
කෙන නෙ සබ්බගතෙති සබ්බා ඔභාසරෙ දිසා.
218. පුට්ඨාමි තං දෙවි මහානුභාවෙ
මනුස්සභූතා කිමකාසි පුඤ්ඤං
කෙනාසි එවං ජලිතානුභවා
වණ්ණණා ව නෙ සබ්බදිසා පභාසති'ති.
219. *සා දෙවතා අතතමනා මොග්ගලොත්තන පුට්ඨතා,
පඤ්ඤං පුට්ඨා වියාකාසි යස්සකම්මසංගිදං එලං.

* නාගතාපායං ගාරා සිහලකපරවිමානවක්‍රීයාලි, තසං අට්ඨකරායං
ආගතා, තසමා සා ඉධ පක්ඛිතතා.

211. (එකල්හි) මම පණ්ඩායෙන් දුරු වීමි. මුසවායෙන් සංවෘත වීමි. අධිනාදනින් ද මිසභසරින් ද රහමෙර පිමෙන් ද දුරු වීමි.

212. පස් සිකපද රැක්මෙහි ඇලුණු චතුරායඝ්ඝ්ඝයෙහි දක්ෂ වූ අප්‍රමාද විහරණ ඇත්තා වූ මම පසැස් ඇති බුදුරදුන්ගේ උපාසිකාවක් වීමි.

213. මම බිඳහළ සියලු කෙලෙස් ඇති ඉතා උතුම් වූ හිතානුකම්පා ඇති මහා නුවණැති අගසවු දෙනම මනා කොට වැළඳවීමි. කරන ලද සුවරිතාවාස ඇති කරන ලද කුසල් ඇති ඒ මම එයින් ව්‍යුත ව සිය සිරුරු රැසින් බබළන්නී නදුනුයනෙහි එක්වත් හැසිරෙමි.

214. මම නිතර අපරිමිත සැප එළවන අටඟින් යුත් පෙහෙවස් විසීමි. කරන ලද සුවරිතාවාස ඇති කරන ලද කුසල් ඇති ඒ මම එයින් ව්‍යුත ව සිය සිරුරු රැසින් බබළන්නී නදුනුයනෙහි එක්වත් හැසිරෙමි.

හද්දිත්ථිවිමාන යි.

2. 6

215. එම්බා දෙව්දුව, යම්බඳු වූ තෝ මනා රුසිරින් සියලු දිගුන් බබුළුවමින් දවහත් කරුව සේ සිටිනෙහි.

216. කවර හෙතුවකින් තිට එබඳු සිරුරුපැහැයෙක් වී ද? කවර පිනෙකින් තිගේ සුවරිතඵලය මෙහි සමෘද්ධ වේ ද? මන වඩන්නා වූ යම් කිසි සම්පත්තිහු වෙන් ද, ඒ සම්පත්තිහු (කවර පිනෙකින්) තිට පහළ වෙන් ද?

217. එම්බා දෙව්දුව, නිර්මල ශරීරාලෝකයක් ඇති තෝ කවර පිනෙකින් (අන් හැම සුරත් මැඩ) බබළන්නෙහි ද? කවර පිනෙකින් තිගේ සියලු ශරීරාවයවයන්ගෙන් සියලු දිශාවෝ බබළත් ද?

218. මහත් අනුභාව ඇති දෙව්දුව, තී විචාරමි. මිනිස් වුවා කවර පිනක් කෙළෙහි ද? තිගේ මේ සිරුරුපැහැය ද සියලු දිගුන් බබුළුවයි. කවර පිනෙකින් මෙබඳු දිලියෙන පුණාර්ද්ධි ඇත්තී වෙහි ද?

219. මුගලන් තෙරුන් විසින් පුළුවස්නා ලද ඒ දෙව්දු තොමෝ තුටු සිත් ඇත්තී මේ පුණාර්ඵලය යම් කවර කම්යක්භුගේ දැයි මෙසේ පැවසූ ය.

220. සොණදින්නාති මං අඤ්ඤාංසු¹ නාලඤ්ඤාං උපාසිකා,
සද්ධා සිලෙන සම්පන්නා සංවිහාරතා සද.
221. අවජාදනඤ්ඤා භක්තඤ්ඤා සෙනාසනං පදිපියං,
අදසිං උජුහුතෙසු විපසගෙනන වෙනසා
222. වාතුද්දසිං පඤ්ඤාදසිං යා ව පක්ඛස්ස අට්ඨමී,
පාටිභාරිය පක්ඛඤ්ඤා අට්ඨධානසුසමාගතං.
223. උපොසථං උපවසිස්සං සද සිලෙසු සංවුතා,
සඤ්ඤාමා සංවිහාරා ව විමානං ආවසාමහං.
224. පාණාතිපාතා විරතා මුසාවාද ව සඤ්ඤතා,
ථෙය්‍යා ව අතිවාරා ව මජ්ජිමාසා ව ආරකා.
225. පඤ්ඤාසිසිමාපදෙ රතා අරියසම්මාන කොවිද,
උපාසිකා චක්ඛුමනො ගොතමස්ස යසස්සිනො.
226. තෙන මෙ තාදිසො විශේණෙන තෙන මෙ ඉධමිජ්ඣති,
උප්පජ්ජති ච මෙ භොගා යෙ කෙවි මනසො පියා
227. අක්ඛාමි තෙ භික්ඛු මහානුභාව
මනුස්සභූතා යමහං අකාසිං
කෙනාසි ඵලං ජලිතානුභාවා
විශේණෙන ච මෙ සබ්බදිසා පහාසති'ති.

සොණදින්නා විමානං.

2. 7

228. අභික්කතෙනන විශේණෙන යා තිං තිට්ඨසි දෙවතෙ,
භිහාසෙහති දිසා සබ්බා ඔසධි විය තාරකා.
229. කෙන තෙ තාදිසො විශේණෙන කෙන තෙ ඉධමිජ්ඣති,
උප්පජ්ජති ච තෙ භොගා යෙ කෙවි මනසො පියා.
230. පුට්ඨාමි තං දෙවි මහානුභාවෙ
මනුස්සභූතා කම්මකාසි පුද්ගලං
කෙනාසි ඵලං ජලිතානුභාවා
විශේණෙන ච තෙ සබ්බදිසා පහාසති'ති.
231. යා දෙවතා අත්තමනා මොක්ඛලානෙන පුට්ඨිකා,
පඤ්ඤාං පුට්ඨා වියාකාසි යස්ස කම්මසිද්ධං ඵලං.

1. අඤ්ඤාංසු. - මජ්ඣං.

220. ශ්‍රද්ධාවෙන් හා ශීලයෙන් යුක්ත වූ නිතර දන් දීමෙහි ඇලුණු (මම) නාලන්දවෙහි උපාසිකාවක් වීම්. එසේ වූ මා සොණදින්නා යයි (අන්‍යයෝ) දත්හ.

221. (එකල මම) වස්ත්‍ර ද ආහාර ද යෙනසුන් හා පහන් ද සෘජු ගුණ ඇත්තවුන් කෙරෙහි වෙසෙසින් පහන් සිතින් දුනිමි.

222-23. මම පක්ෂය පිළිබඳ වූ තුද්ධවක ද පසළොස්වක ද ප්‍රාතිභායානි පක්ෂය ද යන පොතෝදිනයන්හි පෙහෙවස් වියිමි. භූම කල්හි නිති සිල්හි කයින් හා වචනයෙන් සංවෘත වූවා ඉන්ද්‍රිය සංවරයෙන් යුක්ත වූවා මනා කොට බෙදා දෙන්නී ගෙහි වියිමි.

224. එකල්හි මම පඤ්චායෙන් දුරු වීමි. මුසවායෙන් සංයත වීමි. අධිනාදනින් ද මිසභසරින් ද රහමෙර පිමෙන් ද දුරු වීමි.

225. පස් සිකපද රැක්මෙහි ඇලුණු වතුරායාසත්‍යයෙහි දක්ෂ වූ මම යසස් ඇති පසැස් ඇති ගෞතම බුදුරදුන්ගේ උපාසිකාවක් වීමි.

226. ඒ පිනෙන් මාගේ සිරුරුපැහැය එබඳු වෙයි. ඒ පිනෙන් මාගේ සම්පත්තිය මෙහි සමෘද්ධ වෙයි. මන වඩන්නා වූ යම් කිසි සම්පත්තිහු වෙත් ද ඒ සම්පත්තිහු මට පහළ වෙත්.

227. මහත් අනුභාව ඇති ශ්‍රමණයන් වහන්ස, මිනිස්සුවක් වූ මම යම් පිනක් කෙළෙහි ද, (එය) ඔබට කියමි. එයින් මෙසේ දිලියෙන පුණ්‍යර්ථයි ඇත්තී වෙමි. මාගේ සිරුරුපැහැය ද සියලු දිගුන් බබුළුවයි.

සොණදින්නාච්ඡායා යි.

2. 7

228. එමඛා දෙව්දූව, යම්බඳු වූ කෝ මනා රුසිරින් සියලු දිගුන් බබුළුවමින් දවඟන් තරුව සේ සිටිනෙහි.

229. කවර හෙතුවකින් කිට එබඳු සිරුරු පැහැයෙක් වී ද? කවර පිනෙකින් කිගේ සුවරිතඵලය මෙහි සමෘද්ධ වේ ද? මන වඩන්නා වූ යම් කිසි සම්පත්තිහු වෙත් ද, ඒ සම්පත්තිහු (කවර පිනෙකින්) කිට පහළ වෙත් ද?

230. මහත් අනුභාව ඇති දෙව්දූව, කී විචාරමි. මිනිස් වූවා කවර පිනක් කෙළෙහි ද? කිගේ මේ සිරුරුපැහැය ද සියලු දිගුන් බබුළුවයි. කවර පිනෙකින් මෙබඳු දිලියෙන පුණ්‍යර්ථයි ඇත්තී වෙහි ද?

231. මුගලන් තෙරුන් විසින් පුළුවස්නා ලද ඒ දෙව්දූ තොමෝ තුටුසින් ඇත්තී මේ පුණ්‍යඵලය යම් කවර කම්යක්හු ගේ දැයි මෙසේ පැවසූ ය.

232. උපොසථානි මං අඤ්ඤිංසු සාකෙතායං උපාසිකා,
සද්ධා සිලෙන සමපන්නා සංවිහාරතා සද.
233. අවජාදනං ච හත්තඤ්ඤි සෙනාසනං පදිපියං,
අද්ධං උජ්ඣුතෙසු විපසනෙත්ත වෙනසා.
234. වාතුදද්ධං පඤ්ඤිං යා ච පක්ඛස්ස අට්ඨමී,
පාවිහාරියපක්ඛඤ්ඤි අට්ඨබ්බසුසමාගතං.
235. උපොසථං උපවසිස්සං සද්ධං සිලෙසු සංවුතා,
සඤ්ඤමා සංවිහාරා ච විමානං ආවසාමහං.
236. පාණානිපාතා විරතා මුසාවාද ච සඤ්ඤතා,
රෙය්‍යා ච අනිවාරා ච මජ්ජපාතා ච ආරකා.
237. පඤ්ඤි සිසංඛපදෙ රතා අරියසම්මාන කොවිද්,
උපාසිකා චක්ඛුමනො ගොතමස්ස යසසසිනො.
238. තෙන මෙ තාදිසො වණ්ණො තෙන මෙ ඉධමිජ්ඣති,
උපපජ්ජති ච මෙ භොගා යෙ කෙවි මනසො පියා.
239. අසංඛම් තෙ භික්ඛු මහානුභාව
මනුස්සභූතා යමහං අකාසිං
තෙනමහි එවං ජලිතානුභාවා
වණ්ණො ච මෙ සබ්බදිසා පහාසතිති.
240. අභික්ඛණං නන්දනං සුඛා ජන්තූ මෙ උද්පජ්ජතී¹
තස්ස වික්කං පඤ්ඤාය උපපන්නමිති නන්දනං.
241. නාකාසිං සත්ථුවචනං බුද්ධස්සාදිච්චබ්බනො,
භිනෙ වික්කං පඤ්ඤාය සාමගි පට්ඨානුතාපිතිති.
242. කීචි විරං විමානසමිං ඉධ වච්ඡසුපොසරෙ,
දෙවතෙ පුච්ඡිතාවිකු යදි ජානාසි ආයුතොති.
243. සංක්ඛිවස්සසහස්සාති තිස්සො ච වස්සකොවිසො
ඉධ යථා මහාමුනි ඉතො වුතා ගමිස්සාමි
මනුස්සානං සහවිත්තනි.
244. මා ත්වං උපොසරෙ හාසි සමුද්දෙධනාපි ව්‍යාකතා
සොතාපන්නා විසෙසයි පභිනා තච දුගගතිති.

උපොසථා විමානං.

1. උපපජ්ජ-සිල, ප. උපපජ්ජති - කසවි

232. ශ්‍රද්ධාවෙන් හා ශීලයෙන් යුක්ත වූ නිතර දන්දීමෙහි ඇලුණු (මම) සාකෙත නුවර උපාසිකාවක් වීම්. (අන්‍යයෝ) මා උපසාසරා යැයි දක්ව.

233. (එකල මම) වස්ත්‍ර ද ආහාර ද සෙනසුන් හා පහන් තෙල් ද සෘජුගුණ ඇත්තවුන් ශතරෙහි වෙසෙසින් පහන් සිතින් දිනිමි.

234-235. මම පක්ෂය පිළිබඳ වූ තුද්ධවක ද පසළොස්වක ද ප්‍රාති-භායා පක්ෂය ද යන පොහෝ දිනයන්හි අටහින් යුත් පෙහෙවස් වීසිමි. හැම කල්හි නිකි සිල්ලි ද කයින් හා වචනයෙන් සංවාත වූවා ඉන්ද්‍රිය සංවරයෙන් යුක්ත වූවා මනා කොට බෙද දෙන්නී ගෙහි වීසිමි.

236. (එකල්හි මම) පණ්ඩායෙන් දුරු වීම්, මුසවායෙන් සංයත වීම්. අධිනාදනින් ද මිසභසරින් ද රහමෙර පිමෙන් ද දුරු වීම්.

237. පස් සිකපද රැකීමෙහි ඇලුණු වතුරායාසත්‍යයෙහි දක්ෂ වූ මම යශස් ඇති පසැස් ඇති ගෞතම බුදුරජුන්ගේ උපාසිකාවක් වීම්.

238. ඒ පිනෙන් මාගේ සිරුරු පැහැය එබඳු වෙයි. ඒ පිනෙන් මාගේ සම්පත් මෙහි සමෘද්ධ වෙයි. මන වඩන යම් කිසි සම්පත්තිහු වෙත් ද, ඒ සම්පත්තිහු මට පහළ වෙත්.

239. මහත් අනුභාව ඇති ශ්‍රමණයන් වහන්ස, මිනිස් දුවක් වූ මම යම් පිනක් කෙළෙමි ද, (එය) ඔබට කියමි. එයින් මෙසේ දිලියෙන පුණාර්ද්ධි ඇත්තී වෙමි. මාගේ සිරුරු පැහැය ද සියලු දිගුන් බබුළුවයි.

240. නිතර නඳුනුයන ගැන අසා (එහි උපත පිණිස) ඡන්දය උපත. එහි සිං පිහිටුවා නඳුනුයනෙහි උපන්නී වෙමි.

241. ශාස්තෘ වූ සුයාබන්ධු වූ බුදුරජුන්ගේ වචනය නොකෙළෙමි. ඒ මම භීත වූ හව සැපතෙහි සිත පිහිටුවා පසුකැවිලි වූවා වෙමි.

242. එම්බා උපසාසරා දෙවිදුව, මේ වීමනෙහි කොපමණ දිගුකලක් වසති ද? විවාරන ලද්දී කී ඉදින් ආයුෂය දන්නෙහි නම් එය කියව.

243. මහාමුනිවරය, තුන් කෙළ සැටදහසක් හවුරුදු මෙහි සිට මෙයින් වසුන ව මිනිසුන්ගේ සහභාවයට යන්නෙමි.

244. එම්බා උපසාසරාව, තෝ නො බව. සෝවන් වූ තෝ මාර්ගඵල සංඛ්‍යාත විශේෂයට පැමිණියා යයි සම්බුදුරජුන් වීසින් ප්‍රකාශ කරන ලද්දී වෙහි. තිගේ දුගතිය ප්‍රභීණ විය.

උපසාසරා විමාන යි.

2. 8

245. අභික්ඛන්තොතන වණ්ණණන යා නං තිට්ඨසි දෙවතෙ,
ඔභාසෙනාති දිසා සබ්බා ඔසධි විය තාරකා.
246. කෙන තෙ තාදිසො වණ්ණණ කෙන තෙ ඉධම්ජකිති,
උපපජ්ජනති ව තෙ භොගා යෙ කෙවි මනසො පියා.
247. පුච්ඡාමි තං දෙවි මහානුභාවෙ
මනුස්සගුතා කිමකාසි පුඤ්ඤං
කෙනාසි එවං ජලිතානුභාවා
වණ්ණණ ව තෙ සබ්බදිසා පභාසතිති.
248. සා දෙවතා අක්කමනා මොග්ගලොනෙන පුච්ඡිතා,
පඤ්ඤං පුට්ඨා වියාකාසි යස්ස කම්මසසිදං එලං.
249. සද්ධාති මං අඤ්ඤිංසු රාජගහසමිං උපාසිකා,
සද්ධාසීලෙන සම්පත්තා සංවිභාගරතා සද්.
250. අච්ඡාදනඤ්ඤි හක්ඛඤ්ඤි සෙනාසනං පදිපියං,
අද්ධං උජුභුතෙසු විපසනෙනන චෙතසා.
251. වාතුද්දසිං පඤ්ඤිදසිං යා ව පක්ඛස්ස අට්ඨමි,
පාටිභාරියපක්ඛඤ්ඤි අට්ඨධනසුසමාගතං.
252. උපොසථං උපවසිස්සං සද් ඩිලෙසු සංවුතා,
සඤ්ඤමා සංවිභාගා ව විමානං ආවසාමහං.
253. පාණාතිපාතා වීරතා මුසාවාද ව සඤ්ඤතා,
ථෙය්‍යා ව අතිවාරා ව මජ්ජපාතා ව ආරකා.
254. පඤ්ඤි සිසබ්බපදෙ රතා අරියසචචාන කොච්ඡ,
උපාසිකා චක්ඛුමතො ගොතමස්ස යසසසිනො.
255. තෙන මෙ තාදිසො වණ්ණණ තෙන මෙ ඉධම්ජකිති,
උපපජ්ජනති ව මෙ භොගා යෙ කෙවි මනසො පියා.
256. අක්කාමි තෙ භික්ඛු මහානුභාව
මනුස්සගුතා යමහං අකාසිං
තෙනමති එවං ජලිතානුභාවා
වණ්ණණ ව මෙ සබ්බදිසා පභාසතිති.

සද්ධාවිමානං.¹

1. නිද්දර්ශනං - මෙසං.

2. 8

245. එමබා දෙවද්‍රව, යම්බද්‍ර වූ තෝ මනා රුසිරින් සියලු දිගුන් බබුළුවමින් දවහන් කරුව සේ සිටිනෙහි.

246. කවර හේතුවකින් තිට එබදු සිරුරු පැහැයෙන් වීද? කවර පිනෙකින් තිගේ සුවරිතඵලය මෙහි සමෘද්ධ වේ ද? මන වඩන්නා වූ යම් කිසි සම්පත්තිහු වෙන් ද, ඒ සම්පත්තිහු (කවර පිනෙකින්) තිට පහළ වෙන් ද?

247. මහත් අනුභාව ඇති දෙවද්‍රව, තී විචාරම්. මිනිස් වුවා කවර පිනක් කෙළෙහි ද? තිගේ මේ සිරුරු පැහැය ද සියලු දිගුන් බබුළුවයි. කවර පිනෙකින් මෙබදු දිලියෙන පුණාර්ද්ධි ඇත්තී වෙහි ද?

248. මේ පුණාරඵලය යම් කවර කම්යක්භූතයේ ද යි මුගලන් තෙරුන් විසින් පුළුවන්නා ලද ඒ දෙවද්‍ර තොමෝ තුඩුසින් ඇත්තී මෙසේ පැවැසූ ය.

249. ශ්‍රද්ධාවෙන් හා ඕලයෙන් යුක්ත වූ නිතර දන්දීමෙහි ඇලුණු (මම) රජගහනුවැ උපාසිකාවක් වීම. (අන්‍යයෝ) මා සද්ධා යැ යි දත්ත.

250. (එකල මම) වස්ත්‍ර ද ආහාර ද සෙනසුන් හා පහන්තෙල් ද සෘජුගුණ ඇත්තවුන් කෙරෙහි වෙසෙසින් පහන් සිතින් දුනිමි.

251-252. මම පක්ෂය පිළිබඳ වූ තුද්‍රවක ද පසළොස්වක ද ප්‍රාතිභායාති පක්ෂය ද යන පොහෝ දිනයන්හි අටහින් යුත් පෙහෙවස් විසිමි. හැම කල්හි නිති සිල්හි ද කසින් හා වචනයෙන් සංවාත වුවා ඉන්ද්‍රිය සංවරයෙන් යුක්ත වුවා මනා කොට බෙද දෙන්නී ගෙහි විසිමි.

253. (එකල්හි මම) පණ්ඩායෙන් දුරු වීම. මුසවායෙන් ද සංයත වීම. අයිනාදනින් ද මසහසරින් ද රහමෙර පිමෙන් ද දුරු වීම.

254. පස්සිකපද රැක්මෙහි ඇලුණු චතුරායාසිත්‍යයෙහි දක්ෂ වූ මම යසස් ඇති පසැස් ඇති ගෞතම බුදුරදුන්ගේ උපාසිකාවක් වීම.

255. එම පිනෙන් මාගේ සිරුරු පැහැය එබදු වෙයි. ඒ පිනෙන් මාගේ සම්පත්තිය මෙහි සමෘද්ධ වෙයි. මන වඩන්නා වූ යම් කිසි සම්පත්තිහු වෙන් ද, ඒ සම්පත්තිහු මට පහළ වෙන්.

256. මහත් අනුභාව ඇති ශ්‍රමණයන් වහන්ස, මිනිස් දුවක් වූ මම යම් පිනක් කෙළෙමි ද, (එය) ඔබට කියමි. එයින් මෙසේ දිලියෙන පුණාර්ද්ධි ඇතියා වෙමි. මාගේ සිරුරු පැහැය ද සියලු දිගුන් බබුළුවයි.

සද්ධා විමාන යි.

2. 9

257. අභික්‍ෂකනොන වණ්ණණන යා නං තිට්ඨසි දෙවතෙ,
ඔභාසෙනති දිසා සබ්බා ඔසධි විය තාරකා.
258. කෙන තෙ තාදියො වණ්ණණ කෙන තෙ ඉධම්ඡකිති,
උපප්පන්නි ච තෙ භොගා යෙ කෙවි මනසො පියා
295. පුච්ඡාමි තං දෙවි මහානුභාවෙ
මනුස්සහුතා කිමකාසි පුඤ්ඤං
කෙනාසි එවං ජලිතානුභාවා
වණ්ණණ ච තෙ සබ්බදිසා පභාසතිති.
260. සා දෙවතා අක්කමනා මොග්ගලොනෙන පුච්ඡිතා,
පඤ්ඤං පුට්ඨා වියාකාසි යස්ස කම්මසසිදං එලං.
261. සුනාන්ති මං අඤ්ඤිංසු¹ රාජගහසමිං උපාසිකා,
සද්ධා සිලෙන සම්පන්නා සංවිභාගරතා සද.
262. අච්ඡාදනඤ්ඤි හත්තඤ්ඤි සෙනාසනං පදිපියං,
අද්දසිං උජුහුතෙසු විපසන්නෙන වෙනසා.
263. වාතුඤ්ඤිං පඤ්ඤිද්දසිං යා ච පක්කස්ස අට්ඨමි,
පාවිභාරියපක්කඤ්ඤි අට්ඨබ්බසුසමාගතං.
264. උපොසථං උපවසිස්සං සද සිලෙසු සංවුතා,
සඤ්ඤමා සංවිභාගා ච විමානං ආවසාමහං.
265. පාණාතිපාතා විරතා මුසාවාද ච සඤ්ඤිතා,
රේය්‍යා ච අතිවාරා ච මජ්ඣපාතා ච ආරකා.
266. පඤ්ඤි සික්ඛාපදෙ රතා අරියසචරිතා කොවිද,
උපාසිකා වික්ඛම්බො ගොතමස්ස යසසසිනො.
267. කෙන මෙ තාදියො වණ්ණණ කෙන මෙ ඉධම්ඡකිති,
උපප්පන්නි ච මෙ භොගා යෙ කෙවි මනසො පියා.
268. අක්කාමි තෙ භික්ඛු මහානුභාව
මනුස්සහුතා යමහං අකාසිං
කෙනමති එවං ජලිතානුභාවා
වණ්ණණ ච මෙ සබ්බදිසා පභාසතිති.

සුනාන්ති විමානං¹.

1. සුනිද්දති මං අඤ්ඤංසු - මජ්ඣං.
2. සුනිද්ද විමානං - මජ්ඣං.

2. 9

257. එම්බා දෙව්දුට්ඨ යම්බදු වූ තෝ මනා රුසිරින් සියලු දිගුත් බබුළුවමින් දවහත් කරුව සේ සිටිනෙහි.

258. කවර හේතුවකින් තිට එබදු සිරුරු පැහැයෙක් වීද? කවර පිනෙකින් තිගේ සුවරිතඵලය මෙහි සමෘද්ධ වේ ද? මන වඩන්නා වූ යම් කිසි සම්පත්තිහු වෙන් ද, ඒ සම්පත්තිහු (කවර පිනෙකින්) තිට පහළ වෙන් ද?

259. මහත් අනුභාව ඇති දෙව්දුට්ඨ, තී විචාරම්. මිනිස් වූවා කවර පිනක් කෙළෙහි ද, තිගේ මේ සිරුරු පැහැය ද සියලු දිගුත් බබුළුවයි. කවර පිනෙකින් මෙබදු දිලියෙන පුණාර්ද්ධි ඇත්ති වෙහි ද?

260. මේ පුණාර්ඵලය යම් කවර කම්යක්ඛු ගේ ද යි මුගලන් තෙරුන් විසින් පුළුවස්නාලද ඒ දෙව්දු තොමෝ තුටුසින් ඇත්ති මෙසේ පැවැසූ ය.

261. ශ්‍රද්ධාවෙන් හා ශීලයෙන් යුක්ත වූ නිතර දන්දීමෙහි ඇලුණු (මම) රජගහනුවර උපාසිකාවක් වීම්. (අන්‍යයෝ) මා සුනඤ්ඤ යැ යි දත්හ.

262. (එකල මම) වස්ත්‍ර ද ආහාර ද සෙනසුන් හා පහන්තෙල් ද සෘජුගුණ ඇත්තවුන් කෙරෙහි වෙසෙසින් පහන් සිතින් දුනිම්.

263-264. මම පක්ෂය පිළිබඳ වූ තුදුස්වක ද පසළොස්වක ද ප්‍රාති-භායා පක්ෂය ද යන පොහෝ දිනයන්හි අටහින් යුත් පෙහෙවස් වීසිම්. හැම කල්හි නිකි සිල්හිද කයින් හා වචනයෙන් සංවෘත වූවා ඉන්ද්‍රිය සංවරයෙන් යුක්ත වූවා මනාකොට බෙද දෙන්නී ගෙහි වීසිම්.

265. (එකල්හි මම) පණ්ඩායෙන් දුරු වීම්. මුසවායෙන් ද සංයත වීම්. අධිනාදනින් ද මිසභසරින් ද රහමෙර පිමෙන් ද දුරු වීම්.

266. පස් සිකපද රැක්මෙහි ඇලුණු චතුරායා සත්‍යයෙහි දක්ෂ වූ (මම) යසස් ඇති පසැස් ඇති ගෞතම බුදුරදුන් ගේ උපාසිකාවක් වීම්.

267. ඒ පිනෙන් මාගේ සිරුරු පැහැය එබදු වෙයි. ඒ පිනෙන් මාගේ සම්පත්තිය මෙහි සමෘද්ධ වෙයි. මන වඩන්නා වූ යම් කිසි සම්පත්තිහු වෙන් ද, ඒ සම්පත්තිහු මට පහළ වෙන්.

268. මහත් අනුභාව ඇති ශ්‍රමණයන් වහන්ස, මිනිස් දුට්ඨ වූ මම යම් පිනක් කෙළෙමි ද (එය) ඔබට කියමි. එයින් මෙසේ දිලියෙන පුණාර්ද්ධි ඇත්ති වෙමි. මාගේ සිරුරු පැහැය ද සියලු දිගුත් බබුළුවයි.

සුනන්ද විමාන යි.

2. 10

269. අභිසංගතො වරුණො යා තං තිට්ඨසී දෙවතෙ,
ඔභාසෙනති දිසා සබ්බා ඔසධි විය තාරකා.
270. කෙන තෙ තාදිසො වරුණො කෙන තෙ ඉධමිජ්ඣති,
උපපජ්ජති ච තෙ භොගා යෙ කෙවි මනසො පියා.
271. පුට්ඨාමි තං දෙවි මහානුභාවෙ
මනුසසභුතා කිමකාසි පුණ්ණං
කෙනාසි එවං ජලිතානුභාවා
වරුණො ච තෙ සබ්බදිසා පභාසතිති.
272. සා දෙවතා අත්තමනා මොග්ගලානෙන පුට්ඨිකා,
පඤ්ඤං පුට්ඨා වියාකාසි යස්ස කම්මසසිදං එලං.
273. අහං මනුසසසු මනුසසභුතා
පුට්ඨමාය ජාතියා මනුසසලොකෙ
අද්දසං විරජං බුද්ධං විපසන්තමනාවිලං
තස්ස අද්දසං භික්ඛං පසන්තා සෙහි පාණිහි
274. තෙන මෙ තාදිසො වරුණො තෙන මෙ ඉධමිජ්ඣති,
උපපජ්ජති ච මෙ භොගා යෙ කෙවි මනසො පියා.
275. අසබ්බාමි තෙ භික්ඛු මහානුභාව
මනුසසභුතා යමහං අකාසිං
තෙනමිති එවං ජලිතානුභාවා
වරුණො ච මෙ සබ්බදිසා පභාසතිති.

භික්ඛාදිකා විමානං.

2. 11

276. අභිසංගතො වරුණො යා තං තිට්ඨසී දෙවතෙ,
ඔභාසෙනති දිසා සබ්බා ඔසධි විය තාරකා
277. කෙන තෙ තාදිසො වරුණො කෙන තෙ ඉධමිජ්ඣති,
උපපජ්ජති ච තෙ භොගා යෙ කෙවි මනසො පියා.
278. පුට්ඨාමි තං දෙවි මහානුභාවෙ
මනුසසභුතා කිමකාසි පුණ්ණං
කෙනාසි එවං ජලිතානුභාවා
වරුණො ච තෙ සබ්බදිසා පභාසතිති.

2. 10

269. එමබා දෙව්දූව, යම්බඳු වූ තෝ මනා රුසිරින් සියලු දිගුත් බබුළුවමින් දවහන් තරුව සේ සිටිනෙහි.

270. කවර හේතුවකින් තිට එබඳු සිරුරු පැහැයෙක් වී ද? කවර පිනෙකින් තිගේ සුවරිතඵලය මෙහි සමෘද්ධ වේ ද? මන වඩන්නා වූ යම් කිසි සම්පත්තිහු වෙත් ද, ඒ සම්පත්තිහු (කවර පිනෙකින්) තිට පහළ වෙත් ද?

271. මහත් අනුභාව ඇති දෙව්දූව, තී විචාරම්. මිනිස් වූවා කවර පිනක් කෙළෙහි ද? තිගේ මේ සිරුරුපැහැය සියලු දිගුත් බබුළුවයි. කවර පිනෙකින් මෙබඳු දිලියෙන පුණාර්ද්ධි ඇත්තී වෙහි ද?

272. මේ පුණාර්ඵලය යම් කවර කම්යක්භූතේ දෑ යි මුගලන් තෙරුන් විසින් පුළුවස්නා ලද ඒ දෙව්දූ තොමෝ තුටු සිත් ඇත්තී මෙසේ පැවැසූ ය.

273. මම පෙර අත්බැවිහි මිනිස්ලොවැ මිනිසුන් අතර මිනිස් දූවක් වූවා වෙමි. (එකල මම) පහවූ රාගාදී රජස් ඇති වෙසෙසින් පහන් වූ නො කැළඹුණු සිත් ඇති බුදුන් දිටිමි. මම ඒ බුදුරජාණන් වහන්සේට පහන් වූවා සියතින් හික්ෂාව දුනිමි.

274. ඒ පිනෙන් මාගේ සිරුරුපැහැය එබඳු වෙයි. ඒ පිනෙන් මාගේ සම්පත්තිය මෙහි සමෘද්ධ වෙයි. මන වඩන්නා වූ යම් කිසි සම්පත්තිහු වෙත් ද, ඒ සම්පත්තිහු මට පහළ වෙත්.

275. මහත් අනුභාව ඇති ශ්‍රමණයන් වහන්ස, මිනිස් දූවක් වූ මම යම් පිනක් කෙළෙමි ද, (එය) ඔබට කියමි. එයින් මෙසේ දිලියෙන පුණාර්ද්ධි ඇත්තී වෙමි. මාගේ සිරුරුපැහැය ද සියලු දිගුත් බබුළුවයි.

හික්බාදයිකා විමාන යි.

2. 11

276. එමබා දෙව්දූව, යම්බඳු වූ තෝ මනා රුසිරින් සියලු දිගුත් බබුළුවමින් දවහන් තරුව සේ සිටිනෙහි.

277. කවර හේතුවකින් තිට එබඳු සිරුරුපැහැයෙක් වී ද? කවර පිනෙකින් තිගේ සුවරිත ඵලය මෙහි සමෘද්ධ වේ ද? මන වඩන්නා වූ යම් කිසි සම්පත්තිහු වෙත් ද, ඒ සම්පත්තිහු (කවර පිනෙකින්) තිට පහළ වෙත් ද?

278. මහත් අනුභාව ඇති දෙව්දූව, තී විචාරම්. මිනිස් වූවා කවර පිනක් කෙළෙහි ද, තිගේ මේ සිරුරුපැහැය ද සියලු දිගුත් බබුළුවයි. කවර පිනෙකින් මෙබඳු පුණාර්ද්ධි ඇත්තී වෙහි ද?

279. සා දෙවතා අත්තමනා මොග්ගලලානෙන පුච්ඡිතා,
පඤ්ඤාං පුට්ඨා විශාකාසි යස්ස කම්මසසිදං එලං.
280. අහං මනුසස්ස සු මනුසස්ස භූතා
පුට්ඨොය ජාතියා මනුසස්ස ලොකෙ
අඤ්ඤං වීරජං භික්ඛුං විසසනනමනාවීලං
තස්ස අද්දයහං භික්ඛං පසන්නා සෙහි පාණ්ඨිති.
281. තෙන මෙ තාදිසො වණේණ තෙන මෙ ඉධමීජ්ඣති,
උපපජ්ජන්ති ච මෙ භොගා යෙ කෙවි මනසො පියා.
282. අසංඛාමි තෙ භික්ඛු මහානුභාව
මනුසස්ස භූතා යමහං අකාසිං
තෙනමහි එවං ජලිතානුභාවා
වණේණ ච මෙ සංඛදිසා පහාසතිති.

දුතියභික්ඛාදයිකා විමානං.

වික්කලතාවග්ගො දුතියො.

කසස්සුඤ්ඤානං :

දුසි වෙවි ලබ්බමා ව අර ආවාමදයිකා
වණ්ඤාලී හද්දිස්සී වෙවි සොණදින්නා උපොසථා
නඤ්ඤා වෙවි සුනඤ්ඤා වා දෙව ව භික්ඛාය දයිකා
වග්ගො තෙන පට්ඨවතිති.

භාණ්ඩාරං පටමං.

1. හද්දිස්සීකා ව - සාතා

2. නිද්දවෙවි සුනිද්ද ව - මරණං.

279. මෙ පුණ්ණඵලය කවර කම්පක්ෂ්ණගේ ද දි මුගලන් තෙරුන් විසින් පුළුවස්නා ලද ඒ දෙව්දු තොමෝ තුටුසින් ඇත්තී මෙසේ පැවැසූ ය.

280. මම පෙර අත්බැවිහි මිනිස් ලොවැ මිනිසුන් අතර මිනිස් දුවක් වූවා පහවූ රාගාදී රජස් ඇති වෙසෙසින් පහන් වූ නො කැළඹුණු සිත් ඇති රහත් නමක් දිටිමි. මම උන් වහන්සේට පහන් වූවා සියතින් හික්ෂාව දුනිමි.

281. ඒ පිනෙන් මාගේ සිරුරුපැහැය එබඳු වෙයි. ඒ පිනෙන් මාගේ සම්පත්තිය මෙහි සමෘද්ධ වෙයි. මන වඩන්නා වූ යම් කිසි සම්පත්තීහු වෙත් ද, ඒ සම්පත්තීහු මට පහළ වෙත්.

282. මහත් අනුභාව ඇති ශ්‍රමණයන් වහන්ස, මිනිස්දුවක් වූ මම යම් පිනක් කෙළෙමි ද, (එය) ඔබට කියමි. එයින් මෙසේ දිලියෙන පුණ්ණර්දධි ඇත්තී වෙමි. මාගේ සිරුරුපැහැය ද සියලු දිගුන් බබුළුවා යයි.

දුතියභික්ෂුදායිකා විමාන යි.

දෙවෙනි විත්තලකා වර්ග යි.

එහි උද්දනය:

දසී යැ, ලුමා යැ, ආවාමදායිකා යැ, වණ්ඩාලී යැ, හද්දිත්ථී යැ, සොණදින්නා යැ, උපොසරා යැ, නන්ද යැ, සුනන්ද යැ, භික්ෂදායිකා දෙක යැ යන මෙයින් වර්ගය කියනු ලැබේ.

පළමුවන බණවර යි.

3. පාරිච්ඡින්නකවග්ගො

3. 1

283. උළාරො තෙ යසො වණ්ණණං සබ්බා ඔභාසතෙ දිසා,
නාරියො නව්වතති ගායකති දෙවපුත්තා අලඛිතා.
284. මොදෙකති පරිවාරෙනති තව පුජාය දෙවතෙ,
සොවණ්ණණති විමානානි තවිමානි සුදස්සනෙ.
285. තුවංසි ඉසසරා තෙසං සබ්බකාමසමිදධිති,
අභිජාතා මහත්තාසි දෙවකායෙ පමොදසි,
දෙවතෙ පුච්ඡිතාවිකා කිත්ත කමමසසිදං ඵලනි.
286. කෙන තෙ තාදියො වණ්ණණං කෙන තෙ ඉධම්ඡකිති,
උපපජ්ජති ච තෙ භොගා යෙ කෙවි මනසො පියා
287. පුච්ඡාමි තං දෙවි මහානුභාවෙ,
මනුස්සලොකෙ කිමකාසි පුණ්ණං
කෙනාසි ඵවං ජලිතානුභාවා,
වණ්ණණ ච තෙ සබ්බදිසා පභාසතිති.
288. සා දෙවතා අත්තමනා මොග්ගලොනෙන පුච්ඡිතා,
පඤඤං පුට්ඨා වියාකාසි යස්ස කමමසසිදං ඵලං.
289. අහං මනුසෙස්සු මනුස්සභූතා
පුරිමාය ජාතියා මනුස්සලොකෙ
දුස්සිලකුලෙ පුණ්ණා අහොසිං
අස්සඥොසු කදරියෙසු අහං.
290. සද්ධා සිලෙන සමපන්නා සංවිභාගරතා සද,
පිණ්ඩාය වරමානස්ස අපුට්ඨං තෙ අදස්සහං.
291. තදහං සස්සුයාවිකත්ථං සමණො ආගතො ඉධ,
තස්ස අදස්සහං පුට්ඨං පසන්නා භෙති පාණිති.
292. ඉති සා සත්ථු පරිභාසි අවිනිතා¹ තුවං වට්ඨ,
න මං සමපුච්ඡිතුං ඉච්ඡි සමණස්ස දදාමහං.
293. තතො මෙ සත්ථු කුපිතා පභාසි මුසලෙන මං,
කුට්ඨකමිති අවධි මං නාසකත්ථං පීචිතුං වීරං.

1. අවිනිතාසි නිං - මජ්ඣං.

3. පාරිච්ඡින්නකවග්ගය

3. 1

283-284 (එමබා) දෙවිඳුව, තිගේ පිරිවර මහත් ය. උදර වූ සිරුරු පැහැය සියලු දිගුන් බවුළුවයි. දිව්‍යරත්න සැරසුණු දිව්‍යස්ත්‍රීහු ද දිව්‍ය පුත්‍රයෝ ද තිට පුද පිණිස නටති. ගයති. (ති) සතුටු කරවති. (ති) පිරිවරා සිටිත්. මනා දකුම් ඇත්තිය, තිගේ මේ විමානයෝ රත්වුවා වූහ.

285. සියලු පස්කම් ගුණයෙන් සමෘද්ධ වූ තී ඔවුනට අධිපති වෙති. මනාකොට උපන් තී මහත් අනුභාව ඇත්තී වෙති. මේ දිව්‍යනිකායෙහි ප්‍රමුද්ධ වෙති. (එමබා) දෙවිඳුව, විවාරනලද්ද වූ තී මේ විසාකය කිනම් කම්පක්ෂ්‍යයෝ ද යි කියව.

286. කවර හේතුවකින් තිට මෙබඳු සිරුරු පැහැයෙන් වීද? කවර පිනෙකින් තිගේ සුවරිතඵලය මෙහි සමෘද්ධ වේ ද? මන වඩන්නා වූ යම් කිසි සම්පත්තිහුවෙන් ද, ඒ සම්පත්තිහු (කවර පිනෙකින්) තිට පහළ වෙත් ද?

287. මහත් අනුභාව ඇති දෙවිඳුව, තී විවාරම්. මිනිස් ලොවැ කවර පිනක් කෙළෙහි ද? තිගේ මේ සිරුරුපැහැය ද සියලු දිගුන් බවුළුවයි. කවර පිනෙකින් මෙබඳු දිලියෙන පුණ්‍යර්ථයි ඇත්තී වෙති ද?

288. මේ පුණ්‍යඵලය කවර කම්පක්ෂ්‍යයෝ ද යි මුගලන් තෙරුන් විසින් පුළුවක්නා ලද ඒ දෙවිඳු තොමෝ තුටුසිත් ඇත්තී (මෙසේ) පැවැසූ ය.

289. මම පෙර අත්බැවිහි මිනිස්ලොවැ මිනිසුන් අතර මිනිස් දුවක් වීම්. මම සැදහූ නැති තද මසුරු බැව් ඇතියන් අතර දුසිල් කුලයෙක ලෙහෙලියක් වීම්.

290. ශ්‍රද්ධාවෙන් හා ශීලයෙන් යුක්ත වූ නිතර දන්දීමෙහි ඇඳුණු (මම) පිටු පිණිස හැසිරෙන මුඛ වහන්සේට කබලුපුවක් පිදුවෙමි.

291. එකල් හි මම "ශ්‍රමණයන් වහන්සේ නමක් මෙහි වැඩිසේක, පහන් වූ මම උන්වහන්සේට සියතින් පුවක් පිදුවෙමි යි" නැන්දණියට කීයෙමි.

292. ඒ නැන්දණියෝ "තෝ අවිනිත ස්ත්‍රීයක, 'මම මහණනට (කබලුපු) දෙමැ'යි මා විවාරන්නට නොකැමැති වූ" යයි මට පරිභව කළහ.

293. ඉක්බිති කිපියා වූ මාගේ නැන්දණියෝ මට මොහොලින් පහර දුන්හ. උරහිස සිඳිලූහ. මා නසාලූහ. කලක් ජීවත්වන්නට නො හැකි වීම්.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 17,271 හි ඇතුළත් කර ඇත.

294. සා අහං කායස්ස භෙද චිත්තමුක්තා තතො වුතා,
දෙවානං තාවතීංසානං උපපන්නා සහවාතං.
295. තෙන මෙ තාදිසො වග්ගො තෙන මෙ ඉධම් ජුක්ඛිති,
උපපන්නො ච මෙ භොගා යෙ තෙව් මනසො පියා.
296. අකංඛාමි තෙ භික්ඛු මහානුභාව
මනුස්සභුතා යමහං අකාසිං
තෙනමහි ඵවං ජලිතානුභාවා
වග්ගො ච මෙ සබ්බදිසා පහාසතීති.

උළාර විමානං.

3. 2

297. ඔහාසයිත්වා පඨවිං සදෙවකං
අතිරොචයි චක්ඛිමසුරියා විය
සිරියා ච වග්ගොන යසෙන තෙජසා
බුහවා ච දෙවෙ තිදසෙ සඉන්දුකෙ.¹
298. පුච්ඡාමි තං උපලමාලධාරිණි
ආවෙළිති කඤ්චිතසන්තිභක්තවෙ
අලඛිකතෙ උත්තමවිඤ්ඤාරිණි
කාතං සුභෙ දෙවතෙ වන්දසෙ මමං.
299. කිං ජවං පුරෙ කම්මමකාසි අත්තනා
මනුස්සභුතා පුරිමාය ජාතියා
දනං සුචිණ්ණං අරං සිලසක්කමං
තෙත්තපපන්නා සුගතිං යසසිති.
දෙවතෙ පුච්ඡිතාරිකඛ
කිස්ස කම්මසයිදං ඵලතති.
300. ඉදති හතෙත ඉමමෙව ගාමං.²
පිණ්ඩාය අමකාක සරං උපාගමි
තතො තෙ උච්ඡ්ඤ්ඤ අදයි ඛණ්ඩිකං
පසන්නචිත්තා අතුලාය පිතියා.
301. සසසු ව පච්ඡා අනුසුඤ්ජතෙ මමං
කහන්ත්වා උච්ඡ්ඤ්ඤං වධුකෙ අවාකිරි
නාච්ඡඩ්ඪිතං න ච පන බාදිතං³ මයා
සත්තස්ස භික්ඛුස්ස සයං අද්දසහං.

1. සභින්දුකෙ - මජ්ඣං.

2. ගාමෙ - සායං.

3. කහං මෙ - PTS

4. අවාකරි - සායං.

5. නො පහ බාදිතං - මජ්ඣං.

294. ඒ දුකින් මිදුණු මම කය බිඳීමෙන් එයින් ව්‍යුහ වූවා තවත්තා දෙවියන්ගේ සහභාවයට පැමිණියෙමි.

295. එම පිනෙන් මාගේ සිරුරු පැහැය එබඳු වෙයි. ඒ පිනෙන් මාගේ සම්පත්තිය මෙහි සමෘද්ධ වෙයි. මන වඩන්නා වූ යම් කිසි සම්පත්තිහු වෙන් ද, ඒ සම්පත්තිහු මට පහළ වෙන්.

296. මහත් අනුභාව ඇති ශ්‍රමණයන් වහන්ස, මිනිස් දුවක් වූ මම යම් පිනක් කෙළෙමි ද, (එය) ඔබට කියමි. එයින් මෙසේ දිලියෙන පුණාර්ද්ධි ඇතියා වෙමි. මාගේ සිරුරුපැහැය ද සියලු දිගුන් බබුළුවයි.

උදාරවිමාන යි.

2. 3

297. (තෝ) සද හිරු මෙන් අහස සහිත පොළොව එකලු කොට අතිශයින් බබළති. ශෝභාවෙන් ද ශරීර වර්ණයෙන් ද පරිවාරයෙන් ද ස්වකීය අනුභාවයෙන් ද ඉන්ද්‍රියා සහිත තවත්තා වැසි දෙවියන් ඉක්මවා බබළන බ්‍රහ්මයා මෙනි.

298 උපුල් මල්දම් දරන රුවන්වූවා මලින් නැගුණු රැළි ඇති රත්වත් සිව් ඇති උතුම් වත් දරන සැරසුණු සොදුරු දෙවියුව, මා වඳින තී කවර යි විචාරමි.

299. තෝ පෙර අත්බැව්හි මිනිස්දුවක් වූවා කිනම් කම්යක් කෙළෙහි ද? මැනවින් දන් දෙන ලද ද? නැතහොත් සිල් රක්තා ලද ද? කුමකින් යසස් ඇතිව සුගතියෙහි උපන්නී වෙහි ද? එමඟ දෙවියුව, විචාරන ලද්දී මේ විපාකය කවර කම්යක්හුගේ ද යි කියව.

300. වහන්ස, මෙකල්හි මෙගම්හි ම (හික්ෂුනමක්) පිඩු පිණිස අප ගෙට එළඹීමේ ය. ඉක්බිති උන්වහන්සේට පහන් සිතැත්තී ඉමහත් ප්‍රියයෙන් උක් දඩු කඩක් පිදුවෙමි.

301. පසුව නැඳි තොමෝ, ලෙහෙලිය උක්දඩුකඩ කොහි දමුවෙහි ද යි මා විචාළා ය. එය මා විසින් බැහැර නොදමන ලදී. නොද අනුභව කරන ලදී. මම සන්තුන් කෙලෙසුන් ඇති හික්ෂුනමක්හට පිදුවෙමි.

302. තුඤ්ඤං නිදං¹ ඉක්කමිං අරො මම
ඉතිස්සා සසු පරිභාසතෙ මමං,
පීඨං ගහෙත්වා පහාරං අදයි මෙ
තතො වුතා තාලකකාමහි දෙවතා.
303. තදෙව කමමං කුසලං කතං මයා
සුඛඤ්ඤි කමමිං අනුභොමි අත්තනා,
දෙවෙහි සද්ධිං පරිවාරයාමහං
මොදගහං කාමගුණෙහි පඤ්ඤි.
304. තදෙව කමමං කුසලං කතං මයා
සුඛඤ්ඤි කමමං අනුභොමි අත්තනා
දෙවිඤ්ඤානා තිදසෙහි රක්ඛිතා
සමපපිතා කාමගුණෙහි පඤ්ඤි.
305. එතාදිසං පුඤ්ඤඵලං අනාපාකං
මහාච්ඡාකා මම උච්ඡිද්ධකිණං,
දෙවෙහි සද්ධිං පරිවාරයාමහං
මොදගහං කාමගුණෙහි පඤ්ඤි.
306. එතාදිසං පුඤ්ඤඵලං අනාපාකං
මහාච්ඡාකා මම උච්ඡිද්ධකිණං,
දෙවිඤ්ඤානා තිදසෙහි රක්ඛිතා
සහස්සනෙතො ඉව නාදනෙ වනො.
307. තුවඤ්ඤි භනෙන අනුකම්පකං විද්ධං
උපෙච්ච වඤ්ඤි කුසලඤ්ඤි පුළ්භිසං
තතො තෙ උච්ඡිත්ත අද්ධං චණ්ඩිකං
පහනනචිත්තා අතුලාය පිතියාති.

උච්ඡිද්ධිකාවිමානං.

3. 3

308. පලලඛිතසෙට්ඨෙ මණියොණණ්ඩිනෙ
පුඨාහිකිණණ්ණ සයනෙ උළාරෙ
තත්ථ වස්සි දෙවි මහානුභාවෙ
උච්චාවචා ඉද්ධි විකුබ්බමානා.
309. ඉමා ව තෙ අවජරායො සමන්තතො
නාවිනිති ගායනති පමොදයනති
දෙවිද්ධිපක්කාසි මහානුභාවෙ
මනුස්සභූතා කිම්කාසි පුඤ්ඤං
කෙතාසි එවං ජලිතානුභාවා
විමණණ්ණා ව තෙ සබ්බද්ධා පහාසකිති.

1. තුඤ්ඤ හු ඉධං - හායා,

302. ගෙහි මේ අධිපතිභාවය තිගේ ද නැතහොත් මාගේ දැයි මෙසේ නැදී නොමෝ මට පරිභව කළා ය. නැවැත පුටුවක් ගෙන මට පහර දුනි. කළුරිය කළා වූ මම එයින් සැව දෙවිදුවක් වූවා වෙමි.

303. මා විසින් ඒ කුශල කම්ය පමණක් කරන ලදි. තමා විසින් (කරන ලද) ඒ කුශල කම්ය කරණ කොට ගෙන (මේ) සැප විඳිමි. මම දෙවියන් සමග හැසිරෙමි. මම පස්කම් ගුණයෙන් සතුටු වෙමි.

304. මා විසින් ඒ කුශල කම්ය පමණක් කරනලදි. තමා විසින් (කරන ලද) ඒ කුශල කම්ය කරණ කොට ගෙන (මේ) සැප විඳිමි. සක් දෙවිදු විසින් ගොපිත වූ තවතිසා වැසි දෙවියන් විසින් රක්තාලද මම පස්කම් ගුණයෙන් යුක්ත වූවා වෙමි.

305. මාගේ උක්දඩු පූජාව මහත් වීපාක ඇත. එයින් මෙබඳු අනල්ප වූ පුණ්‍යඵලයෙක් වෙයි. මම දෙවියන් සමග හැසිරෙමි. මම පස්කම් ගුණයෙන් සතුටු වෙමි.

306. ඒ මාගේ උක්දඩු පූජාව මහත් අනුභාව ඇත. මෙබඳු අනල්ප වූ පුණ්‍යඵලයෙක් වෙයි. සක් දෙවිදුන් විසින් ගොපිත වූ තවතිසා වැසි දෙවියන් විසින් රක්තාලද මම නදුන් වෙනෙහි සක්දෙවරජු මෙන් (ප්‍රීත වෙමි)

307. වහන්ස මම කාරුණික වූ නුවණැත්තා වූ ඒ ඔබ වෙත පැමිණ වැන්දෙමි. නිරොග බව ද විචාළෙමි. ඉක්බිති පහන්සින් ඇති මම ඉමහත් ප්‍රීතියෙන් ඔබ වහන්සේට උක්දඩුකඩක් පූජා කෙළෙමි යි.

උච්ඡුද්ධිකා විමාන යි.

3. 3

308. මහත් අනුභාව ඇති දෙවිදුව, මිණියෙන් හා රනින් විසිතුරු වූ මලින් ගැවසීගත් මහත් යහනක් වූ උතුම් පළහෙහි කුඳුමහත් සෘද්ධි විකුර්වණය කරන්නී එහි සිටිනෙහි ය.

309. තිගේ මේ අප්පරාච්ඡාද්‍ය භාත්පස නටති, ගයති, සතුටු කරවත්. මහත් අනුභාව ඇති දෙවිදුව, දිව්‍යාර්ථයට පැමිණියා වෙති. මිනිස් වූවා කිනම් පිනක් කෙළෙහි ද? කවර හේතුවකින් මෙසේ දිලියෙන පුණාර්දධි ඇත්ති වෙති ද? තිගේ සිරුරුපැහැය ද සියලු දිගුන් බබුළුවයි.

310. අභං මනුසසසු මනුසසභුතා
අභිභි කුලෙ සුභිසා අභොසිං
අකෙතාධනා භතතුවසානුවත්ති
අභොසිං අපමන්නා උපොසථෙ.
311. මනුසසභුතා දහරාස'පාපිකා
පසන්නවිත්තා පතිමාතිරාධයි.
දිවා ච රතෙනා ච මනාපචාරිණි
අභං පුරෙ සිලවති අභොසිං.
312. පාණාතිපාතා වීරතා අචොරිකා
සංසුඤ්ඤාසා සුචිත්තමචාරිණි
අමජ්ජා නො ච මුසා අභාණිං
සික්කාපදෙසු පරිසුරකාරිණි.
313. වාතුදුසිං පඤ්චදුසිං යා ච පක්කස්ස අට්ඨමී
පාටිභාරියපක්කස්සෙ පසන්නමනසා අභං
අට්ඨඛුපෙතං අනුධම්මචාරිණි
උපොසථං පිතිමනා උපාවසිං.
314. ඉමස්ථාරියට්ඨඛවරෙහුපෙතං
සමාදිසිත්වා කුසලං සුමුද්‍රයං
පතිමිති කල්‍යාණි වසානුවත්ති
අභොසිං පුරෙඤ්ඤා සුගතස්ස සාවිකා
315. එතාදියං කුසලං ජීවලොකෙ
කම්මං කරිත්වාන විසෙසභාගිති
කායස්ස හෙද අභිසම්පරායං
දෙව්ඤ්ඤාසංසුගතිමිති ආගතා.
316. විමාන පාසාදවරෙ මනොරමෙ
පරිවාරිතා අව්ජරාසඛතණෙන
සයංපභා දෙවගණා රමෙනති මං
දීසායුතිං දෙවවිමානමාගතත්ති.
පලලඛිකවිමානං.

3. 4

317. ලතා ච සජ්ජා පචරා ච දෙවතා
අභිච්ඡිත්වා රාජවරස්ස සිරිමනො
සුතා ච රතෙඤ්ඤා චෙත්සවණස්ස ධිතා
රාජිමති ධම්මගුණෙහි සොභථ.
318. පඤ්ඤාත්ත නාරියො අගමංසු නභාසිකුං
සිත්තාදිකං උසාලිතිං සිවං නදිං
තා තත්ත නභාසිකු රමෙත්ව දෙවතා
නභිත්වා ගාසිත්වා සුතා ලතං මුඛි.

1. දහරා අපාපිකා - මජ්ඣ.

2. ඉමස්ථාරියං අට්ඨඛවරෙහුපෙතං, - මජ්ඣ.

4. නභිත්වා - මජ්ඣ.

5. ගාසිත්වා - මජ්ඣ.

3. අභිච්ඡිති - මජ්ඣ.

අභිච්ඡිති-සා.

310 මිනිසුන් කෙරෙහි මිනිස්සුවක් වූ මම ආභාතකුලයෙක ලේලියක් වීම්. ක්‍රෝධ නො කරන සුදු ස්වාමියාගේ වසයෙහි පවත්නාසුදු මම පෙහෙවස්හි අප්‍රමත්ත වීම්.

311. මිනිස්සුවක් වූ තරුණ වූ මම පතිව්‍රතාවක් වීම්. පහන්සිත් ඇත්ති ස්වාමියා සතුටු කෙළෙමි. දවර දෙක්හි මනවධන්තියක් ව හැසුරුණු මම පෙර සිල් ඇත්ති වීම්.

312. (ඒ මම) සතුන් මැරීමෙන් වෙන් වීම්. සොරකම් නො කරන්නියක් වීම්. පිරිසිදු කායකම් ඇත්තියක් ද පිවිතුරු බඹසර ඇත්තියක් ද මත්පැන් නො බොන්නියක් ද වීම්. බොරු නො ද කීම්. ශික්ෂාපදයන් සම්පූර්ණ කරන්නියක් වීම්.

313. මෙසේ ආයාධි ධර්මානුගත වූ ප්‍රීතිසිත් ඇති ඒ මම පක්ෂය පිළිබඳ වූ තුදුස්වක ද පසළොස්වක ද අටවක ද ප්‍රාතිභායාධි පක්ෂය ද (යන පොහෝ දිනයන්හි) පහන් සිත් ඇත්ති අටහින් යුත් පෙහෙවස් විසිමි.

314. මේ උතුම් ආයාධි අෂ්ටාංගයෙන් යුක්ත වූ සැප විපාක ඇති කුශලය සමාදන් ව යහපත් තැනැත්තියක් වූවා ස්වාමියා අනුව පවත්නී පෙර බුදුරජාණන් වහන්සේගේ ශ්‍රාවකාවක් වීම්.

315. දිවා සම්පත්තියට හිමි වූ මම මිනිස් ලොවැ මෙබඳු කුශල කම්යක් කොට මරණින් මතු පරලොවිහි දිව්‍යර්ධියට පැමිණියා සුගතියට ආයෙමි.

316. සිත්කලු වූ උතුම් වූ විමානශෙකැ අප්සරා සමූහයෙන් පිරිවරන ලද මම ස්වකීය ශරීරාලෝක ඇත්තියක් වීම්. දීර්ඝායුෂ ඇති දිවා විමානයට පැමිණි මා දිවා සමූහයෝ රමණය කෙරෙත්.

පල්ලඨකවිමාන සි.

3. 4

317. සිරිමත් වූ සක්දෙවි රජහුගේ (පිරිවර වූ ද) වෙසවුණු රජුගේ දුවරු වූ ද වෙසෙසින් බබළන සිරුරු ඇති ලතා-සප්පා-පවරා-අච්චිච්චි-සුකා යන දෙවභනෝ දහැමි ගුණයෙන් බබළන්නාහු ය.

318. එම දිවාස්ත්‍රීහු පස්දෙන හිමවත් පෙදෙසෙහි සිහිල්දිය පිරුණු උපුල් මලින් ගැවසිගත් යහපත් ගහට දියනැමට ගියාහු ය. ඒ දෙවභනෝ එහි ස්නානය කොට සිත් අලවා නවා ගී ගයා ක්‍රීඩා කළහ. (ඔවුනතුරෙන්) සුකා දෙවිදුකොමෝ ලතා දෙවිදුවට මෙසේ කීවා ය.

319. පුච්ඡාමි තං උප්පලමාලධාරිණි
ආවෙළිනී කණ්ණිනසන්නිභක්ඛාවෙ
තිමිරතඬකඛි නභෙව සොභනෙ
දීසායුකී කෙන කතො යසො තව.
320. කෙනාසි භද්දෙ පතීනො පියතරා
විසිට්ඨකල්යාණිකරසසු රූපතො
පදකඛිණා නව්වනගිතවාදිතෙ
ආවිකඛ නො කිං නරනාරිපුච්ඡතා ති.
321. අභං මනුසෙසසු මනුසෙසභූතා
උළාරගොගෙ කුලෙ සුණ්ඩා අගොසිං.
අසෙසාධනා භතතුවසානුවත්තනී
උපොසරෙ අප්පමත්තා අගොසිං.
322. මනුසෙසභූතා දහරාස'පාපිකා
පසන්නාවිත්තා පතිමාහිරාධයිං.
සදෙවරං සසසසුරං සද්දසකං
අභිරාධයිං තමි කතො යසො මම.
323. සාභං තෙන කුසලෙන කම්මිතා
චතුඛි යානෙහි විසෙසමජ්ඣිගා
ආයුඤ්චි වණ්ණඤ්චි සුඛං ධර්මඤ්චි
බිඨධාරතිං පච්චතුගොමනඤ්ඤං.
324. සුතං නු තං භාසති යං අයං ලතා
යං නො අපුච්ඡමිත අකිත්තාසී නො
පතීනො කීර්ණොකං විසිට්ඨනාරිතං
ගතී ව තාසං පවරා ව දෙවතා.
325. පතීසු ධම්මං පවරාම සබ්බා
පතිබ්බතා යඤ්ච භවන්තී ඉත්ථියො
පතීසු ධම්මං පවරිතා සබ්බා
ලච්ඡාමසෙ භාසති යං අයං ලතා.
326. සීහො යථා පබ්බතසානු ගොවරො
මභික්ඛරං පබ්බතමාවසිත්වා
පසංගා භනත්වා ඉතරෙ චතුසදෙ
බ්බද්දෙ මිගෙ බාදති මංසගොජනො.
227. තරෙව සද්ධා ඉධ අරියසාවිකා
භක්ඛාරං නිසංඝාය පතීං අනුබ්බතා
කොධං වධිත්වා අභිභුග්ගා මච්ජරං
සග්ගමිති සා මොදති ධම්මවාරිනිති.

ලතාවිමානං.

319. උපුල්මල්දම් දරන රුවන්මුඛා මලින් නැඟුණු රැළි ඇති රන්වන් සිව් ඇත්තිය, තී විවාරම්. මිදෙල්ල මලක රොන් වැනි තඹවන් රොදින් ගැටසිගත් ඇස් ඇති ශරදකාශය වැනි පිරිසිදු අභසහින් බබළන දීඝායු ඇති ලතාවෙනි, තීගේ මේ පරිවාර සම්පත්තිය හා කීර්තිය කවර පිනෙකින් උපතූ ද?

320. සොදුර, කවර පිනෙකින් සැමියාට අතිශයින් ප්‍රිය වූවා වෙහිද? රූපයෙන් උතුම් වූ ඉතා සොදුරු බැව් ඇත්තී වෙහිද? නැවුම් ගැයුම් වැයුමහි දක්ෂ වූවා වෙහිද? (දිවා) ස්ත්‍රී පුරුෂයන් විසින් විවාළු තී අපට කියව.

321. මිනිසුන් අතර මිනිස් දූවක් වූ මම මහත් සම්පත් ඇති කුලයෙකු ලේලියක් වීම්. ක්‍රොධ නො කරන සුලු ස්වාමියාගේ වශයෙහි එක්වත් පවත්නා සුලු මම පෙහෙවස්හි අප්‍රමන්ත වීම්.

322. මිනිස් දූවක් වූ තරුණ වූ මම පතිව්‍රතාවක් වීම්. පහන්සිත් ඇත්තී සුහුරුබඩු සහිත වූ නැදිමයිලන්ද දසි දසුන් ද සහිත වූ සැමියා සතුටු කෙළෙමි. එහි දී (ඒ කුලයෙහි හෝ කාලයෙහි හෝ) මා විසින් මේ පින කරන ලදී.

323. ඒ මම ඒ කුලකම්මයෙන් ආයුෂ-වර්ණ-සැප-බල යන කරුණු සතරින් විශිෂ්ඨත්වය ලැබීම්. අපමණ කෙළිසුව ද විඳිමි.

324. මේ ලතා තොමෝ යමක් කියා ද එය (තොප විසින්) අසන ලද්දේ නො වේ ද, අපගේ යම් සැකයක් වේ ද, එය අපි ඇසුවෙමු. (ඔ තොමෝ) අපට එය ඇති සැටි ප්‍රකාශ කළා යැ. උතුම් ස්ත්‍රීන් වූ අපට ස්වාමි පුරුෂයන්ගේ පිහිට උතුම් ය. අපට (ඔහු) උතුම් දෙවියෝ ද වෙත්.

325. සිය සැමියන් කෙරෙහි යම් ඒ හැසිරීමක් නිසා සියලු ස්ත්‍රීහු පතිවත ඇත්තෝ වෙත් ද, අපි සියලු දෙනා ද එම පතිවත රකිමු. මේ ලතා තොමෝ යම් සැපතක් ලබා ය යි කියා ද, ඒ පතිව්‍රතා ධර්මයෙහි හැසිර අපි සැපත ලබමු.

326. කඳු වනලැහැබ ඇසුරු කළ මාංසාභාර කොට ඇති සිංහයා (මහිඳර) පර්වතය ආශ්‍රය කොට වෙසෙමින් අන් සිවුපා සතුන් මැඩ නසා බල විසින් හීන වූ සතුන් යම්සේ මරා කසි ද.

327. එසේ ම මේ ලෝකයෙහි ධර්මාරී වූ සැදැහැනි යම් ආර්ය ශ්‍රාවිකාවක් වී ද, ඕනෑමෝ සිය සැමියා නිසා වසන්තී ඔහු අනුව පතිවත රකින්නී ක්‍රොධය මසුරුමල මැඩ ස්වර්ගයෙහි සතුටු වෙයි.

ලතාවිමාන යි.

3. 5

328. සත්තතභග්ගිං සුමධුරං රාමණෙය්‍යං අවාචයිං,
සො මං රභග්ගෙ අවෙහති සරණං මෙ භොගි කොසියාති.
329. අභං තෙ සරණං භොගී අභමාවරියපුජකො,
න තං ජයිස්සති සිංහො සිංහමාවරිය ජෙස්සයිති.
330. අභික්ඛන්තොන වණෙණො යා භං තිට්ඨයි දෙවතෙ,
ඕභාසෙහගි දියා සබ්බා ඔසධි විය තාරකා.
331. කෙන තෙ තාදිසො වණෙණො කෙන තෙ ඉධමීජ්ඣති,
උපපජ්ඣති ච තෙ භොගා යෙ කෙවි මනසො පියා.
332. පුච්ඡාමි තං දෙවි මහානුභාවෙ,
මනුස්සභූතා කිමකාසි පුණ්ණං
කෙනාසි එවං ජලිතානුභාවා
වණෙණො ච තෙ සබ්බදියා පභාසතීති.
333. සා දෙවතා අත්තමතා මොග්ගලානොන පුච්ඡිතා,
පණං පුට්ඨා වියාකාසි යස්ස කම්මස්සිදං එලං.
334. වස්ත්‍රික්කමදයිකා නාරි
පවරා භොගී නරෙසු නාරිසු
එවං පියරුපදයිකා මනාපං
දිබ්බං සා ලහතෙ උපෙච්චි යානං.
335. තස්සා මෙ පස්ස විමානං
අච්ඡරා කාමවණ්ණිනිභමස්මි
අච්ඡරා සහස්සඝ්ඤානං¹
පවරා පස්ස පුණ්ණානං² විපාකං.
336. තෙන මෙ තාදිසො වණෙණො තෙන මෙ ඉධමීජ්ඣති,
උපපජ්ඣති ච මෙ භොගා යෙ කෙවි මනසො පියා.
337. අසකාමි තෙ භික්ඛු මහානුභාව
මනුස්සභූතා යමකාසි පුණ්ණං
තෙනාමි එවං ජලිතානුභාවා
වණෙණො ච මෙ සබ්බදියා පභාසතීති.

1. අච්ඡරාසහස්සානං පවරා - භා.

2. ඉණ්ණානං - කප්ථි.

3. 5

328. සක්දෙව රජතුමනි, සත්තකක් ඇති ඉතා මිහිරි වූ සිත්කලු වූ විණාචාදනය (මුසිලයාට) ඉගැන්වීම්. ඒ මුසිල තෙමේ රහමඩලෙහි තරඟ වශයෙන් මා කැඳවයි. මට පිහිට වනු මැනැවි.

329. ඇදුරුතුමනි, මම ඔබට පිහිට වෙමි. මම ඇදුරන් පුදන්නෙක්මි. ශිෂ්‍ය වූ මුසිල තෙමේ තොප නො දිනන්නේ ය. (තෙපි) සිසුහු දිනන්නහු ය.

330. (එම්බා) දෙව්දුව, යම්බදු වූ තෝ මනාරුසිරෙන් සියලු දිගුන් බබුළුවමින්. දවහක් තරුව සේ සිටියෙහි.

331. කවර හේතුකින් තිට එබදු සිරුරු පැහැයක් වී ද? කවර පිනෙකින් තිගේ සුවරිතඵලය මෙහි සමෘද්ධ වේ ද? මන වඩන්නා වූ යම් කිසි සම්පත්තීහු වෙත් ද, ඒ සම්පත්තීහු (කවර පිනෙකින්) තිට පහළ වෙත් ද?

332. මහත් අනුභාව ඇති දෙව්දුව තා විවාරමි. මිනිස් වූවා කවර පිනක් කළාද? තිගේ මේ සිරුරු පැහැය ද සියලු දිගුන් බබුළුවයි. කවර පිනෙකින් මෙබදු දිලියෙන පුණාර්දධි ඇත්ති වෙහි ද?

333. මේ පුණාඵලය කවර කම්යක්කුගේ ද සි මුගලන් තෙරුන් විසින් පුරවුස්නා ලද ඒ දෙව්දු තොමෝ තුටුසිත් ඇත්ති මෙසේ පැවසූය.

334. උතුම් වස්ත්‍ර දෙන්නා වූ ස්ත්‍රී තොමෝ ස්ත්‍රීපුරුෂයන් අතුරෙහි උතුම් වෙයි. මෙසේ ප්‍රිය වස්තු දෙන්නා වූ ඕ තොමෝ දෙවලොටට පැමිණ මන වඩන්නා වූ දිව ඉසුරු ලබන්නී ය.

335. ඒ මාගේ විමානය බලනු මැනැවි. මම කැමැතියේ රු දරන්නා වූ අපසරාවක් වෙමි. මම අපසරාවන් දහසකට උතුම් වෙමි. පිනෙහි විපාකය බලනු මැනැවි.

336. එම පිනෙන් මාගේ සිරුරුපැහැය එබදු වෙයි. එම පිනෙන් මාගේ සම්පත්තිය මෙහි සමෘද්ධ වෙයි. මන වඩන යම්කිසි සම්පත්තීහු වෙත් ද, ඒ සම්පත්තීහු මට පහළ වෙත්.

337. මහත් අනුභාව ඇති ශ්‍රමණයන් වහන්ස, මිනිස්දුවක් වූ මම යම් පිනක් කෙළෙමි ද, (එය) ඔබට කියමි. එයින් මෙසේ දිලියෙන පුණාර්ධි ඇත්ති වෙමි මාගේ සිරුරුපැහැය ද සියලු දිගුන් බබුළුවයි.

(යථා ච එත්ථ එවං උපරි සබ්බවිමානෙසු විජාරෙතබ්බං.)

- 338-341. අභික්ඛන්තනා වග්ගෙණන -පෙ-
වග්ගෙණා ච තෙ සබ්බදිසා පභාසතී'ති.
342. සුපඤ්ඤාමදායිකා නාරි
පවරා භොති නරෙසු නාරිසු
එවං පියරුපදායිකා මනාපං
දිබ්බං සා උභතෙ උපෙව්ව යානං.
343. තස්සා මෙ පස්ස විමානං
අවජරා කාමවග්ගෙණිභමස්සී
අවජරා සහස්සස්සාහං
පවරා පස්ස පුඤ්ඤානං විජාකං.
- 344-349. තෙන මෙ තාදිසො වග්ගෙණා -පෙ-
වග්ගෙණා ච මෙ සබ්බදිසා පභාසතී'ති.
- 350-373. ගතඤ්ඤාමදායිකා නාරි
පවරා භොති නරෙසු නාරිසු -පෙ-
එඤ්ඤාමදායිකා නාරි -පෙ-
රඤ්ඤාමදායිකා නාරි -පෙ-
- 374-381. ගතපඤ්ඤාමදායිකං අභමදායිං
කස්සපස්ස හගවතො ධුපස්සී¹ -පෙ-
තස්සා මෙ පස්ස විමානං -පෙ-
වග්ගෙණා ච මෙ සබ්බදිසා පභාසතී'ති.
- 382-389. භික්ඛු වහං භික්ඛුනියො ච
අද්දසායිං පත්ථපට්ඨනෙන
තෙසාහං ධම්මං සුඤ්ඤාන
එකපොසථං උපවසිස්සං
තස්සා මෙ පස්ස විමානං -පෙ-
වග්ගෙණා ච මෙ සබ්බදිසා පභාසතී'ති
- 390-397. උදකෙ ධීතා උදකමදායිං
භික්ඛුනො විතෙතන විපසනෙන
තස්සා මෙ පස්ස විමානං -පෙ-
වග්ගෙණා ච මෙ සබ්බදිසා පභාසතී'ති.
- 398-405. සංඤ්ඤාමදායිකං සුපරාසං
වග්ගෙණෙ කොධනෙ ච එරුසෙ ච
අනුසුද්ධිකා සුපවයායිං
අපමානා සකෙන සිලෙන -පෙ-
- 406-413. පරකමුක්ඛා ආයිං
අපෙත්තානන්දිකා දුසි
අකෙකාධනා අනාතිමානී
සංවිහාගිනී සකස්ස හගස්ස -පෙ-

1. ධුපමභි - මෙය.

2. පරකමුක්ඛාරි - සිඤ්ඤා, පරකමුක්ඛාරි - ගතා.

3. අනාතිමානී - මෙය.

(මේ විමානයෙහි යම්සේද එසෙයින් මතුයෙහි හැම විමානයන්හි විස්තරකටයුතු.)

338-41. විශිෂ්ට වූ ශරීරප්‍රභායෙන් ... තොපගේ සිරුරුපැහැය ද, හැම දිගුන් බබුළුවයි.

342. (සමන්මල් ආදී) උක්කමපුෂ්පයක් දෙන ස්ත්‍රී තොමෝ නරනාරීන් කෙරෙහි උක්කම වෙයි. මෙසේ ප්‍රිය ස්වභාව ඇති වස්තු දෙන ඕ තොමෝ දිව්‍යවිමානාදී ස්ථානයට පැමිණ මනවඩන දැලබයි.

343. ඒ මාගේ විමානය බලව. මම කැමති සේ රූප ධරන අප්පරාවක් වෙමි. මම අප්පරාවන් දහසකට උතුම් වෙමි. පුණ්‍ය-විපාකය බලව.

344-49. එයින් මට එබඳු සිරුරුපැහැ වෙයි. ... මාගේ සිරුරු පැහැ ද හැම දිගුන් බබුළුවා යි.

350-73. (වඤ්ජනාදී) උක්කමගන්ධදාන කරන ස්ත්‍රී තොමෝ නරනාරීන් කෙරෙහි උක්කම වෙයි. ... උතුම් පලවැළ දෙන ස්ත්‍රී උතුම් රස දෙන ස්ත්‍රී ...

374-81. මම කසුප් බුදුන්ගේ දාගැබ්හි ගඳ පසඟුල් දුනිමු. ... ඒ මාගේ විමන බලව .. මාගේ සිරුරුපැහැ ද හැම දිගුන් බබුළුවා.

382-89. මම මහට පිළිපත් හික්කුන් ද හික්කුණින් ද දුටුමු. මම උන්වහන්සේගේ දහම් අසා එක් දවසක් පෙහෙවස් වූසුමු. ඒ මාගේ විමන බලව. ... මාගේ සිරුරුපැහැ ද හැම දිගුන් බබුළුවා.

390-97. මම දියෙහි සිටියා පහන් සිතින් මහණක්හට පැන් දුනිමු. ඒ මාගේ විමන බලව. ... මාගේ සිරුරුපැහැ ද හැම දිගුන් බබුළුවා.

398-405. මම වණ්ඩ වූ ක්‍රොධ කරන පරුෂ වූ නැන්දණියන්ට ද මයිලඤ්චනට ද දොස් පහළ කිරීම් රහිත වැසි ඇති වැසි ස්වකීය ශීලයෙන් යුතු වැ මැනැවින් උපසංඛාත කළමු ...

406-13. මම දසී වැ ක්‍රොධ නැති වැ අතිමාන නැති වැ ධන භේතුයෙන් නො මැලි වැ මෙරමාගේ බැළමෙහෙ කරන්නක් වූමු. තමා ලද කොටස අස්ථි ඇතියනට බෙදාදෙන සැහැවි ඇතියක් වූමු ...

- 414-421. විරොදනං අභමදාසි.
භික්‍ෂුනො පිණ්ඩාය වරන්තසස
එවං කරිතො කම්ම.
සුගතිං උපපජ්ජ මොදාමි -පෙ-
- 422-609. එංගිතං අභමදාසි. -පෙ-
උච්ඡ්වණ්ණකං අභමදාසි. -පෙ-
තිබ්බරුසකං අභමදාසි. -පෙ-
කසකාරිකං අභමදාසි. -පෙ-
එළාලුකං අභමදාසි. -පෙ-
වලලිඵලං අභමදාසි. -පෙ-
එරුභකං අභමදාසි. -පෙ-
හත්තකාපකං අභමදාසි. -පෙ-
සාකමුට්ඨිං අභමදාසි. -පෙ-
සුඤ්ඤාමුට්ඨිං අභමදාසි. -පෙ-
මුලකං අභමදාසි. -පෙ-
නිබ්බමුට්ඨිං අභමදාසි. -පෙ-
අම්බකඤ්ජිකං අභමදාසි. -පෙ-
දෙණිතිව්වජ්ජනිං අභමදාසි. -පෙ-
කායබන්ධනං අභමදාසි. -පෙ-
අංසවට්ටකං අභමදාසි. -පෙ-
ආයොගපට්ටං අභමදාසි. -පෙ-
විදුපනං අභමදාසි. -පෙ-
තාලවණ්ඩං අභමදාසි. -පෙ-
මොරහත්තං අභමදාසි. -පෙ-
ජක්කං අභමදාසි. -පෙ-
උපාහනං අභමදාසි. -පෙ-
සුචං අභමදාසි. -පෙ-
මොදකං අභමදාසි. -පෙ-
610. අභික්කන්තොන වණ්ණණ්ණො යා තිං කිට්ඨිං දෙවනෙ,
ඔහාපෙසන්ති දිසා සබ්බො ඔසධි විය තාරකා.
611. කෙන තෙ තාදිසො වණ්ණණ්ණො කෙන තෙ ඉධම්ඤ්ඤිති,
උපපජ්ජන්ති ච තෙ භොගො යෙ කෙවි මනාසො පියා.
612. සුච්ඡාමි තං දෙවි මහානුභාවෙ
මනුස්සහුතා කිමකාසි පුඤ්ඤං.
කෙනාසි එවං ජලිතානුභාවා
වණ්ණණ්ණො ච තෙ සබ්බදිසා පහාසන්ති.
613. සා දෙවතා අක්කමනා මොග්ගලානොන පුච්ඡිතා
පඤ්ඤං සුඛං වියාකාසි යස්ස කම්මසසිදං එලං.
614. සකඛලිං අභමදාසි.
භික්‍ෂුනො පිණ්ඩාය වරන්තසස
එවං කරිතො කම්ම.
සුගතිං උපපජ්ජ මොදාමි.

414-21. මම පිඩු සිභා යන මහණක්භට කිරිබතක් දුන්වු. මෙසේ පින්කම් කොට සුගතියට පැමිණ තුටු වෙමි ...

422-609. මම උක්සකුරු කඩක් දුන්වු ... මම උක්දඩු කඩක් දුන්වු ... මම තියඹරා එළයක් දුන්වු. ... මම සිහින් කැකිරි එළයක් දුන්වු ... මම මහකැකිරි එළයක් දුන්වු. ... මම වැල්එළයක් දුන්වු ... මම බොරඑළවුණු එළයක් දුන්වු. ... මම ගිනිකබලක් දුන්වු. ... මම පළාමිටක් දුන්වු. ... මම මල්මිටක් දුන්වු ... මම මුලපළාමිටක් දුන්වු. ... මම කොසඹකොළ මිටක් දුන්වු. ... මම ඇඹුල්කැඳක් දුන්වු. ... මම තලමුරුවටක් දුන්වු .. මම කාබහනක් දුන්වු ... මම අංසකඩක් දුන්වු. ... මම ආයොග-පට්ටයක් දුන්වු ... මම සියුරැස් විජිතිපතක් දුන්වු. මම තල්වටක් දුන්වු ... මම මොනරපිලින් කළ මකසවිජනියක් දුන්වු. ... මම ඡත්‍රයක් දුන්වු ... මම වහන්සඟලක් දුන්වු. ... මම පුපයක් (කැවුමක්) දුන්වු ... මම අග්ගලාවක් දුන්වු. ..

610. (එම්බා) දෙවදුව, යම්බදු වූ තෝ මනා රුසිරින් සියලු දිගුන් බඩුවෙමින් දවහක් තරුව සේ සිටිනෙහි,

611. කවර හේතුවකින් තිට එබදු සිරුරුපැහැයෙන් වී ද? කවර පිනෙකින් තිගේ සුවරිතඵලය මෙහි සමෘද්ධ වේ ද? මනාවඩන්නා වූ යම්කිසි සමපත්තීහු වෙත් ද, ඒ සමපත්තීහු (කවර පිනෙකින්) තිට පහළ වෙත් ද?

612. මහත් අනුභාව ඇති දෙවදුව, තී විචාරමි. මිනිස් වූවා කවර පිනක් කෙළෙහි ද? තිගේ මේ සිරුරුපැහැය ද සියලු දිගුන් බඩුවෙයි. කවර පිනෙකින් මෙබදු දිලියෙන පුණාර්ද්ධි ඇත්තී වෙහි ද?

613. මේ පුණාරඵලය කවර කර්මයක්හුගේ ද සි මුගලන් තෙරුන් විසින් පුළුවස්නා ලද ඒ දෙව දු කොමෝ තුටු සිත් ඇත්තී (මෙසේ) පැවසූ ය.

614. පිඩු පිණිස හැසිරෙන්නා වූ භික්ෂුනමක්භට මම සකබලික නම් කැවිලි වෙසෙසක් දුනිමි. මෙබදු (තුශල) කර්මයක් කොට සුගතියට පැමිණ සතුටු වෙමි.

615. තස්සා මෙ පසස් විමානං
අව්ඡරා කාමවිඤ්ඤානිහමස්මි
අව්ඡරා සහසස්සසාහං
පවරා පසස් පුඤ්ඤානං විපාකං.
616. තෙන මෙ තාදිසො විඤ්ඤානෙන මෙ ඉධමිජ්ඣකි,
උප්පජ්ජනති ව මෙ හොගා යෙ කෙවි මනසො පියා.
617. අසකාමි තෙ භික්ඛු මහානුභාව
මනුසස්සභූතා යමකාසි පුඤ්ඤං
තෙනමහි එවං ජලිතානුභාවා
විඤ්ඤානං ව මෙ සබ්බදිසා පහාසතිති.
618. ස්වාගතං වත මෙ අජ්ජ සුප්පහාතං සුපුට්ඨිකං¹
යං අද්දසං² දෙවතායො අව්ඡරා කාමවිඤ්ඤායො
619. ඉමාහං³ ධම්මං සුත්වා⁴ කාතාමි කුසලං ධම්මං
දුතෙන සමවරියායං සංඤ්ඤාමෙන දුතෙන ව
ස්වාහං තස්මි ගම්සසාමි⁵ යස්මි ගණ්ඨා න යොවරෙති.

ඉතං විමානං පඤ්ඤමං.

3. 6

620. දද්දලලමානා විඤ්ඤානා යසසා ව යසසකිති,
සබ්බං දෙවෙ තාවතිංසෙ විඤ්ඤානා අතිරොවසි.
621. දසස්සනං නාභිජාතාමි ඉදං පටමදසස්සනං,
කසමා කායා නු ආගමෙ නාමෙන භාසසෙ මමනති.
622. අහං හදෙසු සුභද්දසිං පුබ්බං මානුසකෙ හවෙ,
සහ හරියා ව තෙ ආසිං හගිති ව කණ්ඩසිකා.
623. සා අහං කායස්ස හෙද විප්පමුක්ඛා තතොවුතා,
නිමමානරකිනං දෙවානං උපපත්තා සහව්‍යතනති.
624. පඤ්ඤකතකල්‍යාණො තෙ දෙවෙ යනති පාණිනො,
යෙසං ත්වං කිත්තයිස්සසි සුභද්දෙ ජාතිමත්තනො.
625. කථං⁶ ත්වං කෙන විඤ්ඤානා කෙන වා අනුසාසිතා,
කිදිසෙතෙව දුතෙන සුබ්බතෙන යසසකිති.
626. යසං එතාදිසං පත්තා විසෙසං විපුලමජ්ඣකිගා,
දෙවතෙ පුට්ඨිකාවිකා කිසස්ස කලෙය්‍යදිදං එලනති.

1. සුපුට්ඨිකං - මජ්ඣං.

2. අද්දසාමි - මජ්ඣං.

3. අද්දසාමි - මජ්ඣං.

4. කාතාහං - සා.

5. සුත්වා - සා.

6. තතොව ගණ්ඨාමි - කසමි.

7. අථ - මජ්ඣං.

615. ඒ මාගේ විමානය බලනු මැනවි. මම කැමති සේ රු දරන්නා වූ අප්පරාවක් වෙමි. මම අප්පරාවන් දහසකට උතුම් වෙමි. පිනෙහි විපාකය බලනු මැනවි.

616. ඒ පිනෙන් මාගේ සිරුරු පැහැය එබඳු වෙයි. ඒ පිනෙන් මාගේ සමපක්කය මෙහි සමෘද්ධි වෙයි. මනවඛන යම්කිසි සමපක්කිභූ වෙත් ද, ඒ සමපක්කිභූ මට පහළ වෙත්.

617. මහත් අනුභාව ඇති ශ්‍රමණයන් වහන්ස, මිනිස් දූවක් වූ මම යම් පිනක් කෙළෙමි ද, (ඵය) ඔබට කියමි. එයින් මෙසේ දිලියෙන පුණාර්ද්ධි ඇතියා වෙමි. මාගේ සිරුරුපැහැය ද සියලු දිගුත් බඩුඵවයි. (සකබලිකදුසිකා) 36.

618. ආශ්වයාඨයෙකැ, මාගේ ඊම සුදුර යැ. අද මට මනා උදයෙකි. යහතින් නැඟීම ද යහපති. යම් භෙයෙකින් කැමැති රු දරන දෙවසරන් දුටුයෙමි ද එහෙයිනි.

619. මම මොවුන්ගේ දහම් අසා බොහෝ කුසල් කරන්නෙමි. ණන් දීමෙන් ද සමච භැයිටීමෙන් ද සිලසංවරයෙන් ද ඉන්ද්‍රිය දමනයෙන් ද (අත්තයෝ) යම් තැනකට ගොස් ශෝක නො කෙරෙත් ද, ඒ මම ද එහි යන්නෙමි.

ගුණතිල විමාන යි.

3. 6

620. යසස් ඇති දෙවි දූව, රූප සමපක්කයෙන් ද පරිවාර සමපක්කයෙන් ද අතීශයින් බබළන තෝ තවකියා වැසි සියලු දෙවියන් ඒ වර්ණාදි සමපක්කයෙන් අබිබවා බබළනෙහි.

621. (මම මින් පෙර කී) දුටු බවක් නො දනිමි. මෙය පළමු දුකීමය. කිනම් දිව්‍යනිකායෙකින් ව්‍යුහ ව අවුත් නමින් මා අමතනෙහි ද?

622. හද්‍රාවෙනි, මම පෙර මිනිසත් බවෙහි සුහද්‍රා නම් වීමි. තිගේ කනිටු බුහුන වූ මම (තොප සැමියාගේ) සම බිරියක් ද වීමි.

623. ඒ මම කාබුත් මරණින් මතු මිනිසත් බැවින් මිදුණි එයින් ව්‍යුහ ව නිමාණරතී නම් දෙවියන්ගේ සහභාවයට පැමිණියෙමි.

624. මහ පින්කම් කළ ඒ සත්තියෝ යම් නිමාණරතී නම් දෙවියන් වෙත යෙත් ද. සුහද්‍රාවෙනි තෝ ද එම නිමාණරතී දෙවියන් මැද තම උපත ප්‍රකාශ කෙරෙහි.

625-626 යසස් ඇත්තිය, කවරක්භූ විසින් අනුශාසිත වූ තෝ කෙසේ කිනම් කරුණෙකින් කෙබඳු දනෙකින් කිනම් මනා ව්‍යුහයකින් මෙබඳු යසසකට පැමිණියා මහත් වූ වෙසෙසක් ලැබුයෙහි ද, (ඵමබා) දෙවි දූව, විවාරන ලද්දී මේ විපාකය කිනම් කම්යක්භූගේ ද යි කියව.

627. අට්ඨව පිණ්ඩපාකානි යං දුතං අදදං පුරෙ,
දුක්ඛිණියාසස සබ්බසස පසන්නා යෙති පාණිති.
628. තෙන මෙ තාදිසො විභේෂණං තෙන මෙ ඉධම්ඡක්කිති,
උපපජ්ජති ච මෙ භොගා යෙ කෙවි මනසො පියා.
629. අසකම් තෙ දෙවි මහානුභාවෙ
මනුස්සභූතා යමහං අකාසිං
තෙනාමිති එවං ජලිතානුභාවා
විභේෂණා ච මෙ සබ්බදිසා පහාසතිති.
630. අහං තයා ඛණ්ණරෙ භික්ඛු සංඤ්ඤිතෙ බ්‍රහ්මචාරිනෝ¹
කප්පෙසිං අත්තපානෙන පසන්නා යෙති පාණිති
තයා ඛණ්ණරං දතො භීතකායුපගා අහං²
631. කරං තං අපාරං දතො විසෙසං විපුලමඡක්කිතා,
දෙවතෙ පුට්ඨිකාවික්කි යස්සකම්මස්සිදං එලනතී.
632. මනොභාවතියො භික්ඛු සංඤ්ඤිතො මෙ පුරෙ අහු,
තාහං හතෙන්න නිමනෙතසිං රෙවතං අත්තනට්ඨමං.
633. යො මෙ අත්ථපුරෙකකාරො අනුකම්පාය රෙවතො,
සබ්බෙ දෙවතී මං අවොච්ඡ තස්සාහං වචනං කරිං.
634. සා දුක්ඛිණා සබ්බගතා අප්පමෙයො පතිට්ඨිතා,
පුග්ගලෙසු තයා දික්ඛං න තං තව මහපථලනතී.
635. ඉදුනෙවාහං ජානාමි සබ්බෙ දික්ඛං මහපථලං
සාහං ගතත්වා මනුස්සත්තං වදංඤ්ඤ වීතමච්ඡරා
සබ්බෙ දුතානි දස්සාමි³ අප්පමත්තා පුනප්පුනතති.
636. කා එසා දෙවතා හද්දා තයා මත්තයතෙ සහ,
සබ්බෙ දෙවෙ තාවතීංසෙ විභේෂණා අතිරොචතිති.
637. මනුස්සභූතා දෙවිඤ්ඤ පුබ්බෙ මානුසකෙ හවෙ
සහහරියා ච මෙ ආසි හගිනී ච කනිට්ඨිකා
සබ්බෙ දුතානි දතවාන කතපුඤ්ඤ විරොචතිති.

-
1. බ්‍රහ්මචාරියො - මජ්ඣ.,
බ්‍රහ්මචාරියො - PTS.
 2. අහු - කප්පථි.
 3. මංවොච - මජ්ඣ.,
 4. දුතං දස්සාමිහං - සායා,

627. (හද්‍රාවෙනි) යම් භෙයෙකින් පෙඳ අත්බැවිහි පහන් සිතැත්ති සියතින් දක්ෂිණාර්ථ සංකල්පයට පිටු පා අටක් දන වශයෙන් දිනිම ද,

628. එම පිනෙන් මාගේ සිරුරුපැහැය එබඳු වෙයි. එම පිනෙන් මාගේ සමපක්‍ෂිය මෙහි සමාදාන වෙයි. මනවධන්තා වූ යමකිසි සමපක්‍ෂිත්‍ර වෙත් ද, ඒ සමපක්‍ෂිත්‍ර මට පහළ වෙත්.

629. මහත් අනුභාව ඇති දෙව දුටු, මිනිස් දුටු වූ මම යම් පිනක් කෙළෙමි ද (එය) ඔබට කියමි. එයින් මෙසේ දිලියෙන පුණ්‍යර්ථයි ඇතියෙමි වෙමි. මාගේ සිරුරුපැහැය ද සියලු දිගුන් බවුළුවයි.

630. (සුභද්‍රාවෙනි, එකල) පහන් සිතැති මම ද සන්තූන් ඉඳුරන් ඇති බ්‍රහ්මචාරී වූ බොහෝ භික්ෂූන් තිට වඩා සියතින් ම අහර පැනින් සැතැප්විමි. මම තිට වඩා ඉතා වැඩියක් දී පහත් දෙවලොටට (තවතිසාවට) පැමිණියෙමි වෙමි.

631. තෝ ඉතා සාදර්ශයක් දී කෙසේ මහත් වූ වෙසෙසකට පැමිණියෙහිද? (එමබා) දෙව දුටු විචාරන ලද්දී මේ විපාකය කිනම් කම්යක් හුගේ දැයි කියව.

632. පූර්ව කාලයෙහි (උදර ගුණ ඇති බැවින්) මනවධවන (රේවත නම්) භික්ෂුනමක් මා විසින් නිමනන ලද්දේ විය. මම ඒ රේවත තෙරුන් තමන් සහිත අට නමක් කොට බිහින් පැවරිමි.

633. ඒ රේවත තෙරණුවෝ මා භිතයෙහි පෙරටුවුවෝ අනුකම්පා පිණිස සභනට දෙවයි මට වදළහ. මම උන්වහන්සේගේ වචනය කෙළෙමි.

634. ඒ සංකල්පනදක්ෂිණා නොමෝ අපමණ ගුණ ඇති සභන කෙරෙහි පිහිටියාය. තී විසින් පුද්ගලයන් කෙරෙහි දෙන ලද ඒ දනය තිට මහත්ඵල නො වී.

635. සභුන් කෙරෙහි දුන් දනය මහත්ඵල යයි මම දන් දනිමි. ඒ මම මිනිසක් බවට ගොස් (ප්‍රතිග්‍රහකයන්ගේ) වදන් දන්නී පහ වූ මසුරුමල ඇත්ති අප්‍රමසන ව පුන පුනා සභනට දන් දෙන්නෙමි.

636. හද්‍රාවෙනි, (යම් දෙව දුටු) තවතිසා වැසි සියලු දෙවියන් ශරීරවර්ණයෙන් ඉක්මවා බබළා ද තී සමග කරා කෙරේද මේ කවර දෙවදුටුක් ද?

637. සන්දෙවරජුනි, පෙඳ මිනිසක් බැව් හි මිනිස් දුටු වූ ඔහු නොමෝ මාගේ කනිටු බුහුන වූවා සැමියාගේ සම බේරීය වූවා ය. කළ පින් ඇත්ති සභනට දන් දී වෙසෙසින් බබළා යැයි.

638. ධම්මමන පුබ්බෙ භගිනී තයා භද්ද චීරොච්ඡි,
යං සබ්බස්මිං අපපමෙයො පතිට්ඨාපෙසි දක්ඛිණං.
639. පුච්ඡිතො හි මයා බුද්ධො ගිජ්ඣකුට්ඨති පබ්බතෙ,
විපාකං සංවිභාගස්ස යත් දින්නං මහපච්චලං.
640. යජමානානං මනුස්සානං පුඤ්ඤපෙක්ඛාන පාණිනං,
කරොතං ඔපධිකං පුඤ්ඤං යත් දින්නං මහපච්චලං.
641. තං මෙ බුද්ධො විශාකාසි ජානං කම්මඵලං සකං,
විපාකං සංවිභාගස්ස යත් දින්නං මහපච්චලං.
642. වත්තාරො ව පටිපන්නා වත්තාරො ව ඵලෙ ධීතා,
ඵස සබ්බො උජ්ඣතො පඤ්ඤාසිලසමාභිතො.
643. යජමානානං මනුස්සානං පුඤ්ඤපෙක්ඛාන පාණිනං,
කරොතං ඔපධිකං පුඤ්ඤං සබ්බෙ දින්නං මහපච්චලං.
644. ඵයො හි සබ්බො විපුලො මහග්ගතො
ඵසපමෙයො උද්ධිවි සාගරො
ඵතෙති සෙට්ඨා නරවිරසාවකා
පභව්ඤ්ජා ධම්මවුද්ධිනා.
645. තෙසං සුදින්නං සුහුතං සුධිට්ඨං,
යෙ සබ්බමුද්දිස්ස දදන්ති දනං
සා දක්ඛිණං සබ්බගතා පතිට්ඨිතා
මහපච්චලා ලොකවිදුහි වණ්ණිතා.
646. ඵතාදිසං ය ඤ්ඤමනුස්සරත්තා*
යෙ චෙදජාතා විවරතති ලොකෙ
විනෙයා මචෙජරමලං සමුලං
අනිඤ්ජිතා සග්ගමුපෙතති යානතති.

දඤ්ඤ විමානං.

3. 7

647. ඵලිකරජතභෙමජාලවජ්ජනං
විවිධවිච්ඡතලමඤ්ඤං සුරම්මං
ව්‍යමිකං සුනිම්මිකං තොරණුපපන්නං
රුවකුපකිණණමිදං සුභං විමානං.
648. භාති ව දසදිසා නභෙව සුරියො
සරදෙ තමොනුදෙ සහස්සරංසි
තථා තපතිමිදං තව විමානං
ජලම්ච ධුමසිංචො නියෙ නභග්ගො.

1. ධම්මකථං උද්ධරණි - සා.

2. පුඤ්ඤමනුස්සරත්තා - සා.

638. හදාවෙනි (නිගේ) බුහුන පෙර අපමණ ගුණ ඇති සහන කෙරෙහි යම් දක්ෂිණාවක් පිහිටුවා දු ද, ඒ කාරණයෙන් කිට වඩා වෙසෙසින් බබළා යෑ යි.

639. යම් සහරුවනක් කෙරෙහි දුන් දෙය මහත්ඵල වේ නම් දුනායේ විපාකය මා විසින් ගිණුකුළු පව්වෙහි දී බුදුරජාණන් වහන්සේ විචාරන ලද්දේ (උන්වහන්සේගෙන් අසා දනගන්නා ලද්දේ) ය.

640. පින් කැමැති ව දන් දෙන්නා වූ මිනිස්සුව යම් සහරුවනක් කෙරෙහි දුන් දෙය මහත් ඵල වේ ද, එබඳු ප්‍රතිසන්ධි - ප්‍රවෘත්ති විපාක දෙන පින් කෙරේවා.

641. යම් පහරුවනක් කෙරෙහි දුන් දෙය මහත් ඵල වේ ද, සත්ත්වයන්ගේ සිය කම්පල දන්නා වූ බුදුරජාණන් වහන්සේ දුනායෙහි ඒ විපාකය මට වළලු සේක.

642. මාර්ගස්ථයෝ සිවු දෙනෙක, ඵලස්ථයෝ සිවු දෙනෙකැ යි මේ සඬා තෙමේ සෘජු වූයේ යැ. (ආයඕවු) ප්‍රභා ධීල සමාධි ඇත්තේ යැ.

643. පින්පල කැමැති ව දන් දෙන්නා වූ මිනිස්සුව යම් සහරුවනක් කෙරෙහි දුන් දෙය මහත් ඵල වේ ද (එබඳු) ප්‍රතිසන්ධි ප්‍රවෘත්ති විපාක දෙන පින් කෙරේවා.

644. මේ සඬා තෙමේ ගුණයෙන් මහත් බවට ගියේ ය. (ඵල-විපුලකියට හේතුභාවයෙන්) විපුල වූයේ ය. මේ සඬා තෙමේ උද්ධි නම් සාගරය සේ ගුණයෙන් පමණ නොකොට හැක්කේ ය. ශ්‍රේෂ්ඨ වූ ලොවට නැණලු කරන්නා වූ තෙල තරවිරශ්‍රාවකයෝ ම නිවන්මහ දක්වත්.

645. යම් කෙනෙක් සතුන් උදෙසා දන් දෙත් ද, ඔවුන් විසින් (ඵය) මැනැවින් දෙන ලද ය. ගෙනවුත් පුදන ලද ය. (මහදන් විසින්) යාග කරන ලද ය. සතුන් කෙරෙහි පිහිටියා වූ ඒ සඬාගත වූ දක්ෂිණා කොමෝ මහත්ඵල ඇතැ යි බුදුරජුන් විසින් වර්ණනා කරන ලද.

646. මෙබඳු (සතුන් උදෙසා දුන්) දාන සිහිකරන්නා වූ හටගත් සොම්නස් ඇති යම් කෙනෙක් මුල් සහිත ව මසුරුමල දුරු කොට ලෝකයෙහි හැසිරෙද්දී, ඔහු නිත්‍ය නො කරන ලද්දෝ සගලොවට පැමිණෙත්.

දඬුවම් විමාන යි.

3. 7

647. පළිභූමිණිවූවා බිහිත් හා රත්රිදී දැලින් හාත්පස වසන ලද නන්වැදෑරුම් විසිතුරු තල ඇති ඉතා රම්‍ය වූ කොරණින් සැදුම් ලත් රුවන් වැල්ලෙන් ගැවසුණු මිදුල් ඇති මැනැවින් බබළන මේ විමන දිවිමි.

648. අඳුරු දුරලන දහස් ගණන් රස් ඇති හිරු සරා කල්හි යම්යේ අහස දසදෙස බබළා ද, එසේම රැ ගිනිසිළු අහස් පෙදෙස යම්යේ බබළා ද, එමෙන්ම කී ගේ මේ විමන අතිශයින් බබළ යි.

649. මුසනිව නයනං සතෙරතාව¹
ආකාසෙ යපිනමිදං මනු ඤාදිං
විණාමුරජසමෙතාලසුට්ඨං
ඉදං ඉන්ද්‍රජුරං තථා තවෙදං.
650. පදම කුමුද්දසල කුචලයං
යුධිකං² බන්ධුකනොපකා ව සනති
සාලකුසුමික පුපථිතා අසොකා
විවිධ දුමග්ග සුගති සෙවිතමිදං.
651. සළල ලවුජ හුජකං³ සඤ්ඤාතං⁴
කුසකසුච්චිලිත ලතාවලමිනිති
මණිජාල සද්ධිසා යසසසිති
රමො පොකඛරණි උපට්ඨිතා තෙ.
652. උදකරුහා ව යෙති පුපථිතා
ඵලජා යෙ ව සනති රුක්ඛජාතා
මානුසකාමානුසකා ව දිඛ්ඛා
සඤ්ඤා කුසගං නිවෙසනමිති ජාතා.
653. කිසස සංයමදමසයං⁵ විපාකො
කෙනාසි කමමඵලෙනිච්ඡපනනා
යථා ව තෙ අධිගතමිදං විමානං
තදනුපදං අවිවාසු⁶ ළාරපවුමෙති.*
654. යථා ව මෙ අධිගතමිදං විමානං
කොඤ්චමයුරවකොර සංඛාවරිතං
දිඛ්ඛපිලවහංසරාජවිණංණං
දවිජකාරණධව කොකිලාභිනදිතං.
655. නානා සන්තානක පුපථිතකිවිවිධා
පාටලි ජමවු අසොක රුක්ඛවතං
යථා ව මෙ අධිගතමිදං විමානං
තණෙන පවදිසකාමී⁷ සුණොති හණෙන.
656. මගධවරපුරස්මින
නාළකගාමො නාම අත්ති හණෙන
තත් අභොසිං පුරෙ සුණිසා
සෙසවති⁸ තත් ජානිංසු මමං.

1. සතෙරිතා - සතා.

2. යොධික - මිජසා.

යොථිකා හණ්ඨිකා නොපකා - සතා

3. පුජක - සි, සතා,

4. සංයුතා - මිජසා.

5. සමදමසයං - සිවු.

6. අවිවාසිළාරපමෙතානි - මිජසා,

7. පවෙදයාමි - මිජසා.

8. සෙසවති ඉති - මිජසා.

649. අභයෙහි තිබූ කීගේ මේ මනරම් විමන විදුලියක් සේ ඇස මුසපත් කෙරේ. (එසේම) මේ විමන වෙණබෙර මිහිඟුබෙර අත්තල කස්තල නදින් සෝඝිත වූ සුදුසුන්පුරය සේ දෙවසැපතින් සමාඛි ය.

650. (මෙහි) පියුම් හෙලපුල් රතුපුල් නිලුපුල් යන ජලජ පුෂ්පයෝ වෙති. සිනිද්දු බඳුවද අනොජ වෘක්ෂයෝ ද වෙති. පිපිමල් ඇති සල් හෝපලු වෘක්ෂයෝ ද වෙති. (කීගේ) මේ විමන මෙසේ නන්වැදැරුම් උතුම් ගස්වල සුවදින් සුවද කැවුණේ ය.

651. යසස් ඇති දෙවිදුව, ඉවුරෙහි පිහිටි හොර දෙල් බුජ්භ රුක්වලින් යුක්ත වූ තල් පොල් ඇ තෘණ ජාතීන්ගෙන් හා මනා සේ පිපි මල් ඇති එල්බෙන වැල්වලින් යුත් මිණිදෑල් බඳු දිය ඇති මනරම් පොකුණු කිට පහළව ඇත.

652. දියෙහි හටගන්නා යම් (පද්මාදි) පුෂ්පජාතයෝ වෙත් ද, ගොඩ හටගන්නා යම් සිනිද්දු ආදි වෘක්ෂ ජාතයෝ වෙත් ද, (එයින් අන්‍යවූත්) යම්බඳු මල්රුක් පලරුක්හු වෙත් ද, මිනිසුන් අයත්වූත් නො මිනිසුන් අයත් වූත් දෙවියන් අයත් වූත් ඒ සියලු ම වෘක්ෂයෝ කීගේ විමන් සමීපයෙහි ඇත්තාහු මැ යි.

653. මනහර ඇස්පිය ඇත්තිය, මේ විපාකය කිනම් කායාදි සංයමයක්හුගේ ද? කිනම් ඉන්ද්‍රිය දමනාදි දමයක්හුගේ ද, (විපාක දෙන්නට ඇරැඹූ) කිනම් කම්බලයෙකින් මෙහි උපන්නී වෙහි ද? කී විසින් මේ විමන යම් සේ ලබන ලද ද, ඒ කර්මය (මට) අනුරූප පද විසින් කියව.

654. කොස්වැලිහිණි මොනර ඇටිතුකුළු සමූහයා හැසුරුණු දිව්‍යමය වූ දියකාවූන් හා හස්තරජුන් විසින් සෙවුනා ලද විලිකුළු කොවුල් ඇ විහඟුන් විසින් නිතර නද දෙන ලද මේ විමන මා විසින් යම්සේ ලබන ලද ද,

655. නන්වැදැරුම් අතුපතරින් ගැවසීගත් මල්රුක්වලින් විසිතුරු වූ පළොල් දඹ හෝපලු රුක් ඇති මේ විමන මා විසින් යම් සේ ලබන ලද ද, වහන්ස එය ඔබවහන්සේට කියන්නෙමි. අසනු මැනවි.

656. වහන්ස, මගධරට නැගෙනහිරදිග නාළක නම් ගමෙක් ඇත. මම පෙර ඒ නාළක ගමෙහි (එක් ගැහැටි කුලයෙකු) ලෙහෙළියක් වීමි. ඒ මා සෙසවතී යන නමින් අන්‍යයෝ දත්ත.

657. සාහං අපචිතස්සධම්මකුසලං
දෙවමනුසස්සපුරිතං මහත්තං
උපතිස්සං නිබ්බුතං අප්පමෙය්‍යං
මුද්දිතමනා කුසුමෙහි අබ්බොකිරිං¹.

658. පරමගතිගතඤ්ච පුරුෂිත්වා
අකංඝිමදෙහධරං ඉසිං උළාරං,
පහාය මානුසකං සමුස්සයං
තිදසගතා ඉධමාවසාමි යානහති.

සෙසවති විමානං.

3. 8

659. පිනවතෙ පිතධපෙ පිතාලධ්‍යාරහුසිතෙ,
පිතත්තරාහි වග්ගුහි අපිළුත්ථාව සොහසි.

660. කා කම්බුකෙයුරධරො² කඤ්චනාවෙළභුසිතෙ,
භෙමජාලක පච්ඡන්තො³ නානාරතනමාලිනි.

661. සොවණ්ණණ්ණමයා ලොහිතධ්‍යාමයා වා⁴
මුත්තාමයා වෙඵරියමයා ව
මසාරගලලා සහ ලොහිතධ්‍යා
පාරාවතකච්ඡි⁵ මණ්ඩි විත්තිතා.

662. කොච්ඡි කොච්ඡි එත්ථ මයුරස්සස්සරො
භංසස්සරෙඤ්ඤා කරච්ඡිකස්සස්සරො
තෙසං සරො සුයති වග්ගුරුපො
පඤ්චධරිකං තුරියමිවසාවාදිතං.

663. රජො ව තෙ සුභො වග්ගු නානාරතනච්ඡිකඤ්ඤා⁶
නානාවණ්ණණ්ණි ධාතුහි සුචිහන්තො ව සොහති.

664. තස්මිං රජෙ කඤ්චනාබ්බවණ්ණෙ
යා ත්වං ධීතා⁷ භාසයිමං පදෙසං
දෙවතෙ පුච්ඡිතාවිකා කිස්ස කම්මස්සිදං ඵලනති.

1. අබ්බොකිරිං - මජ්ඣං.

2. කාකම්බුකායුරධරො - මජ්ඣං.

3. කාකම්බුකායුරධරො - ස්‍යා.

4. භෙමජාලකසඤ්ඤා - මජ්ඣං.

5. ලොහිතභාමයාව - මජ්ඣං.

6. පාලෙත්තකච්ඡි - මජ්ඣං.

7. පාරාවතකච්ඡි - අවධානපා.

8. නා නා රතන විග්ගො - ස්‍යා.

9. යත්ථධීතා - සි.

657. ඒ (සෙසවතී නම වූ) මම සතුටුසිත් ඇත්ති ධර්මාස්සයන්හි දක්ෂ වූ බුදුරජුන් විසින් බුහුමන් කරන ලද දෙවිමිනිසුන් විසින් පුදන ලද ගුණයෙන් පමණ නොකට හැකි ශීලාදී ගුණයෙන් මහත් වූ පිරිනිව්වා වූ සැරියුත් තෙරණුවන් මලින් පිදුවෙමි.

658. (ඒ මම) නිරූපධියෙක නිර්වාණයට පැමිණි පැසුළු සිරුරු දරු උදර ගුණවත් (සැරියුත්) මහතෙරුන් වහන්සේ පුද මිනිස් සිරුර හැර තවත්සාවට පැමිණියෙමි මෙහි වෙසෙමි.

සෙසවතී විමාන යි.

3. 8

659. රන්වන් වත් ඇත්තිය, රන්වන් ධාජ ඇත්තිය, රන්වන් අබරණින් බබළන්නිය, තී සිත්කලු වූ මනරම් වූ රන්වන් උතුරුසළයෙන් නො සැරසුනී ම භොබනෙතිය.

660. රන්වන් වළලු දරන්නිය, රන්මුවා මුදුන්මල්කඩින් සැරසුනිය, රන්දලින් වැසුණු සිරුරු ඇත්තිය, නන් රුවන් මල්දම් ඇත්තිය, තී කවරක් ද?

661. (තීගේ කෙස් කලඹෙහි හා අත්හි) රනින් කළ මල්මාලා පියුමරා මිණියෙන් කළ මල්මාලා, මැසිරිගල් මිණියෙන් කළ මල්මාලා, රත්පැහැ මිණියෙන් කළ මල්මාලා, පරෙවි ඇස් වැනි මිණියෙන් විසිතුරු වූවාහු ද වෙත්.

662. මේ මල්දම්හි මොනරුන්ගේ නාදය මෙන් හස් රදුන්ගේ හඬ මෙන් කුරවි කෙවිල්ලන්ගේ කුජන මෙන් මනහර නද ඇසෙයි. ඔවුන්ගේ නාදය වැසූ පසහතුරුනද මෙනි.

663. නන් රුවනින් විසිතුරු කරන ලද තීගේ රථය ද යහපත් ය. මනහරය. නන්වැදෑරුම් විය අවයවයෙන් මොනවට බෙදන ලද්දේ ම භොබනේ ය.

664. රන්බිඹුවන් රියෙක් හි සිටියා වූ යම්බඳු තී මේ පෙදෙස බබළවහිද, (ඵමබා) දෙව්දූව, විවාරන ලද්දී මේ විපාකය කිනම් කර්මයක්හුගේ දැයි කියව.

665. සොවණ්ණජාලං මණිසොණ්ණවිත්තං¹
 මුත්තාවිතං හෙමජාලෙන ජනනං²
 පරිතිබ්බුතෙ ගොතමෙ අපමෙයො
 පසන්නවිත්තා අභමාභිරොපයිං.
666. තාභං කමමං කරිකාන කුසලං බුද්ධවණ්ණිතං,
 අපෙතසොකා සුඛිතා සමපමොදුමනාමයා³ති.

මලලිකා විමානං.

3. 9

667. කා නාම නිං විසාලකම් රමෙම විත්තලතාවතෙ,
 සමන්තා අනුපරියාසි නාරිගණපුරකකිකා.⁴
668. යද දෙවා තාවතිංසා පවිසග්ගි ඉමං වනං,
 සයොග්ගා සරථා සබ්බෙ විත්තා භොග්ගි ඉධාගතා.
669. තුග්ගඤ්ඤි ඉධ පත්තාය උය්‍යානෙ විවරතතියා,
 කායෙ න දීක්ඛති විත්තං කෙතරුපං තවෙදිසං
 දෙවතෙ පුච්ඡිතාවිකම් කිසිස කමමසයිදං ඵලනති.
670. යෙන කමෙමන දෙවිඤ්ඤ රුපං මග්ගං ගති ව මෙ,
 ඉඤ්ඤි ව අනුභාවො ව තං සුභොගි පුරිඤ්ඤ.
671. අභං රාජගහෙ රමෙම සුනානුනාමුපාසිකා,
 සඤ්ඤා සිලෙන සමපන්නා සංවිභාගරතා සද.
672. අවජාදනඤ්ඤි භග්ගඤ්ඤි සෙනාසනං පදිපියං,
 අද්දසිං උජුභුතෙසු විපසනෙනන වෙතසා.
673. වාතුඤ්ඤි පඤ්ඤිද්දසිං යාව පකකස්ස අට්ඨමී,
 පාටිභාරිය පකකඤ්ඤි අට්ඨබ්බසුසමාගතං.
674. උපොසථං උපවසිත්තං සද්ද සිලෙසු සංවුත්තා,
 සඤ්ඤාමා සංවිභාගා ව විමානං ආවසාමහං.
675. පාණාතිපාතා වීරතා මුසාවාද ව සඤ්ඤාතා,
 රෙය්‍යා ව අතිවාරා ව මජ්ඣපානා ව ආරකා.
676. පඤ්ඤාසිකාපදෙ රතා අරියසව්වාන කොවිද,
 උපාසිකා චක්ඛුමතො ගොතමස්ස යසසසිනො.
677. තසසා මෙ ඤාතිකුලා ද්දසි⁴ සද්ද මාලාභිභාරති,
 තාභං භගවතො ථූපෙ සබ්බමෙවාභිරොපයිං.

1. මණිසොණ්ණවිත්තං - සී, ස්‍යා.

2. හෙමජාලකසන්නං - ස්‍යා.

3. පුරකකිකා - ස්‍යා.

4. ඤාතිකුලං ආසි - ස්‍යා.

665. මම පහන් සිත් ඇතියා රන්රුවනින් විසිතුරු කළ ඔබ්බන ලද මුතුපෙළ ඇති රන්මුවා කැලුම් රැසින් වැසුණු රන් දූලක්, පමණ නොකට හැකි ගුණ ඇති පිරිනිව් ගොයුම් බුදුරජුන් කෙරෙහි පිදුවෙමි.

666. මම බුදුරජුන් වර්ණනා කළ ඒ කුශලකර්මය කොට පහ වූ ශෝක ඇත්තී සැප ඇත්තී නිරෝගවූවා වෙසෙසින් සතුටු වෙමි.

මලලිකාවිමානය සි.

3. 9

667. මහත් ඇස් ඇති දෙවියුව, තී (පෙර අත්බැවිහි) කවර නමැත්තියක් වූවා ද? දිවසරත් සමූහයෙන් පිරිවරන ලද්දී සිත්කලු සිතුලිය වෙනෙහි භාන්පස හැසිරෙහි.

668. යම් කලෙක තවතිසා වැසි දෙවියෝ මේ සිතුලිය වනයට පිවිසෙත් ද, (එකල) මෙහි පැමිණියා වූ යාන සහිත වූ රිය සහිත වූ ඒ සියල්ලෝ ම විසිතුරු අයුරු ඇත්තෝ වෙත්.

669. මෙහි පැමිණි මේ උයනෙහි හැසිරෙන තිගේ සිරුරෙහි (පුෂ්පාදීන්) අමුතු විසිතුරෙක් නොපෙනේ. තිගේ රූපය මෙබඳු (පැහැපත්) වූයේ කවර පිනෙකින්ද? (එමබා) දෙවියුව, විවාරන ලද්දී මේ විපාකය කවර පුණ්‍යකර්මයක්හුගේ දැයි කියව.

670. දෙවියනි, යම් පිනෙකින් මාගේ මේ රූපයත් දිව්‍යගතියත් දිව්‍යර්ථයත් දිව්‍යානුභාවයත් වී ද, සක්දෙවියනි, එය අසනු මැනවි.

671. මම පෙර මනරම් වූ රජගහනුවර ග්‍රහ්‍මායෙන් හා ශීලයෙන් යුක්ත වූ සියලු කල්හි දන්දීමෙහි ඇඳුනු සුනාඤ්ඤා නම් උපාසිකාවක් වීමි.

672. (එකල මම) වස්ත්‍ර ද ආභාර ද යෙනයුත් ද පහන් ද යාප්පුගුණ ඇත්තවූන් කෙරෙහි වෙසෙසින් පහන් සිතීන් දුනිමි.

673-74. මම පක්‍ෂය පිළිබඳ තුද්ධවක ද පසළොස්වක ද ප්‍රාතිභායානි පක්‍ෂය ද යන පොහෝ දිනයන්හි අටහින් යුත් පෙහෙවස් වීසිමි. සියලු කල්හි නිති සිල්ලි ද පිහිටියෙමි. කසින් හා වචනයෙන් සංවෘත වූවා ඉඤ්ඤා සංවරයෙන් යුක්ත වූවා බෙද දෙන්නී ගෙහි වීසිමි.

675. (එකල්හි මම) පණ්ඩායෙන් දුරුවීමි, මුසවායෙන් සංයතවීමි. අයිනාදනින් ද මිසභසරින් ද රහමෙර පිමෙන් ද දුරුවීමි.

676. පස් සිකපද රැක්මෙහි ඇලුණු චතුරායාසකායෙහි දඤ්ඤා මම යසස් ඇති පසැස් ඇති ගෞතම බුදුරජුන්ගේ උපාසිකාවක් වීමි.

677. ඒ මට දිනපතා නැ කුලයෙන් දස්සක් මල්මාලා ගෙන එයි. මම ඒ සියල්ලම බුදුරජාණන් වහන්සේගේ ධාතුච්චේතනයට පූජා කෙළෙමි.

678. උපොසථෙථ චහං ගතඤ්චා මාලාගතච්චිලෙසනං,
දුපසමී අභිරොපෙසිං පසන්නා සෙති පාණිති.
679. තෙන නෙතෙවන දෙවිඤ්ඤා රූපං මයං ගතී ව මෙ,
ඉද්ධි ව අනුභාවො ව යං මාලං අභිරොපෙසිං.
680. යඤ්ඤා සිලවතී ආසිං න තං තාව චිපවචනී,
ආසා ව පන මෙ දෙවිඤ්ඤා සකදගාමිනී සියනතී.

විසාලකම් විමානං.

3. 10

681. පාරිච්ඡත්තකෙ කොවිළාරෙ රමණියෙ මනොරමෙ,
දීඛං මාලං ගතමානා ගායනති සමපමොදසි.
682. තස්සා තෙ නවවමානාය අඛණ්ඩෙග්ගි සබ්බසො,
දීඛං සද්දා නිව්ඡරනති සවණියා මනොරමා.
683. තස්සා තෙ නවවමානාය අඛණ්ඩෙග්ගි සබ්බසො,
දීඛං ගතං පවායනති සුචිගතා මනොරමා.
684. විවික්ඛමානා කායෙන යා වෙණිසු පිළුඤ්ඤා,
තෙසං සුගති නිශ්ශොභො තුරියෙ පඤ්ඤාගිතෙ යථා.
685. විටංසකා වාතධුතා වාතෙන සමපකම්පිතා,
තෙසං සුගති නිශ්ශොභො තුරියෙ පඤ්ඤාගිතෙ යථා.
686. යාපි තෙ සිරසමී මාලා සුචිගතා මනොරමා,
වාතී ගතෙතා දිසා සබ්බං රුකෙතා උඤ්ඤාගිතෙ යථා.
687. සායසෙ තං සුචිං ගතං රූපං පසසසි අමානුසං,
දෙවතෙ පුච්ඡිතාවිකා කිසක කලමසිදං ඵලනතී.
688. පහස්සරං අච්චිමනං වණ්ණභූතකෙන සංඤ්ඤා,
අසොකපුප්ඵමාලාහං බුද්ධිසං උපනාමසිං.
689. තාහං කම්මං කරිනාන කුසලං බුද්ධිවණ්ණිකං,
අපෙතපොසාකා සුචිතා සමපමොදමනාමයාති.

පාරිච්ඡත්තක විමානං.

පාරිච්ඡත්තකවග්ගො කතියො.

කසප්පදානං:-

උළාරං¹ උච්ඡ්වලලංකං⁴ ලතා ව ගුහතිලෙන ව
දද්දල සෙසවතී මලදී² විසාලකම් පාරිච්ඡත්තකො
වග්ගො තෙන පවුච්චතීති.

1. මඤ්ඤාගිතො - මිත්තං.

2. සංයුතං - මිත්තං.

3. උළාරො - මිත්තං.

4. උච්ඡ්වලලංකො - මිත්තං.

5. සෙසමලදීකා - මිත්තං.

678. පොහෝ දිනයෙහි ගොස් මම පහන් සිත් ඇත්තී සියතින් ම මල් ගඳ විලවුන් සැයට පිදුවෙමි.

679. දෙවිදුනි, යම් මාලාවක් පූජා කෙළෙමි ද, ඒ (කුශලකම්යෙන්) මාගේ රූපයත් දිව්‍යගතියත් දිව්‍යාර්ථයත් දිව්‍යානුභාවයත් විය.

680. යම් භෙයකින් මම සිල්වත් වීම ද ඒ ශීලය මෙනෙක් විපාක නොදෙයි. දෙවිදුනි, කෙසේ නම් මම සෙදගැමිනියක් වන්නෙමි දැයි මාගේ පැතුමෙක් ද වන්නේ යි.

විසාලකම් විමාන යි.

3. 10

681. (එමබා දෙවිදුට) තී රමණිය වූ සිත්කලු වූ පරසතු නම් කොබෝලීල මල් රැගෙන දිවකුසුම දම් ගොතන්නී ගයන්නී මැනැවින් සතුටු වෙති.

682. නටන්නා වූ ඒ තිගේ අභපසගිත් කන්කලු වූ මනරම් දිව්‍ය ශබ්දයෝ සර්වප්‍රකාරයෙන් නික්මෙති.

683. නටන්නාවූ ඒ තිගේ අභපසගිත් පිරිසිදු සුවඳැති මනරම් වූ දිව්‍යගන්ධයෝ සර්වප්‍රකාරයෙන් හමත්.

684. (තිගේ) ශරීරය සැලෙන කල්හි කෙස් වෙණියෙහි යම් පළඳනාවෝ වෙත් ද, ඔවුන්ගේ ශබ්දය පසඟතුරු නඳ සේ ඇසේ.

685. මද සුළඟින් සැලෙන සුළඟින් වෙසෙසින් සැලෙන මුදුන් මල්කඩඟු වෙත් ද, ඔවුන්ගේ ශබ්දය පසඟතුරු නඳ සේ ඇසේ.

686. තිගේ හිසෙහි පිවිතුරු සුවඳැති මනරම් වූ යම් මල්දමක් වේ ද, එහි සුවඳ (සුපිපි) මඤ්ඤාසාක වෘක්කය සේ සියලු දිගුත් පැතිර හමයි.

687. ඒ පිවිතුරු සුවඳ ආශ්‍රාණය කෙරෙහි. ඒ දිව්‍යමය වූ රූපය දකිති. (එමබා) දෙවිදුට, (මා විසින්) විචාරන ලද්දී මේ විපාකය කිනම් කම්යක්භූතේ දැ යි කියව.

688. මම පබසර කැලුම් ඇති පැහැයෙන් හා සුවඳින් යුක්ත වූ හෝපලු මල්දමක් බුදුරජුන්ට පිදුවෙමි.

689. මම බුදුරජුන් විසින් පසස්නා ලද ඒ කුශල කර්මය කොට පහ වූ ශෝක ඇතියා සුව ඇතියා නිරෝග වූවා වෙසෙසින් සතුටු වෙමි.

පාරිවර්තක විමාන යි.

තෙවෙනි පාරිවර්තක වර්ගය නිමි.

එහි උද්‍යනය:-

උළාර යැ, උවුරුදිකා යැ, පලලබ්බ යැ, ගුහ්‍යල ය සම්ම ලතා යැ, දඤ්ඤමානා යැ, සෙසවතී යැ, මලලිකා යැ, විසාලකම් යැ, පාරිවර්තකයැ යි එයින් වර්ගය කියනු ලැබේ.

4. 1

690. මණ්ඩපාලන¹ විමානසම්. සොණණ වාලුක සන්තෙ,
පණ්ඩුකිකෙන තුරියෙන රමසි සුපවාදිතෙ.
691. තසමා විමානා ඔරුයා නිමිකා රතනාමයා,
ඔගාහසි සාලවනං පුපථිතං සබ්බකාලිකං.
692. යසස යසසව සාලසස මුලෙ කිට්ඨසි දෙවතෙ,
සො සො මුණ්ඩනි පුප්ථානි ඔනමිකා දුමුත්තමො.
693. වාතෙරිතං සාලවනං ආබුතං දිපසෙවිතං,
වාති ගජෙකා දිසා සබ්බා රුකෙකා මණ්ඩපකො යථා.
694. සායසෙ තං සුථිං ගතං රූපං පසසසි අමානුසං,
දෙවතෙ පුච්ඡිතාචිකං කිසස කමමසසිදං ඵලනති.
695. අහං මනුසසසු මනුසසහුතා දසි අසිරකුලෙ අහුං,
බුද්ධං නිසින්නං දිස්වාන සාලපුපෙථි ඔකිරි.
696. වටංසකං ව සුකතං සාලපුප්ථමයං අහං,
බුද්ධසස උපනාමෙසිං පසන්නා සෙති පාණිති.
697. තාහං කම්මං කරිකාන කුසලං බුද්ධවණ්ණිතං,
අපෙතසොකා සුථිකා සමපමොදමනාමයාති.

මණ්ඩපාලන විමානං.

4. 2

698. පහසසර වරාණණනිතෙ
සුරකාවත් නිවාසනෙ²
මහිද්ධිකෙ චිත්තරූපිරගතෙ
කා තිං සුගෙ දෙවතෙ වතුසෙ මම.
699. පලලඬෙකා ව තෙ මහසො
නානාරතනචිත්තො රූචිරො
යත් තිං නිසින්නා වීරොවසි
දෙවරාජාරිථ³ නතුතෙ වතෙ.
700. කිං තිං පුරෙ සුවරිතමාවරි හඤ්ඤ
කිසස කමමසස විපාකං අනුභොසි දෙවලොකසම්.
දෙවතෙ පුච්ඡිතාචිකං කිසසකමමසසිදං ඵලනති.

1. මණ්ඩපාලන - මජ්ඣ.

2. සුරකාවත්තමය - මජ්ඣ.

3. දෙවරාජාරි - ඩී.

4. 1

690. රන් වැලි අතුළ රතුපළිඟුමිණිවුවා විමන්ති මැනැවින් වැසූ පසහතුරු රැවින් ඇලෙහි.

691. (පෙර පිනෙන්) නිර්මිත රුවන්වුවා ඒ විමන්ති බැස සියලු කලට සුදුසු සැප ඇති හැම කල්හි පිපි සිටි සල්වනයට පිවිසෙහි.

692. (එමබා) දෙවියුව, (තෝ) යම් යම් සල් රුකක්මුලැ සිටිති ද, ඒ ඒ උතුම් රුක නැම් මල් මුදලයි.

693. සුළඟින් සැලෙන මද සුළඟින් සෙමෙන් කම්පා කරන ලද සල්වනය (මොනර කොටුල් ආදී) විහඟන් විසින් සෙවුනේ වෙයි. (එහි) සුගන්ධය මඤ්ඤාසක රුක සේ සියලු දිගුන් පැතිර හමයි.

694. ඒ පිවිතුරු සුවද ආශ්‍රාණය කෙරෙහි. ඒ දිව්‍යමය රූපය දකිති. (එමබා) දෙවියුව, මා විසින් විවාරනලද්දී මේ විපාකය කිනම් කම්පයක්හු ගේ ද යි කියව.

695. මම පෙර මිනිසුන් කෙරෙහි මිනිස් දූවක් වුවා සැමි කුලයෙහි දස්සක් වීමි. (ඒ මම) වැඩහුන් බුදුරජුන් දැක සල්මලින් විසිඳවීමි.

696. මම පහන් සිත් ඇත්තී මැනැවින් කළ සල්මල් බහුල කොට ඇති මුදුන්මල්කඩක් බුදුරජුන්ට සියතින් පිදීමි.

697. මම බුදුරජුන් විසින් පසස්නාලද ඒ කුශලකම්පය කොට පහවූ ශෝක ඇතියා සුව ඇතියා නිරෝගවුවා වෙසෙසින් සතුටු වෙමි.

මඤ්ඤාසක විමාන යි.

4. 2

698. ප්‍රභාසාර වූ උතුම් වූ වණියෙන් බබළන අතිරක්ත වූ වස්ත්‍ර හැඳි මහත් ඉඳුන ඇති සඳුන් අලෙවි කළාක් වැනි මනරම් සිරිම අවයව ඇති (එමබා) භොබනා දෙවියුව, මා වදනෙහි. කී කවරක් ද?

699. නඳුනුයනෙහි සක්දෙවි රජු සේ කී යම් අස්නෙකැ හුන්නී බබළන්නෙහි ද, කීගේ (මේ) පලභ මහඟු ය, නන් රුවනින් විසිතුරු කරන ලද්දේ මනහර ය.

700. සොදුර, පෙර කී කිනම් සුවරිතයක් කෙළෙහි ද? දෙවිලොවැ කිනම් කම්පයක්හුගේ විපාකය (මෙසේ) අනුභව කෙරෙහි ද? (එමබා) දෙවියුව, විවාරන ලද්දී මේ විපාකය කිනම් කම්පයක්හුගේ ද යි කියව.

701. පිණ්ඩාය තෙ වරනතසස
මාලං ඵාණිකණ්ඩ අදදං හතොත
තසස කමමසසිදං විපාකං
අනුභොමී දෙවලොකසමිං
702. හොති ච මෙ අනුතාපො
අපරධං¹ දුක්ඛකණ්ඩ මෙ හතොත
සාහං ධම්මං නාසෙසාසිං
සුදෙසිතං ධම්මරාජෙන
703. තං තං වද්දමි හද්දෙන
යසස මෙ අනුකමපියො
කොථි ධම්මෙසු තං සමාදපෙථ²
සුදෙසිතං ධම්මරාජෙන
704. යෙසං ආථි සද්ධා චුදෙධි ධම්මෙ ච සංඝරතනෙ ච,
තං³ තෙ මං අභිවිරොචනති ආයුතා යසසා සිරියා
705. පතාපෙන වෛරෙණෙන උත්තරිතරා
අභෙදො මහිද්ධිකතරා මයා දෙව්වාති

පහසසර විමානං.

4. 3

706. අලඛකා මණිකණ්ඩනාවිතං
සුචණ්ණජාල විහං⁴ මහනතං
අභිරුක්ඛ ගජවරං සුකපපිතං
ඉධාගමා වෙහාසයං⁵ අනාඤ්ඤකම්ම
707. නාගසස දන්තසු දුචෙසු නිම්මිතා
අවෙරාදිකා පද්මනියො සුචුලා
පද්මෙසු ච තුරියගණා පභිජ්ජරෙ
ඉමා ච නවවතති මනොහරායො
708. දෙවිද්ධිපකාසි මහානුභාවො
මනුසසතුතා කිමකාසි පුඤ්ඤං
කෙතාසි ඵලං ජලිතානුභාවා
වෛරෙණා ච තෙ සංඛදිසා පහාසතිති

1. අපරධං - සකා.

2. සමාදපෙථ - ගතා.

3. තං ඉතිපදං මරණජට්ඨසංඛිතිවිධිවනෙ න දිසසතෙ.

4. හොචණ්ණජාලවිතං - මජ්ඣං.

5. වෙහාසයං - මජ්ඣං.

701. වහන්ස, පිඬු පිණිස හැසිරෙන ඔබවහන්සේට දැසමන් මල්දමක් ද උක්හකුරුපැනක් ද දුනිමි. (මම) ඒ කම්යෙහි මේ විපාකය දෙවිලොවැ විඳිමි.

702. වහන්ස, මට වීපිළියරෙක් ද වෙයි. මට ම වැරැදිණි. නපුරෙක් ද කරන ලදි. ඒ මම ධම්මාජන් වූ බුදුරජුන් විසින් මැනවින් දෙසූ ධර්මය නො ඇසිමි.

703. වහන්ස, එහෙයින් එය ඔබට කියමි. යම් කිසිවෙක් මට අනුකම්පා කරන්නේවෙ ද (හෙතෙම) ඒ මා ධම්මාජයන් වහන්සේ විසින් මනාකොට දෙසනලද (සිලාදි) ධර්මයන්හි සමෘද්ධි කරවනු මැනව.

704. බුදුරුවන්හි ද දුමුරුවන්හි ද සභරුවන්හි ද යම් දෙව කෙනෙකුන්ගේ සැදහැ ඇත්තේ නම් ඒ දෙවියෝ ආයුෂයෙන්, යසයින් හා සිරියෙන් ඒ මා ඉක්මවා බබළත්.

705. අනාය දෙවියෝ අනුභාවයෙන් වණියෙන් මට වඩා උනන්දුකරයහ. මහත් ඉදහ ඇතියහ.

සහසාර විමාන යි.

4. 3

706. සියලු අබරණින් සැරසුණු තෙපි මිණි කසුනෙන් කරන ලද රුවන් දැලින් ගැවසිගත් මහත් වූ (ගමන සන්තානයෙන්) සන්තාන වූ අභස්ගත උතුම් ඇතකු මත නැගී අභසින් මෙහි පැමිණියහ.

707. ඇත් රජුගේ දෙදළෙහි, පැහැදි දිය ඇති සුපිපි පිහුම් ඇති පොකුණු දෙකක් පහළ විය. පිහුම් මත පසහකුරු සමූහයෝ ප්‍රභේදයට යෙන් (වාදනය වෙන්). මේ මනඟර දෙවහනෝ ද නටත්.

708. මහත් අනුභාව ඇති දෙවදුව, (නී) දිව්‍යර්ථයට පැමිණියා වෙහි. මිනිස් දුටු කවර පිනක් කෙළෙහිද? තිගේ සිරිටි පැහැයද සියලු දිගුන් බබුළුවයි. කවර පිනෙකින් මෙසේ දිලියෙන පුණර්ථ ඇත්තී වෙහි ද?

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 17,271 හි ඇතුළත් කර ඇත.

709. බාරාණසියං උපසඛතමීථවා
 බුද්ධස්සාභං වත්ථුගං අද්ධං
 පාදනී වක්ඛිතං ඡමා නිසීදිං
 විතතා වහං අඤ්ජලිකං අකාසිං.
710. බුද්ධො ච මෙ කඤ්චනසන්නිභතතවො
 අදෙසයි සමුදයදුක්ඛනිවර්තං
 අසඛිතං දුක්ඛනිරොධසස්සතං
 මග්ගං අදෙසෙයි¹ යතො විජානියං.
711. අපසායුකී කාලකතා තතො වුතා
 උපපන්නා තිදසගණං යසස්සිතී
 සකකස්සාභං² අඤ්ඤතරා පජාපතී
 යසුකතරා නාම දියාසු විසුත්තා'ති

නාග විමානං.

4. 4

712. අභිකකතොත්තන වණේණො යා තං තිට්ඨයි දෙවතෙ,
 ඔභාසෙතති දිසා සබ්බා ඔසයි විය තාරකා
713. කෙන තෙ තාදිසො වණේණො කෙන තෙ ඉධමිජ්ඣති,
 උපපජ්ඣති ච තෙ භොගා යෙ කෙවි මනසො පියා
714. පුට්ඨාමි තං දෙවි මහානුභාවෙ
 මනුස්සභූතා කිමකාසි පුඤ්ඤං
 කෙනාසි එවං ජලිතානුභාවා
 වණේණො ච තෙ සබ්බදිසා පභාසතී'ති
715. සා දෙවතා අත්තමිනා මොග්ගලානෙන පුච්ඡිතා,
 පඤ්ඤං පුට්ඨා වියාකාසි යස්ස කම්මසසිදං ඵල'නති
716. අහං ච බාරාණසියං බුද්ධස්සාදිවචන්ද්‍රතො,
 අද්ධං සුක්ඛකුම්මාසං පසන්නා සෙහි³ පාණිති
717. සුක්ඛාය අලොභිකාය ච පස්ස ඵලං කුම්මාසපිණ්ඩියා,
 අලොමං සුඛිතං දිසවා කො පුඤ්ඤං න කට්ඨස්සති

1. අදෙසයි - මජ්ඣ.

2. සකකස්සාභං - මජ්ඣ.

3. සෙහි - PTS.

709. මම බරණ්‍යසට එළඹ බුදුරජුන්ට වස්ත්‍ර යුග්මයක් දුනිමි. පා වැද බිම හිඳගනිමි. තුටු වූ මම ඇඳිලි ද කෙළෙමි.

710. යම් ධර්මදේශනාවකින් (මම) සිවුසය දහම් පිළිවිදියෙමි ද, කසුන්වන් සිව් ඇති බුදුරජාණන් වහන්සේ සමුදය දූඛ සත්‍යයන්ගේ අනිත්‍යතාව මට දේශනා කළසේක. තවද, අසංස්කෘත වූ ශාශ්වත දූඛ නිරොධය වූ නිව්‍යාණය ද කෙළෙස් නසන ආයාමාර්ගය ද දේශනා කළසේක.

711. මද ආයු ඇති ඒ මම කලුරිය කළා එයින් ව්‍යුත වූවා දෙවියන් අතර. උපන්ති යසස් ඇත්තී වීමි. සක්දෙව රජහුගේ එක්තරා භාය්‍යාවක් වූ මම (දෙදෙව්ලොව) දිගුන්හි පතලා වූ යසුතතරා නම් වෙමි.

නාගවිමාන යි.

4. 4

712. (එම්බා) දෙව්දූව, යම්බදු වූ තෝ මනා රුසිරෙන් සියලු දිගුන් බබුළුවන්හි දවහත් තරුව සේ සිටිනෙහි.

713. කවර හේතුවකින් කිට එබදු සිරුරු පැහැයෙක් වී ද? කවර පිනෙකින් කිගේ සුචරිතඵලය මෙහි සමෘද්ධි වේ ද? මන වඩන්නා වූ යම්කිසි සම්පත්තීහු වෙත් ද, ඒ සම්පත්තීහු (කවර පිනෙකින්) කිට පහළ වෙත් ද?

714. මහත් අනුභාව ඇති දෙව්දූව, කී විචාරමි. මිනිස් වූවා කවර පිනක් කෙළෙහි ද? කිගේ මේ සිරුරු පැහැය ද සියලු දිගුන් බබුළුවයි. කවර පිනෙකින් මෙබදු දිලියෙන පුණ්‍යර්ධි ඇත්තී වෙහි ද?

715. මුගලන් තෙරුන් විසින් පුළුවස්නාලද ඒ දෙව්දු කොමෝ තුටුසිත් ඇත්තී මේ පුණ්‍යඵලය යම් කවර කම්පක්ෂ්‍යගේ ද යි (මෙසේ) පැවැසූ ය.

716. මම ද බරණ්‍යස දී සුයාබන්ධු වූ බුදුරජුන්ට පහන් වූවා සියතින් වියළි කොමු පිටුවක් දුනිමි.

717. වියළි ලුණු නැති කොමුපිටු දහයෙහි විපාකය ද බලනු මැනවි. (වියළි කොමුපිටු පමණක් දී) සුඛිත වූ අලොමාව දක කවරෙක් පින් නො කරන්නේ ද?

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 17,271 හි ඇතුළත් කර ඇත.

718. තෙන ථෙ තාදිසො වණ්ණො තෙන ථෙ ඉධම්ඡ්ඤ්ඤි,
උපපජ්ඣති ච ථෙ භොගා යෙ කෙවි මනසො පියා
719. අකමාමි තෙ භික්ඛු මහානුභාවෙ
මනුස්සභූතා යමහං අකාසිං
තෙනමහි එවං ජලිතානුභාවා
වණ්ණො ච ථෙ සබ්බදිසා පභාසති¹ති

අලොමා විමානං¹.

4. 5

720. අභික්කන්තො වණ්ණො යා තං තිට්ඨසි දෙවතෙ,
ඔහාසෙනති දිසා සබ්බා ඔසසී විය තාරකා
721. තෙන තෙ තාදිසො වණ්ණො තෙන තෙ ඉධම්ඡ්ඤ්ඤි,
උපපජ්ඣති ච තෙ භොගා යෙ කෙවි මනසො පියා
722. පුට්ඨාමි තං දෙවි මහානුභාවෙ
මනුස්සභූතා කිමකාසි පුඤ්ඤං
කෙනාසි එවං ජලිතානුභාවා
වණ්ණො ච තෙ සබ්බදිසා පභාසති²ති
723. සා දෙවතා අත්තමනා මොග්ගලොනෙන පුට්ඨිතා,
පඤ්ඤා පුට්ඨා වියාකාසි යත්ත කම්මසයිදං එලං
724. අහං අත්ඨකච්ඡදසම්. බුද්ධසාදිවචනවුනො,
අද්ධං කොලසමයං කඤ්ඤිකං³ තෙලධුපිතං
725. පිපථලා ලසුනෙන ච මිසං ලාමඤ්ජකෙන ච,
අද්ධං උජ්ඣුතසම්³ වීජසංගෙන චෙතසා
726. යා මහෙසිත්තං කාරොයා වක්කවත්තිස්ස රාජිනො
නාරි සබ්බබ්ගලාංගි භතතුවානොමදසසිකා
එතස්ස කඤ්ඤිකදාසස්ස කලං නාගස්ති සොළසිං
727. සතං නිසබ්බ සතං අසසා සතං අසසතරි රජා
සතං කඤ්ඤසහස්සානි ආමුත්තමංගිකුණ්ඩලා
එතස්ස කඤ්ඤිකදාසස්ස කලං නාගස්ති සොළසිං

1. අලොම විමානං - මජ්ඣං.

2. කඤ්ඤං - කප්ථි

3. උජ්ඣුතස්ස - කප්ථි

718. ඒ පිනෙන් මාගේ සිරුරු පැහැය එබඳු වෙයි. ඒ පිනෙන් මාගේ සම්පත්තිය මෙහි සමෘද්ධි වෙයි. මන වඩන්නා වූ යම්කිසි සම්පත්තිය වෙන් ද, ඒ සම්පත්තිය මට පහළ වෙන්.

719. මහත් අනුභාව ඇති ශ්‍රමණයන් වහන්ස, මිනිස් දුක් වූ මම යම් පිනක් කෙළෙමි ද, (එය) ඔබට කියමි. එයින් මෙසේ දිලියෙන පුණ්‍යර්ථ ඇත්තී වෙමි. මාගේ සිරුරු පැහැය ද සියලු දිගුත් බබුළුවයි.

අලොමාවිමාන යි.

4. 5

720. (එමබා) දෙවියුව, යම්බඳු වූ තෝ මනා රුසිරෙන් සියලු දිගුත් බබුළුවන්නී දවහත් තරුව සේ සිටිනෙහි.

721. කවර හේතුවකින් තිට එබඳු සිරුරු පැහැයෙන් වී ද? කවර පිනෙකින් තිගේ සුවරිතඵලය මෙහි සමෘද්ධි වේ ද? මන වඩන්නා වූ යම්කිසි සම්පත්තිය වෙන් ද, ඒ සම්පත්තිය (කවර පිනෙකින්) තිට පහළවෙන් ද?

722. මහත් අනුභාව ඇති දෙවියුව, තී විචාරමි. මිනිස් වූවා කවර පිනක් කෙළෙහි ද? තිගේ මේ සිරුරු පැහැය ද සියලු දිගුත් බබුළුවයි, කවර පිනෙකින් මෙබඳු දිලියෙන පුණ්‍යර්ථ ඇත්තී වෙහි ද?

723. මුහුලත් තෙරුන් විසින් පුළුවියනා ලද ඒ දෙවියු තොමෝ තුටුසිත් ඇත්තී මේ පුණ්‍යඵලය යම් කවර කම්යක්ෂණයේ ද යි (මෙසේ) පැවසූ ය.

724. මම අකුකච්ඤ රටදී සුර්යබන්ධු වූ බුදුරජුන්ට තෙලින් දුහුන් කරනලද කොලසම්පාක නම් බෙහෙත් කැඳක් දුනිමි.

725. තිප්පිලි සුදුසුනු සුවද භොටින් මිශ්‍ර වූ බෙහෙත් කැඳක් සෘජු වූ බුදුරජුන් වෙත වෙසෙසින් පහන් සිතින් දුනිමි.

726. සියලු අහසකින් භොධනා වූ සැමියාහට නො ලබු දකුම ඇති යම් ස්ත්‍රියක් තොමෝ සක්විති රජකුට අගමෙහෙසි බව කරන්නී ද, එය මේ හමුදනෙහි සොළොස්වන කලාවෙන් කලාවටත් නො අඟී.

727. සියක් අහසක් රන්නික ද සියක් අහසක් අස්සු ද සියක් අහසක් අස් වෙළෙඹුන් යෙදූ රිය ද පැළැඳි මිණි කොඩොල් ඇති සියක් අහසක් කන්‍යාවෝ ද මේ කැඳ දුන් ඵලයෙහි සොළොස්වැනි කලාවෙන් කලාවකුදු නො අඟීත්.

728. සතං හෙමවතා නාගා ඊසා දනානා උරුලාවා
සුවණ්ණකවණං මාතඛිනා හෙමකපන වාසසා¹
එතස්ස කඤ්ඤදාසස්ස කලං නාගසනති සොළසිං.
729. වතුනමපි² දීපානං ඉසසරං යොධ කාරයෙ,
එතස්ස කඤ්ඤදාසස්ස කලං නාගසනති සොළසිං³.

කඤ්ඤදාසස්ස විමානං.

4. 6

730. අභිකකනොන වණ්ණණන යා තං තිට්ඨසි දෙවතෙ,
මහාසෙනති³ දීපා සබ්බා ඔසධි විය තාරකා
731. තස්සා තෙ නවවමානාය අඛමචෙතති සබ්බයො,
දිබ්බා සද්දා නිවජරතති සවණියා මනොරමා
732. තස්සා තෙ නවවමානාය අඛමචෙතති සබ්බයො,
දිබ්බා ගන්ධා පවායනති සුවිගන්ධා මනොරමා
733. විවිතමානා කායෙන යා වෙණිසු පිළුන්ධා,
තෙසං සුයති නිගෙසාසො තුරියෙ පඤ්ඤිතෙ යථා
734. වටංසකා වාතබ්බා වාතෙන සමපකමිති,
තෙසං සුයති නිගෙසාසො තුරියෙ පඤ්ඤිතෙ යථා
735. යාපි තෙ සිරසමි මාලා සුවිගන්ධා මනොරමා,
වාති ගන්ධා දීපා සබ්බා රුකෙඛා මඤ්ඤුසකො යථා
736. ඝායසෙ තං සුවිං ගන්ධං රූපං පසසයි අමානුසං,
දෙවතෙ සුවිසිදාචිකඛි කිසස කමමසසිදං ඵල³නති
737. සාවතීයං මය්හං සධි හදනොන
සඛ්ඝස්ස කාරෙසි මහාවිහාරං.
තත්පසසනානා අභමනුමොදිං
දිස්වා අගාරඤ්ඤ පියඤ්ඤ මෙන.
738. තායෙව මෙ සුඤ්ඤාමොදනාය
ලඤ්ඤා විමානං අඛතුතං දස්සනොයාං
සමනානතො සොළස යොජනානි
වෙහාසයං ගවජති ඉදධියා මම
739. කුටාගාරා නිවෙසා මෙ විහතා හාගසො මීදා,
දද්දලමානා ආහනති සමනානා සතයොජනං.

1. හෙමකපන නිවසයා - PTS
2. වතුනමපි ව - කප්ථි.
3. මහාසෙනති - කප්ථි.

728. ශ්‍රේෂ්ඨ වූ රියනිස් වැනි දළ ඇති ධාමස්ව පරාක්‍රමයෙන් වැඩෙන රුවන් මුවා ගෙල බරණින් සැරසූ රන්ඵබු ඇත් අබරණින් භොධනා සියයක් හෙවෙත ඇත්හු මේ කැඳයින් ඵලයෙහි සොළොස්වැනි කලාවෙන් කලාවකුණු නො අගිත්.

729. මෙලොව යමෙක් සිවුමහදිවසිනට අධිපති සක්විතිරජබව කෙරේද, එය මේ කැඳ යුත් ඵලයෙහි සොළොස්වැනි කලාවෙන් කලාවකුණු නො අගී.

කක්‍ෂිකදසිකා විමාන යි.

4. 6

730. (එමබා) දෙවියුව, යම්බඳුවූ තෝ මනා රුසිරෙන් සියලු දහ දිගුත් බබුළුවන්නී දවහත් තරුව සේ සිටිනෙහි.

731. නටන්නා වූ ඒ තිගේ අභපසහින් කන්කලු වූ මනරම් දිවා ශබ්දයෝ සචිත්‍රකාරයෙන් නික්මෙති.

732. නටන්නාවූ ඒ තිගේ අභ පසහින් පිරිසුදු සුවඳැති මනරම් වූ දිවසුවද සචිත්‍රකාරයෙන් හමයි.

733. තිගේ ගරිරය සැලෙන කල්හි කෙස් වෙණියෙහි යම් පළඳනාවෝ වෙත් ද, ඔවුන්ගේ ශබ්දය පසහතුරුනද සේ ඇසේ.

734. මද සුළඟින් සැලෙන සුළඟින් වෙසෙසින් සැලෙන මුදුන් මල්කඩහු වෙත් ද, ඔවුන්ගේ ශබ්දය පසහතුරුනද සේ ඇසේ.

735. තිගේ හිසෙහි 'පිච්ඡුරු සුවඳැති මනරම් වූ යම් මල්දමෙක් වේද, එහි සුවද (සුපිපි) මක්‍ෂණයක වෘක්කය සේ සියලු දිගුත් පැතිර හමයි.

736. ඒ පිච්ඡුරු සුවද ආසාණය කෙරෙහි, ඒ දිවාමය වූ රූපය දකිති. (එමබා) දෙවියුව, මා විසින් විවාරන ලද්දී මේ විසාකය කිනම් කර්මයක්හුගේ දැයි කියව.

737. වහන්ස, මාගේ යෙහෙළි (වූ විසාබා) තොමෝ සැවැත්නුවර සඞ්ඝයා උදෙසා මහවෙහෙරක් කරවූ ය. එහි පහන් වූ මම ඒ මහත් වූ ප්‍රාසාදය ද මව ප්‍රිය වූ බුද්ධප්‍රමුඛ සඞ්ඝයා උදෙසා කළ එබඳු මහාධනපරිත්‍යාගය ද දැක පින් අනුමෝදන් වීම.

738. ඒ මාගේ පිරිසුදු අනුමොදනායෙන් දකුම්කලු අසිරිමත් මේ විමන ලබන ලදී. මාගේ පුණ්‍යාර්ථයෙන් (ඒ විමන) අභසෙහි භාත්පස සොළොස් යොදුන් තැන් පැතිර පවතී.

739. කොටස් විසින් බෙදූ ප්‍රමාණවත් කරන ලද කුච්ඡෙවල් ඇති බබළන මාගේ නිවෙස්හු භාත්පස සියක් යොදුන් තැන් බබළත්.

740. පොකුණරඤ්ඤා ව මෙ එසු පුටුලොමනියෙව්නා,
අවෙණාදිකා විපසනනා යොණ්ණවාලුකසත්තා
741. නානාපද්‍රමසඤ්ඤානා පුණ්ඩරිකසමොතනා,
සුරභි සමපවායනති මනුඤ්ඤා මාචතෙරිනා
742. ජමබ්‍රයො පනසා තාලා නාළිකෙරවනානි ව,
අනෙයා නිවෙසනෙ ජාතා නානා රුකඛා අරොපිමා
743. නානා තුරියසඛසුට්ඨං අවජරාගණසොසිතං,
යො'පි මං සුපිනෙ පසෙස සො'පි විනො සියා නරො
744. එතාදිසං අඛුතං දස්සනීයං¹ විමානං සබ්බතො පභං,
මම කචෙමිති නිබ්බතං අලං පුඤ්ඤානි කාතවෙති
745. තායෙව නෙ සුඤ්ඤාමොදනාය
ලභං විමානං අඛුතං දස්සනීයං
යා වෙව සා දනමදසි නාරි
තස්සා ගතීං මුඛි කුභිං උපපන්නා සා ති
746. යා සා අහු මඤ්ඤං සඛි හදනෙත
සඛ්‍යස්ස කාරෙසි මහාවිහාරං
විඤ්ඤානධම්මා සා අදසි දනං
උපපන්නා* නිම්මාණරතීසු දෙවෙසු
647. පජාපති තස්ස සුනිමිතස්ස
අවිනතියො කමමවිපාකො තස්සා
යමෙතං පුට්ඨසි කුභිං උපපන්නා සා'ති
තං නෙ වියාකාසිං අනඤ්ඤාපා අභං
748. තෙතති අඤ්ඤාපි* සමාදපෙර
සඛ්‍යස්ස දුනානි දදර ව්‍යතා
ධම්මඤ්ඤා සුඤ්ඤා පසන්නමානසා
සුදුලලොහො ලද්ධා මනුස්සලාහො
749. යං මඤ්ඤං මඤ්ඤාධිපතනාදෙසයි⁴
බ්‍රහ්මස්සරො කඤ්ඤාන සනතිහත්තවො
සඛ්‍යස්ස දුනානි දදර ව්‍යතා
මහපථලා යසු හවතති දකඛිණා

1. අඛුත දස්සනෙයාං - මජ්ඣං.

2. උපපන්නා - සිද්ධි

3. තෙතහඤ්ඤාපි - මජ්ඣං.

4. මඤ්ඤාධිපති අදෙසයි - මජ්ඣං.

740. මෙහි මට දිවමසුන් විසින් සෙවුනා නො කැමැතිණි පිරිසුදු දිය ඇති රන්වන් වැලි ඇතුරු පොකුණ ද වෙති.

741. නොයෙක් පියුමෙන් වැසුණු හෙල පියුමෙන් භාත්පස පැතුරුණු මනරම් වූ පවතින් කම්පිත වූ පිරිසුදු සුවඳ හමයි.

742. දඹ කොස් තල් පොල් වනයෝ ද රොපණය නොකළාවූ ම නොයෙක් වෘක්ෂයෝ ද නිවෙස් තුළ හටගත්තාහ.

743. නන්තුරු රැවින් භඬ නැඟුණු දෙවභනන් විසින් සෝමිත වූ මා යමෙක් සිහිනෙන් දකින්නේ ද, ඒ මිනිස් තෙමේ ද ප්‍රීත වන්නේය.

744. මෙබඳු අසිරිමත් දකුම්කලු වූ සියලු ලෙසින් පැහැපත් වූ විමානය මාගේ කුශලකර්මයෙන් උපන්නේ ය. එහෙයින් පින් කිරීම සිදුසු ය.

745. කීමේ ඒ පිරිසිදු අනුමෝදනාවෙන් ලක් විමන අසිරිමත් ය. දකුම්කලු ය. යම් ඒ ස්ත්‍රියක් තොමෝ දන් දුන්නී ද, ඔ තොමෝ කොහි උපන්නී දැයි ඇගේ ගතිය කියව.

746. වහන්ස, ඒ මාගේ යම් යෙහෙළියක් තොමෝ සඬායා උදෙසා මහවෙහෙරක් කරවූ ද, පිළිවිදි සිවුසස් දහම් ඇත්තී දන් දුන්නී ද, ඔ තොමෝ නිමාණුරතී නම් දෙවියන් අතර උපන්නී ය.

747. (ඔතොමෝ) ඒ සුනිමිත දෙවිදුන්ගේ බිරිඳ වූවා ය. ඇයගේ කර්මවිපාකය නො සිතිය හැකි ය. ඔතොමෝ කොහි උපන්නී දැ යි මේ යමක් විචාරහි ද, එය තොපට මම ඇති සැටියෙන් පැවැසිමි.

748. එ කරුණෙන් සෙස්සන් ද කුසල් දහමිහි සමාදන් කරවූ : සතුටු වූවාහු සඬායාට දන්දෙවූ. පැහැදුණු සිතැත්තෝ දහම් ද අසවූ. අතිශයින් දුර්ලභ වූ මනුෂ්‍යාභිය ලද්දේ (ද එහෙයින්).

794. බ්‍රහ්මඤ්ච ඇති රන්වන්සිව් ඇති බුදුරජාණන් වහන්සේ යම් සුගතිගාමී මාර්ගයක් ශ්‍රේෂ්ඨ යයි වදාළයෙක් ද, යමකු විෂයෙහි දක්ෂිණා තොමෝ මහත්ඵල වන්නී ද (භෙසි) සතුටු වූවාහු ඒ සහනට දන් දෙවූ.

750. යෙ පුග්ගලා අට්ඨ සතං පසන්ථා
වික්ඛාරි එතානි යුගානි භොගති
තෙ දක්ඛිණෙය්‍යා සුගතස්ස සාවකා
එතෙසු දින්නානි මහපුලානි
751. වික්ඛාරො ව පටිපන්නා වික්ඛාරො ව එලෙ ධීතා,
එස සංඛේ උජුහුතො පඤ්ඤාපිලසමාහිතො
752. යජමානානං මනුස්සානං පුඤ්ඤාපෙක්ඛාන පාණිනං,
කරොතං ඔපධිකං පුඤ්ඤං සංඛේ දින්නං මහපථලං
753. එසො හි සංඛේ විපුලො මහග්ගතො
එසපපමෙය්‍යා උද්ධිව සාගරො
එතෙහි සෙට්ඨා නරචීරසාවකා
පහලිකරා ධම්මමුදිරයන්ති
754. තෙසං සුදින්නං සුග්‍රතං සුධිට්ඨං
යෙ සංඛමුද්දීස්ස දදන්ති දනං
සා දක්ඛිණා සංඛගතා පතිට්ඨිතා
මහපථලා ලොකවිදුන වණ්ණිතා
755. එතාදිසං යඤ්ඤමනුස්සරන්තා
යෙ වෙදජාතා විචරන්ති ලොකෙ
වීනෙය්‍ය මචෙජරමලං සමුලං
අනිජ්ඣා සංගමුපෙජති යානන්ති

විහාරවිමානං.

භාණ්ඩාරං දුතියං.

4. 7

756. අභික්ඛන්තොන වණ්ණණිකා යා තං කිට්ඨසි දෙවතෙ,
ඔහාසෙත්ති දියා සංඛා ඔසධි විය තාරකා
757. කොන තෙ තාදියො වණ්ණණිකො කොන තෙඉධම්පකාති,
උප්පජ්ජන්ති ව තෙ භොගා යෙ කෙථි මනසො පියා
758. පුච්ඡාමි තං දෙවි මහානුභාවෙ
මනුස්සභූතා කිමකාසි පුඤ්ඤං
කොනාසි එවං ජලිතානුභාවා
වණ්ණණිකා ව තෙ සංඛදියා පහාසති*ති

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 17,271 හි ඇතුළත් කර ඇත.

750. බුද්ධාදි සත්පුරුෂයන් විසින් පසස්නාලද යම් ආයාසී පුද්ගලයෝ වෙත් ද, ඔහු අවදෙනෙකි. තෙල යුගයෝ සතර දෙනෙකි. බුදුරදුන්ගේ ශ්‍රාවක වූ ඒ ආයාසී පුද්ගලයෝ දක්ෂිණාවට නිස්සහ. මුත්තවහන්සේ කෙරෙහි දෙනලද දනයෝ මහත්ඵල වෙත්.

751. මාර්ගසථයෝ සිවුදෙනෙක, ඵලසථයෝ සිවු දෙනෙක, මේ සඛ්‍ය තෙමේ සෘජු වූයේ යැ. (ආයාසී වූ) ප්‍රඥාශීලසමාධි ඇත්තේ යැ.

752. යම් සභරුවනක් කෙරෙහි දුන් දෙය පින්පල කැමැති ව දන් දෙන්නා වූ මිනිසුන්ට මහත්ඵල වේ ද, (ඵබ්බ) ප්‍රතිසන්ධි ප්‍රවෘත්ති විපාක දෙන පින් කෙරේවා.

753. මේ සඛ්‍ය තෙමේ ගුණයෙන් මහත්ඛට්ට ගියේ ය. (ඵලවිපුල-කියට හෙතුභාවයෙන්) විපුල වූයේ ය. මේ සඛ්‍ය තෙමේ උද්ධි නම් සාගරය සේ ගුණයෙන් පමණ නොකටහැක්කේ ය. ලොවට නැණලු කරන්නා වූ තෙල ශ්‍රේෂ්ඨ වූ නරවීරශ්‍රාවකයෝ ම නිවන්මහ දක්වත්.

754. යම් කෙනෙක් සඟුන් උදෙසා දන් දෙත් ද, ඔවුන් විසින් (ඵය) මැනැවින් දෙනලද ය. ගෙනවුත් පුදනලද ය. මහදන් විසින් යාග කරනලද ය. සඟුන් කෙරෙහි පිහිටියා වූ ඒ සඛ්‍යගත වූ දක්ෂිණා නොමෝ මහත්ඵල ඇතැ යි බුදුරජුන් විසින් වර්ණනා කරන ලදී.

755. හටගත් සොම්නස් ඇති යම් කෙනෙක් මුල් සහිත ව මසුරු මල දුරු කොට ලෝකයෙහි හැසිරෙත් ද, ඔහු නින්ද නො කරන ලද්දෝ සගලොවට පැමිණෙත්.

විහාරවිමාන යි.

දෙවන බණවර යි.

4. 7

756. (ඵමබා) දෙව්දූව, යම්බදු වූ තී මනා රුසිරෙන් සියලු දිගුත් බබුළුවන්හි දවහත් තරුව සේ සිටිනෙහි.

757. කවර හේතුවකින් තිට ඵබ්බ සිරුරු පැහැයෙන් වී ද? කවර පිනෙකින් තීගේ සුවරිතඵලය මෙහි සමෘද්ධි වේ ද? මන වඩන්නා වූ යමකිසි සම්පත්තීහු වෙත් ද, ඒ සම්පත්තීහු (කවර පිනෙකින්) තිට පහළ වෙත්ද?

758. මහත් අනුභාව ඇති දෙව්දූව, තී විහාරම් මිනිස් වුවා කවර පිනක් කෙළෙහි ද? තීගේ මේ සිරුරු පැහැය ද සියලු දිගුත් බබුළුවයි. කවර පිනෙකින් මෙබදු දිලියෙන පුණ්ණර්ධි ඇත්තී වෙහි ද.

759. සා දෙවතා අත්තමනා මොග්ගලානෙන පුච්ඡිතා,
පඤ්ඤා පුට්ඨා විශාකාසි යසස කම්මසිද්ධං ඵලානි
760. ඉන්ද්‍රිවරානං භස්සකං අභමදුසිං
භික්ඛුනො පිණ්ඩාය වරනාසස
ඵසිකානං උත්තතසම්මං
නගරවරෙ පණ්ණකතෙ රමෙම
761. තෙන මෙ තාදිසො වණ්ණෙන තෙන මෙ ඉධම්ජ්ඣති,
උපපජ්ජනති ච මෙ භොගා යෙ කෙව් මනසො පියා
762. අකඛාමී තෙ භික්ඛු මහානුභාව
මනුස්සගුතා යමහං අකාසිං,
තෙනමහි ඵවං ජලිතානුභාවා
වණ්ණෙන ච මෙ සබ්බදිසා පභාසති'ති (ඉන්ද්‍රිවරදුසිකා)
763. අභික්ඛාපෙන වණ්ණෙන යා කං තිට්ඨසි දෙවතෙ,
මහාසෙහනි දිසා සබ්බා ඔසධි විය තාරකා
764. කෙන තෙ තාදිසො වණ්ණෙන කෙන තෙ ඉධම්ජ්ඣති,
උපපජ්ජනති ච තෙ භොගා යෙ කෙව් මනසො පියා
765. පුට්ඨාමී තං දෙවි මහානුභාවෙ
මනුස්සගුතා කිමකාසි පුඤ්ඤං
කෙනාසි ඵවං ජලිතානුභාවා
වණ්ණෙන ච තෙ සබ්බදිසා පභාසති'ති
766. සා දෙවතා අත්තමනා මොග්ගලානෙන පුච්ඡිතා,
පඤ්ඤා පුට්ඨා විශාකාසි යසස කම්මසිද්ධං ඵලානි
767. නීලුපපලභස්සකං අභමදුසිං
භික්ඛුනො පිණ්ඩාය වරනාසස
ඵසිකානං උත්තතසම්මං
නගරවරෙ පණ්ණකතෙ රමෙම
768. තෙන මෙ තාදිසො වණ්ණෙන තෙන මෙ ඉධම්ජ්ඣති,
උපපජ්ජනති ච මෙ භොගා යෙ කෙව් මනසො පියා
769. අකඛාමී තෙ භික්ඛු මහානුභාව
මනුස්සගුතා යමහං අකාසිං
තෙනමහි ඵවං ජලිතානුභාවා
වණ්ණෙන ච මෙ සබ්බදිසා පභාසති'ති (නීලුපපලදුසිකා)
770. අභික්ඛාපෙන වණ්ණෙන යා කං තිට්ඨසි දෙවතෙ,
මහාසෙහනි දිසා සබ්බා ඔසධි විය තාරකා

759. මුගලන් තෙරුන් විසින් පුළුවස්නාලද ඒ දෙවියු තොමෝ තුටුසින් ඇත්තී මේ පුණ්‍යඵලය යම් කවර කර්මයක්හුගේ දැ යි (මෙසේ) පැවසූ ය.

760. මම එසිකාර උස්බිම් පෙදෙසක පිහිටි මනරම් වූ උතුම් පණ්ණකක නම් නුවර පිටු පිණිස හැසිරෙන භික්ෂුනම්භට ඇයළු මල් කලඹක් දුනිමි.

761. ඒ පිනෙන් මාගේ සිරුරු පැහැය එබඳු වෙයි. ඒ පිනෙන් මාගේ සම්පත්තිය මෙහි සමෘද්ධි වෙයි. මන වඩන්නා වූ යම්කිසි සම්පත්තීහු වෙන් ද, ඒ සම්පත්තීහු මට පහළ වෙත්.

762. මහත් අනුභාව ඇති ශ්‍රමණයන් වහන්ස, මිනිස් දුටුක් වූ මම යම් පිනක් කෙළෙමි ද? (එය) ඔබට කියමි. එයින් මෙසේ දිලියෙන පුණ්‍යර්ථි ඇත්තී වෙමි. මාගේ සිරුරුපැහැය ද සියලු දිගුන් බබුළුවයි. (ඉන්දිවරදයිකා)

763. (එම්බා) දෙවිදුව, යම්බඳුවූ තෝ මනා රුසිරෙන් සියලු දිගුන් බබුළුවන්නී දවහන් තරුව සේ සිටිනෙහි.

764. කවර හේතුවකින් තිට එබඳු සිරුරු පැහැයක් වී ද? කවර පිනෙකින් තිගේ සුවරිතඵලය මෙහි සමෘද්ධි වෙ ද? මන වඩන්නා වූ යම්කිසි සම්පත්තීහු වෙන් ද, ඒ සම්පත්තීහු(කවර පිනෙකින්) තිට පහළ වෙත් ද?

765. මහත් අනුභාව ඇති දෙවිදුව, තී විචාරමි. මිනිස් වූවා කවර පිනක් කෙළෙහි ද? තිගේ සිරුරු පැහැය ද සියලුදිගුන් බබුළුවයි. කවර පිනෙකින් මෙබඳු දිලියෙන පුණ්‍යර්ථි ඇත්තී වෙහි ද?

766. මුගලන් තෙරුන් විසින් පුළුවස්නාලද ඒ දෙවියු තොමෝ තුටුසින් ඇත්තී මේ පුණ්‍යඵලය යම් කවර කර්මයක්හුගේ දැ යි (මෙසේ) පැවසූ ය.

767. මම එසිකාර උස් බිම් පෙදෙසක පිහිටි මනරම් වූ උතුම් පණ්ණකක නම් නුවර පිටු පිණිස හැසිරෙන භික්ෂු නම්භට නිලුපුල් කලඹක් දුනිමි.

768. ඒ පිනෙන් මාගේ සිරුරු පැහැය එබඳු වෙයි. ඒ පිනෙන් මාගේ සම්පත්තිය මෙහි සමෘද්ධි වෙයි. මන වඩන්නා වූ යම්කිසි සම්පත්තීහු වෙන් ද, ඒ සම්පත්තීහු මට පහළ වෙත්.

769. මහත් අනුභාව ඇති ශ්‍රමණයන්වහන්ස, මිනිස් දුටුක් වූ මම යම් පිනක් කෙළෙමි ද, (එය) ඔබට කියමි. එයින් මෙසේ දිලියෙන පුණ්‍යර්ථි ඇත්තී වෙමි. මාගේ සිරුරු පැහැය ද සියලු දිගුන් බබුළුවයි. (නිලුපුල්දයිකා)

770. (එම්බා) දෙවිදුව, යම්බඳුවූ තෝ මනා රුසිරෙන් සියලු දිගුන් බබුළුවන්නී දවහන් තරුව සේ සිටිනෙහි?

771. කෙන නෙ තාදියො වග්ගෙණ කෙන නෙ ඉධම්ජකිති,
උපපජ්ජති ච නෙ භොගා යෙ කෙවි මනසො පියා
772. පුච්ඡාමි තං දෙවි මහානුභාවෙ
මනුස්සගුතා කිමකාසි පුඤ්ඤං
කෙනාසි එවං ජලිතානුභාවා,
වග්ගෙණ ච නෙ සබ්බදියා පහාසති'ති
773. සා දෙවතා අත්තමනා මොග්ගලොත්තන පුච්ඡිතා,
පඤ්ඤං පුට්ඨා වීයාකාසි යස්ස කම්මසිද්ධං එල'නති
774. ඔදනමුලකං හරීතපත්තං
උදකසමීං සරෙ ජාතං අභමදයි.
භික්ඛුනො පිණ්ඩාය වරන්තස්ස
එසිකානං උත්තතසමීං
නගරවරෙ පණ්ණකතෙ රමෙමි
775. තෙන මෙ තාදියො වග්ගෙණ තෙන මෙ ඉධම්ජකිති,
උපපජ්ජති ච මෙ භොගා යෙ කෙවි මනසො පියා
776. අසමාමි නෙ භික්ඛු මහානුභාව
මනුස්සගුතා යමහං අකාසිං
තෙනමහි එවං ජලිතානුභාවා
වග්ගෙණ ච මෙ සබ්බදියා පහාසති'ති (ඔදනමුලදයිකා)
777. අභික්ඛනන්තො වග්ගෙණන යා තං තිට්ඨයි දෙවතෙ.
මහාසෙසාහි දියා සබ්බා ඔසධි විය තාරකා
778. කෙන නෙ තාදියො වග්ගෙණ කෙන නෙ ඉධම්ජකිති,
උපපජ්ජති ච නෙ භොගා යෙ කෙවි මනසො පියා
779. පුච්ඡාමි තං දෙවි මහානුභාවෙ
මනුස්සගුතා කිමකාසි පුඤ්ඤං
කෙනාසි එවං ජලිතානුභාවා
වග්ගෙණ ච නෙ සබ්බදියා පහාසති'ති
780. සා දෙවතා අත්තමනා මොග්ගලොත්තන පුච්ඡිතා,
පඤ්ඤං පුට්ඨා වීයාකාසි යස්ස කම්මසිද්ධං එල'නති
781. අහං සුමනා සුමනස්ස සුමනමකුළාති
දත්තවග්ගෙණති අභමදයි.
භික්ඛුනො පිණ්ඩාය වරන්තස්ස
එසිකානං උත්තතසමීං
නගරවරෙ පණ්ණකතෙ රමෙමි

771. කවර හේතුවකින් තිට එබඳු සිරුරු පැහැයෙන් වී ද? කවර පිනෙකින් තිගේ සුවරිතඵලය මෙහි සමෘද්ධිවේ ද? මන වඩන්නා වූ යම්කිසි සම්පත්තිහු වෙන් ද ඒ සම්පත්තිහු කවර පිනෙකින් තිට පහළ වෙන් ද?.

772. මහත් අනුභාව ඇති දෙව්දූව, තී විචාරම්. මිනිස් වූවා කවර පිනක් කෙළෙහිද? තිගේ මේ සිරුරු පැහැය ද සියලු දිගුන් බබුළුවයි. කවර පිනෙකින් මෙබඳු දිලියෙන පුණාර්ධි ඇත්තී වෙහි ද?

773. මුගලන් තෙරුන් විසින් පුළුවස්නාලද ඒ දෙව්දු නොමෝ තුටුසින් ඇත්තී මේ පුණාර්ඵලය යම් කවර කර්මයක්හුගේ දැ යි (මෙසේ) පැවසූ ය.

774. මම එසිකා රට උස්බිම් පෙදෙසක පිහිටි මනරම් වූ උතුම් වූ පණ්ණකක නම් නුවරැ පිටු පිණිස හැසිරෙන භික්ෂුනමක්හට විල්දියෙහි හටගත් පලාවන් මිණිපත් ඇති සුදුමුල් ඇති පිපුම් කළඹක් දුනිමි.

775. ඒ පිනෙන් මාගේ සිරුරු පැහැය එබඳු වෙයි, ඒ පිනෙන් මාගේ සම්පත්තිය මෙහි සමෘද්ධි වෙයි. මන වඩන්නා වූ යම්කිසි සම්පත්තිහු වෙන් ද; ඒ සම්පත්තිහු මට පහළ වෙන්.

776. මහත් අනුභාව ඇති ශ්‍රමණයන් වහන්ස, මිනිස් දූවක් වූ මම යම් පිනක් කෙළෙමි ද. (එය) ඔබට කියමි. එයින් මෙසේ දිලියෙන පුණාර්ධි ඇත්තී වෙමි. මාගේ සිරුරු පැහැය ද සියලු දිගුන් බබුළුවයි. (ඔදනමුලදයිකා)

777. (එම්බා) දෙව්දූව, යම්බඳු වූ තෝ මනා රුසිරෙන් සියලු දිගුන් බබුළුවන්නී දවහන් තරුව සේ සිටිනෙහි.

778. කවර හේතුවකින් තිට එබඳු සිරුරු පැහැයෙන් වී ද? කවර පිනෙකින් තිගේ සුවරිතඵලය මෙහි සමෘද්ධි වේ ද? මන වඩන්නා වූ යම්කිසි සම්පත්තිහු වෙන් ද, ඒ සම්පත්තිහු කවර පිනෙකින් තිට පහළ වෙන් ද?.

779. මහත් අනුභාව ඇති දෙව්දූව, තී විචාරම්. මිනිස් වූවා කවර පිනක් කෙළෙහි ද? තිගේ මේ සිරුරු පැහැය ද සියලු දිගුන් බබුළුවයි. කවර පිනෙකින් මෙබඳු දිලියෙන පුණාර්ධි ඇත්තී වෙහි ද?.

780. මුගලන් තෙරුන් විසින් පුළුවස්නාලද ඒ දෙව්දු නොමෝ තුටුසින් ඇත්තී මේ පුණාර්ඵලය යම් කවර කර්මයක්හුගේ දැ යි (මෙසේ) පැවසූ ය.

781. සුමනා නම් වූ මම එසිකා රට උස්බිම් පෙදෙසක පිහිටි මනරම් වූ උතුම් පණ්ණකක නම් නුවරැ පිටු පිණිස හැසිරෙන මනා සිතැති භික්ෂුනමක්හට ලියු ඇත්දළ පැහැඇති දැසමන් මල්කැකුළු දුනිමි.

782. තෙන මෙ තාදිසො වණ්ණණං තෙන මෙ ඉධමිජ්ඣති,
උපපජ්ජන්ති ච මෙ භොගා යෙ කෙවි මනසො පියා
783. අසාමි තෙ භික්ඛු මහානුභාව
මනුස්සභූතා යමහං අකාසිං
තෙනමහි එවං ජලිතානුභාවා
වණ්ණණං ච මෙ සබ්බදිසා පභාසති¹ති (සුමනමකුළුදයිකා)

වතුරිසිවිමානං.

4. 8

784. දිබ්බංතෙ අඤ්චනං රමමං පාසාදෙත්ව මහලලකො,
නානා තුරියසධ්දුට්ඨා අවජරාගණං සොසිතො
785. පදිපො වෙත්ව ජලති නිච්චං සොවණ්ණණමයො මහා,
දුස්සඵලෙහි රුකෙකිති යමනා පරිවාරිතො
786. තෙන තෙ තාදිසො වණ්ණණං තෙන තෙ ඉධමිජ්ඣති,
උපපජ්ජන්ති ච තෙ භොගා යෙ කෙවි මනසො පියා
787. පුච්ඡාමි තං දෙවි මහානුභාවෙ
මනුස්සභූතා කිමකාසි පුඤ්ඤං
තෙනාසි එවං ජලිතානුභාවා
වණ්ණණං ච තෙ සබ්බදිසා පභාසති¹ති
788. සා දෙවතා අක්කමනා මොග්ගලානෙන පුච්ඡිතා,
පඤ්ඤං පුට්ඨා වීයාකාසි යසස කම්මසයිදං එල¹නති
789. අහං මනුසෙසසු මනුස්සභූතා
පුරිමාය ජාතියා මනුස්සලොකෙ
විහාරං සබ්බස්ස කාරෙසිං අමෙකිති පරිවාරිතං.
790. පරියොසිතෙ වීහාරෙ කාරෙතෙන නිට්ඨිතෙ මහෙ,
අමෙක අච්ඡාදයිත්වාන¹ කතා දුස්සමයෙ එලෙ
791. පදිපං තත්ව ජාලෙත්වා භොජයිත්වා ගණ්ණකමං,
නියාදෙසිං තං සබ්බස්ස පසන්තා සෙති පාණිති
792. තෙන මෙ අඤ්චනං රමමං පාසාදෙත්ව මහලලකො,
නානාතුරිය සධ්දුට්ඨා අවජරාගණං සොසිතො

1. අමෙකිති ජදයිත්වාන - මජ්ඣං.

782. ඒ පිනෙන් මාගේ සිරුරු පැහැය එබඳු වෙයි. ඒ පිනෙන් මාගේ සම්පත්තිය මෙහි සමෘද්ධි වෙයි. මන වඩන්නා වූ යම්කිසි සම්පත්තිය වෙත්ද, ඒ සම්පත්තිය මට පහළ වෙත්.

783. මහත් අනුභාව ඇති ශ්‍රමණයන් වහන්ස, මිනිස් දූවක් වූ මම යම් පිනක් කෙළෙමිද, (එය) ඔබට කියමි. එයින් මෙසේ දිලියෙන පුණාර්ධි ඇත්තී වෙමි. මාගේ සිරුරු පැහැය ද සියලු දිගුන් බබුළුවයි. (සුමනමකුදැයිකා)

චතුර්ත්විමාන යි.

4. 8

784. (එම්බා දෙවියුව) තිගේ දිව්‍යමය වූ අභිවනය සිත්කලු ය. මෙහි නොයෙක් තුරු රැවින් සොහින වූ අපයරා සමූහයා විසින් හඬ නැගුණු මහත් වූ පහයෙක් වෙයි.

785. මෙහි රන්මුවා මහපහනෙක් නිතර දිලෙයි. හාත්පස වස්ත්‍රමය එලඳැති වක්ෂයන්ගෙන් පිරිවරන ලද්දේ ය.

786. කවර හෙතුවකින් තිට මෙබඳු සිරුරු පැහැයක් වීද? කවර පිනෙකින් තිගේ සුවරිතඵලය මෙහි සමෘද්ධි වේද? මන වඩන්නා වූ යම්කිසි සම්පත්තිය වෙත්ද, ඒ සම්පත්තිය (කවර පිනෙකින්) තිට පහළ වෙත්ද?

787. මහත් අනුභාව ඇති දෙවියුව, තී. විචාරමි. මිනිස් දූවා කවර පිනක් කෙළෙහිද? තිගේ මේ සිරුරු පැහැයද සියලු දිගුන් බබුළුවයි. කවර පිනෙකින් මෙබඳු දිලියෙන පුණාර්ධි ඇත්තී වෙහිද?

788. මුගලන් තෙරුන් විසින් පුළුවස්නාලද ඒ දෙවියු තොමෝ තුටුසින් ඇත්තී මේ පුණාර්ඵලය යම් කවර කර්මයක්හුගේ ද යි (මෙසේ) පැවැසූ ය.

789. මම පෙර අත්බැව්හි මිනිස්ලොවැ මිනිසුන් අතර මිනිස් දූවක් වූවා අඹරුක්වලින් පිරිවැරුණු විහාරයක් සඟුන්ලදෙසා කරවිමි.

790. විහාරය නිමි කල්හි පූජාව නිමි කල්හි වස්ත්‍රමයඵල කොට අඹරුක් සරසා,

791. එහි පහනක් දල්වා උතුම්වූ සඤ්ඤා වළඳවා පහන් වූවා සියකින් එය සඤ්ඤාව පිළිගැන්විමි.

792. (වහන්ස) එයින් මාගේ අභිවනය සිත්කලු ය. මෙහි නොයෙක් තුරු රැවින් හඬ නැගුණු දිව්‍යපයරා සමූහයෙන් සොහින වූ මහත් පහයෙක් වෙයි.

793. පදිපො වෙසු ජලති තිච්චං සොවණ්ණමයො මහා,
දුස්සඵලෙහි රුකෙති සමනාං පරිවාරිතො
794. තෙන මෙ තාදිසො වණ්ණො තෙන මෙ ඉධම්ජකිති,
උපපජ්ජති ච මෙ භොගා යෙ කෙවි මනසො පියා
795. අකකම්මෙ හිකු මහානුභාව
මනුස්සභූතා යමහං අකාසිං
තෙනමහි ඵලං ජලිතානුභාවා
වණ්ණො ච මෙ සබ්බදිසා පහාසති*ති

අමච්චිමානා:.

4. 9

796. පිතවසෙ පිතධරෙ පිතාලඤ්ඤාරභුසිතෙ,
පිතවජ්ජනලික්ඛතං පිතඋප්පලමාලිනි¹
797. පිතසාසාදසයනෙ පිතාසනෙ පිතභාජනෙ,
පිතජනෙ පිතරජෙ පිතසෙස පිතච්ඡනෙ.
798. කිං කමමකරි හදෙ පුබ්බෙ මානුසකෙ හවෙ,
දෙවනෙ පුට්ඨිකාවිකම් කිසං කමමසිදං ඵල*හති.
799. කොසාතකි නාම උතථි හනෙත කිත්තං අනභිජ්ජකිතා,²
තසිං වතාරි පුප්ඵානි ධූපං අභිභරිං අහං.
800. සජ්ඣි සරිරවුද්දිසං විපසනෙතන වෙනසා,
නාසං මග්ගං අවෙකම්බසං තදග්ගමනසා³ සති.
801. තතො මං අවධි ගාථි ධූපං අප්පත්තමානසං,
තඤ්ඤාහං අභිසංඝෙය්‍යං භියො නුත ඉතො සියා.
802. තෙන කමමන දෙවිඤ්ඤා මසවා දෙවකුඤ්ඤරා,
පහාය මානුසං දෙහං තථ සභවාතමාගතාති⁴
803. ඉදං පුජා තිදසාධිපති මසවා දෙවකුඤ්ඤරො,
තාවතිංසෙ පසාදෙගොගා මාතලිං ඵතදමුච්ඡිති.

1. පිතාලමාලිනි, - සා,
පිතාලමාලිනි - PTS.

2. කිත්තං අනභිජ්ජකිතං - මජ්ඣං.
තදග්ගමනසා - සා,
තදග්ගමනසා - සා,
තදග්ගමනසා - සා,

4. සභවාතමාගතාති - මජ්ඣං.

793. මෙහි රන්මුවා මහ පහනෙක් නිතර දිලෙයි. භාත්පස වස්ත්‍රමය එල ඇති වෘක්ෂයන්ගෙන් පිරිවැරුණේ ය.

794. ඒ පිනෙන් මාගේ සිරුරු පැහැය එබඳු වෙයි. ඒ පිනෙන් මාගේ සම්පත්තිය මෙහි සමෘද්ධි වෙයි. මන වඩන්නා වූ යම්කිසි සම්පත්තිහු වෙත් ද, ඒ සම්පත්තිහු මට පහළ වෙත්.

795. මහත් අනුභාව ඇති ශ්‍රමණයන් වහන්ස, මිනිස් දූවක් වූ මම යම් පිනක් කෙළෙමි ද, (එය) ඔබට කියමි. එයින් මෙසේ දිලියෙන පුණාර්ධි ඇත්තී වෙමි. මාගේ සිරුරු පැහැය ද සියලු දිගුන් බවුළුවයි.

අභව්‍යවිමාන යි.

4. 9

796. රන්වන් වත් ඇති රන්වන් දද ඇති රන්වන් අබරණින් සැරසුණු රන්සඳුන් අලෙවිදුන් සිරුරු ඇති රන්උපුල්මල් පැලඳි,

797. රන් පහයෙන් භා රනින් පිරිකෙව් කළ යහනින් හෙබි රන් ආසන ඇති රන්වන්බඳුන් ඇති රන්සත් ඇති රන්රිය ඇති රන්අසුන් ඇති රන් වල් වීදුනා ඇති.

798. සොදුර, තී පෙර මිනිස්ලොවැ කිනම් කුශලකර්මයක් කෙළෙහි ද? (එම්බා) දෙව්දූව, විචාරනලද්දී මේ කිනම් කර්මයක්හුගේ විපාකයක් ද යි කියව.

799. සක්රජතූමති, කෝසාතකී (වැටකොළ) යි ප්‍රසිද්ධ වැලක් ඇත්තේ ය. බලාපොරොත්තු රහිත වූ මම ඒ වැලේ මල් සතරක් බුදුරදුන්ගේ ධාතු චෛත්‍යය කරා ගෙන ගියෙමි.

800. ශාස්තෘන් වහන්සේගේ ධාතුශරීරය උදෙසා වෙසෙසින් පහන් සිකින් ඒ සැය කෙරෙහි ගිය සිත් ඇත්තී ඒ දෙන ආ මහ නො දක්කෙමි.

801. එහෙයින් (ඒ) දෙන සැය වෙත නො ගියසිත් ඇති (අසම්පූර්ණවූ පුජාමය මනාදෙළ ඇති) මා මැරී ය. ඉදින් මම ඒ පින් රැස් කෙළෙමි නම් මෙයට වඩා උතුම් සැපතක් වන්නේ යයි සිතමි.

802. දෙවෙන්ද්‍රය, මසවත්තම් දෙවොත්තමය, ඒ කර්මයෙන් මිනිස් සිරුර හැරැපියා ඔබගේ සහභාවයට පැමිණියා වෙමි.

803. කිදස් පුරට අධිපති වූ මසවත්තම් දෙවග්‍රෙකු තෙමේ මෙබස් තවතිසා වැසියන් පහදවනුයේ මාතලී දෙවපුත්තට මෙය කීයේ ය.

804. පසස මාතලි අවෙජරං වීතං කමමඵලං ඉදං,
අපසකම්පි කතං දෙය්‍යං පුඤ්ඤං භොති මහථලං.
805. නාථී වීරෙක පසතනමිති අප්පිකා¹නාම දකඛිණං,
තථාගතෙ වා සමුද්දො අථවා තස්ස සාවකෙ.
806. එහි මාතලි අමෙකපි භීයෙය්‍යා භීයෙය්‍යා මහෙමසෙ,
තථාගතස්ස ධාතුයො සුඛො පුඤ්ඤනාමුච්චයො.
807. තිදධංගො තිබ්බුතෙ වාපි සමෙ වීරෙක සමං ඵලං,
වෙනොපණ්ඩිගෙතුහි සත්තා ගච්ඡන්ති සුග්ගතිං.
808. බහුතනං² වත අත්ථාය උපපජ්ජන්ති තථාගතා,
යථ කාරං කරිස්වාන සග්ගං ගච්ඡන්ති දයකා,ති.

පිත විමානං.

4. 10

809. ඔහාසයිස්වා පඨවීං සදෙවකං
අතිරොචසි වජ්ජමසුරියා වීය
සිරියා ව වණ්ණණන යසෙන තෙජසා
මුහුචා ව දෙවෙ තිදසෙ සඉඤ්ඤකෙ.
810. පුච්ඡාමි තං උසලමාලධාරිණී
ආවෙළිණි කඤ්ඤාන සත්ත්භතතවෙ
අලඬකතෙ උත්තමවජ්ජධාරිණී
කා තං සුභෙ දෙවතෙ වජ්ජසෙ මම.
811. කීං තං පුරෙ කමමකාසි අත්තනා
මනුසසගුතා පුරිමාය ජාතියා
දනං සුවිණ්ණං අථ සිලසඤ්ඤමං.
කෙතුපපත්තා සුගතිං යසසිනී,
දෙවතෙ පුච්ඡිතාවිසබ්බ කිසස කමමසිදං ඵල'නති.
812. ඉදන්ති භගොත ඉමමෙව ගාමං
පිණ්ඩාය අකොක සරං උපාගමී
තතො තෙ උච්ඡ්වස්ස අද්ධං බණ්ඩිකං
පසන්නාවිත්තා අතුලාය පිතියා.

1. අපසකං - මජ්ඣ.

2. බහුතං - මජ්ඣ.

804. මාතලී, අසිරිමත් වූ විසිතුරු වූ මේ කර්මඵලය බලව, දියසුත්ත ස්වල්ප විසින් නමුත් දෙනලද්දේ ද (එහි) පින මහත්ඵල ඇත්තේ වේ.

805. තථාගත සම්බුදුන් කෙරෙහි හෝ උන්වහන්සේගේ සවිවන් කෙරෙහි හෝ සිත පහන් කළේහි දෙන දක්ෂිණා කොමෝ ස්වල්ප වූවා නම් නො වේ.

806. මාතලී, එව අපිදු තථාගතයන් වහන්සේගේ ධාතුන් වඩ වඩාත් පුදමු. පින් රැස්කිරීම සැප වේ.

807. ධරමාන බුදුරදුන් කෙරෙහිද පිරිනිව් බුදුරදුන් කෙරෙහිද සමසිත් ඇති කල්හි සම විපාක වේ. ඒ එසේ මැයි, වික්කප්පණ්ඩිය හේතුකොටගෙන සත්ත්වයෝ සුගතියට යෙත්.

808. යමකු කෙරෙහි පූජා සත්කාර කොට දයකයෝ සුගතියට යෙත් ද, (ඒ) තථාගතවරයෝ ඒකාන්තයෙන් ම බොහෝදෙනාට වැඩ පිණිස උපදිත්.

පිතවිමාන යි.

4. 10

809. (එම්බා දෙව්දූව තෝ) සඳ හිරු මෙන් අහස පොළොව එකලු කොට අතිශයින් බබළති. ශෝභාවෙන් ද ශරීර වණියෙන් ද පරිවාරයෙන් ද ස්වකීය අනුභාවයෙන් ද ඉන්ද්‍රියා සහිත තවතිසා වැසි දෙවියන් ඉක්මවා බබළන බ්‍රහ්මයා මෙනි.

810. උපුල්මල් දරන රුවන්මුවා මලින් නැඟුණු රැළි ඇති රන්වන් සිව් ඇති උතුම් වත් දරන සැරසුණු සොදුරු දෙව්දූව, මා වදනෙහි. (ඒ) තෝ කවරැයි විචාරමි.

811. තෝ පෙර අත්බැවිහි ඡිනිස්සුවක් වූවා කිනම් කර්මයක් කෙළෙහි ද? මැනවින් දන් දෙනලද්ද? නැතහොත් සිල් රක්තා ලද්ද? කුමකින් යසස් ඇතිව සුගතියෙහි උපන්නී වෙහි ද? (එම්බා) දෙව්දූව, විචාරනලද්දී මේ විපාකය කවර කර්මයක්හුගේ දැයි කියව.

812. වහන්ස, මෙකල්හි (හික්ෂුතමක්) පිටු පිණිස මේ ගමෙහි අප ගෙට එළඹියේ ය. ඉක්බිති උන්වහන්සේට පහන් සිතැත්ති ඉමහත් ප්‍රීතියෙන් උක්දඩුකඩක් පිදුවෙමි.

813. සංක්‍රමනං පටිභං අනුක්‍රමණෙන මමං
කතං නු උච්ඡ්‍ර වට්ඨකෙ අවාකිරි
නව්ඨකිතං තො පන බාදිතං මයා
සන්ධායා භික්‍ෂුසංසං සයං අදසහං.
814. කුසානං නව්දං ඉසාසරියං අපො මම
ඉතිසංසං¹ සංක්‍රමනං පරිභාසනෙ මමං
ලෙඩ්ධං ගහෙතො පහාරං අද්ධං මෙ
තතො වුතා කාලකතාමිති දෙවතා.
815. තදෙව කමමං කුසලං කතං මයා
සුඛංකාමි කමමං අනුභොමි අත්තනා
දෙවෙහි සද්ධං පරිවාරයාමහං
මොදමහං කාමගුණෙහි පඤ්ඤිති.
816. තදෙව කමමං කුසලං කතං මයා
සුඛංකාමි කමමං අනුභොමි අත්තනා
දෙව්දාගුණා නිදසෙහි රක්ඛිතා
සමපජිතා කාමගුණෙහි පඤ්ඤිති
817. එතාදියං පුඤ්ඤඵලං අනපපකං
මහාවිපාකා මම උච්ඡ්‍රදකඛිණං
දෙවෙහි සද්ධං පරිවාරයාමහං
මොදමහං කාමගුණෙහි පඤ්ඤිති.
818. එතාදියං පුඤ්ඤඵලං අනපපකං
මහාජ්ඣිකා මම උච්ඡ්‍රදකඛිණං
දෙව්දාගුණා නිදසෙහි රක්ඛිතා
සහසසනෙනෙතොරිව² නාදනෙ වනෙ.
819. කුචංකා හනෙත අනුකමපකං වීදං
උපෙච්ච වජ්ඣං කුසලංකා පුච්ඡිසං
තතො තෙ උච්ඡ්‍රක්‍රම අද්ධං බණ්ඩකං
පසන්නවිතො අතුලාය පිනියාති.

උච්ඡ්‍ර විමානං.

4. 11

820. අභිසංකතෙන වශෙණෙන යා තං තිට්ඨයි දෙවතෙ,
ඔහාසෙනති දියා සඛිං ඔසයි විය තාරකා.
821. කෙන තෙ තාදියො වශෙණො කෙන තෙ ඉධම්ඡකිති,
උපපජ්ජති ච තෙ භොගා යෙ කෙවි මනසො පියා.

1. ඉතිසංසං - PTS

2. සහසසනෙනෙතොරිය - කප්ථි

813. පසුව නැන්දණියෝ “යෙහෙළිය, උක්දඩුකඩ කොහි දමුවෙහි ද?” යි මා විචාළහ. එය මා විසින් බැහැර නො දමනලද. නො ද අනුභව කරන ලදී. මම සත්යන් කෙලෙස් ඇති භික්ෂුනමක්හට පිදුවෙමි.

814. ගෙහි මේ අධිපතිභාවය තිගේ ද, නැතහොත් මාගේ ද යි මෙසේ නැන්දණියෝ මට පරිභව කළහ. නැවත කැටක් ගෙන මට පහර දුන්හ. කල්ලරියකළා වූ මම එයින් සැව දෙවිදුවක් වූවා වෙමි.

815. මා විසින් ඒ කුශලකර්මය පමණක් කරන ලදී. තමා විසින් (කරන ලද) ඒ කුශලකර්මය කරණ කොටගෙන ම (මේ) සැප විඳිමි. මම දෙවියන් සමග හැසිරෙමි. මම පස්කම් ගුණයෙන් සතුටු වෙමි.

816. මා විසින් ඒ කුශල කර්මය පමණක් කරන ලද. තමා විසින් (කරන ලද) ඒ කුශල කර්මය කරණ කොට ගෙන (මේ) සැප විඳිමි. සත් දෙවිදුන් විසින් ගොපිත වූ තච්ඡිසා වැසි දෙවියන් විසින් රක්ෂා ලද මම පස්කම් ගුණයෙන් යුක්ත වූවා වෙමි.

817. මාගේ උක්දඩු පුජාව මහත් විපාක ඇත්තී ය. එයින් මෙබඳු අනල්ප වූ පුණ්‍යඵලයක් වෙයි. මම දෙවියන් සමග හැසිරෙමි. මම පස්කම් ගුණයෙන් සතුටු වෙමි.

818. ඒ මාගේ උක්දඩුපුජාව මහත් අනුභාව ඇත්තී ය. මෙබඳු අනල්ප වූ පුණ්‍යඵලයක් වෙයි. සක්දෙවිදුන් විසින් ගොපිත වූ තච්ඡිසාවැසි දෙවියන් විසින් රක්ෂා ලද මම නඳුන් වෙනෙහි සක්දෙවරජු මෙන් (ප්‍රීත වෙමි.)

819. වහන්ස, මම කාරුණික වූ නුවණැත්තා වූ ඒ ඔබ වෙත පැමිණ වැන්දෙමි. නිරෝග බව ද විචාළෙමි. ඉක්බිති පහන්සින් ඇති මම ඉමහත් ප්‍රීතියෙන් ඔබ වහන්සේට උක්දඩුකඩක් පුජා කෙළෙමි.

උච්ඡුච්චාන යි.

4. 11

820. (එමබා) දෙවිදුව, යම්බඳුවූ තෝ මනා රුසිරෙන් සියලු දිගුන් බබුළුවන්හි දවහත් තරුව සේ සිටිනෙහි.

821. කවර භේකුවකින් කිට මෙබඳු සිරුරු පැහැයක් වී ද? කවර පිනෙකින් තිගේ සුවරිතඵලය මෙහි සමාදා වෙ ද? මන වඩන්තා වූ යම්කිසි සම්පත්තීහු වෙන්ද, ඒ සම්පත්තීහු (කවර පිනෙකින්) කිට පහළ වෙත් ද?

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 17,271 හි ඇතුළත් කර ඇත.

822. පුට්ඨාමි තං දෙවි මහානුභාවෙ,
මනුසසගුතා කිමකාසි පුඤ්ඤං
කෙනාසි එවං ජලිතානුභාවා
වණ්ණණං ව මෙ සබ්බදිසා පභාසති'ති.
823. සා දෙවතා අක්කමනා මොග්ගලානෙන පුට්ඨිකා,
පඤ්ඤං පුට්ඨා වියාකාසි යසසි කම්මසසිදං එලං.
824. අහං මනුසසසු මනුසසගුතා
දිස්වාන සමණෙ සීලවනෙන
පාදනි වන්දිත මනං පසාදයි.
වික්කාමහං අඤ්ඤාමි අකාසි.
825. තෙන මෙ තාදිසො වණ්ණණං තෙන මෙ ඉධම්ඡකිති,
උපපජ්ජනති ව මෙ භොගා යෙ කෙවි මනසො පියා.
826. අකඛාමි තෙ භික්ඛු මහානුභාව
මනුසසගුතා යමහං අකාසි.
තෙනමහි එවං ජලිතානුභාවා
වණ්ණණං ව මෙ සබ්බදිසා පභාසති'ති.

වඤ්ඤා විමානං.

4. 12

827. අභික්කන්තොන වණ්ණණෙන යා තං කීට්ඨසි දෙවතෙ,
හතෙ පාදෙ ව¹ වීග්ගස්ස නව්වසි සුපවාදිතෙ.
828. තස්සා තෙ නව්වමානාය අඛණ්ඩකෙහි සබ්බසො,
දිබ්බා සඤ්ඤා නිවජරතති සවතීයා මනොරමා.
829. තස්සා තෙ නව්වමානාය අඛණ්ඩකෙහි සබ්බසො,
දිබ්බා ගන්ධා පවායන්තී සුචිගන්ධා මනොරමා.
830. විවක්කමානා කායෙන යා චෙණිසු පිළුඤ්ඤා,
තෙසං සුයති නිග්ගොසො තුරියෙ පඤ්ඤාධර්මකෙ යථා.
831. වට්ඨසකා වාතධුතා වාතෙන සමකම්පිතා,
තෙසං සුයති නිග්ගොසො තුරියෙ පඤ්ඤාධර්මකෙ යථා.
832. යාසි තෙ සිරසම් මාලා සුචිගන්ධා මනොරමා,
වාති ගන්ධො දිසා සබ්බා රුක්ඛා මඤ්ඤාසකො යථා.
833. සායසෙ තං සුචිගන්ධං රූපං පසස්සි අමානුසං,
දෙවතෙ පුට්ඨිකාවික්ක කිසසි කම්මසසිදං එලතති.

1. හත්පාදෙ ව - මර්ග.

822. මහත් අනුභාව ඇති දෙවියුව, තී විවාරම්. මිනිස් වුවා කවර පිනක් කෙළෙහි ද? තීගේ මේ සිරුරු පැහැය ද සියලු දිගුන් බබුළුවයි. කවර පිනෙකින් මෙබඳු දිලියෙන පුණාර්ධි ඇත්තී වෙහි ද?

823. මුගලන් තෙරුන් විසින් පුළුවියනාලද ඒ දෙවියුකොමෝ තුටු සිත් ඇත්තී මේ පුණාර්ථය යම් කවර කර්මයක්හුගේ ද යි (මෙසේ) පැවසුවා ය.

824. (වහන්ස) මම පෙර මිනිසුන් අතර මිනිස් දුවක් වුවා සිල්වත් මහණුන් දක පා වැද සිත පැහැදවිමි. තුටුසිත් ඇති මම ඇදිලි ද කෙළෙමි.

825. ඒ පිනෙන් මාගේ සිරුරු පැහැය එබඳු වෙයි. ඒ පිනෙන් මාගේ සම්පත්තිය මෙහි සමෘද්ධි වෙයි. මන වඩන්නා වූ යම්කිසි සම්පත්තීහු වෙත් ද, ඒ සම්පත්තීහු මට පහළ වෙත්.

826. මහත් අනුභාව ඇති ශ්‍රමණයන් වහන්ස, මිනිස් දුවක් වූ මම යම්කිසි පිනක් කෙළෙමි ද, (එය) ඔබට කියමි. එයින් මෙසේ දිලියෙන පුණාර්ධි ඇත්තී වෙමි. මාගේ සිරුරු පැහැය ද සියලු දිගුන් බබුළුවයි.

වඤ්ඤා විමාන යි.

4. 12

827. (එමබා) දෙවියුව යම්බඳු වූනෝ මනා රුසිරෙන් යුක්තව මනහර වැසුම් පවත්නා කල්හි අත් පා විවිධාකාරයෙන් ගෙන නටන්නෙහි.

828. නටන්නා වූ ඒ තීගේ අභපසහිත් හැම ලෙසින් කන්කලු මනරම් දිව්‍යමය ශබ්දයෝ නික්මෙත්.

829. නටන්නා වූ ඒ තීගේ අභපසහිත් පිරිසුදු සුවඳැති මනරම් වූ දිව්‍යමය ශබ්දයෝ හැම ලෙසින් හමත්.

830. (තීගේ) ශරීරය සැලෙන කල්හි කෙස් වෙණියෙහි යම් පළඳනාවෝ වෙත් ද, ඔවුන්ගේ ශබ්දය පසහතුරුනද සේ ඇසේ.

831. මද සුළඟින් සැලෙන සුළඟින් වෙසෙසින් සැලෙන මුදුන් මල්කඩහු වෙත් ද, ඔවුන්ගේ ශබ්දය පසහතුරුනද සේ ඇසේ.

832. තීගේ හිසෙහි පිවිතුරු සුවඳැති මනරම් වූ යම් මල්දමෙක් වේ ද එහි සුවඳ (සුපිපි) මඤ්ජුසංක වෘක්ෂය සේ සියලු දිගුන් පැතිර හමයි.

833. ඒ පිවිතුරු සුවඳ ආශ්‍රාණය කෙරෙහි, ඒ දිව්‍යමය වූ රූපය දකිති. (එමබා) දෙවියුව, මා විසින් විවාරන ලද්දී මේ විපාකය කිනම් කර්මයක්හුගේ ද යි කියව.

834. දසී අභං පුරෙ ආසිං ගයායං බ්‍රාහ්මණස්සභං,
අපපුඤ්ඤා අලකඛිකා රජ්ජමාලාති මං විදුං¹.
835. අකකාසානං වධානං ච තජ්ජනාය ච උකකතා,²
කුටං ගහෙකා නිකම්මෙ ගවිජ්ඣං³ උදකභාරියා.
836. විපථෙ කුටං නිකම්මිකා වනසංඝං උපාගමිං,
ඉධෙවාභං මරිස්සාමි කො අකො⁴ ජීවිතෙන මෙ.
837. දළ්භං පාසං කරිකාන ආසුමිතිකානං පාදපෙ,
තතො දිසා විලොකෙසිං කො නු ඛො වනමස්සිතො.
838. තඤ්ඤාසාසිං සමුද්ධං සබ්බලොකභිතං මුනිං,
නිසින්නං රුකමුලසමිං ක්‍රියානමකුතොභයං.
839. තස්සා මෙ අහු සංචෙගො අබ්බතො ලොමහංසනො,
කො නු ඛො වනමස්සිතො මනුස්සො උදුහු දෙවතා.
840. පාසාදිකං පසාදනීයං වනා නිබ්බානමාගතං,
දිස්වා මනො මෙ පසිදි නායං යාදිස කිදිසො.
841. ගුහකිඤ්ඤො ක්‍රියානරතො අබ්බිග්ගතමානසො,
භිතො සබ්බස්ස ලොකස්ස බුද්ධො සො⁵යං භවිස්සති.
842. භයභෙරවො දුරාසදෙ සිහොව ගුහමස්සිතො,
දුලලභායං දස්සනාය පුපථං ඔදුමබරං යථා.
843. සො මං මුදුති වාචාති ආලපිකා තථාගතො,
රජ්ජමාලෙති මං අවොච⁶ සරණං ගවිජ් නථාගතං.
844. තාභං ගිරං සුඤ්ඤාන නෙලං අඤ්ඤානිං සුචිං,
සණ්ඨං මුදුං ච වග්ගං ච සබ්බසාකා පනුදනං.
845. කලලවික්කං ච මං ඤාතා පසන්නං සුද්ධමානසං,
භිතො සබ්බස්ස ලොකස්ස අනුසාසි තථාගතො.
846. ඉදං දුක්ඛතති මං අවොච අයං දුක්ඛස්ස සමහවො,
අයං නිරොධො⁷ මග්ගො ච අඤ්ඤො අමනොගධො.
847. අනුකම්පකස්ස කුසලස්ස ඔවාදමි අභං ධිතා,
අජ්ඣාතා අමතං සන්තිං නිබ්බානං පදමච්ඡිතං.

1. මං විදුං - ස්වා, PTS

2. උකකතා - මජ්ඣං.

3. ගවිජ්ඣං - මජ්ඣං.

4. අකො - ස්වා,

5. කීර්තියා - ස්වා.

6. ආලමිතිකා - මජ්ඣං.

6. බුද්ධො අයං - මජ්ඣං.

7. මං අවොච - මජ්ඣං.

8. දුක්ඛනිරොධො - මජ්ඣං,
දුක්ඛනිරොධො ච, - ස්වා.

9. නිබ්බානං - මජ්ඣං.

834. මම පෙර ශයාවෙහි එක්තරා බමුණකුගේ දසියක් වීම්. ඒ මා පින්තැති කාලකණ්ණි රජුමාලා යැ යි (අන්‍යයෝ) දත්හ.

835. ආත්‍රොශයන්ගේද වධයන්ගේද තර්ජනයෙන් උපන් දෙමනසින් කළය ගෙන දිය ගෙනෙන්නියක මෙන් නික්ම ගියෙමි.

836. මම මෙහි ම මැරෙන්නෙමි. මාගේ ජීවිතයෙන් කම් කීමැ යි මගින් බැහැර කළය තබා වන ලැහැබකට පිවිසියෙමි.

837. මළපුඩුව දැඩි කොට ගසෙක එල්වා තබා ඉක්බිති වනය ඇසුරු කළ කවරෙක් ඇත් ද යි දිගුත් බැලීම්.

838. එහි රුක්මුල වැඩහුන් ධාන්‍ය කරනසුලු නිර්භය වූ සියලු ලොවට හිතැති මුනින්ද්‍ර වූ සම්බුදුරජුන් දුටුයෙමි.

839. ඒ මට ලොවුදහගන්වන අදහුව වූ සංවේගයෙක් හටගත්තේය. වනය ඇසුරු කළේ කවරෙක් ද, මිනිසෙක් හෝ දෙවියෙක් හෝ වෙ ද යි.

840. පැහැදීම එළවන පැහැදියසුතු (කෙලෙස්) වනයෙන් නික්ම නිවනට පැමිණි උන්වහන්සේ දක මේ තෙමේ එසේ මෙසේ වූවෙක් නො වෙ යයි මාගේ සිත පහන් වී.

841. ඒ මේ තෙමේ දැමුණු ඉසුරන් ඇති දහැත්ති ඇලුණු නිවනෙහි බැසගත් සිත් ඇති මුළුලොවට හිත වූ බුද්ධ නම් වන්නේ ය.

842. මේ තෙමේ ගුහාව ඇසුරු කළ සිංහයකු සේ බිය දනවන සුලු ය. ළංචිය නොහැකි ය. දිගුල්මල් මෙන් දැකීමට දුර්ලභ ය.

843. ඒ තරාගත තෙමේ මුදුවැනින් රජුමාලා යි මා අමතා තරාගතයන් සරණ යවයි මට වදලේ ය.

844. මම නිදෙස් වූ අර්ථවත් පිරිසුදු නො රළු මොළොක් මිහිරි සියලු ශොක දුරු කරන ඒ වචනය අසා,

845. භාවනාකර්මයට යෝග්‍ය වූ සිත් ඇති (එහෙයින් ම) පහන් වූ පිරිසුදු සිත් ඇති මා දැන සියලු ලෝකයට හිත වූ තරාගත තෙමේ (මට) අනුශාසනා කෙළේ යි.

846. මේ දූඛ යයි ද, මේ දූඛසමුදය යි ද මේ දූඛනිරෝධ යයි ද මේ අත්තඤ්ඤා වර්ජිත වූ නිර්වාණගාමිනී ප්‍රතිපද්‍යඛණ්ඩාත මාර්ග යයි ද මට වදලේ යි.

847. මම දක්ෂ වූ කාරුණික වූ බුදුරජුන්ගේ අවවාදයෙහි පිහිටියෙමි නිත්‍ය වූ සියලු දුක් සන්සිඳීම වූ චූෂිති රහිත වූ නිර්වාණපදය අවබෝධ කෙළෙමි.

848. සාහං අවට්ඨිතා පෙමා දසසනෙ අවිකම්පිනී,
මූලජාතාය සඤ්ඤාය ධිතා බුද්ධස්ස ඔරසා.
849. සාහං රමාමි කීළාමි මොදමි අකුතොහයා,
දිඤ්ඤා මාලං ධාරයාමි පිවාමි මධුමඤ්ඤං.
850. සට්ඨං තුරියසහස්සානි¹ පටිබොධං කරොහති මෙ,
ආලුච්ඤා ගගාරො භිමො සාධුවාදී ව සංසයො.
851. පොකකරො ව සුඵලස්සාව විණා මොක්ඛාව නාරියො,
නානු වෙව සුනානු ව සොණදින්නා සුවිමිත්තා.
852. අලුච්ඤා මිසසකෙසි ව පුණ්ණරිකාතිවාරුණි,²
ඵණ්ණාස්සා සුඵලස්සා ව සුභද්දං මුදුවාදිනී.
853. ඵතා වඤ්ඤා ව සෙය්‍යසා අවජරානං පබොධිකා,
තා මං කාලෙත්‍රපාගනාධා අභිභාසනති දෙවතා.
854. හන්ද නව්වාම ගායාම හන්ද නං රමයාමසෙ
නායිදං අකතපුඤ්ඤානං කතපුඤ්ඤානමෙවිදං
අසොකං නානුනං රමමං තිදසානං මහාවනං.
855. සුඛං අකතපුඤ්ඤානං ඉධ නස්සී පරස්ස ව,
සුඛං ව කතපුඤ්ඤානං ඉධ වෙව පරස්ස ව.
856. තෙසං සහව්‍යකාමානං කතතඛං කුසලං බහුං,
කතපුඤ්ඤා භි මොදනති සග්ගෙ භොගසමඛිතො.
857. බහුතනං වත අක්ඛාය උපපජ්ජන්ති තරාගතා
දකඛිණෙය්‍යා මත්‍රස්සානං පුඤ්ඤකොක්ඛනානාමාකරා
යස්ස කාරං කරිත්තා සග්ගෙ මොදනති දයකාති.

රජ්ජමාලා විමානං.

මඤ්ජරධාක වග්ගො වතුකෝ.

තස්සුද්දනං:-

මඤ්ජරධා පහස්සරා නාගා අලොමා කඤ්ඤිකද්ධිකා
විහාරවතුරිසුඛො පිතුච්ඡු වන්දනරජ්ජමාලා
වග්ගො තෙන පවුච්චිති.

ඉස්සීවිමානං සමතං.

1. සට්ඨතුරියසහස්සානි - මජ්ඣ.
2. පුණ්ණරිකාතිවාරුණි - මජ්ඣ.
3. සමහාද්ද - සා. PTS.
4. තෙය්‍යාසෙ - ස.

848. ඒ මම සමාග්දර්ශනයෙහි නො සැලෙන සුදු වූ නො සෙල්විය හැකි දැඩි පෙම් ඇති හටගත් මුල් ඇති සැදුහැටෙත් යුක්ත වැ බුදුරජුන්ගේ ඔහරස පුත්‍රියක් වීමි.

849. ඒ මම දැන් නො බිය වූයෙම මාර්ගඵලරක්කියෙන් රමණය කරමි. කාමශුණයෙන් ක්‍රීඩා කරමි. ඵදෙකින් සතුටු වෙමි. දිවමල් දරමි. මධුමඤ්ච නම් ගහපැන් බොමි.

850. සැටදහසක් තුයාරියෝ මා පුබුදුවනි. එසේ ම ආලම්බ යැ ගහාර යැ හීම් යැ සාධුවාදී යැ සංසය යැ.

851. පොකුර යැ සුරසස යැ යන දිවාපුත්‍රයෝ ද, වීණා යැ මොකඩා යැ යන දිවාස්ත්‍රීහු ද, නන්ද යැ සුනන්ද යැ සොණදින්නා යැ සුවිණිකා යැ යන.

852. අලම්බුසා යැ මිසසකෙසී යැ පුණ්ඩරිකා යැ අතිවාරුණී යැ එණිඵසසා යැ සුරසසා යැ සුහද්ද යැ මුද්‍රවාදිනී යැ යන

853. තෙල අප්සරාවෝ ද, අප්සරාවන් අතුරෙහි සංගීතයෙහි අතිශයින් පැසසියයුතු වූ පුබුදු කරවන අන්‍ය වූ අප්සරාවෝ ද සුදුසු කල්හි මා වෙත පැමිණ මෙසේ කියත්.

954. හොඳයි නටමු, ගයමු, තී සතුටු කරවමු, මේ දෙව්විමන පින් නො කළවුනට නො ලැබේ. තව්නිසා වැසි දෙවියන්ගේ ශෝක දුරු කරන මනරම් වූ නන්දන මහාවනය පින් කළවුනට ම ලැබේ.

855. පින් නො කළවුනට මෙ ලොව හා පරලොව සැපයෙක් නැත. පින් කළවුනට ම මෙලොව හා පරලොව සැප ලැබේ.

856. ඒ තව්නිසාවැසි දෙවියන් හා සහභාවයට යනු කැමැත්තන් විසින් බොහෝ කුසල් කළයුතු වේ. කළ පිනැත්තෝ ම ස්වර්ගයෙහි පස්කම් සැපතින් යුක්ත වූවාහු සතුටු වෙත්.

857. යමකු කෙරෙහි පූජා සත්කාර කොට දයකයෝ සුගතියට යෙත් ද, මිනිසුන්ගේ දක්ෂිණාවට සුදුසු පින්කෙත් වූ ආයාරියන්ට ආකර වූ (ඒ) තථාගතවරයෝ එකැතින් ම බොහෝ දෙනාට වැඩ පිණිස උපදිත්.

රජප්‍රමාලාවීමාන යි.

සිවුවන මඤ්ජුපට්ඨක වර්ග යි.

එහි නාමාවලිය:-

මඤ්ජුපට්ඨ ය, පහසසර ය, නාග ය, අලොමා ය, කඤ්චිකදයිකා ය, විහාර ය, චතුරිත්ථි ය, අභය ය, පිත ය, උචුස් ය, වන්දන ය, රජප්‍රමාලා යි එයින් වර්ගය කියනු ලැබේ.

ස්ත්‍රී විමාන නිමි.

5. 1

858. කො මෙ වඤ්ඤා පාදනී ඉද්ධියා යසසා ජලං,
අභික්කන්තොන වණ්ණෙන සබ්බා ඔභාසයං දිසාති.
859. මණ්ඩුකොහං පුරෙ ආසිං උදකෙ වාරිගොවරො,
තථ ධම්මං සුභන්තස්ස අවසී වච්ඡපාලකො.
860. මුහුත්තං වික්කප්පසාදස්ස ඉද්ධිං පස්ස යසස්ඤ්ඤා මෙ,
අනුභාවං ච මෙ පස්ස වණ්ණං පස්ස ජුතිස්ඤ්ඤා මෙ.
861. යෙ ච තෙ දීපමධානං ධම්මං අසෙසාස්සං ගොතම,
පත්තා තෙ අවලංඛානං යස්ස ගන්තවා න සොවරෙති.

මණ්ඩුකදෙවපුත්තවිමානං.

5. 2

862. චිරප්පවාසිං පුරිසං දුරතො සොක්ඛිමාගතං,
ඤ්ඤාමිත්තා සුභජා ච අභිනාදානා ආගතං.
863. තරෙව කතපුඤ්ඤාමපි අස්මා ලොකා පරං ගතං,
පුඤ්ඤානි පතිගණනති පියං ඤාතිං ව¹ ආගතනති.
864. උට්ඨෙහි රෙවතෙ සුපාපධම්මෙ
අපාරුතං ද්වාරං² අදනසීලෙ
නෙසියාම තං යස්ස චුනන්ති දුග්ගතා
සමජ්ජනා³ තෙරයිකා දුමෙත.
865. ඉට්ඨෙව⁴ වන්තාන යමස්ස දුතා
තෙ දෙච යසබ්බා ලොභිතස්සා බ්‍රහ්මා
පට්ඨෙවකබ්බාසු ගහෙත්වාන රෙවතං
පසකාමස්ස දෙවගණස්ස සන්තිකෙති.
866. ආදිච්චවණ්ණං රුචිරං පහස්සරං
ව්‍යංගං සුභං කස්ඤ්ඤානුලඝ්ණං
කසෙසකමාකිණ්ණජනං විමානං
සුරියස්ස රංසිරිව ජොතමානං.
867. නාරිගණං වඤ්ඤාසාරලික්ඛනං⁵
උභතො විමානං උපසොභයනති
තං දිස්සති සුරියසමානවණ්ණං
කො මොදති සග්ගප්පතො විමානෙති.

1. ඤාතීව - මජ්ඣ.

2. අපාරුත ද්වාරෙ - මජ්ඣ.
අපාරුත ද්වාරං - PTS

3. සමජ්ජනා - සි.

4. ඉට්ඨෙව - සා.

5. වඤ්ඤාසාරානුලික්ඛනං - සා.

5. 1

858. දිව ඉසුහයෙන් හා යසසින් හා බබළමින් මනහර රුසිරෙන් සියලු දිගුන් බබුළුවමින් කවරෙක් මාගේ පා වදි ද?

859. මම පෙර අත්බැවිති දියෙහි උපන්නෙමි දියෙහි හැසිරෙන මැඩියෙක් වූයෙමි. ඔබ වහන්සේගේ ධර්ම අසද්දී ගොපල්ලෙක් (මා) මැරීය.

860. මොහොතක් සිත පැහැදුණු මාගේ සෘද්ධිය ද යසස ද බලනු මැනැවි. මාගේ අනුභාවය ද බලනු මැනැවි. මාගේ ශරීර වර්ණය හා පැතිරෙන ප්‍රභාව ද බලනු මැනැවි.

861. ගෞතමයන් වහන්ස, යම් කෙනෙක් ඔබවහන්සේගේ ධර්ම දිගු කලක් ඇසුවාහු ද ඔහු යම් තැනෙක ගොස් ගොක නොකරත් ද, ඒ අවලස්ථානයට පැමිණියාහු ය.

මණ්ඩක දෙවසුත විමාන සි.

5. 2

862. බොහෝ කලක් නොරට විසූ දුර සිට සැපසේ පැමිණි පුරුෂයකු දැක නැ මිතුරු සුභදයෝ ඒ පැමිණියහු (යම්සේ) සතුවත් පිළිගනිත් ද,

863. එසේම කළ පිනැති මෙලොවින් පරලොව ගිය පුභුලා ද පැමිණි ප්‍රිය නැයකු මෙන් පුණ්‍යයෝ තුමු පිළිගනිත්.

864. සුපට්ඨ දහම් ඇති නො දෙනසුලුවු රේවතිය, නැගී සිටුව දෙර නො වසන ලදී. දුගතියට ගියා වූ නිරාදූකින් යුක්ත වූ නෙරයිකයෝ යම් තැනක (පව නො ගෙවෙන තුරු දැඩි දුක් විඳිමින්) තකනත් ද, එහි කී පමුණු වන්නෙමු.

865. යමඳුත වූ ලේවන් ඇස් ඇති මහත් වූ ඒ යක්කයෝ මෙසේ කියා වෙන වෙන ම දැකින් රේවතිය අල්වාගෙන (තවතිසා වැසි) දෙවගණයා වෙත පැමිණ වූහ.

866. හිරු රැස් බඳු පැහැ ඇති මනහර වූ පැහැසර වූ යහපත් වූ කසුන් දැලින් ගැවසුණු ජනයාගෙන් පිරුණු හිරුරැස් මෙන් බබළන විසිමට රිසි මේ විමානය කවරක්හුගේ ද?

867. සඳුන්හර සුවදින් අලෙව්දුන් සිරුරු ඇති දිව්‍ය සූර්ය-සමූහයෝ විමන් (ඇතුළත පිටත) දෙපස භොබවත්. හිරුට සමාන පැහැ ඇති ඒ විමන පෙරේ. දෙවිලොව පැමිණි කවරෙක් (මේ) විමනෙහි සතුටු වේ ද?

868. බාරාණසියං නන්දියො නාමාසි උපාසකො
අමච්ඡරි දනපතී වද්දාද්ද
තසෙසසතමාකිණ්ණණ්ණං විමානං
සුරියසස රංසිරිව ජොතමානං.
869. නාරිගණා වක්‍රනසාරලිතා
උභතො විමානං උපසොභයනතී
තං දිසසති සුරියසමානවණ්ණං
යො මොදති සග්ගප්පතො විමානෙති.
870. නන්දියසසාහං හරියා
අගාරිතී සබ්බකුලසස ඉසසරා
භතකුචිමානෙ රම්සසාමි දනහං
න පඤ්ඤෙ නිරයං දසසනායාති.
871. එසො තෙ නිරයො සුපාපධමෙමි
පුණ්ණං තයා අකතං ජීවලොකෙ
න හි මච්ඡරි රොසකො පාපධමෙමො
සග්ගපගානං ලභති සභවාතනතී.
872. කිත්තු ගුරුඤ්ඤා මුත්තඤ්ඤා අසුචි¹ පතිදිසසති,
දුග්ගඤ්ඤා කිම්ඤ්ඤා මිලා² කිමෙතං උපවායතිති.
873. එස සංසවකො නාම ගමනීරො සතපොරිසො,
යඤ්ඤා වසසසභසසානි තුචං පච්චසි රෙවතෙති.
874. කිත්තු කායෙන වාචාය මනසා දුක්ඛතං කතං.
කෙන සංසවකො ලද්ධා ගමනීරො සතපොරිසොති.
875. සමණෙ බ්‍රාහ්මණෙවාපි අශ්‍රෙණෙවාපි වණ්ණකො,
මුසාවාදෙන වණ්ණකො තං පාපං පකතං තයා.
876. තෙන සංසවකො ලද්ධා ගමනීරො සතපොරිසො,
තඤ්ඤා වසසසභසසානි තුචං පච්චසි රෙවතෙති.
877. භස්සෙසි ජිත්තනි අරොපි පාදෙ
කණ්ණෙසි ජිත්තනි අරොපි නාසං
අරොපි කාකොලගණා සමෙච්ච
සබ්බමෙ බාදනති විජ්ජමානනති.
878. සාධු ඛො මං පටිනෙථ කාහාමි කුසලං බ්‍රහ්ම
දුතෙන සම්මට්ඨියාය සඤ්ඤාමෙන දමෙන ව
යං කඤ්ඤා සුචිකා භොගනි න ව පච්ඡාත්තපපරෙති.

868. බරණැසැ නො මසුරු දනපති වූ වචන දන්තා වූ නන්දිය නම් උපාසකයෙක් විය. ගැවසුණු ජනයා ඇති හිරු රැස් මෙන් බබළන මේ විමන ඔහුගේ ය.

869. සපුන්හර සුවදින් අලෙවිදුන් සිරුරු ඇති (දිවාසත්‍රීසමුහයෝ) විමන් (ඇතුළත පිටත) දෙපස හොබවත්. හිරුට සමාන පැහැ ඇති ඒ විමන පෙනේ. දෙවලොව පැමිණි හෙතෙමේ මේ විමනෙහි සතුටුවේ.

870. ගෘහිණී වූ සියලු කුලයට ඉසුරුවූ (මම ඒ නන්දියගේ බිරිය වෙමි. එහෙයින් හිමි විමනෙහි දන්) මම සිත් අලවමි. නිරය දක්මට නො පතමි.

871. සුපව්වූ දහම් ඇත්තිය. තෙල තිගේ නිරය ය. තී විසින් මනුලොව දී පිනක් නො කරන ලද. මසුරුවූ අනුන් කුපිත කරවන්නාවූ පව්වූ දහම් ඇත්තේ දෙවියන්ගේ සහභාවය නො ලබයි.

872. කිමක් ද? මල වූහු හා අසුවී දක්නා ලැබෙයි. මේ දුගඳ කුමක්ද? මේ කිනම් අසුවී ගඳෙක් හමාද?

873. රේවතිය, තී දහසක් හවුරුදු යම් තැනෙක පැසෙහි ද, මේ ගතපුරුෂප්‍රමාණ ගැඹුරු වූ සංඝවක නම් නිරයයි.

874. කිම කයින් වචනයෙන් සිතීන් නපුරක් කරන ලද ද? කවර හෙයකින් ගතපුරුෂප්‍රමාණ ගැඹුරු වූ සංඝවක නම් නිරය ලබන ලද ද?

875. මහණුන් ද බමුණන් ද සෙසු යාවකයන් ද මුසාවාදයෙන් වඤ්ඤා කෙළෙහිය. තී විසින් ඒ පාපය කරන ලදී.

876. රේවතිය, එහෙයින් ගතපුරුෂප්‍රමාණ ගැඹුරු වූ සංඝවක නිරය ලබන ලද. තී එහි දහසක් හවුරුදු පැසෙහි.

877. අත් ද සිඳිති. යළි පා ද සිඳිති. කන් ද සිඳිති. යළි නැහැය ද සිඳිති. යළි වනකවුඩුවුළු එකට එක්රැස්ව සලමින් මස් (විදගෙන) කත්.

878. යම් කුශලයක් කොට සුවපත් වෙත් ද, නො ද පසුතැවෙත් ද, දනගෙන් ද යහපත් පැවැත්මෙන් ද ශීලසංයමයෙන් ද ඉන්ද්‍රිය දමනයෙන් ද, බොහෝ පින් කරන්නෙමි. (එහෙයින්) මා පෙරළා මනුලොවට ගෙන යනු මැනවි.

879. පුරෙ තුවං පමජ්ඣිකා ඉදති පරිදෙවසි,
සයං කතානං කම්මානං විපාකං අනුභොසසිකි.
880. කො දෙවලොකතො මනුස්සලොකං,
ගන්තාන පුට්ඨං මෙ ඵලං වදෙයා
නිකම්මකදණ්ණෙසු දදං දනං
අවජාදනං සයනාමථකපානං
න හි මච්ඡරි රොසකො පාපධර්මො
සග්ගපගානං ලහති සහව්‍යතං.
881. සාහං නුත ඉතො ගන්තා යොනිං ලභාන මානුසිං.
වද්දාදු සීලසම්පන්නා කාභාමී කුසලං ඛත්තං
දනෙන සම්මරියාය සඤ්ඤමෙන දමෙන ව.
882. ආරාමානි ව රොපිසසං දුග්ගෙ සංකාමනානි ව,
පපඤ්ඤා උද්පානඤ්ඤා විප්පසංකොත වෙතසා.
883. වාතුද්දසිං පඤ්ඤාදසිං යා ව පකඛ්‍යස අට්ඨමී,
පාටිභාරියපකඛඤ්ඤා අට්ඨධගසුසමාගතං.
884. උපපාසථං උපවසිසසං සද සීලෙසු සංවුතා,
න ව දනෙ පමජ්ඣිකං සාමං දිට්ඨමිදං මයාති.
885. ඉවෙච්චං විපලපකඨං එකමානං තතො තතො,
බ්බිංසු නිරයෙ සොරෙ උභිපාදං අවංසිරහති.
886. අහං පුරෙ මච්ඡරිනී අහොසිං
පරිභාසිකා සමණබ්‍රාහ්මණානං
විතරෙත ව සාමිකං වඤ්ඤාසිකා
පච්චාමහං නිරයෙ සොරරූපෙනි.

රෙවනීවිමානං.

5. 3

887. යො වදනං පවරො මනුජෙසු
සකාමුනී හගවා කතකිච්චො
පාරගතො ඛලවීරියසමඤ්ඤි
තං සුගතං සරණස්මුපෙහි.
888. රාගවීරාගමනෙජමසොකං
ධම්මමසඤ්ඤිතමපටිකුලං
මධුරමිමං පගුණං සුචිත්තං
ධම්මමිමං සරණස්මුපෙහි

879. තෝ පෙඨ පමා වී දන් විලාප කියමින් හඬනෙහි තමා කළ කම්යට අනුරූප විපාක විඳින්නෙහිය.

880. දෙවි ලොවින් මිනිස් ලොවට ගොස් මව්පින් විවාරන ලද කවරෙක් මසුරු වූ කිපෙනසුළු වූ පව්වු දහම් ඇත්තේ දෙවියන්ගේ සහභාවය නොලබයි, බහා තබන ලද දඩු ඇත්තවුන් කෙරෙහි දන් දෙව වත් දෙව සෙනසුන් දෙව අහර පැන් දෙවයි මෙසේ මට කියන්නේ ද,

881. ඒ මම ඒකානතයෙන් ම මෙලොවින් සැව මිනිසත් බව ලබා වචන දන්ති ශීලයෙන් යුක්ත වූවා දනයෙන් ද සම පැවැත්මෙන් ද ශීලසංයමයෙන් ද ඉන්ද්‍රිය දමනයෙන් ද බොහෝ පින් කරන්නෙමි.

882. වෙසෙසින් පහන් සිතින් දුර්ගමසානයන්හි හේදබු ද, පැන් හල් ද, ළිං ද, අරම් වතු වැව්ම ද කරන්නෙමි.

883. මම පක්‍ෂය පිළිබඳ තුදුස්වක ද පසළොස්වක ද ප්‍රාතිභායම් පක්‍ෂය ද යන දිනයන්හි අටහින් යුතු,

884. පෙහෙවස් වසන්නෙමි. හැමකල්හි සිල්හි සංවෘත වූ මම දනයෙහි පමා නො වන්නෙමි. මෙය මා විසින් තමා ම දක්නා ලදී.

885. මෙසේ නන් දෙඩවන ඔබ මොබ සැලෙන රේවතිය ගෙන පා උඩුකුරු කොට හිස යටිකුරු කොට සොර වූ සංසවක නිරයෙහි හෙලූහ.

886. මම පෙඨ මහණබමුණන්ට බැණවදින සුලුවූ මසුරුලියක් වීම්. මුසවායෙන් සැමියා ද රවටා මේ ගොරබිරම් සැහැවී ඇති (සංසවක) නිරයෙහි පැසෙමි.

රේවතී විමාන යි.

5. 3

887. මිනිසුන් අතර වාදින්නෙන් ශ්‍රේෂ්ඨ වූ ශාක්‍යමුනින්ද වූ භාග්‍යවත් වූ කළ කිසි ඇති නිවනට පැමිණි කායබල ඤාණ බලයෙන් හා ප්‍රධන් වීර්යයෙන් යුක්ත වූ යමෙක් වෙද, ඒ සුගතයන් වහන්සේ වෙත පිහිට පිණිස එළඹෙව්.

888. රාගය දුරුකරන්නා වූ තෘෂ්ණා රහිත වූ ශෝක රහිත වූ අප්‍රතිකුල වූ මේ මාරිචල නිව්‍යාණධර්මය ද (සියලු කල්හි) මිහිරිවූ ප්‍රගුණ වූ මැනැවින් බෙදූ මේ පයඛාපත් ධර්මය ද පිහිට පිණිස එළඹෙව්.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 17,271 හි ඇතුළත් කර ඇත.

889. යඤ්ච ධි දික්කමහස්ථලමාසු
චතුසු සුච්ඡු පුරිසසුගෙසු
අට්ඨ ච පුග්ගල ධර්මදසා තෙ
සඬ්ඝමිම. සරණස්ථුපෙහිති.
890. න තථා තපති නහසමි¹ සුරියො
චඤ්ච ච න භාසති න චුසෙසා
යථා අතුලමිදං මහපභාසං
කො නු නිං තිදිවා මහිං උපගා.
891. ජිකුති වා රංසි පහඬ්ඝරසස
සාධිකං² විසති යොජනානි ආහා
රක්ඛමි ච යථා දිවං කරොති
පරිසුඤ්ඤා විමලං සුභං විමානං.
892. බහු පදුම විචික්ඛ පුණ්ණරිකං
චොකිණ්ණං කුසුමෙහි නොකචිත්තං
අරජවිරජගෙමජාලච්ඡන්තං
ආකාශෙ තපති යථාපි සුරියො.
893. රක්ඛඬුරපිතවාසසාහි
අගරුපියධ්වවඤ්ඤාසද්ධි
කඤ්ඤානතනුසන්නිභක්ඛවාහි
පරිසුරං ගගනංච තාරකාහි
894. නරනාරියො බහුකෙසුනෙකචණ්ණං
කුසුමචිභුසිතා භරණෙස්ථ සුමනා
අනිලපමුඤ්ඤිකා පවනති සුරහිං
තපතිසවිතතා සුවණ්ණච්ඡදනා⁴.
895. කිසස සමදමසස් අයං විපාකො
කෙතාසි කම්මඵලෙනිධුපපනෙතා
යථා ච තෙ අධිගතමිදං විලානං
තදනුපදං අවවාසි ඉඬ්ඝ පුට්ඨොති
896. යමිධපථෙ⁵ සමෙව ච මාණවෙන
සඤ්ඤාසාසි අනුකම්පමානො
තච රතනවිරසස ධර්මං සුඤ්ඤා
කරිස්සාමිති ච බුච්ඡත් ජනෙතා.

1. නගෙ - මජ්ඣ.

2. ජිකුති - මජ්ඣ.

3. සාධික - මජ්ඣ.

4. සුවණ්ණච්ඡන්තා - මජ්ඣ.

5. සංයමිධපථෙ - මජ්ඣ.

889. යම් ආයතීසඛ්ඤාසංඝයකු කෙරෙහි දෙන ලද්ද මහත් ඵලායි කීහු ද? පිරිසිදු පුරුෂයුග සතරෙකු වූ සිවුසස් හා නිවන් ප්‍රත්‍යක්ෂ විසින් දක්නා වූ ඒ පුද්ගලයෝ අටදෙනෙකි, මේ සඛ්ඤා පිහිට පිණිස ඵලබ්‍රව.

890. මහත්සේ ප්‍රාභාසාර වූ නිරූපම වූ මේ විමන යමයේ අභසෙහි බබළා ද හිරු ද එසේ නො ද බබළයි. සඳු ද නො ද බබළයි, ඵ්‍රිය නැකැත් තරුව ද නො ද බබළයි. දෙවළොවින් මිහිබට තෝ කවරෙහි?

891. (ඒ විමනෙහි) රඹේය අයිරා විසි යොදුනක් පැතිර හිරු ඵළිය පවා සිඳලයි. පිරිසිදු විමල් යහපත් (ඒ) විමන රැය ද දහවල මෙන් කෙරෙයි.

892. බොහෝ හෙලපියුම් හා විසිතුරු රත්පියුම් ඇති නන් වැදෑරුම් මලින් ගැවසුණු නන්වැදෑරුම් මල්කම් හා ලිය කමින් විසිතුරු වූ පිරිසිදු නිදේස් කසුන් දැලින් වැසුණු (විමාන) අභසෙහි හිරුමෙන් බබළයි.

893. රතු වත් කහ වත් ඇති අලෙවිදුන් අහිල් පුවහු සදුන් ඇති කසුන් වැනි සියුම් සිවි ඇති දිවා සත්‍රින්ගෙන් පිරුණු මේ විමානය තාරකාවන්ගෙන් පිරුණු අභස මෙනි.

894. මේ විමන්හි නන්වත්වූ දිව කුසුමින් සැරසූ දිව අබරණ ඇති සතුටු සිත් ඇති රත්කෙඳිවලින් ගැවසූ කෙශරවන්ත ඇති රත් අබරණ පැළඳි දිවා පුරුෂ ස්ත්‍රීහු බොහෝ වෙත්. මෙහි මද සුළඟින් සැලෙන සංඝමය පූජකයෝ සුවද විභිද්‍යවත්.

895. මේ විපාකය තෙමේ කිනම් (කායාදී) සංයමයක්හුගේ කිනම් (ඉන්ද්‍රිය දමනාදී) දමයක්හුගේ කිනම් කම්යක්හුගේ ඵල විසින් මෙහි උපන්නේ ද? තා විසින් මේ විමන යමයේ ලබන ලද ද? විවාරන ලද තෝ මා ඇසූ කරුණට සුදුසු කොට කියව.

896. මේ මහමහ බමුණු කුමරකු හවුට ශාස්තෘන් වහන්සේ යමකුට අනුග්‍රහ කරනුයේ අනුශාසනා කළයෙක්ද, ඒ උතුම් රත්න වූ ඔබවහන්සේගේ ධර්ම අසා පිළිපදින්නෙමිහි ඡත්තමාණවක තෙමේ කියේය.

897. ජිනවිරපවරං¹ උපෙති² සරණං
ධම්මඤ්ඤාපි තරෙව භික්ඛුසංඝං.
නොති පයමං අවොවාහං³ භනෙන
පච්ඡා තෙ වචනං තරෙවකාසිං.
898. මා ව සාණවධං විවිධං වරසු අසුචිං
න භි පාණෙසු අසඤ්ඤනං අවණ්ණධිංසු සප්පඤ්ඤා
නොති පයමං අවොවාහං භනෙන
පච්ඡා තෙ වචනං තරෙවකාසිං.
899. මා ව පරජනසං රක්ඛිතමපි
ආදානබ්බමමඤ්ඤිත්⁴ අදීනතං.
නොති පයමං අවොවාහං භනෙන
පච්ඡා තෙ වචනං තරෙවකාසිං.
900. මා ව පරජනසං රක්ඛිතායො
පරහරියා අගමා අනරියමෙනං
නොති පයමං අවොවාහං භනෙන
පච්ඡා තෙ වචනං තරෙවකාසිං.
901. මා ව විතරං අඤ්ඤරා අභාණි
නභි මුසාවාදං අවණ්ණධිංසු සප්පඤ්ඤා
නොති පයමං අවොවාහං භනෙන
පච්ඡා තෙ වචනං තරෙවකාසිං.
902. යෙන ව පුරිසසං අපෙති සඤ්ඤා
තං මජ්ඣං පරිච්ඡයසු සබ්බං.
නො ව පයමං අවොවාහං භනෙන
පච්ඡා තෙ වචනං තරෙවකාසිං.
903. සාහං ඉධ පඤ්ඤිසංඝං කරිතා
පටිපජ්ජිතා තරාගතසං ධම්මෙ
ඤ්ඤිපරමගමාසිං චොරමජ්ඣං
තෙ මං තත්ථ වධිංසු භොගභෙතු.
904. එතතකමීදං අනුසාරාමී කුසලං
තතො පරං න මෙ විජජති අඤ්ඤං.
තෙන සුචරිතෙන කම්මෙනාහං
උපපන්නො⁵ තිදිවෙසු කාමකාමී.
905. පසං බණ්ඩුහුතං සඤ්ඤාමසං
අනුධම්මපටිපත්තියා විපාකං
ජලමීව යසීසා සමෙකකම්මානා
බහුකා මං පිහයතති ගීනකමො.

1. ජින පවරං - සත්‍ය.

2. උපෙති - බිඳු.

3. අවොවාහං - මරණ.

4. ආදානබ්බමමඤ්ඤිත් - මරණ.

5. උපපන්නො - බිඳු.

897. වහන්ස, (සරණාගමනය දැනිති දැයි ඇසුවිට) මම පළමු කොට නො දැනිමි කියෙමි. පසුව තුඹවහන්සේගේ වචනය එසේම කෙළෙමි. අතපුත්තම වූ බුදුරුවන් ද එසේම ධර්මය ද සංකයා ද පිහිට කොට යමි.

898. අපච්ඡ නා නා විධ ප්‍රාණවධය ද නො කරව. පණ්ඩිතයෝ ප්‍රාණින් කෙරෙහි අසංයමය නො ම වැණුහ. වහන්ස, මම පළමු කොට (පත්සිල් දැනිතිදැයි ඇසුවිට) නො දැනිමි කියෙමි. පසුව තුඹවහන්සේගේ වචනය එසේම කෙළෙමි.

899. මෙරමා විසින් රක්තා ලද නුදුන් දෙය ගතයුතු යයි නො සිතව. වහන්ස, මම පළමු කොට (පත්සිල් දැනිතිදැයි ඇසුවිට) නො දැනිමි කියෙමි. පසුව තුඹවහන්සේගේ වචනය එසේම කෙළෙමි.

900. මෙරමා විසින් රක්තා ලද පරමුවන් කරා නොයව මෙය අනායාසය. වහන්ස, මම පළමුකොට (පත්සිල් දැනිති දැයි ඇසුවිට) නො දැනිමි කියෙමි. පසුව තුඹවහන්සේගේ වචනය එසේම කෙළෙමි.

901. අසත්‍යය අසත්‍ය යයි හඟිමින් බොරු නො කියව. පණ්ඩිතයෝ බොරු බස නො වැණුහ. මම පළමු කොට (පත්සිල් දැනිතිදැයි ඇසුවිට) නො දැනිමි කියෙමි. පසුව තුඹවහන්සේගේ වචනය එසේම කෙළෙමි.

902. යම් සුරා පානයකින් සුරුෂයාගේ සංඥාව පහවේ ද, ඒ සියලු රහමෙර දුරුකරව. වහන්ස, මම පළමු කොට (පත්සිල් දැනිතිදැයි ඇසුවිට) නො දැනිමි කියෙමි. පසුව තුඹවහන්සේගේ වචනය එසේ ම කෙළෙමි.

903. ඒ මම මෙහි පත්සිල් ඉටා තරාගතයන් වහන්සේගේ ධර්මයෙහි පිළිපැද සොරුන්ගේ මධ්‍යයෙහි දෙමංසන්ධියකට පැමිණියෙමි. එහිදී භොග භොතුවෙන් සොරු මා මැරූහ.

904. මම පමණක් වූ මේ කුශලය සිහි කරමි, එයින් මත්තෙහි අත් පිනෙක් මට නැත්තේ ය. මම ඒ පින්කමින් දෙව්ලොවෙහි පිසි කම්සුව ඇතිවෙමි (මේ) දෙව්ලොවෙහි උපන්නි.

905. ඇසිල්ලක් රැකි ශීලයෙහි ද අහම් අනුව පිළිපැදීමෙහි ද විපාකය බැලූව මැනවි. යසසින් දිලියෙන්නතු බඳු වූ මා දක්නා මට වඩා හීන සම්පත් ඇති බොහෝ දෙනා (අපිත් කෙසේ නම් මොහු බඳු වන්නමෝ දැයි) පනත්.

906. පසස කතිපයාය දෙසනාය
සුගති. චමිති ගතො සුඛෙඤ්ච පකෙතා
යෙ ච තෙ සතතං සුභංගාති ධම්මං.
මඤ්ඤෙ තෙ අමතං පුයංගාති ධම්මං.
907. අපසමිදි¹ කතං මහාවිපාකං
විපුලං හොති තථාගතස්ස ධම්මෙ
පසස කතපුඤ්ඤාය ජකෙතා
මහාසෙති පඨවිං යථාපි සුරියො
908. කිම්ඤ් ඤාසලං කිමාවරෙම
ඉටෙවකෙති සමෙඤ්ච මනායනති
තෙ මයං පුනරෙව ලභිමානුසතං.
පඨිපත්තා විහරෙමු සිලවතො.
909. බහුකාරො මනුකමසකො ච සත්ථා
ඉති මෙ යති අගමා දිවාදිවස්ස
සවාහං උපගතොමිති සවිචාරාමි.
අනුකමසස්ස පුනරි සුභොමි² ධම්මං.
910. යෙ විධි³ පසහන්ති කාමරාගං
භවිරාගානුසයං පහාය මොහං
න ච තෙ පුන උපෙත්ති⁴ ගබ්භසෙයාං
පරිනිබ්බානාගතා හි සිතිභූතාති.

ජත්තමාණවකවිමානං.

5. 4

911. උච්චමිදං මණ්දුණං විමානං
සමනාතො ආදය යොජනාති
කුටාගාරා සත්තසතා උළාරා
වෙථරියසම්මා රුවකසුත්ත⁵ සුභා.
912. තසුච්ඡයි පිවසි බාදයි ච
දිබ්බා ච වීණා පවදන්ති වගගුං
දිබ්බා රසා කාමගුණෙසු පඤ්ඤා
නාරියො ච නව්වන්ති සුචණ්ණජනා.
913. කෙන නෙ තාදිසො විභේණිකො කෙන තෙ ඉධම්මිජ්ඣති,
උපපජ්ජන්ති ච තෙ හොගා යෙ කෙවි මනසො පියා.

1. අපසමිදි - කප්ථි.
2. සුභංගාමි - මිජ්ඣං.
3. යෙධ - සු. සා. PTS
4. පුනරිපෙත්ති - මිජ්ඣං.
5. රුවිච්ඡන්ත - සා. රුවිකසුත්ත, PTS

906. ස්වල්ප වූ දේශනාවෙකින් සුගතියට ද ගියෙමි. සැපයට ද පැමිණියෙමි වෙමි. බැලුව මැනවි, යම් කෙනෙක් දිනපතා ඔබ-වහන්සේගේ දහම් අසන් නම් ඔහු හැම උවදුරින් මිදුණු අමාමහ නිවන පහසත් යයි සිතමි.

907. බුදු රජුන්ගේ අවවාදයෙහි (පිහිටා) කළ මද පිනද මහත් විපාක ඇත්තේ මහත් ඵල වේ. බැලුව මැනවි. කළ පිනැති බැවින් ඡත්තමාණවක තෙමේ හිරු පොළොව මෙන් දෙවලොව බබුළුවයි.

908. කුසල් නම් වූ මේ දෑ කෙබඳු ද? කෙසේ හෝ කරමු ද? ඒ අපි නැවත මිනිසන් බව ලබා සිල්වත්ව දහම් පිළිපත්තමෝ වසන්නෙමුයි මෙසේ ඇතැම් දෙව් කෙනෙක් එක්රැස්ව සාකච්ඡා කෙරෙත්.

909. මට ශාස්තෘන් වහන්සේ බොහෝ උපකාර ඇතිසේක. අනුකම්පා කරන සේක. මා ඇතිකල්හි ඉතා දහවල්හි මෙසේ වැඩි සේක. ඒ මම සත්‍ය නම් ඇත්තහු කරා පැමිණියෙමි වෙමි. අනුකම්පා කළ මැනවි. නැවත ද බණ අසමහයි කියේ ය.

910. මේ සස්තෙහි යම කෙනෙක් කාමරාගාත්‍රසය දුරලද්ද, මොහය ප්‍රභිණ කිරීමෙන් හවරාගාත්‍රසයයත් දුරලද්ද, පිරිනිවන් පෑ එහෙයින් ම නිව් සැනහුණු ඒ රහත්හු තුමු නැවැත ගැබ හෝනාබවට නො පැමිණෙත්.

ඡත්ත මාණවක විමාන යි.

5. 4

911. ඉතා උස් වූ පිඤ්චරා මිණිඇයෙන් කළ වැම් ඇති මේ විමානය භාත්පස දෙළොස් යොදුනක් තැන වෙරළ මිණියෙන් කළ වැම් ඇති රුවන් පෝරු ඇතුරු බිම් ඇති උදර වූ යහපත් වූ කුළු ගෙවල් සත් සියයෙක් වෙයි.

912. එහි තෝ සිටිනෙහි ය. පානය කරන්නෙහි ය. අනුභව කරන්නෙහි ය. දිව්‍ය විණාවෝ ද මිනිරිසේ වාදනය වෙති. මෙහි දිව්‍යමය වූ පස්කම් ගුණයෝ වෙති. ස්වර්ණාභරණයෙන් විභූෂිත වූ නාරිහු ද රහ දක්වත්.

913. කවර හෙතුවකින් තට මෙබඳු සිරුරු පැහැයෙන් වී ද? කවර පිනකින් තාගේ සුවරිත ඵලය මෙහි සමාදා වේ ද? මන වඩන්නා වූ යම්කිසි සම්පත්තීහු වෙත් ද, ඒ සම්පත්තීහු (කවර පිනකින්) තට පහළ වෙත්ද?

914. පුට්ඨාමි තං දෙව මහානුභාව
මනුස්සහුතො කිමකාසි පුඤ්ඤං.
කෙනාසි එවං ජලිතානුභාවො
වණ්ණණං ව තෙ සබ්බදියා පභාසතීති.
915. සො දෙවපුත්තො අත්තමනො මොග්ගලානෙන පුච්ඡිතො,
පඤ්ඤං පුට්ඨො වියාකාසි යසස්ස කම්මසයිදං එලං.
916. සතීං සමුප්පාදකරො¹ ආරෙ කක්කටකො ධීතො,
නිට්ඨිතො ජාතරූපස්ස සොහති දසපාදකො.
917. තෙන මෙ තාදියො වණ්ණණං තෙන මෙ ඉධම්ඡකිති,
උප්පජ්ජති ව මෙ භොගා යෙ කෙවි මනසො පියා.
918. අසබ්බම් තෙ භික්ඛු මහානුභාව
මනුස්සහුතො යමකාසි පුඤ්ඤං.
තෙනාසි එවං ජලිතානුභාවො
වණ්ණණං ව මෙ සබ්බදියා පභාසතීති.

කක්කටකරසදයකවිමානං.

5. 5

919. උච්චමීදං මණිපුෂ්පං විමානං
සමන්තතො ආදස යොජනානි
කුටාගාරා සත්තසනා උළාරා
වෙඨරියක්මනා රූවක්කන්තා සුභා.
920. ජ.සුච්ඡයි පිට්ඨි බාදයි ව
දිබ්බා ව විණං පවදනති වග්ගං.
දිබ්බා රසා කාමගුණෙත්ථ පඤ්ඤා
නාරියො ව නච්චනතී සුච්ඡන්තනා.
921. තෙන තෙ තාදියො වණ්ණණං තෙන තෙ ඉධම්ඡකිති,
උප්පජ්ජති ව තෙ භොගා යෙ කෙවි මනසො පියා.
922. පුට්ඨාමි තං දෙව මහානුභාව
මනුස්සහුතො කිමකාසි පුඤ්ඤං.
කෙනාසි එවං ජලිතානුභාවො
වණ්ණණං ව තෙ සබ්බදියා පභාසතීති.
923. සො දෙවපුත්තො අත්තමනො මොග්ගලානෙන පුච්ඡිතො,
පඤ්ඤං පුට්ඨො වියාකාසි යසස්සකම්මසයිදං එලං.

1. සතී සමුප්පාදකරො - ඉපයං.

914. මහත් අනුභාව ඇති දිවාපුත්‍රය කා විවාරම්. මිනිස් වූයේ කවර පිනක් කෙළෙහි ද? තාගේ මේ සිරුරු පැහැය ද සියලු දිගුන් බබුළුවයි. කවර පිනකින් මෙබඳු දිලියෙන පුණාර්ද්ධි ඇති වෙහි ද?

915. මුගලන් තෙරුන් විසින් පුළුවස්තා ලද ඒ දිවාපුත්‍ර තෙමේ තුටුසින් ඇත්තේ මේ පුණා ඵලය යම් කවර කර්මයක්හුගේ දැයි පැන විවාරන ලද්දේ (මෙසේ) පැවසී ය.

916. රකින් නිමවනලද (දෙපසින්) දස පයක් ඇති මෙනම් කුශලයෙන් මේ සම්පත් ලද්දී සිහි උපදවන්නා වූ රන් කකුළුවෙක් දෙරවුවෙහි (ඵලබ) සිටියේ බබළයි.

917. ඒ පිනෙන් මාගේ සිරුරු පැහැය එබඳු වෙයි. ඒ පිනෙන් මාගේ සම්පත්තිය මෙහි සමෘද්ධ වෙයි. මනවඩන්නා වූ යම්කිසි සම්පත්තීහු වෙත් ද, ඒ සම්පත්තීහු මට පහළ වෙත්.

918. මහත් අනුභාව ඇති ශ්‍රමණයන් වහන්ස මිනිස්වූ මම යම් පිනක් කෙළෙමි ද, (ඵය) ඔබට කියමි. එයින් මෙසේ දිලියෙන පුණාර්ද්ධි ඇත්තෙමි වෙමි. මාගේ සිරුරු පැහැය ද සියලු දිගුන් බබුළුවයි.

කකුළුවකරය දයක විමාන යි.

5. 5

919. ඉතා උස් වූ පිපුමරා මිණිඇයෙන් කළ වැම් ඇති මේ විමානය භාත්පස දෙළොස් යොදුනක් තැන වෙරළමිණියෙන් කළ වැම් ඇති රන්පෝරු ඇතුරු බිම් ඇති උදර වූ යහපත් වූ කුළුගෙවල් සත් සියයක් වෙයි.

920. එහි ඔබ සිටිනෙහි ය, පානය කරන්නෙහි ය, අනුභව කරන්නෙහි ය, දිවා විණාවෝ ද මිහිරිසේ වාදනය වෙත්. මෙහි දිවාමය වූ පස්කම් ගුණයෝ වෙති. ස්වණාභරණයෙන් විභූෂිත වූ නාරිඤ්ඤ ද රහ දක්වත්.

921. කවර හේතුවකින් තට මෙබඳු සිරුරු පැහැයක් වී ද? කවර පිනකින් තාගේ සුවරිත ඵලය මෙහි සමෘද්ධ වේ ද? මන වඩන්නාවූ යම්කිසි සම්පත්තීහු වෙත් ද, ඒ සම්පත්තීහු (කවර පිනකින්) තට පහළ වෙත්ද?

922. මහත් අනුභාව ඇති දිවාපුත්‍රය, කා විවාරම්. මිනිස් වූයේ කවර පිනක් කෙළෙහි ද? තාගේ මේ සිරුරු පැහැය ද සියලු දිගුන් බබුළුවයි. කවර පිනකින් මෙබඳු දිලියෙන පුණාර්ද්ධි ඇත්තේ වෙහි ද?

923. මුගලන් තෙරුන් විසින් පුළුවස්තා ලද ඒ දිවාපුත්‍ර තෙමේ තුටුසින් ඇත්තේ මේ පුණා ඵලය යම් කවර කර්මයක්හුගේ දැයි පැන විවාරන ලද්දේ (මෙසේ) පැවසීය.

924. දිබ්බං මමං වස්සසහසසමායු
ව්‍යාචාතිගීතං මනසා පවහතිතං
ඵත්තාවතා යස්සති පුඤ්ඤකමෙව්‍යා
දිබ්බෙති කාමෙහි සමබ්බිභුතො.
925. කෙන මෙ තාදිසො වශේණ නෙන මෙ ඉධමිජ්ඣති,
උපපජ්ජති ච මෙ භොගා යෙ කෙවි මනසො පියා.
926. අකඛාථි තෙ භික්ඛු මහානුභාව
මනුසසභුතො යමකාසි පුඤ්ඤං
තෙනමිති ඵවං ජලිතානුභාවො
වශේණ ච මෙ සබ්බදිසා පහාසතිති.

ආරපාලකවිමානං.

5. 6

927. උචචමිදං මණිපුණං විමානං
සමනතතො ආදස යොජනාති
කුටාගාරා සත්තසතා උළාරා
වෙචරියකුමහා රුවකකුතා සුභා.
928. තකුච්ඡසි පිච්ඡි බාදසි ච
දිබ්බා ච විණ පවදනති වග්ගං
දිබ්බා රසා කාමගුණෙකුප්පකථා
නාරියො ච නච්චනති සුවණණජත්තා.
929. කෙන තෙ තාදිසො වශේණ කෙන තෙ ඉධමිජ්ඣති,
උපපජ්ජති ච තෙ භොගා යෙ කෙවි මනසො පියා.
930. පුච්ඡාථි තං දෙව මහානුභාව
මනුසසභුතො කිමකාසි පුඤ්ඤං
කෙනාසි ඵවං ජලිතානුභාවො
වශේණ ච තෙ සබ්බදිසා පහාසතිති.
931. සො දෙවපුත්තො අත්තමනො මොග්ගලානෙන පුච්ඡිතො,
පඤ්ඤං පුට්ඨො වියාකාසි යස්සකමෙසයිදං ඵලං.
932. කරණියාති පුඤ්ඤාති පණ්ඩිතෙන විජානතා,
භම්මග්ගතෙසු බුද්ධෙසු යකු දිත්තං මහපථලං.

924. මාගේ ආයුෂ්‍ය දිව්‍යමය වූ වර්ෂ සහස්‍රයෙකි. වචනයෙන් පිළිසඳර කරන ලදී. සිතින් පැහැදීම පවත්වන ලදී. මේ පමණකින් කළ පින් ඇත්තේ දිව්‍ය වූ කාමයන්ගෙන් යුක්තවූ යේ වාසය කරන්නන් යි.

925. ඒ පිනෙන් මාගේ සිරිති පැහැය එබඳු වෙයි. ඒ පිනෙන් මාගේ සම්පත්තිය මෙහි සමෘද්ධ වෙයි. මන වඩන්නා වූ යම්කිසි සම්පත්තීහු වෙත් ද, ඒ සම්පත්තීහු මට පහළ වෙත්.

926. මහත් අනුභාව ඇති ශ්‍රමණයන් වහන්ස, මිනිස් වූ මම යම් පිනක් කෙළෙමි ද, (එය) ඔබට කියමි. එයින් මෙසේ දිලියෙන පුණ්‍යර්ථයි ඇත්තෙමි වෙමි. මාගේ සිරුරු පැහැය ද සියලු දිගුන් බබුළුව යි.

ආරපාලක විමාන යි.

5. 6

927. ඉතා උස් වූ පියුමරාමිණි ඇයෙන් කළ වැම් ඇති මේ විමානය භාත්පස දෙළොස් යොදුනක් තැන වෙරළමිණියෙන් කළ වැම් ඇති රන්පෝරු ඇතුරු බිම් ඇති උදර වූ යහපත් වූ කුළුගෙවල් සත් සියයක් වෙයි.

928. එහි ඔබ සිටිනෙහි ය, පානය කරන්නෙහි ය, අනුභව කරන්නෙහි ය, දිව්‍ය විණාවෝ ද මිහිරිසේ වාදනය වෙති. මෙහි දිව්‍යමය වූ පස්කම් ගුණයෝ වෙත්. ස්වණාභරණයෙන් විභූෂිත වූ නාරිහු ද රහ දක්වත්.

929. කවර හේතුවකින් තට මෙබඳු සිරුරු පැහැයක් වී ද? කවර පිනකින් තාගේ සුවරිත ඵලය මෙහි සමෘද්ධ වේ ද? මන වඩන්නා වූ යම්කිසි සම්පත්තීහු වෙත් ද, ඒ සම්පත්තීහු (කවර පිනකින්) තට පහළ වෙත් ද?

930. මහත් අනුභාව ඇති දිව්‍යපුත්‍රය, තා විවාරමි. මිනිස් වූයෙහි කවර පිනක් කෙළෙහි ද? තාගේ මේ සිරුරු පැහැය ද සියලු දිගුන් බබුළුවයි. කවර පිනකින් මෙබඳු දිලියෙන පුණ්‍යර්ථයි ඇත්තෙහි ද?

931. මුගලන් තෙරුන් විසින් පුළුවස්නා ලද ඒ දිව්‍යපුත්‍ර තෙමේ තුටුසිත් ඇත්තේ මේ පුණ්‍යඵලය යම් කවර කර්මයක්හුගේ දැයි පැන විවාරන ලද්දේ (මෙසේ) පැවසී ය:

932. (තමහට හිතාහිත) දන්නා වූ ප්‍රාඥයා විසින් යම් තැනෙක යුත් දෙය මහත් ඵල වේ ද, ඒ මනාව පිළිපත් බුදුවරුන් කෙරෙහි පින් කළ යුතු ය.

933. අත්ථාය වත මෙ ඉද්ධා අරඤ්ඤා ගාමමාගතො,
තස්මිං විතතං පසාදෙත්වා තාවතීංසුපගො අහං¹
934. තෙන මෙ තාදිසො වශේණං තෙන මෙ ඉධමිජ්ඣති,
උපපජ්ජන්ති ච මෙ භොගා යෙ කෙව් මනසො පියා.
935. අසකම් තෙ භික්ඛු මහානුභාව
මනුස්සහුතො යමකාසි පුඤ්ඤං
තෙනමිති එවං ජලිතානුභාවො
වශේණං ච මෙ සබ්බදිසා පභාසතිති.

කරණියවිමානං.

5. 7

936. උච්චමිදං මණිදුණං විමානං
සමන්තතො දවාදස යොජනාති
කුටාගාරා සත්තසතා උළාරා
වෙථරියස්මහා රුවකස්තා සුභා.
937. තස්මිංසි පිට්ඨි බාදසි ච
දිබ්බා ච විණා පවදන්ති වග්ගං
දිබ්බා රසා කාමගුණෙස්ස පඤ්ඤා
නාරියො ච නව්වන්ති සුවණ්ණජන්තා.
938. තෙන තෙ තාදිසො වශේණං තෙන තෙ ඉධමිජ්ඣති,
උපපජ්ජන්ති ච තෙ භොගා යෙ කෙව් මනසො පියා.
939. පුච්ඡාමි තං දෙව මහානුභාව
මනුස්සහුතො කිමකාසි පුඤ්ඤං
තෙනාසි එවං ජලිතානුභාවො
වශේණං ච තෙ සබ්බදිසා පභාසතිති.
940. සො දෙවපුත්තො අත්තමනො මොග්ගලානෙන පුට්ඨකො,
පඤ්ඤං පුට්ඨො චියාකාසි යසස්සකම්මස්සිදං එලං.
941. කරණියාති පුඤ්ඤාති පඤ්ඤාතෙ විජානතා,
සම්මග්ගතෙස්ස භික්ඛුස්ස යස්ස දික්ඛං මහපථං.

1. අහං - මම.

933. බුදුරජාණන් වහන්සේ ඒකාන්තයෙන් මට වැඩ පිණිස වනයෙන් (දෙවරම් වෙහෙරින්) ගමට වැඩිසේක. උන් වහන්සේ කෙරෙහි සිත පහදවා තවතිසා දෙවලොවට (උත්පත්ති විසින්) එළඹියෙමි වෙමි.

934. ඒ පිනෙන් මාගේ සිරුරු පැහැය එබඳු වෙයි. ඒ පිනෙන් මාගේ සම්පත්තිය මෙහි සමෘද්ධි වෙයි. මනවඛන්තා වූ යම්කිසි සම්පත්තිහු වෙන් ද, ඒ සම්පත්තිහු මට පහළ වෙන්.

935. මහත් අනුභාව ඇති ශ්‍රමණයන් වහන්ස, මිනිස් වූ මම යම් පිනක් කෙළෙමි ද, (එය) ඔබට කියමි. එයින් මෙසේ දිලියෙන පුණාර්ද්ධි ඇත්තෙමි වෙමි. මාගේ සිරුරු පැහැය ද, සියලු දිගුන් බබුළුවයි.

කරණියවිමාන යි.

5. 7

936. ඉතා උස් වූ පියුම් රා මිණිඇයෙන් කළ වැම් ඇති මේ විමානය භාත්පස දෙළොස් යොදුනක් තැන වෙරළමිණියෙන් කළ වැම් ඇති රත්පෝරු ඇතුරු බිම්ඇති උදුර වූ යහපත් වූ කුළුගෙවල් සත් සියයෙක් වෙයි.

937. එහි ඔබ සිටිනෙහි ය, පානය කරන්නෙහි ය, අනුභව කරන්නෙහි ය, දිව්‍ය විණාවෝ ද මිහිරිසේ වාදනය වෙති. මෙහි දිව්‍යමය වූ පස්කම් ගුණයෝ වෙති. ස්වර්ණාභරණයෙන් විභූෂිත වූ නාරිහු ද රහ දක්වත්.

938. කවර හේතුවකින් තම මෙබඳු සිරුරු පැහැයෙක් වී ද? කවර පිනකින් තාගේ සුවරිතඵලය මෙහි සමෘද්ධි වේ ද? මනවඛන්තා වූ යම්කිසි සම්පත්තිහු වෙන් ද, ඒ සම්පත්තිහු (කවර පිනකින්) තම පහළ වෙන් ද?

939. මහත් අනුභාව ඇති දිව්‍යපුත්‍රය තා විවාරමි. මිනිස් වූයෙහි කවර පිනක් කෙළෙහි ද? තාගේ මේ සිරුරු පැහැය ද සියලු දිගුන් බබුළුවයි. කවර පිනකින් මෙබඳු දිලියෙන පුණාර්ද්ධි ඇතිවෙහි ද?

940. මුගලන් තෙරුන් විසින් පුළුවස්නා ලද දිව්‍යපුත්‍ර තෙමේ කුඩුසින් ඇත්තේ මේ පුණාර්ඵලය යම් කවර කර්මයක්හුගේ දැයි පැන විවාරන ලද්දේ (මෙසේ) පැවසීය.

941. (තමහට හිතාහිත) දන්තාවූ ප්‍රාඥයා විසින් යම් තැනෙක දුන් දෙය මහත්ඵල වේද, ඒ මනාව පිළිපත් හික්මුන් කෙරෙහි පින් කළ යුතු ය.

942. අක්ඛාය වත මෙ භික්ඛු අරඤ්ඤා ගාමමාගතො,
තස්ස චිත්තං පසාදෙත්වා නාවතීංසොපගො අහං.
943. තෙන මෙ තාදිසො වග්ගෙණා තෙන මෙ ඉධම්ඡකිති,
උපපජ්ඣති ච මෙ භොගා යෙ කෙවි මනසො පියා.
944. අක්ඛාමි තෙ භික්ඛු මහානුභාව
මනුසසභුතො යමකාසි පුඤ්ඤං.
තෙනාමිහි එවං ජලිතානුභාවො
වග්ගෙණා ච මෙ සබ්බදිසා පහාසතිති.

දුතියකරණියවිමානං.

5. 8

945. උච්චමිදං මණිථුණං විමානං
සමනතතො දොදස යොජනානි
කුටාගාරා සත්තසතා උළාරා
වෙළුරියස්මිහා රුචකස්තා සුභා.
946. තස්සවජ්ඣ පිච්ඡි බාදසි ච
දිබ්බා ච චිණා පවදතති වග්ගං
දිබ්බා රසා කාමගුණෙත්සු පඤ්ඤා
තාරියො ච නව්චතති සුවග්ගෙණ ජනනා.
947. තෙන තෙ තාදිසො වග්ගෙණා
තෙන තෙ ඉධම්ඡකිති
උපපජ්ඣති ච තෙ භොගා
යෙ කෙවි මනසො පියා.
948. සුවජාමි තං දෙව මහානුභාව
මනුසසභුතො කිමකාසි පුඤ්ඤං.
කෙනාමිහි එවං ජලිතානුභාවො
වග්ගෙණා ච තෙ සබ්බදිසා පහාසතිති.
949. සො දෙවපුත්තො අත්තමනො මොග්ගලානෙන පුච්ඡිතො,
පඤ්ඤා පුට්ඨො විශාකාසි යහං කම්මසසිදං එලං.
950. යං දදති න තං භොති
යඤ්ඤා ධර්මා තඤ්ඤා භෙසයො
සුචි දිත්තා සුචිමෙව භෙසයො.

942. හික්කුන් වහන්සේ ඒකාන්තයෙන් මට වැඩ පිණිස වනයෙන් ගමට වැඩිසේක. උන්වහන්සේ කෙරෙහි සිත පහදවා තවතිසා දෙවලොවට (උත්පත්ති විසින්) එළඹියෙමි වෙමි.

943. ඒ පිනෙන් මාගේ සිරුරු පැහැය එබඳු වෙයි, ඒ පිනෙන් මාගේ සම්පත්තිය මෙහි සමෘද්ධි වෙයි. මන වඩන්නා වූ යම්කිසි සම්පත්තිය වෙත් ද, ඒ සම්පත්තිය මට පහළ වෙත්.

944. මහත් අනුභාව ඇති ශ්‍රමණයන් වහන්ස, මිනිස් වූ මම යම් පිනක් කෙළෙමි ද, (එය) ඔබට කියමි. එයින් මෙසේ දිලියෙන පුණාර්ද්ධි ඇත්තෙමි වෙමි. මාගේ සිරුරු පැහැය ද සියලු දිගුත් බවුළුවයි.

ද්විතීය කරණිය විමාන යි.

5. 8

945. ඉතා උස් වූ පිඬුමරා මිණිඇයෙන් කළ ටැම් ඇති මේ විමානය භාත්පස දෙළොස් යොදුනක් තැන වෙරළමිණියෙන් කළ ටැම් ඇති රත්පෝරු ඇතුරු බිම් ඇති උදර වූ යහපත් වූ කුම ගෙවල්හු සත් සියයක් වෙත්.

946. එහි ඔබ සිටිනෙහිය. පානය කරන්නෙහිය. අනුභව කරන්නෙහිය. දිවා විෂාචෝ ද මිහිරිසේ වාදනය වෙති. මෙහි දිවාමය වූ පස්කම් ගුණයෝ වෙත්. ස්වර්ණාභරණයෙන් විභූෂිත වූ නාරිහු ද රහ දක්වත්.

947. කවර හේතුවකින් තට මෙබඳු සිරුරු පැහැයක් වී ද? කවර පිණකින් තාගේ සුවරිතඵලය මෙහි සමෘද්ධි වේ ද? මනවඩන්නාවූ යම්කිසි සම්පත්තිය වෙත් ද, ඒ සම්පත්තිය (කවර පිනකින්) තට පහළ වෙත් ද?

948. මහත් අනුභාව ඇති දිවාපුත්‍රය, තා විචාරමි. මිනිස් වූයෙහි කවර පිනක් කෙළෙහි ද? තාගේ මේ සිරුරු පැහැය ද සියලු දිගුත් බවුළුවයි. කවර පිනකින් දිලියෙන පුණාර්ද්ධි ඇති වෙහි ද?

949. මුගලන් තෙරුන් විසින් පුළුවස්සා ලද ඒ දිවාපුත්‍ර කෙමේ තුටුසින් ඇත්තේ මේ පුණාර්ඵලය යම්කිසි කර්මයක්හුගේ දැයි පැන විචාරන ලද්දේ (මෙසේ) පැවසිය.

950. යම්බඳු දෑක් දේ නම් එයට එබඳු වූ ම ඵලය නො ලැබෙයි. (විද්‍යාමාන වූ) යම් කිසිවක් ම දේ නම් ඒ (නිවැරදි දෑ) දීම ම උතුම් වෙයි. ම විසින් (විවරකර්මය පිණිස) හිදියෙක් දෙනලදි. ඒ දනය ම (මට) උතුම් විය.

951. තෙන මෙ තාදිසො වණ්ණො තෙන මෙ ඉධම්ජකිති,
උපපජ්ඣති ච මෙ භොගා යෙ කෙව් මනසො පියා.
952. අකඛාමී තෙ භික්ඛු මහානුභාව
මනුස්සහුතො යමකාසි පුඤ්ඤං
තෙනමහි එවං ජලිතානුභාවො
වණ්ණො ච මෙ සබ්බදිසා පභාසතිති.

සුච්චිමානා.

5. 9

953. උච්චිදං මණ්ඩුණං විමානං
සමන්තතො ද්වාදස යොජනානි
කුටාගාරා සත්තසතා උළාරා
චෙළරියක්මහා රුවක්කත්තා සුභා.
954. තක්ඛස්ස පිච්ඡි බාදසි ච
දිබ්බා ච විණා පට්ඨනති වග්ගං
දිබ්බා රසා කාමගුණෙසු පඤ්ඤා
නාරියො ච නව්වතති සුච්චිණ්ණ ඡත්තා.
955. තෙන තෙ තාදිසො වණ්ණො තෙන තෙ ඉධම්ජකිති,
උපපජ්ඣති ච තෙ භොගා යෙ කෙව් මනසො පියා.
956. පුච්ඡාමී තං දෙව මහානුභාව
මනුස්සහුතො කිමකාසි පුඤ්ඤං
කෙනාසි එවං ජලිතානුභාවො
වණ්ණො ච තෙ සබ්බදිසා පභාසතිති.
957. සො දෙවපුත්තො අත්තමනො මොග්ගලලානෙන පුච්ඡිතො,
පඤ්ඤං පුට්ඨො වියාකාසි යස්ස කම්මසයිදං එලනති.
958. අහං මනුසස්ස පු මනුස්සහුතො
පුට්ඨමාය ජාතියා මනුස්සලොකෙ.
959. අඤ්ඤං වීරජං භික්ඛුං විපස්සන්තමනාවීලං,
තස්ස අද්දසහං සුචිං පසන්නො සෙති පාණිහි.

951. ඒ පිනෙන් මාගේ සිරුරු පැහැය එබඳු වෙයි. ඒ පිනෙන් මාගේ සම්පත්තිය මෙහි සමෘද්ධි වෙයි. මනවඛන්තා වූ යම්කිසි සම්පත්තීහු වෙන්ද, ඒ සම්පත්තීහු මට පහළ වෙත්.

952. මහත් අනුභාව ඇති ශ්‍රමණයන් වහන්ස, මිනිස් වූ මම යම් පිනක් කෙළෙමි ද, (එය) ඔබට කියමි. එයින් මෙසේ දිළියෙන පුණ්‍යර්ථි ඇත්තෙමි වෙමි. මාගේ සිරුරු පැහැය ද සියලු දිගුත් බඩුවෙයි.

සුවිවිමාන යි.

5. 9

953. ඉතා උස්වූ පියුමරා මිණිඇයෙන් කළ ටැම් ඇති මේ විමානය භාත්පස දෙළොස් යොදුනක් තැන වෙරළමිණියෙන් කළ ටැම් ඇති රත්පෝරු ඇතුරු බිම් ඇති උදර වූ යහපත් වූ කුළුගෙවල් සත් සියයක් වෙයි.

954. එහි (තෝ) සිටිනෙහි ය, පානය කරන්නෙහි ය, අනුභව කරන්නෙහි ය, දිව්‍ය වීණාවෝ ද මිහිරිසේ වාදනය වෙති. මෙහි දිව්‍යමය වූ පස්කම් ගුණයෝ වෙති. ස්වර්ණාභරණයෙන් විභූෂිත වූ නාරිහු ද රභ දක්වත්.

955. කවර හේතුවකින් තම එබඳු සිරුරු පැහැයක් වී ද? කවර පිනකින් තාගේ සුවරිතඵලය මෙහි සමෘද්ධි වේ ද? මනවඛන්තා වූ යම්කිසි සම්පත්තීහු වෙන් ද? ඒ සම්පත්තීහු (කවර පිනකින්) තම පහළ වෙත් ද?

956. මහත් අනුභාව ඇති දිව්‍යපුත්‍රය, තා විචාරමි. මිනිස් වූයෙහි කවර පිනක් කෙළෙහි ද? තාගේ මේ සිරුරු පැහැය ද සියලු දිගුත් බඩුවෙයි. කවර පිනකින් මෙබඳු දිළියෙන පුණ්‍යර්ථි ඇත්ති මෙහි ද?

957. මුගලන් තෙරුන් විසින් පුළුවස්නා ලද ඒ දිව්‍යපුත්‍ර තෙමේ තුටුසික් ඇත්තේ මේ පුණ්‍යඵලය යම් කවර කර්මයක්හුගේ දැයි පැන විචාරන ලද්දේ (මෙසේ) පැවසී ය.

958. මම පෙඬ අත්බැවිහි මිනිස්ලොවැ මිනිසුන් අතඬ මිනිස් වූයෙමි.

959. පහ වූ රාගාදී රජස් ඇති වෙසෙසින් පහන් වූ නො කැළඹුණු සිත් ඇති භික්ෂු නමක් දිවිමි. උන්වහන්සේට පහන් වූයෙමි සියකින් හිදියක් පිදුවෙමි.

960. තෙන මෙ තාදිසො වණ්ණණ තෙන මෙ ඉධමිජ්ඣති,
උපාජ්ඣති ච මෙ භොගා යෙ කෙවි මනසො පියා.
961. අකංඛි තෙ භික්ඛු මහානුභාව
මනුස්සභූතො යමකාසි පුංඤ්ඤං
තෙනමති එවං ජලිතානුභාවො
වණ්ණණ ච මෙ සබ්බද්ධා පහාසතිති.

දුතියස්ථවිමානං.

5. 10

962. සුසුක්කංඛං අභිරුක්ඛා නාගං
අකාවිතං දන්තිං බලිං මහාජවං
අභිරුක්ඛා ගජවරං¹ සුක්කපජිතං
ඉධාගමා වෙහාසයමනාදිකෙඛි.
963. නාගස්ස දන්තොසු දුට්ඨො නිමිත්තා
අවෙජ්ඣා² පදුමිනියො සුචුලලා
පදුමෙසු ච තුරියගණා පවජ්ජරෙ
ඉමා ච නවවන්ති මනොහරායො.
964. දෙවිද්ධිපකොසාසි මහානුභාවො
මනුස්සභූතො කිමකාසි පුංඤ්ඤං
කෙනාසි එවං ජලිතානුභාවො
වණ්ණණ ච තෙ සබ්බද්ධා පහාසතිති.
965. යො දෙවපුත්තො අත්තමනො මොග්ගලොතෙන පුට්ඨිතො,
පඤ්ඤං පුට්ඨො වියාකාසි යස්ස කම්මසයිදං එලං.
966. අට්ඨෙව මුක්ඛපුප්ඵාති කස්සපස්ස මහෙසිනො³
දූපස්මිං අභිරොපෙයිං පසනෙතා සෙභි පාණිභි.
967. තෙන මෙ තාදිසො වණ්ණණ තෙන මෙ ඉධමිජ්ඣති,
උපාජ්ඣති ච මෙ භොගා යෙ කෙවි මනසො පියා.
968. අකංඛි තෙ භික්ඛු මහානුභාව
මනුස්සභූතො යමකාසි පුංඤ්ඤං
තෙනමති එවං ජලිතානුභාවො
වණ්ණණ ච මෙ සබ්බද්ධා පහාසතිති.

නාගවිමානං.

1. ගජ-වරං - සතා.
2. අවෙජ්ඣා - මිඡසා.
3. ගගවතො - සතා,

960. ඒ පිනෙන් මාගේ සිරුරු පැහැය එබඳු වෙයි. ඒ පිනෙන් මාගේ සම්පත්තිය මෙහි සමෘද්ධ වෙයි. මනවඛන්තා වූ යම්කිසි සම්පත්තිය වෙත් ද, ඒ සම්පත්තිය මට පහළ වෙත්.

961. මහත් අනුභාව ඇති ශ්‍රමණයන් වහන්ස, මිනිස් වූ මම යම් පිනක් කෙළෙමි ද, (එය) ඔබට කියමි. එයින් මෙසේ දිළියෙන පුණාර්ථය ඇත්තෙමි වෙමි. මාගේ සිරුරු පැහැය ද සියලු දිගුත් බවුළුවයි.

දවිතිය සුවවිමාන යි.

5. 10

962. (දිව්‍ය පුත්‍රය) ඉතා සුදු කඳක් ඇති මහත් දළ ඇති නිදෙස් වූ බල ඇති මහාජව ඇති මොහවට සැරසු නාග යාමට සුදුසු වූ උතුම් ඇතකු පිට නැගී අහසින් මෙහි පැමිණියෙහි.

963. ඇත්රජුගේ දෙදළෙහි පැහැදි දිය ඇති සුපිපි පිසුම් ඇති දෙපොකුණක් මැවීණ. පිසුම් මත පසහතුරු මුළු වූ වෑයෙහි. මේ මනහර දෙවඟනෝ ද නටත්.

964. මහත් අනුභාව ඇති දිව්‍යපුත්‍රය (තෝ) දිව්‍යාර්ථයට පැමිණියෙහි මිනිස් වූයෙහි කවර පිනක් කෙළෙහි ද? තාගේ සිරුරු පැහැය ද සියලු දිගුත් බවුළුවයි. කවර පිනකින් මෙසේ දිළියෙන පුණාර්ථය ඇති වෙහි ද?

965. මුගලන් තෙරුන් වසින් පුළුවස්නාලද ඒ දිව්‍යපුත්‍ර තෙමේ තුටුසිත් ඇත්තේ මේ පුණාඵලය යම් කවර කම්යක්ෂ්ත්‍රයේ දැයි පැන විවාරන ලද්දේ (මෙසේ) පැවැසී ය.

966. පහන් සිත් ඇති මම නටුයෙන් ගිලිහුණු මල් අටක් සියතින් කාශ්‍යප බුදුරජුන්ගේ සැයෙහි පිඳුවෙමි.

967. ඒ පිනෙන් මාගේ සිරුරු පැහැය එබඳු වෙයි. ඒ පිනෙන් මාගේ සම්පත්තිය මෙහි සමෘද්ධ වෙයි. මනවඛන්තා වූ යම්කිසි සම්පත්තිය වෙත් ද, ඒ සම්පත්තිය මට පහළ වෙත්.

968. මහත් අනුභාව ඇති ශ්‍රමණයන් වහන්ස මිනිස් වූ මම යම් පිනක් කෙළෙමි ද, (එය) ඔබට කියමි. එයින් මෙසේ දිළියෙන පුණාර්ථය ඇත්තෙමි වෙමි. මාගේ සිරුරු පැහැය ද සියලු දිගුත් බවුළුවයි.

නාගවිමාන යි.

5. 11

969. මහනතං නාගං අභිරුයහ සබ්බසෙනං ගජ්ඣතමං
වනාවනං අනුපරියාසි නාරිණණපුරකඛතො
ඔහාසෙනොනා දියා සබ්බා ඔසයි විය ආරකා.
970. කෙන තෙ තාදියො වණ්ණණ කෙන තෙ ඉධ මිජ්ඣති,
උප්පජ්ඣති ච තෙ භොගා යෙ කෙවි මනසො පියා.
971. පුච්ඡාමි තං දෙව මහානුභාව
මනුසසභුතො කිමකාසි පුඤ්ඤං
කෙනාසි එවං ජලිතානුභාවො
වණ්ණණ ච මෙ සබ්බදියා පහායතීති.
972. යො දෙවපුත්තො අත්තමනො වඩගිසෙනෙව පුච්ඡිතො,
පඤ්ඤං පුට්ඨා වියාකාසි යසස කම්මසසිදං එලං.
973. අහං මනුසෙසස්ස මනුසසභුතො
උපාසකො චක්ඛුමතො අහොසිං.
පාණාතිපාතා විරතො අහොසිං.
ලොකෙ අදිත්තං පරිවජ්ජයිසං.
974. අමජ්ජපො නො ච මුසා අභාණිං
සකෙන දුරෙන ච තුට්ඨා අහොසිං.
අත්තං ච පාතං ච පසන්නවිත්තො
සක්කවච දුතං විපුලං අද්ධිං.
975. තෙන මෙ තාදියො වණ්ණණ තෙන මෙ ඉධ මිජ්ඣති,
උප්පජ්ඣති ච මෙ භොගා යෙ කෙවි මනසො පියා.
976. අසබ්බාමි තෙ භික්ඛු මහානුභාව
මනුසසභුතො යමකාසි පුඤ්ඤං
තෙනමහි එවං ජලිතානුභාවො
වණ්ණණ ච මෙ සබ්බදියා පහායතීති.

දුතියතාවිමානං.

5. 12

977. කොනු දිට්ඨිත යානෙන සබ්බසෙනෙන භජිතා,
තුරියතාලිත නිගෙසාසො අතළිකෙඛ මභීයති.
978. දෙවකානුසි ගජධම්මො ආදු¹ සකකා පුරිඤ්ඤො,
අජානන්තා තං පුච්ඡාම කථං ජානෙමු තං මයනති.

1. අදු - මජ්ඣ.

5. 11

969. සියල්ල සුදු වූ ඇතුනට උතුම් වූ මහත් ඇතකු පිට නැගී ස්ත්‍රී සමූහයා විසින් පිරිවරන ලද්දේ දවහත් කරුව මෙන් සියලු දිගුත් බබුළුවමින් වනයෙන් වනයට යෙහි.

970. කවර හේතුවකින් තට එබඳු සිරුරු පැහැයෙන් වී ද? කවර පිනකින් තාගේ සුවරිත ඵලය මෙහි සමෘද්ධ වේ ද? මනවධන්‍යා වූ යම්කිසි සමපත්තීහු වෙත් ද? ඒ සමපත්තීහු (කවර පිනකින්) තට පහළ වෙත් ද?

971. මහත් අනුභාව ඇති දිව්‍යපුත්‍රය තා විවාරම්. මිනිස් වූයෙහි කවර පිනක් කෙළෙහි ද? තාගේ මේ සිරුරු පැහැය ද සියලු දිගුත් බබුළුවයි. කවර පිනකින් මෙබඳු දිලියෙන පුණාර්ද්ධි ඇත්තෙහි වෙහි ද?

972. වඩ්ඪිස තෙරුන් විසින් පුළුවස්නා ලද ඒ දිව්‍යපුත්‍ර තෙමේ තුටුසින් ඇත්තේ මේ පුණාර්ඵලය යම් කවර කම්යක්තූගේ දැයි පැන විවාරන ලද්දේ (මෙසේ) පැවැසිය.

973. මම මිනිසුන් අතර මිනිස් වූයෙම් පසැස් ඇති බුදුරදුන්ගේ උපාසකයෙක් වීමි. පණ්ඩායෙන් දුරුවූයෙම් වෙමි. ලෝකයෙහි නුදුන් දෙය හැම ලෙසින් දුරුකෙළෙමි.

974. මත්පැන් නො බීමි. බොරු නො කීමි. සිය බිරිය සමගම සතුටුවූයෙම් වෙමි. පහත් සිත් ඇත්තෙම් අහර ද පැන් ද සකස් කොට මහදන් දුනිමි.

975. ඒ පිනෙන් මාගේ සිරුරු පැහැය එබඳු වෙයි. ඒ පිනෙන් මාගේ සමපත්තිය මෙහි සමෘද්ධ වෙයි. මන වඩන්තා වූ යම්කිසි සමපත්තීහු වෙත් ද, ඒ සමපත්තීහු මට පහළ වෙත්.

976. මහත් අනුභාව ඇති ශ්‍රමණයන් වහන්ස මිනිස් වූ මම යම් පිනක් කෙළෙමි ද, (ඵය) ඔබට කියමි. එයින් මෙසේ දිලියෙන පුණාර්ද්ධි ඇත්තෙම් වෙමි. මාගේ සිරුරු පැහැය ද සියලු දිගුත් බබුළුවයි.

භිකිය නාගවිමාන යි.

5. 12

977. (එමබා දිව්‍යපුත්‍රය) සර්වධවල වූ දිව්‍යමය වූ හස්ති-වාහනයෙකින් පැමිණියා වූ කවරෙක් අහසෙහි තුය්‍යවාදනසොභා ඇති ව පුදනු ලැබෙ ද?

978. දෙවියෙක් වෙහි ද? ගඤ්චියෙක් වෙහි ද? නැතහොත් පුරිඤ්ඤ නම් ශක්‍රයා වෙහි ද? ඵය නො දන්නමෝ තා විවාරමු. අපි ඵය කෙසේ දනිමු ද?

979. නමහි දෙවො න ගන්ධබ්බො නාපි සකෙතා පුරිඤ්ඤෙ,
සුධම්මා නාම යෙ දෙවා තෙසං අඤ්ඤාතරො අභනාති.
980. පුච්ඡාම දෙවං සුධම්මං¹ පුත්‍රං කන්ධාන අඤ්ඤාපි,
කිං කන්ධා මාත්‍රසෙ කම්මං සුධම්මං උපපජ්ජතිති.
981. උච්ඡාගාරං කිණ්ඩාගාරං චජ්ඣාගාරඤ්ඤි යො දදෙ,
කිණ්ණමඤ්ඤාතරං දදා සුධම්මං උපපජ්ජතිති.

කකිසනාගවිමානං.

5. 13

982. දළභධම්මා නිසාරස්ස ධත්තං ඔලුඛා කිට්ඨසි,
ඔක්කියො නු සි රාජඤ්ඤෙ ආදු ලුදෙද වනෙ වරොති.²
983. අස්සකාධිපස්සාභං භනෙත පුතෙතා වනෙ වරො,
නාමං මෙ භික්ඛු තෙ බ්‍රුමී සුජාතො ඉති මං විද්දං.³
984. මීගෙ ගවෙසමානොභං ඔගාභනෙතා බ්‍රහ්මාවනං,
මීගං තඤ්ඤෙවි⁴ නාදුක්ඛී තඤ්ඤෙ දිස්වා ධීතො අභනති.
985. ස්වාගතං තෙ මහාපුඤ්ඤා අරො තෙ අදුරාගතං,
එතෙතා උදකමාදය පාදෙ පසක්ඛාලයසසු තෙ.
986. ඉදම්පි පානියං සිතං ආභතං ගිරිගඬුරා,
රාජපුත්ත තතො පිත්වා යාථතස්මිං උපාවිසාති.
987. කල්‍යාණී වත තෙ වාචා සවණියා මහාමුති,
නෙලා වත්ථවතී⁵ වග්ගු මනත්වා⁶ අත්ථං භාසසෙ⁷
988. කා තෙ රති වනෙ විහරතො
ඉසිනිසභ වදෙහි පුට්ඨා
තථ වචනපථං නිසාමයිත්වා
අත්ථධම්මපදං සමාවරෙමසෙති.

1. දෙවසුධම්මං - සත්‍ය.

2. වතාවරොති, - සා,

3. විද්දං - මජ්ඣ.

4. මීගංගනෙව - සත්‍ය.

5. නෙලා අත්ථවතී, - මජ්ඣ.

6. මනත්වා, - සා ඉ, ක.

7. භාසසි - මජ්ඣ.

979. දෙව් නො වෙමි. ගඤ්ච නො වෙමි. පුරිඤ්ඤ නම් ගඤ්ඤ නො වෙමි. සුඛම් නම් යම් දෙව් කෙනෙක් වෙත් ද, මම ඔවුන් අතර එක්තරා එකෙක්මි.

980. (එම්බා දිව්‍යපුත්‍රය) සුඛම් නම් දෙව් වූ තාහට සකසා ඇදිලි බැඳ විවාරමි. මිනිස් ලොවැ කිනම් කම්යක් කොට සුඛම් නම් දිව්‍ය නිකායයෙහි උපදී ද?

981. යමෙක් උක්ඟෙයක් තණ්හෙයක් පිළිගෙයක් දෙන්නේ ද, හෙතෙමේ මේ තුන් ගෙයින් එක්තරාවක් දී සුඛම් නම් දිව්‍ය නිකායයෙහි උපදී.

තෘතීය නාගවිමාන යි.

5. 13

982. මනා රුක්භරයෙන් කළ දැඩි දුන්නක් ගත්තෙහි? එහි (එක් කෙළවරක්) ඔබා ගෙන සිටිනෙහි, ඒ තෝ කැත්රජකුමරෙක් වෙති ද? නැතහොත් වෙනෙහි හැසිරෙන වැද්දෙක් වෙති ද?

983. වහන්ස වෙනෙහි හැසිරෙන මම අසසකරට රජුගේ පුත්‍රයෙමි. මහණ ඔබට මාගේ නම කියමි. සුජාත යැයි මා දනිත්.

984. මම මුවන් සොයන්නෙමි මහවලැ වැදුනෙමි මුවකු නො දිටිමි. මම ඔබ ම දැක සිටියෙමි වෙමි.

985. මහ පිනැත්ත තාගේ මේ පැමිණීම මනා පැමිණීමෙකි. තව ද තාගේ පැමිණීම නො මනා පැමිණීමෙක් නො වෙයි. මෙතැනින් දිය ගෙන තාගේ පා දෙවා ගනුව.

986. ගිරිලෙනෙන් ගෙනෙන ලද මේ පැන් ද ඉතා සිහිල් ය. රාජපුත්‍රය එයින් පැන් බී (මේ) ඇතිරියෙහි හිඳුව.

987. මහර්මින් වහන්ස ඒකාන්තයෙන් ම ඔබ වහන්සේගේ වචනය යහපත් ය. ඇසිය යුතු ය. හිඳෙස් ය. අරුත් සහිත ය. මිහිරි ය. අරුත් දැන කියන්නෙහි ය.

988. සාම් ශ්‍රේෂ්ඨය වෙනෙහි වසන ඔබ වහන්සේට කිනම් ඇල්මෙක් ද යි පුළුවියනා ලද්දේ කියනු මැනවි. ඔබ වහන්සේගේ වදන් මග අසා අතී ධර්ම පද සබ්බාසා ධර්මකොට්ඨාසයෙහි (අපිද) පිළිපදිමහ.

989. අභිංසා සබ්බපාණිනං කුමාරමොක රුවන්ති,
ථෙය්‍යා ච අතිවාරාව මජ්ඣපානා ච ආරති.
990. ආරති සමචරියා ච බාහුසච්චං කතඤ්ඤතා,
දිට්ඨෙව ධම්මෙ පාසංසා ධම්මා එතෙ පසංසියාති.
991. සන්තිකෙ මරණං තුඤ්ඤං ඔරං මාසෙති පඤ්ඤිති,
රාජපුත්ත විජානාති අත්තානං පරිමොචයාති.
992. කතම් සවාභං ජනපදං ගන්තවා කිං කම්මං කිංඤ්ඤි පොරියං,
කාය චා පන විජ්ජාය භවෙය්‍යං අපරාමරොති.
993. න විජ්ජතෙ සො පදෙසො කම්මං විජ්ජාව පොරියං,
යත් ගන්තවා භවෙ මචෙවා රාජපුත්තාජරාමරො.
994. මහඤ්ඤා මහාභොගා රථධ්වනෙතාපි බන්ධියා,
පහුතධනධඤ්ඤාසෙ න තෙපි අපරාමරා.¹
995. යදි තෙ සුත්තා අකුක වෙණ්ණපුත්තා,²
සුරා වීරා වික්කානා පහාරිතො.
තෙපි ආයුක්ඛයං පත්තා
විඤ්ඤා සංසාරිසමා.
996. බන්ධියා බ්‍රාහ්මණා වෙසසා සුද්ද වණ්ණලපුක්කකුසා,
යෙ කෙවඤ්ඤෙ ච ජාතියා තෙපිනො අපරාමරා.
997. යෙ මන්තං පරිවතෙත්තති ජලධං බ්‍රහ්මචිත්තං,
එතෙ වඤ්ඤෙ ච විජ්ජාය තෙපි නො අපරාමරා.
998. ඉසයො වාපි යෙ සත්තා සඤ්ඤත්තො තපසසිනො,
සරීරං තෙපි කාලෙත විජහති තපසසිනො.
999. භාවිතත්තාපි අරහත්තො කතතිව්වා අනාසවා,
තික්ඛිපතති ඉමං දෙවං පුඤ්ඤපාපපරික්ඛයාති.
1000. සුභාසිතා අත්ථවති ගාරායො තෙ මහාමුති,
තිජ්ඣතෙත්තමති³ සුභට්ඨන තිස්සෙ මෙ සරණං භවාති.

1. තෙපි නො අපරාමරා - මජ්ඣං.

2. වෙණ්ණ පුත්තා - මජ්ඣං
අණ්ණකවෙණ්ණ පුත්තා - ස්‍යා,

3. තිස්සෙත්තමති - මජ්ඣං.

989. (පින්වත්) කුමාරය සියලු සතුන්ට හිංසා නොකිරීම සොරකමින් මිසභයජින් රහමෙරින් වැළකීම අපට රුස්නේ වෙයි.

990. (මෙකී පටිකමින්) වැළකීම ද (කාය සමතාදීන්ගේ වශයෙන්) සමච භැසිරීම ද ඇසු පිරු තැන් ඇති බව ද කළඟුණ දන්නා බව ද යන පැසසිය යුතු මේ දහම් මෙලොව ම (නුවණැත්තන් විසින්) පැසසිය යුතු වේ.

991. රාජපුත්‍රය පස්මසකින් මොබ නුදුරෙහි තාගේ මරණය දනුව. (එහෙයින්) තමා (අපාය දුකින්) මුදව.

992. ඒ මම කවර දනව්වකට ගොස් කිනම් කර්මයක් කිනම් පුරුෂකායභීයක් කොට කවර නම් හෝ විද්‍යාවකින් ජරාමරණ නැත්තෙමි වන්නෙමි ද යි.

993. රාජපුත්‍රය සඬ තෙමේ යම් තැනකට ගොස් ජරාමරණ නැත්තේ වේ ද, එබඳු ප්‍රදේශයෙක් එබඳු කර්මයෙක් එබඳු විද්‍යාවෙක් එබඳු පුරුෂකායභීයෙක් විද්‍යාමාන නො වේ.

994. මහත් ධන ඇති මහත් භොග ඇති රාෂ්ට්‍රාධිපති වූ බොහෝ ධනධාන්‍ය ඇති ඤාත්‍රියයෝ වෙත් ද, ඔහු ද ජරාමරණ නැතියෝ නො වෙත්.

995. ඉදින් සුර වූ වීර වූ වික්‍රමයෙන් සතුරන්ට පහර දෙන සුලු අක්ක වෙණ්හු පුත්‍රයයි ප්‍රසිද්ධ වූ (කුල පරපුරෙන්) වන්ද්‍රසුයභීදින් බඳු වූ ඒ ඔහු ද ආයුක්කයට පැමිණියාහු නටහ.

996. යම් ඤාත්‍රිය කෙනෙක් ඉංගුණ කෙනෙක් ඓවර්‍ය කෙනෙක් ශුද්‍ර කෙනෙක් වණ්ඛාල කෙනෙක් පුක්කුස කෙනෙක් වෙත් ද ඔහු ද අන්හු ද වෙත් නම් ඒ හැමදෙන ද ජාතියෙන් ජරා මරණ නැතියෝ නො වෙත්.

997. යම් කෙනෙක් අට්ටකාදී සෘෂින් විසින් නුවණැසින් දුටු (කල්පවායාකරණාදී) අඛා සයෙන් යුක්ත වූ වෙදය පිරිවහන් ද, මොහු ද අන්හු ද වෙත් නම් ඒ හැමදෙන ද විද්‍යාවෙන් ජරාමරණ නැතියෝ නො වෙත්.

998. ශාන්ත කායවාග්කර්ම ඇති සංයත වූ සිත් ඇති තපස් ඇසුරු කළ යම් සෘෂි කෙනෙකුත් වෙත් ද, ඒ තපස්වීහු ද සුදුසු කල්හි ශරීරය හැර දමත්.

999. වැඩු සිත් ඇති සිටි මගින් කළ කිස ඇති ආපුට් රහිත වූ රහත්හු ද පින් පටි ගෙවැලීමෙන් මේ සිරුර බහා තබත්.

1000. මහා මුනිවරයා ඔබ විසින් මොනවට දෙසන ලද ගාරාවෝ අඤ්ඤා සහිතයහ. (ඒ) මනා දෙසුමෙන් ධර්මසංඥාවට පැමිණියෙමි වෙමි. ඔබ වහන්සේ ද මට පිහිටවන සේක්වා.

1001. මා මං තං සරණං ගව්‍යං තමෙව සරණං වජ,
සක්කපුත්තං මහාවීරං යමහං සරණං ගතොති.
1002. කතඤ්ථිං සො ජනපදෙ සක්ඛා තුමහාක මාරිස,
අහඤ්ච දට්ඨං ගව්‍ය්‍යං ජිතං අප්පට්ඨුග්ගාලකති.
1003. පුරුජ්ඣමසීං ජනපදෙ ඔක්කාකකුලසමගවො.
තස්සාධි පුරිසාජ්ඣෙසු සො ව ඛො පරිනිබ්බුතොති.
1004. සචෙ හි බුද්ධො තිට්ඨෙය්‍ය සක්ඛා තුමහාක මාරිස,
යොජනාති සහස්සාති ගවේජයාං¹ පඨිරුපාසිතුං.
1005. යතො ව ඛො² පරිනිබ්බුතො සක්ඛා තුමහාක මාරිස,
තිබ්බුතඤ්ථ³ මහාවීරං ගව්‍යාමී සරණං අහං.
1006. උපෙමී සරණං බුද්ධං ධම්මස්සඞ්චි අනුක්‍රාන්තං,
සමාසංචි නරදෙවස්ස ගව්‍යාමී සරණං අහං.
1007. සාණාතිපාතා වීරමාමී ඩිපං
ලොකෙ අදික්ඛං පරිවජ්ජයාමී
අමජ්ජපො නොව මුසා හණාමී
සකෙත දුරෙන ව හොමී තුට්ඨෙති
1008. සහස්සරංසිව යථා මහප්පභො
දිසං යථාහාති නභෙ අනුක්කමං
තථාකාරො⁴ තවයං⁵ මහාරථො
සමන්තතො යොජනස්සත්තමායතො.
1009. සුවණ්ණස්සට්ඨෙති සමන්තමොක්ඛට්ඨො
උරස්ස මුක්ඛාති මණ්ඩි වික්ඛිතො
ලොමා සුවණ්ණස්ස ව රුපියස්ස ව
සොහෙතති චෙථරියමයා සුනිමිතො.
1010. සිසඤ්චීදං චෙථරියස්ස නිමිතං
සුගඤ්චීදං ලොභිතකාය විතතිතං
සුක්ඛා සුවණ්ණස්ස ව රුපියස්ස ව
සොහෙතති අස්සා ව පිමෙ මනොජවා⁶.

-
1. ගව්‍යං - සයා, ඉ,
ගව්‍යස්සා - මජ්ඣං,
2. යතො ඛො - PTS
3. පරිනිබ්බුතං - සයා,
4. තථාකාරො - මජ්ඣං,
5. තවයං - මජ්ඣං,
6. අස්සා ව ඉමෙ මනොජවා - මජ්ඣං.

1001. (එමඛා කුමාරය) තෝ මා නහමක් සරණ යව. මම ශාකාපුත්‍ර වූ යම් මහාවීරයක්හු සරණ කොට ගියෙමි ද, උන් වහන්සේ ම සරණ කොට යව.

1002. නිදුකාණෙනි ඔබ වහන්සේගේ ඒ ශාස්තෘ තෙමේ කවර දනව්වෙකු වේ ද, මම ද අප්‍රතිප්‍රද්ගල වූ (ඒ) බුදුරදුන් දකින්නට යන්නෙමි.

1003. (පින්වත) ඔක්කාකකුලයෙහි උපන් ඒ පුරුෂ ශ්‍රේෂ්ඨ තෙමේ එහි පෙරදිග දනව්වෙහි විය. හෙ තෙමෙන් පිරිනිව්‍යේ වෙයි.

1004. නිදුකාණෙනි ඉදින් ඔබගේ ශාස්තෘ වූ බුදුරජාණන් වහන්සේ වැඩ සිටින සේක් නම් ඇසුරු කිරීම පිණිස යොදුන් දහසක් වුව ද යන්නෙමි.

1005. නිදුකාණෙනි යම් හෙයකින් වනාහි ඔබගේ ශාස්තෘන් වහන්සේ පිරිනිව්‍ය සේක් ද, මම ඒ පිරිනිව්‍යා වූ ද මහාවීරයන් වහන්සේ සරණ කොට යෙමි.

1006. මම බුදුන් සරණ කොට යෙමි. නරදෙවයන් වහන්සේගේ අනුක්‍රම වූ ධර්මය ද සම්මයා ද සරණ කොට යෙමි.

1007. (ඒ මම) පණ්ඩායෙන් වහා දුරුවෙමි. ලොවැ නුදුන් දෙය ගැන්ම දුරලමි. මත්පැන් නො බොන්නෙමි වෙමි. මුසවා නො කියමි. සිය බිරියගෙන් ම තුටු වෙමි.

1008. යම් සේ මහත් කැලුම් ඇති හිරු අහසෙහි රිසි රිසි දිගට යන්නේ බබළා ද, භාත්පසින් සත් යොදුනක් වටවූ තාගේ මේ මහාරජය එබඳු වේ.

1009. (හේ) භාත්පසින් රත්පටින් වැසුණේ වෙයි. එහි වියගහ මුල මුතු මැණික් වලින් වීසිතුරු කරන ලද්දේ වෙයි. රත්රිදි පටයන්හි මොනවට කළ වෙරළමිණිමුවා මල්කම් ලියකම් ඇ රේඛාවෝ රිය හොබවත්.

1010. මේ රියහිස වෙරළමිණියෙන් කරනලදී, මේ වියගහ රතු මැණිකෙන් වීසිතුරු කරනලදී. සිතට රිසි ගමන් ඇති මේ අශ්වයෝ ද රත්තීන් හා රිදියෙන් හා කළ රැහැනින් බැඳුණාහු හොබිත්.

1011. සො කිට්ඨසි හෙමරථෙ අධිට්ඨිතො
දෙව්නම්බෙදුට්ඨි සහස්සවාහනො
සුච්ඡාමි තාහං යසවන්ත කොට්ඨං
කථං තයා ලද්ධො අයං උළාරොති.
1012. සුචාතො නාමිහං හතොත රාජසුතො පුරෙ අහුං,
කුඤ්ඤි මං අනුකම්පාය සංකුඤ්ඤිමසම් නිවෙසයි.
1013. ඛේණායුකඤ්ඤි මං ඤානා සරිරං පාදසි සතප්පතො,
ඉමං සුචාත පුජෙහි නං තෙ අත්ථාය හෙතීති.
1014. තාහං ගජෙති මාලෙහි පුජයිතො සමුය්‍යතො,
පහාය මානුසං දෙහං උපපන්නොමි නිකුතං.
1015. නිකුතොපවනො¹ රමෙම නානාදිපගණායුතෙ,
රමාමි නවවග්ගිතෙහි අවජරාති පුරස්කූතොති.

වුළුරථවිමානං.

5. 14

1016. සහස්සයුතං හයවාහනං සුභං
ආරුහි මං සන්තං නෙකවිතං
උය්‍යානභූමිං අභිනො අනුක්කමං
පුරිඤ්ඤෙ භූතපතිව වාසවො
1017. සොවණ්ණමයා තෙ රථකුබ්බො උභො
ථලෙහි² අංසෙහි අතිව සංගතා³
සුචාතගුමො නරචිර නිට්ඨිතා
විරොචති පණ්ණරසෙව වජ්‍ජෙ
1018. සුවණ්ණජාලාවතතො⁴ රථො අයං
බහුහි නා නා රතතෙහි වික්කිතො
සුනඤ්ඤොසො ව සුභස්සරො ව
විරොචති වාමරහස් බාහුහි
1019. ඉමා ව නාහො⁵ මනසාහිනිමිතා
රථස්ස පාදනතර මජ්ඣිභූමිතා
ඉමා ව නාහො⁵ සතරාථී වික්කිතා
සතෙරතා විජජුරිවසාහාසරෙ

1. නිකුතෙ ව වනෙ, - මජ්ඣ.

නිකුතා පවනෙ, - සා.

2. ථලෙහි - මජ්ඣ. PTS

3. සංගතො - සිඳ්ධි.

4. සුවණ්ණජාලා විතො - කප්ප.

5. නාහො - PTS

1011. දහසක් අසුන් යෙදූ විජයොත් රිය අරා සිටි සක්දෙව්දු මෙන් ඒ තෝ ද රන්රියෙහි සිටිනෙහි, යසස් ඇත්ත නා විසින් මේ මහත් යසස කෙසේ ලබන ලද දැයි මම දක්ෂ වූ නා විචාරමි.

1012. වහන්ස මම පෙර සුජාත නම් රාජසුත්‍රයෙක් වීමි. ඔබ වහන්සේත් අනුකම්පාවෙන් කුශල ධර්ම සම්බ්‍යාන සංයමයෙහි මා පිහිටුවූ සේක.

1013. මා පිරිහිඟිය ආශ්‍ර ඇතියෙකැයි දන සුජාත මෙය පුදව, එය නා හට වැඩ පිණිස වන්නේයයි ශාස්තෘන් වහන්සේගේ සාරිරික ධාතු දුන්සේක.

1014. මම මැනවින් යෙදුණෙමි. ඒ ධාතූන් ගඳින් මලින් පුද මිනිස් සිරුර හැරපියා නදුන් වෙනෙහි උපන්නි.

1015. නන්වැදෑරුම් පක්ෂි සමූහයාගෙන් යුත් මනරම් වූ නළුත්‍රය-නෙහි නාත්‍යාභිතයෙන් හා දිව්‍යජ්වරාවන්ගෙන් හා පෙරටු කරන ලද්දෙම් සිත් අලවා වෙසෙමි.

වූළරථ විමාන යි.

5. 14

1016. දහසක් අසුන් යෙදූ යොදුරුවූ නන් අයුරින් විසිතුරු කරණ ලද මේ රියට නැඟ උයන්බිම සමීපයට යන්නා වූ (තෝ) භූත පති වූ පුරිඤ්ඤ නම් සක්දෙව්දු මෙන් (බබළෙහි.)

1017. තාගේ රන්මය රිය දෙපස වේදිකාවෝ පිල්කඩ තෙලෙහි පිහිටි යට දෙකොන් පෙදෙසින් මොනවට හැනී සිටියහ. මොනොවට පිහිටුවන ලද වැම් සමූහයෝ සිප් ඇදුරන් විසින් නිමවන ලද්දවුන් වැනියහ. (මෙබඳු පිල්කඩ ඇති බැවින් තාගේ මේ රථය) පුණ්‍රධයි සඳමෙන් බබළා.

1018. මේ රිය රන් දලින් වසන ලද්දේ ය. බොහෝ වූ නන් රුවනින් විසිතුරු කරන ලද්දේ ය. කන්කලු හඬ ඇත්තේ ය. මොනොවට බබළන සුලු ය. සෙමර ගත් අත් ඇති දෙවියන් කරණ කොට ගෙන අතිශයින් බබළයි.

1019. මේ රිය සක්නැබඟු ද සිතින් මවන ලද්දවුන් වැනියහ. රියසක් පිළිබඳ අතකයෙහි වූ නිම් වළලුයෙන් ද අරයන් පිළිබඳ නන් රුවනින් බබළන අකුරින් ද සරයන ලද නන්වත් නොයෙක් සියගණන් රොදින් විසිතුරු බවට පැමිණි මේ නැබඟු ද සතෙරන සම්බ්‍යාත විද්‍යුල්ලතා මෙන් බබළත්.

1020. අනෙකඵ්ඤාචකතො රථො අයං
සුදු ව නෙමී ව සහසාරංසිකො
තෙසං සරො සුයති¹ වග්ගරූපො
පඤ්චගීකං තුරියමිවසවාදිකං
1021. සිරසමිං විතං මණිවතුකප්පිතං
සද ව්‍යුද්ධං රූපිරං පහසාරං
සුවණ්ණරාජිති අතිව සංගතං
වෙළිරියරාජිව අතිව සොභති
1022. ඉමෙ ව වාළි මණිවතුකප්පිතා
ආරොහකමුඛෙ සුපවා ඛණ්ඩමා
මුභා මහනාභා ඛලිතො මහාපවා
මනො තවඤ්ඤය තරෙව සිංසරෙ
1023. ඉමෙ ව සබ්බෙ සහිතා වතුකකමා
මනො තවඤ්ඤය තරෙව සිංසරෙ
සමං වහනති මුද්‍රකා අනුද්ධකා
ආමොදමානා තුරගානමුඛකමා
1024. ධුනනති වග්ගනති පනනති² වබ්බෙර
අඛණ්ඩධුනනා සුකතෙ පිළුඤ්ඤානෙ
තෙසං සරො සුයති වග්ගරූපො
පඤ්චගීකං තුරියමිවසවාදිකං
1025. රථස්ස සොසො අපිළුඤ්ඤානා ව³
මුරස්ස නාදො අභිභිංසනාය⁴ ව
සොසො සුවග්ග සමිත්තස්ස සුයති
ගජධබ්බතුරියානි විචිත්‍රසංවනෝ⁵
1026. රථෙ ධීතා කා මිගමතුලොචනා
ආළාරපමිතා හසිතා පියංවද
වෙළිරියජාලාචනතා තනුවජවා
සදෙව ගජධබ්බ සුරග්ගපුජිතා
1027. තා රත්තරත්තබ්බර පිතවාසසා
විසාලනෙත්තා අභිරත්තලොචනා
තුලෙ සුජාතා සුතනු සුවිමිතිතා
රථෙ ධීතා පඤ්ඤලිකා උපට්ඨිතා

1. සුයාති - මජ්ඣ.

2. පවත්නනති - PTS.

3. අපිළුඤ්ඤානීව - සිඳ්ධි

4. අභිභංසනංමිව - PTS,
අභිභංසනායමිව - කතේ.

5. ගජධබ්බතුරියාන ව චිත්‍රසංවනො - කතේ.

1020. මේ රිය නත්වැදැරුම් ලියකම් ඇ විසිතුරුවලින් ගැවසී ගත්තේ ය. මහත් වූ නිම් වල්ල ද නොයෙක් රැස් ද ඇත්තේ ය. එල්ලෙන කිංකිණි දෑල් ඇති ඒ මනහර වූ නාදය වැසූ පසහතුරු නේමිත්තේ නද සේ ඇසේ.

1021. මෙහි රියහිස විසිතුරු ය. සදමඬල වැනි මැණික් ඔබ්බන ලද්දේ ය. හැම කල්හි පිරිසිදු ය. සිත්කලු ය. පැහැසර ය. සුවර්ණ රෙබාවන්ගෙන් යුක්ත ය. වෙරළමිණි රොදක් සේ අතිශයින් හොබේ.

1022. මිණිමුවා සදැස් ලකුණින් ඔව්දනාලද ආරොහ පරිණාමයෙන් යුක්ත වූ සොහන ගමන් ඇති තම පමණට වඩා අධික ව පෙනෙන්නා වූ වැඩුණු සියලු අහපසහ ඇති මහත් ඉහුහ ඇත්තා වූ බලවත් වූ ශීඝ්‍ර ගමන් වෙග ඇති මේ අශ්වයෝත් ඔබ්බේ සිත දැන සිතට අනුකූල ව ම පවතීත්.

1023. මේ සියලු අශ්වයෝ ද සමාන ජව ඇත්තාහු සකර පයින් යන්නාහු තාගේ සිත දැන එසේ ම පවතීත්. මොළොක් සැහැවී ඇති නො කැලඹීලී ඇති සතුට පවසන උතුම් අස්තු සමච්ච රිය උසුලත්.

1024. මොනවට කළ (කුඳක සණ්ඨාදි) අශ්වාලඛාරයන් අධික ව සලන අස්තු (කිසි විටෙකැ සෙමෙර බර ද කෙසුරු බර ද වලග ද) වෙසෙසින් සලත්. (කිසි විටෙකැ පියෙන් පිය තබා) යෙත්. (කිසි විටෙකැ) අහස්හි පැන යෙත්. ඔවුන්ගේ මනොඥ වූ ස්වරය වයන ලද පසහතුරු නද සේ ඇසේ.

1025. රිය හඬ ද පළඳනා හඬ ද කුර ගැටෙන හඬ ද (වරින් වර අසුන් පැවැත් වූ) හෙසාරවය ද ප්‍රමුදිත වූ දෙවියන්ගේ සොභය ද විත්‍රලතා වනයෙහි ගඬ්ථවදිවාසුත්‍රයන්ගේ පඤ්චාඛික තුය්‍යානාදය මෙන් ඉමිහිරි ව ඇසේ.

1026. රියෙහි සිටි මේ දෙවහනෝ මුවපොල්ලන්ට බදු මුදු සිනිඳු ඇස් ඇතියාහු සන වූ ඇස්පිහාටු ඇතියාහු සිනා මුහුණු ඇතියාහු ප්‍රිය වදන් ඇතියාහු වෙරළමිණි දෑලින් වැසූ සිරුරු ඇතියාහු සියුම්සිවි ඇතියාහු සියලු කල්හි ම ගදඹ දෙවියන්ගෙන් හා සෙසු අගදෙවියන්ගෙන් හා ලද පිදුම් ඇතියාහු වෙත්.

1027. ඇලුම් දනවන සැහැවී ඇති රතු රන්වන් සළ දරන විසල් තෙත් ඇති වෙසෙසින් රන්වන් රොදින් හොබනා නුවන් ඇති උසස් දෙවනිකායෙහි උපන් සොදුරු සිරුරු ඇති මනා ලිඳහස පහළ කරන රියෙහි සිටි ඔහු බදුදිලි ඇති වැ එළඹ සිටියාහු ය.

1028. තා කමබුකෙයුරධරා සුවාසසා
සුමජ්ඣිමා උතුරුත්තපපත්තා
වච්චධ්‍යුලියො සුමුඛා සුදස්සනා
රථෙ ධීතා පඤ්ඤලිකා උපට්ඨිතා
1029. අඤ්ඤා සුචෙණී සුසු මිසසකෙසියො
සමං විහත්තාහි පහස්සරාහි ව
අනුබ්බතා තා තව මානසෙ රතා
රථෙ ධීතා පඤ්ඤලිකා උපට්ඨිතා
1030. ආවෙළිනියො පදුමුපලව්ඤ
අලඬකතා වජ්‍රනසාරවාසිනා¹
අනුබ්බතා තා තව මානසෙ රතා
රථෙ ධීතා පඤ්ඤලිකා උපට්ඨිතා
1031. තා මාලිනියො පදුමුපලව්ඤ
අලඬකතා වජ්‍රනසාරවාසිනා
අනුබ්බතා තා තව මානසෙ රතා
රථෙ ධීතා පඤ්ඤලිකා උපට්ඨිතා
1032. කණ්ණෙසු තෙ යානි පිළඤ්ඤානි
භජෙසු පාදෙසු තථෙව සීසෙ
ඔභාසයනනී දස සබ්බසො දිසා
අබ්‍යුද්දයං සාරදිකොව භානුමා
1033. වාතස්ස වෙගෙන ව සමපකම්පිතා
භුජෙසු මාලා අපිළඤ්ඤානි ව
මුඤ්ඤානි සොසං රුචිරං සුචං සුභං
සබ්බෙහි විඤ්ඤානි සුතබ්බරූපං
1034. උය්‍යානභූමිතා ව දුට්ඨකො² ධීතා
රථා ව නාගා කුරියානි වස්සරො
තමෙව දෙවිඤ්ඤ පමොදයනනි
විණා යථා පොකඛරපත්තබාහුහි
1035. ඉමාසු විණාසු බහුසු වග්ගසු
මනුඤ්ඤාරූපාසු හදයෙරිතං පති³
පට්ඨමානාසු අනිව අච්ඡරා
හමනනී කඤ්ඤා පදුමෙසු සික්ඛිතා

1. වජ්‍රනසාරවාසිනා - ස්‍යා PMS.

2. දුට්ඨකො - PMS.

3. පතිං - ඔජසං.

හදයෙරිතං-පිතං - ස්‍යා

1028. රත්මුවා අභූපළඳනා දරන මනාසථ හැඳි සිහිනිහ ඇති පිරිපුන් වටොර හා පියයුරු ඇති කෙමෙන් දිගු වට ඇතිලි ඇති සොදුරු මුව ඇති මනා දෘකුම් ඇති රියෙහි සිටි ඔහු බඳදිලි ඇති ව එළඹ සිටියාහු ය.

1029. සොදුරු වෙණි ඇති සමයේ බෙදීගිය පැහැයර රත් කෙදියෙන් මුසු කෙහෙ ඇති අනුගත පැවැතුම් ඇති ඔබගේ සිත්හි ඇලීගිය තරුණ වූ ඒ ඇතැම් සුරහනෝ රියෙහි සිටියෝ බඳදිලි ඇති ව එළඹ සිටියාහු ය.

1030. පියුමුපුලින් සැදුම් ලත් රැළි දිම් ඇති දිවසඳුනෙන් අලෙවි දුන් අලඬාන වූ අනුගත පැවැතුම් ඇති ඔබගේ සිත්හි ඇලීගිය රියෙහි සිටි ඔහු බඳදිලි ඇති ව එළඹ සිටියාහු ය.

1031. පියුමුපුලින් සැදුම්ලත් දිව සඳුනෙන් අලෙවි දුන් පූෂ්පමාලා ඇති අලඬාන වූ අනුගත පැවැතුම් ඇති ඔබගේ සිත්හි ඇලීගිය රියෙහි සිටි ඔහු බඳදිලි ඇති ව එළඹ සිටියාහු ය.

1032. ඔබගේ ගෙලෙහි දු අත්හි දු පාහි දු එයේ ම හිසෙහි දු යම් පළඳනාවෝ වෙත් ද. ඔහු උද වූ සරාහිරු මෙන් හාත්පසින් දසදිගින් බබුළුවත්.

1033. වායු වේගයෙන් ද ප්‍රකෘෂිත වූ බාහුයෙහි මල්දම් ද පළඳනාවෝ ද සියලු ගඳෙව් සිප් දන්තවුන් විසින් ඇසිය යුතු වූ රුචිර වූ අම්බු වූ මනෝභූ වූ නාදය විහිදුවත්.

1034. දිවාපුත්‍රය උයන්බිම දෙපස සිටියා වූ රියහඬ ගජහඬ තුරුහඬහු සුශික්ෂිත බැවින් ඉතා මනහර වූ විණා වාදකයාගේ අතින් වාදනය කරන ලද විණාව මෙන් තා ම ප්‍රමොදයට පමුණුවත්.

1035. කන්කලු වූ මනහර වූ බොහෝ වූ මේ විණාවන් හෘදයබසම කොට ප්‍රීතියෙන් වයනු ලබන කල්හි මොනවට හික්මුණු දිවා කන්‍යාවෝ පියුම්වල (රහසාමීන්) හැසිරෙත්.

1036. යද ව ගීතානි ව වාදිතානි ව
නව්වානි වෙමානි¹ සමෙතති එකතො
අපේඤ්ඤානි අපේඤ්ඤා අවජරා
ඕභාසයතති උභතො වරිඤ්ඤො
1037. සො මොදසි තුරියගණපසංඛාධනො
මනියමානො වජිරාවුධොරිව²
ඉමාසු විණාසු බහුසු වග්ගසු
මනු ඤාඤාඤාපාසු හදයෙරිතං පති
1038. කිං කං පුරෙ කච්චමකාසි අත්තනා
මනුසසභුතො පුරිමාය ජාතියා
උපොසථං කං³වා තුවං උපාවසි
කං ධම්මවරියං වතමාහිරොවසි⁴
1039. නායිදං අපසංසං⁵ කතස්ස කම්මුතො
පුබ්බෙ සුචිණ්ණස්ස උපොසථස්ස වා
ඉඤ්ඤානුභාවො විපුලො අයං තව
යං දෙවසඬං අභිරොවසෙ භසං
1040. දනස්ස තෙ ඉදං ඵලං අපො සිලස්ස වා පන,
අපො අඤ්ඤාලිකමචස්ස තං මෙ අසකාති පුච්ඡිතොති
1041. සො දෙවපුත්තො අත්තමනො මොග්ගලොනෙන පුච්ඡිතො,
පඤ්ඤං පුට්ඨං විශාකාසි යස්ස කම්මසයිදං ඵලං
1042. ජිනිඤ්ඤාසං බුද්ධමනොමනි සකමං
නරුකමං කස්සපමග්ගපුග්ගලං
අවාපුරං තං අමතස්ස ආරං
දෙවනිදෙවං සතපු ඤාඤාලකච්ඡං
1043. තමද්දසං කුඤ්ඤාරමොසතිණ්ණං
සුචිණ්ණසිඬගීනදබ්බසාදිසං
දිස්වාන තං විසමහුං සුචිමනො
තමෙව දිස්වාන සුභාසිතඤ්ඤං
1044. නමනනපානං⁶ අථවාපි විවරං
සුචිං පණ්ණං රයසා උපෙතං
පුප්ඵාහිකිණ්ණඤ්ඤාති සකෙ නිවෙසනෙ
පතිට්ඨපෙසිං ස අසඬාමානසො

1. නව්වානි වීමානි - මජ්ඣ.
2. වජිරාවුධොරි - සීඝ්‍ර.
3. කිං-ව - සා.
4. අභිරොවසි - කතවී.
5. නායිදමපසංසං - මජ්ඣ.
6. නමනනපානං - මජ්ඣ.

1036. යම් විටෙකු මේ ගීතයෝ ද වාදිතයෝ ද නාත්‍යයෝ ද එකට එකතු වෙත් ද, එකල්හි තෙල රියෙහි ඇතැම් අපසරා කෙනෙක් නටති. යළි තෙල රියෙහි දෙපස සිටි උතුම් දිව්‍යස්ත්‍රීහු (වස්ත්‍රාභරණාදියෙන් දිගුන්) බබුළුවත්.

1037. කන්කලු වූ මනහර වූ බොහෝ වූ මේ විණාවන් හෘදයඛනම කොට ප්‍රීතියෙන් (වයනු ලබන කල්හි) ඒ තෝ දිව්‍යතුයා සමූහයෙන් කළ තුටු පිබිදීම් ඇති පුදනු ලබන්නා වූ ශක්‍රයා මෙන් සතුටු වෙති.

1038. තෝ පෙර මිනිස් වූයෙහි පෙර අත්බැවිහි කිනම් කර්මයක් කෙළෙහි ද? තෝ කවර පෙහෙවසක් හෝ විසුයෙහි ද? කවර ධර්මවයාචක් කවර මුත්‍රයක් රූපි කෙළෙහි ද?

1039. යම් හෙයෙකින් දේව සමූහයා අතිශයින් මැඩගෙන බබළුති ද? මේ තාගේ මහත් වූ සෘණාත්මකත්වයෙකි. මේ විපාකය පෙර කරනලද අල්ප කර්මයක්හුගේ හෝ පෙර පුරුදු කළ අල්ප වූ උපෝසථයක්හුගේ හෝ නො වේ.

1040. තාගේ මේ විපාකය දනයක්හුගේ හෝ නොහොත් ශීලයක්හුගේ හෝ නොහොත් අඤ්ඤා කර්මයක්හුගේ හෝ වේ ද? මා විසින් විචාරන ලද්දෙහි එය මට කියව.

1041. මේ විපාකය යම් කවර කර්මයක්හුගේ දැයි මුගලන් තෙරුන් විසින් පුළුවක්නා ලද සතුටු සිත් ඇති ඒ දෙව්පුත් තෙමේ (මෙසේ) පැවැසී ය.

1042 - 1043. දිනන ලද ඉදුරන් ඇති පරිපූරණ වියා ඇති නර ශ්‍රේෂ්ඨ වූ අග්‍ර පුද්ගල වූ දෙවියන්ට දෙවි වූ සියපින් ලකුණෙන් යුත් නිවනට දෙර විවෘත කරන්නා වූ; භස්තිරාජයක්හු හා සමාන වූ චතුරොසය තරණය කළා වූ සිඬගීසුවර්ණ ජාමොනදසුවර්ණ රූපයක් බඳු වූ ඒ කාශ්‍යප බුදුරජාණන් වහන්සේ දුටුයෙමි. දැක වහා පිරිසිදු සිත් ඇත්තෙමි වීමි. ධර්මධර වූ ඒ බුදුරජාණන් වහන්සේ දැක,

1044. නො ලැගුණු සිත් ඇති ඒ මම මලින් ගැවැසුණු සිය නිවසෙහි උන්වහන්සේ විෂයෙහි පවිත්‍ර වූ ප්‍රණීත වූ රසයෙන් යුක්ත වූ ආභාරපාන ද යළි සිවුරු ද පිළිගැන්වීමි.

1045. තමනාපානෙන ච විවරෙන ච
 බජ්ජන භොජ්ජන ච සායනෙන ච
 සත්තප්පධිත්වා ද්විපදනමුත්තමං
 සො සග්ගසො දෙවපුරෙ රමාමහං
1046. එතෙත්‍රපායෙන ඉමං නිරග්ගලං
 යඤ්ඤං යජිත්වා තිව්ධං විසුද්ධං
 පහායහං මාත්‍රසක්කං සමුත්තසයං
 ඉත්‍රපමො¹ දෙවපුරෙ රමාමහං
1047. ආසුඤ්ඤා චණ්ණඤ්ඤා සුඛං බලඤ්ඤා
 පණ්ණරූපං අභිකම්බනා මුත්ති
 අත්තඤ්ඤා පාතඤ්ඤා බහුං සුසම්බතං
 පතිට්ඨපෙතබ්බමසම්බමානසෙ
1048. නයිමසමීං ලොකෙ පරසමීං² වා පන
 බුද්ධෙන සෙවෙය්වා සමොච විජ්ජති
 ආහුතෙය්‍යතං පරමාහුතිං ගතො
 පුඤ්ඤාසීකානං විපුලඵලෙ ධීතකති

මහාරථවිමානං.

මහාරථවග්ගො පඤ්චමො.

තස්සද්දානං:-

මණ්ඩුකො රෙවතී ජනෙන කක්කටො ආරපාලකො
 දො කරණියා දො සුචි තයො නාගා ච දො රථා
 පුරිසානං පයමො වග්ගො පවුළුති ති.

භාණ්ඩාරො තතියො.

1. ඉත්‍රපමො - සතා,

2. නයිමසමීං වා ලොකෙ පරසමීං - කප්ඵි

1045. ඒ ද්විපදෙකම වූ සර්වඥයන් වහන්සේ ආහාරපානයෙන් ද විවරයෙන් ද බාද්‍යයෙන් ද භෝජනයෙන් ද රස විඳින්නා දැයිත් ද සකස්වා ඒ මම සවිර්ගයක් පාසා දෙවපුරසඞ්ඛාන සුදර්ශන මහා නගරයෙහි සිත් අලවා වෙසෙමි.

1046. මේ නැසිත් විශුද්ධ වූ ත්‍රිවිධ වූ නිරවුල් වූ මේ මහදත් දී මම ඒ මිනිස් සිරුර පියා දෙව්ලොව ගක්‍රයා මෙන් සිත් අලවා වෙසෙමි.

1047. මුනිවරය, ප්‍රණීත වූ ආයුෂ්‍ය වර්ණය සුඛය බලය යන මේ කැමැත්තහු විසින් බොහෝ වූ මනාව පිළියෙළ කරනලද අහර ද පැන් ද නො ඇලුණු සිත් ඇති බුදුන් වීෂයෙහි පිළිගැන්විය යුතු යි.

1048. මෙලොවැ හෝ පරලොවැ හෝ පිනෙන් ප්‍රයෝජන ඇති මහත් වූ පින්පල කැමතිකමට ආභවනීයයන් අතුරෙහි පරම ආභවනීය භාවයට පැමිණි බුදුරජ තෙමේ ම ශ්‍රේෂ්ඨ වේ. බුදුන් හා සමයෙකුදු විද්‍යාමාන නො වේ.

මහාරථවිමාන යි.

පස්වන මහාරථවර්ග යි.

එහි උද්දනය මෙසේ යි:-

මණ්ඩුක යැ රෙවතී යැ ජනන (මාණවක) යැ කකකටරසදයන යැ ආරපාලක යැ කරණිය දෙක යැ සුවිදෙක යැ නාග තුන යැ රථදෙක යැ යි පුරුෂ විමානයන් පිළිබඳ ප්‍රථම වර්ගය කියනු ලැබේ.

තෙවැනි බණවර නිමි.

6. පායායි විනේශා

6. 1

1049. යථා වනං චිත්තලතං පභාසති
උය්‍යානසෙට්ඨං තිදයානමුත්තමං
තදුපමං තුඤ්ඤාදිං වීමානං
ඔභාසයං තිට්ඨති අන්තලිංකෙ
1050. දෙවිද්ධිපකේතායි මහානුභාවො
මනුස්සභූතො කිමකායි පුඤ්ඤං
කේතායි එවං ජලිතානුභාවො
විශේෂණං ව තෙ සබ්බදිසා පභාසතිති
1051. සො දෙවපුකේතා අන්තමනො මොග්ගලලානෙන පුච්ඡිතො,
පඤ්ඤා පුට්ඨො වියාකායි යසස කම්මසංගිදංඵලනති
1052. අභංගො හරියා ව මනුස්සලොකෙ
ඔපානභූතා සරමාවසිමහ
අන්තංගො පානංගො පසන්නචිත්තා
සකකච්ච දුතං වීපුලං අදලහ
1053. තෙන මෙ තාදිසො විශේෂණං තෙන මෙ ඉධමිජ්ඣති,
උපපජ්ජනති ව මෙ භොගා යෙ කෙවි මනසො පියා
1054. අසබ්බං තෙ භික්ඛු මහානුභාව
මනුස්සභූතො යමකායි පුඤ්ඤං
තෙනමහි එවං ජලිතානුභාවො
විශේෂණං ව මෙ සබ්බදිසා පභාසතිති

අභාසියවීමානං.

6. 2

1055. යථා වනං චිත්තලතං පභාසති
උය්‍යානසෙට්ඨං තිදයානමුත්තමං
තදුපමං තුඤ්ඤාදිං වීමානං
ඔභාසයං තිට්ඨති අන්තලිංකෙ
1056. දෙවිද්ධිපකේතායි මහානුභාවො
මනුස්සභූතො කිමකායි පුඤ්ඤං
කේතායි එවං ජලිතානුභාවො
විශේෂණං ව තෙ සබ්බදිසා පභාසති

6. පාසාසි වර්ගය

6. 1

1049. (එමබා දිව්‍යපුත්‍රය) තවතිසා දෙවියනට උතුම් වූ උයන් අතුරෙහි ශ්‍රේෂ්ඨ වූ චිත්‍රලතාවනය යම්සේ බබළා ද, එබඳු වූ තාගේ මේ විමානය අභසෙහි බබළමින් සිටී.

1050. (තෝ) දේවර්ධියට පැමිණියෙහි. මහත් අනුභාව ඇත්තෙහි. මනුෂ්‍ය වූයේ කිනම් පිනක් කෙළෙහි ද? තාගේ සිරුරු පැහැය ද සියලු දිගුන් බබුළුවයි. කවර පිනෙකින් මෙබඳු දිලියෙන පුණාර්ධි ඇත්තෙහි ද?

1051. මේ පුණාර්ථලය කවර කම්යක්භූතේ දැයි මුගලන් තෙරුන් විසින් පුළුවන්තාලද ඒ දිව්‍යපුත්‍ර තෙමේ තුටු සිත් ඇත්තේ (මෙසේ) පැවැසී ය.

1052. (වහන්ස) මම ද (මාගේ) බිරිය ද මිනිස්ලොවු පැත් පොතුණක් බඳුව ගිහිගෙයි විසුමහ. (සඬකයා විෂයෙහි) පහන් සිත් ඇති ව අහර ද පැන් ද සකස් කොට මහත් දනයක් පිදුමහ.

1053. ඒ පිනෙන් මාගේ සිරුරු පැහැය එබඳු වෙයි. ඒ පිනෙන් මාගේ සමපත්තිය මෙහි සමෘද්ධි වෙයි. මන වඩන යම්කිසි සමපත්තිභූ වෙත් ද, ඒ සමපත්තිභූ මට පහළ වෙත්.

1054. මහත් අනුභාව ඇති ශ්‍රමණයන් වහන්ස, මිනිස් වූ මම යම් පිනක් කෙළෙමි ද, (එය) ඔබට කියමි. එයින් මෙසේ දිලියෙන පුණාර්ධි ඇත්තෙහි. මාගේ සිරුරු පැහැය ද සියලු දිගුන් බබුළුවයි.

අභාරියවිමාන යි.

6. 2

1055. (එමබා දිව්‍යපුත්‍රය) තවතිසා දෙවියනට උතුම් වූ උයන් අතුරෙහි ශ්‍රේෂ්ඨ වූ චිත්‍රලතා වනය යම්සේ බබළා ද, එබඳු වූ තාගේ මේ විමානය අභසෙහි බබළමින් සිටී.

1056. (තෝ) දේවර්ධියට පැමිණියෙහි. මහත් අනුභාව ඇත්තෙහි. මනුෂ්‍ය වූයේ කිනම් පිනක් කෙළෙහි ද? තාගේ සිරුරු පැහැය ද සියලු දිගුන් බබුළුවයි. කිනම් පිනෙකින් මෙසේ දිලියෙන පුණාර්ධි ඇත්තෙහි ද?

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 17,271 හි ඇතුළත් කර ඇත.

1057. සො දෙවපුතො අත්තමනො මොග්ගලානෙන පුච්ඡිතො,
පඤ්ඤං පුට්ඨං වියාකාසි යසං කම්මසසිදං ඵලනාහි
1058. අභඤ්ඤා භරියා ච මනුස්සලොකෙ
ඔපානභුතා සරමාවසිම්භෙ
අනඤ්ඤා පානඤ්ඤා පසන්නවිත්තා
සක්කච්ච දනං විපුලං අදම්භ
1059. තෙන මෙ තාදිසො වණ්ණණා තෙන මෙ ඉධමීජ්ඣාති
උපාජ්ජනාහි ච මෙ භොගා යෙ කෙවි මනසො පියා
1060. අසකාමී තෙ හික්ඛු මහානුභාව
මනුස්සභුතො යමකාසි පුඤ්ඤං
තෙනමහි ඵවං ජලිතානුභාවො
වණ්ණණා ච මෙ සබ්බදිසා පභාසතීති

දුතියඅගාරියවිමානං.

6. 3

1061. උච්චිදං මණ්ඩුණං විමානං
සමන්තතො සොළස යොජනාති
කුටාගාරා සත්තසතා උළාරා
චෙථරියක්ඛිතා රුවකක්ඛිතා සුභා
1062. තක්ඛවජ්ඣ පිට්ඨි බාදසි ච
දිබ්බා ච විණා පට්ඨනති වග්ගං
අට්ඨට්ඨකා සික්ඛිතා සාධුරූපා
දිබ්බා ච කඤ්ඤා තිදසවරා උළාරා
නාවිට්ඨාහි ගායනති පමොදයනති
1063. දෙවිද්ධිපතොසි මහානුභාවො
මනුස්සභුතො කිමකාසි පුඤ්ඤං
කෙතාසි ඵවං ජලිතානුභාවො
වණ්ණණා ච තෙ සබ්බදිසා පභාසතීති
1064. සො දෙවපුතො අත්තමනො මොග්ගලානෙන පුච්ඡිතො,
පඤ්ඤං පුට්ඨං වියාකාසි යසං කම්මසසිදං ඵලනාහි
1065. ඵලදසී ඵලං විපුලං ලහති
දදමුජ්ජගතෙසු¹ පසන්නමානසො
සො හි මොදති² සග්ගගතො කිදිචෙ
අනුභොති ච පුඤ්ඤඵලං විපුලං
තථෙවාහං³ මහාමුති අදසිං වතුරො ඵලෙ

1. දදමුජ්ජගතෙසු - මජ්ඣං.

2. පමොදති - මජ්ඣං.

3. තථෙවාහං - මජ්ඣං.

1057. මේ පුණ්‍යඵලය යම් කවර කම්යක්භූතේ ද ධි මුගලන් තෙරුන් විසින් පුප්ඵස්නාලද ඒ දිවාපුත්‍ර තෙමේ තුටුසින් ඇත්තේ (මෙසේ) පැවැයි ය.

1058. (වහන්ස) මම ද (මාගේ) බිරිය ද මිනිස්ලොවැ පැන් පොකුණක් බඳුව ගිහිගෙයි විසුමහ. (සඬකයා විෂයෙහි) පහන් සිත් ඇති ව අහර ද පැන් ද සකස් කොට මහත් දනයක් පිදුමහ.

1059. ඒ පිනෙන් මාගේ සිරුරු පැහැය එබඳු වෙයි. ඒ පිනෙන් මාගේ සමපක්‍ෂිය මෙහි සමාභාව වෙයි. මන වඩන යමකිසි සමපක්‍ෂීහු වෙන් ද, ඒ සමපක්‍ෂීහු මට පහළ වෙන්.

1060. මහත් අනුභාව ඇති ශ්‍රමණයන් වහන්ස, මිනිස් වූ මම යම් පිනක් කෙළෙමි ද, (එය) ඔබට කියමි. එයින් මෙසේ දිලියෙන පුණ්‍යර්ධි ඇත්තෙමි. මාගේ සිරුරුපැහැය ද සියලු දිගුන් බබුළුවයි.

දුතිය අභාෂිතවිමාන යි

6. 3

1061. ඉතා උස්වූ පියුම්රාමිණි ආදියෙන් කළ ටැම් ඇති මේ විමානය භාත්පසින් සොළොස් යොදුනෙකි. වෙරළමිණියෙන් කළ ටැම් ඇති රුවන් පෝරු අතුළු බිම් ඇති උදර වූ යහපත් වූ කුළුගෙවල් සත් සියයෙක් වෙත්.

1062. එහි (තෝ) සිටිනෙහිය, පානය කරනෙහිය, අනුභව කරනෙහිය, දිවාච්ඡාචෝ ද මිහිරි සේ වාදනය වෙති. සුසැටක් පමණ වූ පුහුණුවූ සොඳුරු සැහැවි ඇති දෙව්ලොව සුවසේ භාසිරෙන්නා වූ උදර වූ දිවා-කන්‍යාවෝ ද නටති ගයති ප්‍රමෝද වෙත්.

1063. (තෝ) දෙවර්ධියට පැමිණියෙහි. මහත් අනුභාව ඇත්තෙහි. මනුෂ්‍ය වූයේ කිනම් පිනක් කෙළෙහි ද, නාගේ සිරුරු පැහැය ද සියලු දිගුන් බබුළුවයි. කිනම් පිනෙකින් මෙසේ දිලියෙන පුණ්‍යර්ධි ඇත්තේ වෙති ද?

1064. මේ පුණ්‍යඵලය යම් කවර කම්යක්භූතේ ද ධි මුගලන් තෙරුන් විසින් පුප්ඵස්නාලද ඒ දේවපුත්‍ර තෙමේ තුටුසින් ඇත්තේ (මෙසේ) පැවැයි ය.

1065. (වහන්ස) පහන්සිත් ඇති සාප්පාර්ගයට පැමිණියා වූ ආයා පුද්ගලයන් විෂයෙහි පලතුරු දන්දෙන පුද්ගල තෙමේ මහත් පුණ්‍යඵලය ලබයි. හෙතෙමේ (උත්පත්ති විසින්) දෙව්ලොව ගියේ තවතිසා භවනෙහි සතුටු වෙයි. එහි දී (මා මෙන්) මහත් පින්පල ද අනුභව කරයි. මහා මුනිවරයෙහි එසේම මම ද එල සතරක් දුනිමි.

1066. තස්මාහි එලං අලලෙව දතුං
නිව්වං මනුසස්සන සුඛස්සිකෙන
දීඛානි වා පසායනා සුඛානි
මනුසස්සසොහග්ගනම් වජ්ජනා වා
1067. තෙන මෙ තාදිසො වග්ගෙණො තෙන මෙ ඉධම් ජ්ඣාති,
උපපජ්ජති ච මෙ භොගා යෙ කෙවි මනසො පියා
1068. අසාමි තෙ හික්ඛු මහානුභාව
මනුසස්සගුතො යමකාසි පුඤ්ඤං
තෙනමි එවං ජලිතානුභාවො
වග්ගෙණො ච මෙ සබ්බදියා පහාසතිති

එලදයකවිමානං.

6. 4

1069. වග්ගෙ යථා විගතවලාභකෙ නගෙ
ඔහාසයං ගවජති අනතලිකෙ
තප්පමං තුයගම්දං විමානං
ඔහාසයං කිට්ඨති අනතලිකෙ
1070. දෙවිද්ධිපනෙතාසි මහානුභාවො
මනුසස්සගුතො කිමකාසි පුඤ්ඤං
කෙතාසි එවං ජලිතානුභාවො
වග්ගෙණො ච තෙ සබ්බදියා පහාසතිති
1071. සො දෙවපුනෙතා අත්තමනො මොග්ගලොනෙන පුච්ඡිතො,
පඤ්ඤං පුට්ඨො වියාකාසි යස්ස කමමස්සිදං එලනති
1072. අහඤ්ඤ හරියා ච මනුසස්සලොකෙ
උපසස්සයං අරහතො අදම්ම
අත්තඤ්ඤ පානඤ්ඤ පසන්නවිත්තා
සකකවච දනං විපුලං අදම්ම
1073. තෙන මෙ තාදිසො වග්ගෙණො
තෙන මෙ ඉධම් ජ්ඣාති
උපපජ්ජති ච මෙ භොගා
යෙ කෙවි මනසො පියා
1074. අසාමි තෙ හික්ඛු මහානුභාව
මනුසස්සගුතො යමකාසි පුඤ්ඤං
තෙනමි එවං ජලිතානුභාවො
වග්ගෙණො ච මෙ සබ්බදියා පහාසතිති

සධම්උපසස්සයදයකවිමානං.

1066. එහෙයින් ම දිවසැපත් පනන්නා වූ හෝ මිනිස් සැපත් කැමැත්තා වූ හෝ සැප කැමැති මිනිසා විසින් නිතර එල දනය කරන්නට සිදුසු ම ය.

1067. ඒ පිනෙන් මාගේ සිරුරු පැහැය එබඳු වෙයි. ඒ පිනෙන් මාගේ සමපක්කිය මෙහි සමෘද්ධ වෙයි. මන වඩන යම්කිසි සමපක්කීහු වෙත් ද ඒ සමපක්කීහු මට පහළ වෙත්.

1068. මහත් අනුභාව ඇති ශ්‍රමණයන් වහන්ස, මිනිස් වූ මම යම් පිනක් කෙළෙමි ද, (එය) ඔබට කියමි. එයින් මෙසේ දිලියෙන පුණාර්ධි ඇත්තෙමි මාගේ සිරුරු පැහැය ද සියලු දිගුත් බබුළුවයි.

එලදයකවිමාන යි.

6. 4

1069. (එමබා දිව්‍යපුත්‍රය) පහවූ වලාකුළු ඇති තුබකුසැ වන්ද්‍රයා යම්සේ අහසේ බබළමින් යේ ද, එබඳු වූ තාගේ මේ විමානය අහසෙහි බබළමින් සිටී.

1070. (තෝ) දේවර්ධියට පැමිණියෙහි, මහත් අනුභාව ඇත්තෙහි. මනුෂ්‍ය වූයේ කිනම් පිනක් කෙළෙහි ද? තාගේ සිරුරු පැහැය ද සියලු දිගුත් බබුළුවයි. කිනම් පිනෙකින් මෙසේ දිලියෙන පුණාර්ධි ඇත්තෙහි ද?

1071. මේ පුණාර්ථලය යම් කවර කම්යක්කුගේ ද යි මුගලන් තෙරුන් විසින් පුළුවස්නාලද ඒ දෙවපුත්‍ර තෙමේ තුටුසින් අත්තේ (මෙසේ) පැවැසී ය.

1072. මම ද (මාගේ) බිරිය ද මිනිස් ලොවැ (එක්තරා) රහත් නමකට සෙනසුනක් පිදුම්හ. පැහැදුණු සිත් ඇත්තමෝ අහර ද පැන් ද සකසා මහත් දනයක් පිදුම්හ.

1373. ඒ පිනෙන් මාගේ සිරුරු පැහැය එබඳු වෙයි. ඒ පිනෙන් මාගේ සමපක්කිය මෙහි සමෘද්ධ වෙයි. මන වඩන යම්කිසි සමපක්කීහු වෙත් ද ඒ සමපක්කීහු මට පහළ වෙත්.

1074. මහත් අනුභාව ඇති ශ්‍රමණයන් වහන්ස, මිනිස් වූ මම යම් පිනක් කෙළෙමි ද, (එය) ඔබට කියමි. එයින් මෙසේ දිලියෙන පුණාර්ධි ඇත්තෙමි. මාගේ සිරුරු පැහැය ද සියලු දිගුත් බබුළුවයි.

පද්ම පසාදයකවිමාන යි.

6. 5

1075. සුරියො යථා විගතවලාභකෙ නගෙ
ඔභාසයං ගවජනී අනතළිකෙකි
තද්ධපමං තුග්ගමිදං විමානං
ඔභාසයං තිට්ඨති අනතළිකෙකි
1076. දෙවිඳ්වපකෙතාසි මහානුභාවො
මනුසසභුතො කිමකාසි පුඤ්ඤං
කෙතාසි එවං ජලිතානුභාවො
වග්ගෙග්ගො ව තෙ සබ්බදිසා පභාසතීති
1077. යො දෙවපුකෙතො අත්තමනො මොග්ගලලානොන පුච්ඡිතො
පඤ්ඤං පුට්ඨො විශාකාසි යසස කම්මසයිදං එලනති
1078. අභඤ්ඤා හරියා ව මනුසසලානෙ
උපසංසයං අරහතො අදම්භ
අත්තඤ්ඤා පානඤ්ඤා පසන්නවිත්තා
ස කකචච දනං වීජුලං අදම්භ
1079. තෙන මෙ තාදිසො වග්ගෙග්ගො තෙන මෙ ඉධම්ජ්ඣති,
උපපජ්ජනති ච මෙ භොගා යෙ කෙවි මනසො පියා
1080. අකාමී තෙ භික්ඛු මහානුභාව
මනුසසභුතො යමකාසි පුඤ්ඤං
තෙනමහි එවං ජලිතානුභාවො
වග්ගෙග්ගො ව මෙ සබ්බදිසා පභාසතීති

දුතිය උපසංසයදයකවිමානං.

6. 6

1081. උච්චමිදං මණ්ඩුණං විමානං
සමනතතො ආදස යොජනාති
කුටාගාරා සත්තභතා සුභා
චෙඨරියස්මිතො රුවකස්මතා සුභා
1082. දෙවිඳ්වපකෙතාසි මහානුභාවො
මනුසසභුතො කිමකාසි පුඤ්ඤං
කෙතාසි එවං ජලිතානුභාවො
වග්ගෙග්ගො ව තෙ සබ්බදිසා පභාසතීති
1083. යො දෙවපුකෙතො අත්තමනො මොග්ගලලානොන පුච්ඡිතො,
පඤ්ඤං පුට්ඨො විශාකාසි යසස කම්මසයිදං එලනති

6. 5

1075. (එමබා දිවාපුත්‍රය) පහවූ වලාකුළු ඇති නුබකුසල අක්කරික්ඛයෙහි හිරු යම්යේ බබළමින් යේ ද. එබඳු වූ තාගේ මේ විමානය අභයෙහි බබළමින් සිටී.

1076. (තෝ) දේවර්ධියට පැමිණියෙහි, මහත් අනුභාව ඇත්තෙහි. මනුෂ්‍ය වූයේ කිනම් පිනක් කෙළෙහි ද? තාගේ සිරුරුපැහැය ද සියලු දිගුන් බබුළුවයි. කිනම් පිනෙකින් මෙසේ දිලියෙන පුණාර්ධි ඇත්තෙහි ද?

1077. මුගලන් තෙරුන් විසින් මේ පුණාර්ථලය කවර කම්යක්-හුගේ දැයි පුළුවන්තාලද ඒ දිවාපුත්‍ර තෙමේ කුටුසිත් ඇත්තේ (මෙසේ) පැවැසී ය.

1078. (වහන්ස) මම ද (මාගේ) බිරිය ද මිනිස්ලොවැ (එක්තරා) රහත් නමකට යෙනසුනක් පිදුම්හ. (එමෙන් ම) පහත් සිතැත්තාහු අහර ද පැන් ද සකස් කොට මහත් දායක් පිදුම්හ.

1079. ඒ පිනෙන් මාගේ සිරුරු පැහැය එබඳු වෙයි. ඒ පිනෙන් මාගේ සම්පත්තිය මෙහි සමෘද්ධි වෙයි. මන වඩන යම්කිසි සම්පත්තීහු වෙන් ද, ඒ සම්පත්තීහු මට පහළ වෙත්.

1080. මහත් අනුභාව ඇති ශ්‍රමණයන් වහන්ස, මිනිස් වූ මම යම් පිනක් කෙළෙමි ද, (එය) ඔබට කියමි. එයින් මෙසේ දිලියෙන පුණාර්ධි ඇත්තෙමි. මාගේ සිරුරු පැහැය ද සියලුදිගුන් බබුළුවයි.

දුතිය උපසාදාදායකවිමාන යි.

6. 6

1081. ඉතා උස්වූ පියුම්රාමිණි ආදියෙන් කළ වැම් ඇති මේ විමානය භාත්පයින් දෙළොස් යොදුනෙකි. වෙරළමිණියෙන් කළ වැම් ඇති රුවන් පෝරු අතුළු බිම් ඇති උදරවූ යහපත්වූ කුළුගෙවල් සත් සියයෙක් වෙත්.

1082. (තෝ) දේවර්ධියට පැමිණියෙහි මහත් අනුභාව ඇත්තෙහි. මනුෂ්‍ය වූයේ කිනම් පිනක් කෙළෙහි ද? තාගේ සිරුරු පැහැය ද සියලු දිගුන් බබුළුවයි. කිනම් පිනෙකින් මෙසේ දිලියෙන පුණාර්ධි ඇත්තේ වෙහි ද?

1083. මුගලන් තෙරුන් විසින් මේ පුණාර්ථලය යම් කවර කම්යක්හුගේ දැයි විවරන ලද ඒ දිවාපුත්‍ර තෙමේ කුටුසිත් ඇත්තේ (මෙසේ) පැවැසී ය.

1084. අභං මනුසෙසසු මනුසසහුතො
දිස්වාන භික්ඛුං තසිතං කිලනතං
එකාභං භික්ඛං පටිපාදයිසසං
සමඬිහිතතෙන තද අකාසිං
1085. තෙන මෙ තාදිසො විශේශො තෙන මෙ ඉධම්ජ්ඣති,
උපපජ්ජති ච මෙ භොගා යෙ කෙවි මනසො පියා
1086. අකාමී තෙ භික්ඛු මහානුභාව
මනුසසහුතො යමකාසි පුඤ්ඤං
තෙනාහි එවං ජලිතානුභාවො
විශේශො ච මෙ සබ්බදිසා පහාසතිති

භික්ඛාදයකවිමානං.

6. 7

1087. උච්චමිදං මණ්ඩප්පණං විමානං
සමනතතො යොළස යොජනාති
කුටාගාරා සත්තසතා උළාරා
චෙළ්ඨියසුමහා රුවකසුතා සුභා
1088. තසුච්ඡයි පිච්ඡි බාදයි ච
දිබ්බා ච වීණා පවදනති වග්ගං
අට්ඨවඨකා සිකඛිතා සාධුරූපා
දිබ්බා ච කඤ්ඤා තිදසවරා උළාරා
නවචනති ගායනති පමොදයනති
1089. දෙවිඤ්චපතෙකාසි මහානුභාවො
මනුසසහුතො කිමකාසි පුඤ්ඤං
කෙතාසි එවං ජලිතානුභාවො
විශේශො ච තෙ සබ්බදිසා පහාසතිති
1090. සො දෙවපුතො අත්තමනො මොග්ගලලානෙන පුට්ඨිකො,
පඤ්ඤං පුට්ඨො වීයාකාසි යසස කම්මසුඤ්ඤං එලං
1091. අභං මනුසෙසසු මනුසසහුතො
අහොසිං යටපාලතො
අද්දසං වීරජං භික්ඛුං
විප්පසන්නමනාවිලං
1092. තසස අද්දසභං භාගං පසතො සෙති පාණිති,
කුමමාසපිණ්ඩං දඬාන මොදුමි නඤ්ජෙන වතෙ

1084. (වහන්ස) මම මිනිසුන් අතර මිනිසෙක් වූයෙමි හටගත් පවස් ඇති ක්ලාන්ත වූ එක් මහණකු දක (මා සඳහා පිළියෙළ වූ) එක බතක් පිදීමි. එකල්හි (ඔහු) බිත්තන් යුතු වූවකු කෙළෙමි.

1085. ඒ පිනෙන් මාගේ සිරුරු පැහැය එබඳු වෙයි. ඒ පිනෙන් මාගේ සමපතනිය මෙහි සමාදා වෙයි. මන වඩන යම්කිසි සමපතනීහු වෙත් ද, ඒ සමපතනීහු මට පහළ වෙත්.

1086. මහත් අනුභාව ඇති ශ්‍රමණයන් වහන්ස, මිනිස් වූ මම යම් පිනක් කෙළෙමි ද, (එය) ඔබට කියමි. එයින් මෙසේ දිලියෙන පුණ්‍යර්ථි ඇත්තෙමි වෙමි. මාගේ සිරුරු පැහැය ද සියලු දිගුන් බබුළුවයි.

භික්‍ෂාදයක විමානයි.

6. 7

1087. ඉතා උස්වූ පියුම්රාමිණි ආදියෙන් කළ ටැම් ඇති මේ විමානය භාත්පසින් යොළොස් යොදුනෙකි. වෙරළමිණියෙන් කළ ටැම් ඇති රුවන්පෝරු ඇතුරු බිම් ඇති උදර වූ යහපත් වූ කුළුගෙවල් සත් සියයෙක් වෙත්.

1088. එහි (තෝ) සිටිනෙහි ය. පානය කරනෙහි ය, අනුභව කරනෙහි ය, දිව්‍ය විණාවෝ ද මිහිරි සේ වාදනය වෙති, සු සැටක් පමණ වූ පුහුණු වූ සොදුරු සැහැවි ඇති දෙවලොව සුවසේ හැසිරෙන්නා වූ උදර වූ දිව්‍යකන්‍යාවෝ ද නටති ගයති ප්‍රමොද වෙත්.

1089. (තෝ) දේවර්ධියට පැමිණියෙහි මහත් අනුභාව ඇත්තෙහි. මුත්‍රණ වූයෙහි කිනම් පිනක් කෙළෙහි ද? තාගේ සිරුරු පැහැය ද සියලු දිගුන් බබුළුවයි. කිනම් පිනෙකින් මෙසේ දිලියෙන පුණ්‍යර්ථි ඇත්තෙහි ද?

1090. මේ පුණ්‍යඵලය යම් කවර කම්යක්හු ගේ ද යි මුගලන් තෙරුන් විසින් පුළුවස්නාලද ඒ දේවපුත්‍ර තෙමේ තුටු සිත් ඇත්තේ (මෙසේ) පැවැසි ය.

1091. (වහන්ස) මම මිනිසුන් අතුරෙහි මිනිසෙක් වූයෙමි යව පල්ලෙක් වීමි. (එකල්හි) පහවූ රාගාදි රජස් ඇති වෙසෙසින් පහන් වූ කෙලෙස් කිලුටෙන් නො කැළඹුණු සිත් ඇති පැවිද්දකු යුටීමි.

1092. මම පහන් වූයෙමි කොමුපිටු කොටසක් උන්වහන්සේට සියතින් පිදීමි. (ඒ කොමුපිටු) පිදීමෙන් නදුන්වෙනෙහි සතුටු වෙමි.

1093. තෙන මෙ තාදිසො වණෙණං තෙන මෙ ඉධමිජ්ඣානි,
උපපජ්ජානති ව මෙ භොගා යෙ කෙවි මනසො පියා
1094. අකංඛාමි තෙ භික්ඛු මහානුභාව
මනුස්සහුතො යමකාසි පුඤ්ඤං
තෙනාමි එවං ජලිතානුභාවො
වණෙණං ව මෙ සබ්බදිසා පභාසතීති

යවපාලකවිමානං.

6. 8

1095. අලංකාරො මලාධරො සුවතො
සුකුණ්ඩලී කප්පිතකෙසමසු
ආමුක්ඛාභාරාභරණො යසසී
දිබ්බො විමානමි යථාසී¹ වන්දිමා
1096. දිබ්බා ව විණා පවදන්ති වග්ගං
අට්ඨට්ඨකා සික්ඛිතා සාධුරුපා
දිබ්බා ව කඤ්ඤ තිදසවරා උළාරා
නාවචනති ගායනති පමොදයනති
1097. දෙව්දධිපකෙසාසි මහානුභාවො
මනුස්සහුතො කිමකාසි පුඤ්ඤං
කෙනාසි එවං ජලිතානුභාවො
වණෙණං ව තෙ සබ්බදිසා පභාසතීති
1098. සො දෙවපුකෙසා අත්තමතො මොග්ගලලානෙන පුට්ඨිතො,
පඤ්ඤං පුට්ඨො වියාකාසි යසසි කම්මසසිදං එලකති
1099. අහං මනුසෙසු මනුස්සහුතො
දිස්වාන සමණෙ සීලවනෙන
සමපන්නච්ඡාවරණෙ යසසී
බහුසසුතෙ තණ්හාකම්ප්පපතෙන
අත්තාඤ්ච පානාඤ්ච පසන්නාචිතො
සකකම්ම දනං විපුලං අදසිං
1100. තෙන මෙ තාදිසො වණෙණං තෙන මෙ ඉධමිජ්ඣානි,
උපපජ්ජානති ව මෙ භොගා යෙ කෙවි මනසො පියා
1101. අකංඛාමි තෙ භික්ඛු මහානුභාව
මනුස්සහුතො යමකාසි පුඤ්ඤං
තෙනාමි එවං ජලිතානුභාවො
වණෙණං ව මෙ සබ්බදිසා පභාසතීති

පයමඤ්ඤානලීවිමානං.

1. යථාසී - මජ්ඣ.

1093. ඒ පිනෙන් මාගේ සිරුරු පැහැය එබඳු වෙයි. ඒ පිනෙන් මාගේ සම්පත්තිය මෙහි සමෘද්ධ වෙයි. මන වඩන යම්කිසි සම්පතකිහු වෙත් ද, ඒ සම්පතකිහු මට පහළ වෙත්.

1094. මහත් අනුභාව ඇති ශ්‍රමණයන් වහන්ස, මිනිස් වූ මම යම් පිනක් කෙළෙමි ද, (එය) ඔබට කියමි. එයින් මෙසේ දිලියෙන පුණ්‍යර්ධි ඇත්තෙමි. මාගේ සිරුරු පැහැය ද සියලු දිගුන් බබුළුවයි.

යවපාලකවිමාන යි.

6. 8

1095. (එම්බා දිවාපුත්‍රය) අලංකාර වූ දිවමලින් බරවූ මනාවස්ත්‍ර ඇති ශෝභන කුණ්ඩලාභරණ ඇති අන්දම් තබන ලද කෙස්ඳවුළු ඇති පැළඳි අත් අබරණ ඇති පිරිවර ඇති (තෝ) දිව විමන්ති සඳ මෙන් බබළන්නෙහි.

1096. (එහි) දිවාච්ඡාවෝ මිහිරි සේ වාදනය වෙති. සුසාටක් පමණ වූ පුහුණු වූ සොදුරු සැහැවි ඇති දෙවිලොව සුවසේ හැසිරෙන්නා වූ උදර වූ දිවා කන්‍යාවෝ ද නටති ගයති ප්‍රමෝද වෙත්.

1097. (තෝ) දේවර්ධියට පැමිණියෙහි මහත් අනුභාව ඇත්තෙහි. මනුෂ්‍ය වූයේ කිනම් පිනක් කෙළෙහි ද? තාගේ සිරුරු පැහැය ද සියලු දිගුන් බබුළුවයි. කිනම් පිනෙකින් මෙසේ දිලියෙන පුණ්‍යර්ධි ඇත්තේ වෙහි ද?

1098. මේ පුණ්‍යඵලය යම් කවර කම්යක්කුගේ ද යි මුගලන් තෙරුන් විසින් පුළුවස්නාලද ඒ දේවපුත්‍ර කෙමේ තුටු සිත් ඇත්තේ (මෙසේ) පැවැසී ය.

1099. (වහන්ස) මම මිනිසුන් අතුරෙහි මනුෂ්‍ය වූයෙමි සිල්වත් විද්‍යා හා වරණ ධර්මයන්ගෙන් යුත් පිරිවර ඇති බහුශ්‍රැත වූ තෘෂ්ණාක්ෂය කළ ශ්‍රමණයන් දැක පහන් සිතැත්තෙමි අහර ද පැන් ද සකස් කොට මහත් දනයක් දුනිමි.

1100. ඒ පිනෙන් මාගේ සිරුරු පැහැය එබඳු වෙයි. ඒ පිනෙන් මාගේ සම්පත්තිය මෙහි සමෘද්ධ වෙයි. මන වඩන යම්කිසි සම්පතකිහු වෙත් ද, ඒ සම්පතකිහු මට පහළ වෙත්.

1101. මහත් අනුභාව ඇති ශ්‍රමණයන් වහන්ස, මිනිස් වූ මම යම් පිනක් කෙළෙමි ද, (එය) ඔබට කියමි. එයින් මෙසේ දිලියෙන පුණ්‍යර්ධි ඇත්තෙමි. මාගේ සිරුරු පැහැය ද සියලු දිගුන් බබුළුවයි.

පයමකුණඩලීවිමාන යි.

6. 9

1102. අලඛකතො මලාධරො සුවසො
සුතුණ්ඩලී කපපිතකෙසමසු
ආමුත්තහත්ථාහරණො යසසී
දිබ්බ විමානෙහි යථාසි වන්දිමා
1103. දිබ්බා ව විණා පවදන් වගුං
අට්ඨට්ඨකා සිකතිතා සාධුරුපා
දිබ්බා ව කඤ්ඤ තිදසවරා උළාරා
නවවන්ති ගායන්ති පමොදයන්ති
1104. දෙව්දසිපතොසි මහානුභාවො
මනුස්සහුතො කිමකාසි පුඤ්ඤං
කෙනාසි එවං ජලිතානුභාවො
වග්ගෙණො ව ගෙ සබ්බදිසා පභාසතීති
1105. සො දෙවපුතො අත්තමනො මොග්ගලොනෙන පුට්ඨිනො,
පඤ්ඤං පුට්ඨො වියාකාසි යසස කමෙසසිදං එලන්ති
1106. අහං මනුසෙසසු මනුස්සහුතො
දිස්වාන සමණෙ සාධුරුපෙ
සමපත්තවිජ්ජාවරණෙ යසසී
බහුසුතෙ සීලවතුපපතො¹
අනායකො පානකො පසන්නවිතො
සකකවච දනං විපුලං අදසිං
1107. තෙන මෙ තාදිසො වග්ගෙණො තෙන මෙ ඉධම් ජ්ඣති,
උපපජ්ජන්ති ච මෙ භොගා යෙ කෙවි මනසො පියා
1108. අකංඛම් තෙ භික්ඛු මහානුභාව
මනුස්සහුතො යමකාසි පුඤ්ඤං
තෙනමහි එවං ජලිතානුභාවො
වග්ගෙණො ව මෙ සබ්බදිසා පභාසතීති

දුතිසතුණ්ඩලීවිමානං.

1. සීලවතො පසන්න - පිචු
තණ්හකප්පපන්න - සා.

6. 9

1102. (එමිබා දිව්‍යපුත්‍රය) අලංකාර වූ දිව්‍යමයින් බර වූ මනාවස්ත්‍ර ඇති ශෝභන කුණ්ඩලාභරණ ඇති අන්දම තබනලද කෙස් රැවුළු ඇති පැළඳී අත් අබරණ ඇති පිරිවර ඇත්තා වූ (තෝ) දිව්‍යමයින් සඳ මෙන් බබළන්නෙහි.

1103. (එහි) දිව්‍ය විණාවෝ මිහිරි සේ වාදනය වෙති. සුසාරක් පමණ වූ පුහුණු වූ සොදුරු සැහැවී ඇති දෙව්ලොව සුවසේ හැසිරෙන්නා වූ උදර වූ දිව්‍යකන්‍යාවෝ ද නටති, ගයති, ප්‍රමෝද වෙත්.

1104. (තෝ) දේවර්ධියට පැමිණියෙහි, මහත් අනුභාව ඇත්තෙහි. මනුෂ්‍ය වූයේ කිනම් පිනක් කෙළෙහි ද? තාගේ සිරුරුපැහැය ද සියලු දිගුත් බබුළුවයි. කිනම් පිනෙකින් මෙසේ දිලියෙන පුණර්ධි ඇත්තෙහි ද?

1105. මුගලන් තෙරුන් විසින් මේ පුණර්ධිය යම් කවර කර්මයක්හුගේ දැයි පුළුවන්තලද ඒ දේවපුත්‍ර තෙමේ තුටුසින් ඇත්තේ (මෙසේ) පැවැසී ය.

1106. (වහන්ස) මම මිනිසුන් අතුරෙහි මනුෂ්‍ය වූයෙමි මනා පියෙව් ඇති විද්‍යා හා වරණධර්මයන්ගෙන් යුක්ත වූ පිරිවර ඇති බහුශ්‍රැත වූ ශීලවුත සමන්වාගත වූ ශ්‍රමණයන් දක, පහත් සිතැත්තෙමි අහර ද පැන් ද සකස් කොට මහත් දනයක් දුනිමි.

1107. ඒ පිනෙන් මාගේ සිරුරුපැහැය එබඳු වෙයි. ඒ පිනෙන් මාගේ සම්පත්තිය මෙහි සමෘද්ධි වෙයි. මන වඩන යම්කිසි සම්පත්තිය වෙත් ද, ඒ සම්පත්තිය මට පහළ වෙත්.

1108. මහත් අනුභාව ඇති ශ්‍රමණයන් වහන්ස, මිනිස් වූ මම යම් පිනක් කෙළෙමි ද, (එය) ඔබට කියමි. එයින් මෙසේ දිලියෙන පුණර්ධි ඇත්තෙමි. මාගේ සිරුරුපැහැය ද සියලු දිගුත් බබුළුවයි.

6. 10

1109. යා දෙවිරාජස්ස සභා සුධම්මා
යඤ්චජනී දෙවසඬෙකා සමග්ගො
තපුපමං කුණ්ණමිදං විමානං
ඔභාසයං තිට්ඨති අත්තළිකෙඛි
1110. දෙවිද්ධිපකෙතොසි මහානුභාවො
මනුස්සහුතො කිමකාසි පුඤ්ඤං
කෙතොසි එවං ජලිතානුභාවො
වග්ගෙණ ව තෙ සබ්බදිසා පභාසතීති.
1111. සො දෙවපුතො අත්තමනො මොග්ගලලානෙන පුච්ඡිතො,
පඤ්ඤං පුට්ඨො වියාකාසි යස්ස කමමසස්සිදං ඵලතභි
1112. අහං මනුස්සෙසු මනුස්සහුතො
රඤ්ඤෙ පායාසිස්ස අහොසිං මාණවො
ලඤ්ඤා ධනං සංවිහාගං අකාසිං
පියා ව මෙ සීලවනො අහෙසුං
අත්තඤ්ඤා පානඤ්ඤා පසන්නවිකෙතො
සකකච්ච දුතං විපුලං අද්ධිං
1113. තෙන මෙ තාදිසො වග්ගෙණ තෙන මෙ ඉධමිජ්ඣති,
උසස්සතභි ව මෙ භොගා යෙ කෙවි මනසො පියා
1114. අකාමි තෙ භික්ඛු මහානුභාව
මනුස්සහුතො යමකාසි පුඤ්ඤං
තෙනමහි එවං ජලිතානුභාවො
වග්ගෙණ ව මෙ සබ්බදිසා පභාසතීති.

උත්තරවිමානං¹.

පායාසි වග්ගො ඡට්ඨො.

කසප්පදානං:-

දො අගාරිතො ඵලද්ධි දො උපසංයද්ධි භික්ඛායද්ධි
යවපාලකො වෙව දො කුණ්ණලිතො පායාසිති
පුරිසානං දුතියො වග්ගො පවුච්චතීති.

1. පායාස විමානං - ඡෙසං.

6. 10

1109. (එමබා දේවපුත්‍රය) යම් තැනෙක දිවාසමුහයා එක්ව හිඳී ද, ඒ සක්දෙව් රජුගේ යම් පුබර්මා නම් සභාවක් වෙයි ද, එබඳු වූ තාගේ මේ විමානය අහසෙහි බබළමින් සිටී.

1110. (තෝ) දේවර්ධියට පැමිණියෙහි. මහත් අනුභාව ඇත්තෙහි. මනුෂ්‍ය වූයේ කිනම් පිනක් කෙළෙහි ද? තාගේ සිරුරු පැහැය ද සියලු දිගුත් බබුළුවයි. කිනම් පිනෙකින් මෙසේ දිලියෙන පුණාර්ධි ඇත්තෙහි ද?

1111. මේ පුණාර්ථය යම් කවර කර්මයක්කුගේ දෑ යි මුගලන් තෙරුන් විසින් පුළුස්සාලා ඒ දේවපුත්‍ර තෙමේ තුටුසින් ඇත්තේ (මෙසේ) පැවැසී ය.

1112. මම මිනිසුන් අතුරෙහි මනුෂ්‍ය වූයෙමි. පායාසි රජුගේ මාණවකයෙක් වීමි. (එකල) ධනය ලබා සංවිහාග කෙළෙමි. මට සිල්වත්තූ ද ප්‍රියවූහ. (උත්වහන්සේට) පහන් සිතැත්තෙමි අහර ද පැන් ද සකස් කොට මහත් දනයක් දුනිමි.

1113. ඒ පිනෙන් මාගේ සිරුරු පැහැය එබඳු වෙයි. ඒ පිනෙන් මාගේ සම්පත්තිය මෙහි සමෘද්ධ වෙයි. මන වඩන යම්කිසි සම්පත්තිහු වෙන් ද, ඒ සම්පත්තිහු මට පහළ වෙන්.

1114. මහත් අනුභාව ඇති ශ්‍රමණයන් වහන්ස, මිනිස් වූ මම යම් පිනක් කෙළෙමි ද, (එය) ඔබට කියමි. එයින් මෙසේ දිලියෙන පුණාර්ධි ඇත්තෙමි. මාගේ සිරුරු පැහැය ද සියලු දිගුත් බබුළුවයි.

උකරවිමාන යි.

සවන පායාසිවර්ග යි.

එහි උද්දනය:-

අභාරිය දෙකයැ එලදයක යැ උපක්‍ෂය දෙක යැ භික්‍ෂාදයක යැ යවපාලක යැ කුණ්ඩලී දෙක යැ (උකර) පායාසි යැ යි මෙසේ පුරුෂවිමාන පිළිබඳ දෙවෙනි වර්ගය කියනු ලැබේ.

7. සුනිකබ්බතවගො

7. 1

1115. යථා වනං වික්කලතං පභාසති
උය්‍යානසෙධං තිදස්සානමුත්තමං
තප්පපමං තුඤ්ඤාමිදං විමානං
ඔභාසයං තිට්ඨති අනතළිකෙබ්බ
1116. දෙවිදධිපකෙතාසි මහානුභාවො
මනුස්සභූතො කිමකාසි පුඤ්ඤං
කෙතාසි එවං ජලිතානුභාවො
වණ්ණණා ව තෙ සබ්බදිස්සා පභාසතිති
1117. සො දෙවපුකෙතා අත්තමනො මොග්ගලලානෙන පුච්ඡිතො,
පඤ්ඤං පුට්ඨො වියාකාසි යස්ස කම්මසසිදං එලං.
1118. අහං මනුස්සස්ස මනුස්සභූතො
දළිදද්දා අතාණො කපණො කම්මකරො අභොසිං
ජිණ්ණං ව මාතාපිතරො අහරිං.¹
පියා ව මෙ සීලවනෙනා අහෙස්සුං
අනතඤ්ඤා පාතඤ්ඤා පසන්හවිතො
සකකච්ච දුතං විපුලං අද්ධං
1119. තෙන මෙ තාදිසො වණ්ණණා තෙන මෙ ඉධම්ඤ්ඤාති,
උප්පජ්ජාති ව මෙ භොගා යෙ කෙවි මනසො පියා.
1120. අසබ්බම් තෙ භික්ඛු මහානුභාව
මනුස්සභූතො යමකාසි පුඤ්ඤං
තෙනමති එවං ජලිතානුභාවො
වණ්ණණා ව මෙ සබ්බදිස්සා පභාසතිති.

විතතලතාවිමානං.

7. 2

1121. යථා වනං නන්දනං වික්කලතං² පභාසති
උය්‍යානසෙධං තිදස්සානමුත්තමං
තප්පපමං තුඤ්ඤාමිදං විමානං
ඔභාසයං තිට්ඨති අනතළිකෙබ්බ
1122. දෙවිදධිපකෙතාසි මහානුභාවො
මනුස්සභූතො කිමකාසි පුඤ්ඤං
කෙතාසි එවං ජලිතානුභාවො
වණ්ණණා ව තෙ සබ්බදිස්සා පභාසතිති

1. අහරිං - ඔපසං.

2. නන්දනං - ඔපසං.

7. සුනිකබ්බතවර්ගය

7. 1

1115. (එමබා දේවපුත්‍රය) තවතිසා දෙවියනට උතුම් වූ උයන් අතුරෙන් ශ්‍රේෂ්ඨ වූ චිත්‍රලතා වනය යම්සේ බබළා ද, එබඳු වූ තාගේ මේ විමානය අභයෙහි බබළමින් සිටී.

1116. (තෝ) දේවර්ධියට පැමිණියෙහි, මහත් අනුභාව ඇත්තෙහි. මනුෂ්‍ය වූයේ කිනම් පිනක් කෙළෙහි ද? තාගේ සිරුරු පැහැය ද සියලු දිගුත් බබුළුවයි. කිනම් පිනෙකින් මෙසේ දිලියෙන පුණ්‍යර්ධි ඇත්තේ වෙහි ද?

1117. මේ පුණ්‍යඵලය යම් කවර කර්මයක්හුගේ දැ යි මුගලන් තෙරුන් විසින් පුළුවස්නා ලද ඒ දේවපුත්‍ර තෙමේ තුටුසින් ඇත්තේ (මෙසේ) පැවසී ය.

1118. මම (පෙර) මිනිසුන් අතර මිනිසෙක් වූයෙමි. දිළිඳු වූ අසරණ වූ බැහැපත් වූ කම්කරුවෙක් වීමි. (ඒ මම) ජරාවෙන් දුර්වල වූ මාගේ මවුපියන් පෝෂණය කෙළෙමි. සිල්වත්තු ද මට ප්‍රියවූහ. පහත් සිතැතියෙමි අහර ද පැන් ද සකස් කොට මහාදනයක් දුනිමි.

1119. ඒ පිනෙන් මාගේ සිරුරු පැහැය එබඳු වෙයි. ඒ පිනෙන් මාගේ සම්පත්තිය මෙහි සමෘද්ධ වෙයි. මන වඩන යම්කිසි සම්පත්තිහු වෙන් ද, ඒ සම්පත්තිහු මට පහළ වෙත්.

1120. මහත් අනුභාව ඇති ශ්‍රමණයන් වහන්ස, මිනිස් වූ මම යම් පිනක් කෙළෙමි ද (එය) ඔබට කියමි. එයින් මෙසේ දිලියෙන පුණ්‍යර්ධි ඇත්තෙමි. මාගේ සිරුරු පැහැය ද සියලු දිගුත් බබුළුවයි.

චිත්‍රලතාවිමාන යි.

7. 2

1121. (එමබා දේවපුත්‍රය) තවතිසා දෙවියනට උතුම් වූ උයන් අතුරෙන් ශ්‍රේෂ්ඨ වූ නඤ්ඤා වනය හා චිත්‍රලතාවනය යම්සේ බබළා ද, එබඳු වූ තාගේ මේ විමානය අභයෙහි බබළමින් සිටී.

1122. (තෝ) දේවර්ධියට පැමිණියෙහි. මනුෂ්‍ය වූයේ කිනම් පිනක් කෙළෙහි ද? තාගේ සිරුරු පැහැය ද සියලු දිගුත් බබුළුවයි. කිනම් පිනෙකින් මෙසේ දිලියෙන පුණ්‍යර්ධි ඇත්තේ වෙහි ද?

1123. සො දෙවපුතො අත්තමනො මොග්ගලානෙන පුච්ඡිතො
පඤ්ඤාං පුට්ඨො විශාකාසි යසසි කම්මසිද්ධං ඵලං.
1124. අහං මනුසෙසස්ස මනුසසගුතො
දළිඤ්ඤා අතාණො කපණො කම්මකරො අගොසි.
ඵණෙණ ව මාතාපිතරො අහරිං
පියා ව මෙ සිලවතො අගෙස්සං
අත්තඤ්ඤා පානඤ්ඤා පසත්තවිතො
සකකථා ව දනං විපුලං අද්ධං.
1125. තෙන මෙ තාදිසො විණෙණො තෙන මෙ ඉධම්ජ්ඣති,
උපපජ්ජති ව මෙ භොගා යෙ කෙවි මනසො පියා.
1126. අසකිම් තෙ භික්ඛු මහානුභාව
මනුසසගුතො යමකාසි පුඤ්ඤං
තෙනමි ඵවං ජලිතානුභාවො
විණෙණො ව මෙ සබ්බද්ධා පභාසතිති.

නඤ්ඤාවිමානා.

7. 3

1127. උච්චිතං මණ්ඩුණං විමානං
සමනතතො ආදය යොජනානි
කුටාගාරා සත්තසතා උළාරා
වෙච්චියසුමනා රුවකස්සතා සුභා
1128. තස්සවස්සි පිවසි බාදසි ව
දිබ්බා ව විණා පවදන්ති වග්ගං
දිබ්බා රසා කාමගුණෙස්ස පඤ්ඤා
නාරියො ව නවටන්ති සුචණ්ණ ජනනා
1129. කෙන තෙ තාදිසො විණෙණො කෙන තෙ ඉධම්ජ්ඣති,
උපපජ්ජති ව තෙ භොගා යෙ කෙවි මනසො පියා
1130. දෙවිද්ධිපකෙතාසි මහානුභාවො
මනුසසගුතො කිමකාසි පුඤ්ඤං
කෙනාසි ඵවං ජලිතානුභාවො
විණෙණො ව තෙ සබ්බද්ධා පභාසතිති.
1131. සො දෙවපුතො අත්තමනො මොග්ගලානෙන පුච්ඡිතො,
පඤ්ඤාං පුට්ඨො විශාකාසි යසසි කම්මසිද්ධං ඵලං.

1123. මේ පුණ්‍යඵලය යම් කවර කර්මයක්හුගේ දැයි මුගලන් තෙරුන් විසින් පුළුවස්නාලද ඒ දේවපුත්‍ර තෙමේ තුටුසින් ඇත්තේ (මෙසේ) පැවසී ය.

1124. මම (පෙර) මිනිසුන් අතුරෙහි මිනිස් වූයෙමි දිළිඳු වූ අසරණ වූ බැහැපත් වූ කම්කරුවෙක් වීමි. (ඒ මම) ජරාවෙන් දුර්වල වූ මාගේ මවුපියන් පොෂණය කෙළෙමි. සිල්වත්හු ද මට ප්‍රියවූහ. පහත් සිතැතියෙමි අහර ද පැන් ද සකස් කොට මහාදනයක් දුනිමි.

1125. ඒ පිනෙන් මාගේ සිරුරු පැහැය එබඳු වෙයි. ඒ පිනෙන් මාගේ සම්පත්තිය මෙහි සමෘද්ධි වෙයි. මන වඩන සම්පත්තිහු මට පහළ වෙත්.

1126. මහත් අනුභාව ඇති ශ්‍රමණයන් වහන්ස, මිනිස් වූ මම යම් පිනක් කෙළෙමි ද, (එය) ඔබට කියමි. එයින් මෙසේ දිළියෙන පුණ්‍යර්ධි ඇත්තෙමි. මාගේ සිරුරු පැහැය ද සියලු දිගුත් බබුළුවයි.

නන්දනවිමාන යි.

7. 3

1127. (එම්බා දිව්‍යපුත්‍රය) ඉතා උස්වූ පියුම්රාමිණි ආදියෙන් කළ ටැම් ඇති මේ විමානය භාත්පයින් දෙළොස් යොදුනෙකි. වෙරළමිණි ආදියෙන් කළ ටැම් ඇති රුවන්පෝරු ඇතුරු බිම් ඇති උදර වූ යහපත් වූ කුළුගෙවල් සත් සියයෙක් වෙත්.

1128. එහි (තෝ) සිටින්නෙහි ය, පානය කරන්නෙහි ය, අනුභව කරන්නෙහි ය, දිව්‍යවිණාවෝ ද මිහිරි සේ වාදනය වෙත්. මෙහි දිව්‍යමය වූ රසයෝ ද පස්කම් ගුණයෝ ද වෙති. ස්වර්ණාභරණයෙන් විභූෂිත වූ නාරිහු ද රඟ දක්වත්.

1129. කවර හේතුවකින් තට එබඳු සිරුරු පැහැයෙක් වී ද? කවර පිනෙකින් තාගේ සුවරිතඵලය මෙහි සමෘද්ධි වේ ද? මන වඩන්නා වූ යම්කිසි සම්පත්තිහු වෙත් ද, ඒ සම්පත්තිහු (කවර පිනෙකින්) තට පහළ වෙත් ද,

1130. (තෝ) දේවර්ධියට පැමිණියෙහි, මහත් අනුභාව ඇත්තෙහි. මනුෂ්‍ය වූයේ කිනම් පිනක් කෙළෙහි ද? තාගේ සිරුරු පැහැය ද සියලු දිගුත් බබුළුවයි. කවර පිනෙකින් මෙසේ දිළියෙන පුණ්‍යර්ධි ඇත්තේ වෙහි ද?

1131. මේ පුණ්‍යඵලය යම් කවර කර්මයක්හුගේ දැයි මුගලන් තෙරුන් විසින් පුළුවස්නාලද දේවපුත්‍ර තෙමේ තුටුසින් ඇත්තේ (මෙසේ) පැවසී ය.

1132. අහං මනුසොසු මනුසංගුතො
විවතෙ පථෙ වඩ්ඪමනං¹ අකාසිං
ආරාමරුක්ඛානී ව රොපධිස්සං
පියා ව මෙ සීලවතොගා අහෙසුං
අක්කං ව පානං ව පසන්නවිග්ගො
සක්කවච දන් වීජුලං අද්ධිං.
1133. තෙන මෙ තාදිසො වණ්ණො
තෙන මෙ ඉධමිජ්ඣති
උප්පජ්ජන්ති ව මෙ භොගා
යෙ කෙවි මනසො පියා
1134. අසක්ඛි තෙ භික්ඛු මහානුභාව
මනුසංගුතො යමකාසි පුණ්ණං
තෙනාමි එවං ජලිනානුභාවො
වණ්ණො ව මෙ සබ්බදිසා පභාසනීති

මණිපුණ්ණවිමානං.

7. 4

1135. සොවණ්ණමයෙ පබ්බතස්මිං විමානං සබ්බතො පහං
හෙමජාලකපච්ඡන්තං² කිංකිණිජාලංකපපිතං.
1136. අට්ඨංසා සුකතා ඵමිහා සබ්බෙ වෙථරියාමයා
ඵකමෙකාය අංසියා රතනා සත්ත නිමිතා
1137. වෙථරියසුවණ්ණස්ස ඵළිකා රුපියස්ස ව
මසාරගලලමුත්තාහි ලොභිතච්ඡාමණිහි ව
1138. විත්‍රා මනොරමා භූමි න කක්ඛුඛංසති රජො
ගොපාණසීගණා පිතා කුටං ධාරෙනති නිමිතා
1139. සොපානානි ව චත්තාරි නිමිතා චතුරො දිසා
නානා රතනගබ්භෙහි ආදිවෙදාව විරොචති
1140. වෙදියා⁴ චතසෙසා තත්ථ විහත්තා භාගසො මිතා,
දද්දලමානා ආහන්ති සමන්තා චතුරො දිසා
1141. තස්මිං විමානෙ පවරෙ දෙවපුත්තො මහජාභො
අතිරොචති වණ්ණන්ත උදයනොතො භානුමා⁵

1. සංකමනං - මජ්ඣං.

2. හෙමජාල පච්චන්තං - මජ්ඣං.

3. කිංකිණිජාල - P.T.S.

කිංකිණිජාලං - සභා.

4. වෙදියා - P.T.S.

5. භානුමා - මජ්ඣං, සීග්‍ර.

1132. (වහන්ස) මම (පෙර) මිනිසුන් අතුරෙහි මනුෂ්‍ය වූයෙමි වන මගෙකැ සක්මනක් කෙළෙමි. එහි ආරාමයක් කොට ගස් ද රොපණය කෙළෙමි. සිල්වත්තූ ද මට ප්‍රියවූහ. පහන් සිතැත්තෙම අහර ද පැන් ද සකස් කොට මහා දනයක් දුනිමි.

1133. ඒ පිනෙන් මාගේ සිරුරු පැහැය ද එබඳු වෙයි. ඒ පිනෙන් මාගේ සම්පත්තිහු මෙහි සමෘද්ධ වෙති. මන වඩන යම්කිසි සම්පත්තිහු වෙන් ද, ඒ සම්පත්තිහු මට පහළ වෙත්.

1134. මහත් අනුභාව ඇති ශ්‍රමණයන් වහන්ස, මිනිස් වූ මම යම් පිනක් කෙළෙමි ද, (එය) ඔබට කියමි. එයින් මෙසේ දිලියෙන පුණ්‍යර්ධි ඇත්තෙමි. මාගේ සිරුරු පැහැය ද සියලු දිගුන් බබුළුවයි.

මණිපුණ්ණවිමාන යි.

7. 4

1135. (එම්බා දේවපුත්‍රය) රුවන්දූලින් සැරසූ කිකිණිදල් ඇති භාත්පසින් බබළන (මේ) විමානය රත්පවුවෙකැ පිහිටියේ වෙයි.

1136. අටැස් වූ සුදුපැහැති සියලු ටැම්හු වෙරළමිණියෙන් මොනවට කරන ලදහ. (ඒ ටැම්හි) එක් එක් කොටස සත් රුවනින් නිමවන ලදී.

1137-1138. වෙරළමිණියෙන් හා රනින් ද පළිඟුයෙන් හා රිදියෙන් ද මැසිරිගලින් හා මුතුයෙන් ද රතූමිණියෙන් ද විසිතුරු වූ සිත්කලු භූමිය වෙයි. එහි වූලි නො නගියි. නිර්මිත වූ රත්වත් වූ ගොනැස් සමූහයෝ (සත්රුවන් මුවා) කැණිමඩල දරත්.

1139. සිවු දිගුහි හිණි සතරෙක් මවන ලදී. නොයෙක් රුවනින් කළ ගබඩාවන් කරණකොට ගෙන (මේ විමන) හිරුමෙන් බබළයි.

1140. එහි සිවු දිගුහි අවට අතිශයින් දීප්තිමත් වූ කොටස් වශයෙන් පමණට බෙදූ සිවු වේදිකාවෝ බබළත්.

1141. ඒ උතුම් විමන්හි සිටින උදවන හිරුමෙන් මහත් කැලුම් ඇති දෙවිසුන් වූ (නෝ) සිරුරු පැහැයෙන් අතිශයින් බබළති.

1142. දනස්ස තෙ ඉදං ඵලං අරො සීලස්ස වා පන
අරො අඤ්ජලි කම්මස්ස නං මෙ අකංඛි පුච්ඡිතො ති.
1143. සො දෙවපුත්තො අත්තමනො මොග්ගලානෙන පුච්ඡිතො
පඤ්ඤං පුට්ඨො වියාකාසි යස්ස කම්මස්සිදං ඵලං
1144. අහං අතිකච්ඡාසමිං බුද්ධස්සාදිව්වඛනධුතො
විහාරං සත්ථු කාරෙසිං පසන්නො සෙති පාණිති
1145. තස්ස ගතිඤ්ඤා මාලංඤා පච්චග්ගඤ්ඤා¹ විලෙපනං
විහාරං සත්ථුතො දුස්සිං² විප්පසන්නෙන චෙතසා
1146. තෙන මග්ගමිදං ලභං වසං වත්තමි නන්දනෙ
නන්දනෙ පවතෙ³ රමෙව නානාදිපගණයුතෙ
රමාමි තව්වගීතෙති අවජරාති පුරස්කමොති.

සුචණ්ණවිමානං.

7. 5

1147. උච්චමිදං මණිදුණං විමානං
සමනතතො ආදස යොජනාති
කුටාගාරා සත්තසත්තා උළාරා
වෙළුරියත්තො රුවකත්තා සුභා
1148. තත්ථවජසි පිවසි බාදසි ව
දිබ්බා ව වීණා පවදතති වග්ගං
දිබ්බා රසා කාමගුණෙත්ථ පඤ්ඤා
නාරියො ව තව්වතති සුචණ්ණජනනා
1149. තෙන තෙ තාදියො විණේණො තෙන තෙ ඉධ මිජ්ඣති,
උපපජ්ජතති ව තෙ ගොගා යෙ කෙවි මනසො පියා
1150. දෙවිදධිපකොසි මහානුභාවො
මනුස්සාහුතො කිම්කාසි පුඤ්ඤං
කෙනාසි ඵලං ජලිතානුභාවො
විණේණො ව තෙ සබ්බදියා පහාසතීති.
1151. සො දෙවපුත්තො අත්තමනො මොග්ගලානෙන පුච්ඡිතො,
පඤ්ඤං පුට්ඨො වියාකාසි යස්ස කම්මස්සිදං ඵලං

1. පච්චග්ගඤ්ඤා - සිඳු. ප.

2. සත්ථු දුස්සිං - මජ්ඣ. 2.

3. නන්දනෙ ව වතෙ - මජ්ඣ. 2.

1142. (එම්බා දිව්‍යපුත්‍රය) තාගේ මේ පුණ්‍යඵලය දනයක්හුගේ ද, නැතහොත් සීලයක්හුගේ ද, නැතහොත් අක්‍රමිකර්මයක්හුගේ ද සි මා විසින් විවාරන ලද්දෙහි එය මට කියව.

1143. මේ පුණ්‍යඵලය යම් කවර කර්මයක්හුගේ ද සි මුගලන් තෙරුන් විසින් පුළුවස්නාලද ඒ දිව්‍යපුත්‍ර තෙමේ කුටුසින් ඇත්තේ (ලෙසේ) පැවැසී ය.

1144. (වහන්ස) මම (පෙර) අක්කවිඤ්ඤා නම් රටෙහි සුයඨබන්ධු වූ ශාස්තෘ වූ බුදුරජාණන් වහන්සේට පහන් සිතැතියෙමි සියතින් (ඒ ඒ කිසි කරමින්) විහාරයක් කරවූයෙමි.

1145. ඒ අක්කවිඤ්ඤා රටෙහි (මම) වෙසෙසින් පහන් සිතින් ශාස්තෘන් වහන්සේට අභිනව සුවද ද මල් ද විලෙවුන් ද විහාරය ද පූජා කෙළෙමි.

1146. ඒ පිනෙන් මා විසින් මේ විපාකය ලබනලදී. නදුන් වෙනෙහි අනුන් අභිභවා වෙසෙමි. දිව්‍යාස්සරාවන් විසින් පිරිවරනලද මම නොයෙක් පක්ෂි සමූහයාගෙන් යුක්ත වූ සිත්කලු වූ නදුන් වෙනෙහි ගී නැටුම්වලින් සිත් අලවා වෙසෙමි.

සුවණ්ණවිමාන සි.

7. 5

1147. (එම්බා දිව්‍යපුත්‍රය) ඉතා උස්වූ පියුම්රාමිණි ආදියෙන් කළ ටැම් ඇති මේ විමානය භාත්පසින් දෙළොස් යොදුනෙකි. වෙරළමිණියෙන් කළ ටැම් ඇති උදර වූ යහපත් වූ කුළුගෙවල් සත්සියයෙක් වෙත්.

1148. (තෝ) එහි සිටීන්නෙහි ය. පානය කරන්නෙහි ය, අනුභව කරන්නෙහි ය. දිව්‍යවිණාවෝ ද මිහිරි සේ වාදනය වෙති. මෙහි දිව්‍යමය වූ රසයෝ ද පස්කම් ගුණයෝ ද වෙති. ස්වර්ණාභරණයෙන් විභූෂිත වූ නාරිභූ ද රඟ දක්වත්.

1149. කවර හේතුවකින් තොපට එබඳු සිරුරු පැහැයෙක් වීද? කවර පිනෙකින් තොපගේ සුවරිතඵලය මෙහි සමෘද්ධි වේද? මන වඩන්නා වූ යම්කිසි සම්පත්තීහු වෙත් ද, ඒ සම්පත්තීහු (කවර පිනෙකින්) තොපට පහළ වෙත් ද.

1150. (තෝ) දේවර්ධියට පැමිණියෙහි, මහත් අනුභාව ඇත්තෙහි. මනුෂ්‍ය වූයේ කිනම් පිනක් කෙළෙහි ද? තාගේ සිරුරු පැහැය ද සියලු දිගුන් බබළවයි. කවර පිනෙකින් මෙබඳු දිලියෙන පුණ්‍යර්ධි ඇත්තේ වෙහි ද?

1151. මේ පුණ්‍යඵලය යම් කවර කර්මයක්හුගේ ද සි මුගලන් තෙරුන් විසින් පුළුවස්නාලද ඒ දේවපුත්‍ර තෙමේ කුටුසින් ඇත්තේ (මෙසේ) පැවැසී ය.

1152. ගිමිකානං පච්ඡිමේ මාසෙ පතපතොන්ද්‍රිකරො
පරෙසං භතකො පොසො අමොරාමමසිඤ්ඤිති¹
1153. අථ තෙනාගමා හික්ඛු සාරිපුත්තොති විසුඤ්ඤා
කිලනාරුපො කායෙන අකිලනොති වේතසා
1154. තඤ්ච දිස්වාන ආයතනං අවොචං අමොසිඤ්ඤිකො²
සාධු තං භතොන නභාපෙය්‍යං යං මමස්ස සුඛාවභං.
1155. තස්ස මෙ අනුකමයාය නිකඛිපි පත්තචීවරං
නිසිදි රුක්ඛමුලස්මිං ඡායාය එකචීවරො
1156. තඤ්ච අවේජන වාරිනා පසත්තමානසො නරො
නභාපසී රුක්ඛමුලස්මිං ඡායාය එකචීවරං
1157. අමොච ව සිත්තො සමණො ව නභාපිතො
මයා ව පුඤ්ඤං පසුතං අනප්පකං
ඉති සො පිතියා කායං යබ්බං ඵරති අත්තනො
1158. තදෙව එත්තකං කලුං අකාසිං තාය ඡාතියා
පභාය මානුසං දෙහං උපපගෙහාමි නන්දනං
1159. නන්දනෙ පවනෙ රමෙව නානාදිජගණාසුතෙ
රමාමි නචගිතෙහි අවජරාහි පුරකබ්බොති.

අමොවිමානං.

7. 6

1160. දිස්වාන දෙවං පටිපුච්ඡි හික්ඛු
උචෙව විමානමිති විරට්ඨිතිකෙ
ආමුක්ඛභස්සාභරණං යසස්සිං³
දිබ්බෙ විමානමිති යථාපි වන්දිමා.
1161. අලංකිතො මාලහාරී⁴ සුවචො
සුකුණ්ඩලී කපටිතකෙසමස්ස
ආමුක්ඛභස්සාභරණො යසස්සි
දිබ්බෙ විමානමිති යථාපි වන්දිමා.

1. පතාපතන - සනා,
2. ද්‍රිවංකර - මජ්ඣං, සනා,
3. අසිඤ්ඤා-පු,
4. ආමුක්ඛභස්සාභරණං යසස්සි - සනා,
5. මලාධර - මජ්ඣං.

1152. ගීමන් කලා පැසුළුමස්ති හෙවත් ඇසලුමයා හිරු අතියයින් දිලෙන කල්හි අනුනට බැලුමෙහෙ කොට ජීවත්වන්නා වූ පුරුෂයෙක් අභිව්‍යාසයට දිය ඉසි.

1153. එකල්හි ඒ දිශායෙන් කයින් කලාන්ත වූ සිතින් කලාන්ත නොවූ ශාරිපුත්‍ර යැයි ප්‍රසිද්ධවූ මහරහතුන් වහන්සේ වැඩමකළසේක.

1154. අභිව්‍යාසයට දිය ඉසින්නා වූ (ඒ මම) එන්නා වූ උන් වහන්සේ දක, “වහන්ස, යම් භෙයකින් ඔබ වහන්සේ සනභවන්නෙමි නම් යෙහෙක. එය මට සැප එළවන්නේ ය”යි කීවෙමි.

1155. (එසඳ උන් වහන්සේ) ඒ මට අනුකම්පා පිණිස පාසිවුරු බහා තැබූහ. එක් සිවුරෙන් යුක්ත ව රුක්මුල සෙවණෙහි වැඩහුන් සේක.

1156. පහන් සිතැති මම රුක්මුල සෙවණෙහි වැඩහුන් එක් සිවුරෙන් යුක් උන් වහන්සේ පිරිසිදු දියෙන් නැහැවිමි.

1157. මා විසින් අභිගස ද දියෙන් ඉසින ලදි. ශ්‍රමණයන් වහන්සේ ද සනභවන ලදහ. ස්වල්ප නොවූ පින් ද රැස්කරනලද්දී යි හෙතෙමේ තමාගේ මුළුසිරුර ප්‍රීතියෙන් පැතිරැවි.

1158. (මම) ඒ ජාතියෙහි එපමණක් ම වූ පින්කම් කෙළෙමි. (ඒ පින්කම්න්) මිනිස් සිරුර හැර (මේ) නදුනුයනට පැමිණියෙමි වෙමි.

1159. දිව්‍යාභසරාවන් විසින් පිරිවරන ලද (ඒ මම) නොයෙක් පක්ෂිපමුහයන්ගෙන් යුක්ත වූ සිත්කලු වූ නදුන්වෙනෙහි ගී නැටුම් වලින් සිත් අලවා වෙසෙමි.

අමබවිමාන යි.

7. 6

1160. (සිය) දෙව්විමන්හි සඳදෙව්පුත් යම්සේ බබළා ද, එසේ (බබළන) උස් වූ බොහෝකල් පවත්නා වූ විමානයෙහි පැළඳි අත් අබරණ ඇති පිරිවර ඇති දෙවියකු දක මොද්ගලායන මහාස්ථවිරයන් වහන්සේ (මෙසේ) විවාළ සේක.

1161. (එමබා දේවපුත්‍රය,) අලංකාර වූ මල්මාලා දරන්නා වූ මනාවත් ඇති මනා කොඩොල් ඇති සැරඟු කෙස්සවුළු ඇති පැළඳි අත් අබරණ ඇති පිරිවර ඇත්තා වූ (තෝ) මේ දෙව්විමන්හි වන්ද්‍යා මෙන් (බබළහි.)

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 17,271 හි ඇතුළත් කර ඇත.

1162. දිබ්බා ව චිණා පවදහති වග්ගං
අට්ඨට්ඨකා සිකඛිතා සාධුරූපා
දිබ්බා ව කඤ්ඤා තිදසවරා උළාරා
නළවතති ගායනති පමොදයතති
1163. දෙවිද්ධිපතොසි මහානුභාවො
මනුස්සහුතො කිමකාසි පුඤ්ඤං
කොතාසි එවං ජලිතානුභාවො
වග්ගො ව තෙ සබ්බදිසා පභාසතිති.
1164. සො දෙවපුතො අත්තමතො මොග්ගථොතො පුට්ඨිතො
පඤ්ඤං පුට්ඨො වියාකාසි යසා කම්මසසිදං එලං
1165. අහං මනුස්සස්ස මනුස්සහුතො
සඬහමුල රක්ඛිස්සං පරෙයං ධෙනුයො
තතො ව ආගා සමඤ්ඤා මමන්තිකෙ
ගාවො ව මාසෙ අගමංස්ස බාදිතුං
1166. අඛයජ්ජ කිවං උභයඤ්ඤා කාරියං
ඉච්චෙවහං භනොත තද වීචිතකයිං
තතො ව සඤ්ඤං පටිලඤ්ඤා යොනියො
දදමි භනොතති ඛිපිං අනන්තකං
1167. සො මාසමෙතං තුරිතො අවාසරී
පුරා අයං භඤ්ජති¹ යසසිදං ධනං
තතො ව කඤ්ඤා උරගො මහාවිසො
අදංසි පාදෙ තුරිතස්ස මෙ සතො
1168. සවාහං අට්ඨොමඤ්ඤා දුසෙඛන පිළිතො
තික්ඛු ව තං සාමං මුඤ්චිඤ්ඤා නන්තකං²
අභාසි කුමමාසං මමානුකම්පයා³
තතො දුතො කාලකතොමඤ්ඤා දෙවතා
1169. තදෙව කම්මී කුසලං කතං මයා
සුඛඤ්ඤා කම්මං අනුභොමි අත්තනා
තයා හි භනොත අනුකම්පිතො භුසං
කතඤ්ඤාතාය අභිවාදයාමී තං

1. භඤ්ජති - සිමු.

2. මුඤ්චිඤ්ඤා අනන්තකං - සායා.

3. මමානුකම්පියා - ඉක.

මමානුකම්පියා - සායා.

1162. (එහි) දිව්‍යවිණාවෝ මිහිරි සේ වාදනය වෙති. සු සැටක් පමණ වූ පුහුණු වූ සොදුරු සැහැවි ඇති දෙවලොවැ සුවසේ හැසිරෙන්නා වූ උදර වූ දිව්‍යකන්‍යාවෝ ද නටති, ගයති, ප්‍රමොද වෙත්.

1163. (තෝ) දේවර්ධියට පැමිණියෙහි මහත් අනුභාව ඇත්තෙහි. මනුෂ්‍ය වූයෙහි කිනම් පිනක් කෙළෙහි ද? තාගේ සිරුරු පැහැය ද සියලු දිගුත් බඩුවටයි. කිනම් පිනෙකින් මෙසේ දිලියෙන පුණාර්ධි ඇත්තෙහි වෙති ද?

1164. මුගලන් තෙරුන් විසින් පුළුවස්තාලද ඒ දේවපුත්‍ර තෙමේ භූමිසිත් ඇත්තේ මේ පුණ්‍යඵලය යම් කවර කර්මයක්හුගේ දැ යි (මෙසේ) පැවැසී ය.

1165. (වහන්ස) මම (පෙර) මිනිසුන් අතර මනුෂ්‍ය වූයෙමි අනුන්ගේ දෙනුන් එක්රැස් කොට රැක්කෙමි. එකල්හි මහණෙක් මා වෙතට පැමිණියේ ය. ගවයෝ ද මෑතෙත කන්නට ගියහ.

1166. වහන්ස, එකල්හි මම (මා විසින්) කළයුතු වූ කීස දෙකක් ඇතැ යි සිතීමි. වහන්ස, ඉක්බිති නුවණින් ධර්මසංඥාව පිළිලැබ (කොමුපිඩු) දෙමි යි රෙදිකඩ බැහැර කෙළෙමි.

1167. මේ ගවසමූහය තෙමේ යමක්හුගේ මේ මාෂශයාය මඩනේ ද, ඒ (මම) එයට පෙර යුහුසුලු වූයෙමි මෑතෙතට පැමිණියෙමි. එහි වෙගයෙන් ගිය මාගේ පය මහාවිෂ ඇති කෘෂ්ණසර්පයෙක් දෂ්ට කෙළේ ය.

1168. ඒ මම සර්පවිෂයෙන් උපද්‍රැව වූයෙමි මරණදූකින් පෙළුණෙමි වෙමි. මහණ ද මට අනුකම්පා පිණිස තෙමේ ම ඒ රෙදිකඩ මුදු කොමුපිඩු වැළඳී ය. (මම) කලුරිය කෙළෙමි ඒ මිනිසන් බවෙන් වුත ව දෙවියෙක් වෙමි.

1169. මා විසින් ඒ කුශලකර්මය ම කරන ලදි. වහන්ස, ඔබ-විසින් බොහෝසේ අනුකම්පා කරනු ලැබූ මම ඒ කම්යෙන් සැප ද විඳිමි. කළඟුණ දන්නා බැවින් ඔබ වහන්සේ විඳිමි.

1170. සදෙවනෙ ලොකෙ සමාරකෙ ව
අශේෂයු මුනි නඤ්ඤිතයානුකම්පකො
තයා හි භගවත අනුකම්පිතො භුසං
කතඤ්ඤතාය අභිවාදයාමී නං
1171. ඉමසමිං ලොකෙ පරසමිං වා පන
අශේෂයු මුනි නඤ්ඤිතයානුකම්පකො
තයා හි භගවත අනුකම්පිතො භුසං
කතඤ්ඤතාය අභිවාදයාමී තනති.

ගොපාල විමානං.

7. 7

1172. පුණ්ණමාසෙ යථා වන්ඤා නක්ඛිත්තපරිවාරිතො,
සමනානු අනුපරියානි තාරකාධිපති සසී.
1173. තද්වපමං ඉදං ව්‍යමනං දිඛං දෙවපුරුෂ ව,
අතිරොචනි වන්ඤ්ඤන උදයනොච රංසිමා.
1174. වෙචරියසුවන්ඤ්ඤස්ස ඵලිකා රුපියස්ස ව,
මසාරගලලමුක්තාහි ලොහිතඛකමණිහි ව.
1175. විත්‍රා මනොරමා භූමි වෙචරියස්ස සක්කා,
කුටාගාරා සුභා රමමා පාසාදෙ තෙ සුමාපිතො.
1176. රමො ව තෙ පොඤ්ඤානි පුපුලොමනිසෙවිතා,
අවේෂාදිකා විසසනානු සොන්ඤ්ඤවාලකසක්කා.
1177. නානාපද්ම සඤ්ජනානු පුණ්ඩරිකසමොත්තා¹
සුරහිං සමපවායනාති මනුෂ්‍යා ලාභතෙරිතා.
1178. තස්සා තෙ උභතො පසෙස ව්‍යග්ගමා සුමාපිතා,
උපෙතා පුපුරුකෙකි ඵලරුකෙකි වුභයං.
1179. සොචන්ඤ්ඤපාදෙ පලලඬෙක මුද්දකෙ වොලසක්කතෙ,²
නිසික්කං දෙවරාජං උපතිට්ඨනති අවජරා.
1180. සබ්බාහරණසඤ්ජනානු නානාමාලා විභුසිතා,
රමනා නං මහිද්ධිකං වසවතීව මොදයි.
1181. හෙරිසඛිකමුද්ධානි විණාහි පණ්ඩෙහි ව,
රමසි රතිසමපනොනා නව්වහිතෙ සුවාදිතෙ.

1. පුණ්ඩරික සමොත්තා - සා,
2. ගොඤ්ඤතානු, -- මෙය.

1170. දෙවියන් සහිත වූ මරුන් සහිත වූ ලෝකයෙහි ඔබ වහන්සේ හා සම වූ අනුකම්පා ඇති අන්‍ය වූ මුනිවරයෙක් නැත. වහන්ස, ඔබ වහන්සේ විසින් අනිශ්චිත අනුකම්පා කරනු ලැබූ (මම) කළඟුන් දන්නා බැවින් ඔබ වදිමි.

1171. මෙලොව ද පරලොව ද ඔබ වහන්සේ හා සම වූ අනුකම්පා ඇති අන්‍ය වූ මුනිවරයෙක් නැත. වහන්ස, ඔබ වහන්සේ විසින් අනිශ්චිත අනුකම්පා කරනු ලැබූ මම කළඟුන් දන්නා බැවින් ඔබ වදිමි.

ශෝපාලවිමාන යි.

7. 7

1172. තාරකාවන්ට අධිපති වූ සස ලකුණු ඇත්තා වූ තාරකාවන් විසින් පිරිවරන ලද පුරපසළොස්වක් හි වන්ද්‍යා යම්සේ භාත්පස වටා ඇවිදී ද,

1173. එබඳු වූ මේ දිව්‍යවිමානය ද උද්භිරුමෙන් දෙවලොවැ පැහැයෙන් අනිශ්චිත බබළයි.

1174-1175. වෙරළමිණියෙන් හා රනින් ද පළිඟුයෙන් හා රිදි යෙන් ද මැසිරිගලින් හා මුතුයෙන් ද රතුමිණියෙන් ද විසිතුරු වූ සිත්කලු භූමිය වෙයි. වෙරළමිණියෙන් අතුරන ලද වෙයි. සිත්කලු වූ යහපත් වූ කුළු ගෙවල් ද වෙයි. මෙසෙයින් තාගේ පහය මැනවින් මැවුණේ වේ.

1176-77. දිවමසුන් විසින් සෙවුනා ලද නිර්මල ජලය ඇති වෙසෙයින් පහන් වූ රුවන්වැලි ඇතුරු නොයෙක් පියුමෙන් ගැවැසිගත් හෙළ පියුමෙන් භාත්පස පැතුරුණු පවතින් කම්පිත වූ මනරම් වූ තාගේ පොකුණු මනා සුවඳ වහනය කෙරේ.

1178. තාගේ ඒ පොකුණු දෙපස මල්රාකින් හා පලරාකින් යුක්තවූ වනලැහැබිහු මවනලදහ.

1179. රන්වන් පා ඇති දිවසළ අකුළ මොළොක් වූ පලහෙහි සක්දෙව් රජු මෙන් හුන්නා වූ තා වෙත දිව්‍යාජසරාවෝ එළඹ සිටිත්.

1180. සියලු අබරණින් වැසුණු නන්වන් මලින් සැරඳුණු ඒ දිව්‍යාජසරාවෝ මහත් සෘද්ධි ඇති තා සතුටු කරවත්. (ඒ තෝ) වසවන් දෙවරප්පු මෙන් සතුටු වෙහි.

1181. දේවරතියෙන් යුක්ත වූ (තෝ) බෙර සක් මිනිඟුයෙන් ද විණායෙන් හා පණාබෙරින් ද නැටුම් ගැයුම් මැනවින් පවත්නා කල්හි සිත් අලවා වෙසෙහි.

1182. දිබ්බා තෙ විවිධා රූපා දිබ්බා සඳු අපො රසා,
ගන්ධා ච තෙ අධිප්පතා ථොට්ඨබ්බා ච මනොරමා.
1183. තස්මිං විමානෙ පචරෙ දෙවපුත්ත මහප්පභො,
අතිරොච්ඡි වණ්ණණ්ණන උදයනෙනාච භානුමා.
1184. දනස්ස තෙ ඉදං ඵලං අපො සීලස්ස වා පන,
අපො අඤ්ජලිකමචස්ස තං මෙ අක්කාහි පුජිතොති.
1185. සො දෙවපුත්තො අත්තමනො මොග්ගලානෙන පුච්ඡිතො,
පඤ්ඤා පුට්ඨා වියාකාසි යස්ස කම්මයස්සිදං ඵලං.
1186. අහං කපිලවත්ථසම්මිං සාකියානං පුරුත්තමෙ,
සුදොධාදනස්ස පුත්තස්ස කත්තො සහපො අහං.
1187. යද සො අභිභවතොයං බොධාය මහිනිකම්මි,
සො මං මුද්දහි පාණිහි ජාලනමුත්තබෙහි¹ ච.
1188. සත්ථිං ආකොට්ඨිකාන වහ සම්මානි ච බුච්ඡි,
අහං ලොකං තාරයිස්සං පතො සමෙබ්බධිමුත්තමං.
1189. තං මෙ ගිරං සුණ්ණතස්ස භාසො මෙ විපුලො අහු,
උදග්ගචිත්තො සුමනො අභිසිංසිං² තද අහං.
1190. අභිරුළුතඤ්ඤි මං ඤාතො සකාපුත්තං මහායසං,
උදග්ගචිත්තො මුදිතො වහිස්සං පුරිසුත්තමං.
1191. පරෙසං විජිතං ගන්තො උග්ගතස්මිං දිවාකරෙ,
මමං ඡන්තඤ්ඤි මහාය අනපෙක්කො සො අපකකම්මි.
1192. තස්ස නමුත්තබෙ පාදෙ ජිව්හාය පරිලෙහිසං,
ගච්ඡන්තඤ්ඤි මහාවීරං රුද්ධානො උදිකම්මිසං.
1193. අදස්සනෙනහං තස්ස සකාපුත්තස්ස සිරිමනො,
අලස්මිං ගරුකාබාධං බිප්පං මෙ මරණං අහු.
1194. තස්සෙව අනුභාවෙන විමානං ආවසාමීදං,
සබ්බකාමභූතොපෙතං දිබ්බං දෙවපුරමස්මි ව
1195. යඤ්ඤි මෙ අහුවා භාසො සඳුං සුඛාන බොධියා,
තෙනෙව කුසලමූලෙන ඵ්ඨස්සං ආසවස්සකං.

1. පාලිතමුත්තබෙහි - මජ්ඣං.

2. අභිසිංසිං - මජ්ඣං.

1182. තා විසින් කැමතිවන ලද මනරම් වූ නන්වැදෑරුම් වූ දිව්‍යමය රූපයෝ ද දිව්‍යමය ශබ්දයෝ ද නැවැත දිව්‍යමය රසයෝ ද දිව්‍යමය සුගන්ධයෝ ද දිව්‍යමය ස්ප්‍ර්ෂ්ටව්‍යයෝ ද තට ඇත්තාහ.

1183. (එම්බා) දේව පුත්‍රය, (තෝ) ඒ උතුම් දෙව්විමනෙහි උද්ගිරු මෙන් මහත් ප්‍රභා ඇති වැ පැහැයෙන් අතිශයින් බබළන්නෙහි.

1184. (එම්බා දෙවපුත්‍රය,) තාගේ මේ පුණ්‍යඵලය දනයක්හුගේ ද? නැතහොත් සිලයක්හුගේ ද නැතහොත් අක්කලිකර්මයක්හුගේ ද සි මා විසින් විචාරන ලද්දෙහි එය මට කියව.

1185. මුගලන් තෙරුන් විසින් පුළුවස්නාලද ඒ දිව්‍යපුත්‍ර තෙමේ තුටු සිත් ඇත්තේ මේ පුණ්‍යඵලය යම් කවර කර්මයක්හුගේ ද සි (මෙසේ) පැවැසී ය.

1186. (වහන්ස) මම (පෙර) ශාක්‍යයන්ගේ උතුම් වූ පුරය වූ කපිල වාස්තුයෙහි සුද්ධෝදන රජුගේ පුත්‍රයාගේ සහජ වූ කක්ක අශ්වයා වීමි.

1187-88. යම් කලෙක ඒ සිද්ධාර්ථකුමාර තෙමේ බුදුබව ලැබීම පිණිස මැදියම නික්මුණේ ද එකල්හි හෙතෙමේ ජාලහත් ලකුණෙන් යුත් තඹවන් නිය ඇති මොළොක් අත් කලවෙහි සන් කොට යහළුව මම උතුම් බුදුබවට පැමිණියෙමි ලෝකයා (සසරින්) එතෙර කරන්නෙමි. එහෙයින් මා උසුලාගෙන යව සි කී ය.

1189. මා ඒ වචනය අසත් ම මට මහත් වූ සතුටක් විය. එකල්හි ඔදවැඩිසිත් ඇත්තා වූ එසේ ම සතුටුසිත් ඇත්තා වූ මම එය ආදරයෙන් පිළිගනිමි.

1190. මහාසසස් ඇති ශාක්‍යපුත්‍ර වූ ඒ සිද්ධාර්ථ කුමාරයන් මා පිට නැඟී හුන්නහු දැන ඔදවැඩි සිතැති වැ සොම්නස් වැ ඒ පුරුෂොත්තමයා උසුලාගෙන ගියෙමි.

1191. ඒ සිද්ධාර්ත්ථ කුමාර තෙමේ අන්‍ය රජුන්ගේ දේශයකට ගොස් හිරු උද වූ කල්හි මා ද ජනක (අසරුවා) ද හැර බලාපොරොත්තු රහිත ව බැහැර ගියේ ය.

1192. (මම) ඒ සිද්ධාර්ථ කුමාරයන්ගේ තඹවන් නිය ඇති පායුවල දිවින් ලෙවීමි. යන්නා වූ ඒ මහාවීරයන් දෙස හඬමින් බලා සිටියෙමි.

1193. ශ්‍රීමත් වූ ඒ ශාක්‍යපුත්‍රයන්ගේ නොදක්මෙන් (මම) මාරණාන්තික රොගයකට පැමිණියෙමි. එයින් වහා මාගේ මරණය විය.

1194. ඒ පුණ්‍යකර්මයාගේ අනුභාවයෙන් (මම) තව්තිසා භවනයෙහි සියලු කම් සැපතින් යුක්ත වූ මේ විමානයෙහි වසමි.

1195. බුදුවීම පිළිබඳ යම් ශබ්දයක් අසා මට හර්ෂයෙක් වී ද, ඒ කුසලමූලයෙන් ම නිවනට ද පැමිණෙන්නෙමි.

1196. සචෙ හි හනෙත ගවෙජයාසි සතථු බුභසස සතත්තෙ,
මමා පි නං වචනෙන සිරසා වජ්ජාසි වජ්ජනං.
1197. අභඤ්ඤා දච්ඡා ගවෙජසසං ජිනං අසාපිපුග්ගලං,
දුලලහං දසසනං හොති ලොකනාථාන තාදිනතති.
1198. යො කතඤ්ඤා කතවෙදී සඤ්ඤා උපසංඝාමි,
සුඤ්ඤා ගිරං වසාමනො ධම්මවක්ඛං විසොධයි.
1199. විසොධෙතා දිවසිගතං විවිකිලං වතානි ව
වජ්ජිතා සත්ථුතො පාදෙ තසෙවනතරධායථාති.

කතපක විමානං.

7. 8

1200. අනෙකවග්ගණං දරයොනනාසනං
විමානමාරුග්ග අනෙකවිතං
පරිවාරිතො අවජරාසංගණෙන
සුනිමෙතො භූතපතීව මොදයි.
1201. සමසසමො නත්ති කුතොපනුග්ගරො,
යසෙන පුරුෂෙතො ව ඉදධියා ව.
1202. සබ්බෙ ව දෙවා තිදසගණා සමෙව
තං තං නමස්සතති සසිංච දෙවා
ඉමා ව නෙ අවජරායො සමනතතො
තවතති ගායනති පමොදයනති.
1203. දෙවිද්ධිපකෙතාසි මහානුභාවො
මනුස්සභූතො කිමකාසි පුරුෂා
කෙතාසි එවං ජලිතානුභාවො
වග්ගණා ව නෙ සබ්බදියා පහාසතිති.
1204. සො දෙවපුකෙතො අතමනො මොග්ගලානෙන පුරුෂො,
පඤ්ඤං පුට්ඨො වියාකාසි යසස කම්මසිද්ධං එලං.
1205. අහං හදනෙත අහුවාසිං¹ පුබ්බ
සුමෙධනාමසස ජිනසස සාවතො
පුටුඡ්ඡනො අතවබොධොභමසම්²
යො සතවසසාති පරිබ්බජිසසහං.³

1. අහුවාසි, - මජ්ඣං.
2. අනානුබොධො භමංසම්, - මජ්ඣං.
3. සබ්බජිසසං - සහ,
පරිබ්බජිසසහං PTS

1196. වහන්ස, ඉදින් ශාස්තෘ වූ බුදුන් වෙත යන්නාහු නම් උන්වහන්සේට මාගේ වචනයෙන් ද මස්තකයෙන් මාගේ වැදීම සැලකරනු මැනවි.

1197. සමාන සුද්ගලයෙක් නැත්තා වූ පස්මරුන් දිනු බුදුරජාණන් වහන්සේ දැකීමට මම ද යන්නෙමි. තාදී ගුණ ඇති ලොවට පිහිට වූ බුදුවරුන්ගේ දැකීම දුර්ලභ වෙයි.

1198. කළ ගුණදන්නා වූ ඒ දිව්‍යපුත්‍ර තෙමේ බුදුන් වෙත එළඹීමේ ය. හෙ තෙමේ පැනැස් ඇති බුදුන්ගේ ධර්මය අසා දහම් ඇස (සොවාන් මග) පිරිසිදු කෙළේ ය.

1199. ඒ දිව්‍යපුත්‍ර තෙමේ සක්කායදිට්ඨි විවිකිච්ඡා සිලබ්බතපරාමාස-යන් (ත්‍රිවිධ සංයෝජනයන්) නසා බුදුරජුන්ගේ සිරිපා වැද එහි ම අතුරු දහන් වී ය.

කතථක විමාන යි.

7. 8

1200. නොයෙක් පැහැ ඇති පරිදහයන් හා ශෝක නසන්නා වූ නොයෙක් ලෙසින් විසිතුරු වූ විමානයට නැඟී දිව්‍යාජසරා සමූහයා විසින් පිරිවරන ලද්දේ සුනිර්මිත දිව්‍යරාජයා මෙන් සතුටු වෙහි.

1201. යසසින් පිනෙන් හා ඉදහයෙන් ඔබ හා සමාන වූවෙක් නැත. ඔබට ශ්‍රේෂ්ඨ වූයෙක් කොසින් ද?

1202. සියලු කිදස් වැසි දේවසමූහයෝ එක් ව දෙවි මිනිසුන් වන්ද්‍යාට මෙන් ඒ ඔබට වදිත්. තාගේ මේ දිව්‍යාජසරාවෝ ද භාත්පසින් නටති, ගයති, ප්‍රමුදිත වෙත්.

1203. (තෝ) දේවර්ධියට පැමිණියෙහි. මහත් අනුභාව ඇත්තෙහි. මනුෂ්‍ය වූයෙහි කිනම් පිනක් කෙළෙහි ද? තාගේ සිරුරු පැහැය ද සියලු දිගුත් බඩුළුවයි, කිනම් පිනෙකින් මෙසේ දිළියෙන පුණාර්ද්ධි ඇත්තෙහි ද?

1204. මුගලන් තෙරුන් විසින් පුළුවස්නා ලද ඒ දේවපුත්‍ර තෙමේ තුටු සිත් ඇත්තේ මේ පුණ්‍යඵලය යම් කවර කම්යක්ෂ්‍යයේ ද යි (මෙසේ) පැවැසී ය.

1205. වහන්ස, මම පෙර සුමෙධ නම් වූ ශාස්තෘන් වහන්සේගේ ශ්‍රාවකයෙක් වූයෙමි. මම අධිගම රහිත වූ පෘථජ්ජනයෙක් වූයෙමි. ඒ මම සත් වසක් පැවිදි ගුණ මාත්‍රයෙන් හැසුරුණෙමි.

1206. සවාහං සුමෙධස්ස ජීනස්ස සත්ථුනො
පරිනික්ඛන්ධස්සොසනිණ්ණස්ස තාදිනො
රක්ඛ්ඤවට්ඨං හෙමජාලෙන ජනනං
විඤ්ඤා ථූපස්මිං මනං පසාදස්මිං.
1207. න මාසි දනං න ව මජ්ඣී දතං
පරෙ ව බො තත්ථ සමාදපෙස්මිං.
පුප්පෙථ නං පුප්පනීයස්ස ධාතං
එවං කිර සග්ගමිතො ගමිස්සථ.
1208. නදෙව කම්මං කුසල්ලං කතං මයා
සුඛස්සාදිබ්බං අනුභොමී අත්තනා
මොදමහං තිදස්ගණස්ස මජ්ඣෙකං
න තස්ස පුඤ්ඤස්ස බයමපි අජ්ඣාදිගන්ති.¹

අනෙක වණ්ණ විමානං.

7. 9

1209. අලඬ්ඛානො මධ්වකුණ්ඩලි
මාලාධාරී හරිවජ්ජුස්සදෙ
බාහාපග්ගායා කන්දස්මි
චිතමජ්ඣෙකං කිං දුක්ඛිනො තුවතති.
1210. සොවණ්ණණ්ණමයො පහස්සරො
උප්පන්නො රථපඤ්ඤරො මම
තස්ස වක්කස්සුගං න විඤ්ඤා
තෙන දුසෙඛන ජහිස්සං²ථීවිතතති.
1211. සොවණ්ණණ්ණමයං මණ්ඩමයං
ලොභිතචිත්තමයං³ අථ රුපියාමයං
ආවික්ඛා මෙ හඤ්ඤ මාණව
වක්කස්සුගං පටිලාභයාමි⁴ තෙති.
1212. සො මාණවො තස්ස පාවදි
වජ්ජුරියා උභයෙත්ථ දිස්සරෙ
සොවණ්ණණ්ණමයො රථො මම
තෙන වක්කස්සුගෙන සොහතිති.

1. අජ්ඣාදිගන්ති, - මජ්ඣං.
අජ්ඣාදිගාති, - PTS.
2. ජහාමි - මජ්ඣං.
ජහිස්සාමි - සායා-PTS.
3. ලොභිතචිත්තමයං - මජ්ඣං.
ලොභිතචිත්තමයං - සායා.
ලොභමයං - කතාරි.
4. පටිලාභයාමි - මජ්ඣං.

1206. ඒ මම පිරිනිව්වා වූ වතුරොසය තරණය කළා වූ තාදී ගුණ ඇති පස්මරුන් දිනූ පුමෙධ නම් ශාස්ත්‍රයෙන් වහන්සේගේ භාත්පයින් කපුන් දැලින් වැසි රුවනින් කළ ධාතුචෛත්‍යයට වැඳ එහි සිත පැහැදවීම්.

1207. මා විසින් දෙනලද දනයෙක් නම් නො වී ය. දෙන්තට මට දෙයාවස්තුවෙකුදු නැත. පිදියසුත්තයෙන් ධාතුන් පුදවූ. මෙසේ මෙලොවින් චුත්ත ව ස්වර්ගයට යන්නහු යයි එහි අනුන් සමාදන් කරවූයෙහි.

1208. මාවිසින් ඒ කුසල කර්මය කරන ලදී. (එහි විපාක විසින්) මම දිව සැපත් අනුභව කරමි. තිදස් වැසි දෙවගණයා මැද මම සතුටු වෙමි. ඒ පුණ්‍යයාගේ ඤායට ද නො පැමිණියෙහි.

අනේකවණ්ණ විමාන යි.

7. 9

1209. අලංකාර වූයෙහි මටකොඩොල් ඇතියෙහි මල්බර ඇතියෙහි රන්වන් සඳුන් ඇතියෙහි වනමැද දෙ අත් බැඳගෙන හඬනෙහි. තෝ කුමක් හෙයින් දුකට පැමිණියෙහි ද?

1210. රන්මුවා වූ පැහැ විහිදෙන රිය මැදිරියෙක් මට උපත. එයට සක් යුවළක් නො ලබමි. ඒ දුකින් දිවි හරින්නෙමි.

1211. සොළුරු මාණවකය, මට කියව. රන්මුවා වූ හෝ මිණිමුවා වූ හෝ රන්මිණිමුවා වූ හෝ වැළි රිදිමුවා වූ හෝ සක් යුවළක් තට ලබාදෙමි.

1212. ඒ මාණවක තෙමේ ඔහුට මෙසේ කී ය. මෙහි සඳ තිරු දෙදෙන පැනෙත්, මාගේ රන්මුවා රිය ඒ සක් යුවළින් හොඳි.

1213. බාලො බො කමසි මාණව
යො කිං පඤ්ඤාසෙ අපඤ්ඤාසං
මඤ්ඤාමි කුචං මරිසසසි
නාහි කිං ලව්ඤ්ඤා වක්‍රසුරියෙනි.
1214. ගමනාගමනාසු දිසසති
විණ්ණාදාකු ලහයස් වීරියා
පෙතො පන කාලකතො න දිසසති
කොනිධි කඤ්ඤා බාලානරොති.
1215. සච්චං බො වදෙසි මාණව
අහමෙව කඤ්ඤා බාලානරො
වක්‍රං විය දරකො රුදං
පෙතං කාලකතාහිපඤ්ඤාසං.
1216. ආදින්නං වන මං සන්තං සන්තිකං ව පාවකං,
වාරිනා විය ඔසිඤ්ඤා සබ්බං නිබ්බාපයෙ දරං.
1217. අබ්බංගි වන මෙ සලලං සොකං හදයනිසිතං,
යො මෙ සොකපරෙතස්ස පුත්තසොකං අපානුදි.
1218. ස්වාහං අබ්බුළහ සලලාසම් සිතිගුණොසම් භිබ්බුතො,
න සොවාමි න රොදමි තව සුචාන මාණවාති.
1219. දෙවනානුසි ගජබ්බො ආදු සකෙසා පුරිකදෙ,
කො වා කිං කස්ස වා පුත්තො කපං ජානෙමු තං මයනති.
1220. යඤ්ඤා කඤ්ඤා යඤ්ඤා රොදසි
පුත්තං ආලාහනෙ සයං දහිත්වා
ස්වාහං කුසලං කරිත්වා කලමං
තිදස්සානං සභවංගං පනෙතාති.²
1221. අපපං වා බහුං වා නාදුසාම
දනං දදන්තස්ස සකෙ අගාරෙ
ලපොසථකමිමං වා නාදිසං
කෙන කමෙමින ගතොසි දෙවලොකනාති.
1222. ආබාධිකොහං දුක්ඛිකො ගිලානො
ආතුරුලපොසිත් සකෙ නිවෙසනෙ
බුද්ධං විගතරජං විතිණ්ණකබ්බං
අද්දකම් සුගතං අනොමපකඤ්ඤං.

1. අබ්බුළහං - හා,

2. ගතොසි - මයසං.

1213. මාණවකය, යම්බඳු වූ තෝ නො පැතියපුත්තක් පතනෙහි ද? ඒ තෝ බාලයෙක් ම වෙහි. තෝ මැරෙන්නෙහි යයි හභිමි. තෝ සඳ හිරු දෙදෙනා නො මැ ලබන්නෙහි ය.

1214. මේ අභයෙහි යාම ඊම් පෙනෙයි. පැහැ සටහන් ද පෙනෙයි. උභය විජිත්තු ද පෙනෙත්. කල්ලිය කළ පරලොව ගිය පුද්ගලයා නො පෙනෙයි. මෙහි වලස්නවුන් අතුරෙන් කවරෙක් නම් ඉතා අඤාන වෙයි ද?

1215. මාණවකය, සැබවක් ම කියහි. සඳ ඉල්ලා හඬන දරුවකු මෙන් කල්ලිය කළ පරලොව ගිය තැනැත්තෙකු පතන මම ම වලස්නවුන් අතුරෙන් ඉතා අඤාන වෙමි.

1216. ගිතෙල් ඉසින ලද ගින්නක් මෙන් ඇවිලගත්තකු වූ ම මා දියෙන් ඉසින්නක්හු මෙන් හැම කාය චිත්ත දර්ශන ඵකැතින් නිවුයෙහි ය.

1217. යමෙක් සොවින් මඬනා ලද මාගේ පුත්‍රශෝකය දුරු කෙළේ ද හෙතෙම මාගේ හෘදය ඇසුරු කළ ශෝක නැමති හුල උපුළේ ය.

1218. මාණවකය, ඒ මම තාගේ අනුසපුන් අසා ඉදුරු හුල් ඇතියෙම වෙමි, සිහිල් වූයෙම වෙමි, නිව්යෙම වෙමි, ශෝක නො කරමි, නො හඬමි.

1219. දෙවියෙක් හෝ වෙහි ද? ගඳඹෙක් හෝ වෙහි ද? නොහොත් පුරිඤ්ඤ නම් වූ සක්දෙවරද වෙහි ද තෝ කවරෙක් හෝ වෙහි ද කවරකුගේ පුතෙක් හෝ වෙහි ද? අපි ඵ කරුණ කෙසේ දනුමෝ ද?

1220. තෙමේ පුතා සොහොනෙහි දවා යමකු සඳහා හඬනෙහි ද? යමකු සඳහා වලස්නෙහි ද? (තා පුත්) ඒ මම කුසල් කම් කොට දෙවියන්ගේ සහභාවයට පැමිණියෙමි.

1221. සියගෙයි දී ස්වල්ප වූ හෝ බොහෝ වූ හෝ දනක් දෙනු නො දුටුමහ. එබඳු පෙහෙවස් විසීමක් හෝ අන් පින් කමක් හෝ නො දුටුමහ. කිනම් කර්මයෙකින් දෙවිලොවට ගියෙහි ද?

1222. මම සිය නිවෙස්හි උපන්රොග ඇතියෙම දුකට පැමිණියෙමි දැඩිගිලන්බැව් ඇතියෙමි ආතුරස්වභාව ඇතියෙමි වෙමි. (එකල්හි) සිවුසස් දනගත් පහවූ කෙලෙස් ඇති දුරු කළ සැක ඇති. අලාමක නුවණ ඇති සුගතයන් වහන්සේ දුටුවෙමි.

1223. සවාහං මුදිතමනො පසන්නවිනේනා
අඤ්ඤාපිං අකරිං තරාගතස්ස
තාහං කුසලං කරිඤාන කලමං
නිදසානං සහව්‍යතං පනෙතාති.
1224. අවජරියං වත අබ්බතං
අඤ්ඤාලිකමමස්ස අයමීදිසො විපාකො
අහමි. මුදිතමනො පසන්නවිනේනා
අපෙජව බුද්ධං සරණං වජාමිති.
1225. අපෙජව බුද්ධං සරණං වජාති
ධම්මඤ්ඤා සඤ්ඤා පසන්නවිනේනා
තරෙව සික්ඛාය පදනි පඤ්ඤා
අබ්බතච්ඡුලාති සමාදියස්සු.
1226. පාණානිපාතා විරමස්සු ඛිපං
ලොකෙ අදින්නං පරිවජ්ජයස්සු
අමජ්ජපො මා ව මුසා හණාහි
සකෙන දරෙන ව හොති තුට්ඨාති.
1227. අක්කාමොසි මෙ යක්ඛ භික්කාමොසි දෙවතෙ,
කරොමි තුඤ්ඤං චචනං තිංසි ආචරියො මමාති.
1228. උපපමි සරණං බුද්ධං ධම්මඤ්ඤාසි අනුක්කරං,
සඤ්ඤා නරදෙවස්ස ගචජාමි සරණං අහං.
1229. පාණානිපාතා විරමාමි ඛිපං
ලොකෙ අදින්නං පරිවජ්ජයාමි
අමජ්ජපො නො ව මුසා හණාමි
සකෙන දරෙන ව හොමි තුට්ඨාති.

මට්ටකුණධළි විමානං.

7. 10

1230. සුඤ්ඤාට යක්ඛස්ස ව වාණිජාන ව
සමාගමො යඤ්ඤා තද අහොසි
යථා කරං ඉතරීතරෙන වාපි
සුභාසිතං තඤ්ඤා සුඤ්ඤාට සමබ්බ.
1231. යො යො අහු රාජා පායාසි නාමො¹
භුමිමානං සහව්‍යගතො යසස්සි
යො මොදමානොව සකෙ විමානෙ
අමානුසො මානුසෙ අජ්ඣාතාසිති.

1. පායාසි නාම - මජ්ඣ.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 17,271 හි ඇතුළත් කර ඇත.

1223. ඒ මම සතුටු සිත් ඇතියෙමි පහන් සිත් ඇතියෙමි තථාගතයන්ට ඇදිලි කෙළෙමි. මම එ කුශලකර්මය කොට දෙවියන්ගේ සහබවට පැමිණියෙමි.

1224. අඤ්ඤාකර්මයාගේ මෙබඳු මේ විපාකය එකාන්තයෙන් ආශ්වාසියෙකි. එකාන්තයෙන් විස්මයෙකි. මමත් සතුටුසිත් ඇතියෙමි පහන්සිත් ඇතියෙමි අද ම බුදුන් සරණ යෙමි.

1225. අද ම පහන් සිත් ඇතියෙහි බුදුන් ද ධර්මය ද සඤ්ඤා ද සරණ කොට යව. එසේ ම සිකපද පස ද නො කඩ කොට නො පලුදු කොට සමාදන් වෙව.

1226. පණ්ඩායෙන් වහා වෙන් වෙව. ලොවැ (භිමියන්) නුදුන් දෙය දුරු කරව. රහමෙර නො බොන්නෙක් වෙව. බොරු නො කියව. සිය අඹු සමග තුටු වෙව.

1227. යක්‍ෂය, තෝ මට වැඩ කැමැති වෙහි. දෙවිය, සුව කැමති වෙහි. තෝ මට ඇදුරු වෙහි. මම තාගේ වචනය කරමි.

1228. මම අනුකර වූ බුදුන් සරණ කොට යෙමි. නරදෙවිහුගේ දහම ද සතුන් ද සරණ කොට යෙමි.

1229. පණ්ඩායෙන් වහා වෙන් වෙමි. ලොවැ නුදුන් දෙය දුරු කරමි. රහමෙර නො බොහුයෙමි වෙමි. බොරු ද නො කියමි. සිය අඹුව සමග තුටු වෙමි.

මටකුණ්ඩලි විමාන සි.

7. 10

1230. (සෙරිස්සක නම්) දේවපුත්‍රයාගේ ද වෙළඳුන්ගේ ද ඒ ගමන කාලයෙහි යම් වැලිකතරක දී එක්වීමක් වී ද, එය අසවු. එකල්හි ඔවුනොවුන් විසින් කරන ලද සුභාෂිත වචනය යම් සේ වේ ද, තෙහි හැම දෙනා එය ද අසවු.

1231. (සේතවාන නුවර) පායාසි නම් යම් ඒ රජෙක් වී ද, බුමාවු දෙවියන් ගේ සහභාවයට පැමිණි පිරිවර ඇති ඒ දේවපුත්ත තෙමේ සිය විමන්හි සතුටු වෙමින් මිනිසුන්ට (මෙසේ) කියේ ය.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 17,271 හි ඇතුළත් කර ඇත.

1232. වඩෙක අරභෙක අමනුසසධානෙ
කතනාතර අපෙයාදක අපභවෙක
සුදුගතමෙ වණ්ණපරිසස මජ්ඣෙ
වඩකං හසං නට්ඨමනා මනුසසා.
1233. නයිධ ඵලා මුලමයා ව සනති
උපාදනං නස්සි කුතො ඉධ හතෙක
අඤ්ඤා පංසුති ව වාලුකාති ව
නතතාති උණහාති ව දරුණොති ව.
1234. උජ්ජඛලං තතතථිවං කපාලං
අනායසං පරලොකෙන තුලාං
ලුද්දනමාවාසමිදං පුරාණං
භූමිපතදෙසො අභිසත්තරුපො.
1235. අප් තුමෙක තෙනා වණ්ණොන
කිමාසමානා ඉමං පදෙසං හි
අනුප්පට්ඨා සහසා සමෙච්ච
ලොහා හසා අප්චා සමපමුළුනාති.
1236. මගධෙසු අබ්බෙසු ව සත්ථාහා
ආරොපයිත්ති පණ්ණං පුට්ඨතං
තෙ යාමසෙ සිත්ථුසොච්චිභූමි
ධනස්සිකා උද්දයං පත්ථානා.
1237. දිවා පිපාසං නධිවාසයනා
යොග්ගානුකම්පඤ්ඤා සමෙකකිමානා
ඵතෙන වෙගෙන ආයාම සබ්බෙ
රත්තිං මග්ගං පටිපන්නා විකාලෙ.
1238. තෙ දුප්පයාතා අපරභුමග්ගා
අප්ඨාකුලා විපතට්ඨා අරභෙක
සුදුගතමෙ වණ්ණපරිසස මජ්ඣෙ
දිසං න ජානාම පමුළුහවිත්තං.
1239. ඉදං දිස්වාන අදිට්ඨපුබ්බං
විමානසෙට්ඨඤ්ඤා තවඤ්ඤා යක
තකුත්තරිං පිට්ඨමාසමානා
දිස්වා පනිතා සුමනා උදග්ගාති.

1. කපාති - මරසං.

2. තෙහු - හා.

3. ආරොපයිත්ති - හිමු.

1232. අමනුෂ්‍යයන්ට වාසස්ථාන වූ සැක සහිත වූ වනයෙහි නිරුද්ධ වූ අහර නැති දුකයේ යායුතු වූ මේ වනාන්තරයෙහි වැලිකතර මැද සැකයෙන් බියට පත් ව මංමුළා වූ මිනිසුනි,

1233. මේ වැලිකතරෙහි එල ද අල ද නැත්තේය. හිනි එලවන දර ද නැත. රළ වූ තැවුණා වූ උණුවැලි හා පස් හැර අහරෙක් නම් මෙහි කොසින් ලැබේ ද,

1234. රළ වූ තද පස් ඇති රත් කබලක් වැනි සැපතක් නැති නරකය බදු වූ බොහෝ කල් පටන් පිශාව (උද්‍රැක) යන්ට වාසස්ථාන වූ මේ ප්‍රදේශය සෑමින් විසින් භෞතකරන ලද්දක් බදු වූයේ ය.

1235. තවද, තෙපි කුමක් නිසා කවරක් බලාපොරොත්තුවෙන් නොවීමයා එකතු ව මේ පෙදෙසට පිවිසියාහු ද? ලොභයෙන් පැමිණියාහු ද? නොහොත් බියෙකින් පැමිණියාහු ද? නැතහොත් මං මුළාවූවාහු ද?

1236. (එම්බා දේවපුත්‍රය,) අඟු මගද දෙරට සාක්ඛිවාහක වූ ඒ අපි ගැල්හි බොහෝ විකිණියයුතු බවු පුරාගෙන ලාභාපෙක්ෂා ඇති ව වැඩි ධනාශා ඇති ව සින්ධුසොචිර දේශයට යමහ.

1237. දවල් පවස නො ඉවසිය හැකි ව ගොනුන්ට හා මිනිසුන්ට එසු බලන්නමෝ මේ වේගයෙන් පැමිණියමහ. ඒ අපි සියලු දෙන රැ නොකල්හි මාර්ගයට පිළිපන්නමෝ වෙමු.

1238. නො මග පැමිණියා වූ වැරදි ගීය මහ ඇත්තා වූ අතියන් මෙන් ආකූල වූ නැසුණා වූ වනයෙහි අතිශයින් මුළා වූ සිත් ඇති ඒ අපි මේ දුර්ගම වූ වැලිකතර මැද යායුතු දිශාව නො දනුමහ.

1239. (එම්බා) දේවපුත්‍රය, පෙර නො දුටු විරු මේ උතුම් විමන ද තා ද දක මෙතැන් පටන් දිවි ලබමහයි සිතා ප්‍රීති වුවමෝ සොමනස් සිතැත්තමෝ බද වැඩි සිතැත්තමෝ වෙමු.

1240. පාරං සමුද්දස්ස ඉදංඤා වණ්ණං¹
 වේණාවරං² සබ්බපථඤා මග්ගං
 නදියො පන පබ්බතානඤා දුග්ගා
 පුට්ඨඤ්ඤා ගච්ඡටි හොගහෙනු.
1241. පසංකදියාන වීජිතං පරෙසං
 වේරජ්ජකෙ මානුසෙ පෙසංඛමානා
 යං වො සුතං වා අථවාපි දිට්ඨං
 අවේජරතං තං වො සුඤ්ඤාම තාතාති.
1242. ඉතොපි අවේජරතරං කුමාර
 න නො සුතං වා අථවාපි දිට්ඨං
 අතීතමානුසංකමෙව සබ්බං
 දිස්වා න තප්පාම අනොමචණ්ණං
1243. වේහාසයං පොසංඛරෙණෙඤ්ඤා භවනති
 පහුතමාලා³ ඛහු පුණ්ඩරිකා
 දුමා වීමෙ⁴ නිච්චඵලුපපක්ඛා
 අතිව ගජධා සුරභිං පවායනති.
1244. වෙච්චියක්ඛමො සකම්මසිතාසෙ
 සිලාපවාළස්ස ව ආයතංසා
 මසාරගලා සහලොභිතඛා
 ථමො වීමෙ⁵ ජොතිරසාමයාසෙ.
1245. සහසක්ඛමං අතුලානුභාවං
 තෙසුපරි සාධුමීදං විමානං
 රතනානාරං කඤ්ඤනවේදිමිසං
 තපනීයපට්ටෙහි ව සාධු ජනතං.
1246. ජමෙඛානදුක්ඛත්තමීදං සුමට්ටේඨා
 පාසාදසොපාන ඵලුපපතො
 දළො ව වගගු සුමුඛො සුසංගතො⁶
 අතිව නිජ්ඣානඛමො මනුඤ්ඤා.
1247. රතනානාරසම්චිං ඛහු අක්ඛපානං
 පරිවාටිතො අච්ඡරාසංගණෙන
 මුරජ්ජ⁷ ආළමඛර තුරියසුට්ඨා
 අභිවජ්ජිතොසි ථුතිවජ්ජනාය.

1. ඉමඤ්චණ්ණං - මජ්ඣං, සා.

2. වේහාං සරං - සා.

3. පහුතමාලා - සා.

4. දුමා වීමෙ - සා.

5. ථමො ඉමෙ - මජ්ඣං.

6. දළො ව වගගු ව සුසංගතො - මජ්ඣං.

7. මුරජ - මජ්ඣං.

1240. (එම්බා පින්වත්නි,) මුහුදෙන් එතෙර ද මෙබඳු වැලිකකරෙහි ද වේවැල් බැඳ යායුතු මාර්ගවල ද කණු සිටුවා යායුතු මාර්ගවල ද නදී පර්වතාදී දුර්ගම ප්‍රදේශවල ද වස්තු හේතුවෙන් තෙපි නොයෙක් දිගට යන්නහු ය.

1241. අන් රජවරුන්ගේ විජිතයන්ට පැමිණ නොයෙක් රටවල මිනිසුන් දකිමින් තොප විසින් යමක් අසන ලද්දේ ද, තවද යමක් දක්නා ලද ද දරුවෙනි, ඒ ආඥායාමය තොප වෙතින් අසමහ.

1242. (එම්බා) දේවතුමාරය, මානුෂික වූ සියලු ඉසුරු සමපත් ඉක්ම ගිය මේ සැපතට වඩා අතිශය ආඥායාම වූවක් අප විසින් දක්නා ලද හෝ අසන ලද හෝ නොවෙයි. තවද, ඒ අලාමක වර්ණය දැක තෘප්තියට නොපැමිණියමහ.

1243. බොහෝ වූ හෙළ පියුම් ඇ මලින් ගැවසීගත් පොකුණු අහසෙහි ගලාබසින්. එලයෙන් ගැවසීගත් අතිශය සුවඳවත් වූ මේ වෘක්ෂයෝ ද සුවඳ වහනය කෙරෙත්.

1244. සියක් රියන් පමණ උස් වූ දීර්ඝාස්‍ර ඇති වෙරළමිණියෙන් පබළුයෙන් කළ සාමන්තයෝ ද මැසිරිගලින් හා රතුමිණියෙන් කළ සාමන්තයෝ ද යන මොහු ජ්‍යාතිෂ්මත් වූවාහු ය.

1245. දහස් ගණන් වැම් ඇති අතුලා වූ අනුභාව ඇති රනින් ගැවසුණු කසුන්වුවා වේදිකාවෙන් යුත් රන්පටින් මනාව වසන ලද තාගේ මේ සුඤ්ඤ විමානය ඒ සාමන්තසාමන්තයෙහි පිහිටියේ වෙයි.

1246. මේ විමන අතිශයින් ඔප් නැගූ දඹරනින් බබළන්නේ ය. එහි සුමට වූ ප්‍රාසාද සොපාන එලකයෙන් යුත් සරීර වූ මනොභද්‍ර වූ මනාව සංගත වූ ප්‍රාසාද අවයව තෙමේ ඉතා දැකුම්කලු වූයේ මනරම් වේ.

1247. මේ රුවන් විමන ඇතුළත බොහෝ ආභාරපාන ඇත්තේ ය. දිව්‍යාප්පරා සමූහයා විසින් පිරිවරන ලද්දෙහි. මිහිඟු බෙර පනාබෙර තුයානාදයෙන් නීති පැවති සොෂ ඇත්තෙහි. ස්තූතිගීතිකායෙන් අභිවාදන කරන ලද්දෙහි.

1248. සො මොදසි නාරිගණපාබොධකො
විමානපාසාදවරෙ මනොරමෙ
අවිහනියො සබ්බගුණපපතෙතා
රාජා යථා වෙසසවණො නලිනායා
1249. දෙවො නු ආසි උදවාසි යකෙකා
උදුහු දෙවිනෙදු මනුසසගුතො
පුච්ඡනති තං වාණිජා සත්ථවාහා
ආවිසකි කො නාම කුචංසි යකකාති.
1250. සෙරිසසකො¹ නාම අහවසී යකෙකා
කන්තාරියො විඤ්ඤපථමි ගුතො
ඉමං පදෙසං අභිපාලයාමී
වාචබ්බරො² වෙසසවණසස රඤ්ඤකාති.
1251. අධිච්ච ලඤ්ඤං පරිණාමජං තෙ
සයං කතං උදුහු දෙවෙහි දින්නං
පුච්ඡනති තං වාණිජා සත්ථවාහා
කථං තයා ලඤ්ඤිදං මනුඤ්ඤනති,
1252. නාධිච්චලඤ්ඤං න පරිණාමජං මෙ
න සයං කතං න හි දෙවෙහි දින්නං
සකෙහි කමෙමහි අපාපකෙහි
පුඤ්ඤෙහි මෙ ලඤ්ඤිදං මනුඤ්ඤනති.
4253. කිං තෙ වතං කිං පන චුහමචරියං
කිසස පුච්ඡණ්ණසස අයං විපාකො
පුච්ඡනති තං වාණිජා සත්ථවාහා
කථං තයා ලඤ්ඤිදං විමානකති.
1254. මම³ පායාසිති අහු සමඤ්ඤ
රජ්ජං යද් කාරසීං කොසලානං
නාඤ්ඤිදං කදරියො පාපධමෙමා
උචෙදවාදී ච තද් අහොසිං.
1255. සමණො ව බො ආසි කුමාරකසසපො
බ්බුසුතො විතතථී උළාරො
යො මෙ තද් ධම්මකථං අකාසි⁴
දිට්ඨිවිසුකානි විනොදසී මෙ.

1. සෙරිසකො - මජ්ඣ.
2. වචනකරො - මජ්ඣ.
3. මම - මජ්ඣ.
4. අහොසි - මජ්ඣ.

1248. ඒ වෙසවුණු රජ තෙමේ නලිනී නම් ක්‍රීඩාසානායෙහි යම්සේ ද, එසේ ඒ තෝ ද නාරිගණයා විසින් ප්‍රබෝධිත වූයෙහි. නො සිතිය හැකි අනුභාව ඇතියෙහි, සියලු ගුණයෙන් යුක්ත වූයෙහි. මනරම් වූ ඒ උතුම් විමන් පහයෙහි සතුටු වෙති.

1249. තෝ දෙවියෙක් වෙති ද? නොහොත් යක්ෂයෙක් වෙති ද? නොහොත් සක්දෙව්දු වෙති ද? ථිතිය දැ ඇතියෙහි ද? (එමබා) දේවපුත්‍රය, තෝ කිනම් වෙති දැ යි මේ සාක්ෂිවාහක වෙළෙන්දෝ විචාරති. කියනු මැනැවි.

1250. (එමබා වෙළඳුනි,) කතරෙහි නියුක්ත වූ වැලි කතරෙහි ආරක්ෂක වූ මම සෙරිසක්චි නම් යක්ෂයා වෙමි. වෙසවුණු රජුගේ චචනය කරන්නෙමි මේ ප්‍රදේශය පාලනය කරමි.

1251. (එමබා දිවාපුත්‍රය,) තාගේ සමපතනිය අහෙතුක වී ලද ද? කාල පරිණාමයෙන් ලද ද? තමා විසින් ම නිපදවූවක් ද? නොහොත් දෙවියන් විසින් හෝ දෙන ලද්දක් ද, මනොඥ වූ මේ සැපත තා විසින් කෙසේ ලද දැ යි සාක්ෂිවාහක වෙළෙන්දෝ තා විචාරත්. එය කියනු මැනැවි.

1252. (වෙළඳුනි,) මාගේ මේ සැපත අහේතුක වී ලද්දක් නො වේ. කාල පරිණාමයෙන් ලද්දක් නො වේ. තමා විසින් නිපදවන ලද්දක් හෝ නො වෙයි. දෙවියන් විසින් දෙන ලද්දක් නො වේ මැ යි. අලාමක ස්වකීය පුණ්‍යකම් කරණ කොටගෙන මා විසින් මේ මනොඥ සැපත ලබන ලදී.

1253. (එමබා දේවපුත්‍රය,) (ඒ) තාගේ චුත සමාදානය කුමක් ද? (තාගේ) උතුම් හැසිරීම කුමක් ද? මේ විපාකය කවර නම් කුශල කම්පක්ෂ්‍ය ගේ ද? මේ විමන තා විසින් කෙසේ ලබන ලද දැ යි සත්වා වෙළෙන්දෝ ඔහු විචාරති.

1254. යම් කලෙක කොසොල් රට රජය කරවීම ද, (ඒ) මම පායාසිරාජඤ්ඤ යි නමෙක් විය. එකල්හි මම නාසානිකදාෂ්ටි ඇති තද මසුරු වූ ලමු සැහැවී ඇති උවෙස්දවාදියෙමි වීමි.

1255. එකල්හි බහුශ්‍රැත වූ චිත්‍රකර්තෘ වූ උදර වූ කුමාරකසාස නම් ශ්‍රමණ කෙනෙක් වූහ. උන් වහන්සේ මට බණ වදළු සේක. මාගේ දෘෂ්ටිහු ද දුරු කළ සේක.

T 14

1256. තාහං තස්ස ධම්මකරං සුභිඤ්ඤා
උපාසකත්තං පටිච්චෙදයිස්සං.
පාණාතිපාතා වීරතො අහොසිං.
ලොකෙ අදික්ඛං පරිවජ්ජයිස්සං.
අමජ්ජපො නො ව මුසා අභාණිං.
සකෙන දරොන ව අහොසිං¹ තුට්ඨො.
1257. තං මෙ වතං තං පන බුහුමවරියං.
තස්ස සුචිණ්ණස්ස අයං විපාකො
තෙහෙව කම්මෙති අපාපකෙති
පුඤ්ඤෙති මෙ ලොකිදං විමානකි.
1258. සඤ්ඤා කිරාහංසු නරා සපඤ්ඤා
අනඤ්ඤාරා වචනං පණ්ඩිතානං
යතිං යතිං ගච්ඡති පුඤ්ඤකම්මො
තතිං තතිං මොදති කාමකාමී.
1259. යතිං යතිං සොකපරිඤ්ඤො ව
වට්ඨො ව බ්බෙධො ව පරික්කලෙසො
තතිං තතිං ගච්ඡති පාපකම්මො
න මුච්චති දුග්ගතියා කදවීති.
1260. සම්මුළුහරූපොව ජනො අහොසි
අසමිං මුහුතෙත කලලිකතොව
ජනස්සිමස්ස තුය්‍යාඤ්ඤා භූමාර
අපච්චෙයො කෙන නු ඛො අහොසිති.
1261. ඉමෙ සිරිසුපවනා ව² තාතා
දිබ්බා³ ගජ්ඣා සුරතිං⁴ සමපවනති
තෙ සමපවායනති ඉමං විමානං.
දිවා ව රතොනා ව තමං නිහන්ති.
1262. ඉමෙසං ව ඛො ව්‍යසසතවට්ඨෙත
සිපාවිකා ඵලති ඵකම්මකා
මානුස්සකං ව්‍යසසතං අතීතං
යදග්ගෙ කායමති ඉධුපපගෙතො.
1263. දිඤ්ඤාහං වස්සසතානි පඤ්ඤා
අසමිං විමානෙ යථාන තාතා
ආයුක්ඛියා පුඤ්ඤබ්බියා වට්ඨස්සං.
තෙනෙව සොකෙන පමුඤ්ඤිතොස්සිති⁵.

1. අහොසි - මජ්ඣ.

2. ඉමෙ ව සිරිසවනා - මජ්ඣ.

ඉමෙති සිරිසවනා ව - PTS

3. දිබ්බා ව - PTS

4. සුරති - මජ්ඣ.

5. සමුඤ්ඤිතොස්සිති - PTS

1256. මම උන්වහන්සේ ගේ ඒ ධර්මකර්ම අසා උපාසකකර්ම ගිවිස්සෙමි. පණ්ඩායෙන් දුරු වූයෙමි වීම්. ලොවැ නුදුන් දෙය දුරු කෙළෙමි. රහමෙර නො බොනුයෙමි වීම්. බොරු නො ද කීම්. සිය අශ්‍රිත හා තුටු වීම්.

1257. ඒ මාගේ චූතසමාදායයි. ඒ (මාගේ) උතුම් හැසිරීමයි. මේ ඒ කුශලකම්යාගේ විපාකයි. ඒ අලාමක වූ කුශලකර්මයන් කරණකොට ගෙන මා විසින් මේ විමානය ලබන ලදී.

1258. කළ පින් ඇති පුද්ගලයා යම් යම් තැනක යේ නම් ඒ ඒ තත්ති කැමැති සමපත් ඇති ව සතුටු වේ යයි. නුවණැති මනුෂ්‍යයෝ සැබවක් ම කීවාහු ය. පණ්ඩිතයන්ගේ වචනය වෙනස් නො වේ.

1259. අකුසල් කළ පුද්ගල තෙමේ යම් යම් තැනෙක (ඉපදීම වශයෙන්) යේ ද, (හෙ තෙමේ) ඒ ඒ තත්ති සෝ වැලැපුම් ඇතියේ වද විදුම් ඇතියේ අවැඩ දැනවීම ඇතියේ කිසිකලෙකත් දුගතියෙන් නො මිඳෙයි.

1260. දිව්‍යජන තෙමේ මේ මොහොතෙහි කැළඹුණකු මෙන් ද හැමතින් මුළු වූ සැඟවී ඇතියකු මෙන් ද විය. කුමාරය, මේ පිරිවර ජනයාගේ ද තාගේ ද මේ දෙමනය කුමක් නිසා වී ද?

1261. දරුවෙකි, මහරිරුක් වනයෙන් මේ දිවගඳු හමකි. ඒ දිවගඳු දව රෑ අඳුර නසා මේ විමානයට හමත්.

1262. මේ මහරිරුක්හි එක් එක් මල් පෙති හවුරු සියයක්හුගේ ඇවෑමෙන් පැසි වැටෙයි. යම් දිනක පටන් මේ දිව්‍ය ආත්මයෙහි උපන්නෙම වෙම ද? (එතැන් පටන්) මිනිස් සියවසරෙක් ඉක්මිණි.

1263. දරුවෙකි, මේ විමන්හි මම පන්සිය වසරක් සිට ආයු හා පින් පිරිහීමෙන් ව්‍යුත වන්නෙමි යි දැක ඒ ශෝකයෙන් ම අතිශයින් මුසපත් වීම්.

1264. කරං නු සොවෙය්‍ය තථාවිට්ඨො සො
උඤ්ඤා විමානං අතුලං විරාය
යෙ වාපි ඛො ඉක්කරමුපපන්නා
තෙ නුන සොවෙය්‍යං පරික්ඛප්පඤ්ඤාති.
1265. අනුච්ඡවිං ඔවදියඤ්ඤා මෙ තං
යං මං තුමෙහ පෙය්‍යවාචං වදෙථ
තුමෙහ ව ඛො තානා මයානුගුහනා
යෙනිච්ඡකං තෙන පලෙථ සොඤ්ඤාති.
1266. ගන්තවා මයං සිත්ථු සොචීරභූමිං
ධනඤ්ඤා උඤ්ඤං පඤ්ඤානා
යථා පයොගා පරිපුණ්ණවාගා
කාහාම සෙරිස්සමහං උළාරන්ඨි.
1267. මා වෙච සෙරිස්සමහං අකඤ්ඤා
සබ්බඤ්ඤා වො භවිස්සති යං වදෙථ
පාපානි කම්මානි විච්ඡයාථ
ධම්මානුයොගඤ්ඤා අධිට්ඨතාථාති.
1268. උපාසකො අඤ්ඤා ඉමමිඤ්ඤා සඤ්ඤා
බ්‍රහ්මස්මාදාසී භික්ඛුප්පකො
සඤ්ඤා ව වාගී ව සුපෙසලො ව
විච්ඤාණො සන්තප්පකො මුනිමා.
1269. සඤ්ඤානමානො න මුසා භණෙය්‍ය
පරුපසාතාය න චෙතසෙය්‍ය
වෙහුතිකං පෙසුතං නො කරෙය්‍ය
සඤ්ඤාඤ්ඤා වාචං සබ්බං භණෙය්‍ය.
1270. සභාරවො සප්පතිස්සො විනිතො
අපාපකො අධිසීලෙ විසුඤ්ඤා
සො මාතරං පිතරං වාපි ජනතු
ධම්මෙන පොසෙති අරියවුත්තං.
1271. මඤ්ඤා සො මාතාපිතුත්තං කාරණං
භොගානි පරියෙසති න අත්තභෙතු
මාතාපිතුත්තඤ්ඤා යො අවචයෙන
නෙකඛලෙපොණො වරිස්සති බුභුච්චරියං.
1272. උජ්ඣ අවචෙය්‍යා අසඤ්ඤා අමායො
න ලෙසකප්පෙන ව වොහරෙය්‍ය
සො තාදිසො සුත්තකම්මකාරී
ධම්මෙ ධීනො කීන්ති ලභෙථ දුක්ඛං.

1264. (එමබා දේවපුත්‍රය,) විරාජ්‍යක වූ අතුලය වූ මේ විමානය ලැබූ එබඳු වූ තෝ කෙසේ නම් ගොත කරන්නෙහි ද? මඳ ආයු ඇති ව උපන් මඳ පිතෑනි යම් කෙනෙක් වෙත් නම් ඔහු ඒකාන්තයෙන් ගෝක කරන්නාහු ය.

1265. (එමබා) දරුවෙහි, මා පිළිබඳි ඒ සුදුසු ප්‍රිය වූ අවවාද වචනයක් යම් හෙයකින් මට කියනු ද? ඒ තෙපි ද මා විසින් රක්ෂිත වූවාහු ඔම ඒ කැමැති තැනකට සැපයේ යවු.

1266. ධනය බලාපොරොත්තු වූ එහි වැඩිම පාර්ශ්වය කරන්නා වූ අපි සිත්වූ සෝචීර භූමිප්‍රදේශයට ගොස් ප්‍රතිඥා පරිදි වූවාහු පිරිපුන් ත්‍යාග ඇත්තාහු උදර වූ සෙරිසංක පූජාවක් කරන්නෙමු.

1267. සෙරිසංකපූජා නො කරවු. යමක් තෙපි කියවු ද? (ඒ) සියල්ල එසේ ම වන්නේ ය. පව්කම් හරිවු. දහම් අනුව හැසිරීම ඉටා ගනිවු. (මේ සෙරිසංක පූජා යි.)

1268. මේ සත්ත්ව සමූහයා අතුරෙහි බහුශ්‍රැත වූ ශීලව්‍රතයෙන් යුක්ත වූ සැදහැනි ත්‍යාගවත් සුපෙසල වූ විවක්‍ෂණ වූ ප්‍රීතිමත් වූ කම්පල දැනීමේ නුවණ ඇති උපාසකයෙක් ඇත.

1269. දූත දූත බොරු නො කියන්නේ ය. පරපණ නැසීම පිණිස නො සිතන්නේ ය. සමගි වුවත් වෙන් කරන පිහුනු බස් නො කියන්නේ ය. සියුම් මෙළෙක් බස් කියන්නේ ය.

1270. ගෞරව සහිත වූ කීකරු සැහැවි ඇති භික්ෂුණු පව නොකරන්නා වූ (උපාසකයන් විසින් රැකියයුතු) අධිශීලයෙහි පිරිසිදු වූ නිදෙස් පැවතුම් ඇති ඒ සත්ත්ව තෙමේ මව ද පියා ද දැනුමෙන් පොෂණය කරයි.

1271. නිවනට නැමුණු යමෙක් මවු පියන්ගේ ඇවෑමෙන් ශාසන බ්‍රහ්මවයාභියෙහි හැසිරෙන්නේ ද, හෙතෙමේ මවුපියන් නිසා භොග සොයයි. තමා පිණිස නො සොයති සිතමි.

1272. සෘජු වූ අවංක වූ අසය වූ අමායාවී වූ හෙතෙමේ කප්පිය ලෙස-යෙන් (මායා සායෙයා විසින්) වචන නො කියන්නේ ය. එබඳු යහපත් කම් කරන ධර්මයෙහි පිහිටි පුද්ගල තෙමේ කෙසේ නම් දූකක් ලබන්නේ ද?

1273. තං කාරණං පාතුකතොමහි අත්තනා
 තස්මා ධම්මං පස්සථ වාණිජාසෙ
 අඤ්ඤානු තෙනිහ භස්මි¹ භවෙථ
 අත්තාකුලා විප්පනට්ඨා අරසෙඤ්ඤ
 තං විප්පමානෙන ලුහුං පරෙන
 සුඛො භවෙ සප්පරිසෙන සංඛමොති.
1274. කිං නාම සො කිඤ්ඤි කරොති කම්මං
 කිං නාමධෙය්‍යං කිං පන තස්ස ගොතනං
 මයමපි නං දට්ඨකාමභෙ යකඛ
 යස්සානුකම්පාය ඉධාගතොසි
 ලාභා හි තස්ස යස්ස තුවං පිහෙසිති.
1275. යො කප්පකො සම්භව නාමධෙය්‍යො
 උපාසකො කොව්ඡථලුපථීවී²
 ජානාර් නං තුම්බාකං පෙසියො සො
 මා බො නං හීළිඤ් සුපෙසලො සොති.
1276. ජානාමසෙ යං තුං වදෙයි යකඛ
 න බො නං ජානාම ස ඊදිසොති
 මයමපි තං පුජයිස්සාම යකඛ
 සුඤ්ඤා³ තුඤ්ඤං වචනං උළාරකති.
1277. යෙ කෙව්මසමී සංඤ්ඤා මනුස්සා
 දහරා මහනනා අථවාපි මජ්ඣමා
 සංඛෙව නෙ ආලම්බනතු විමානං
 පස්සනතු පුඤ්ඤාන ඵලං කදරියාති.
1278. නෙ තත්ථ සංඛෙව අහං පුරෙති
 තං කප්පකං තත්ථ පුරකම්පිඤ්ඤා⁴
 සංඛෙව නෙ ආලම්බිංසු විමානං
 මසක්කසාරං විය වාසවස්ස.
1279. නෙ තත්ථ සංඛෙව අහං පුරෙති
 උපාසකතං පටිවෙදයිංසු
 පාණාතිපාතා වීරතා අභෙසුං
 ලොකෙ අදින්නං පරිවජ්ජයිංසු.
1280. අමජ්ජපා නො ව මුයා හණිංසු
 සකෙන දරෙන ව අභෙසුං තුට්ඨා
 නෙ තත්ථ සංඛෙව අහං පුරෙති
 උපාසකතං පටිවෙදයිඤ්ඤා
 පසකාමී සංඤ්ඤා අනුමොදමානො
 යකඛිද්ධියා අනුමනො සුනප්පනං.

1. භස්මි - සා.

2. කොව්ඡඤ්ඤාපථී - 8.

3. සුඤ්ඤා - මජ්.

4. පුරකම්පා - මජ්.

1273. ඒ උපාසකයා හේතුකොට (නොප ඉදිරියෙහි) මම තෙමේ ම පහළ වූයෙමි. එහෙයින් වෙළෙඳුනි, ධම්ම දකිවු. ඒ උපාසකයා හැර මෙහි (ආවාහු නම්) තෙපි අන්‍යයා විසින් පිඩා කිරීම කරණ කොට මේ මරු කතර අඩියන් මෙන් ආකූල වූවාහු විනාශයට පත් වූවාහු වහා අළු වන්නාහු ය. එකාන්තයෙන් සත්පුරුෂ සංකමය යැප වේ.

1274. (එම්බා) දේව පුත්‍රය, හෙතෙමේ කිනම් ඇත්තේ ද? කිනම් කම් කරයි ද? (මවුපියන් විසින් ඔහුට) තැබූ නම කුමක් ද? ඔහුගේ ගොත්‍රය කුමක් ද? අපි දු ඔහු දක්නා කැමතිසමඟ. ඒ එසේමැ යි. තෝ යමකුට අනුකම්පාවෙන් මෙහි පැමිණියෙහි ද, යමෙකුට ප්‍රිය කෙරෙහි ද? ඔහුගේ (පැමිණීම) ලාභයෙක් මැ යි.

1275. කොස්සෙන් හා පනාවෙන් පිටත්වනසුලු වූ භොපගේ ඒ සේවක වූ සුපෙසල උපාසක වූ ප්‍රසිද්ධ වූ සංඛව නම් කරනැවැතියෙක් වේ ද, ඔහු දකිවු. ඔහු පහත් කොට නො සිතවු.

1276. (එම්බා) දේව පුත්‍රය, යමකු සඳහා තෙපි කියවූ ද, අපි ඔහු දනුමහ. හෙතෙමේ ගුණවශයෙන් මෙබඳු යයි ඔහු නො දනුමහ, දේවපුත්‍රය තාගේ උදර වූ වචනය අසා අපි දු ඔහු ප්‍රදන්නෙමු.

1277. මේ වෙළඳවුළෙහි හෙවත් තවලමෙහි තරුණ වූ මහලු වූ තවද මැදුම් වූ යම්කිසි මසුරු මිනිස්සු වෙත් ද, ඒ සියල්ලෝ ම මේ විමනට නගිත්වා. පිත්පල බලත්වා.

1278. එහි ඒ සියලු දෙන ම 'මම පෙරටු වෙමි, මම පෙරටු වෙමි' යි එහි ඒ කරනැවැතියා පෙරටු කොට (උත්සාහවත් වූහ.) ඒ සියල්ලෝ ම තවතිසා භවනයට මෙන් ඒ විමානයට නැංගාහු ය.

1279. එහි ඒ සියලු දෙන ම 'මම පෙරටු වෙමි, මම පෙරටු වෙමි' යි උත්සුක වෙමින් උවසු බව ගිවිස්සාහු ය. පණිවායෙන් දුරු වූහ. ලොව නුදුන් දෑ ගැන්ම දුරු කළාහු ය.

1280. මත්පැන් නො සුඟ. බොරු නො බිණුහ. සිය අඹුව හා තුටු වූහ. එහි සියලු දෙන ම 'මම පෙරටු වෙමි, මම පෙරටු වෙමි' යි උත්සුක ව උවසු බව ගිවිස්වා ඒ වෙළඳවුළු ඒ දෙවපුත් විසින් අනුමත වූයේ දිව්‍යරාශියෙන් නැවත නැවතත් අනුමෝදන් වනුයේ කැමැති තැනට ගියේ ය.

1281. ගතඛාන නෙ සිත්ථුසොචිරහුමිං
ධනජීකා උදයං¹ පඤ්ඤානා
යරා පයොගා පරිපුණ්ණලාභා
පච්චාගමුං පාටලිපුක්කමකකිතං.
1282. ගතඛාන නෙ සඛකරං යොජ්ඣිවනො
පුත්තෙති දරෙති සමඛගිහුතා
ආනන්දී විතා² සුමනා පතීතා
අකංසු සෙරිසසමහං උළාරං.
1283. සෙරිසසකා නෙ පරිවෙණං මාපයිංසු
ඵතාදියා සපුරිසාන සෙවනා
මහජටීකා ධම්මගුණාන සෙවනා
ඵකස්ස අඤ්ඤා උපාසකස්ස
සංකොච සභතා සුමිතා³ අගෙසුනති.

සෙරිසසකවිමානං.

7. 11

1284. උච්චිදං මණ්දපුණං විමානං
සමනතතො ආදය යොජනානි
කුටාගාරා සත්තසතා උළාරා
වෙඵරියඤ්ඤා රුචකඤ්ඤා සුභා
1285. තඤ්ඤාසි පිච්චි බාදසි ච
දිබ්බා ච විණා පවදන්ති වග්ගං
දිබ්බා රසා කාමගුණෙත්ථ පඤ්ඤා
නාරියො ච නච්චන්ති සුචණ්ණප්පකා.
1286. කෙන නෙ තාදියො වග්ගෙණ
කෙන නෙ ඉධම්ඤ්ඤාති
උප්පජ්ජන්ති ච නෙ හොගා
යෙ කෙවි මනසො පියා
1287. පුච්ඡාමි නං දෙව මහානුභාව
මනුසසහුතො කිමකාසි පුණ්ණං
කෙනාසි ඵලං ජලිතානුභාවො
වග්ගෙණ ච නෙ සබ්බදියා පභාසතීති.

1. උදයං - PTS

2. ආනන්දචිත්තං - සභා,

3. සුමිතො - PTS

1281. ධනාර්ථීච්ඡ අධික ලාභාශා ඇත්තා වූ ඔවුහු සිතාම සෝථිර භූමියට ගොස් සිතැති පරිදි වෙළඳුම් කොට පිරිපුන් ලාභ ඇත්තෝ යළි තිරුප්පුත වැ පැළඳුප් නුවරට ආවාහු ය.

1282. ඔවුහු නිර්භය වූවාහු සිය ගෙවලට ගොස් අඹුදරුවන් හා එක් වූවාහු මුදිත වූවාහු තුටු වූවාහු සොම්නස් වූවාහු අධික සොම්නස් ඇත්තාහු උදර වූ සේරියසක නම් උතයට පූජාවක් කළහ.

1283. ඔවුහු සේරියසක නම් පිරිවෙනක් ද තැනූහ. එක ම උපාසකයකු නිසා සියලු සත්ත්වයෝ සුවපත් වූවාහු ය. සත්පුරුෂයන්ගේ සේවනය මෙබඳු ය. ධර්මය ගුණවතුන්ගේ සෙවනය මෙබඳු මහත් වැඩ ඇත්තේ යි.

සේරියසක විමාන යි.

7 - 11

1284. (එම්බා දේවපුත්‍රය) ඉතා උස් වූ පිසුම්රාමිණි ආදියෙන් කළ ටැම් ඇති මේ විමානය භාත්පසින් දෙළොස් යොදුනෙකි. වෙරළ මිණියෙන් කළ ටැම් ඇති රත්පෝරු අතුළු බිම් ඇති උදර වූ යහපත් වූ කුළු ගෙවල් සත් සියයක් වෙයි.

1285. එහි තෝ සිටිනෙහි ය. පානය කරන්නෙහි ය, අනුභව කරන්නෙහි ය. දිව්‍යවිණාවෝ ද මිහිරි සේ වාදනය වෙති. මෙහි දිව්‍යමය වූ රසයෝ ද පස්කම් ගුණයෝ ද වෙත්. ස්වර්ණාභරණයෙන් විභූෂිත වූ නාරිහු ද රහ දක්වත්.

1286. කවර හේතුවකින් තාගේ එබඳු සිරුරු පැහැයක් වී ද? කවර පිනෙකින් තාගේ සුවරිත ඵලය මෙහි සමෘද්ධි වේ ද? මන වඩන්තා වූ යම්කිසි සම්පත්තීහු වෙත් ද, ඒ සම්පත්තීහු (කවර පිනෙකින්) තට පහළ වෙත් ද?

1287. මහත් අනුභාව ඇති දේවපුත්‍රය, තා විචාරම්. මනුෂ්‍ය වූයෙහි කිනම් පිනක් කෙළෙහි ද? තාගේ සිරුරු පැහැය ද සියලු දිගුත් බඩුළුවයි. කිනම් පිනෙකින් මෙබඳු දිලියෙන පුණර්ධි ඇත්තෙහි.

1288. සො දෙවපුරෙකො අත්තමනො මොග්ගලානෙන පුච්ඡිතො,
පඤ්ඤං පුට්ඨො වියාකාසි යස්ස කමමස්සිදං එලං.

1289. දුනතිකඛිත්තං මාලං සුනිකඛිපිත්වා
පතිට්ඨපෙත්වා සුගතස්ස ථූපෙ
මහිද්ධිකො චම්භි මහානුභාවො
දිබ්බෙහි කාමෙහි සමධගිභුතො.

1290. තෙන මෙ තාදිසො වණ්ණණං තෙන මෙ ඉධමිජ්ඣති,
උපපජ්ජන්ති ච මෙ භොගා යෙ කෙවි මනසො පියා.

1291. අක්කාමී තෙ භ්ක්ඛු මහානුභාව
මනුස්සභුතො යමහං අකාසිං
තෙනෙහි එවං ජලිතානුභාවො
වණ්ණණං ච මෙ සබ්බදිසා පහාසතිති.

සුනිකඛිත්තවිමානං.

සුනිකඛිත්තවග්ගො සත්තමො.

තස්සද්දනං :-

දෙව දළිද්ද දෙව විහාරා¹ භ්ක්ඛකො ගොපාලකන්ධකා²
අනෙකවණ්ණං මට්ටකුණ්ඩලී සෙරිස්සකො සුනිකඛිත්තං
පුරියානං තතිසො වග්ගොති.³

භාණවාරං වතුසං.

විමානවක්‍රී නිට්ඨිතං

1. ව්‍යා විහාරා - මජ්ඣ.

2. ගොපාලකන්ධකො - මජ්ඣ.

3. තතිසො වග්ගො පවුට්ඨිති - මජ්ඣ.

1288. මුගලන් තෙරුන් විසින් ප්‍රථව්‍යයනාලද ඒ දේවපුත්‍ර තෙමේ කුටුසින් ඇත්තේ මේ පුණ්‍යාලය යම් කවර කම්යක්ෂ්ත්‍රයේ දැයි විවාරන ලද්දේ (මෙසේ) පැවසී ය.

1289. (වහන්ස) මම කපුප් බුදුන්ගේ ධාතුචේතසයෙහි මැනවින් නොතබන ලද මල් සකසා දැකුම්කලු කොට නබා බුදුගුණ සිත්හි පිහිටුවීමෙන් මහත් සෘද්ධි ඇත්තෙමි මහත් ආනුභාව ඇත්තෙමි දිව්‍යමය වූ කාමගුණයෙන් යුක්ත වූයෙමි වෙමි.

1290. ඒ පිනෙන් මාගේ සිරුරු පැහැය එබඳු වෙයි. ඒ පිනෙන් මාගේ සම්පත්තිය මෙහි සමෘද්ධි වෙයි. මන වඩන යම්කිසි සම්පත්තිහු වෙත් ද, ඒ සම්පත්තිහු මට පහළ වෙත්.

1291. මහත් ආනුභාව ඇති ශ්‍රමණයන් වහන්ස, මම මනුෂ්‍ය වූයෙමි යම් පිනක් කෙළෙමි ද, (එය) ඔබට කියමි. ඒ පිනෙන් මෙබඳු දිලියෙන පුණ්‍යරැසි ඇත්තෙමි වෙමි. මාගේ සිරුරු පැහැය ද සියලු දිගුන් බබුළුවයි.

සුනිකඛිතවිමාන යි.

සත්වන සුනිකඛිතන වර්ග යි.

එහි උදනය:-

දළිඳු (වික්කලතා යැ-නැඳුන යි) දෙක යැ, විහාර (මණ්ඩුණ යැ සුවණ්ණයැ යි) දෙක යැ හතක (අඹවිමාන) ගොපල යැ කන්ධක යැ අනෙක වණ්ණයැ මට්ටකුණ්ඩලී යැ සෙරිසක යැ සුනිකඛිත යැ යි පුරුෂ විමාන පිළිබඳ තුන්වැනි වර්ග යි.

සතරවෙනි බණවර යි.

විමාන වස්තු නිමිශේ යි.

வினாக்கள்

ဟာဇာသိဗာဏ ဗျူဟိ

අ	ගාථිකයා	අ	ගාථිකයා
අකුණටකො අගහණො	162	අනෙකව ණණ්ණං	
අකෙකාසානං වධානං ව	835	දරසොකනාසනං	1200
අකුමාමි තෙ දෙවි මහානුභාවෙ	629	අනුකඤ්චි පානඤ්චි	
අකුමාමි තෙ භික්ඛු මහානුභාව		පසංකම්පිතො	1109, 1116, 1130, 1139
7, 14, 22, 30, 52,		අපි සංකොච දෙව්දෙසු	156
84, 92, 100, 107,		අපමි කතං මහාවිසාකං	907
115, 123, 135, 182,		අපමාන කම්මසස් ඵලං මමෙදං	19, 27
201, 227, 239, 256,		අපං වා බහුං වා නාදුසාමි	1221
268, 275, 282, 296,		අපාසුකී කාලකතා තතො වුතා	
337, 619, 719, 762,			711
769, 783, 795, 826,		අබ්බංගි වත මෙ සලලං	1217
926, 935, 944, 952,		අභිකම්මනෙන වණ්ණෙන	75, 85, 108, 116, 124, 171, 215, 228, 245, 269, 276, 330, 338, 610, 712, 720, 730, 756, 763, 770, 820, 827
961, 968, 976, 1054,		අභිකම්මං නන්දනං සුඤ්ඤා	240
1060, 1068, 1074,		අභිසංසාරෙහි මනං	194
1080, 1086, 1094,		අභිරුද්ධඤ්ඤා මං ඤ්ඤා	1190
1101, 1108, 1114,		අමර්ශනා නො ව මුසා අභාණි	105, 974, 1280
1120, 1134, 1291		අමොගා ව සිංහො සමණො ව	
අච්ඡරානං සතසතස්සං	201	නභාපිතො	1157
අච්ඡරියං වත අබ්බතං	1224	අලංකාරො මට්ඨකුණ්ඩලී	1209
අච්ඡාදනඤ්ඤා හත්තඤ්ඤා	208, 221, 233, 262, 672	අලංකාරා මණ්ඩකඤ්ඤානාචිතං	706
අපෙඡ්ච වුද්ධං සරණං වජාමි	1225	අලංකාරො මලාධරො	
අඤ්ඤා සුචෙණ්ඩි සුසු මිසස්		සුවඤ්ඤා	1095, 1102
කෙසියො	1029	අලංකාරො මාලගාරි	
අට්ඨධර්මකං අපරිමිතං		සුවඤ්ඤා	1161
සුඛාවහං	214	අසංකාධිපස්සාහං	983
අට්ඨංසා සුකතා වාමනා	1136	අහඤ්ඤා හරියාව මනුස්සලොකෙ	
අට්ඨෙව පිණ්ඩපාතානි	627	1052, 1058, 1072, 1078	
අට්ඨෙව මුත්තාපුප්පානි	966	අහමි දවුං ගමිස්සං	1197
අත්තකාමොසි මෙ යකඛි	1227	අහං අකම්මවිදුස්මි	724, 1144
අත්තාය වත මෙ වුද්දො	933, 942	අහං කපිලවස්ථුස්මි	1186
අථ තුමෙක කෙන		අහං ව බාරාණසියං	716
වණ්ණණ්ණ 1235		අහං තයා බහුතරෙ භික්ඛු	630
අථ නෙතාගමා භික්ඛු	1153	අහං තෙ සරණං භොමි	329
අදස්සනෙනාහං තස්ස	1193		
අදුස්සං වීරජං භික්ඛු	20, 28, 959		
අධිට්ඨ ලභං පරිණාමජං තෙ	1251		
අනුකම්මකස්ස කුසලස්ස	847		
අනුච්ඡවිං ඔවදියඤ්ඤා මෙ තං	1265		
අනෙකච්ඡිනාවතනො			
රජො අයං	1020		

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 17,271 හි ඇතුළත් කර ඇත.

අ	ගාරාදිපාද
අභං පුරෙ මව්පරිනි අහොසිං	886
අභං හදනෙක අනුචාසිං	
පුරෙබ්බ	1205
අභං හදනෙක චණ්ඩාලී	199
අභං හදෙදු සුභසුසිං	622
අභං මනුසොසසු මනුසොසහුතා	5,
	12, 47, 57, 68, 80,
	89, 97, 104, 112,
	120, 160, 273, 280,
	310, 321, 695, 789,
	824, 1084, 1091,
	1106, 1112, 1118,
	1124, 1165
අභං රාජගහෙ රමෙම	671
අභං සුමනා සුමනසස සුමන	
මකුලානි	781
අහො දනං වරාකියා	188
අළුබුසා මිසසකෙසි ව	852
අංසවටකං අභමදසිං	422, 609

ආ	
ආදිච්චිමණිමණි රුචිරං	
පහසසරං	866
ආදිත්තං චත මං සත්තං	1216
ආබාධිකොභං දුක්ඛතො බාලුහං	
ගීලානො	1222
ආමනනනිකා රමෙසසුමනි	163
ආසුඤ්චි වණ්ණඤ්චි සුඛං	
බලඤ්චි	1047
ආයොගපට්ටං අභමදසිං	422, -609
ආරති සමවරියා ව	990
ආරාමානි ව රොපිසසං	882
ආලමෙබ්බා ගහගරො හිමො	164
ආවෙළිනියො පදුමුපාලව්ඳ	1030
ආසජ්ජ දනං අදසිං	90

ඉ	
ඉච්චෙව චිත්තාන යමසස දුතා	865
ඉච්චෙවං විපාලපකතී	885
ඉති සා සසු පරිභාසි	292
ඉතොපි අවෙජ්ජරතරං කුමාර	1242
ඉදඤ්චි දිසානා අදිට්ඨ පුබ්බං	1239
ඉදමි පානීයං සීතං	986
ඉදං දුක්ඛානි මං අවොච	846
ඉදං චිත්තාන චණ්ඩාලී	203
ඉදං විමානං රුචිරං පහසසරං	149

ඉ	ගාරාදිපාද
ඉදං සුඛා කිදසාධිපති	803
ඉදති හනෙක ඉමමෙව නාමං	300
	812
ඉදනෙවාහං ජානාමි	635
ඉන්ද්‍රිවරානං හස්තං අභමදසිං	760
ඉමඤ්ච දිසානා	
අදිට්ඨපුබ්බකං	1239
ඉමසමී ලොකෙ පරසමී	
වා පන	1171
ඉමඤ්චාරියට්ඨබ්බවරෙහුපෙතං	314
ඉමා ව තෙ අවජ්ජරායො	
සමනතතො	309
ඉමා ව නාහො	
මනසාභිතිමමිතා	1019
ඉමාසු විණාසු බහුසු වග්ගසු	1035
ඉමාහං ධමමං සුඛා	619
ඉමෙ ව වාළිමණිවඤ්ඤාජිතා	1022
ඉමෙ ව සබ්බෙ සතිතා	
වතුක්කමා	1023
ඉමෙසං ව බො වසස	
සතව්වයෙන	1212
ඉමෙ සිරිසුපවනා ව තාතා	1261
ඉසයො වාපි තෙ සත්තා	998
ඉසසා ව මවෙජ්ජරමරො	
පලායො	128

උ	
උච්චිමිදං මණිදුෂං විමානං	911,
	919, 927, 936, 945,
	953, 1061, 1081, 1087,
	1127, 1147, 1284
උච්චාගාරං තිණාගාරං	981
උච්චුමණිඤ්ඤං අභමදසිං	422, 609
උජ්ඣ අවබොධා අසයො	
අමායො	1272
උජ්ඣබ්බං තත්තමිවං	
කපාලං	1234
උච්චෙතිරෙවතෙ සුපාපධමෙම	864
උදකරුහා ව යෙසේ පුපථජාතා	652
උදකෙ ධීතා උදකමදසිං	390, 397
උපබ්බපදුමාලාහං	39
උපාසකො අසී ඉමමි	
සමෙක	1268
උපාහනං අභමදසිං	422, 609
උපෙමි සරණං බුද්ධං	1006, 1228

උ භාරාධිකාර
උපොසථං උපවිසිසාසං 130, 178,
210, 223, 235, 252,
264, 674, 884

උපොසථානි මං අඤ්ඤාසු 232

උපොසථෙ වහං ගණනා 678

උය්‍යානභූමියා ව දුට්ඨධර්මො
ධීතා 1034

උළාරො තෙ යසො වර්ණණා 283

ඵ

ඵණ්ණිසං සුථසා ව 166

ඵත්තකම්මං අනුසාරාමි කුසලං 904

ඵතා විඤ්ඤා ව සෙය්‍යසා 853

ඵතාදිසං අබ්බතං දසසනීයං 744

ඵතාදිසං කුසලං ජීවලොකෙ 315

ඵතාදිසං පුඤ්ඤඵලං

අනාසකං 305, 306, 818

ඵතාදිසං යඤ්ඤ

මනුසසරනො 646, 755

ඵතෙත්‍රපායෙන ඉමං

නිරිග්ගලං 1046

ඵවං අහං අමකදසමිති දෙවතා 146

ඵස සංසවිකො නාම 873

ඵසො සො නිරයො

සුපාපධම්මෙ 871

ඵසො හි සංඛිකා විපුලො

මහග්ගතො 644, 753

ඵභි මාතලි අමෙහපි 806

ඵළාලුකං අභමදසිං 422, 609

ඹ

ඹදනං කුම්මාසං සාකං 176

ඹභාසසිනිා පඨවිං සදෙවකං 297,
809

ක

කකකාරිකං අභමදසිං 422, 609

කණ්ණෙසු තෙ යානි

පිළිනිනානි 1032

කතමං ස්වාහං ජනපදං 992

කතරස්මිං සො ජනපදෙ 1002

කථං කිං අප්පතරං දනා 631

කථනත්‍ර සොවෙය්‍ය තථාච්චො

සො 1264

කථං කිං කෙන වර්ණණා 625

කරණියානි පුඤ්ඤානි 932, 941

කලුච්චිතං ව මං ඤානා 845

කල්‍යාණි වත තෙ වාචා 987

කා

ගාරාධිකාර

කා කම්බුකෙයුරධරෙ 660

කා තෙ රතී වතෙ චිහරතො 988

කා නාම කිං විසාලකම් 667

කාමග්ගපණ්ණානං

යමානුකුතරං 138

කාමං කාලෙත්‍රපාගණනා 167

කාමං හීරජකුයං කායො 161

කායබ්බතං අභමදසිං 422, 609

කා යා ඵසා භද්දං 636

කි

කිසස සමදමසස අයං

විපාකො 895

කිසස සංයමදමසසයං

විපාකො 653

කිනත්‍ර කායෙන වාචාය 874

කිනත්‍ර ගුරුඤ්ඤා මුත්තඤ්ඤා 872

කිමිදං කුසලං කිමාවරෙම 908

කිං කම්මමකරි භද්දං 798

කිං තෙ වතං කිං ජන

බුහව්වරියං 1253

කිං කිං පුරෙ කම්මමකාසි

අත්තනා 299, 811, 1038

කිං කිං පුරෙ සුවරිතමාවරි

භද්දං 139

කිං නාම සො කිඤ්ඤා කරොති

කම්මං 1274

කි

කිව වීරං විමානස්මිං 242

කු

කුඤ්ඤරො තෙ වරාරොහො 31

කුතො නු ආගම්ම අතොම

දසුනො 152

කු

කුටාගාරා නිවෙසා තෙ 64

කුටාගාරා නිවෙසා මෙ 72, 739

කෙ

කෙන කායං උප්පත්තො 206

කෙන තෙ තාදිසො වර්ණණා 2, 9,

16, 24, 44, 54,

65, 76, 86, 109,

117, 125, 157, 172,

කෙ	ගාරාදිපාද	ස	ගාරාදිපාද
216, 229, 246, 258, 277, 286, 331, 611, 713, 721, 757, 771, 821, 918, 921, 929, 938, 947, 955, 970, 1129, 1286		සාසයෙ නං සුචිගන්ධං 833 සාසයෙ නං සුචිං ගන්ධං 687, 694, 736	
කෙන නිං විමලොභ සා 77, 217 කෙවලි ධාරා නික්කම 175		ව වණ්ණාලි වන්ද පාදනි 193 වතුනමෙ ව දිපානං 192, 729 වක්කාරො ව පටිපක්කා 642 වන්ද යථා විගතවිලාහකෙ නහෙ 1069	
කො		වා	
කොච් කොච් එක මසුර සුසසරො 662 කොණ්ඩා මසුරා ව දිවියා ව තංසා 93 කො දෙවලොකතො මනුසු ලොකං 880 කොනු දිබ්බත යානෙන 977 කො මෙ වන්දි පාදනි 858 කොසානකී නාම ලකඤ්ඤි හනෙන 799		වා වාතුද්ධං පණ්ණාසං 129, 177, 209, 251, 313, 673, 883	
ක		වි	
කන්ධා බ්‍රාහ්මණා වෙසසා 996		වි විත්‍රා මනොරමා භූමි 1138, 1175 විරපාචාසිං පුරිසං 862	
ක		වො	
ක		වොදිතා භාවිතතෙන 195	
ක		ඡ	
කිණ්ණාසුචි මං සුචා 1013 කිණ්ණසවං විගතරජං අනෙජං 197 කිරොදකං අභමදසිං 414, 421		ඡ ඡලප්‍රයො පනසා කාලා 742 ඡලොනානුක්කතෙතිදං සුමටෙඨා 1246	
ක		ඡා	
ගන්ධාන නෙ සඛරං සොඤ්චි- නො 1282 ගන්ධා නෙ භික්ඛු සොචිරභූමිං 1288 ගන්ධා මයං සිනඬු සොචිරභූමිං 1266, 1281 ගන්ධපණ්ණාසුලිකං අභමදසිං 374, 381 ගන්ධකාමදසිකා නාරි 350 ගන්ධාගන්ධමෙ දිසසනි 1214		ඡා ඡානාමසෙ යං නිං වදෙසි යක්ඛ 1276	
ක		ඡි	
ගිමනානං පඤ්ඤිමෙ මාසෙ 1152		ඡි ඡිකිත්ථියං බුද්ධිමනොම නික්කමං, 1942 ඡිතවිරපවරං උපෙභි සරණං 897	
ග		ඤ	
ගුහ්‍යජ්ඣියො කුමාරතො 841		ඤ ඤකාන'හං විරජපදං අසඛිකං 144	
ග		ක	
ගුහ්‍යජ්ඣියො කුමාරතො 841		ක කණ්ණි අවෙජන වාරිතා 1156 කණ්ණි දිසවානා ආයනං 1154 කතො මං අවධි ගාවි 801	

ක	ගාරාදිපාද
තනො මෙ සසු කුපිතා	293
තත් ගතිකා මාලකා	1145
තත් වජ්ජි දෙවි මහානුභාවෙ	94
තත් වජ්ජි පිට්ඨි බාද්ධි ව	912, 920, 928, 937, 946, 954, 1062, 1088, 1128, 1148, 1285
තත්ඥසාසි සමුද්ධිං	838
තත්ථප්පනා පුරිමව්චරා ඉමා	150
තත්ථපමං ඉදං වාමනං	1173
තපෙව කතප්පඤ්ඤා	863
තපෙව සද්ධා ඉධ	
තප්පසාසි සමුද්ධිං	327
තද්දං සසු යාච්ඤා	291
තදෙව ඵත්තකං කමං	1158
තදෙව කමං කුසලං කතං	
මයා	303, 304, 815, 816, 1169, 1208
තත්තානුභවනාදිමසෙ සාගතකා	
තෙ	155
තමද්දං කුසුරං	
මොසති ඡන්දං	1043
තමත්තපානෙන ව	
විවරෙන ව	1045
තමෙනමවධි ගාවි	196
තමාපගා අනුපරිසරනිසංඛද	49, 59, 70
තමත්තපානං අපවාසි	
විවරං	1044
තසමා විමානා ඔරුග්ගා	691
තසමා හි අත්තකාමෙන	42
තසමා හි ඵලං අලමෙව දිගු	1066
තසමා රජෙකකානිකා බිම	
විමොක්ඛා	664
තසමා විමානෙන පවරෙ	1141, 1183
තසසි අද්දං පුට්ඨං	113
තසසි අද්දං භාගං	1092
තසසි කමමසස කුසලසස	40
තසසි කමමනමෙ පාදෙ	1192
තසසි නාගසස බන්ධනං	35
තසසි පත්තමමානසස	34
තසසි මෙ අනුකම්පාය	1155
තසසි තෙ උගතො පසෙස	1178
තසසි මෙ නවවිමානාය	682, 683, 731, 732, 828, 829

ක	ගාරාදිපාද
තසසා මෙ අනු සංවෙගො	839
තසසා මෙ සුනිකුලා	677
තසසා මෙ පසස විමානං	335, 343, 615
තසෙසව අනුභාවෙන	1194
තං කාරණං පාතුකරොමි	
අත්තනා	1273
තං තං වදමි හද්දෙන	703
තං භුමිභාගෙහි උපෙනරුපං	60, 71
තං මෙ ගිරං සුඤ්ඤාසස	1189
තං මෙ බුද්ධො විශාකාසි	641, 643
තං මෙ වතං තං පත	
බ්‍රහ්මවරියං	1257
තා	
තා කමබුකෙසුරධරා	
සුචාසසා	1028
තා මාලිනියො	
පද්මසලව්ද	1031
තායෙව තෙ	
සුඤ්ඤාමොදනාය	745
තායෙව මෙ සුඤ්ඤාමොදනාය	
	738
තා රත්තරත්තමධරිකවිචාසසා	1027
තාලවණං අභමද්දං	422, 609
තාහං කමං කරිතාන	666, 689, 697
තාහං ගිරං සුඤ්ඤාන	844
තාහං තසස ධම්මකරං	
සුඤ්ඤා	1256
ති	
තිට්ඨනොති තිබ්බතෙ වාසි	807
තිබ්බරුසකං අභමද්දං	422, 609
තු	
තුග්ගනදිං ඉසසරියං	
අරො මෙ	302, 814
තුග්ගං ව ඉධ පත්තාය	669
තුච්ඡා භනොති අනුකම්පකං	
විද්	307, 819
තුච්ඡං සි ඉසසරා තෙසං	285
තෙ	
තෙ තත් සංඛෙව අභං	
පුරෙති	1278, 1279

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 17,271 හි ඇතුළත් කර ඇත.

තෙ ගාථාදිපාද

තෙ දුප්පයාකා අපරදා

මග්ගා 1238

තෙන කමෙවන දෙවිඤ්ඤා 679, 802

තෙන මග්ගාදිපාද 1146

තෙන මෙ තාදිපාද වර්ණනා 6,

13, 21, 29, 51, 61,

73, 82, 91, 99, 106,

114, 122, 134, 181,

226, 616, 718, 761,

768, 782, 792, 794

825, 917, 925, 951,

960, 975, 1053,

1059, 1067, 1073,

1079, 1085, 1093,

1100, 1107, 1113,

1119, 1125, 1133,

1290

තෙනමහි එවං ජලිකානුභාවා 74

තෙන සංඝවකො ලද්දා 876

තෙන හි අකොකපි සමාදපෙථ 748

තෙනාහං විමලොභාසා 83

තෙසං සහව්‍යකාමානං 170, 856

තෙසං සුදික්ඛං සුහුතං

සුඤ්චං 645, 754

ද

දද්දලමානවර්ණනා 620

දස්සනං නාභිජානාමි 621

දලාධමමා නිසාරස්ස 982

දලාං පාසං කට්ඨිනා 837

ද

දුතස්ස තෙ ඉදං ඵලං 36, 1040,

1142, 1184

දුඤ්ඤා අහං පුරෙ ආසිං 834

දි

දිඤ්ඤා තෙ අමඛවනං රමෙං 784

දිඤ්ඤා මමං වස්සසත්ඤ්ඤාමාසු 924,

965

දිඤ්ඤා ව චිත්තං පවදන්ති

වග්ගං 1096, 1103,

1162

දිඤ්ඤා තෙ විවිධා රූපා 1182

දිවා පිපාසං නාධිවාසයනා 1237

දිස්වාන ගුණසම්පන්නං 38

ස්වාන දෙවං පටිපුච්ඡි භික්ඛු 1160

දි

ගාථාදිපාද

දිස්වානහං වස්සසත්තානි

පඤ්ඤා 1263

දිස්වා මුනිං මුදිතමනස්ස

පිණ්ඩං 148

දි

දුහතික්ඛිතං මාලං

සුනික්ඛිතං 1289

දෙ

දෙවතානුසි ගතධම්මා 1219

දෙවිද්ධිපන්නාසි මහානුභාවො 95,

102, 718

දෙවිද්ධිපන්නාසි මහානුභාවො

964, 1050, 1056,

1063, 1122, 1150,

1163, 1203

දෙවෙහි තං පටිවුතා සක්කතා

වසි 140

දෙවොනු වාසි උදවාසි

යකෙකා 1249

දෙ

දෙණිනිමමජ්ජනිං අහමදසිං 402, 609

දව

දවයජ්ජ කිවං ලහයඤ්ඤා

කාරියං 1166

ධ

ධමෙවන පුබ්බෙ හගිනි 638

ධු

ධුනන්ති වග්ගහති පතහති

වබ්බරෙ 1024

න

න තථා තපනි තහස්මිං සුරියො 890

නස්සී විකෙක පසන්නමහි 805

නන්දනො පවනො රමෙම 1159

නන්දනොපවනො රමෙම 1015

නන්ද වෙව සුනන්ද ව 165

නන්දියස්සාහං හරියා 870

නගනතරෙ නගරවරෙ

සුමාසිතෙ 141

නමහි දෙවො න ගතධම්මා 979

න මාසි දුතං න ව මස්සී දුතං 1207

න	ගාථාවකා
නයිදං අපසස්ස කතස්ස	
කම්මනො	1039
නයිධ ඵලා මූලමයා ච	
සන්ති	1233
නයිමසමිං ලොකෙ පරසමිං චා	
පන	1048
නරනාරියො බහුකෙසු	
නෙකවණ්ණො	894
නච්ඡන්තෙ සො පදෙසො	993
නා	
නාකාසි සන්ත්ථව්වනං	241
නාගස්ස දන්තසු දූවෙසු	
නිමිත්තා	707, 963
නාධිව්ව ලභං න පරිණාමජං	
මෙ	1252
නානාතුරිය සංසුට්ඨං	743
නානාපදුමසංකරණා	741, 1177
නානාසත්තානක පුපථරුකං	
විවිධා	655
නාරිගණා චතුරසාරලිඝ්ඤා	867
නාහං ගජෙහි මාලෙහි	1014
නාහං තස්ස ධම්මකථං	
සුඤ්ඤා	1256
නි	
නිමමාණරතිනො නාම	187
නි	
නිලා පිතා ච කාලා ච	204
නිලුප්පලහස්සං අභමදසිං	767
ප	
පකඤ්ඤාන විජිතං පරෙසං	1241
පජාපතී තස්ස සුනිමිත්තස්ස	747
පඤ්ඤාසිකාපදෙ රතා	132, 180,
	212, 225, 237,
	254, 266, 676
පඤ්ඤාසු නාරියො අගමංසු-	
නභාසිකං	313
පතාපෙන වණ්ණණන	
ලක්ඛරිතරා	705
පදීපං තස්ස ජාලෙකා	791
පදීපො වෙසු ජලති	785, 793
පදුමකුමුදුප්පලකුචලයං	650
පදුමානුසං චංගං	33

ප	ගාථාවකා
පදුමී පදුමපත්තකඤ්ඤා	32
පහස්සරං අව්චිමන්තං	688
පහස්සරවර වණ්ණණනිහො	698
පරකමෙකරී ආසිං	406
පරමගතිගතඤ්ඤා පුජයිතා	658
පරියොසිතෙ විහාරෙ	790
පරෙසං විජිතං ගණනා	1191
පලලඛ්ඤාසෙට්ඨං මණ්ඩපාණ්ණං-	
විතෙත	308
පලලඛ්ඤා ච තෙ මහගෙසා	699
පස්ස කතිපයාය දෙසනාය	906
පස්ස ඛණ මුහුත්තං සංකෘතමස්ස	905
පස්ස මාතලි අවෙජරං	804
පහුතකතකල්යාණං	202, 624
පා	
පාණාතිපාතා විරතා	131, 179,
	211, 224, 236, 253,
	265, 675
පාණාතිපාතා විරමාමි ධිට්ඨං	1007,
	1229
පාණාතිපාතා විරමසු	
ධිට්ඨං	1226
පාරං සමුද්දස්ස ඉදංඤා	
වණ්ණං	1240
පාරිවජ්ඣනකෙ කොට්ඨාරෙ	681
පාසාදිකං පසාදනීයං	840
පි	
පිණ්ඩාය තෙ වරන්තස්ස	183
පිණ්ඩාය මෙ වරන්තස්ස	185
පිපථලා ලසුනෙන ච	725
පි	
පිඨං තෙ වෙථරියමයං උළාරං	8,
	15, 23
පිතපාසාද සයනෙ	797
පිතව්‍යෙ පිතධිජෙ	659, 786
පි	
පුච්ඡාමි තං උප්පලමාලධාරිණි	298,
	320, 810
පුච්ඡාමි තං දෙව මහානුභාව	914,
	930, 939, 948, 956,
	971, 1287

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 17,271 හි ඇතුළත් කර ඇත.

පු	ගාථාදිපාද
පුටුපාඨ නං දෙව මහානුභාවෙ 3, 10, 17, 25, 45, 55, 66, 78, 110, 118, 126, 158, 173, 218, 230, 247, 259, 270, 278, 287, 322, 612, 714, 722, 758, 765 772 779, 787, 822	
පුටුපිතො හි මයා බුද්ධො	639
පුණ්ණමාසෙ යථා වරුද	1172
පුප්පමුද්ධිං අභමදසිං	422, 609
පුප්පුත්තමද්ධිකා නාරි	392
පුරුක්ඛමසීං ජනපදෙ	1003
පුරෙ තුවං පමජ්ඣා	879

පු	ගාථාදිපාද
පුටං අභමදසිං	422, 609

පො	ගාථාදිපාද
පොකබරෙකුඤ්ඤා ව මෙ එක්ඛ	740
පොකබරො ව සුඵසෙසා ව	851

ඵ	ගාථාදිපාද
ඵලද්ධි ඵලං විපුලං ලභති	1065
ඵලික රජතභෙමජාලවජ්ඣනං	647

ථා	ගාථාදිපාද
ථාණිතං අභමදසිං	422
ථාරුසකං අභමදසිං	422, 609

බ	ගාථාදිපාද
බහුකාරො මනුකම්පකො ව සක්ඛා	909
බහුතනං වත අක්ඛාය	808, 857
බහු පද්මවිවිතපුණ්ණබ්බිකං	892

බා	ගාථාදිපාද
බාරාණසියං උපසංකම්භා	709
බාලො බො කම්මසි මාණව	1213

බු	ගාථාදිපාද
බුද්ධො ව ධම්මෙ ව පසන්න	
මානසා	154
බුද්ධො ව මෙ ඉසිතිසභො	
විනායකො	142
බුද්ධොව මෙ කසණිත	
සක්ඛිහත්තවො	710

භ	ගාථාදිපාද
භද්දික්ඛිති මං අඤ්ඤිංසු	207
භයහෙරවො දුරාසදෙ	842

භා	ගාථාදිපාද
භාති ව දසදිසා නභෙව	
සුරියො	648
භාවිතත්තාපි අරහත්තො	999

භි	ගාථාදිපාද
භික්ඛු වහං පරම	
භික්ඛානුකම්පකෙ	213
භික්ඛු වහං භික්ඛුනියො ව	382

භෙ	ගාථාදිපාද
භෙරිසබ්බමුද්ධිකාති	1181

ම	ගාථාදිපාද
මගධවරපුරුක්ඛමෙත	656
මගධෙසු අබ්බෙසු ව	
සක්ඛාතා	1236
මඤ්ඤට්ඨකෙ විමානසීං	690
මඤ්ඤ සො මාතාපිතුත්තං	
කාරණං	1271
මඤ්ඤකොභං පුරෙ ආසිං	860
මනුසසභුතා දහරා සපාපිකා	311,
	322
මනුසසභුතා දෙවිඤ්ඤා	637
මනොභාවනියො භික්ඛු	633
මජ්ඣරවානං පුප්පානං	295
මම පායාසිති අහු සමඤ්ඤා	1254
මහඤ්ඤා මහාභොගා	994
මහත්තං නාගං අභිරුක්ඛා	969

මා	ගාථාදිපාද
මා ව පරජනස්ස රක්ඛිතමි	899
මා ව පරජනස්ස රක්ඛිතායො	900
මා ව පාණවධං විවිධං වරසු	
අසුචිං	898
මා ව විතථං අඤ්ඤාතා	
අභාණං	901

මා	ගාථාදිපාද
මා වෙව සෙරිසසමහං	
අක්ඛා	1267
මා කං උපොසපෙ භාසි	244
මා මං කං සරණං ගච්ඡ	1001

මි	ගාථාදිපාද
මිගෙ ගවෙසමානාහං	984

මු ගාථාධිකා
මුසනිව නයනං සතෙරතාව 649

මු
මුලකං අභමදසිං 422,609

මො
මොදකං අභමදසිං 422,609
මොදනති පරිවාරෙන්නි 284
මොරහස් අභමදසිං 422,609

ය
යජමානානං මනුසසානං 640, 643,
752
යඤ්ඤි කඤ්ඤි යඤ්ඤි රොදසි 1220
යඤ්ඤි මෙ අනුචා භාසො 1195
යඤ්ඤි සීලවතී ආසිං 680
යනො ව ධො පරිනිබ්බුතො 1005
යත් ව දික්කමහස්සලමානු 889
යථා ව මෙ අධිගතමිදං විමානං 654

යථා වනං වික්කලනං
පභාසනි 1049
යථා වනං නඤ්ඤා වික්කලනං

පභාසනි 1121
යද ව ගීතානි ව වාදිතානි ව 1036
යද දෙවා තාවතීයා 668
යද සො අධිභරතොයං 1187
යදි තෙ සුතා අභිකවෙණුහු

සුතො 995
යමිධ පථෙ සමෙව

මාණවෙන 896
යමෙතං සක්ක අනුපුච්ඡසෙ

මමං 153
යසං ඵතාදියං පත්තා 626

යසස්ස යසෙසව සාලස්ස 692
යතිං යතිං සොකපරිද්දවොව 1259

යං දදති න තං හොති 950
යං මග්ගං මග්ගාධිපත්තස්ස

දෙසයි 749

යා

යා තෙ අදසි ආවාමං 184
යා දෙවරාජස්ස සභා සුධමමා 1109

යාපි තෙ සිරසමිං මාලා 686, 735,
832

යා මහෙසිත්තං කාරෙයා 189,
726

යා ගාථාධිකා
යා මෙ අදසි ආවාමං 186
යා සා අනු මග්ගං සබ්

හදනොන 746

යු

යුක්තා ව තෙ පරම අලඛකා
හයා 136

යෙ

යෙ කෙටිමසමිං සපෙඨ
මනුසසා 1277

යෙ ව තෙ දීඝමඤ්ඤානං 861
යෙ වීධ පජ්ඣනති කාමරාගං 910

යෙන කමෙමන දෙවිඤ්ඤා 670
යෙන ව පුරිසස්ස අපෙති

පඤ්ඤා 902
යෙ පුග්ගලා අවධස්සනං

පසස්සා 750
යෙ මනං පරිවතෙතනති 997

යෙසං අත්ථි සඤ්ඤා 704

යො

යො අභිකාරමති තිම්බිකායං 81
යො කප්පකො සමගව

නාමධෙයො 1275
යොමොදසි නාරිගණපප

ධොධකො 1248
යොවදනං පවරො මනුජෙසු 887

යො වෙ කිලනානා
පිපාසිතානං 48, 58, 69

යො වෙ සමමා විමුක්තානං 41
යො සො අනු රාජා පායාසි

නමො 1231

ර

රත්තනාරාමසමිං ඛනු
අක්කපානං 1247

රත්තමිර පිත වාසසානි 893
රථස්ස සොසො

අපිළකිනාන ව 1025
රථෙ ධීතා තා මිගමඤ්ඤා

ලොවනා 1026
රථො ව තෙ සුභො වග්ග 663

රමො ව තෙ පොකඛරණි 1176

රා

රාගවිරාගමනොජමසොකං 888

ල	ගාරාධිකා
ලකා ව සජ්ජා පවරා ව	
දෙවනා	317
ලඤානහං අමතවරං	
විසෙසනං	145
ව	
විචේත අරඤ්ඤ	
අමනුසසට්ඨානෙ	1232
වටංසකං ව සුකතං	696
වටංසකා වාතධුතා	685, 734, 831
වක්ඛකමදයිකා නාරි	334
වලලිඵලං අහමදයිං	422, 609

වා	
වාතසස වෙගෙන ව	
සමපකමපිතා	1033
වාතෙරිතං සාලවනං	693

වි	
විඬුපනං අහමදයිං	422, 609
විපරේ කුටං නිකඛිපිකා	836
විමානසාසාදවරෙ මනොරමෙ	316
විවක්කමානා කායෙන	684, 733, 830
විසොධෙකා දිට්ඨිගතං	1199

වෙ	
වෙදියා වතසෙසා තත්ථ	1140
වෙහාසයං පොකඛරඤ්ඤ	
භවකති	1243
වෙඵරියත්ථිතං රුචිරං	
පහසාරං	101
වෙඵරියත්ථිමහා	
සතමුසසිතාපෙ	1244
වෙඵරියසුවණ්ණාසක	1137, 1174

ස	
සකකලිං අහමදයිං	614
සගාරවො සප්පතිසෙසා	
විනිතො	1270
සවෙ හි භතොගචෙපයාසි	1196
සවෙ හි සො ඩුඤ්ඤ	
තිවෙධයා	1004
සච්චං කිරාහංසු නරා	
සපඤ්ඤ	1258

ස	ගාරාධිකා
සච්චං බො වදෙසි මාණව	1215
සච්චං ධිතා මොසවජ්ජං	
පභාය	98
සඤ්ජානමානො න මුසා	
භගණයා	1269
සට්ඨි වසසසහසකානි	243
සට්ඨිං කුරිය සහසකානි	850
සනං නිඛබ්බ සනං අසසා	190, 727
සනං හෙමවනා නාගා	191, 728
සතිං සමුප්පාදකරො	916
සත්තනනාතිං සුමධුරං	328
සත්ථිං ආකොට්ඨිකාන	1188
සත්ථිසරිරමුද්දිසස	800
සදෙවකෙ ලොකෙ	

සමාරකෙ ව	1170
සඤ්ඤාති මං අඤ්ඤංසු	249, 290
සතතිකෙ මරණං තුය්ගං	991
සකුඛාහරණසඤ්ජනාහං	1180
සකෙඛව දෙවා තිදසගණා	
සමෙච්ච	1202
සමණො බ්‍රාහ්මණො වාසී	875
සමණොව බො ආසී කුමාර-	
කසසිපො	1255

සමසසමො නත්ථි	
කුතොපනුක්කරො	1201
සමමුළුභරුපොව ජනො	
අහොසි	1260
සසී අධිග්ගඤ්ඤ යථා	
විරොවසි	151
සසසු ව පවජා අනුයුඤ්ජනෙ	
මමං	301, 813
සසසුඤ්ඤාහං සසුරඤ්ඤ	398
සහසසත්ථිතං අතුලානුභාවං	1245
සහසසයුත්තං භයවාහනං	
සුභං	1016

සහසසරංසිව යථා	
මහපපහො	1008
සළලලචුජ්ඣ භුජක සඤ්ඤානා	651

සා	
සා අහං කායසස හෙද	294, 623
සාකමුලිං අහමදයිං	422, 609
සා තිට්ඨති රථවරෙ අලංඛිතා	137
සා දකඛිණා සබ්බගතා	634

සා	ගාරාදිපාද	සූ	ගාරාදිපාද
සා දෙවනා අනමනා	4, 11, 18, 26, 37, 46, 56, 67, 79, 88, 96, 103, 111, 119, 127, 159, 174, 219, 231, 271, 279, 333, 613, 715, 723, 759, 766, 773, 780, 788, 823	සූරියො යථා විගතවලාභකෙ	නභෙ 1075
සාධු වො නං පච්ඡෙත්ථ	878	සූවණ්ණපථෙට්ඨි සමනත	අයං 1018
සාවස්ථියං මය්හං සථි	737	සූවණ්ණපථෙට්ඨි සමනත	මොක්ඛො 1009
සා වඤ්ඤං අනාධිවරං	147	සූවණ්ණපථෙට්ඨි සමනත	මහායසා 198
සාහං අවට්ඨිතා පෙමා	848	සූසුකක ධජං අභිරුක්ඛ	නාගං 962
සාහං අපච්ඡිතා පෙමා	657	සෙ	
සාහං ඉධ පඤ්ඤාසිකා කරිත්වා	903	සෙරිසසකා තෙ පරිවේණං	මාපධංසු 1283
සාහං තෙන කුසලෙන	323	සෙරිසසකො නාම අභව්ඨි	යසෙකා 1250
සාහං නුන ඉතො ගතත්වා	881	සො	
සාහං රමාමි කිප්පාමි	849	සො කතඤ්ඤා කතවෙදී	1198
සාහං වඤ්ඤා පාදනි	200	සොකපාකො සමගච	නාමධෙය්‍යා 1275
සාහං සකෙත සිලෙන	133	සොණදින්නාති මං අඤ්ඤාසු	220
සි		සො කිට්ඨති හෙමරපථ	අධිට්ඨිතො 1011
සිරසම් චිත්තං මණ්ඩපාද	1021	සො දෙවපුත්තො අනමනො	915, 931, 940, 949, 957, 965, 972, 1051, 1057, 1064, 1071, 1077, 1083, 1090, 1098, 1105, 1111, 1117, 1123, 1131, 1143, 1151, 1164, 1185, 1204, 1288
සිසඤ්ඤාදං වෙචරියසස	1010	සොපානානි ව චක්ඛාරී	1139
සිතො යථා පබ්බතසානු	326	සො මං මුද්ගි වාචාති	843
සු		සො මාණවො තස්ස පාවදී	1212
සුකඛාය අලොභිකාය ව	717	සො මාසධෙක්ඛං තුරිතො	අවාසරි 1167
සුඛං අකාපුඤ්ඤානං	169, 855	සො මෙ අකපුරෙකාරො	633
සුජාතො නාමහං හතොත	1012	සො මොදනී නාරිගණං	පථොධෙකො 1248
සුභාරා යකඛසස ව	1230	සො මොදසි තුරියගණං	පථොධෙකො 1037
සුතං නු නං භාසති යං අයං	324	සොවණ්ණපාලං මණ්ඩපාදං	චිත්තිකං 665
සුතානහං අමතපදං අසඛිතං	143	සොවණ්ණපාදෙ පලලබ්ධි	1179
සුතානුති මං අඤ්ඤාසු	261	සොවණ්ණපාදො රථකුබ්බරා	උභො 1017
සුභාසිකා අකුචනි	1000		

* මෙම පොතෙහි පටුන, 83 දංක 17,271 හි ඇතුළත් කර ඇත.

පෙළ	ගාථාඛණ්ඩය	පෙළ	ගාථාඛණ්ඩය
සොටුණ්ණමයා		සවාහං මුදිතමනොපසන්න	
ලොභිතඛණ්ඩයා	661	විකේතො	1223
සොටුණ්ණමයං මණ්ඩයං	1211	සවාහං සුමෙධස්ස ජිනස්ස	
සොටුණ්ණමයෙ පබ්බතස්මිං	1135	සත්ථුනො	1206
සොටුණ්ණමයො පහසසරො	1210	හ	
සව		හතෙපි ජිතුකති අරොපි	
සවාගතං මෙ මහාපුඤ්ඤ	985	පාදෙ	877
සවාගතං චත මෙ අජ්ජ	618	හත්ථපතාපකං අහමද්ධං	422, 609
සවාහං අපෙට්ඨාමහි දුකෙකින		හත්ථ නච්චාම ගායාම	854
පිළිනො	1168	හො	
සවාහං අබ්බුළහ සලෙලාස්මි	1218	හොති ච මෙ අනුකාපො	702

වි මානවත්වපාලි

සඤ්ඤානාමානුකකමණිකා

අ	පිට්ඨකයා	වි	පිට්ඨකයා
අබ්ග	204	විහ්ගලකා (වනං)	180
අච්චුච්චි	66		
අනිවාරුණි	36, 120	ජ	
අනිකච්චු	186	ජනන (මාණවක)	128, 132
අලමුසා	36, 120	ජනන	194
ආ		ක	
ආලමබ	36, 120	තාවතිංස	62
උ		න	
උක්කරා (උපාසිකා)	28	නන්දන (වනං)	26, 50
උපොසරා	50	නන්ද	36, 120
ඵ		නන්දිය (උපාසක)	124
ඵණ්ඩසා	36, 120	නාලන්ද	48
ක		ප	
කන්ථක	194	පවරා	66
කපිලවත්තු	194	පාටලිපුත්ත	216
කසප (ථෙර)	40	පායාසි	202, 208
කි		පුණ්ඩරිකා	36, 120
කිම්බිලා	44	පොකබරො	36, 120
කු		බ	
කුමාරකසප	208	බාරාණසි	32, 124
කො		භ	
කොසල	208	හඳ්දි	44
ග		භිමො	26, 120
ගග්ගර	36, 120	ම	
ගයා	118	මසකසාර	214
ගි		මගධ	204
ගිජ්ඣකුට	80	මඤ්ජුපකො (රුකකො)	116
ගො		මි	
ගොතම	50, 52, 54	මිසසකසි	36, 120
		මුද්දාදිති	36, 120

මො	පිටුව වන	ස	පිටුව වන
මොහොල්ලාන	18, 20, 22 24, 26 36, 38, 46, 48, 70, 74, 116, 134, 136, 138, 140, 142, 144, 160, 162, 164, 166, 168, 170, 172, 174, 176, 178, 180, 182, 186	සජ්ජා සද්ධා සමච්ච සාකිය සාකෙත සාධුවාදී සාරිපුත	66 52 214 194 50 36, 120 188
ර		සි	
රජපුමාලා	118	සිතධු සිරිමා	204, 212, 216 30
රාජගහ	30, 54, 52	සු	
රෙවත	78	සුච්චිතා	36, 120
රෙවතී	122	සුජාත	154
උ		සුතා	66
ලඞ්ඞා	40	සුධම්මා (සභා)	178
ලතා	66, 68	සුතානු	36, 54, 120
ච		සුනිමිත	196
චංගිස	146	සුච්චිතා (දෙවපුත)	36, 120
චාසව	214	සුච්චිතා (දෙවධිත)	36, 120
චිණ්ණ	30, 120	සුභංග	36, 76, 120
චෙසසවණ	208	සුමේධ	196, 198
ස		සෙ	
		සෙරිසසක	208
		සොචර	204, 212, 216
සංසය	36, 120	සො	
සංසවක (නිරය)	124	සොභදිතතා	36, 48, 120

විමානවක්‍රීයපාලි

විසයසපදනුකකමණිකා

අ	පිට්ඨකයා	අ	පිට්ඨකයා
අකාමා	20	අනොමපකෂාදං	42
අපෙක්‍ෂාධනා	72	අනොමච ඡුණං	206
අඛණ්ඩච්චලානි	202	අපචිතා	10
අගාරෙ	200	අපස්ථියං	200
අසසිගමා	28	අපරඤ්චිග්‍යා	204
අච්ඡරායො	20, 64	අපාපකෙහි	208
අච්ඡරාසඛිතං	8	අපාධි	16
අච්ඡරාසංගණන	196, 206	අපාරුතං	122
අච්ඡරියං	202	අපිළිඤ්ඤානානං	156
අච්ඡාදනං	50, 52, 54	අපිළිඤ්ඤානී	158
අච්ඡරකං	206	අසුචං	60
අච්ඡරතර	206	අපච්ඡිග්‍යාලං	196
අච්ඡාදිකං	144, 192	අපභගකෙහි	204
අඤ්ජලිකමුසස	194, 202	අපොඤ්ජක	204
අඤ්ජයං	30	අබ්බුද්‍රව්‍යසලෙලා	200
අට්ඨකප්‍රසංගාගතං	50, 52, 54	අබ්‍යාකූචං	4, 6
අට්ඨකිකං (උපොසථං)	46	අබ්‍යාගත	2. 4
අට්ඨකයා 166, 172, 174, 176, 190		අබ්‍යුතං	202
අට්ඨමි	28, 38, 44, 48	අබ්‍යාකිරිකයං	8
අභිචරිතයං	194	අභිකතමනනා	54, 56, 58
අභිචාරා 28, 40, 46, 48, 50, 52, 54		අභිකමණං	50
අභිතමානුසංකං	206	අභිකමිතා	10
අතුලානුභාවං	206	අභිජාතා	60
අතුලාය	62	අභිසන්තරුපො	204
අක්කපෙණප්‍රසන්නා	150	අභිසංසිං	194
අක්කාතුලා	204	අමජ්ජපො	202
අනතිමානී	72	අමනුසංසංචාරාන	204
අනධිවරං	28, 30, 32	අමානුසො	202
අනවබ්‍යොධො	186	අමබ්‍යාකෘතියං	74
අනාමය	32, 34	අමබ්‍යාකෘතියො	188
අනායසං	204	අමබා	10, 12, 16
අනාවිලං	56, 58	අලකඛිකා	118
අනුග්‍යානී	8	අච්චිතා	120
අනුක්‍රමො	196	අච්චිතා	40
අනුධම්මවාරිණී	66	අච්චාපුරං	160
අනුපරියන්තී	10, 12, 16	අසඤ්ඤා	30
අනුසුඤ්ඤා	72	අසසකාධිප	148
අනෙකච්ඡන්තං	196	අසසතරී	42
අනෙකච්ඡුණං	196	අසච්චිකං	74

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 17,271 හි ඇතුළත් කර ඇත.

ආ	පිට්ඨකයා	උ	පිට්ඨකයා
ආවාමං	40	උචේදවාදී	208
ආතුරරූපො	200	උජුහුතෙස්ස	50, 52, 54
ආදිවචනධුතො	50	උජ්ජකලං	204
ආදිත්තං	200	උජුගතෙස්ස	166
ආපගා	10, 12, 16	උත්තමච්ඡාදාරිණි	62
ආබාධිකො	200	උදගභවිකො	194
ආභතනී	14, 16	උදයනා	204
ආමනනනිකා	36	උදපානං	126
ආමුත්තමණිකුණ්ඩලා	42	උදිකඛිසං	194
ආමුක්කාභරණො	174, 176	උද්දයං	204, 212, 216
ආමුත්තභ ස්ථාභරණො	188	උද්දලකා	10, 12, 16
ආයතංසා	206	උපධිච්ඡදමමාලා	8
ආයොගපට්ඨං	74	උපවිසිස්සං	50, 52, 54
ආරකා	50, 52, 54	උපාදනං	204
ආවේළිනියො	158	උපාහනං	74
ආවේළිනි	62, 68	උපෙතරූපං	12, 14, 16
ආසජ්ජ	20	උපොසථං	28, 38, 44, 48
ආසනකං	2, 4	උප්පලමාලධාරිණි	62, 68
ආසමානා	204	උප්පලිනි	66
ආසවකඛයං	194	උය්‍යානභූමියා	158
ආසුමඛිඤාන	118	උරුළුභවා	42
ආහුතෙය්‍යතං	162	උළාරභොගෙ	68
ආළාරපමිතා	156	උළාරො	60, 208
ආළාභනෙ	200		
ඉ		උඞ්	
ඉඛ්‍ය	128	උඞ්ච්ඡුපපකා	158
ඉතරීතරෙන	202		
ඉඤ්චිකුඛ්‍යමානා	64	ඵ	
ඉසිනිසභ	148	ඵළාලුකං	74
ඉසිනිසභො	30		
ඉසිසනතමො	42	ඔ	
ඉස්සරියං	64		
ඉස්සා	28	ඔකකාකකුලයමහවො	152
ඊ		ඔගාහසි	10, 12, 14
ඊසාදනනා	42	ඔසනිණ්ණසිසා	198
		ඔදනං	38
		ඔද්දුමරං (පුප්ඵං)	118
		ඔපධිකං (පුඤ්ඤං)	80
උ		ඔපානභූතා	162, 164
උච්චාවචා	22, 64	ඔභාසෙනනී	16
උච්චාවචානං	44	ඔරසා	120
උච්ඡාරං	148	ඔවදියං	212
උච්ඡුඛණ්ඩකං	74	ඔසධි 116, 18, 24, 26, 36, 38, 46,	
උච්ඡුදකඛිණා	64, 114	48, 52, 54, 56, 74, 74, 114, 146	
උච්ඡුසාස	62	ඔසිඤ්ඤං	20

ක		කො	
ක ක්‍ෂාරිකං	74	කොකිලා	20
ක ක්‍ෂාන්තජාලජනං	122	කොව්ජ්චුපට්ඨි	214
ක ක්‍ෂාන්තවේදිමිසං	206	කොක්කා	20
ක ක්‍ෂාන්තසනාරිහත්තවේ	62	කොසිය	70
කතකුසු	44		
කතවේදිනී	44	බ	
කදරියෙසු	60	බණ්ඩිකං	62
කදරියො	208		
කන්තාරියො	208	ඩි	
කන්තාරෙ	204	බිඩ්ධාරතිං	30, 68
කකුතං	200		
කපණං	46	ඩි	
කප්පක	214	බීරොදකං	74
කපිතකෙසමසසු	174, 176, 188		
කපාලං	204	ග	
කමුක්කෙයුරධරා	158	ගන්ධපක්ඛච්ඡුලිකං	72
		ගන්ධබ්බතුරියානී	156
කා		ගන්ධබ්බා	146, 148
කාකොළගණා	124	ගරුකාබාධං	194
කාමගුණෙහි	64		
කාමවිණණිනී	30, 70, 72, 76	ඟි	
කායබ්බන්තං	74	ගීරිගබ්බාරා	148
කාලකතාභිපක්ඛං	200		
කි		ඉ	
කිඩ්ඛිණිජාලකපිතං	184	ඉතො	208
කිකුකුකපරිවාරිතා	44	ඉහමසසිතො	118
කිලනතං	12		
කිලනෙත	10, 14	ච	
කු		චක්කයුගං	198
කු කුරුරො	8	චක්ඛුමතො	50, 52, 196
කුම්බාසං	38	චණ්ඩාලී	42
කුම්බාසපිණ්ඩං	26, 172	චතුක්කමා	156
කුසලං (අරොගං)	114	චතුරසාරලික්ඛං	122
		චතුරමුසුරියා	26
කු		චා	
කුචං	60	චාතුඤ්ඤිං	28, 38, 44, 48, 50, 52, 54
කුටාගාරා	14, 16	චි	
		චිත්තකට්ඨි	208
කෙ		චො	
කෙසකාරිකා	32	චොරහක්ඛං	74
කෙවච්චද්වාර	38	චොලසන්තෙ	192

ප්‍ර	පිටුවකිනා	කු	පිටුවකිනා
ජඩිතං	62	කුරියතාලිත	146
ජතනං	74		
ජලඛයං	150	ථ	
ජ		ථමහා	206
ජමබුයො	10, 12, 16	ථාමවා	8
ජමොනාදුකතනං	206	ප්‍ර	
ජලිනානුභවා	2, 4, 6, 8, 10, 12, 50, 52	ප්‍රතිවඤ්ඤාය	206
	54, 56, 58, 60, 62, 64, 196		
ජා		ථෙ	
ජාලකමනකමෙහි	194	ථෙය්‍යා	28, 40, 46, 48, 50, 52, 54
ජී		ද	
ජීනවරපවරං	130	දඤ්ඤමානා	14, 16, 32
ජො		දරං	200
ජොතිපාවතො	28	දරසොකනාසනං	196
ජොතිරසාමයාසෙ	206	දලහධමො	148
		දළිද්ද	40
කු		ද	
කුමායං	8	දරුණාහි	204
ක		දසී	36
කතනාහි	204	දි	
කපනීයපටෙට්ඨි	206	දිඤ්ඤතං	196
කමනකමෙ	194	දිඤ්ඤවිසුකානි	208
කසිතං	12, 172	දිවාකරෙ	194
කසිතෙ	10, 14	දිවාදිවස්ස	182
කා		දි	
කාදිනං	196	දිසායුකිං	66
කාදිනො	36, 198		
කාරකාධිපති	192		
කාලවණං	74	දි	
කි		දි	
කිණාගාරං	148	දුග්ගා	206
කිදසගණා	196	දුප්පයාකා	204
කිදසා	32	දුමා	206
කිදසානං	200, 202	දුට්ඨතො	158
කිදසෙ	62	දුස්සසංචිතං	8
කිමරුසකං	74	දෙ	
කිමිරත මකකි	68	දෙවපුරමෙහි	194
කිමිසිකා	18	දෙවිද්ධි	196
කිලකා	10, 12, 16	දෙවිද්ධිපකනා	64
කිලදකකිණං	20	දෙවිඤ්ඤානා	64

දෙ	පිට්ඨකයා	ප	පිට්ඨකයා
දෙණිනිලමණි	74	පඤ්ඤා	28, 38, 44, 48, 50 52, 54
ධ		පඤ්ඤා පිකකා	130
ධනස්සකා	204	පඤ්ඤා පිකකාපද	28, 40
ධම්මවිකල්ප	196	පඤ්ඤා	192
ධම්මරාජිනො	32	පඤ්ඤා	204
ධු		පතිබ්බකා	20, 68
ධුමස්සිකො	80	පතිනා	204
න		පඤ්ඤා	204, 212, 216
නකඛකාරාජා	32	පදකම්මණා	68
නළලිගිතවාදිනෙ	68	පදිපියං	44, 48, 50, 52, 54
නට්ඨමනා	204	පද්මපුෂ්පානිකිණ්ණකො	8
නස්සිකදිට්ඨි	208	පද්මපත්තකම්ම	8
නඤ්ඤා (වනං)	38	පද්මානුසං	8
නඤ්ඤා	64	පද්මනිකා	144
නභනො	80	පද්ම	8
නරදෙවස්ස	202	පද්මපුප්පල වජ්‍ය	158
නරවරදම්මසාරථි	32	පපං	126
නලිනා	208	පබ්බාධිකා	36
නා		පබ්බතසානු	68
නානාරතනකප්පනො	8	පභසාරො	198
නාහො	154	පමුලුහච්ඡිනා	204
නාමධෙය්‍යං	214	පරපෙසස්සියා	36
නාරිගණප්පබොධනො	208	පරිණාමජං	208
නි		පරිනිබ්බතස්ස	198
නිසබ්බො	36	පරිලෙභියං	194
නිකකා	82	පරිවෙණං	216
නිගෙසාසො	8	පලලබ්‍හසෙට්ඨ	64
නිවච්ඡුපපත්තා	206	පවනෙ	184
නිජකිත්තො	150	පහුතමාලාං	18
නිජකානබ්බො	206	පහුතමාලාං	10, 12, 206
නිමොණරතී	40	පළාසො	28
නිරග්ගලං	182	පා	
නිවෙසා	14, 16	පාටලියො	10, 12, 16
නිසෙ	80	පාටිභාරියපකකං	28, 38, 44, 48, 50, 52, 54
ප		පාපධම්මො	208
පත්තමමානස්ස	8	පාවකං	200
පකකිද්දියාන	206	පාසං	118
පවග්ගං	186	පාසාද සොපාන ඵලුපපත්තො	206
පච්චිකධානාසු	122	පු	
පච්චානුනාසිනී	28, 38, 44, 48, 50	පුණ්ඩරික	18, 192
		පුට්ඨකං	204

පු	පිට්ඨකයා	හ	පිට්ඨකයා
පුටුද්දියා	206	හාගඛභාගං	24
පුපථාභිකිණ්ණං	8, 20	හානුමා	194
පුපථාභිකිණ්ණං	64	හාවිතකෙතන	42
පුරාණං	204		
පුරිකුදෙ	154, 200	භු	
		භුමානං	202
පුචං	60, 74	භුසංසාහමානං	12, 14, 16
		භු	
පෙය්‍යවාචං	212	භුතපති	154, 196
පෙසියො	214		
		භෙ	
පො		භෙරියඛබ්බුදිඛාති	192
පොකඛරෙකුකු	206		
පොකඛරපනබාහුති	158	ම	
පොරියං	150	මච්ඡරං	28
		මට්ඨකුණ්ඩලී	198
ඵ		මණ්දුණං	132, 134, 136, 138, 140, 166, 170, 172, 182, 186, 216
ඵපුප්ඵි	214	මණ්ඩය	198
ඵණ්ණං	74	මණ්ඩොණ්ණවිනෙත	64
ඵරුසකං	74	මධුමද්දවං	120
ඵලො	10, 12, 16	මනාපවාරිණි	66
		මනුකෙකු	206
ඛ		මනොපචිං	2, 4, 6
ඛහුපුණ්ඩරිකා	10, 12, 14, 206	මනොපචා	152
ඛහුසසුතො	208	මනොභාවතියො	78
ඛා		මනාං	150
ඛාලාතරො	200	මජ්ඣරවානං	44
ඛාහා	198	මයුරා	20
		මලාධරො	174, 176
මු		මසාරගලල	184
මුහණා	122	මසාරගලලං	206
මුහා	156	මහණා	60
මුහාවනං	148	මහනාං	10
මුහමවරියං	208	මහසාහො	194
මුහමවාරිණි	66	මහාජුතිකා	64
මුහමං	32	මහාවීරං	194
මුහම විකතිනං	150	මතිකරං	68
මුහම	62		
		මා	
හ		මාතඛයා	42
හකෙකා	204	මානුසෙ	202
හතකො	188	මාරිය	152
හදනො	196		

මා	රා	පිටුවක	
මාලහාරී	188	රාජිමනී	66
මාලාධාරී	198		
මාලාධරෙ	2, 4, 6	රු	
		රුවකසාකා	132, 134, 136, 138, 140, 166, 170, 172, 182, 186, 216
මි			
මිගමන්දලොවනා	156	රුවකපකිණණ	80
මිනං	8	රුදං	200
මිනා	14, 16	රුදමානො	194
මිසසකෙසියො	158		
		රු	
මිලහං	124	රුපියාමය	198
		ලු	
මු			
මුක්ත පුජානී	144	ලුද්දනං	204
මුදිතමනො	202	ලුද්ද	148
මුරුස් ආලමරතුරිය සුටෙයා	206		
මුලකං	74	ලෙ	
මුසලෙන	60	ලෙඩුං	114
		ලො	
මුලමයා	204	ලොකනාරානං	196
මො		ලොණ සොවිරකං	38
මොකකා	36, 120	ලොමහංසනො	118
මොදකං	74	ලොහිතධ්‍යාමණි	184
මොසවිජ්ජං	20	ලොහිතධ්‍යාමය	198
		ව	
ය			
යකඩ	202	ව්‍යමනං	80, 122
යජමානානං	80	ව්‍යාකතා	50
යකුකු	80, 162	වගගු	8, 118
යථිදං	36	වගගුරුපො	156
යදගෙන	210	වගගුසාරා	20
යවපාලනො	172	වචෙන	204
යසසිති	62	වච්ඡයි	50
යොග්‍යානුකම්පං	204	වජිරාට්ඨමො	160
		වටංසකා	116
ර		වණණ්ඩාතු	200
රඬගමනි	70	වණණු	206
රතනතරං	206	වණණුපථමනි	208
රතනතරසමි	206	වණණුපථසස	204
රතනුවවයං	198	වසාරාගාරං	148
රතිසසරා	8	වතානි	196
රථකුඛ්ඛරා	154	වට්ඨකෙ	62, 114
රථපඤ්ඤරො	198	වට්ඨ	60

ව	පිට්ඨකයා	ස	පිට්ඨකයා
වනමසසීතො	118	සවාගතං	76
වරාකියා	40	සගුරුකා	32
වරාරොහො	8	සගුරුකෙ	62
වලලීඵලං	74	සගෙසා	36
		සකාපුතනසස	194
වා		සකබලිං	74
වාචකරො	208	සබ්බං	42
වාචාභිභිතං	136	සබ්බපථං	206
වාණිජාසෙ	214	සබ්බකා	50, 52, 54
වාලුකසන්තා	10, 12, 16	සබ්බකා	50, 52, 54
වාසවො	154	සන්තං	212
වාළි	156	සතමුසස්සිතාසෙ	206
		සතස්සිකං	200
වි		සතං	8
විගතරජං	200	සතෙරතා	154
විවිකි වජං	196	සත්ථාහා	204, 208
විචිත්‍රසංවතො	156	සත්ථිං	194
විනිශ්ශක ඔබ්බං	200	සත්ථං	36
විද්ධසකා	150	සබ්බකාමගුණොපෙතං	194
විද්ධපතං	74	සබ්බකාමසමීදධිනී	60
විනායකො	30	සබ්බගතෙතභි	16
විසපනට්ඨා	204	සමසුද්ධා	208
විසසන්තං	56, 58	සමණසමාගමං	32
විමලොභාසා	16	සමදමස්ස	128
විමානපාසාදවරෙ	208	සමස්සිතා	64
විරජං	6	සමස්සිමො	196
විවිතො	184	සමීහනී	8
වි		සමුසුතො	154
විණාහි	192	සමෙසබ්බානා	204
		සමපමුලහා	204
වෙ		සමමාවිමුක්තානං	10
වෙණිසු	116	සරීරනතිමධාරිතං	10
වෙතනාවරං	206	සලං	200
වෙදජානා	80	සසී	32
වෙදියා	184	සසස්සිසමා	50
වෙභුනිකං	212	සසු	62, 64
වෙරජපකෙ	206	සසුයා	60
වෙහාසයං	206	සසුරසස	24, 26
වෙඵරියසමා	22, 32, 132, 134, 136, 138, 140, 146, 170, 172, 182, 186, 206	සහලොභිතසිකා	206
වෙඵරියමයං	2, 6	සහව්‍යකාමානං	38
		සහව්‍යගතො	202
		සහව්‍යතං	200, 202
වො		සහසසස්සිතං	206
වොකිණ්ණ	128	සහසසනෙතො	64, 114
		සහසසවාහනො	154

සා	පිට්ඨකයා	සු	
සාකං	38	සුවතෝ	2, 4, 6,
සාගතං	34	සුවෙණි	158
සාලා	10, 12, 16	සුසංගතො	206
		සුසුකකඛන්ධං	144
		සුභජරා	122
		සුහුතං	80
සිසාවිකා	210		
සිරිසුපවතා	210		
සිලාපවාලසස	206		
		සෙ	
		සෙය්‍යසා	36, 120
		සෙරිසසමහං	212, 216
සිතිභූතො	200		
සිතොදිකං	66		
සිලසඤ්ඤමං	62		
		සො	
		සොකපරෙතසස	200
		සොණණකංසා	8
		සොණණපොකකරමාලවා	8
		සොවණණනි	60
		සොවණණමය	2, 4,
		සොවණණමයො	198
		සොවත්ථිකා	36
		සොලසිං	40, 42
සුකජිතං	144		
සුකුණඛලී	188		
සුබුද්ධං	66		
සුවිණණං	62		
සුවිණණසස	208		
සුවිමසිතා	156		
සුවිවත්ථා	8		
සුජාතගුණිකා	154		
සුණිසා	24, 26, 60, 66		
සුද්ධගමෙ	204		
සුධම්මා	148		
සුනාන්දිසොසො	154		
සුප්පහාතං	74		
සුභසසරො	154		
සුභාසිතඤ්ඤං	160		
සුමසකධිමා	158		
සුමටෙධා	206		
සුමුඛො	206		
සුමෙධසෙ	44		
සුධිට්ඨං	80		
සුරභිං	206		
සුවිණණකවිජා	42		
සුවිණණච්ඡදනං	10, 12, 14		
සුවිණණජනනා	132		
සුවිණණසිසිනිනදධිමකසාදිසං	160		
		සං	
		සංයමදම්සස	82
		සංචිභාගරතා	50, 52, 60
		සංචිභාගා	50, 52, 54
		හ	
		හංසා	20
		හත්ථපතාපතං	74
		හයා	28
		හරිව්‍යුත්තසදෙ	198
		හාසො	194
		භී	
		භීතකායුපගා	78
		හෙ	
		හෙමකප්පනවාසසා	42
		හෙමජාලකපච්ඡන්තං	184
		හෙමජාලෙන	198
		හෙමවිතා	42

සුභානනපිටකේ
බුද්ධකනිකායෝ
පෙනවණ්ඩුපාලී

සුත්තානනපිටකයෙහි
බුද්ධකනිකායානනගීත
පෙනවණ්ඩුපාලී
(සිංහලානුවාදය)

**“තථාගතපපචෙදිතො භික්ඛවෙ ධම්මචිනයො විවටො විරොචති
නො පටිච්ඡන්තො.”**

**“මහණෙනි, තථාගතයන් වහන්සේ විසින් දෙශනා කරන ලද
ධර්මය හා චිනය විවෘත වූයේ බබළයි. වැසුණේ නො ම බබළයි.”**

(අභිතුනකරනිකාය, තිකතිපාත - හරණ්ඩවග්ග, 9 සූත්‍රය)

පටුන CONTENTS

පිටු

1. සංස්කාරක නිවේදනය ...	...	...	v
2. සංඥාපනය ...	...	...	vii-xi
3. සංකේත නිරූපණය ...	...	...	—
5. පෙතවිසුම් විසය සූචි ...	...	...	xiii
6. පෙතවිසුම් පෙළ හා සිංහල අනුවාදය	...	...	1-161
7. ශාර්ථදිපාද අනුක්‍රමණිකා	...	...	163-172
8. සංඥානාමානුක්‍රමණිකා	...	...	173-174
9. විශේෂපදනුක්‍රමණිකා ...	..	...	175-179

සංස්කාරක නිවේදනය

පෙනවනු පාළිය බුද්ධජයන්ති ත්‍රිපිටක ග්‍රන්ථමාලායෙහි සන්විසිවන (27) ග්‍රන්ථය වශයෙන් සලකන ලද්දේය. කුදුගත් සභියෙහි ලා සභිගීන වූ පෙනවනු පාළිය ඒ සභියෙහි සත්වැනි ග්‍රන්ථය වශයෙන් සභිගීන වූ ඇත.

සම්බුද්ධ මඬල (බුද්ධජයන්ති) උත්සවය නිමිති කොටගෙන ත්‍රිපිටක පාළිය සියබසට නඟාලීමේ සත් ක්‍රියාව සපුරාලීම සඳහා 'පෙනවනු පාළිය' රාජකීය පණ්ඩිත කොටගම වාචිසාර සථවිරයන් වහන්සේට පවරාදෙන ලද්දේ විය. එහෙත් උන් වහන්සේ අතින් එ මැ පරිවර්තනය යථාකාලයෙහි නිසි පරිදි ඉටු නො වූයෙන් ත්‍රිපිටක සම්පාදක මණ්ඩලයෙහි ශාස්ත්‍රාගමධර මහතෙරවරුන් විසින් පාඨශොධන පුච්ඡා වූ නවතායෙන් සිංහල අනුවාදය සපුරා ලියන ලද්දේය. 'පෙනවනු පාළිය' ගෙන විමසූ පුච්ඡා වූ පරිපූර්ණ සංඥාපනය ද, ව්‍යාකෘත ලෙඛකයාණ කෙනකුත් වන හිඟුල මාකඩවර රෙවක පරිවේණාධිපති රාජකීයපණ්ඩිත කරභමි-පිටිගොඩ සුමනසාර සථවිරයන් වහන්සේ විසින් ලියන ලද්දේය.

ත්‍රිපිටක ග්‍රන්ථ ප්‍රකාශනයෙහි අනුග්‍රාහක වූ අතිගරු ජනාධිපති ජේ. ආර්. ජයවර්ධන ජනාධිපති උතුමාණන් හා ගරු අග්‍රාමාත්‍ය තැන්පත් ආර්. ප්‍රේමදාස මැතිතුමාණන් හා සංස්කෘතික කටයුතු පිළිබඳ ගරු අමාත්‍ය තැන්පත් ඊ. ඇල්. ඩී. හුරුල්ලේ මැතිතුමාණන් හා එම අමාත්‍යාංශයෙහි සියලු මහතුන් ද විශේෂයෙන් මෙම ත්‍රිපිටක ග්‍රන්ථාවලිය ඉක්මනින් මුද්‍රණයට පමුණුවා අවසාන කළ යුතු යැ යි කතකුකමාත්‍යා ජයය උපදවා ක්‍රියා කරන අතිරේක ලේකම් තැන්පත් සෝමපාල ජයවර්ධන මහතාණන් ද කෘතඥතායෙන් සඳහන් කරමිහ.

තවද ත්‍රිපිටක ධර්ම ප්‍රවර්තක වූ සත්ක්‍රියා මාර්ගයෙහි ආරම්භක ලංකා බෞද්ධ මණ්ඩලයෙහි සියලු මැ සත්පුරුෂයන් ද සිහිපත් කෙරෙමින් මුද්‍රණ කායාභියෙහි නියුක්ත කිසිදු මුද්‍රණාලයාධිකාරීන් ඇතුළු මේ සඳහා සහාය දක්වන හැම කෙනකුත්ම මැ ශාසනායුධර්මක කුශල හෙතෙයෙන් ලොවී ලොවුතුරු සුව අත්වේවා'යි ආශංසනය කරමිහ.

මෙවගට, ශාසනාශාසනොදයකාරී,
ලබ්‍රහ්ම ලබ්‍යානන්ද
මහානායකසථවිර
ත්‍රිපිටකමණ්ඩලයේ ප්‍රධාන සම්පාදක.

1982 පෙබරවාරි 4 වැනි දින
(ජාතික නිදහස අනුස්මරණ දින)
ත්‍රිපිටක කාර්යාලයේ දී යැ.
115, ටීජේරාම මාවත
කොළඹ 7.

සංඥාපන

සුඤ්ඤානපිටකයෙහි බුදුකන්තිකාය පයඨාපනන වූ 'පෙතවස්ත්‍ර' නවාඛගඤානාඤාසනයෙහි ගාරාඛගයෙහි සඬගාභීත වෙයි. ප්‍රෙත-ප්‍රෙතීන් විසින් පූර්වජන්මයෙහි කරනලද ප්‍රත්‍යාභාවයට හෙතුහුන වූ කම් 'පෙතවස්ත්‍ර' නම් වෙයි. පාළියෙහි 'පෙත' ශබ්දය එනම් සත්ත්ව-නිකායයෙහි දු මිය පරලොව ගිය සත්ත්වයන් කෙරෙහි දු වැටෙයි. මෙහි ඒ දෙඅරුත් මැ යෙදෙයි. 'වත්ත' ශබ්දය කාරණපයඨාය යි. තත්ප්‍රකාශක පයඨාපනිධම්මය මෙහි 'පෙතවස්ත්‍ර' යි කියනු ලැබේ. ඒ ඒ ප්‍රෙතවස්තු අපේක්ෂාපත්ත විසින් පාවිච්ඡා විසර්ජන විසින් දී ධර්මය වෙයි. අපේක්ෂාපත්ත වස්තු භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මැ විසින් ඒ ඒ කරුණෙහි ලා දෙශිත යැ. පාවිච්ඡා විසර්ජන වස්තු නම්: නාරද ආදී තෙරවරුන් විසින් පුළුස්සාලූ වැ ඒ ඒ ප්‍රෙත-ප්‍රෙතීන් විසින් කරනලද ආත්මභාවප්‍රකාශන යි. එ මැ තෙරවරුන් විසින් ආරොචිත වැ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් සත්ත්වයන්ගේ කම්ඵල ප්‍රත්‍යක්ෂ කරවන පිණිස සිව්පිරිස් මැද දෙසන ලද වන බැවින් ඒ දෙවැදෑරුම් කරා මැ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ගේ ආභාව දෙසනා මැ වේ.

'පෙතවස්ත්‍ර' ප්‍රමාණ විසින් සතර බණවරෙන් පමණ වෙයි. වර්ග විසින් උරග වර්ග යැ උබ්බරි වර්ග යැ චූළවර්ග යැ මහාවර්ග යැ යි වර්ග සතරෙකින් පරිමිත යැ. එහි ප්‍රථම වර්ගයෙහි වස්තු දෙළොසකැ ද්විතීයවර්ගයෙහි තෙළොසකැ තෘතීයවර්ගයෙහි දසයකැ චතුර්ථ වර්ගයෙහි සොළොසකැ යි එක්පනස් වස්තුවෙකින් සමන්විත වේ.

'විමානවස්ත්‍ර' සෙයින් මැ 'පෙතවස්ත්‍ර' ද මිනිසුන් පව්කමින් බුදු පින්කමට යොමු කරවන ජනකාන්ත කරාසඬග්‍රහයෙකි. එහෙයින් මැ ධරමාන බුදුන් දවස පටන් මෙතෙක් ජනජීවිතයෙන් වෙන් නොකළ-හැකි සේ දැඩි ලෙස බැඳීසිටුනේ යි. මිනිසු මහරහතුන් වහන්සේ මේ දිවයිනට වැඩ දෙවනපියනිස් රජගෙහි දී අනුලාදෙවී ආදී පන්සියයක් ඇනොවුරන් ප්‍රමුඛ පිරිසට දෙසූ ප්‍රථමදෙශනා 'විමානවස්ත්‍ර' 'පෙතවස්ත්‍ර' දෙසනා බව මහාවංසයෙහි සඳහන් වෙයි.

මානවසමාජයෙහි සුලභ වැ දක්නාලැබෙන ප්‍රාණඝාත, අදහ්‍යාදන, පරදරයෙවන, මාෂාවාද, පිසුනාවන, පරුෂවන ආදී පව්කමිහි ආදීනව එබඳු පව්කමින් දුක්විඳුනවුන්ගේ මුවින් මැ ප්‍රකාශ වීම ශ්‍රාවකයන් දුකිරිතින් බැහැරවීමට ඉවහල් වෙයි. ගෘහජීවිතයෙහි සුලභ වූ ප්‍රියවිප්‍රයෝග-දූෂය ජීවිතය පිළිබඳ තත්ත්වවබෝධය උදකර සත්හිඳුවාලන භාදයඛගම වූ ආදශ්කරා රාශියක් මෙහි ඇත. මසුරුමලෙහි ආදීනව ද න්‍යාගයෙහි ආනිසංස ද ප්‍රකාශිත වූ, මිනිසුන් යහමගට යොමු කරවන කරා මෙහි සුලභ යි.

බුද්ධකාලීන භාරතසමාජයෙහි නැඟුණු කරා මෙන් මැ ඇත අතීතය හා සම්බන්ධ කරා ද සම්බුද්ධපරිනිර්වාණයෙන් පසු බිහි වූ කරා ද ප්‍රෙතවස්තුවෙකින් දක්නාලැබෙයි. බුදුන් පිරිනිවි නොබෝකල්හි

නැති උත්තරමාතු පෙතවස්ත්‍ර (2. 10) දෙවැනි සඛ්‍යායනා අවසරායෙහි සඬිගිතියට නඟන ලද්දේ යැ. ධාතු විවර්ණපෙතවස්ත්‍ර (3. 10) ද්විතීය සඬිගිතියෙහි සංග්‍රහ වී. නාදකපෙතවස්ත්‍ර (4. 3) තෘතීය සඬිගිතියෙහි සඬ්‍යාභිත යි. බුද්ධකාලිනකරා සමකාලින භාරතීය සමාජ තතු විමසනුවනට බෙහෙවින් අගනේ යැ. ප්‍රෙතනිකායෙහි උපන්නෝ ද වෛමානික ප්‍රෙත වැ ඉපැද සුවස්ක් මුසු වැ විදින්නෝ ද දෙවි වැ උපන්නෝ ද මිනිස් වැ උපන්නෝ ද ප්‍රෙතවස්තුයෙහි වෙති. එ මතු නොවැ ප්‍රෙතවර්ත නොසඳහන් ප්‍රෙතවස්තු ද ඇත. ඔවුනතුරෙන් කිහිපයක් සැකෙවින් දක්වාලමහ:

ගොණපෙතවස්ත්‍ර (2. 8)

“සැවැත්තුවර කෙළෙඹියෙක් පියා මළ සොවින් උමතු වැ හැසිරෙමින් දුටුදුටුවන් අතින් ‘තම පියා දක්නාලද දැ’යි විචාරයි. සෝවන් වනුවට පින් ඇති ඒ කෙළෙඹි අලුයමැ ලොව බලන බුදුන්ගේ නුවණැස්ති පෙනෙයි, බුදුහු ඔහුගේ ගෙදරට වැඩියහ. හෙ ‘බුදුන් වැඩියහ’යි අසා අසුන් පනවා වඩාහිඳුවා එකත්පස් වැ හිඳ ස්වාමීනි, මාගේ පියා ගිය තැන් දන්නාසේක් ද?’යි ඇසී. එබසට බුදුහු ‘මේ අත්බැවිහි පියා ද, අතීත පියා ද,’යි පුළුවන්හ. ‘මට පියවරු බොහෝ ලැ’ යි ගොක සන්තිඳුවාගත් කෙළෙඹි බණ අසා සෝවන් වී.”

මේ කරායෙහි පියා මළ පුවත මිස ඔහුගේ ප්‍රත්‍යාවර්තය නැත. ‘ගොණපෙතවස්ත්‍ර’ මේ නිමිත්තෙන් දම්සභායෙහි වදළ අතීත සිද්ධියකි. එහි දු ප්‍රත්‍යාවර්තයෙක් නො කියැවෙයි. ඒ මෙසේ යි.

“අතීතයෙහි බරණැස්තුවර ගැහැවියෙක් පියා මළ සොවින් දවස් පතර සොහොනට ගොස් විතකය ප්‍රදක්මණා කරමින් ලෙහි අත් පැහැර වැලපෙයි. ගොක සන්තිඳුවන උපායක් සිතු ඔහු පුත් ‘සුජාත. මාණවක පිටිතුවර මළ ගොනතු දක තෘණ හා පැන් ගෙන එතැනට පැමිණැ ‘ජීවත් ගොනතුට’ මෙන් ‘කව බොව’ යි කියමින් රැදී සිටී. මිනිස්සු එපවත් පියාට දන්වුහ. හෙ වහා දිව ගොස් ‘කිම පුත උමතුයෙහි ද? මළ ගොනුට කුමට තණ පැන් දේ දැ’යි පිළිවිත. ඒ ඇසු ‘සුජාත’ මොහුගේ හිස, කඳ, පා, වලග ඇත. මොහු නැඟිසිටිනු ඇතැ යි කී. ‘මළ ගොනු නඟාලීමට වෙහෙසෙන තෙපි මුළුයෙකැ’යි ගැහැවි කී. ‘හිස, කඳ, පා, වලග තුබු සෙයින් මැ ඇති ගොනු නඟාසිටුවීමට වෙහෙසෙන මම මුළුයෙමි නම් මියගිය නොපෙනෙන මුත්තණුවන් නිසා වෙහෙසෙන තෙපි මුළු නො වවු ද යි පුතුගේ ප්‍රශ්නයෙන් පියාගේ ගොක සන්තින.”

මේ කරාව ගොනු මිස පරලොව යෑම පමණක් ගෙන ‘ගොණ-පෙතවස්ත්‍ර’යි නම් කරයි. ප්‍රෙතවර්තයක් නැත ද මරණය පිළිබඳ යථාවබෝධයෙන් ප්‍රියච්ඡයෝගයෙන් තැවෙනුවන් සනහන්නට අගනා කරායෙකි.

උරගපෙතවස්ත්‍ර (1-12)

මේ කරාව ද එකදෙගයෙකින් ‘ගොණපෙතවස්ත්‍ර’ හා සමාන වෙයි. එහි පුතු මළ සොවින් තැවෙන පියකුට බුදුහු අතීත කරාවක් වදරති. ප්‍රත්‍යා දෙවියෙකි. කරාව සැකෙවින් මෙසේ යැ:

එක් මැ කුලයෙහි මව්, පිය, දූ, පුත්, ලෙහෙළි යන හැම දෙන මරණසක් වඩති. දිනක් පියා පුතු හා සමග කෙතට යයි. පියා කුඹුර සාද්දී පුතා වනාන් ගිනිලයි. රුක්බිලයක හුන් කළුනෙක් ගින්නෙන් තැවී කුපිත වූ පැන පුතු දෂට කරයි. විෂවේගයෙන් පුතා මැරී දෙව් වූ උපදි. පියා මිහියකු අත කියායවා ගෙහි සියලු දෙනා කැඳවාගෙනා නිශ්ශාක වූ පුතු ආදහන කරයි. එතැනට වෙස්වළා පැමිණි දෙව්පුත් ඔවුන් ප්‍රියවිප්‍රයෝගයෙන් ශෝක නොවන කාරණා වෙන් වෙන් වූ විමසයි. ඔවුන්ගේ පිළිතුරු ප්‍රියවිප්‍රයෝග දුකින් වැලැපෙනවුන්ගේ දුක්ගිනි නිවන සිහිල් දියඇලි බසු වේ.

කණ්ණ පෙතවසල් (2. 6)

මේ වූකලී වෙනස් ස්වරූපයෙකින් සිටුනා යට කී ගණයෙහි මැ කරායෙකි. මළ පුතු ගැන සොවින පියකු සනහනු පිණිස බුදුන් වදළ අතීත සිද්ධියක් කණ්ණපෙතවසල්යෙහි දක්වෙයි. 'සැවැත්නුවර උවසුවෙක් පුතු මළ සොවින් තැවී ආහාරපාන නොගෙන කම්පන ගැන නොතකා බුද්ධාපසථානයට ද නොගොස් ගෙහි මැ සිටියි. බුදුහු එහි වැඩූ කරුණු විමසා පැරැණි නුවණැතියෝ නුවණැතියන්ගේ බස් අසා මළ පුතු ගැන ශෝක නො කළහ'යි අතීත කරාවක් වදාරති. ඒ යැ කණ්ණපෙතවසල්.

'කණ්ණ' යනු වාසුදෙව්ගේ ගොත්‍රනාමය වෙයි. වෛදිකසාහිත්‍යයෙහි ශ්‍රී කෘෂ්ණ යැ. වාසුදෙව් උත්තරභාරතයෙහි ද්වාරවතී නගරයෙහි දසබෑ රජුන්ගේ දෙටුසොහොයුරු වෙයි. හෙ පුතු මළ සොවින් තැවෙයි. කනිටුබෑ සත්පණ්ඩිත ඔහුට ඉතා ප්‍රියමනාප යැ. පුත්‍ර ශෝකයෙන් වැලැපෙන දෙටුබෑයා සනහන උපායක් සිතු සත්පණ්ඩිත උමතු වෙසක් ගෙනා හඳහවා ඉල්ලා හබයි. වාසුදෙව් ඔහු කරා ගොස් 'තෙපි නොපැතියයුත්තක් පතව, හඳහවා නොලැබියහෙන්නෙකැ'යි කියයි. එය එසේ මැ දනිටු නම් මළ පුතු නිසා කුමට හබවු දැ?යි සත්පණ්ඩිත අසයි. කරුණු වැටහුණු ඔහුගේ ශෝක සන්තින. මෙහි වතීමාන කරායෙහි හෝ අතීත කරායෙහි හෝ ප්‍රෙතවර්තයක් සඳහන් නො වේ. ශෝකාකුල කුලපත උවසුවන්ගේ සෝදුක් සන්තිඳුවාලන්නට බුදුරජුන් අනාරාධිත වූ සෙවිච්ඡාවෙන් වැඩී අයුරු මේ කරා කිහිපයෙහි සැලැකියැයුතු කරුණෙකි.

මෙහි අතීතකරායෙහි සඳහන් දසබෑරජහු නම් වාසුදෙව් යැ බලදෙව් යැ වන්ද්‍රදෙව් යැ සුයාබ්දෙව් යැ අග්නිදෙව් යැ වරුණදෙව් යැ අප්සුත යැ පප්සුත යැ සත්පණ්ඩිත යැ අඛකුර යැ යන මොහු යි. අඛකුරපෙතවසල්යෙහි ඔවුන් පිළිබඳ නවද විස්තර දක්නා ලැබේ. උත්තරමධුරාපුර 'මහාසාගර' රජ ඔවුන්ගේ මුත්තණුවෝ යැ. ඔහු පුත් 'උපසාගර' පියරජ යැ. උත්තරාපරායෙහි කංසහොගයෙහි 'අසිතඤ්ජන' නුවර 'මහාකංස' රජුගේ දුතින 'දෙව්ගඛ්‍යා' මවුබිසෝ යැ. 'අඤ්ජනදෙව්' දෙටුසොහොයුරි යැ. වෛදික දෙව්වරුන් විමසිනෙයෙහි ලා 'කණ්ණ-පෙතවසල්' ද 'අඛකුරපෙතවසල්' ද අගනා කරා දෙකෙකි.

අඛකුරපෙතවසල් (2. 9)

මේ කරාව කිහිප අයුරෙකින් අගය කළ හැකි වෙයි. නමින් 'අඛකුරපෙතවසල්' වුව ද 'අඛකුර' ප්‍රෙතයෙක් නො වෙයි. මේ වස්තුවෙහි ප්‍රධාන පුද්ගලයා සන්නාලියෙකි. 'අඛකුර' මේ කරාව හා සම්බන්ධ

වනුයේ ඉතා දුරිතී. හෙ ආරවනියෙහි දසබැර පුත් කෙරෙහි හැමට බාල වෙයි. පියරජුගේ ඇවෑමෙන් දසබැරයෝ එක් වැරුණය බෙදා ගනිති. ඔවුනට දෙටුබුහුන ‘අඤ්ඤාදේවී’ විසමාන වෙයි. ‘අඤ්ඤා’ නම සතු භාගය ඇයට දී තෙමේ වෙළඳාමට බෙයි. ඔහුට හිතවැඩ පසස්නා භාණ්ඩාගාරයෙක් ඇත. උහු කෙරෙහි පසන් අඤ්ඤා කුලදවක් ගෙනවුත් ආවාහ කොට දින. ඇය ගැබ්නී අවසානයෙහි දසයා මළේ යැ. පුතු උපන් කලා පියාගේ බන්ධුවුප් ඔහට දින. වියපත් කල්හි උහුගේ ‘දස’ ‘අදස’ භාවය ගැන රජකුලෙහි විවාදයෙක් වී. ‘මව නිදස් බැවින් පුතු ද නිදස් වෙයි.’ යනු තීරණ විය. එහෙත් එයින් ලජ්ජාවට පත් හෙ පලාගොස් හෙරුව නුවර සන්නාලිකමින් යැපුනේ යැ. එනුවර ‘අසයන’ නම් සිටුවරයෙක් දුගීමයීයාවකයනට දන්වැටක් තැබී. සන්නාලි තෙම එතැනට පැමිණියවුනට දන්හලට යන මහ පෙත්වා එ පිතින් උකතරාපරයෙහි වැලිකතරෙක්හි රුක්වීමනෙකැ සිතුවැතු සමපත් ලබන අනුභා ඇති රුක්දෙවි වැරු පන. අසයන සිටුවුගේ දනයෙහි අනාදරයෙන් කටයුතු කළ සෙවකයෙක් ද ඒ අසල මැ ප්‍රෙතයොනියෙහි උපන. දිනක් ගැල් පන්සියයක් ගෙනැ වෙළඳාමෙහි යන ‘අඤ්ඤා’ මංමුළා වැරු රුක්සෙවණට ආයේ යැ. රුක්දෙවි ඔහු හැඳිනගෙනැ සිතුවැතු සමපතින් ගැල්සාත්තුවෙහි හැමට උවටත් කළේ ය. එහි වූ ආත්මාර්ථකාමී බමුණෙක් රුක්දෙවියන්ගේ අනුභාවය දැකැ මන්ත්‍රබලයෙන් ඔහු බැඳගෙන නගරයට ගෙනගොස් රිසිසේ සමපත් ලබමහ’යි අඤ්ඤාහට කී යැ. ‘සෙවණ දුන් රුක්හි අත්තක් බිඳීම පවා මිත්‍රද්‍රෝහී පවිකමෙකැ’යි කියා අඤ්ඤා ඔහුගේ අදහස ප්‍රතික්ෂේප කෙළේ යැ. ‘වැඩෙක් වේ නම් සෙවණ දුන් රුක්හි අතු පමණක් නො වැ කඳ ද සිඳුව, මුලිනුදු උපුරව’යි බමුණු උවදෙස් දින. මෙබස් අසාසිටි රුක්දෙවි බමුණාට දඩුවම් කෙළේ යැ. පසු වැ අඤ්ඤාගේ අයැදුමින් ඔහු මුදලී. අඤ්ඤාගේ ගෙහි සමපත් පුරා දන් දීමට මෙහෙයැවී.

මව්පියන්ගේ ධනයට කලහ කරන දරුවන් ඇති ලොවෙකැ අඤ්ඤා නම සතු රජය දෙටුසොහොයුරියට දී වෙළඳාමට බස්නා සැටී, නමට සෙවා කළ වහලකුට සමානාත්මතායෙන් සභිග්‍රහ කරන අයුරු, ඔහු නිසා උපන් පුතු සකාරණ වැරු වහල් බැවින් මුදලන අයුරු, සතුටු සිතින් දන්හලට මහපෙත්වීම පමණින් ලද සැපත්, අනාදරසෙවාවෙහි ආදීනව, කළඟුණ සැලකීමේ අගය, මිත්‍රද්‍රෝහී වීමේ ආදීනව ආදී මේ කථාවෙහි මතු වී පෙනෙන චරිතාඛණ මිනිසුන් යහමහට යොමු කරවීමෙහි ලා අතිශයොපකාරී වේ.

කුමාරපෙතවතල්ලු (3. 5)

මේ වූකලී මිනිසත්බැවින් වූහ වැ මිනිසත්බැවිහි මැ උපන් එකතු පිළිබඳ කථාවෙකි. සැවැත්නුවර දහැමි උවසු පිරිසක් එක් වැරු නුවර මැද අලඬාර මණ්ඩපයක් කරවා බුදුපාමොක් මහසඟුන් පවරා මහදනක් පැවැත්වූහ. එක් මසුරු මිනිසෙක් එය නොඉවසනුයේ ‘මේ මුඩුමහණුන්ට කුමට දෙත් ද? කසළගොඩෙහි ලුව මෙයට වඩා මැනැවැ’යි නොසතුටෙන් කී. එයින් සංවේගයට පැමිණි උවසුවෝ එපවත් ඔහුගේ මවට දන්වා බුදුන් සඟුන් සමා කරවයි කීහ. ඔයින් පුතු සමග වෙහෙරට ගොස් කළවරද කියා සමාව ගෙන බුදුපාමොක් මහසඟන පවරා ගෙට වඩා සන්දර්ශක් යාගුදනයක් පැවැත්වූ යැ.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 17,271 හි ඇතුළත් කර ඇත.

නොබෝකල්හි මියගිය පින් නුවර ගණිකාවකගේ කුස පිළිසිඳ ගත. ගණිකා නොමෝ ඔහු උපන් කෙණෙහි ම මියන්නට අවුසොහොනෙහි දෑමවූ. අලුයමැ ලොව බලන බුදුහු ඔහු පින් ඇති සේ දකැ හිරු උදවන වෙලෙහි සොහොනට වැඩියහ. බුදුන් වඩනේ කරුණක් ඇතැ'යි මහජනයා ද එහි රැස්වූහ. බුදුහු රැස්වූ පිරිසට කුමරු පෙන්වා මෙ කුමර අලාමක පුරුෂයෙකැ, හොගහෙකුයෙන් මෙනුවර අග්‍රකුල ඇති වන්නේ යැ යි වදළහ. එනුවර අසුකෙළක් බන ඇති සිවුවරයෙක් කුමරු ගෙනගොස් පුත්‍රයානායෙහි ලා වැඩුයේ යැ. සිවුහුගේ අයාමෙන් සියලු සැපත් කුමරු සතු වී.

මෙසේ නානා සවරුපයෙන් සිටුනා ආදර්ශවත් කථායෙන් සැරසිගත් පෙතවහළු මිනිසුන් දුසිරිතින් මිදී සුසිරිතට යොමු වීමට හෙතුහුත වෙමින් ජනජීවිත හා දැඩි ලෙස බැඳී ජනකාන්තා ධර්මකථාසංග්‍රහයක් වශයෙන් පවතී.

සබ්බ සත්තා හවන්තු සුඛිත්තතා.

කරහම්පිටිගොඩ සුමනසාර සථවිර

රෙවත පිරිවෙන
මාකඩවර,
හිතුල
1982. 2. 4 දින.

බුද්ධකතීකාසෙ

පෙතවත්තපාලි - විසයසූචි

1. උරගවග්ගො 2-21

1. ධෙතතුපම පෙතවත්ත	..	..	2 - 3
2. සුකරමුඛ	..	..	2 - 3
3. පුතීමුඛ	..	..	4 - 5
4. පිටස්සිතලික	..	..	4 - 5
5. තිරොකුඛඛ	..	..	6 - 7
6. පඤ්චපුත්තඛාදක	..	..	8 - 9
7. සත්තපුත්තඛාදක	..	..	8 - 11
8. ගොණ	..	..	10 - 13
9. මහාපෙසකාර	..	..	12 - 13
10. බලලාවිය	..	..	14 - 17
11. නාග	..	..	16 - 19
12. උරග	..	..	18 - 21

2. උඛ්ඛිවග්ගො 22-75

1. සංසාරමොචක පෙතවත්ත	..	..	22 - 25
2. සාරිපුත්තඤ්චරස්ස මාතු	..	..	26 - 29
3. මත්තා පෙතවත්ත	..	..	28 - 35
4. නඤ්ඤ	..	..	36 - 39
5. මට්ඨකුණ්ඩලී	..	..	38 - 43
6. කණ්ඨ	..	..	42 - 47
7. ධනපාල	..	..	46 - 51
8. වුලලපෙට්ඨි	..	..	50 - 53
9. අංකුර	..	..	52 - 65
10. උත්තරමාතු	..	..	66 - 67
11. සුත්ත	..	..	66 - 69
12. කණ්ඨමුණ්ඩ	..	..	68 - 73
13. උඛ්ඛි	..	..	72 - 75

විසය සූචි

3. මූලවග්ග 76-99

1.	අභිජාමාන පෙතවස්ත්‍ර	..	..	76 - 79
2.	සානුවාසි	..	..	78 - 85
3.	රථකාර	..	..	84 - 87
4.	භූස	..	..	86 - 87
5.	කුමාර	..	..	88 - 91
6.	සෙරණි	..	..	90 - 93
7.	මිගලුද්දක	..	..	92 - 95
8.	දුතියමිගලුද්දක	..	..	94 - 97
9.	කුට්ඨිනිච්ඡයික	..	..	96 - 99
10.	ධාතුච්ඡායක	..	..	98 - 99

4. මහාවග්ග 100-161

1.	අමබසකධර පෙතවස්ත්‍ර	..	..	100 - 121
2.	සෙරිසසක	..	..	120 - 133
3.	නාදක	..	..	134 - 143
4.	රෙවතී	..	..	142 - 147
5.	උඔත්‍ර	..	..	146 - 149
6.	කුමාර	..	..	148 - 151
7.	රාජපුත්ත	..	..	150 - 153
8.	ගුර්වාදක	..	..	152 - 153
9.	ගුර්වාදකපෙතී	..	..	154 - 155
10.	ගණ	..	..	154 - 157
11.	පාටලිපුත්ත	..	..	156 - 157
12.	පොකුරණි	..	..	158 - 159
13.	අමබරුකක	..	..	158 - 159
14.	භොගසංභරණ	..	..	158 - 159
15.	සෙට්ඨිපුත්ත	..	..	158 - 161
16.	සට්ඨිකුටසහසස	..	..	160 - 161

සුභනන්තපිටකෙ
පෙනවනුපාලී

සුභනන්ධපිටකේ පෙනවනුපාලී

නමෝ තසා භගවතෝ අරහතෝ සමමා සම්බුද්ධසස.

උරගචගෙහා පඨමෝ

1. 1

1. ඛෙතතුපමා අරහතො දයකා කසසකුපමා,
බිජුපමං දෙය්‍යධම්මං එතො නිබ්බන්තෙන ඵලං.
2. එතං බ්‍රිජං කසි ඛෙතං පෙනානං දයකසස ච,
තං පෙනා පරිභුඤ්ජනී දතා පුඤ්ඤාන වඩ්ඪතී.
3. ඉධෙව කුසලං කතං පෙනෙ ච පටිපුජිය
සඤ්ඤා කම්මතිට්ඨානං කම්මං කතාන හද්දක'නතී.

ඛෙතතුපමපෙතවත්ථු පඨමං.

1. 2

4. කායො තෙ සබ්බසොචණ්ණො සබ්බා ඔභාසනෙ දිසා,
මුඛං තෙ සුකරසෙසව කිං කම්මමකරී පුරෙතී.
5. කායෙන ස ඤ්ඤිතො ආසිං වාචායාසිමස ඤ්ඤිතො,¹
තෙන මෙ තාදිසො වණ්ණණං යථා පසසයි නාරද.
6. තං ත්‍යාගං² නාරද මුලී සාමං දිට්ඨමිදං තයා,
මාකාසි මුඛසා පාපං මා බො සුකරමුඛො අහු'ති.

සුකරමුඛපෙතවත්ථු දුතියං.

1. වාචායාසිං අසඤ්ඤිතො - සිමු ii සහ.

2. ත්‍යාගං - ප.

සූත්‍රාන්තපිටකයෙහි ප්‍රේතවස්තුපාලි

ඒ භාග්‍යවත් අභිත් සමමා සම්බුදුරජාණන් වහන්සේට
නමස්කාර වේවා.

1. උරගච්ඡය

1. 1

1. රහත්හු කෙන වැනියහ. දයකයෝ ගොවියන් වැන්නාහ. දෙයධර්මය (දනවස්තුව) බිඳුවට වැනි ය. මේ කරුණු තුන හේතු කොට ගෙන කුසල ඵලය උපදියි.

2. (යථෝක්ත දේයධර්ම සභ්බාහත) බිජය ද, (එහි වැපිරීම් නැමැති) ගොවිකම ද රහත් නමැති කෙන ද, යන මේ කරුණු තුන පරලොව ගියවුන්ට ද, දයකයන්ට ද උපකාර පිණිස වේ. පරලොව ගිය අය දන් දීමෙන් ලද ඒ විපාකය විඳිත්. දයකයා පිනිත් වැඩෙයි.

3. (හෙ) මෙලොවැ මැ කුසල් කොට ප්‍රේතයන් ද පුද (ප්‍රාප්තිදාන වශයෙන්) යහපත් කුසල් කොට දෙවිලොවට පැමිණේ.

බෙනතුපම ප්‍රේතවස්තු යි.

1. 2

(නාරද තෙරණුවෝ මෙසේ පිළිවිසිනි:)

4. කාගේ මුළුසිරුර රන්වන් ය. සියලු දික් බඩුවවයි. කාගේ මුව හුරුමුව වැන්න. තෝ පෙර කිනම් පවකම්ක් කෙළෙහි ද?

(ප්‍රේතයා මෙසේ පිළිතුරු දෙයි)

5. මම කයින් සංවර වූයෙමි. වචනයෙන් අසංවර වූයෙමි. නාරදයෙනි, ඔබ දක්නා පරිදි ශරීරවර්ණයක් මට වූයේ එහෙයිනි.

6. නාරදයෙනි, ඔබ විසින් ම මේ සිරුර දක්නාලද, එහෙයින් මම ඔබට මෙය (අවවාද වශයෙන්) කියමි: මුළුත් පවක් නො කරව. හුරුමුව ඇත්තෙක් නො වව.

සුකරමුඛ ප්‍රේතවස්තු යි.

1. 3

7. දිබ්බං සුභං ධාරෙසි වණණ්ඩාතුං
වෙහාසයං තිට්ඨසි අනතලිකෙඛ,
මුඛඤ්ච තෙ කිමයො සුතීගතං
බාදතති කිං කම්මමකාසි සුඛෙකති?
8. සමඤ්ඤා අභං පාපො¹ දුට්ඨවාටො
තපස්සිරූපො මුඛසා අසඤ්ඤානො,
ලඤ්ඤා ව මෙ තපසා වණණ්ඩාතු
මුඛඤ්ච මෙ පෙසුනියෙන සුතී.
9. තස්සිදං තයා නාරද සාමං දිට්ඨං
අනුකම්පකා යෙ කුසලා විදේයප්පං,
මා පෙසුනං මා ව මුසා අභාණි
යඤ්ඤා තුටං භොතිසි කාමකාමී'ති.

සුතීමුඛපෙතවික්‍රම තතියං.

1. 4

10. යං කිඤ්චාරම්මණං කතවා දජ්ජා දුතං අමච්ඡරී,
සුඛපෙතෙ ව ආරබ්භ අථවා වක්ඛි දෙවතා.
11. වන්තාරො ව මහාරාජෙ ලොකපාලෙ යසස්සිනො,
කුච්චරං ධනරට්ඨං ව වීරූපසක්ඛං වීරූළහකං,
තෙ චෙට්ඨ සුඵ්පා භොනති දයකා ව අනිපථලා.
12. න හි රුණණං ව යොකො වා යා වඤ්ඤා පරිදෙවනා,
න තං පෙතස්ස අත්ථාය ඵලං තිට්ඨනති ඤාතයො.
13. අයඤ්ච ටො දක්ඛණා දින්නා සබ්බමි සුප්පතිට්ඨිනා,
දීඝරත්තං භික්ඛාසස්ස යානාසො උපකප්පති'ති.

පිට්ඨධිතලිකපෙතවික්‍රම වතුසං.

1. පාපොති - මරණං.

1. 3

(නාරද තෙරණුවෝ මෙසේ විචාරති:)

7. තෝ දෙවසිරුරට බදු යහපත් සිරුරුපැහැ ඇත්තෙහි, අහසෙහි සිටින්නෙහි, එහෙත් පණුවෝ දුගඳ හමන තාගේ මුඛය සිදුරු කොට කකි. පෙරදූයෙහි (තෝ) කවර කර්මයක් කෙළෙහි ද?

(ප්‍රේතයා මෙසේ පිළිතුරු දෙයි)

8. මම පෙර දුෂ්ටවචනයෙන් යුත් වාග්ද්වාරයෙන් අසංවර වූ ශ්‍රමණවේශධාරී පවිටුමහණෙක් වීමි. බබ්බර බෙලෙන් මාගේ ශරීර වර්ණය ලද. පිසුනුබසින් මා මුව දුගඳ විය.

9. නාරදයෙනි, ඔබ නමත් වීසින් ම මා සිරුර දක්නා ලද. කාරුණික නිපුණ වූ බුද්ධාදී උත්තමයෝ යමක් ප්‍රකාශ කළාහු නම් මම එය ම ඔබට කියමි. පිසුනුබස් නො කියන්න. මුසවා ද නො බණින්න. එකල්හි ඔබ කැමති සැප විඳින දෙව් වන්නහු යි.

සුඛිමුඛ ප්‍රේතවස්තු යි.

1. 4

10. නොමසුරු කැනැත්තේ යම්කිසිවක් අරමුණු කොට දන් දෙන්නේ ය. පෙර කලුරිය කළවුන් හෝ නැතහොත් ගෙවතු ආදියට අරක් ගත් දෙවියන් ඇරැබූ හෝ දන් දෙන්නේ ය.

11. වෛශ්‍රවණ ය, ධ්‍රැතරාෂ්ට්‍ර ය, වීරූපාක්ෂ ය, වීරූඨය යන යශස්වී ලෝකපාලක සිවුවරම් දෙවියන් අරබයා හෝ දන් දෙයි. ඔවුහු ද පුදන ලද්දෝ වෙත්. දයකයෝ ද නිෂ්ඵල නො වන්නෝ වෙත්.

12. මළවුන් සඳහා හැඩීමක් ශෝකයක් හෝ එයින් අන්‍ය වූ විලාප කීමක් හෝ නො කළයුතු ය. කලුරිය කළවුන්ට ඒ ඇඬීම් ආදිය ප්‍රයෝජනය පිණිස නො වෙයි. එහෙත් එසේ කරන මද නුවණැති නැයෝ ද සිටිත්.

13. දයකයා වීසින් දුන් මේ දනය සංඝයා කෙරෙහි මනාව පිහිටියේ ය. මේ ප්‍රේතයාහට බොහෝ කලක් මුළුල්ලෙහි තිබ පිණිස (දනවිපාකය) එකෙණෙහි ම පෑමිණේ.

පිට්ඨකලික ප්‍රේතවස්තු යි.

1. 5

14. තිරොකුඳෙඩ්දු තිට්ඨනති සන්ධිසිඛ්ඛාටකෙසු ව,
ඳ්ඛාරබ්භාසු තිට්ඨනති ආගන්ථාන සකං සරං.
15. පහුතෙ අක්ඛපානමි ඛජ්ජභොජේ උපට්ඨිතෙ,
න තෙසං කොච්චි සරති සත්තානං කම්මපච්චියා.
16. එවං දදන්ති ඤාතීනං යෙ භොක්ඛා අනුකම්පකා,
සුචිං පණීතං කාලෙන කප්පියං පානභොජනං.
ඉදං ටවා ඤාතීනං භොතු සුචිතා භොනතු ඤාතයො,
17. තෙ ව තත්ථ සමාගන්ථා ඤාතිපෙතා සමාගතා.
පහුතෙ අක්ඛපානමි සක්කච්චිං අනුමොදරෙ,
18. වීරං ජීවනතු නො ඤාති යෙසං භොතු ලභාමසෙ.
අමිතාකඤ්චි කතා පුජා දයකා ච අතිපථලා,
19. න හි තත්ථ කසි අප්පි ගොරඤ්ඤත්ථ න විජ්ජති.
වණ්ණජා තාදිසි නත්ථි තිරඤ්ඤන කයාකකයං,
ඉතො දිනෙනන යාපෙතති පෙතා කාලකතා තභිං.
20. උනතමෙ උදකං වට්ඨං¹ යථා නිත්තං පවිත්තති,
එවමෙව ඉතො දිත්තං පෙතානං උපකප්පති.
21. යථා වාරිවහා පුරා පරිපූරෙතති සාගරං,
එවමෙව ඉතො දිත්තං පෙතානං උපකප්පති.
22. අද්ධි මෙ අකාසි මෙ ඤාතිමිත්තා සඛා ව මෙ,
පෙතානං දක්ඛිණං දජ්ජා පුඤ්ඤ කතමනුසාරං.
23. න හි රුණ්ණං ව සොකො වා යා වඤ්ඤ පරිදෙවනා,
න තං පෙතානමක්ඛාය එවං තිට්ඨනති ඤාතයො.
24. අයඤ්චි ඛො දකඛිණං දිනනා සඛ්ඛමිති සුසන්තිවසීතා,
දිසරත්තං භික්ඛාසසා යානසො උපකප්පති.
25. සො ඤාතිධම්මො ව අයං නිදසයිතො.
පෙතාන පුජා ව කතා උළාරා,
බලඤ්චි භික්ඛුනමනුසාරදිත්තං
තුමෙහති පුඤ්ඤං පසුතං අනප්පක'නති.

තිරොකුඳ්ඛිපෙතවිසුම් පඤ්චමං.

1. 5

14. (ප්‍රේතයෝ) සිය මුල් ගෙවලට පැමිණ ගෘහප්‍රාකාර හිත්තීන්හි පිටත ද තුන්මං සතරමං සන්ධිවල ද ගෘහවල දෙරබායෙහි ද සිටිති.

15. බොහෝ ආභාරපානවර්ග හා කෑ යුතු බිදියයුතු දේ දනය සඳහා පිළියෙළ කළ ද ඒ ප්‍රේතයන්ගේ අතුගල කම් හේතුවෙන් කිසිවෙක් ඔවුන් සිහි නො කරයි.

16. නැයන් අතුරෙන් ඒ ප්‍රේතයනට අනුකම්පා කරන දුපුන් ආදී යම් නෑ කෙනෙක් වෙද්ද, ඔවුහු පිරිසිදු ව ප්‍රණීත වූ කැප වූ පැන් සහ බොහුන් සුදුසු කලා පිරිනමත්. “මේ පිත ඥාතිප්‍රේතයනට පැමිණේවා. ඒ ඥාති ප්‍රේතයෝ සුවපත් වෙත්වා”යි පින් දෙත්.

17. ඒ ඥාතිප්‍රේතයෝ ද ඒ ඒ තැන් වලින් අවුත් රැස් වූවාහු වෙති. බොහෝ වූ ආභාරපාන දනවිෂයෙහි පිදු කල්හි එහි පින් මෙසේ සකසා අනුමෝදන් වෙත්.

18. “යම් නැයන් නිසා අපි මේ සම්පත් ලබමෝ නම් ඒ නැයෝ බොහෝ කල් ජීවත් වෙත්වා.” අපට ද පූජා පවත්වන ලද. දයකයෝ ද යහපත් විපාක ඇත්තෝ වෙත්.

19. ඒ ප්‍රේතලෝකයෙහි ගොවිකමෙක් නැත. ගවයන් රැකීමෙක් ද නැත. (ඔවුනට යම්පත් ලැබෙන) එවැනි වෙළඳාමෙක් ද නැත. ගැනීම් විකිණීම් සම්බන්ධාත මුදලින් කෙරෙන ගනු දෙනුවෙක් ද නැත. කලුරිය කළ ප්‍රේතයෝ මෙලොවින් දුන් පිනින් එහි යැපෙති.

20. උස්තැන වැටුණු වැසිදිය යම්සේ පහත් තැන කරා පැමිණේ ද එමෙන් ම මේ මිනිස්ලොවින් දුන් පිත ඒ ප්‍රේතයන්ට පැමිණේ.

21. යම්සේ පිරුණු මහානදීහු සාගරය පුරවත් ද, එසේ ම මෙයින් දෙනලද පිත ප්‍රේතයනට පැමිණේ.

22. “මට මේ දෙය දුන්නේ ය, මාගේ මෙනම් කටයුත්ත කෙළේ ය, අසවල් අය මාගේ නැයෝ ය, මිතුරෝ ය, යහළුවෝ”යි පෙර කළ උපකාරය සිහි කරමින් ප්‍රේතයන්ට පින් දෙන්නේ ය.

23. හැඩීම හෝ ශෝක කිරීම හෝ යම් අනික් විලාප කීමෙක් හෝ වෙ ද, ඒ හැඩීම් ආදිය ප්‍රේතයනට හිත පිණිස නො වේ. (එහෙත්) එබඳු අවිඤ්චා නැයෝ ද සිටිත්.

24. සම්පයා විෂයෙහි දෙන ලද මේ දක්ෂිණාව මැනැවින් පිහිටියා ය. බොහෝ කලක් මුළුල්ලෙහි ඒ ප්‍රේතයාට හිත පිණිස එකෙකෙහි ම එය පැමිණේ.

25. මේ දක්වන ලද්දේ නැයන් විසින් ඉටු කළයුතු ඒ ඥාතිධර්මය යි. ප්‍රේතයනට මහත් වූ පූජාවක් ද කරන ලද ඒ භික්ෂුනට බලය ද දෙන ලද නොප විසිතුය මහත් පිනක් රැස් කරන ලදී.

කිරොකුඩඩ ප්‍රේතවස්තු යි.

1. 6

26. නග්ගා දුබ්බණ්ණරූපාසි දුග්ගන්ධා පුත්ති වායසි,
මකඛිකා පරිකිණ්ණොව කා නු තිං ඉධ තිට්ඨසි' ති.
27. අභං හදනොත පෙනීම්භි දුග්ගතා යමලොකිකා,
පාපකම්මං කරිත්වාන පෙනලොකමිතො ගතා.
28. කාලෙන පඤ්ඤා පුත්තානි සායං පඤ්ඤා පුත්තාපරෙ,
විජායිත්වාන බාදමි තෙපි නා භොතති මෙ අලං.
29. පරිධග්ගති ධුමායති ඩුද්දයා¹ හදයං මම,
පානීයං න ලග්ග පාතුං පක්ඛං මං බාසනං ගත'නති.
30. කිත්තපු කායෙන වාචාය මනසා දුක්ඛං කතං,
කිසස කම්මවිපාකෙන පුත්තමංසානි බාදසි'ති.
31. සපත්ති මෙ ගබ්භිනී ආසි තස්සා පාපං අවෙනසිං,
සාභං පදුට්ඨමනසා අකරිං ගබ්බපාතනං.
32. තස්සා දෙච්චාසිකො ගබ්බො ලොභිතඤ්ඤාව පග්ගරි,
තදස්සා මාතා කුපිතා මග්ගං ඤාති සමානසි.
33. සපථඤ්ඤා මං කාරෙසි පරිභාසාපසි ච මං,
සාභං ඤාරඤ්ඤා සපථං මුසාවාදං අභාසිසං:
පුත්තමංසානි බාදමි සවෙ තං පකතං මයා.
34. තස්ස කම්මස්ස විපාකෙන මුසාවාදස්ස චුභයං,
පුත්තමංසානි බාදමි පුබ්බලොභිතමකඛිතා'ති.

පඤ්චපුත්තබාදකපෙතවිසු ජට්ඨමං.

1. 7

35. නග්ගා දුබ්බණ්ණරූපාසි දුග්ගන්ධා පුත්ති වායසි,
මකඛිකාපරිකිණ්ණොව කා නු තිං ඉධ තිට්ඨසි' ති.

1. ඉද්දය - කතරි.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 17,271 හි ඇතුළත් කර ඇත.

1. 6

(සහ තෙරහු පුළුවස්නි:)

26. තෝ නග්න යැ. විරූප වූ පිළිකුල්කටයුතු රූපයෙන් යුක්ත යැ. කිගේ දුගඳ සිරුරෙන් කුණු ගඳ හමයි. භාත්පස මැස්සන් ගෙන් ගැවසීගත් සිරුරු ඇතියා ව, මෙහි සිටින තෝ කවරහු ද?

(ප්‍රේක්ෂ පිළිතුරු දෙයි.)

27. වහන්ස, දුකට පැමිණියා වූ මම යමලොකයෙහි උපන් ප්‍රේක්ෂක් මි. පව්කම් කොට මෙලොවින් ප්‍රේතලොකයට ගියා වෙමි.

28. උදයකාලයෙහි පුතුන් පස් දෙනකුන් ද නැවත සවස අනෙක් පස් දෙනකුන් ද වද කමි. ඒ දසදරුවෝ පවා මට බඩසායට නො සැහෙත්.

29. මා හද සයින් දූවෙයි, දුමයි. බොන්නට පැත් නො ලැබේ. විපකට පැමිණි මා බලව.

(තෙරහු යළි විචාරති.)

30. කයින් ද වචනයෙන් ද සිතීන් ද කවර පවක් කරන ලද ද? කවර කර්මයක විපාකයෙන් දරුමස් කන්නහු ද?

(ප්‍රේක්ෂ පිළිතුරු දෙයි.)

31. මාගේ සපන්තී (සැමියාගේ අනෙක් බිරිඳ) ගර්භනී වූවා ය. ඇය කෙරෙහි මම පාපකර්මයක් කිරීමට සිතුවමු. ඒ මම දුෂිත වූ සිතීන් ඇයගේ ගැබ හෙළමු.

32. ඇයගේ දෙමස් වූ ගැබ ලෙය ම වී වැගුරුණේ ය. එකල ඇගේ මව මට කිසි නැයන් රැස් කරවූ.

33. ඕ මා ලවා සපරි කරවූ ය. මා බියෙන් තැති ගැන්වූවා ය. ඒ මම ඉදින් මා ඒ ගර්භපාතනය කළා නම් මම පුත්‍රමාංස කන එකියක් මැ''යි දරුණු සපරි කොට බොරුබස් කිමි.

34. ඒ කම්ය සහ මුසාවාදය යන දෙකි ම විපාකයෙන් පුයාවෙන් සහ ලෙයින් වැකුණු සිරුරු ඇතිව දරුමස් කමි.

පඤ්චපුත්‍රාදක ප්‍රභවස්තු යි.

1. 7

(සහතෙරහු මෙසේ විචාරති:)

35. නග්න වෙහි පිළිකුල් කටයුතු රූපයෙන් යුක්ත වෙහි. කිගේ දුගඳ සිරුරින් කුණුගඳ හමයි. මැස්සන්ගෙන් ගැවසුණු සිරුරු ඇත්තව. මෙහි සිටින තෝ කවර?

36. අභං හදනො පෙනිමි දුග්ගතා යමලොකිකා,
පාපකම්මං කරිත්වාන පෙනලොකමිතො ගතා.
37. කාලෙන සත්ත පුත්තානි සායං සත්ත පුත්තාපරෙ,
විජායිත්වාන බාදමි තෙපි නා භොතති මෙ අලං.
38. පරිබ්භානි ධුමායනි බුද්ධ හදයං මම,
නිබ්බුතීං නාබ්ගච්ඡාමි අභිද්ධෙධිව අනපෙ'ති.
39. කිත්තු කායෙන වාචාය මනසා දුක්ඛං කතං,
කිසසු කම්මවිපාකෙන පුත්තමංසානි බාදමි?ති.
40. අහු මඟ්ඟං දුට්ඨෙ පුත්තා උභො සම්පන්නයොඛනා,
සාහං පුත්තබ්බපෙතා සාමිකං අනිමඤ්ඤිසං.
41. තතො මෙ සාමිකො කුද්දො සපතති අඤ්ඤාමානයි,
සා ච ගබ්භං අලභිත්ව තස්සා පාපං අවෙනයිං.
42. සාහං පද්ධංමනසා අකරිං ගබ්භපාතනං,
තස්සා තෙමාසිකො ගබ්භා පුත්ලොභිතකො පති.
43. තදස්සා මාතා කුපිතා මඟ්ඟං ඤාතී සමානයි,
සපර්ඤ්ඤා මං කාරෙයි පරිභාසාපයි ච මං.
44. සාහං සොරඤ්ඤා සපරං මුසාවාදං අභාසිසං,
පුත්තමංසානි බාදමි සථෙ තං පකතං මයා.
45. තස්ස කම්මස්ස විපාකෙන මුසාවාදස්ස ධුමයං,
පුත්තමංසානි බාදමි පුබ්බලොභිතමකමිතා'ති.

සත්තපුත්තබාදකපෙනවඤ්ච සත්තමං.

1. 8

46. කිත්තු උම්මනරුපොච ලායිත්වා හරිතං කිණං,
බාද බාදති ලපයි ගතසත්තං ජරණවං.
47. න හි අනෙතන පාතෙන මනො ගොණො සමුට්ඨහෙ,
තිංසි බාලො ච දුමෙමධො යථා තඤ්ඤා ච දුමමි ති.

(ප්‍රේමිය පිළිතුරු දෙයි.)

36. වහන්ස, දුක්ඛ පත් මම යමලොව උපන් ප්‍රේමියක්මු. පරිකම් කොට මෙලොවින් ප්‍රත්‍යලොකයට ගියමු.

37. උදයෙහි පුතුන් සන්දෙනතුන් ද නැවත සවස අනෙක් සන්දෙනතුන් ද වද කම්. ඔවුහු ද මට නො සැහෙත්.

38. මා හද සයිත් දූවෙයි, දුමයි. අවිවෙහි ගින්නෙන් දූවෙන්තක මෙන් නිවීමක් නො ලබමි.

39. (තෙරහු:) කය - වචනය - සිත යන තිදෙරින් තී කළ දුෂ්ට කම්ය කුමක් ද? කිනම් කම්යක විපාකයෙන් පුත්‍රමාංශ කන්නවු ද?

40. (ප්‍රේමිය:) පෙර මට පුත්‍රයෝ දෙදෙනෙක් වූහ. දෙදෙන ම පිරිපුන් යොවුන් වයස් ඇති වූහ. පුත්‍රබලයෙන් යුත් මම සැමියා අභිභවා (යටත් කොට) සිතුවමු.

41. එහෙයින් සැමියා මට කිපී අත් සපත්තියක (දෙවන ඩීරිදක) ගෙනාවේ ය. ඕ ද දරුගැබක් ලැබුවා. මම ඇයට පාපකර්මයක් (කිරීමට) සිතුවමු.

42. ඒ මම දුෂ්ට සිතින් ඇගේ ගැබ හෙරවු. ඇගේ තෙමස් වූ ගැබ කුණුලෙයක් ව වැටිණි.

43. එකල ඇගේ මව මට කිපියා නැයන් රැස්කරවූ ය. මා ලවා දිවරීම ද කරවූ ය. මා බියෙන් තැති ගැන්වූ ය.

44. ඒ මම “මා එය කළා නම් මම පුත්‍රමාංශ කනු වෙමවා”යි මෙසේ දරුණු සපර් කොට මුසවා කීමු.

45. ඒ පාපකම්යාගේ ද මුසාවාදයේ ද විපාකයෙන් පුයාවෙන් සහ ලෙයින් තැවරුණු සිරුරු ඇත්තී මෙසේ දරුමස් කම්.

සත්ථුපුත්තාදක ප්‍රත්තවස්ස යි.

1. 8

(මළ ගොනා වෙනුවෙන් හඬන පුතුව පියා මෙසේ කියයි.)

46. කීම උමතු ගති ඇත්තකු මෙන් නිල් තණ කසා ගෙනවුත් පණ ගිය මහලු ගොනකුට “කව් කව්”යි කියන්නෙහි ද?

47. මළ ගොනා ආහාරපානයෙන් නො ම නැගිටිනේ ය. යම්සේ අත් මෝඩයෙක් ප්‍රලාප කියයි ද එසේම තෝ ද නුවණ නැති මෝඩයෙක් වෙහි.

48. ඉමෙ පාද ඉදං සිසං අයං කායො සවාලුඨි.
නෙතතා තථෙව නිට්ඨන්ති අයං ගොණො සමුට්ඨගෙ.
49. නායාකස්ස භත්තපාද කායො සිසංකො දිසස්සති,
රුදං මත්තිකථුපස්මිං න භු ඤාණෙව දුමෙති'ති.
50. ආදිත්තං වත මං සත්තං සහස්සිත්තංව පාවකං,
වාරිනා විය ඔසිංකො සබ්බං නිබ්බාපයෙ දරං.
51. අබ්බුළුහං වත මෙ සලලං සොකං හදයනිසසිත්තං,
යො මෙ සොකපරෙතස්ස පිතුසොකං අපානුදි.
52. ස්වාභං අබ්බුළුසලලාසමී සීතිභූතොසමී නිබ්බුතො,
න සොවාමී න රොදමී තව සුඤ්ඤාන මාණව.
53. එවං කරොන්ති සප්පකුසලං යෙ භොනති අනුකම්පකා,
චිත්තිවත්තයන්ති සොකමො සුභාතො පිතරං යථා'ති.

ගෞණපෙනවිණි අධ්‍යමං.

1.9

54. ගුරුඤ්ඤා මුක්තං රුහිරඤ්ඤා පුබ්බං
පරිභුක්ඤ්ඤා කිසසා අයං වීජාකො,
අයනනු කිං කම්මමකාසි නාරි
යා සබ්බද ලොභිතපුබ්බහක්කා.
55. නවානි වජ්ජානි පුහානි වෙව
මුදුනි පුද්ධානි ව ලොමසානි,
දිනානි මිසසා කිතකා හවනනි
අයනනු කිං කම්මමකාසි නාරි'කි.
56. හරියා මමෙසා අහු හදනො
අදසිතා මච්ඡරිණි කදරියා,
සා මං දදනං සමභුක්ඛමිණානං
අකොසාසනී පරිහාසනී ව.
57. ගුරුඤ්ඤා මුක්තං රුහිරඤ්ඤා පුබ්බං
පරිභුක්ඤ්ඤා නං අසුචිං සබ්බකාලං,
එතඤ්ඤා තෙ පරලොකසමිං හොතු
වජ්ජා ව තෙ කිතකසමා හවනතු
එතාදිසං දුච්චරිතං වරිකා
ඉධාගතා චිරරතනාය ධාදති'කි.

මහජනසකාරජනවිද්‍යා නවමං.

* මෙම පොතේහි පටුන, පිටු අංක 17,271 හි ඇතුළත් කර ඇත.

(පුතා මෙසේ කියයි:)

48. මේ පාදයෝ යැ, මේ හිස යැ, මේ වලග සහිත කය යැ, මේ නෙත්‍රයෝ යැ. (මේ සියලු ආගයෝ) පෙර මෙන් එසේ ම පවතින්. (එහෙයින්) මේ ගෞතා නැගිටින්නේ ය.

49. මුත්තණුවන්ගේ අත්පා ද කය ද හිස ද නොපෙනේ. (උන්ගේ ඇට බහා) මැටියෙන් කළ සැයට හඹන තෙපි ම මෝඩ නොවන්නහු ද?

(එවිට පියා මෙසේ කියයි)

50. ගිතෙල් ඉසින ලද ගින්නක් මෙන් සෝගින්නෙන් ඇවිලෙන්නා වූ ම මාගේ සියලු චිත්තදහය දිය ඉසින්නකු මෙන් නිවන්නේ ය.

51. යම් කුමරෙක් සොවින් පෙළුණු මාගේ පිතෘශෝකය පහ කෙළේ ද, ඔහු විසින් මා හද ඇසුරු කළ සෝ හුල ඒකාන්තයෙන් උදුරන ලද.

52. ඒ මම උදුරා දමූ සෝක නැමැති හුල් ඇත්තෙමි වෙමි. සිහිල් වූයෙමි වෙමි. නිවූණෙමි වෙමි. තරුණය, තොපගේ වචන අසා මම ශොක නො කරමි, නො හඹමි.

53. යම්සේ සුජාතකුමාරා පියා සොවින් මුදුලුයේ ද එසේ ම නැණවත් අනුකම්පාකාරී යම් කෙනෙක් වෙත් නම් ඔවුහු ද මෙසේ කරත්, සොවින් මුදත්.

ශෝණප්‍රකටස්ස යි.

1. 9

(ප්‍රේතිය දුටු මහණ දෙවියාගෙන් මෙසේ පුළුවයි)

54. මේ ස්ත්‍රිය අශුවි සහ මුත්‍ර ද ලේ සහ සැරව ද අනුභව කරයි. මේ කිනම් කම්පයක විපාකයක් ද යම් ප්‍රේතියක් හැම කල්හි ලේ හා සැරව අනුභව කරන්නී ද මේ ස්ත්‍රිය පෙර කිනම් කම්පයක් කළා ද?

55. මැයට දුන් යහපත් වූ ද මොළොක් වූ ද පිරිසිදු වූ ද සුවපහස් ඇත්තා වූ ද අභිනව වස්ත්‍ර ලොභවස්ත්‍ර සමාන ය, මේ ස්ත්‍රිය පෙර කවර කම්පයක් කළා ද?

(දෙවියා පිළිතුරු දෙයි)

56. වහන්ස, මෝ මාගේ බිරිද වූ ය, ඕ නො දෙනසුලු ය, මසුරු ය. තද මසුරු වූ ය. මහණ බමුණනට දන්දෙන මට ඕ මෙසේ අත්‍රොශ කළා ය, පරිභව ද කළා ය.

57. මේ දනය තොපට පරලොව දී අශුවි ද, මුත්‍ර ද, රුධිර ද, සුයා ද වේවා, මේ වස්ත්‍ර තොපට ලොභවස්ත්‍ර වේවා, තෙපි සැමද ම අශුවි අනුභව කරව, මෙබඳු වූ වාග්‍යස්ථිරිත කොට මේ ප්‍රේතලොකයට පැමිණ අශුවි ආදිය කයි.

මහාපෙසකාර ප්‍රකටස්ස යි.

1. 10

58. කා නු අනොථිමානසීං තිට්ඨන්ති නුපනිකම්මි,
උපනිකම්මස්ස හදෙදු ත්වං පසසාම තං මහිද්ධික'න්ති.
59. අට්ඨියාමි හරායාමි නග්ගා නිකම්මිතුං ඛහි,
කෙසෙහමහි පටිච්ඡන්තා පුද්දං මෙ අපකං කත'න්ති.
60. හත්ථුත්තරියං දදමි තෙ ඉමං දුස්සං නිවාසය
ඉමං දුස්සං නිවාසෙත්වා ඛහි නිකම්ම සොහනො:
උපනිකම්මස්ස හදෙදු ත්වං පසසාම තං ඛහිද්ධිත'න්ති.
61. හප්පෙන හප්පෙ තෙ දිත්තං න මග්ගං උපකප්පති,
එසෙත්ථිපාසකො සදෙධා සමිමා සමබ්බසාවතො.
62. එතං අවජාදයිත්වාන මම දක්ඛිණමාදිය,
අපාහං සුඛිතා භෙසසං සබ්බකාමසමිද්ධිනී'ති.
63. තං ච තෙ නහාපයිත්වාන විලිඛෙත්වාන¹ වාණිජා,
චිත්තෙහවජාදයිත්වාන තස්සා දක්ඛිණමාදියං.
64. සමනනත්තරා නුඤ්ඤෙට්ඨි විපාකො උදපජ්ජට,
භොජනවජාදනපානියං දක්ඛිණාය ඉදං ඵලං.
65. තතො සුඤ්ඤා සුච්චසනා කාසිකුත්තමධාරිණි,
හසන්ති විමානා නිකම්මි දක්ඛිණාය ඉදං ඵලන්ති'.
66. සුචිත්තරූපං රූපිරං විමානං තෙ පහාසති,
දෙවතෙ පුළුඤ්ඤාචිකම්ම කිසස කම්මසසිදං ඵල'න්ති.
67. භික්ඛුනො වරමානස්ස දෙණ්හිමමජ්ජනං අහං,
අදසිං උජ්ඣුත්තස්ස විපසග්ගොන වෙතසා
68. තස්ස කම්මස්ස කුසලස්ස විපාකං දීසමනත්තරං,
අනුභොමි විමානසමිං තඤ්ඤාද්ගා පටිත්තකං.
69. උඤ්ඤං චතුහි මාසෙහි කාලකිරියා හවිස්සති,
එකන්තං කට්ඨකං භොගං නිරයං පපතිස්සහං.

1. විලිඛෙත්වාන - මෙය.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 17,271 හි ඇතුළත් කර ඇත.

1. 10

(ප්‍රධාන වෙළෙඳා ප්‍රතිශතයෙන් මෙසේ විවාරයි.)

58. විමන තුළ සිටින්නී කවර ස්ත්‍රියක් ද, කවර ස්ත්‍රියක් විමනින් නො නික්මෙයි ද, සොඳුර තෝ එළියට එව, මහත් සෘද්ධි ඇති තී දැකියැවියමහ.

(ප්‍රතිශතය:)

59. තත්ත ව පිටතට එන්ට දුක් වෙමි. ලජ්ජිත වෙමි. භීසකෙස් වලින් වැසුණු සිරුරු ඇති වෙමි. මා විසින් සුළු පිනක් කරන ලද.

(වෙළෙඳා)

60. මනා යැ, එසේ නම් තිට මගේ උතුරු සඵව දෙමි. මේ සඵව හැඳ ගනුව, සොඳුර මේ සඵව හැඳගෙන පිටතට එව, සොඳුර, පිටත සිටි තී දැකිනු කැමැති වෙමි. එහෙයින් තෝ පිටතට නික්මෙව.

61. (ඔබ) අතින් (මා) අතට දුන් දෙය මට පරිභෝගයට නුසුදුසු ය. සමමා සම්බුද්ධශ්‍රාවක වූ මේ සැදුහැවත් උපාසක තෙමේ මෙහි ඇත.

62. (මට දෙන වස්ත්‍රයෙන්) මේ උපාසකයා හඳවා (එයින් ලද) පින මට දෙව. එකල මම හැම සැපතීන් සමෘද්ධ ව සුවපත් වෙමි.

63. ඒ වෙළෙඳෝ ඒ උවසුවා නහවා සුවඳ ගල්වා වස්ත්‍ර යුගලයෙකින් හඳවා ඒ ප්‍රේතියට එහි පින් (දක්ෂිණාව) දුන්න.

64. ඇයට පින් දෙනු අනතුරු ව ම එහි විපාකය උපත. දිව්‍යමය ආභාරපාන වස්ත්‍ර ද උපත මේ දනවල වෙයි.

65. ඉක්බිති පිරිසිදු සිරුරු ඇති, හැඳගත් පවිත්‍ර වස්ත්‍ර ඇති, කසියළු වලටත් වඩා උතුම් වස්ත්‍ර දරමින් (ඔ) සිනාසෙමින් විමනින් නික්මුණු. මේ දනවල යි.

(ඇය දුටු වෙළෙඳෝ මෙසේ පුළුවන්හ).

66. තොපගේ විමානය සිතුවම් කළ රූ ඇතියේ සිත්කළු වූයේ බබළයි. දේවිය, අප විසින් විවාරන ලද තෙපි කියව, මේ කවර කම්යක විපාකයෙක් ද?

67. (ඔ මෙසේ කියයි) පිටු පිණිස හැසිරෙන සෘජුගුණයුත් මහණක්හට මම පහන් සිතීන් තෙල් මුසු මුරුවටක් දුනිමි.

68. මේ විමනෙහි දී ඒ කුශල කම්යෙහි විපාකය දිගු කලක් මුළුල්ලෙහි විඳිමි. ඒ පිනෙහි විපාකය ද දැන් අල්පාවශිෂ්ට ව ඇත.

69. සිටුවයෙකින් මතුයෙහි මාගේ කාලක්‍රියා වෙයි. අනතුරුව මම එකාන්ත කටුක වූ දරුණු වූ අවිච්ඡිකානිරයෙහි වැටෙන්නෙමි.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 17,271 හි ඇතුළත් කර ඇත.

70. චතුක්කණ්ණං චතුඤ්ඤාං චිහණං භාගසො මීතං,
අයොපාකාරපරියනතං අයසා පටිකුප්පිතං.
71. තස්ස අයොමයා භූමි ජලිතා තෙජසා යුතා,
සමනතා යොජනසතං ඵරිඤ්ඤා තිට්ඨති සබ්බද.
72. තත්ථාහං දීඝමඤ්ඤානං දුක්ඛං වෙදිසසං වෙදනං,
ඵලඤ්ඤා පාපකමමස්ස තස්මා සොවාමහං භුස්නති.

බලලාචියපෙතවඤ්ඤා දසමං.

1. 11

73. පුරතොව සෙනෙන පලෙති හත්ථිනා
මජ්ඣෙක පන අසසතරීරථෙන,
පච්ඡා ව කඤ්ඤා සිච්ඡාය නියාති
ඔහාසයනති දස සබ්බසෝ දිසා.
74. තුමෙක පන මුග්ගරහස්ථානිතො
රුද්ධමුඛා භික්ඛපභික්ඛගතො,
මනුස්සභූතා කිමකස්ථ පාපං
යෙනාඤ්ඤාමඤ්ඤාස පිටාරි ලොභිත'නති.
75. පුරතොව යො ගව්ඡති කුඤ්ඤරෙන
සෙනෙන නාගෙන චතුක්කමෙන,
අමොක පුතො අහු ජෙට්ඨකො සෝ
දනාති දඤ්ඤා සුඛි පමොදති.
76. යො සො මජ්ඣෙක අසසතරී රථෙන
චතුක්කි යුතෙන සුචරිතෙන,
අමොක පුතො අහු මජ්ඣෙකො සො
අවෙජ්ඣරී දනපති වීරොවති.
77. යා සා ව පච්ඡා සිච්ඡාය නියාති
නාරි සපඤ්ඤා මිගමඤ්ඤාලොචනා,
අමොක ධිතා අහු සා කතිට්ඨා
භාගධිභාගෙන සුඛි පමොදති.
78. එතෙ ව දනාති අදංසු පුබ්බ
පසන්නචිත්තා සමණචුඤ්ඤානං,
මයමපන මච්ඡරිතො අහුමො
පරිභාසකා සමණචුඤ්ඤානං.
එතෙ පදස්වා පරිවාරයනති
මයඤ්ඤා සුසසාම නලොව ඛිතො'ති.

1. සබ්බසො - මජ්ඣං.

2. අහුජෙට්ඨකො - මජ්ඣං.

70. එහි කොන් සතරකි. දෙර සතරෙකි. ඒ කොටස් වශයෙන් මොනොවට බෙදන ලද ය. පමණ කරන ලද ය. අයොමය පවුරෙකින් වට කරන ලද ය. යයිසෙනකින් වසන ලදී.

71. ඒ අවිචිතියෙහි ජවලිත වූ තෙස්සින් යුක්ත වූ අයොමයභූමිය හැම කල්හි භාත්පස සියක් යොදුන් පැතිරැ සිටියි.

72. මම ඒ මහානිරයෙහි දිගුකලක් දුක්ඛෙදනා විඳිමි. පච්ඡාසනා ඵල ද විඳිමි. එහෙයින් මම බෙහෙවින් ශොක කරමි යි.

බල්ලාවිය ප්‍රත්‍යවස්තු යි.

1. 11

(තෙරණුවෝ ප්‍රත්‍යයන් ගෙන් මෙසේ පිළිවිසිනි.)

73. පෙරටුව සුදු ඇත්වාහනයෙන් එක් දෙවපුතෙක් යයි. යළි මධ්‍යයෙහි වෙළඹුන් යෙදු රියෙන් අන් දෙවියෙක් යයි. පසුපස දිව්‍ය කන්‍යාවක් භාත්පස දසදිගුන් බබළුවමින් සිටිකාවකින් ගෙන යනු ලබයි.

74. තෙසි වනාහි මුගුරුගත් අන් ඇති ව, හඬන මුහුණ ඇති ව, බිඳුණු වෙසෙයින් බිඳුණු සිරුරු ඇති ව යන්නවු ය. යම් පච්ඡාසනෙකින් උතුන් ගේ ලේ බොන්නවු නම් (තෙසි) මිනිස් වුවාහු කවර පච්ඡාසනෙකින් කළහු ද?

(ප්‍රත්‍යයෝ පිළිතුරු දෙති.)

75. යමෙක් ඉදිරියෙහි ම සිටුවා ඇති සුදු ඇත්වාහනයෙකින් යේ ද, හේ අපගේ දෙටු පුතා විය. දන් දී සුවපත් වැ සතුටු වෙයි.

76. යම් දෙවියෙක් මධ්‍යයෙහි සොදුරු ගමන් ඇති වෙළඹුන් සිවුදෙනකුන් යෙදු අස්ථියෙකින් ගමන් කෙරේ ද, හේ අපගේ මැදුම් පුතා විය. නොමසුරු දනපතියෙක් වූ හේ දන් බබළයි.

77. මුවැත්තියක මෙන් මදලස බැලුම් ඇති පැතවත් වූ යම් දෙවභ්‍යක් හැමට ම පසු වැ සිටී ගෙයෙකින් ගෙනයනු ලබා ද, ඊ අපගේ කනිටු දියැණි වූ. තමා ලද කොටසින් අඩක් දී සුඛිත ව සතුටු වෙයි.

78. කුලුහු පෙර පහන්සින් ඇති වැ මහණ බමුණනට දන් දුන්හ. අපි වනාහි මහණබමුණනට පිරිහෙළා කරාකරන මසුරෝ වූමහ. කුලුහු දන් දී දිවසිරිත් ඉඳුරන් පිණවත්. අපි වැලිත් ආතපයෙහි ලු බවගසක් මෙන් (සයින්) වියළෙමහ.

79. කිං තුමකාකං භොජනං කිං සයනං
කථංසු¹ යාපෙථ සුපාපධම්මිනො,
පඤ්ඤාභොගෙසු අනපකෙසු
සුඛං විරාධාය² දුඛස්ස පතතා'ති.
80. අඤ්ඤාමඤ්ඤං වධිත්වාන පිචාම පුබ්බලොභිතං
බහුං පීත්වා න ධාතා භොම නච්ඡාදිමෙසෙ මයං.
81. ඉච්චෙව මච්චා පරිදෙවයනති
අදයකා පෙච්ච යමස්ස යාධිනො,
යෙ තෙ විදිත්වා³ අධිගමො භොගෙ
න භුඤ්ජෙරෙ නාපි කරොනති පුඤ්ඤං.
82. තෙ බුප්පිපාසුපගතා පරස්ස
පෙතා වීරං කුමාරෙ ධය්‍යමානා,
කමමාති කත්වාන දුබ්බද්‍රයාති
අනුභොගාති දුක්ඛං කට්ඨකපථලාති.
83. ඉත්තරං හි ධනං ධඤ්ඤං ඉත්තරං ඉධ පීථිතං,
ඉත්තරං ඉත්තරතො ඤාත්වා දීපං කඨිරාථ පඤ්ඤිතො.
84. යෙ තෙ එවං පජානන්ති නරා ධම්මස්ස කොච්ඡ
තෙ දුතො නපමජ්ජන්ති සුත්වා අරහතං වචො'ති.

නාගපෙතවිද්‍යු එකාදසමං.

1. 12

85. උරගොව තචං පීණණං හිත්වා ගච්ඡති සංතනුං,
එවං සරිරෙ නිබ්බාගෙ පෙතෙ කාලකතෙ සති.
86. ධය්‍යමානො න ජානාති ඤාතීතං පරිදෙවිතං,
තස්මා එතං න රොදමි⁴ ගතො සො තස්ස යා ගතී'ති.
87. අනඛිතො⁵ තතො ආග නානුඤ්ඤාතො ඉතො ගතො,
ඥාගතො තථාගතො කා තස්ස පරිදෙවිතො.

1. කථංසු - මඡසං.

2. විරාධාය - සායං.

3. විදිව - මඡසං.

4. එවං න සොවාමි - මඡසං.

5. අනඛිතො - මඡසං.

79. නොපගේ ආහාරය කුමක් ද? නොපගේ ශයනය කෙබඳු ද? අතියය පාපධම් ඇති තෙපි කෙසේ යැපෙහු ද? අනල්ප වූ මහත් හෝග ඇති කල්හි සැප වරදවා ගෙන අද දුකට පැමිණියහු ය.

(ප්‍රේතයෝ පිළිතුරු දෙති:)

80. අපි ඔවුනොවුනට භිංසා කොටගෙන ලෙහෙ සැරව පානය කරමිහ. බොහෝ පානය කොටත් තෘප්ත නො වමිහ. නොරුස්තමෝ වමිහ.

81. මෙපරිද්දෙන් ම නොදෙනසුලු මනුෂ්‍යයෝ පරලොව ප්‍රේතලොකයෙහි සිටින්නාහ, වැලපෙත්. යම් මනුෂ්‍ය කෙනෙක් "හෝගයෙන් මතු සැපත් සැලසෙති"යි දැන හෝගයන් ලැබ අප මෙන් ම නොවළඳා සිටිත්, නො ද පින් කෙරෙත්.

82. ඒ ප්‍රේතයෝ දුක් එළවන කවුකඵල ඇති පච්ඡාසි කොට පරලොවහි සාපිපාසායෙන් මධ්‍යා ලද්දහු (දුකින්) දූවෙමින් බොහෝ කලක් තැවෙත්. දුක් අනුභව කෙරෙත්.

83. ධන, ධාන්‍ය ක්ෂණික ය. මෙලොව ජීවිතය ද ක්ෂණික ය. වැඩිකල් නොපවතින දේ ක්ෂණික යි නුවණින් දැනත් නුවණැත්තෝ තමහට ප්‍රතිෂ්ඨාව කරන්නෝ ය.

84. ධර්මයෙහි දක්ෂ වූ යම් මනුෂ්‍ය කෙනෙක් මේ මෙසේ දනිත් ද, ඔහු රහතුන්ගේ වචන අසා දන් දීමෙහි නො පමා වෙත්.

නාග ප්‍රකවස්සව යි.

1. 12

(බමුණා මළපුතු වෙනුවෙන් ශෝක නො කිරීමේ හේතු දක්වයි:)

85. යම්සේ සර්පයා දිරු සැව සියසිරුරින් හැර පියා යේ ද, එසේ ම ශරීරය නිෂ්ප්‍රයෝජන ව ආයුෂාදිය පහ වූ කල්ලිය කළ කල්හි සත්ත්වයා සිය සිරුර හැරපියා යෙයි.

86. දවනු ලබන සිරුර නැයන්ගේ හැඩිම නො දනී. එහෙයින් මළ පුතු නිමිති කොට නො හඬමි. ඔහුගේ යම් ගමනෙක් වී ද, හේ ඒ ගමන ගියේ ය.

(බැමිණි ද මළපුතු වෙනුවෙන් නො හඬන කරුණ කියයි:)

87. හේ නො කැඳවන ලද්දේ පරලොවින් මෙහි ආයේ යැ. නො අනුදන්නා ලද්දේ මෙලොවින් ගියේ ය. යම්සේ ආයේ ද එසේ ගියේ ය. එහි ලා කවර හැඩිමෙක් ද?

88. ඩඤ්ඤාමානො න ජානාති ඤාතීනං පරිදෙවිතං,
තස්මා එතං න රොදුමී ගතො සො තස්ස යා ගතී'ති.
89. සචෙ රොදෙ කියා අස්සං තත්ථ මෙ කිං ඵලං සියා,
ඤාතිමිත්තසුභජානං භියොයා නො අරතී සියා.
90. ඩඤ්ඤාමානො න ජානාති ඤාතීනං පරිදෙවිතං,
තස්මා එතං න රොදුමී ගතො සො තස්ස යා ගතී'ති.
91. යථාපි දුරකො වතුං ගව්ඡනමනුරොදුති,
එවං සම්පදමෙවෙනං යො පෙතමනුසොවති.
92. ඩඤ්ඤාමානො න ජානාති ඤාතීනං පරිදෙවිතං,
තස්මා එතං න රොදුමී ගතො සො තස්ස යා ගතී'ති.
93. යථාපි බ්‍රහ්ම උදකුමෙහා භිනෙහා අපච්ඡන්ධියො,
එවං සම්පදමෙවෙනං යො පෙතමනුසොවති.
94. ඩඤ්ඤාමානො න ජානාති ඤාතීනං පරිදෙවිතං,
තස්මා එතං න රොදුමී ගතො සො තස්ස යා ගතී'ති.

උරගපෙතවස්ත්‍ර ආදායමං.

උරගවග්ගො පටමො නිට්ඨිතො.

තස්සද්දනං:

බෙහෙකඤ්ඤා සුතරං පුත්ති පිට්ඨකඤ්ඤාපි තිරොකුඩ්ධං,
පඤ්ඤාපි සත්තපුත්තකඤ්ඤා ගොණකඤ්ඤා පෙසකාරකං,
තථා බලප්‍රාටීයං නාගං උරගකඤ්ඤා ආදායාති.

88. දූවෙන මළසිරුර නැයන්ගේ විලාපය නො දනී. එහෙයින් තෙල පුතු ගැන නො හඬවී. ඔහුට කම්පානුරූප යම් ගතියක් වී ද, හේ ඒ ගමන ගියේ ය.

(මළහුගේ නැගෙනියෝ ද මෙසේ කියති:)

89. ඉදින් මම හඬනෙමි නම් කෘශ වෙමි. ඒ හැඩ්මෙහි මට කවර එළයක් වේ ද, අපගේ ඥාති මිත්‍රසුභාදයනට බෙහෙවින් නො ඇල්ම වන්නේ ය.

90. දූවෙන සිරුර නැයන්ගේ හැඩ්ම නො දනී. එහෙයින් මම මොහු ගැන නො හඬවී. ඔහුගේ කම්ප පරිදි යම් ගතියක් වී නම් හේ ඒ ගමන ගියේ ය.

(ඔහුගේ බිරිඳ ද මෙසේ කියයි:)

91. යම්සේ බාල දරුවෙක් අහස්හි ගමන් කරන සඳට අඩා ද යමෙක් මළහු සඳහා ශෝක කෙරේ නම් ඒ කරුණ මෙබඳු ම ය.

92. දූවෙන්නේ නැයන්ගේ හැඩ්ම නො දනී. එහෙයින් මම මොහුට නො හඬවී. ඔහුට කම් වූ පරිදි යම් ගතියක් වී නම් හේ ඒ ගමන ගියේ ය.

(දසිය ද මෙසේ කියයි:)

93. පින්වත් බමුණ, යම්සේ බිඳුණු දිය කළය නැවත සන්ධි කළ නො හැකි වේ ද, යමෙක් මළහු සඳහා ශෝක කෙරේ නම් ඒ කරුණත් මෙබඳු ම යැ.

94. දූවෙන්නේ නැයන්ගේ විලාපය නො දනී. එහෙයින් මම මොහුට නො හඬවී. ඔහුට කම් වූ පරිදි යම් ගතියක් වී නම් හේ ඒ ගමන ගියේ ය.

උරග ප්‍රේතවස්තු යි.

උරගවර්ගය නිමි.

එහි උද්දනය:

බෙන්තුපම ප්‍රේතවස්තු යැ, සුකරමුඛ ප්‍රේතවස්තු යැ, සුතිමුඛ ප්‍රේතවස්තු යැ, පිට්ඨකලික ප්‍රේතවස්තු යැ, තිරොකුඬ්ඛ ප්‍රේතවස්තු යැ, පඤ්චපුත්තබාදක ප්‍රේතවස්තු යැ, සත්තපුත්තබාදක ප්‍රේතවස්තු යැ, ගොණ ප්‍රේතවස්තු යැ, මහාපෙසකාර ප්‍රේතවස්තු යැ, බල්ලාවිය ප්‍රේතවස්තු යැ, තාග ප්‍රේතවස්තු යැ, උරග ප්‍රේතවස්තු යැ යි උරගවර්ගයෙහි ප්‍රේතවස්තු දෙළසෙකි.

2. උබබර්වගො

2. 1

95. නගනා දුබ්බණ්ණරූපාසි කිසා ධමනිසඤ්ඤා,
උප්පාසුලිකෙ කිසිකෙ කා නුඤ්ඤා ඉධ තිට්ඨාසි'ති.
96. අභං භද්දෙන පෙතීමි දුග්ගතා යමලොකිකා,
පාපකමමං කරිඤ්ඤා පෙතලොකමිතො ගතා'ති.
97. කිත්තු කායෙන වාචාය මනසා දුක්ඛං කතං,
කිසස කමමිපාකෙන පෙතලොකමිතො ගතා'ති.
98. අනුකමපකා මග්ගං නාභෙසුං භතෙන
පිතා ව මාතා අර්වාපි ඤාතකා,
යෙ මං නියොජෙය්‍යං දද්ධි දනං
පසන්නවිත්තා සමණ්‍යාභිමානං.
99. ඉතො අභං වසස සතානි පඤ්ඤා
යං ඵවරූපා විචරාමි නග්ගා,
බුද්ධා තණ්හාය ව ධජ්ජමානා
පාපසස කමමසස ඵලං මමෙදං.
100. වජ්ජමි තං අය්‍ය පසන්නවිත්තා
අනුකමප මං ධිරා මහානුභාව,
දඤ්ඤා ව මෙ ආදිසස යං භි කිඤ්ඤා
මොචෙහි මං දුග්ගතියා භද්දෙනාති.
101. සාධුති සො පටිසසුඤ්ඤා සාරිපුත්තොනුකමපකො,
භිත්තිතං ආලොපං දඤ්ඤා පාණිමත්තඤ්ඤා චෙලකං;
ථාලකස්ස ව පානියං තස්සා දකඤ්ඤාමාදිසි.
102. සමනනාරානුද්ධො විපාකො උදපජ්ජරං,¹
භොජනච්ඡාදනපානියං දකඤ්ඤාය ඉදං ඵලං.
103. තතො සුඤ්ඤා සුච්චසනා කාසිකුත්තමධාරිණි,
විචිත්තවජ්ජාභරණා සාරිපුත්තමුපසධකමි'ති.
104. අභිකුත්තෙන වග්ගෙන යා ඤා තිට්ඨාසි දෙවනෙ,
භගායෙනාති දිසා සබ්බා ඔසධි විය තාරකා.

1. ධර්ම - මජ්ඣ.

2. උපපජ්ජර - සිද්ධි ii.

2. උඛ්ඛරි වර්ගය

2. 1

(සැරියුත් තෙරහු සංසාර මෝචක ප්‍රේතිකයෙන් මෙසේ පුළුස්සිනි:)

95. තෝ නග්න වෙති, දුර්වර්ණ වූ, කෘශ වූ, ඉල්පුණු නහරින් යුත් සිරුරු ඇත්තෙහි යැ. ඉල්පුණු ඉළ ඇවිත් සහ සිහින් සිරුරින් යුතුව මෙහි සිටින තෝ කවරක් වෙති?

(ප්‍රේතිකය මෙසේ කියයි:)

96. ස්වාමීනි මම දුකට පත්, යමලොව උපන් ප්‍රේතිකයක්මු. පව්කම් කොට මෙලොවින් ප්‍රෙතලොකයට ගියා වෙමි.

(තෙරහු විචාරනි:)

97. කය, වචන, සිත යන තිදෙරින් තී විසින් කුමන පවක් කරන ලද ද? කිනම් කම්යක් විපාකයෙන් හෝ මෙලොවින් ප්‍රෙතලොකයට ගියා වෙති ද?

(ප්‍රේතිකය පිළිතුරු දෙයි:)

98. ස්වාමීනි යම් කෙනෙක් පහන්සිතින් යුතුව මහණබමුණකට “දන් දෙව”යි කියා මා මෙහෙයවත් නම් එබඳු වූ මට හිතැති පියෙක් හෝ මවක් හෝ අනෙක් තැ කෙනෙක් හෝ මට නො වූහ.

99. එසේ පින් නො කළ හෙයින් මෙබඳු වූ ප්‍රේතිකයක් වැ එතැන් පටන් නග්න වැ සාපිපාසායෙන් පෙළෙමින් අවුරුදු පන්සියයක් හැසිරෙමි. මාගේ පාපකම්යෙහි මේ විපාකය වෙයි.

100. ආයථයන් වහන්ස, මම පහන්සිත් ඇති වැ ඔබ වඳිමි. මහත් අනුභාව ඇති ධීරයන් වහන්ස, මට අනුකම්පා කරන සේක්වා. යම් කිසිවක් දන් දී එහි පින් මට දෙන සේක්වා, වහන්ස, මා මේ දුගතියෙන් මුද්‍රා සේක්වා.

101. කාරුණික වූ ඒ සැරියුත් තෙරහු ‘මැනවැ’යි කියා ඇයට පිළිවදන් දී බන්ධිමක් ද රියනක පමණ පිළිකඩක් ද, එක පැන්තලියක් ද මහණක්හට දන්දී ඇයට ප්‍රාප්තිදායක කළහ.

102. ඒ පින්දීමට අනතුරු ව ම ඒ දායෙහි විපාක උපන. එනම්: පිණ්ඩොපුත් ද මනහරපිළි ද නන්වැදැරුම් පානවර්ග ද ලැබිණි. මේ ප්‍රාප්තිදායෙහි විපාක යි.

103. ඉක්බිති ස්නානයෙන් පිරිසිදු සිරුරු ඇති හත් සුදුපිළි ඇති කසිසඵලට ද වඩා උතුම් වස්ත්‍ර ධරන විසිතුරු වස්ත්‍රාභරණ ඇති ඕ තොමෝ සැරියුත්තෙරුන් කරා එළැඹියා ය.

104. දෙවිදුව, යම්බඳු තෝ මනහර වූ ශරීරවර්ණයෙන් දවහත් කරුව මෙන් දසදිගින් බබුළුවමින් මෙහි සිටිති ද?

105. කෙන නෙ තාදියො වණ්ණො කෙන නෙ ඉධම්ඤ්ඤි,
උප්පජ්ඣති ව නෙ භොගා යෙ කෙවි මනසො පියා?.
106. පුට්ඨාමි තං දෙවි මහානුභාවෙ
මනුස්සභූතා කිමකාසි පුණ්ණං,
කෙනාසි එවං ජලිතානුභාවා
වණ්ණො ව නෙ සබ්බදියා පභාසති¹?ති
107. උප්පණ්ඩුකිං කිසං ඡාතං නාගං ආපතිතවජ්ඣිං²
මුනි කාරුණිකො ලොකෙ තං මමග්ගති දුක්ඛිතං.
108. භික්ඛුනං ආලොපං දක්වා පාණිමත්තඤ්ඤි වොලකං,
ථාලකස්ස ව පාතියං මම දක්ඛණමාදිසි.
109. ආලොපස්ස එලං පස්ස හත්තං වස්සසතං දස,
භුඤ්ජාමි කාමකාමීති අනෙකරසබ්බඤ්ජනං
110. පාණිමත්තස්ස වොලස්ස විපාකං පස්ස යාදිසං,
යාවතා නාඤ්ජාපස්ස විජිතයමි පට්ටජ්ජ.
111. තතො බහුතරා හතොත වජ්ජානවජාදනාති මෙ,
කොසෙය්‍යකම්බලියාති ඛොමකප්පාසිකාති ව,
112. විපුලා ව මහග්ගා ව නෙපාකාසෙව ලම්බරෙ,
සාහං තං පට්ටභාමි යං යං හි මනසො පියා.
113. ථාලකස්ස ව පාතියං විපාකං පස්ස යාදිසං,
ගමිතො වතුරස්සා ව පොකබරඤ්ඤා සුනිමිතා.
114. සාතොදකා³ සුප්පතිත්වා සිතා අප්පට්ඨගධියා,
පදුමුප්පලසඤ්ජනා වාරිකිඤ්ජකපුරිතා.
115. සාහං රමාමි කිළාමි මොදමි අකුතොහයා,
මුනිං කාරුණිකං ලොකෙ හතොත වජ්ජිමාගතා'ති.

සංසාරමොචකපෙතවිඳු පයමං.

1. සම්පතිතවජ්ඣි - මු.ෆ.

2. පෙතොදකා - පිටු.

105. කවර හේතුවකින් කීගේ ඵලිනි වර්ණයෙක් වී ද? කිනම් හේතුවකින් කීගේ මෙහි සුවරිත ඵල සමෘද්ධියක් වී ද? මනවධන යම්කිසි භෝග කෙනෙක් තිට උපදිත් නම් ඒ කුමන හේතුවකින් ද?

106. මහත් අනුභාව ඇති දෙවද්ව, ති විචාරම්. මීනිස් වූ (කල) තෝ කිනම් පිනක් කළවු ද? කවර පිනක හේතුවෙන් මෙසේ දිලියෙන අනුභාව ඇත්තී වෙහි ද? කීගේ සිරුරු පැහැය ද සියලු දිගුත් බඩුඵවයි.

(ශී මෙසේ පිළිතුරු දෙයි)

107. ලොවැ කුඵණුගුණයුත් සැරියුත්තෙරහු පඩුවන් වූ කෘශ වූ බඩසයිත් පෙඵණු, නග්න වූ, සුත්ඛුත්සිරුරුසිව් ඇති, දුගතියැ උපන් මා දුටහ.

108. පිඬක් පමණ අහර ද, රියනක් පමණ පිළි ද, තලියක් පමණ පැන් ද මහණුන්ට දන් දී (ඒ තෙරහු) එහි පින මට දුන්හ.

109. බත්පිඩුයෙහි විපාකය බලව, අනුන් විසින් පවා කැමති විය යුතු වූ කම්සැපතින් යුතු වැ දහසක් හවුරුදු මුළුල්ලෙහි නොයෙක් රසමසවුළෙන් යුත් බත් වළඳමි.

110. රියනක් පමණ පිළියෙහි යම්බදු විපාකයෙක් වී නම් එ ද බලනු මැන. නන්දරජුගේ විජිතයෙහි යම් පමණ පිළි වේ නම්,

111. වහන්ස, මට කොසෙයාවස්ත්‍ර හා කම්බිලි ද, කොමුපිළි හා කපුපිළි ද යන හඳනා පොරෝනා පිළි එයට වඩා බොහෝ අධික ය.

112. මහත් වූ ද මාහැඬි වූ ද ඒ පිළි අහසෙහි ම එල්ලෙයි. ඒ මම යම් යම් පිළි මගේ සිතට ප්‍රිය නම් එය ම හැඳ පෙරෙවැ ගනිමි.

113. පැන්තලියෙහි යම්බදු විපාකයෙක් වී නම් එ ද බලව. ගැඹුරු සතරැස් පොකුණු (එනිසා) මැවිණි.

114. එය පහන්දියෙන් හා වැල්ලෙන් ගැවසිගත්තේ ය. යහපත් නොවින් හා සිහිල්දියෙන් යුක්ත යැ. සුවඳැති රත්පියුමින් හා හෙළ පියුමින් ගැවසි පවතී. මල්රේණුයෙන් යුත් දියෙන් පිරුණේය.

115. ශී මම කිසිවකිනුත් බිය නැත්තී රමණය කරමි, ක්‍රීඩා කරමි, සතුටු වෙමි. ලොවැ කුඵණැති මුනිවරයකු වූ ඔබ වැදීමට මෙහි ආමි.

සංසාරමොචක ප්‍රත්‍යවස්තු යි.

2. 2.

116. නග්ගා දුබ්බණ්ණරූපාසි කිසා ධම්මසඤ්ඤා,
උප්පාසුප්පිකෙ කිසිකෙ කා නු කං ඉධ තිට්ඨසි'ති.
117. අභං තෙ සකියා මාතා පුබ්බෙ අඤ්ඤාසු ජාතිසු,
උප්පතතා පෙතතිවිසයං බුද්ධිපාසයමප්පිතා.
118. ඡඩ්ඛිතං බිපිතං බෙලං සිඤ්ඤාණිකං සිලෙසුමං,
වසඤ්ඤා ධර්මානානං විජානානඤ්ඤා ලොභිතං.
119. වණිතානඤ්ඤා යං සානසීසවණිකාන ලොභිතං
බුද්ධපරෙතා භුඤ්ජාමි ඉත්ථිපුරිසනිසිතං.
120. පුබ්බලොභිතභක්කාසු¹ පසුතං මාත්‍රසාන ව,
අලොනා අනගාරා ව නිලමඤ්ඤා පරායනා.
121. දෙති පුත්තක මෙ දුතං දන්තාන උග්ගිසාති² මෙ,
අපෙඨ නාම මුඛඤ්ඤාසං පුබ්බලොභිතභොජනා.
122. මාතුයා වචනං සුත්වා උපතිංසොක්කමපකො,
ආමන්තසී මොග්ගලොනං අනුරුඤ්ඤා කප්පිතං.
123. වතපෙසා කුට්ඨො කත්වා සඤ්ඤා මාතුග්ගිසෙ අද,
කුට්ඨො අත්තපානඤ්ඤා මාතු දකඛණ්ණමාදිසි.
124. සමනන්තරානුග්ගිට්ඨො විපාකො උදපජ්ජථ,
භොජනං පානීයං වත්ථං දකඛණ්ණය ඉදං ඵලං.
125. තතො සුද්ධා සුච්චසනා කාසිකුත්තමධාරිණි,
විචිත්තවත්තාහරණා කොලිතං උපසඤ්ඤාමි.
126. අභික්කන්තොන වණ්ණණ්ණා යා කං තිට්ඨසි දෙවතෙ,
ඔභාසෙතඤ්ඤා දියා සබ්බා ඔසධි විය තාරකා.
127. කෙන තෙ තාදියො වණ්ණණ්ණා කෙන තෙ ඉධමිජ්ඣති,
උප්පජ්ජතඤ්ඤා ව තෙ භොගා යෙ කෙවි මනසො පියා.

1. පුබ්බලොභිතං භක්කාසු - මජ්ඣ.

2. අනුරුඤ්ඤා - මජ්ඣ.

2. 2

(සැරිසුන් තෙරඟු ප්‍රේමියගෙන් මෙසේ විචාරනි:)

116. තෝ නග්න යැ. දුර්වර්ණ වූ, කෘශ වූ, ඉල්පුණු නහරින් යුත් සිරුරු ඇතියාව, ඉල්පුණු ඉළ ඇවිත් හා සිරුරින් යුතු ව මෙහි සිටින තෝ කවරක් වෙහි ද?

(ප්‍රේමිය පිළිතුරු දෙයි:)

117-119. මම මින් පෙර ජාතිවල (අනෙක් පස්වන ජාතියෙහි) ඔබගේ (ස්වකීය) වැදූ මව වීමි. ප්‍රේතලෝකයෙහි උපන් මම බඩසයින් පෙළුණා වෙමි. වමනයෙන් හා කිවිසීමෙන් හටගත් මල ද, කෙළ - සොටු හා සෙම ද, දවන මළසිරුරුවල වුරුණුතෙල හා වැදූස්ත්‍රීන්ගේ ලේ ද, වණ ඇත්තවුන්ගේ, නාසය ... හිස කැපුවන්ගේ යම් ලෙසක් වේ නම් එය ද ස්ත්‍රී ... පුරුෂ ශරීර ආශ්‍රිත දේ ද, සාගින්නෙන් මඩනා ලද මම අනුභව කරමි.

120. සිවුපාවුන්ගේ ද මිනිසුන්ගේ ද පුයා හා ලේ අනුභව කරන්නී පිහිටක් නැති ව වාසස්ථානයක් නැති ව සොහොන්යහන ම පිහිට කොට වෙසෙමි.

121. පුතණුවනි, මා සඳහා දනක් දුන මැනවි, දන් දී මට පින් දුන මැනවි. ලේ සැරව බිදීමෙන් මිදෙන්නෙමි නම් ඉතා යෙහෙක.

122. කාරුණික වූ උපතිස් තෙරඟු මවගේ වචන අසා මොග්ගල්ලාන අනුරුද්ධ ... කප්පිත යන තෙරවරුන් ඇමතුහ. (නිමන්ත්‍රණය කළහ)

123. සිවුකිළියක් කොට සිවුදිගින් වඩනා සහනට ඒ කිළි ද ආහාර පාන ද දුන්හ. මවට දක්ෂිණාව (පින්) දුන්හ.

124. පින්දීමට අනතුරු ව මැ එහි විපාකය උපත. දිව්‍යමය ආහාරපාන හා වස්ත්‍ර පහළ විය. මේ දක්ෂිණායෙහි ඵලය යි.

125. ඉක්බිති ඔ විසිතුරු සුදුපිළි ඇති වැ උතුම් කසියළු දරමින් විචිත්‍ර වස්ත්‍රාභරණ ඇත්තී කොලිත තෙරුන් වෙත එළැඹියා ය.

(මුගලන් තෙරඟු මෙසේ විචාරනි:)

126. දෙව්දූව, යම්බඳු තෝ ඉතා මනහර ශරීරවර්ණයෙන් දවහත් තරුව මෙන් සියලු දසදිගත් බබුළුවමින් සිටිති.

127. කවර හේතුවකින් තිගේ එවැනි ශරීරවර්ණයක් වී ද? කිනම් හේතුවකින් තිගේ මෙහි සුවරිතඵල සමෘද්ධියක් වී ද? මනවඩන යම්කිසි භෞත කෙතෙක් වෙත් නම් ඒ භෞතයෝ තිට උපදිත්.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 17,271 හි ඇතුළත් කර ඇත.

128. පුට්ඨාමි නං දෙවි මහානුභාවෙ
මනුසසාහුතා කිමකාසි පුණ්ණං;
කෙනාසි එවං ජලිතානුභාවා
වණ්ණණං ව නෙ සබ්බද්ධා පහාසති.
129. සාරිපුත්තස්සහං මාතා පුබ්බෙ අඤ්ඤසු ජාතිස්ස,
උප්පන්නා පෙත්තිවිසයං බුද්ධිපාසසමපජිතා.
130. ඡධ්ධිතං ඛිපිතං බෙලං සිඛ්ඛාණිකං සිලෙස්සමං,
වසඤ්ඤා ධංගමානානං විජාතානඤ්ඤා ලොභිතං.
131. වණිතානඤ්ඤා යං සානසීයවජ්ජනාන ලොභිතං,
බුද්ධපරෙතා භුඤ්ජාමි ඉත්තිපුරිසනිසයිතං.
132. පුබ්බලොභිතභක්ඛාසම් පසුතං මානුසාන ව,
අලෙතා අනගාරා ව නීලමඤ්ඤා පරායතා.
133. සාරිපුත්තස්ස දුනෙන මොදුම් අකුතොභයා,
මුනිං කාරුණිකං ලොකෙ භනෙත වඤ්ඤාමාගතා'ති.

සාරිපුත්තතෙජරසා මාතුපෙතවික්‍රම දුක්ඛං.

2. 3

134. නග්ගා දුබ්බණ්ණරූපාසි කිසා ධම්මි සඤ්ඤා,
උප්පාසුලිකෙ කිසිකෙ කා නු ඤාං තිට්ඨති?.
135. අභං මිත්තා තුවං තිස්සා සපත්ති නෙ පුරෙ අභුං,
පාපකම්මං කරිත්තා පෙතලොකමිත්තො ගතාති.
136. කිත්තු කායෙන වාචාය මනසා දුක්ඛං කතං,
කිස්ස කම්මවිපාකෙන පෙතලොකමිත්තො ගතාති.
137. වණ්ණි ව එරුසා වාසිං ඉසස්සකි මච්ඡරී සයා,¹
තාහං දුරුත්තං විත්තාන පෙතලොකමිත්තො ගතා.

1. සධි - සිඤ්ඤා ii.

128. මහත් අනුභාව ඇති දෙවියුව, තිගෙන් විවාරම්. මිනිස් වූ (කළ) තෝ කිනම් පිනක් කළහු ද? කවර පිනක හෙතුවෙන් මෙසේ දිලිසෙන අනුභාව ඇත්තී වෙහි ද? තිගේ සිරුරු පැහැය ද සියලු දිගුන් බුදුමයි.

129. මම මින් පෙර අනෙක් පස්වන ජාතියෙහි සැරියුත් තෙරුන්ගේ මව වීමි. ප්‍රේතලොකයෙහි උපන් මම බඩසයින් පෙළුණි වෙමි.

130. වමනයෙන් හා කිවිසීමෙන් හටගත් මල ද, කෙළ - සොටු හා හා සොම ද. දවන මළසිරුරුවල වුරුණුකෙල හා වැදු ස්ත්‍රීන්ගේ ලෙය ද

131. වණ ඇත්තවුන්ගේ, කැපු නාස හා හිස් ඇත්තවුන්ගේ යම් ලෙයෙක් වී නම් එය ද, ස්ත්‍රී පුරුෂ ශරීර ආශ්‍රිත දෙය ද, සාහිත්තෙන් මඩනා ලද මම අනුභව කරමි.

132. සිවුපාවුන්ගේ ද, මිනිසුන්ගේ ද පුයා හා ලේ අනුභව කරන්නී පිළිසරණක් නැති වූ වාසස්ථානයක් නැති වූ සොහොන් යහන ම පිහිට කොට වෙසෙමි.

133. සැරියුත් තෙරුන්ගේ දනය නිසා යතුටු වෙමි. ස්වාමීනී කෙලෙසිනුත් බිය නැති මම ලෝකයෙහි කාරුණික වූ ඔබ වැදීමට මෙහි පැමිණියා වෙමි.

ශාරිපුත්‍රස්ථවිරමානාප්‍රේත වස්තු යි.

2. 3

(ප්‍රේතිය දුටු නිස්සාවෝ විවාරති:)

134. තෝ නග්න යැ, විවරණ රූ ඇත්තිය, කෘශ ය, නහර ඉල්පුණු සිරුරු ඇත්තිය ය. ඉල්පුණු ඉළ ඇටින් හා සිහින් සිරුරින් යුතු වූ මෙහි සිටින තෝ කවර යැ?

(ප්‍රේතිය පිළිවදන් දෙයි:)

135.- මම මත්තා ය, ඔබ නිස්සා යැ, පෙර මම ඔබ හා එක ම හිමියකු ඇති ව (සපත්නී ව) සිටියමු. පවකම් කොට මෙලොවින් ප්‍රේතලොකයට ගියමු.

(නිස්සාවෝ පුළුවස්නී:)

136. කා විසි මුනි තිදෙරින් කී කළ පව කුමක් ද? කිනම් පවක විපාකයෙන් මෙලොවින් ප්‍රේතලොකයට ගියවු ද?

(ප්‍රේතිය:)

137. මම ක්‍රෝධ කරන, පරුෂ බස් කෙපලන, ඊෂ්ඨා කරන, මසුරු සිත් ඇති, අකෙරාටික ගති ඇත්තියක් වුමි. මම ඒ නපුරු වචන කරා - කොට මෙලොවින් ප්‍රේතලොකයට ගියමි.

138. සබ්බං¹ අභමි ජානාමි යථා තං චන්දිකා අහු,
අඤ්ඤාඤ්ඤා ඛො තං පුච්ඡාමි කෙනාසි පංසුකුණ්ඩිතා*.
139. සීසං නභාතා තං ආසි සුච්චිකා අලංකාරා,
අභ්ඤ්ඤා ඛො තං අධිමනං සමලංකිතතරා තයා.
140. තස්සා මෙ පෙක්ඛමානාය සාමිකෙන සමනාසි,
තනො මෙ ඉස්සා චිපුලා කොඛො මෙ සමජායථ.
141. තනො පංසුං ගහෙත්වාන පංසුතා තං හි ඔකිරි,
තස්ස කම්මචිපාකෙන තෙනමහි පංසුකුණ්ඩිතා.
142. සබ්බං අභමි ජානාමි පංසුතා මං තමොකිරි,
අඤ්ඤාඤ්ඤා ඛො තං පුච්ඡාමි කෙන ඛජ්ජසි කච්ඡුයා.
143. හෙසජ්ජහාරි උභයො වනන්තං අගමිඝසෙ,
තඤ්ඤා හෙසජ්ජමාහරි අභ්ඤ්ඤා කපිකච්ඡුතො.
144. තස්සා න්‍යාජානමානාය සෙය්‍යං න්‍යාහං සමොකිරි,
තස්ස කම්මචිපාකෙන තෙන ඛජ්ජාමි කච්ඡුයා.
145. සබ්බං අභමි ජානාමි සෙය්‍යං මෙ තං සමොකිරි,
අඤ්ඤාඤ්ඤා ඛො තං පුච්ඡාමි කෙනාසි නඤ්ඤා තුචං.
146. සභායානං සමයො ආසි ඤාතිනං සමිති අහු,
තඤ්ඤා ආමනතිතා ආසි සසාමිති නො ච ඛො අහං.
147. තස්සා න්‍යාජානමානාය දුස්සන්තාහං අපානුදි,
තස්ස කම්මචිපාකෙන තෙනමහි නඤ්ඤා අහං.

1. සච්චං - මජ්ඣං.

2. කුච්ඡිතං - ඔහු.

(නිස්සාවෝ:)

138. යම්සේ තෝ කිපෙන්නයක් වූ ද, ඒ සියල්ල මමත් දනිමි. තිගෙන් අත් කරුණක් විවාරමි. කවර පවකමෙකින් පසින් ගැවසුණු සිරුරු ඇති වූ ද?

(ප්‍රෙතිය:)

139. තෝ තිස් සෝද නා පිරිසිදු වස්ත්‍ර හැඳ සැරසුණි යැ. මම ද තිට වඩා ඉතා වැඩියෙන් සැරසුණුමු.

140. ඒ මා බලා සිටිය දී ම තෝ ස්වාමියා සමඟ කරා කළහු යැ. ඒ හේතුවෙන් මාගේ ඊෂ්ඨාව මහත් විය. මට ක්‍රෝධ උපත.

141. එහෙයින් මම පස් ගෙන එයින් තිට දමාගැසුමු. ඒ පව-කමිහි විපාකය නිසා පසින් ගැවසුණු සිරුරු ඇති වූමු.

(නිස්සාවෝ:)

142. තෝ මට පසින් දමාගැසූ යැ. ඒ සියල්ල මම ද දනිමි. මම අනිකක් ද තිගෙන් විවාරමි. කුමක් නිසා කැසීම රොගයකින් පෙළෙවූ ද?

(ප්‍රෙතිය:)

143. අපි දෙදෙන ම බෙහෙත් ගෙනෙන්නමෝ වනයට ගියමහ. තෝ බෙහෙත් ගෙන ආවහු යැ. මම වනාහි කසඹිලියා ගෙඩි ගෙන ආමු.

144. ඒ තී නො දන්නා කල මැ තිගේ ඇදෙහි මම කසඹිලියා ගෙඩි විසුරුවා හළමු. ඒ පවකමිහි විපාකයෙන් කැසීම රොගයෙන් පීඩිත වූමු.

(නිස්සාවෝ:)

145. තෝ මගේ ඇදෙහි එය විසුළු නම් ඒ සියල්ල මම දනිමි. අනික් කරුණක් ද තිගෙන් විවාරමි. කවර කරුණෙකින් තෝ නග්න වූවහු ද?

(ප්‍රෙතිය:)

146. (එකල) මිත්‍රයන්ගේ සමාගමයෙක් විය. නැයන්ගේ රැස්වීමක් විය. යැමියා සහිත වූ තෝ ද කැඳවන ලඟු යැ. මම වනාහි නො කැඳවන ලද්දුමු.

147. ඒ තී නො දන්නා කල ම (නො දැනුවත්ව ම) තිගේ වස්ත්‍රයක් මම සොරා ගනුමු. ඒ අකුල කම් විපාකයෙන් මම නග්න වූමු.

148. සබ්බං¹ අහමි ජානාමී දුස්සං මෙ ඤං අපානුදි,
අඤ්ඤාඤ්ඤා ධො තං පුච්ඡාමී කෙනාසි ගුරගන්ධිති.
149. තච ගන්ධාඤ්ඤා මාලාඤ්ඤා පච්චරුඤ්ඤා විලෙපනං.
ගුරුකුපෙ අතාරෙසිං තං පාපං පකතං මයා;
තස්ස කම්මවිපාකෙන තෙනමහි ගුරගන්ධිති.
150. සබ්බං අහමි ජානාමී තං පාපං පකතං තයා,
අඤ්ඤාඤ්ඤා ධො තං පුච්ඡාමී කෙනාසි දුග්ගතා භූවං.
151. උභින්නං සමකං ආසි යං ගෙහෙ විජ්ජතෙ ධනං,
සනෙතසු දෙයාධමෙමසු දීපං නාකාසිමසන්නො,
තස්ස කම්මවිපාකෙන තෙනමහි දුග්ගතා අහං.
152. තදෙව මං ඤං අවච පාපකම්මං ත්වයෙවසි
ත හි පාපෙහි කම්මෙහි පුලභා භොති සුග්ගති.
153. වාමනො ඤං මං පච්චෙසි අරොපි මං උසුයාසි
පස්ස පාපානං කම්මානං විපාකො භොති යාදිසො.
154. තෙ සරද්ධියො ආසුං තානෙවාහරණාති මෙ,
තෙ වඤ්ඤා පරිවාරෙකාති න භොගා භොතාති සස්සතා.
155. ඉද්දති භූතස්ස පිතා ආපණං ගෙහමෙහිති,
අපෙච තෙ දදෙ කිඤ්චි මා සු තාච ඉතො අගා.
156. නග්ගා දුබ්බණ්ණරූපාමිති කිසා ධමනිසඤ්ඤා,
කොපිතමෙතං ඉත්තිනං මා මං භූතපිතාදාස,
157. හන්ද කිං තාහං දම්මි කිං වා ව තෙ කරොමාහං,
යෙන ඤං සුචිතා අස්ස සබ්බකාමසම්ඤ්ඤිති.

(නිස්සාවෝ:)

148. තෝ මාගේ වස්ත්‍රයක් සොරාගනු නම් ඒ සියල්ල මම ද දනිමි. අනිකක් ද කීගෙන් විචාරමි. කුමක් හෙයින් (තෝ) අසුචි ගඳ ඇතියහු ද?

(ප්‍රෙතිය:)

149. කීගේ සුවඳවර්ග ද, මල්මාලාවක් ද, මාහැඟි විලෙවුන් ද අසුචිවළෙක දමුමු. මා විසින් ඒ පව කරන ලද. ඒ පවුකමිහි විපාකයෙන් අසුචි ගඳැති සිරුරු ඇති වෙමි.

(නිස්සාවෝ:)

150. කී විසින් කරන ලද ඒ සියලු පාපය මම ද දනිමි. අනිකක් ද කීගෙන් අසමි. කුමන කම්යෙකින් තෝ දුගී වූහු ද?

(ප්‍රෙතිය:)

151. ගෙහි යම් ධනයක් වේ ද, එය අප දෙදෙනාට සමාන විය. මෙසේ දනවස්තු ඇති කල්හිත්, තමහට පිහිට වූ පිනක් නො කළමු. ඒ කම්විපාකයෙන් මම දුගී වූමු.

152. ඒ කාලයෙහි ම තෝ මට මෙසේ කීහු. තෝ පව්කම් ම කරහි. පව්කමින් සුගතිය සුලභ නො වේ ම ය.

(නිස්සා:)

153. තෝ මා විරුද්ධකාරියක වශයෙන් සැලකුහු. වැළිත් තෝ මට ඊර්ෂ්‍යා කළහු. පව්කම්වල යම්බඳු විපාකයක් වේ නම් එය බලව.

154. කීගේ ගෙයි දසියෝ ද ඒ ආහරණයෝ ද වූහ. (කී විසින් පෙර පරිභෝග කරන ලද) ඔවුන් (දැන්) අන්‍යයෝ පරිභෝග කෙරෙත්. සම්පත් වූකලී ශාශ්වත නො ම වෙත්.

155. දැන් භූත නම් වූ මපුතුගේ පියා (මා සැමියා) සල්පිළින් ගෙදර එයි. කිට කිසිවක් දෙන්නේ නම් මැනැවි. ඒ තාක් මෙතැනින් නො යව.

(ප්‍රෙතිය:)

156. මම නග්න වූ, දුර්වර්ණ වූ කෘශ වූ ඉල්පුණු නහර ඇති වෙමි. මෙය ස්ත්‍රීනට ලජ්ජාවට කරුණෙකි. භූතගේ පියා මා නො දකිවා.

(නිස්සා:)

157. එසේ වී නම් යමෙකින් තෝ සියලු කම්සැපතින් සමෘද්ධ වැ සුවපත් වෙහි ද එබඳු කුමක් මම කිට දෙමි ද? මම කිට කිනම් උපකාරයක් කරමි ද?

158. වක්කාරො භික්ඛු සඤ්ඤා වක්කාරො පුන පුග්ගලා,
අට්ඨ භික්ඛු භොජයිතො මම දක්ඛණමාදිස,
තදහං සුඛිතා භෙසසං සබ්බකාමසම්දධිති.
159. සාධුති සා පටිස්සුතො භොජයිතොට්ඨ භික්ඛවො,
වජ්ජෙහව්ඡාදයිතාන තස්සා දක්ඛණමාදිසි.
160. සමනානුරාත්‍රද්ධිට්ඨො වීජාකො උදපජ්ජථ,
භොජනව්ඡාදනපානීයං දක්ඛණං ඉදං ඵලං.
161. තතො සුද්ධා සුච්චසනා කාසිකුක්ඛමධාරිණී,
විචිත්තවක්ඛාහරණං සපත්තං උපසඤ්ඤි.
162. අභිසංගතොන වණ්ණණා යා තං තිට්ඨයි දෙවතෙ,
ඔභාසෙනති දිසා සබ්බා ඔසධි විය තාරකා.
163. කෙන තෙ තාදිසො වණ්ණණා කෙන තෙ ඉධමිජ්ඣති
උප්පජ්ජන්ති ව තෙ භොගා යෙ කෙච්චි මනසො පියා.
164. පුට්ඨාමි තං දෙවී මහානුභාවෙ
මනුසසභුතා කිමකාසි පුඤ්ඤං,
කෙනාසි ඵලං ජලිතානුභාවා
වණ්ණණා ව තෙ සබ්බදිසා පභාසති?ති.
165. අහං මහතා තුවං තිස්සා සපත්තී තෙ පුරෙ අහුං,
පාපකම්මං කරිතාන පෙතලොකම්මො ගතා.
166. තථ දනෙන දිනෙන මොදමි අකුතො හයා,
චිරං ජීවාහි හගිති සහ සබ්බෙහි ඤාතිහි.
167. අසොකං චිරජං යානං ආවාසං වසවක්කනං,
ඉධ ධම්මං චරිතාන දනං දතාන සොහනෙ.
විනෙය්‍ය මච්ඡරමලං සමුලං,
අනිඤ්ඤා සහග්‍රිපෙහි යානන්ති.

මක්කාපෙතවක්‍රීපාළි තතිසං.

(ප්‍රේමය:)

158. භික්ෂු සංඝයා කෙරෙන් සංඝ වශයෙන් සිවුනමක් ද නැවත පුද්ගල වශයෙන් භික්ෂුහු සතරනමක් ද යි මෙසේ භික්ෂුන් අටනමක් වළඳවා මට පින් දෙව. එකල මම සියලු කැමති සැපතින් සමෘද්ධ වූ සුවපත් වෙමි.

159. ඔ (නිස්සා) තොළේ යහපතැයි පිළිවදන් දී භික්ෂුන් අට නමක් වළඳවා වස්ත්‍රවලින් හඳවා (පුරාකොට) ඇට පින් දුන.

160. පින්පෙන් දීමෙන් අනතුරු ව ම (එහි) විපාකය උපත. දිව බොජුන් පිළි සහ පැන් ද උපත. මේ දක්ෂිණාවේ (පින්දීමේ) එලයි.

161. ඉක්බිති ඔ විසිතුරු සුදු පිළි ඇති ව උතුම් කසි සඵ දරමින් විවිත්‍ර වස්ත්‍රාභරණ ඇත්තී සපත්තිය වූ නිස්සාවන් වෙත එළැඹුණු.

(නිස්සා:)

162. දෙව්දුව, යම්බඳු තෙපි ඉතා මනහර ශරීරවර්ණයෙන් දවහත් තරුව මෙන් සියලු දසදිගින් බබළවමින් සිටුහු.

163. කවර හේතුවකින් තොපගේ එවැනි ශරීරවර්ණයෙන් වී ද? කිනම් හේතුවකින් මෙහි තොපගේ සුවරිතඵල සමෘද්ධිය වී ද? මනවධන යම්කිසි හෝග කෙනෙක් තොපට උපදිත් නම් ඒ කුමන හෙතුවකින් ද?

164. මහත් අනුභාව ඇති දෙව්දුව, තොප විචාරමි. මිනිස් වූ (කල) තෙපි කිනම් පිනක් කළහු ද? කවර පිනක හෙතුවෙන් මෙසේ දිලියෙන අනුභාව ඇතියවු ද? තොපගේ සිරුරුපැහැය ද සියලු දිගින් බබළවා දැයි.

(දෙව්දුව:)

165. මම මත්තා නමු. තෙපි නිස්සා නම් වූවහු. පෙර මම තොපගේ සපත්තී වූමු. පවකම් කොට මෙලොවින් ප්‍රේත ලොකයට ගියා වෙමි.

166. තොප දුන් දුනයෙන් කිසිවකිනුත් බිය නැති වූ සතුටු වෙමි. නැගණියනි, සියලු නැගන් සමග බොහෝ කලක් ජීවත්වෙව.

167. ශෝභන නැනැත්තියෙනි, මුල් සහිත මසුරු මල දුරුකොට මෙලොව දී ධර්මයෙහි හැසිර දන් දී ශෝක රහිත රජස් නැති දිව්‍යස්ථානය වූ තමා වසයෙහි පවත්නවුනට නිවාසවූ දෙවිලොවට අගර්භිත වූවා පැමිණෙව.

කුන්වැනි මත්තා ප්‍රේත වස්තුව යි.

2. 4

168. කාළි දුඛඛණ්ණරූපාසි ඵරුසා භීරුදස්සනා,
පිඬුලාසි කළාරාසි න තං මඤ්ඤුමි මාත්‍රසිංහි.
169. අභං නන්‍ය නන්‍යසෙන¹ හරියා තෙ පුරෙ අහුං,
පාපකමමං කරිඤාන පෙතලොකමිතො ගතාති.
170. කිනත්‍ර කායෙන වාචාය මනසා දුක්ඛං කතං,
කිසසා කමමරිපාකෙන පෙතලොකමිතො ගතා.
171. වණ්ඨි ඵරුසවාචා ව තසි වාසිං අභාරවා,^{*}
තාභං දුරුත්තං වඤාන පෙතලොකමිතො ගතා.
172. හත්‍රුක්ඛරියං දදමි තෙ ඉමං දුස්සං නිවාසය,
ඉමං දුස්සං නිවාසෙඤ්ඤා එති නෙස්සාමි තං සරං.
173. වස්ඤ්ඤා අත්තපානඤ්ඤා ලච්ඡසි ඤාං සරං ගතා,
පුත්තෙ ව තෙ පසසිස්සසි සුතිසායො ව දක්ඛසි.
174. හපෙඤ්ඤා හපෙඤ්ඤා තෙ දිත්තං නාමස්සං උපකප්ඤ්ඤා,
භික්ඛු ව සීලසමපත්තෙ චිත්තරාගෙ බහුස්සුතෙ.
175. තපෙඤ්ඤා අත්තපානෙන මම දක්ඛණ්ණමාදිය,
තද්භං සුචිතා හෙස්සං සබ්බකාමසමිද්ධිති.
176. සාධුති සො පටිස්සුඤ්ඤා දනං විපුලමාකරි,
අත්තං පානං බාදනියං වස්සෙත්තාසනාති ව.
177. ජත්තං ගඤ්ඤා මාලඤ්ඤා විවිධා ව උපාගතා,
භික්ඛු ව සීලසමපත්තෙ චිත්තරාගෙ බහුස්සුතෙ;
තපෙඤ්ඤා අත්තපානෙන තස්සා දක්ඛණ්ණමාදියි.
178. සමනනකරාත්‍රද්ධිදෙධි විපාකො උදපජ්ජථ,
භොජනච්ඡාදනපානියං දක්ඛණ්ණය ඉදං ඵලං.
179. තතො සුද්ධා සුචිට්ඨනා කාසිකුක්ඛමධාරිණි,
විචිත්තවත්තාභරණා සාමිකං උපසංචිනමි.

1. නන්‍යසෙන - මජ්ඣ.

2. වණ්ඨි ව ඵරුසා වාසිං තසි වාසි අභාරො - මජ්ඣ.

2. 4

(නන්දසේන උපාසක මෙසේ විවාරයි:)

168. කළු වූ දුර්වර්ණ සිරුරු පැහැති කැකුළු සිරුරැති (තෙපි) බියකරු පෙනීම ඇතියාව, පිහුවන් ඇස් ඇතියාව, කළුදත් ඇතියාව, නොප මනුෂ්‍ය ස්ත්‍රියකැ යි නො හඟිමි.

(ප්‍රේතිය:)

169. නන්දසේන, මම පෙර ඔබගේ නන්ද නමැති බිරිඳ වීම. පවකම් කොට මෙලොවින් ප්‍රේතලොකයට ගියා වෙමි.

(නන්දසේන:)

170. කා විසි මුනි තිදෙරින් කිනම් පවක් තොප කරන ලද ද? කිනම් කම්යක විපාකයෙන් තෙපි මෙලොවින් ප්‍රේතලොකයට ගියහු ද?

(ප්‍රේතිය:)

171. මම වණ්ඩ වැ පරුෂවචන ඇති වූමි. ඔබ කෙරෙහි ද ගරු සරු නො වූමි. ඒ මම නපුරු බස් බැණ මෙලොවින් ප්‍රේතලොකයට ගියා වෙමි.

(නන්දසේන:)

172 එසේ නම් තොපට උතුරුසඵව දෙමි. මේ සඵව හැඳ ගනුව. මෙය හැඳ ගෙන ඵව. මම තොප ගෙදරට පමුණුවමි.

173. ගෙට ගිය තෙපි වස්ත්‍ර ද ආභාරපාන ද ලබන්නාව. තෙපි කිසි පුත්‍රයන් ද බලන්නාව. යෙහෙළිණියන් ද දක්නාව.

(ප්‍රේතිය:)

174-175. යුෂ්මත්තූගේ අතින් මා අතට දෙන ලද්ද මට නො පැමිණෙයි. සිල්වත් වූ චිත්තය වූ බහුශ්‍රැත වූ භික්ෂූන් ආභාරපානයෙන් තර්ජණය කරව. (ඵහි) පින මට දෙව. එකල මම සියලු කම්සැපතින් සමෘද්ධ වූවා යුච්චත් වෙමි.

176-177. හේ මැනවැයි පිළිතුරු දී මහාදනයක් පැවැත් වී. ආභාර ද පානවර්ග ද කැ යුතු දෑ ද වස්ත්‍රසෙනාසන ද ඡත්‍ර ද සුවඳ ද මල් ද විවිධ උපාහන ද පුද සිල්වත් චිත්තය බහුශ්‍රැත භික්ෂූන් ආභාරපානයෙන් සතථවා (ඵහි) පින ඇට දුන්නේ ය.

178. පින් දීමට අනතුරුව (ඵහි) විපාකය ඇයට පහළ විය. භෞජන ද වස්ත්‍ර හා පියයුතු දෑ ද (උපත) දක්ෂිණායෙහි මේ එලයි.

179. ඉක්බිති ඔ විසිතුරු සුදුපිළි ඇති වැ උතුම් කසියඵ දරමින් විවිත්‍ර වස්ත්‍රාභරණ ඇත්ති හිමියා වෙත එළැඹියා ය.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 17,271 හි ඇතුළත් කර ඇත.

180. අභිසංගතොන වණ්ණණින යා තං තිට්ඨයි දෙවතෙ,
ඔභාසෙතති දිසා සබ්බා ඔසයි විය තාරකා.
181. කෙන තෙ තාදියො වණ්ණණි කෙන තෙ ඉධම්ඡකිති,
උපපජ්ජති ච තෙ භොගා යෙ කෙවි මනසො පියා.
182. පුච්ඡාමි තං දෙවි මහානුභාවෙ
මනුස්සභූතා කිමකාසි පුණ්ණං,
කෙනාසි එවං ජලිතානුභවා
වණ්ණණි ච තෙ සබ්බදිසා පහාසතිති.
183. අහං නඤ්ඤානඤ්ඤො¹ හරියා තෙ පුරෙ අහුං,
පාපකම්මං කරිත්වාන පෙතලොකමිතො ගතා.
184. තව දිනෙනන දනෙන මොදුමි අකුතො භයා,
විථං ජීවාහි² ගහපති සහ සබ්බෙහි ඤාතිහි.
185. අසොකං වීරජං යානං ආවාසං වසවස්සනං,
ඉධ ධම්මං වරිත්වාන දනං දත්වාන ගහපති.
විනෙය්‍ය මච්චරමලං සමුලං,
අනිඤ්ඤො සග්ගමුපෙහි යාන'නති

නඤ්ඤොපෙතවසු වතුසං.

2. 5

186. අලඛකතො මට්ඨකුණ්ඩලි
මාලාධාරී³ හරිවඤ්චාසුදො,
බාහා පග්ගයහ කඤ්ඤි
වනමපෙජ්ඣ කිං දුකඛිතො තුවනති?
187. සොවණ්ණමයො පහස්සරො
උපපනො රථපඤ්ඤරො මම,
තස්ස වක්කස්සුගං න විඤ්ඤි
තෙන දුකෙකින ජහිස්සං⁴ ජීවිතනති.
188. සොවණ්ණමයං මණ්ඩමයං
ලොහිතඛ්‍යමයං අථ රුපියමයං,
ආවිකඛ මෙ භග්ගමාණව
වක්කස්සුගං පටිලාභයාමි තෙති.

1. නඤ්ඤො - මජ්ඣං.

2. ජීව - ඔහු, මජ්ඣං.

3. මාලාධාරී - මජ්ඣං.

4. ජහාමි - ධ, අ, මජ්ඣං.

(නන්දසේන:)

180. දෙව්දූව, යම්කලෙකෙහි ඉතා මනහර ශරීරවර්ණයෙන් දවහන් කරුව මෙන් සියලු දසදිගින් බබළුවමින් සිටිනු.

181. කුමකින් තොපගේ මෙවැනි සිරුරු පැහැයක් වී ද? කුමකින් තොපගේ මෙහි සමෘද්ධියක් වී ද? මනවඛන යම්කිසි භෞග කෙනෙක් වෙත් නම් ඒ භෞගයෝ තොපට උපදිත්.

182. මහත් අනුභාව ඇති දෙව්දූව, තොප විචාරම්. මිනිස් වූ (කල) තෙහි කිනම් පිනක් කළවු ද? කවර පිනක හේතුවෙන් මෙසේ දිලියෙන අනුභාව ඇතියවු ද? තොපගේ සිරුරු පැහැය ද සියලු දිගින් බබළුවයි.

(දෙව් දු:)

183. නන්දසේන මම නන්ද වෙමි. පෙර ජාතියෙහි හටත්නුගේ බිරිඳ වූවු. පවකම් කොට මෙලොවින් ප්‍රේත ලොකයට ගියවු.

184. හටත්නු විසින් දෙන ලද දනයෙන් කිසිවකිනුත් බිය නැති ව සතුටු වෙමි. ගෘහපතිය, (හටත්) සියලු නැයන් සමග දිගු කලක් ජීවත් වව.

185. ගෘහපතියෙනි, ලෝබ දේස මුල් සහිත මසුරුමල දුරු කොට මෙලොව දී දහම්හි හැසිර දන් දී ගොක රහිත රජස් නැති දිව්‍යස්ථානය වූ සියවසයෙහි පවත්වනුවනට නිවාස වූ දෙව්ලොවට අගර්හිත වූයේ පැමිණෙව.

නන්ද ප්‍රේෂණයකු ව සි.

2. 5

(අදින්නප්‍රබක:)

186. අබරණින් සැරසුණු මට වූ කොඩොල් ඇති මල්දම් දරන රත්සලනෙන් අලෙවු දුන් සිරුරැති තෙහි දෙඅත් හිස බැඳගෙන හඬවූ මේ වනමැද කුමක් හෙයින් තෝ දු:බිත වවු ද?

(මට්ටකුණුවල:)

187. රත්මුවා පැහැසර රියමැදිරියක් මට උපන. ඒ රියමැදිරියට සක්ශුවලක් නො ලබමි. ඒ දුකින් මම දිවි හරනෙමි.

(අදින්නප්‍රබක:)

188. සොදුරු කරුණය, මට කියව, මම තට රත්මුවා වූ හෝ මිණිමුවා වූ හෝ ලොහිතඛනමාණිකාමය වූ හෝ වැළිත් රිදිමුවා වූ හෝ සක්ශුවලක් ලබා දෙමි.

189. සො මාණවො තස්ස පාවදී
විතුසුරියා උභයෙකු දිස්සරෙ,
සොවණ්ණමයො රජො මම
තෙන වසන්තගෙන සොහතිති.
190. බාලො බො කුමසි මාණව
යො කිං පක්ඛයෙ අපකීයං,
මඤ්ඤමි තුවං මරිස්සසි
න හි කිං උච්ඡසි වතුසුරියෙති.
191. ගමනාගමනමි දිස්සති
වණ්ණධාතු උභයෙකු වීරියො,
පෙනො පන කාලකතො න දිස්සති
කොනිධ කතුතං බාලාතරොති.
192. සච්චං බො වදෙසි මාණව
අභමෙව කතුතං බාලාතරො
වතුං විය දුරකො රුදං
පෙතං කාලකතාභිපක්ඛයං.
193. ආදිත්තං වත මං සත්තං සතසිත්තං පාවකං,
වාරිතා විය ඔසිඤ්ඤං සබ්බං නිබ්බාපයෙ දුරං.
194. අබ්බතී වත මෙ සලලං සොකං හදයනිස්සිතං,
යො මෙ සොකපරෙතස්ස පුත්තසොකං අපානුදී.
195. සවාහං අබ්බුලාසලොසමි සිතිභූතොසමි නිබ්බුතො,
න සොවාමි න රොදමි තව සුඤ්ඤා මාණව.
196. දෙවතානුසි ගතධම්මො ආදු සකෙකා පුරිතුදෙ,
කො වා කිං කස්ස වා පුත්තො කථං ජානෙමි තං මයං.
197. යඤ්ච කතුසි යඤ්ච රොදසි
පුත්තං ආලාභනො සයං දභිතවා,
සවාහං කුසලං කරිකා කමමං
තිදසානං සභව්‍යතං පනෙතො.
198. අප්පං වා බහුං වා නාදුසාම¹
දුතං දදන්තස්ස සකෙ අගාරෙ,
උපොසථකමමං වා තාදිසං
කෙන කමෙමන ගතොසි දෙවලොකනති.

189. ඒ තරුණයා ඔහුට මෙසේ කී: මේ අභය්හි සඳහිරු දෙදෙන පෙනෙති. මගේ රන්මුවා රිය ඒ සක්යුවළින් හොබනේ වෙයි.

(අදින්න ප්‍රබ්බක:)

190. තරුණය, යම්බඳු තෙපි නො පැතිය යුත්තක් පතනහු ද, ඒ තෝ බාලයෙක් ම වඩු තොප මැරෙති යි සිතමි. තෙපි සඳහිරු දෙදෙන නො ම ලබනහු.

(මට්ටමුණ්ඩලී:)

191. (බමුණ, මේ සඳහිරු දෙදෙනාගේ) ගමනාගමනය ද පැහැ සටහන් හා ගමනවීරී දෙක ද පෙනේ. කඳුරිය කළ පරලොව ගිය තැනැත්තේ වූ කලී නො පෙනේ. මේ තැන හඬන අප දෙදෙනා අතුරෙන් කවරෙක් බාලතර වේ ද?

(අදින්න ප්‍රබ්බක:)

192. තරුණය, තෙපි සැබවක් ම කියවූ සඳට අඬන දරුවකු මෙන් මියැ පරලොව ගියහු පතමින් අඬන මම මැ, හඬන අප දෙදෙනා අතුරෙන් වඩා බාල බැව් ඇත්තෙමි.

193. ගිතෙල් ඉසින ලද ගින්නක් මෙන් මා හද ඇවිල ගත් සියලු සෝ ගින්න තෙපි දිය ඉසින්නකු මෙන් නිවූවහු ය.

194. යමෙක් සොවින් මැඩුණු මාගේ පුත්‍ර ශෝකය දුරු කෙළේ ද, ඒ තෙපි මා හද ඇසුරු කළ සෝ හුල උදුළහු.

195. ඒ මම උදුළ සෝහුල් ඇතියෙමි, සිහිල් වූයෙමි, නිවුණෙමි වෙමි. තරුණය, තොප බස් අසා මම ශෝක නො කරමි, නො හඬමි.

196. තෙපි දෙවියෙක් වහු ද, ගඳබෙක් වහු ද? නෑතහොත් පුරින්දද නම් වූ සක්දෙව් වහු ද? තෙපි කවරහු ද? කාගේ හෝ පුතෙක් වහු ද?

(මට්ටමුණ්ඩලී:)

197. තෙපි පුතු සොහොනෙහි දවා යම් පුතකු ඇරබ තෙමේ ම සොවිහුද, යම්කු ඇරබ හඬවූ ද, ඒ මම කුසල කම්යක් ශකාට දෙවියන්ගේ සහභාවයට පැමිණියෙමි.

(අදින්නප්‍රබ්බක:)

198. සිය ගෙහිදී (දන්) දෙන (තොපගේ) ස්වල්ප වූ හෝ බොහෝ වූ හෝ දනක් හෝ එබඳු පොහෝකමක් හෝ මම නො දිවිමි. කවර කර්මයෙකින් තෙපි දෙවිලොව ගියහු ද?

199. ආබාධිකොභං දුක්ඛිනො බාළහගිලානො¹
ආතුරරූපොමිති සකෙ නිවෙසනෙ,
බුද්ධං විගතරජං විනිශ්ඡංකධ්වං
අද්දකඛ්ං සුගතං අමනාමපඤ්ඤං.
200. සවාහං මුදිතමනො පසන්නවිතෙතා
අඤ්ජලිං අකරිං තරාගතස්ස,
කාහං කුසලං කරිත්වා කමමිං
කිදසානං සහවාතං පනෙතා.
201. අච්ඡරියං චත අබ්භූතං
අඤ්ජලිකමමස්ස අයමිදිසො විපාකො,
අහමපි මුදිතමනො පසන්නවිතෙතා
අජෙෂච බුද්ධං සරණං චජාමි.
202. අජෙෂච බුද්ධං සරණං චජාමි
ධම්මඤ්ච සඛකඤ්ච පසන්නවිතෙතා,
තරෙව සික්ඛාය පදනි පඤ්ඤා
අබ්භිඤ්චානි සමාදියංසු.
203. පාණාතිපාතා විරමස්සු ඛිපං
ලොකෙ අදින්නං පරිවජ්ජයස්සු,
අමජ්ජපො මා ච මුසා හණාමි
සකෙත දරෙන ච හොමි තුට්ඨාමි.
204. අත්ථකාමොසි මෙ යකඛ භික්ඛකාමොසි ඉදවතෙ;
කරොමි තුයහං චචනං කංසි ආචරියො මම.
205. උපෙමි සරණං බුද්ධං ධම්මඤ්චාපි අනුක්තරං,
සඛකඤ්ච නරඳෙවස්ස ගච්ජාමි සරණං අහං.
206. පාණාතිපාතා විරමාමි ඛිපං
ලොකෙ අදින්නං පරිවජ්ජයාමි
අමජ්ජපො නො ච මුසා හණාමි
සකෙත දරෙන ච හොමි තුට්ඨාමි.

මට්ඨකුණධලිපෙතවික්‍රම පඤ්චමං.

2. 6

207. උට්ඨෙහි කණ්ණ කිං පෙසි කො අත්ථො සුපනෙන තෙ,
යො ච තුඤ්ඤං සකො භාතා හදයං චන්ඩුඤ්ඤා දක්ඛිණං,
තක්ඛ පාතා බලියනති සසං ජපති කෙසව,

1. ඕලානො - මජ්ඣං.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 17,271 හි ඇතුළත් කර ඇත.

(මට්ටකුණ්ඩලී:)

199. (බමුණ:) මම සිය නිවෙස්හි පෙළිම් ඇතියෙම් දුක්ඛිත වූ යෙම් දැඩිහිලන් ඇතියෙම් ආතුර ස්වභාව ඇතියෙම් වීම්. ඒ මම පහවූ රාගාදී රජස් ඇති දුරු කළ සැක ඇති, සොහොන ගමන් ඇති, අලාමක ත්‍රවණ ඇත් බුදුන් දුටුයෙමි.

200. ඒ මම සතුටුසිත් ඇතියෙම් පහන් සිත් ඇතියෙම් තරාගතයන් වහන්සේට ඇඳිලි බැඳ වැන්දෙමි. මම ඒ පින්කම කොට දෙවියන්ගේ සහභාවයට පැමිණියෙමි.

(අදින්තපුබ්බක:)

201. ආශ්වයාබියෙකි, පුදුමයෙකි, එකැතියෙන් ම අඤ්ඤාලිකර්මයේ මෙ බ්‍රහ්ම විපාකයෙකැ. මමත් ප්‍රමුද්ධ සිතැති ව ප්‍රසන්න සිතැති ව අද ම බුදුන් සරණ යෙමි.

(මට්ටකුණ්ඩලී:)

202. පහන් සිතැති ව අද ම බුදුන් ද ධර්මය ද සඬ්ඝයා ද සරණ යව. එසේ ම ශික්ෂා පද පස ද නො කඩකොට සපුරා සමාදන් වෙව.

203. වහා පණ්ඩායෙන් වෙන් වෙව. ලොවැ නුදුන්දෙය (ගැන්ම) දුරු කරව. මත්පැන් නො බොව, බොරු නො කියව, සිය අඹුවගෙන් ම තුටු වෙව.

(අදින්තපුබ්බක)

204. යක්ෂය, තෙපි මට වැඩ කැමැත්තහු, දෙවිය, තෙපි මට හිත කැමැතියහු. මම කාගේ වචනය පිළිපදිමි. තෙපි මාගේ ඇදුරු වටු.

205. මම අනුක්තර වූ බුදුන් ද ධර්මය ද සරණයෙමි. මම නර දෙවිහුගේ සඬ්ඝයා ද සරණ යෙමි.

206. පණ්ඩායෙන් වහා වෙන් වෙමි. ලොවැ නුදුන්දෙය (ගැන්ම) දුරු කරමි. මද්‍යපයෙක් නො වෙමි. බොරු ද නො කියමි. සිය බිරියගෙන් ම තුටු වෙමි.

මට්ටකුණ්ඩලී ප්‍රභවස්තුව යි.

2. 6

(ඇමති:)

207. කෘෂ්ණ රජතුමනි, නැගිටින්න. කුමක් හෙයින් නිදවූ ද? තොපගේ නිදීමෙහි කවර අර්ත්ථයෙක් ද? තොපගේ හෘදය (වැනි) වූ ද, දකුණැස (වැනි) වූ ද සිය සොහොවුරු වූ යම් සතපණ්ඩිතයෙක් වී ද ඔහුගේ (උමතු) වාතයෝ බලවත් වූහ. කෙසෙව රජතුමනි, තොප සොහොවුරු "සාවකු දෙව"යි නන්දෙයි.

208. තංසු තං වචනං සුඤ්ඤා රොහිණියාසංකප්පං කෙසවො
තරමානරූපො උට්ඨාසි භාතුසොකෙන අට්ටිකො.
209. කිනත්තු උච්චිකතරූපොව කෙවලං දවාරකං ඉමං,
සසො සසොති ලපසි කිදිසං සසම්චස්සි.
210. සොවණ්ණමයං මණ්ඩමයං ලොහමයං අථ රූපියාමයං,¹
සඬ්ඛසිලාපචාළමයං කාරයිස්සාමි තෙ සසං.
211. සන්ති අශ්වෙස්ස සසකා අරඤ්ඤ වනගොවරා,²
තෙසි තෙ ආනයිස්සාම කිදිසං සසම්චස්සි.
212. නාහමෙනෙ සසෙ ඉට්ඨෙ යෙ සසා පඨවිතිස්සිතා³
වඤ්ඤො සසම්චස්සාමි තං මෙ ආහර කෙසව.
213. සො නුන මධුරං ඤාති ජීවිතං චිජ්ඣස්සසි,
අපඤ්ඤං පඤ්ඤාසි වඤ්ඤො සසම්චස්සි.
214. එවංඤ්ඤා කණ්ණ ජානාසි යථාඤ්ඤමනුසාසසි,
කසමා පුරෙ මතං පුත්තං අජ්ජාපි අනුසොවසි.
215. යෙ න ලබ්භා මනුසස්සන අමනුසස්සන වා පන,
ජාතො මෙ මා මරී පුත්තො කුතො ලබ්භා අලබ්භියං,
216. න මන්තා මුලභෙසජ්ජා ඔසධෙති ධනෙන වා,
ස සකා ආනයිතුං කණ්ණ යං පෙතමනුසොවසි.
217. මහද්ධනා මහාභොගා රට්ඨවනොපි ඛක්ඛියා,
පහුතධනධඤ්ඤා යෙ තෙසි නො අජරාමරා.
218. ඛක්ඛියා බ්‍රාහ්මණා වෙස්සා සුද්ද වණ්ඤාලපුත්තකුසා,
එතෙ වඤ්ඤා ව ජාතියා තෙසි නො අජරාමරා.
219. යෙ මන්තා පරිවනෙත්තති ඡළඛං බ්‍රහ්මචීනතිතං
එතෙ වඤ්ඤා ව ජාතියා තෙසි නො අජරාමරා.

1. රූපියමයං - මර්ශං.

2. අරඤ්ඤවනගොවරා - මර්ශං.

3. පඨවියිතා - පිඤ්ඤා.

208. කේසව රජ රොහිණියා ඇමිනිගේ එබස් අසා සෝවුරු සොවින් පෙළුණේ වෙළෙඳි සැහැව් ඇතිසේ නැගිටිවේය.

209. කීමෙක් ද? උමතු ගති ඇතියකු සේ මේ මුළු ද්වාරවතී නුවර (ඇවිදීමින්) “සාවෙක්”, “සාවෙක්” යි කියමින් නන්දෙඩවු. තෙපි කෙබඳු සාවකු කැමැත්තහු ද?

210. රන්මුවා වූ ද, මිණිමුවා වූ ද, ලෝමුවා වූ ද, යළි රිදිමුවා වූ ද, සක්-සිලා-පබළුමුවා වූ ද සාවකු තොපට කරවන්නෙමි.

211. වනය ගොදුරුබිම් කොට වෙසෙන වෙනත් සාවෝ ද වළඟි ඇත්තාහ. තොපට ඔවුනුද ගෙනෙමි. තෙපි කෙබඳු සාවකු කැමැත්තයුද?

(සතපණ්ඩිත:)

212. කේසව, පොළොව ඇසුරු කරන යම් සාවෝ වෙත් නම් මම ඒ සාවුන් නො කැමැත්තෙමි. සඳමඩලින් සාවා කැමැත්තෙමි. මට ඒ සාවා ගෙන දෙව.

(කෙසව:)

213. මලඤ්චෙනි, ඒ තෙපි සඳින් සාවකු කැමැත්තහු නම් ඒකාන්තයෙන් නො පැතියයුත්තක් පතහු තෙපි මිහිරි දිවිය හරනහු ය.

(සතපණ්ඩිත:)

214. කෘෂ්ණය, තෙපි යම්සේ අන්‍යයක්හට අනුසාසනය කරවූ ද ඒ අනුසාසනය එසේ ම දැනිවු නම් කුමක් නිසා පෙර මළ පුතු වෙනුවෙන් අදත් ශෝක කරවූ ද?

215. මිනිසකු විසින් හෝ දෙවියකු විසින් හෝ යමක් නො ලැබිය හැකි වේ නම්, මාගේ උපන් පුතා නො මැරේවා යන නො ලැබිය හැකි වූ එය කෙසේ ලැබිය හැකි ද?

216. කෘෂ්ණය, පරලොව ගිය යම් පුතකු අනුව ශෝක කරවූ නම් ඒ පුතු ගෙන ඊමට මත්ත්‍රයෙකින් හෝ මුල් බෙහෙදෙකින් හෝ නන් වැදෑරුම් වූ ඔසුවලින් හෝ ධනයෙන් හෝ නො හැකි වේ.

217. මහත් ධන ඇති, මහත් සම්පත් ඇති, රට ඇති බොහෝ ධන ධාන්‍ය ඇති යම් රජවරු වෙත් නම් ඔහු ද අපරාමර නො වෙත්.

218. ක්ෂත්‍රියයෝ ය බ්‍රාහ්මණයෝ ය වෛශ්‍යයෝ ය ශුද්‍රයෝ ය සැඩොල් පුප්පඩුවෝ ය යන මොහු ද මෙයින් අන්‍යයෝ වෙත් නම් ඔහු ද තම ජාතිය නිමිත්තෙන් අපරාමර නො වෙත්.

219. යම් කෙනෙක් බ්‍රහ්මයා විසින් (බමුණන්ට) කියන ලද සඟිතින් යුත් වෙදය පිරිවිහන් ද වෙදඥානයෙන් යුත් මොහු ද අන්‍යයෝ ද යන සියල්ලෝ ම අපරාමර නො වෙත්.

220. ඉසයො වාපි යෙ සනතා සංඝාදානතො තපස්සිනො,
සරිරං තෙපි කාලෙන විජ්ඣනති තපස්සිනො.
221. භාවිතතො අරහතො කතකිව්වි අනාසවා,
නිකඛිපනභී ඉමං දෙහං පුඤ්ඤපාපපරික්කයා.
222. ආදිත්තං වත මං සනතං සතස්සිත්තං පාවකං,
වාරිනා විය ඔසිඤ්ඤං සබ්බං නිබ්බාපයෙ දුරං.
223. අබ්බුලහං වත මෙ සලලං සොකං හදයනිස්සිතං,
යො මෙ සොකපරෙතස්ස පුත්තසොකං අපානුදි.
224. සවාහං අබ්බුලහසලොකභී සිතිභූතොසමී නිබ්බුතො,
න සොවාමි න රොදමි තව සුචාන භානික¹.
225. එවං කරොහති සප්පඤ්ඤාය භොහති අනුකම්පකා;
විනිවත්ත යහති සොකම්භා සතො ඡෙට්ඨංව භාතරං,
226. යත්ඤ ඵතාදිසා භොහති අමච්චා පරිවාරකා,
සුභාසිතෙන අනෙවහති සතො ඡෙට්ඨංව භාතරහති.

කණ්ණපෙතවිත්ති ඡට්ඨං.

2. 7

227. නග්ගො දුක්ඛණ්ණරූපොසි කිසො ධම්මි සත්තො,
උප්පාසුප්පිකො කිසිකො කො නු ඤාමසි මාරිය.
228. අහං හදනෙත ඡෙතොමහි දුග්ගතො යමලොකිකො,
පාපකම්මං කරිඤාන පෙතලොකමීතො ගතො
229. කිත්තු කායෙන වාචාය මනසා දුක්ඛං කතං
කිස්ස කම්මෙවිපාකෙන පෙතලොකමීතො ගතො.

220. කයවචන දෙකින් සන්සුන් වූ සංයතසිත් ඇති තපොගුණ යුත් යම් මුනිවරයෝ වෙන් ද රාගාදී පච්ඡාසන ඔහු ද සුදුසු කල්හි සිරුර හැර දමත්.

221. භාවිතසිත් ඇති කොට නිමවූ පිටුපස කිය ඇති ආභ්‍රව රහිත මහරහත්හු පින්පච්ඡාසන වේලෙහි මෙ සිරුර බහා තබති.

(කෙසව:)

222. ගිතෙල් ඉසින ලද ගින්නක් මෙන් මා හද ඇවිලගත් සියලු සෝ ගින්න තෙපි දිය ඉසින්නකු මෙන් නිවූවහු ය.

223. සොචින් පෙළුණු මාගේ පුත්‍රශෝකය යමෙක් දුරුකෙළේ ද ඒ තෙපි මා හද ඇසුරු කළ සෝ හුල උදුළුණු ය.

224. ඒ මම උදුළු සෝහුල් ඇතියෙමි, සිහිල් වූයෙමි වෙමි, නිවුණෙමි වෙමි, සොහොවුර, තොපගේ වදන් අසා මම ශෝක නො කරමි, නො හඬමි.

225. සතපණ්ඩිත යම්යේ දෙටුබැයා පුත්‍රශෝකයෙන් මුදු දූයේ ද, එයේ ම නැණවත් කුළුණැති යම් කෙනෙක් වෙන් නම් ඔහු ද මෙයේ කරත්.

226. සතපණ්ඩිත යම්යේ දෙටුබැයා සුභාෂිතයෙන් ශෝක රහිත බවට පැමිණවූයේ ද එයේ යමෙකුට මෙබඳු නැණවත් ඇමතියෝ ද සේවකයෝ ද වෙන් නම් ඔහු ද මෙබඳු වෙත්.

කෘෂ්ණ ප්‍රේමවස්තු සි.

2. 7

(වෙළෙඳෝ ධනපාල ප්‍රේමයා දෑක මෙයේ විවාරති:)

227. නිදුකාණෙනි, තෙපි නග්නවු ය. විවර්ණ රූ ඇතියහු ය, කෘශ්‍ය ය, නහර ඉල්පුණු සිරුරු ඇතියහු ය. ඉල්පුණු ඉළ ඇති කෘශ්‍ය වූ තෙපි කවරහු ද?

(ධනපාල ප්‍රේමයා:)

228. පින්වත්නි, මම ප්‍රේමලෝකයෙහි උපන් දුකට පත් ප්‍රේමයෙක්මි. පව්කම් කොට මෙලොවින් ප්‍රේම ලෝකයට ගියෙමි වෙමි.

(වෙළෙඳෝ:)

229. කාර්පිමුනි තිදේරින් තොප කිනම් පවක් කරන ලද ද? කවර කම්යක විපාකයෙන් (තෙපි) මෙලොවින් ප්‍රේම ලෝකයට ගියවු ද?

230. නගරං අත්ථි දසනනානං එරකච්ඡන්තිවිසුත්තං,
තස්ස පෙට්ඨි පුරෙ ආසිං ධනපාලොක්ඛි මං වීදුං.
231. අසීති සකටවාහානං හිරණ්‍යසස අහොසි මෙ,
පහුතං මෙ ජාතරූපං මුත්තා වෙච්චියා ඛහු.
232. තාව මහඛනස්සාපි න මෙ දතුං පියං අහු,
පිදහිත්වා දාරං භුඤ්ජාමි මා මං යාවනකාදුසුං.
233. අස්සදෙධා මච්ඡරි වාසිං කදරියො පරිභාසකො,
දදන්තානං කරොන්තානං වාරගිස්සං ඛහුජ්ජනං.
234. විපාකො නත්ථි දනස්ස සණ්ඤමස්ස කුතො ඵලං,
පොක්කරණෙඤ්ඤපානා ආරාමානි ව රොපිතෙ.
235. පපායො ව විනායෙසිං දුග්ගෙ සංඛම්මනානි ව,
ස්වාහං අකතකල්‍යාණො කතපාපො තතො වුතො.
236. උපපන්නො පෙත්තිවිසයං ඩුත්ථිපාසාසමපපිතො,
පඤ්ච පණ්ණසවස්සානි යතො කාලකතො අහං.
237. නාභිජානාමි භුක්තං වා පීතං වා පන පානීයං,
යො සංයමො සො විනායො යො විනායො සො සංයමො.
238. පෙනා හි කිර ජානන්ති යො සංයමො සො විනායො,
අහං පුරෙ සංයමිස්සං නාදසිං ඛහුතෙ ධනෙ.
239. සන්තොසු දෙයාධම්මෙසු දීපං නාකාසිමික්කතො,
සොහං පච්ඡානුතස්සාමි අත්තකම්මඵලපගො.
240. උඤ්ඤං චතුභි මාසෙහි කාලකිරියා හවිස්සති.
එකන්තං කටුකං සොරං නිරයං පපතිස්සහං.
241. චතුස්සක්ඛණං චතුද්ධාරං විහන්තං භාගසො මිතං,
අයොපාකාරපරිඨන්තං අයසා පච්ඡුජ්ජිතං.
242. තස්ස අයොමයා භූමි ජලිතා තෙජසා යුතා.
සමන්තා යොජනසතං ඵරිත්වා තිට්ඨති සබ්බදු.

(ධනපාල:)

230. අසන්න රටවැසියන්ගේ එරකවිෂ්ඨ ප්‍රසිද්ධ නුවරෙක් ඇත. මම ඉකුත් අත්බැවිහි එහි සිටුවරයෙක් වීමි. මිනිස්සු මා “ධනපාල සිටුව” යයි දත්ත.

231-232. මට අමුරන් පිරු ගැල්බර අසුවක් විය. එසේ ම මට රන් ද විය. මුතු ද වෙරළමණි ද බොහෝ විය. එපමණ මහත් ධනය ඇත්තාවූ ද මට දන්දීමට කැමැත්තක් නො විය. “යදියෝ මා නො දකිත්වා”යි දෙර වසා ගෙන අහර බුදීමි.

233. මම සැදැහැ නැති, මසුරුගති ඇති, තද මසුරෙක් ද මෙරමාහට පරිභව කරන්නෙක් ද වීමි. දන් දෙන්නවුන්, පින්කරන්නවුන් බොහෝ දෙන එයින් වළකාලීමි.

234-235. දීමේ විපාකයෙක් නැත. සිල්ලකීමේ එලයක් කොයින් වේ ද යි කියෙමි. පැන් පොකුණු හා ලිං ද උයන්වතු ද පැන් හල් ද දුර්ගයන්හි කළ ඒ දඩු ද වනසාලීමි. ඒ මම නොකළ පින් ඇතියෙමි කළ පව ඇතියෙමි එතැනින් වසුත වූයෙමි.

236. ප්‍රේත ලොකයට පැමිණියෙමි සාපිපාසා දෙකින් මධනා ලද්දේ වෙමි. යම් දිනක මම කලුරිය කෙළෙමි ද (එදින පටන්) පස් පනස් වසක් මුළුල්ලෙහි, කෑ අහරක් ගැන හෝ ජූ පැනක් ගැන නො දනිමි.

237. අදුන සංඛ්‍යාත යම් සංයමයක් වී ද, එය විනාශය යි. (ප්‍රේත යෝනියෙහි ඉපදවීම සංඛ්‍යාත) යම් විනාශයක් වී ද, එය (අදුන යයි කියනු ලබන) සංයමය යි.

238. (දෙයධර්මාපරිත්‍යාග සංඛ්‍යාත) “යම් සංයමයෙක් වේ ද එය විනාශ ය”යි ප්‍රේතයෝ ම දනිත්. මම පෙර ධනය ඇති කල්හිත් දීමෙන් වැළකී සිටියෙමි. දන් නො දිනිමි.

239. දනවස්තු ඇතිකලා ද තමහට පිහිටක් නො කෙළෙමි. ඒ මම තම පවකම් පලයට පැමිණියෙමි (දන්) පසුතැවිලි වෙමි.

240. සිවුමසෙකින් මතුයෙහි (මාගේ) කාලක්‍රියාව වන්නේ ය. (එකල) මම එකැතියෙන් කැකුළු වූ දරුණු වූ මහානිරයට වැටෙමි.

241. (එහි) කොන් සතරෙක, දෙරටු සතරෙක ප්‍රමාණ කරන ලදුව කොටස් වශයෙන් බෙදන ලද යපවුරෙකින් වට කරන ලද යපියනෙකින් වසන ලදී.

242. ඒ නිරයේ අයෝමයභූමිය ගින්නෙන් දිලියෙයි. මහගිනි දැලින් යුතු වෙයි. ඒ (ගින්න) භාත්පසා යොදුන් සියයක් තැන පැතිර හැම කල්හි සිටියි.

243. තත්ථාහං දීඝමඤ්චානං දුක්ඛං වෙදිස්සං වෙදනං,
එලං පාපස්ස කම්මස්ස තස්මා සොවාමහං භුසං.
244. තං වො වදුමි හද්දං වො යාවනොත්තස්ස සමාගතා,
මාකස්ස පාපකං කම්මං ආචී වා යදී වා රහො.
245. සවෙ තං පාපකං කම්මං කරිස්සප්පං කරොථ වා,
න වො දුක්ඛා පමුණ්ණාස්සී උප්පට්ඨාපි පලායතං.
246. මනෙතය්‍යා හොථ පෙතෙතය්‍යා කුලෙ ජෙට්ඨාපවායකා,
සාමඤ්ඤා හොථ බ්‍රහ්මඤ්ඤා එවං සංඝං ගමිස්සපා'ති.

ධනපාලපෙතවක්ඛු සත්තමං.

2. 8

247. නග්ගො කියො පබ්බජිතොසි භතොත,
රත්තං කුභිං ගව්ඡසි කිස්ස හෙතු¹,
ආචිකම්මෙ තං අපි සක්කුණොමු
සබ්බෙන චිත්තං පටිපාදයෙ තුවං.
248. බාරාණසීනගරං දුරස්සුට්ඨං
තත්ථාහං ගහපති අධිකිකො දීනො,
අදතා ගෙධිතමනො ආමිසස්මි
දුස්සිලොන යමච්ඡයමති පතොතා.
249. සො සුචිකාය කිලමිතො තෙහි
තෙනෙව ඤාතීසු යාමී ආමිසහෙතුං,
අදනසීලා න ච සද්දහන්ති
දනඵලං හොති පරමහි ලොකෙ.
250. ධීතා ච මඤ්ඤං ලපතෙ අභිකම්මං
දස්සාමි දනං පිතුනං පිතාමහානං,
උපකම්මං පරිච්ඡයනති බ්‍රාහ්මණො
යාමස්සං අනුකම්මාදං හොත්තුං.
251. තමචොච රාජා අනුභවීයාන තමු
එය්‍යාසි බිප්පං අහමපි කරිස්සං පූජං,
ආචිකම්මෙ තං යදී අත්ථී හෙතු
සද්ධායිතං හෙතුවෙවො සුඤ්ඤාමි.

1. කිඤ්චකම්ම හෙතු - කප්පට්ඨි.

243. මම ඒ නිරයෙහි දිගු කලක් දුක් විඳිමි. මේ පටිකමැ එලයි. එයින් මම වැඩියක් ශෝක කරමි.

244. එහෙයින් මම තොපට කියමි. තොපට යහපතක් වේවා. මෙහි යම්පමණ දෙනෙක් රැස්වුහු ද ඒ තෙපි ප්‍රකට ව හෝ නොහොත් රහසැ හෝ පටිකමක් නො කරවු.

245. ඉදින් තෙපි ඒ පටිකම් මතු කරන්නවු නම් හෝ දන් කරවු නම් හෝ අහසට නැග පළායන්නා වූ ද ඒ තොපට දුකින් මිදීමෙක් නම් නැත.

246. මවට හිතවූවෝ පියාට හිතවූවෝ කුල දෙටුවන් පුදන්තෝ වවු. ශ්‍රමණයන් පුදන්තෝ බ්‍රාහ්මණයන් පුදන්තෝ වවු. මෙසේ කරන තෙපි සුගතියට යවයි.

ධනපාල ප්‍රේතවස්කව යි.

2. 8

(අජාසත් රජ ප්‍රෙතයා දැක:)

247. වහන්ස, තෙපි නග්න වූ කෘශ වූ පැවිද්දෙක් වවු. කුමක් සඳහා මේ රෑ කොහි යවු ද? ඒ කරුණ මට කියවු. මට හැකි නම් තොපට හැමදෙයින් වස්තුව සපයමි.

(ප්‍රෙතයා:)

248. සියලුතන්හි පතළ බරණැස් නම් නුවරෙක් ඇත. එහි මම මහත් සම්පත් ඇති, පහත් සිත් ඇති, දන් නොදෙනසුලු කාමාමිෂයෙහි ගිජුසිත් ඇති ගැහැටියෙක් වීමි. දුසිල්බව නිසා ප්‍රේතලොකයට පැමිණියෙමි.

249. ඒ මම ඒ පටිකම් නිසා ඉදිකටුවලින් විදින්නාක් වැනි යාගින්තෙන් පෙළුණෙමි වෙමි. එහෙයින් ම අහරක් පතා නැයන් වෙත යමි. දන් නො දෙන සුලු අය (මා මෙන්) පරලොවැදී දනායෙහි විපාකයෙක් ඇතැ යි නො අදහත්.

250. මාගේ දියැණියෝ ද “මවුපියනට හා මුතුන් මිමුතුනට ද දන් දෙමි”යි නිතර කරා කරති. පිළියෙළ කරන ලද්ද බමුණන් වළඳවති. මම අනුභවයට අත්බකවින්දයට යමි.

251. රජ තෙමේ ඒ ප්‍රේතයාට මෙසේ කිය. ඒ අහර ද වළඳා වහා එව. මම ද සුඡාවක් කරමි. ඉදින් යම් කරුණක් ඇත් නම්, ඇදහිය යුතු වූ ඒ සහෙතුක වචනය මට කියව. මම එය අසමි.

252. තථාති වත්තා අගමාසි තත්ථ
භුංඤ්ඤි සුභංගං න ච පන දක්ඛිණාරහා,
පච්චාගමී රාජගහං පුනාපරං
පාතුරභොසි පුරතො ජනාධිපස්ස
253. දිස්වාන පෙතං පුනරෙව ආගතං
රාජා අවොච අහමපි කිං දදමි,
ආචික්ඛ මෙ තං යදි අත්ථි හෙතු
යෙන තුවං චිරතරං පිණිතො සියාති.
254. බුද්ධස්ස ධම්මං පරිච්ඡියාන රාජ
අනෙකන පානෙනපි වීචරෙන.
තං දක්ඛිණං ආදිස මෙ භික්ඛාය
එවං අහං චිරතරං පිණිතො සියා.
255. තතො ච රාජා නිපතිති තාවදෙ
දනං සහස්සා අතුලං දදිත්වා සඛෙක්ඛ,
ආරොචයි පකතිං තථාගතස්ස
තස්ස ච පෙතස්ස දක්ඛිණං ආදිසිත්ථ.
256. යො පුරිතො අතිවිය සොහමානො
පාතුරභොසි පුරතො ජනාධිපස්ස,
යඤ්ඤාහමස්මි පරමිද්ධිපකෙතො
න මඤ්ඤිධිසමසදිසා මත්ථස්සා.¹
257. පස්සානුභාවං අපරිමිතං මමෙදං
තයානුසිද්ධං අතුලං දදිත්වා සඛෙක්ඛ,²
සන්තප්පිතො සත්තං සද්ධං බ්‍රහ්මි
යාමාහං සුඛිතො මත්ථස්සදෙවා'ති.

වුලලසෙඤ්ඤිපෙතවත්ථ අට්ඨමං.

භාණුවාරං පට්ඨමං.

2. 9

258. යස්ස අත්ථාය ගච්ඡාම කමොඤ්ඤං ධනභාරකා,
අයං කාමදදෙ යඤ්ඤා ඉමං යක්ඛං නයාමසෙ.
259. ඉමං යක්ඛං ගහෙකාන සාධුකෙන පසඤ්ඤා වා,
යානං ආරොපයිත්වාන ඛිප්පං ගච්ඡාම ද්වාරකනිති.
260. යස්ස රුක්ඛස්ස ඡායාය නිසීදෙය්‍ය සයෙය්‍ය වා,
න තස්ස සාධං හඤ්ඤාය මිත්තද්ධො හි පාපකො.

1. න මඤ්ඤිධිසමසදිසා මාත්ථස්සා - මිඡස්.

2. තයානුසිද්ධං අතුලං දදිත්වා සඛෙක්ඛ - මිඡස්.

252. “එසේයැ” යි කියා (හේ) දන්දෙන තැනට ගියේය. බමුණෝ බත් වැළඳූහ. එය දක්ෂිණාර්ථයෙන් නො ම වැළඳූහ. නැවත හේ දෙවන වර රජගහ නුවරට පෙරළා පැමිණියේය. රජු ඉදිරියෙහි පහළ විය.

253. රජ තෙමේ නැවත පැමිණි ඒ ප්‍රේතයා දැක “යම් හේතුවකින් තෙපි ඉතා දිගුකලක් තෘප්ත වවු ද. ඉදින් එබඳු හේතුවක් ඇත් නම් එය මට කියවු මම ද කිසිවක් දෙමි” යි කී ය.

(ප්‍රේතයා:)

254. රජතුමනි, බුදුන් ද සභන ද ආභාරයෙන් හා පානයෙන් ද වළඳවා සිවුරින් පුද ඒ පිත මට හිත පිණිය දුන මැනවි. එසේ කළ කලා මම වීරකලක් තෘප්ත වෙමි.

255. එබසට අනතුරුව රජ තෙමේ එකෙණෙහි ම පහයෙන් නික්මැ මහත් දතක් සියතින් සභනට දී ඒ සියලු පුවත බුදුන්ට කී ය. ඒ ප්‍රේතයාට ද පින් දුන්නේ ය.

256. මෙසේ පුදන ලද ඒ ප්‍රේතයා දෙවසිරිත් අතිශයින් චොරජමින් රජු ඉදිරියෙහි පහළ විය. (මෙසේද කී ය:) මම පරමිසුරට පත් දෙවියෙක්මි. මගේ ඉසුරට සම ඉසුරු ඇති මිනිස්සු නැත්තාහ.

257. මාගේ මේ අපරිමිත අනුභාවය බලන්න. තොප විසින් සභනට මහදන් දී මට පින් දෙන ලද. නරදේවය, හැම කල්හී බොහෝ දනවස්තුයෙන් නිතර තෘප්ත කරන ලද මම සුවපත් වූයෙමි යන්නෙමි.

වුල්ලසෙට්ඨි ප්‍රේතවස්තුව යි.

පළමුවන බණවර නිමි.

2. 9

(වෙළඳ බමුණා අංකුර වෙළෙඳහට මෙසේ කියයි:)

258. වෙළෙඳාමෙන් ධනය රැස්කරන අපි යමක් සඳහා කාමබෝජ රටට යන්නමෝ ද (ඒ කරුණ මෙහි දී ම සිදු වෙයි) මේ දෙවියා කැමති සම්පත් දෙන්නෙකි. (එහෙයින්) අපි මොහු ගෙන යමු.

259. කැමැත්තෙන් හෝ බලාත්කාරයෙන් හෝ මේ දෙවියා අල්වා යානයක නංවාගෙන වහා ද්වාරවතී නගරයට යමු.

(අංකුර)

260. යම් ගසක සෙවණෙහි (යමෙක්) හිඳින්නේ හෝ නිදින්නේ හෝ වෙද (හේ) ඒ ගසේ අත්තක් නො බිඳින්නේ ය. මිත්‍රද්‍රෝහය ලාමක ය.

261. යස්ස රුක්ඛස්ස ඡායාය නිසීදෙය්‍ය සයෙය්‍ය වා,
බන්ධුමි නස්ස ඡීදෙය්‍ය අජො වෙ තාදිසො සියා'ති.
262. යස්ස රුක්ඛස්ස ඡායාය නිසීදෙය්‍ය සයෙය්‍ය වා,
න නස්ස පනං භීදෙය්‍ය මිත්තදුබ්බො හි පාපකො'ති.
263. යස්ස රුක්ඛස්ස ඡායාය නිසීදෙය්‍ය සයෙය්‍ය වා,
සමුලමි නං අබ්බුභෙය්‍ය අජො වෙ තාදිසො සියා'ති.
264. යසෙස්සකරන්තිමි සරෙ වසෙය්‍ය
යත්තනපානං පුරිසො ලභෙරු,
න නස්ස පාපං මනසාපි විනිත්තයො
කතස්සදිත්තා සපුරිසෙහි වණ්ණිතා.
265. යසෙස්සකරන්තිමි සරෙ වසෙය්‍ය
අනෙතන පානෙන උපට්ඨිතො සියා,
න නස්ස පාපං මනසාපි විනිත්තයො
අද්දබ්බපාණී දහතෙ මිත්තදුබ්බිං.
266. යො පුබ්බෙ කතකල්‍යාණො පච්ඡා පාපෙන භිංසති,
අලලපාණිහතො පොසො න යො හද්‍රාති පසස්සති'ති
267. යො අසුද්ධස්ස නරස්ස දුස්සති
සුද්ධස්ස පොසස්ස අනඩාණස්ස,
තමෙව බාලං පට්ඨෙති පාපං
සුබ්‍රමො රජො පටිවාතංව බිහෙතො'ති.
268. නාහං දෙවෙන වා මනුසෙස්සෙන වා
ඉස්සරියෙන වාහං න පුප්පසංගො,
යකෙකාහමස්මි පරමිඤ්චිපකො
දුරඩ්ඛමො වණ්ණබ්බුපපකො'ති.
269. පාණි තෙ සබ්බසොචණ්ණො පඤ්චධාරො මධුසංවො,
නානා රසා පඤ්ජරන්ති මඤ්ඤාහං තං පුරිඤ්ජනති.

(බමුණා:)

261. (යමෙක්) යම් ගස් සෙවණෙකු හිඳින්නේ හෝ නිදන්නේ හෝ වේ ද, ඉදින් ඔහුට එබඳු වැඩෙක් වේ නම් හේ ඒ ගසේ කඳ ද සිඳින්නේය.

(අංකුර:)

262. (යමෙක්) යම් ගස් සෙවණෙකු හිඳින්නේ හෝ නිදන්නේ හෝ වේ නම් හේ ඒ ගසේ කොළයකුදු නොබිඳින්නේය. මිත්‍රද්‍රෝහය ලාමකය.

(බමුණා:)

263. (යමෙක්) යම් ගස් සෙවණෙකු හිඳින්නේ හෝ නිදන්නේ හෝ වේ නම් ඉදින් ඔහුට එබඳු වැඩෙක් වේ නම් හේ ඒ ගස සහමුලින් ම උදුරන්නේය.

(අංකුර:)

264. (යමෙක්) යම් පුද්ගලයකුගේ ගෙයි එක් රැයක් හෝ වෙසේ ද, යමකු සමීපයෙහි යම් පුරුෂයෙක් ආහාරපාන හෝ (යම්කිසි බොදුනක් හෝ) ලබන්නේ ද ඒ පුද්ගලයාට නපුරක් සිතිනුදු නොසිතන්නේය. කෘතඥභාවය වනාහි බුද්ධාදී උතුමන් විසින් වර්ණිත ද එහෙයිනි.

265. (යමෙක්) එකරැයක් හෝ යමකුගේ ගෙහි වසන්නේ වේ ද, ආහාරයෙන් පානයෙන් උපස්ථාන හෝ කරන ලද වේ ද හේ ඔහුට සිතින් හෝ නපුරක් නොසිතන්නේය. අභිංසක අත් ඇත්තේ ඒ මිත්‍රද්‍රෝහී පුද්ගලයා වනසයි.

266. යමෙක් (යම් පුද්ගලයකු විසින්) පෙර කරන ලද උපකාර ඇත්තේ පසු කලෙක ඒ උපකාර කළහු නපුරු ක්‍රියාවකින් පෙළා නම් (අල්ලපාණි) උපකාරකයා නසනලද ඒ පුරුෂ තෙමේ යහපත නොදකී.

267. යමෙක් තමාට දොෂ නොකරන ලද (රාගාදී) කෙලෙස් නැති පිරිසිදු සිත් ඇති මිනිසකුට දොෂ කරයි ද ඒ පාප කම්ය (තෙමේ) උඩු සුළඟට දමනලද සියුම් රජස් මෙන් ඒ නුවණ නැති ඔහු වෙත ම (විපාක වශයෙන්) ආපසු එයි.

(යක්ෂයා:)

268. මම දෙවියකු විසින් හෝ මිනිසකු විසින් හෝ නොමැඩලිය හෙමි. ආධිපත්‍යයෙකින් හෝ නොමැඩලිය හෙමි. මම උතුම් සෘද්ධියට පැමිණි වහා ඉතා දුරයනු සමත් රූපපුවෙන් ද, සිරුරු බෙලෙන් ද යුතු යක්ෂයෙම වෙමි.

269. කොපගේ දකුණත හැමලෙසින් රන්වනැ. මිහිරිරස වැහෙන ධාරාපසක් ඇත්තේය. ඉන් නොයෙක් රස වැගිරෙයි. කොප සක් දෙව්දු යයි මම සිතමි.

270. නමති දෙවො න ගතබ්බො නපි සකෙතා පුරිත්ථදෙ
පෙතං මං අභිකුර ජානාහි හෙරුවමො ඉධාගතන්ති.
271. කිංසිලො කිංසමාවාරො හෙරුවස්මිං පුරෙ තුවං,
කෙන තෙ බ්‍රහ්මචරියෙන පුඤ්ඤං පාණිමහි ඉජ්ඣති¹ති
272. තුක්ඛවායො පුරෙ ආසිං හෙරුවස්මිං තද අහං,
සුකිච්ඡවුත්ති කපණො න මෙ විජ්ජති දතවෙ.
273. ආවෙසනඤ්ඤා¹ මෙ ආසි අසඤ්ඤාසං උපනතිකෙ,
සද්ධාසං දනපතීනො කතපුඤ්ඤාසං ලස්සිනො.
274. තත්ථ යාවනකා යන්ති නානාගොතො වණ්ඤකා,
තෙ ව මං තත්ථ පුච්ඡන්ති අසඤ්ඤාසං නිවෙසනං.
275. කත්ථ ගච්ඡාම හද්දං වො කත්ථ දනං පදීයතෙ,
තෙසාහං පුට්ඨො වක්ඛාමි අසඤ්ඤාසං නිවෙසනං.
276. පගගග්ග දකඛ්ඤං බාහුං එත්ථ ගච්ඡං හද්දං වො,
එත්ථ දනං පදීයතෙ අසඤ්ඤාසං නිවෙසතෙ.
277. තෙන පාණි කාමදදෙ තෙන පාණි මධුස්සවො,
තෙන මෙ බ්‍රහ්මචරියෙන පුඤ්ඤං පාණිමහි ඉජ්ඣති¹ති.
278. න කිරි ත්ථං අද දනං සකපාණිහි කසසවි,
පරස්ස දනං අනුමොදමානො පාණිං පගගග්ග පාවදි.
279. තෙන පාණි කාමදදෙ තෙන පාණි මධුස්සවො,
තෙන තෙ බ්‍රහ්මචරියෙන පුඤ්ඤං පාණිමහි ඉජ්ඣති.
280. යො සො දනමද හතොක පසකොකා සකපාණිහි,
සො හිත්වා මාත්‍රසං දෙහං කිත්තු සො දිසනං ගතො¹ති

1. නිවෙසනඤ්ඤා - මජ්ඣං.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 17,271 හි ඇතුළත් කර ඇත.

(දෙවිදු:)

270. මම ප්‍රසිද්ධ දෙවියෙක් ද නො වෙමි. ගඳබෙක් ද පුරපුරු නම් වූ සක්දෙවිදු ද නො වෙමි. පින්වත් අංකුරය. “හෙරුව නුවරින් මැරී අවුත් මෙහි උපන් ප්‍රේතයෙක්මි”යි මා දනුව.

(අංකුර:)

271. පෙර හෙරුව නුවර දී තෙපි කෙබඳු සිල් ඇති වුහු ද? කෙබඳු දනසිලාදී කුසල පැවතුම් ඇති වුහු ද? කෙබඳු ශ්‍රේෂ්ඨ වයභාවකින් තොපගේ අත්හි පින්පලය නිපයේ ද?

(දෙවිදු:)

272. පෙර මම හෙරුව නුවර සන්තාලියෙක් වීමි. ඉතා දුකසේ දිවිපැවැතුම් ඇති බැගෑපත් කෙනෙක් වීමි. දන්දීම සඳහා මට කිසිවක් නැති විය.

273. සැදහැනි දන්පතියකු වූ කළපින් ඇති පවට පිළිකුල් කරන අසය්හ සිටුහුගේ ගේ සම්පයෙහි මාගේ ගෙය ද විය.

274. නොයෙක් කුලවල උපන් සිහන්තෝ ද. ගුණ කියා ඉල්ලන්නෝ ද එතැනට පැමිණෙත්. ඔහු එහි දී අසය්හ සිටුහුගේ ගෙය මාගෙන් විවාරත්.

275. තොපට යහපතක් වේවා. කොතැන්හි දන් දෙනු ලැබේ ද? අපි දන් ලැබීමට කොහි යමු ද? මෙසේ (ඔවුන් විසින්) විවාරන ලද මම අසය්හ සිටුහුගේ ගෙය ඔවුන්ට කියමි.

276. “අසය්හ සිටුහුගේ මේ නිවසෙහි දන්දෙනු ලැබේ. මෙතැනට යවු, තොපට යහපතක් වේවා”යි මම දකුණ’න දිගුකොට කීවෙමි.

277. ඒ පුණ්‍ය කම් හේතුවෙන් මාගේ අත කැමැති සම්පත් දෙන්නේ වෙයි. ඒ හේතුවෙන් මාගේ අත ඉෂ්ටවස්තු වගුරුවන්නේ වෙයි. මාගේ ඒ උතුම් හැසිරීම් හේතුවෙන් මා අත්හි පින්පල පහළ වේ.

(අංකුර:)

278. තෙපි වූ කළි සිය අතින් කිසිවකුට දනක් නුදුන්නාව. අනෙකකුගේ දනය අනුමෝදන් වෙමින් අත දිගු කොට කීවහු වනැ.

279. ඒ හේතුවෙන් තොපගේ අත කැමැති සම්පත් දෙන්නේ වෙයි. ඒ හේතුවෙන් තොප අත ඉෂ්ටවස්තු ප්‍රසව කරන්නේ වෙයි. තොපගේ ඒ බ්‍රහ්මවයභාවයෙන් අත්හි පුණ්‍ය ඵලය පහළ වෙයි.

280. පින්වත. යම් අසය්හ නම් සිටුවරයෙක් පහන් සිතැතිව සියතින් දන් දුන්නේ ද, හේ මිනිස් සිරුර හැර පියා කවර දෙසකට ගියේ වේ ද?

281. නාහං පජානාමි අසඤ්ජානිතො
අභිග්ගිඤ්ජානං ගතිං ආගතිං වා
සුත්තඤ්ඤි මෙ වෙසසවණ්ණස්ස සන්තීකෙ
සක්කස්ස සහවාතං ගතො අසංයො'ති.
282. අලමෙව කාතුං කලයාණං දුතං දුතුං යථාරහං,
පාණිං කාමදදං දිස්වා කො පුඤ්ඤිං න කරිස්සති.
283. සො හි නුත ඉතො ගතඤ්ඤා අනුපපඤ්ඤාන ඤාරකං,
දුතං පට්ඨාපට්ඨස්සාමි යං මමස්ස සුඛාවහං.
284. දස්සාමනනඤ්ඤි පානඤ්ඤි වස්ථෙයනාසනානි ව,
පපඤ්ඤි උදපානඤ්ඤි දුග්ගෙ සබ්බමනානි ව.
285. කෙන තෙ අභිභුලී කුණ්ඩා මුඛඤ්ඤි කුණ්ඩලීකතං,
අකඛිනී ව පඤ්ඤානි කිං පාපං පකතං තයා'ති.
286. අභිග්ගිඤ්ජානං ගහපතිතො සද්ධස්ස සරමෙසිනො,
තස්සාහං දුතවිස්සග්ගෙ දුතෙ අධිකතො අහුං.
287. තස්ස යාවනකෙ දිස්වා ආගතෙ භොජනස්මිකෙ,
එකමනතං අපකකමම අකාසිං කුණ්ඩලීමුඛං.
288. තෙන මෙ අභිභුලී කුණ්ඩා මුඛඤ්ඤි කුණ්ඩලීකතං,
අකඛිනී ව පඤ්ඤානි නං පාපං පකතං මයා'ති.
289. ධම්මෙන තෙ කාපුරිස මුඛඤ්ඤි කුණ්ඩලීකතං,
අකඛිනී ව පඤ්ඤානි,
යං ඤං පරස්ස දුතස්ස අකාසි කුණ්ඩලීමුඛෙනි.
290. කථං හි දුතං දදමානො කරෙය්‍ය පරපක්ඛයං,
අතතං පානං බාදනීයං වස්ථෙයනාසනානි වා'ති.
291. සො හි නුත ඉතො ගතඤ්ඤා අනුපපඤ්ඤාන ඤාරකං,
දුතං පට්ඨාපට්ඨස්සාමි යං මමස්ස සුඛාවහං.
292. දස්සාමනනඤ්ඤි පානඤ්ඤි වස්ථෙයනාසනානි ව,
පපඤ්ඤි උදපානඤ්ඤි දුග්ගෙ සබ්බමනානි වා'ති.

281. අන්‍යයන් විසින් ඉවසිය නොහැකි පරිත්‍යාගාදිය ඉවසන, සිරුරින් රැස් වීහිදෙන අසයන සිටුහුගේ පරලොව ගමන හෝ යළි මෙලොවට ආගමනය මම නොදනිමි. වැළිත් අසයන සිටුකුමා ශක්‍රයාගේ සහභාවයට ගියේ යැයි මා විසින් වෙසවුණු සම්පයෙහි දී අසන ලද.

(අංකුර:)

282. කිසියම් පිනක් කරන්නට සුදුසු ම ය, ශක්ති පරිදි දතක් දෙන්නට සුදුසු ම ය. කැමති සම්පත් දෙන අත දැක (මා වැනි) කවරෙක් නම් පිනක් නො කරන්නේ ද?

283. ඒ මම මේ වැලිකතරින් ඉවත් වැ ගොස් ද්වාරවතී නුවරට පැමිණ යම් පිනක් මට සැප ඵලවනුයේ වේ නම් ඒ දනමය පින පවත්වන්නෙමි.

284. අහර හා පැන් ද පිළිසහ සෙනසුන් ද දෙමි. පැන්හල් හා ළිං ද දුර්ගයන්හි හේ දඩු ද පිහිටුවන්නෙමි.

(අංකුර වෙනත් ප්‍රේතයකු දැක මෙසේ විචාරයි:)

285. කුමක් නිසා තොපගේ ඇඟිලි කුණුව වකුටු වී ද? මුහුණ කොඩොලක් මෙන් විකාර වූයේ ද? ඇසින් කබ වැහෙන්නේ ද? තොප විසින් කිනම් පවක් කරන ලද ද?

286. සිරුරෙන් රැස් වීහිදෙන, ගැහැවියෙක් වූ, සැදැහැති, ගිහිගෙයි වසන, ඒ අසයන සිටුහුගේ දන්දෙන තැන දන් දීමෙහි අධිකාරී වශයෙන් මම පත්කරන ලද වෙමි.

287. එහි අහර පිණිස පැමිණි යදියන් දැක මම එකත් පසෙකට ඉවත් වැ මුහුණ හැකිළවූයෙමි.

288. එහෙයින් මගේ ඇඟිලි වකුටු විය. මුහුණ ද හැකුළුණේ විය. ඇසින් කසුළු වැගිරේ. ඒ පව මා විසින් කරන ලද.

(අංකුර:)

289. නින්දිත පුරුෂය, තොප යම් භෙයෙකින් මෙරමා ගේ දනට මුව හැකිළවීම් කළහු ද, එහෙයින් ධර්මය අනුව තොපගේ මුහුණ හැකිළිණි. ඇස් ද කසුළු වගුරයි.

290. ආහාර පාන ද කැපුකු දැ ද පිළි හා සෙනසුන් ද දෙන පුරුෂ කෙසෙයින් මෙරමා ලවා සිදු කටයුත්තක් කරන්නේ ද.

291. ඒ මම මෙයින් ගොස් ද්වාරවතී නුවරට පැමිණ මෙලොව පරලොව සැප උපදවන මහදන් පවත්වන්නෙමි.

292. ආහාර පාන ද පිළි හා සෙනසුන් ද පැන්සල් සහ දිය පොකුණු ද දුර්ගමස්ථානයෙහි හේ දඩු පාලම් ද කරවා දෙන්නෙමි.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 17,271 හි ඇතුළත් කර ඇත.

293. තතො හි සො නිවත්තො අනුප්පාදාන දාරකං,
දුතං පට්ඨාපයි අඛුරො යං තුමස්ස සුඛාවහං.
294. අද අත්තඤ්ච පානඤ්ච විත්ථෙතාසනානි ව,
පපඤ්ච උද්පානඤ්ච විප්පසනෙන වෙතසා.
295. කො ජාතො කො ව තසිකො කො විත්ථං පරිවස්සති,
කස්ස සන්තානානි යොග්ගානි ඉතො යොජේනතු වාහනං.
296. කො ජත්තව්ජති ගඤ්ඤව කො මාලං කො උපාහනං,
ඉතිසසු තත්ථ සොසෙහති කප්පකා සුදමාගධා;
සද සායඤ්ච පාතො ව අඛුරස්ස නිවෙසනෝති.
297. සුඛං සුපති අඛුරො ඉති ජානාති මං ජතො,
දුක්ඛං සුපාමි සිත්ථක යං න පස්සාමි යාවකෙ.
298. සුඛං සුපති අඛුරො ඉති ජානාති මං ජතො,
දුක්ඛං සුපාමි සිත්ථක අප්පකෙසු වඤ්ඤකෙ.
299. සකෙකා වෙ තෙ වරං දජ්ජා කාවතීංසානම්ඝ්ඝරො,
කිස්ස සබ්බස්ස ලොකස්ස වරමානො වරං වරෝති.
300. සකෙකා වෙ මෙ වරං දජ්ජා කාවතීංසානම්ඝ්ඝරො,
කාලුට්ඨිතස්ස මෙ සතො සුරියසසුග්ගමනං පති.
දිබ්බා භසඛා පාතුභවෙය්ගුං සිලවනොතා ව යාවකා,
301. දදතො මෙ න වීයෙථ දඬා නාත්තපෙය්ගං,
දදං චිත්තං පසාදෙය්ගං එවං සක්කං¹ වරං වරෝති.
302. න සබ්බචිත්තානි පරෙ පච්චෙච්ඡ
දදෙය්ග දුතඤ්ච ධනඤ්ච රතෙඛ,
තස්මා හි දුතා ධනමෙව සෙය්ගා
අතිසද්දනෙන කුලා න භොගති.
303. අදුනමතිදුතඤ්ච නප්පසංසහති පණ්ඩිතා
තස්මා හි දුතා ධනමෙව සෙය්ගා,
සමෙන වනෙකය්ග සරීරධරොති.

1. එතං සක්කං - මර්ගං.

293. ඒ අංකය තෙමේ ඒ මරුකතරින් පෙරළා නික්ම ද්වාරවති නුවරට පැමිණ යම් දනක් තමන්ට සැප එළවා නම් ඒ මහඳන් පැවැත්වී ය.

294. පහන් සිතින් යුතු වූ අහර හා පැන් ද, පිළි සහ සෙනසුන් ද පැන්හල් සහ දියපොකුණු ද දුන්නේ ය.

295. කවරෙක් බඩසා ඇත්තේ ද කවරෙක් පවස් ඇත්තේ ද කවරෙක් පිළි වැළඳගන්නේ වේ ද කවරෙකු ගේ ඊයෙහි ගොන්නු විඩාවට පැමිණියාහු ද මේ වාහන සමූහයෙන් කැමැති වාහනයක් යොදා ගනින්නා.

296. කවරෙක් කුඩ කැමැත්තේ ද කවරෙක් ගඳ - මල් කැමැත්තේ ද කවරෙක් වහන් කැමැත්තේ ද යි මෙසේ කියමින් ඒ අඛණ්ඩගේ නිවසෙහි කපුටෝ ද අරක්කැමියෝ ද සුවඳ දෙන්නෝ ද හැම ද උදය-සවස සෝභා කෙරෙහි.

(අඛණ්ඩ සිත්තකට කියයි)

297. අඛණ්ඩ සැපයේ නිදහස යි මහජන තෙමේ මා (ගැන) දනියි. සිත්තකය, යම් හෙයකින් මම යදියන් නො දක්නෙමි ද. එහෙයින් (මම) දුකසේ නිදමි.

298. අඛණ්ඩ සැපයේ නිදහස යි ජන තෙමේ මා දනියි. ගුණ කියමින් යදිනවුන් (දන්සැලෙහි) මද වූකල්හි සිත්තකය මම දුකසේ නිදමි.

(සිත්තක:)

299. තවතිසා වැසි දෙවියන්ට ද සියලු ලොකයාට ද ප්‍රධාන වූ ශක්‍ර තෙමේ තොපට වරයක් දෙන්නේ නම් වර කැමැති වූ තෙපි කිනම් වරයක් අයදිනු ද?

300-301. ඉදින් තවතිසා වැසියනට ඉසුරුවූ සක්දෙව්දු මට වරයක් දෙන්නේ නම් මෙබඳු වරයක් සක්දෙව්දුගෙන් පතමි. එනම්: අලුයම නැගී සිටි මට හිරු උදවන වෙලෙහි ම දිවාමය ආහාරයෝ පහළ වෙත්වා. යදියෝ සිල්වත් වෙත්වා. දන්දෙන මාගේ දනවස්තුව නොගෙවෙවා. දන් දී මම පසුතැවිලි නො වෙමිවා. දන්දෙමින් සිත පහදවමිවා යනු යි.

(නීති ශාස්ත්‍රයෙහි නිපුණ සොණක:)

302. සියලු වස්තුපකරණයෙන් අත්හට නො දෙන්නේ ය. දන් ද දෙන්නේ ය, ධනය ද රක්තේ ය. එහෙයින් දන් දීමට වඩා ධනය ම උතුම් වෙයි. අධික දනයෙන් කුලයෝ නො පවතිත්.

303. නුවණැත්තෝ අදනයක් අතිදනයක් නො පසසත්, එහෙයින් දනයට වඩා ධනය ම උතුම් වෙයි. දීම නො දීම දෙකෙහි සමලෙස පවත්නේ ය, එය වූ කලී නැණැතියන් ගිය මග යි.

304. අහො වතාරෙ අහමෙව දජ්ඣං
සනෙයා හි මං සපුරිසා හපෙයසුං,
මෙසොව නික්කානභිපුරයනොත්තං¹
සන්තප්පයෙ සබ්බවණ්ඨකානං.
305. යසස යාවනකෙ දිස්වා මුඛවණ්ණො පසිද්ධි,
දඤ්ඤා අත්තමනො හොති තං සරං වසතො සුඛං.
306. යසස යාවනකෙ දිස්වා මුඛවණ්ණො පසිද්ධි,
දඤ්ඤා අත්තමනො හොති එසා යඤ්ඤස්ස² සමපද.
307. පුබ්බෙව දුතා සුමනො දදං වීතං පසාදයෙ,
දඤ්ඤා වත්තමනො හොති එසා යඤ්ඤස්ස සමපද³ති.
308. සට්ඨිවාහසහස්සානි අඛුරස්ස නිවෙසනෙ,
හොජනං දීයතෙ නිව්චං යඤ්ඤපෙක්ඛස්ස ජනතුනො.
309. තිසහස්සානි සුද්ධා හි ආමුක්ඛමණ්ඩලා,
අඛුරං උපජිවන්ති දුතෙ යඤ්ඤස්ස ව්‍යාවටා.
310. සට්ඨිපුරිසසහස්සානි ආමුක්ඛමණ්ඩලා,
අඛුරස්ස මහාදුතෙ කට්ඨං ඵාලෙතති මාණවා.
311. සොළසිත්ථිසහස්සානි සබ්බාලඛ්‍යාරභුසිතා,
අඛුරස්ස මහාදුතෙ විධා පිණ්ණිකති නාරියො.
312. සොළසිත්ථිසහස්සානි සබ්බාලඛ්‍යාරභුසිතා,
අඛුරස්ස මහාදුතෙ දඬිගාහා උපට්ඨිතා.
313. බහුං බහුක්ඛං පාදසි වීරං පාදසි බක්ඛයො,
සක්කච්චිඤ්ඤා සහස්සා ව චිත්තීකඤ්ඤා පුනපුනං.
314. බහු මාසෙ ව පකෙඛ ව උතුසංචිත්තරානි ව,
මහාදුතං පවිකෙතසි අඛුරො දීසමනතරං.
315. එවං දඤ්ඤා යජිතා ව අඛුරො දීසමනතරං,
සො හිත්වා මානුසං දෙහං තාවතීංසුපගො අහු⁴ති.
316. කටච්ඡුතිකං දඤ්ඤා අනුරුද්ධස්ස ඉඤ්ඤො,
සො හිත්වා මානුසං දෙහං තාවතීංසුපගො අහු.
317. දසති යානෙහි අඛුරං ඉඤ්ඤො අතිරොචති,
රූපෙ සංඥා රසෙ ගන්ධෙ ඵොට්ඨබ්බෙ ව මනොරමෙ.
318. ආයුතා යසසා වෙව වණ්ණොත්ත ව සුබ්බෙ ව,
ආධිප්පෙවන අඛුරං ඉඤ්ඤො අතිරොචති⁵ති.

1. නික්කා-පටිපුරයනොත්තං - මජ්ඣ.

2. යඤ්ඤස්ස - සී. මු. ප.

304. (අංකුර:) හවත, සෝනකය, මම දන් දෙන්නෙමි ම යැ. සන්ත්‍රන් තිදෙර ඇති සන්පුරුෂයෝ මා ඇසුරු කෙරෙත්වා. පහත්බිම් මනා ලෙස පුරවමින් වසින මහාමෙසයක් මෙන් සියලු යදිදන්නන්ගේ මත දෙළ සන්තර්පණය කෙරෙමවා.

305. යදියන් දෑක යමකුගේ මුඛවර්ණය පැහැපත් වේ ද, යමෙක් දන් දී සතුටු සිතැති වේ ද, ඒ ගෙය (ඵතී) වසන්තභූට සැප වේ.

306. යදියන් දෑක යමකුගේ මුඛවර්ණය පහදී ද, දන් දී යමෙක් තුටු සිත් ඇති වේ ද, මෝ දනය පිළිබඳ සම්පත්තියි.

307. දන් දීමෙන් පෙර ම සතුටු සිත් ඇත්තේ වේ ද, දන් දෙන විටත් සිත පහදවන්නේ වේ ද, දන් දී අවසන්හිත් සතුටු සිත් ඇත්තේ වේ ද, මෝ දනයාගේ සම්පත් වේ.

308. දන් දීමෙහි ම අදහස් ඇති අභිකුර රජුගේ නිවෙසෙහි ගැල් සැටදහසක අහර නිතර සත්ත්වවර්ගයාට දෙනුලැබේ.

309. මහායාග යැ යි නම් කරනු ලැබූ මේ දනයෙහි යෙදී සිටි නොයෙක් මිණිකොඩොල් පැළඳි කුන්දහසක් පමණ අරක්කැමියෝ අංකුර රජු නිසා ජීවත් වෙත්.

310. පළන් මිණි කොඩොල් ඇති සැට දහසක් තරුණ පුරුෂයෝ ඒ අංකුර රජුගේ මහාදනයෙහි දර පළන්.

311. අංකුර රජුගේ මහාදනයෙහි සවිලකරින් සැරසුණු සොළොස් දහසක් අහනෝ කුළුබඩු අඹරා පිඩු කරන්.

312. අභිකුර රජුගේ මහදනගැ සවිලකරින් සැරසුණු සොළොස් දහසක් අහනෝ හැඳිගත් අත් ඇතිව එළඹ සිටියෝ වෙත්.

313. එ රජු නන් දනහට බොහෝ කලක් බොහෝ දන් දුන්නේ ය. සකස් කොට ද සියතින් ද ගරුබුහුමන් පෙරදැරි කොට පුනපුනා දුන්නේ ය.

314. අංකුර තෙමේ බොහෝ මාසගණනක් මුළුල්ලෙහි ද බොහෝ පක්ෂ ගණනක් මුළුල්ලෙහි ද බොහෝ සතු මුළුල්ලෙහි ද බොහෝ අවුරුදු මුළුල්ලෙහි ද දිගුකලක් මහදන් දුන්නේ ය.

315. මෙසේ අභිකුර දිගුකලක් දන් දී මහායාග කොට මිනිස් සිරුර හැරපියා තවතිසා දෙවලොවට ගියේ ය.

316. ඒ ඉන්දක තරුණයා අනුරුත් තෙරුන්හට සැන්දක් පමණ බත් දී මිනිසත් බව හැරපියා තවතිසා දෙවලොවට ගියේ ය.

317-318. ඉන්දක දෙව්දු අභිකුර දෙව්පුතුව වඩා දස කරුණෙකින් අධික වැ බබළයි. මනහර වූ රූපයෙන් ද ශබ්දයෙන් ද රසයෙන් ද සුව-දින් ද පහසින් ද ආයුෂයෙන් ද පරිවාර සම්පත්තියෙන් ද සිරුරු පැහැ-යෙන් ද සැපයෙන් ද ඉසුරෙන් ද ඉන්දක අභිකුර පසුබා බබළයි.

319. මහාදනං තයා දින්නං අඛතුරො දිසමනතරං,
අතිදුරෙ නිසින්නොසි ආගව්ඡ මම සකතිකෙ'ති.
320. තාවතීංසෙ යද්ද චුද්දො සිලායං පණ්ඩුකඛලෙ,
පාරිච්ඡත්තකමුලමභි විහාසි පුරිසුත්තමො.
321. දසසු ලොකධාතුසු සනතිපතීඛාන දෙවතා,
පසිරුපාසකභි සමුද්දො වසනාං නගමුද්ධති,
322. න කොචි දෙවො වණ්ණණන සමුද්දො අතිරොචති,
සබ්බෙ දෙවෙ අධිගග්ග සමුද්දොව විරොචති.
323. යොජනානි දස දෙව ව අඛතුරොයං තද් අහු,
අවිදුරෙව බුද්ධස්ස ඉන්ද්‍රකො අතිරොචති.
324. ඔලොකෙඛාන සමුද්දො අඛතුරස්ථාපි ඉන්ද්‍රකං,
දකඛිණෙයාං පභාවෙනොතා ඉදං වචනමබුචි.
325. මහාදනං තයා දින්නං අඛතුරො දිසමනතරං,
අතිදුරෙ නිසින්නොසි ආගව්ඡ මම සකතිකෙ.
326. චොදිතො භාවිතතොන අඛතුරො ඉදමබුචි,
කිං මග්ගං තෙන දුතොන දකඛිණෙයොන සුඤ්ඤතං.
327. අයං සො ඉන්ද්‍රකො යකෙඛා දරුජා දුතං පරික්කං,
අතිරොචති අමෙභෙති වන්ද්‍ර කාරාගණෙ යථා.
328. උජ්ජඛගලෙ යථා බෙතෙත ධීජං බහුකමු¹ රොපිතං,
න විජුලං ඵලං භොති නපි තොසෙති කසසකං.
329. තරෙව දුතං බහුකං දුසසීලෙසු පතිට්ඨිතං,
න විජුලං ඵලං භොති නපි තොසෙති දයකං.
330. යථාපි හදුකෙ බෙතෙත ධීජං අප්පමි රොපිතං,
සමො ධාරං පච්චෙවත්තෙ ඵලං තොසෙති කසසකං.
331. තරෙව සීලවනොසු ගුණවනොසු තාදිසු,
අප්පකමු කතං කාරං පුඤ්ඤං භොති මහඤ්ච'නති.
332. විවෙයා දුතං දුතඛිං යඤ්ඤා දින්නං මහඤ්චං,
විවෙයා දුතං දඛාන සග්ගං ගව්ඡකභි දයකා.
333. විවෙයා දුතං සුගතප්පසඤ්ඤා
යෙ දකඛිණෙයාං ඉධ ජීවලොකෙ,
ඵනෙසු දින්නානි මහඤ්චානි
ධීජානි චුක්කානි යථා සුබෙතෙත'ති.

අඛතුරපෙතවිකුණු නවමං.

1. බහුසු - මජ්ඣ.,

2. සිමබ්බකාව මජ්ඣ.,

(බුදුහු:)

319. අභිකූරය, තොප විසින් දිගුකලක් මහදන් දෙන ලද. තෙපි දන් ඉතා දුර සිටිනහු, මා වෙත එව්.

320. යම් කලෙක පුරුෂොත්තම වූ බුදුහු තවතිසා දෙවිලොවැ පරසතුරුක්මුලැ පඩු ඇඹුල් සලස්නෙහි වුසුහු ද,

321. දසදහසක් ලොධාහි දෙවියෝ රැස් වූ මෙර මුසුනෙහි වසන සම්බුදුන් ඇසුරු කෙරෙත්.

322. කිසි දෙවිකෙනෙක් සිරුරු පැහැයෙන් බුදුනට වඩා නො බබළති. බුදුහු ම සියලු දෙවියන් අබ්බවා බබළති.

323. මේ අංකුර එකලැ දෙළොස් යොදනක් පමණ දුර විය. ඉන්දක වූකලි බුදුන්හට නුදුරු තැන ම අධික වූ බබළයි.

324-325. බුදුහු අභිකූර ද ඉන්දක ද බලා දන් පිළිගැනීමට සුදුස්සා පැහැදිලි කෙරෙමින් මේ වචන කීහු: අභිකූරය, තොප විසින් දිගුකලක් මහදන් දෙන ලද. තෙපි ඉතා දුර සිටිනහු. මා වෙත එව්.

326. භාවිත සිත් ඇති බුදුන් විසින් මෙහෙයුම් ලද අභිකූර මේ වචනය කී ය: දක්ෂිණාර්භයන්ගෙන් හිස් වූ මාගේ දනයෙන් කවර ප්‍රයෝජන ද?

327. ඒ මේ ඉන්දක දෙවිපින් සුලු දනක් දී තරුගණ මැද සඳ මෙන් අප අබ්බවා බබළයි.

328. යම් සේ ඉතා තදබිම ඇති කෙනෙහි වසුළු බිජුවට බොහෝ වුව ද මහත්ඵල නො වේ ද, එය කස්සකයා නො ම සතුටු කෙරේ ද,

329. එසේ ම දුශ්ශීලයන් කෙරෙහි පිහිටුවන ලද මහාදනය මහඟු ඵල දෙන්නේ නො වේ. එය කස්සකයා නො ම සතුටු කෙරේ.

330. යම්සේ යහපත් කෙනෙකු වසුළු බිජුවට අල්ප වුව ද වැසි දහර මොහොවට පවත්නා කලැ ඵලය (අස්වැන්න) ගොවියා සතුටු කෙරේ ද?

331. එසේ ම ධ්‍යානාදි ගුණවත් තාදී (නොසෙල්වෙන) ලක්ෂණයෙන් යුත් සිල්වතුන් කෙරෙහි කරන ලද පුණ්‍යාපකාරය ස්වල්ප වුව ද මහත් ඵල ඇත්තේ වෙයි.

332. යමකු විෂයෙහි දෙන දන මහත්ඵල වේ නම් එබඳු පින්කෙත නුවණින් පිරික්සා දියයුතු ය. දයකයෝ නුවණින් පිරික්සා දන් දී සුගතියට යෙකි.

333. මේ මිනිස් ලොවැ දන් පිළිගැනීමට සුදුසු යම් පුද්ගලයෝ වෙත් ද ඔවුන් නුවණින් පිරික්සා දන් දීම බුදුන් විසින් පසස්නා ලද. යහපත් කෙනෙහි වසුළු බිජුවට යම්සේ ද, එසේ ම මේ දක්ෂිණාර්භයන් විෂයෙහි දන් දන ද මහත්ඵල වේ.

2. 10

334. දිවාචිභාරගතං භික්ඛුං ගඛ්ඛාතීරෙ නිසික්ඛාකං,
තං පෙතී උපසංඛතමෙ දුඛ්ඛණ්ණෙ තීරුදස්සනා.
335. කෙසා වස්සා අතිදිසා යාව භූමාවලම්භරෙ,
කෙසෙති සා පටිච්ඡන්තා සමණං එතද්වුට්.
336. පඤ්චපණ්ණසවස්සාදි යතො කාලකතා අහං,
නාතිජානාමි භුක්තං වා පිතං වා පන පානීයං;
දෙති ත්වං පානීයං හතෙන තසිකා පානීයාය මෙ'ති.
337. අයං සිනොදිකා ගඛ්ඛා නිමවනතතො සඤ්ඤි,
පිට එතො ගභෙකාන කීං මං යාවසි පානීයං.
338. සවාහං හතොත ගඛ්ඛාය සයං ගණ්ඤාමි පානීයං,
ලොභිතං මෙ පරිවත්තති තස්මා යාවාමි පානීයං.
339. කිත්භු කායෙන වාචාය මනසා දුක්ඛටං කතං,
කිසස කම්මට්ඨපාකෙන ගඛ්ඛා තෙ භොති ලොභිතභති.
340. පුත්තො මෙ උත්තරො නාම සද්දො ආසි උපාසකො,
සො මඤ්ඤං අකාමාය සමණානං පටෙච්ඡති.
341. චීවරං පිණ්ඩපාතඤ්ඤා පට්ටයං සයනාසනං,
තමහං පරිභාසාමි මට්ඨෙරෙන උපද්දනා.
342. යං ත්වං මඤ්ඤං අකාමාය සමණානං පටෙච්ඡසි,
චීවරං පිණ්ඩපාතඤ්ඤා පට්ටයං සයනාසනං.
343. එතං තෙ පරලොකස්මිං ලොභිතං භොතු උත්තරං,
තස්ස කම්ම චිපාකෙන ගඛ්ඛා මෙ භොති ලොභිත'භති.

උත්තරමාතුපෙතවික්‍ර්ම දසමං.

2. 11

344. අහං පුරෙ පබ්බජිතස්ස භික්ඛුනො
සුක්ඛං අද්ධිං උපගමම යාවිතා,
තස්ස චිපාකො චිපුලඵලුපලධාති
බ්බු ව මෙ උපපජ්ජරෙ වත්තකොට්ඨො.

2 . 10

334. විවර්ණ වූ බියකරු දැකූම ඇති ප්‍රති දිවාවිභරණයේ යෙදී ගංතෙර හුන් ඒ භික්ෂුහු වෙත එළැඹියා.

335. ඇගේ කෙස් වැටිය ද ඉතා දිග ය. බීම දක්වා එල්බෙයි. කෙහෙයෙන් පිළිසන් වූ හි මහණහට මේ වචනය කීවා.

336. වහන්ස, මම යම්දවසක කලුරිය කළා වෙමි නම් එතැන් සිට පස්පනස් වසරක් මුළුල්ලෙහි අනුභව කළ අභරක් හෝ පු පැනක් නො දනිමි. පවසින් පෙළුණෙමි. පැන් පිණිස (ඇවිදිනා) මට තෙපි පැනක් දෙවු.

(භික්ෂු:)

337. සිහිල් දිය ඇති මේ ගහ තිමවස් පව්වෙන් ගලා බසී. මේ ගඟින් දිය ගෙන පානය කරව, කුමක් හෙයින් මා (ගෙන්) පැන් යදිහි ද?

(ප්‍රේමී:)

338. වහන්ස, ඉඳින් මම ගහෙහි පැන් තොමෝ ම ගන්නෙමි නම් එය මට ලෙයට පෙරළෙයි. එහෙයින් (තොප) පැන් යදිමි.

(භික්ෂු:)

339. කයින් වචනයෙන් සිතින් කිනම් පවක් කරන ලද ද? කිනම් පවිකමක විපාකයෙන් ගහ (දිය) තිට ලේ වෙයි ද?

(ප්‍රේමී:)

340-341. මාගේ උත්තර නම් පුත් සැදුහැවත් උපාසකයෙක් විය. හේ මාගේ නො කැමැත්තෙන් මහණුන්හට සිවුරු ද පිණ්ඩපාතය ද සෙනසුන් සහ ගිලන් පස ද දෙයි. මසුරුකමින් පෙළුණු මම ඔහුට මෙසේ පරිභව කෙරෙමි:

342. යම් හෙයෙකින් තෙපි මාගේ නො කැමැත්තෙන් මහණුන්හට සිවුරු පිණ්ඩපාත ප්‍රත්‍යය සෙනසුන් දෙවු ද?

343. “උත්තරය, මේ සියල්ල ම තොපට පරලොව දී ලේ වෙවා” යනුයි. ඒ පවිකමහි විපාකයෙන් ගහ දිය මට ලේ වෙයි.

උත්තරමාතෘ ප්‍රත්‍යවස්තුවයි.

2 . 11

344. පෙර මා වෙත අවුත් (නුල්) ඉල්ලූ පැවිදි වූ කෙලෙසුන් සුන් (එක් පයේ බුදුවරයකුට) මම නුල් දිනිමි. එ දන්හි මහත් එලය දන් ලැබේ. බොහෝ වූ වස්ත්‍ර යුගලයෝ මට උපදිති.

345. පුප්ඵාහික්ඛිණ්ණං රමිතං විමානං
අනෙකච්ඡිතං නරනාරිසෙවිතං,
සාහං භුඤ්ජාමි ච පාරුපාමි ච
පහුතච්ඡිකා¹ න ච තාව ධියති.
346. කසෙසව කම්මස්ස විපාකමනවයා
සුඛස්සා සාතස්සා ඉට්ඨපලබ්භති,
සාහං ගතඛා පුනරෙව මානුසං
කාභාමි පුඤ්ඤානි නයයාපුත්ත මං.
347. සත්ත තුචං වසසසතා ඉධාගතා
ජිණ්ණං ච වුද්ධා ච තභිං භවිස්සසි,
සමෙබ්ව භෙ කාලකතා ච ඤාතතා
ක්ඛිං තත්ථ ගතඛාන ඉතො කරිස්සසි.
348. සතෙතව වසකානි ඉධාගතාය මෙ
දිබ්බස්සා සුඛස්සා සමප්පිතාය,
සාහං ගතඛා පුනරෙව මානුසං
කාභාමි පුඤ්ඤානි නයයාපුත්ත මනති.
349. සො තං ගතෙතඛාන පසංගා බාහායං
පච්චානයිකාන ථෙරිං සුද්ධමලං,
වදෙසි අඤ්ඤාමි ජනං ඉධාගතං
කරොප පුඤ්ඤානි සුච්ඡපලබ්භති.
350. දිව්ඛා මයා අකතෙන සාධුතා
පෙතා විහංගානි තරෙව මානුසා,
කම්මස්සා කතා සුඛවෙදනියං
දෙවා මනුස්සා ව² සුඛෙ ධීතා³ පජාති.

සුත්තපෙතවිද්‍යා ඵකාදසමං.

2. 12

351. සොචණ්ණං සොපානඵලකා සොචණ්ණං වාලුකසන්ධිතා
තත්ථ සොගතඛියා වග්ගෙ සුවිගතො මනොරමා.
352. නානා රුකෙකි සඤ්ඤානා නානාගතියමෙරිතා,
නානාප්‍රමසඤ්ඤානා පුණ්ඩරිකසමොතතා.⁴
353. සුරභි සමපවායනති මනුඤ්ඤා මාලුතෙරිතා,
භංසා කොඤ්ඤාභිරුද්ධකවාකාභිකුජිතා.
354. නානා දිජගණාකිණ්ණා නානාසරගණාසුතා,
නානාඵලධරා රුක්ඛා නානාසුපඵධරා වතා

1. පහුතච්ඡිකා - සි.

2. මනුස්සා - මජ්ඣං.

3. සුඛෙධිතා - සු.

4. සොණ්ණං - සිඳ්ධි.

5. සමොගතා - සිඳ්ධි || ප.

345. මලින් ගැටසුණු මනහර, නොයෙක් විත්‍ර ඇති, නරනාරීන් විසින් සෙවුනා ලද දෙව්විමන ඒ මම පරිභොග කරමි. කැමැති පිළියක් පොරොවාගනිමි. බොහෝ සමපත් ඇත්ති වෙමි. ඒ ධනය ද නො පිරිහෙයි.

346. ඒ සුත්‍රදාමය පිනෙහි හෙතුවෙන් සුඛ විපාක වූ මේ මිහිරි සුවය මේ විමනෙහි දී ලැබේ. නැවතත් මිනිස් ලොවට ගොස් ඒ මම පින් කරන්නෙමි. ස්වාමීපුත්‍රය, මා එහි පමුණුවන්න.

347. තෙපි සත්ඨියවයෙකින් මතුයෙහි මෙහි ආවවු ය. (කර්මානුභාවයෙන් තරුණ ලෙසින් මෙතෙක් කල් සිටි තොප මිනිස් ලොවට ගියහොත්) ජරායෙන් දුරු වැ එහි දී මහලු වන්නවු ය. තොපගේ සියලු ම නෑයෝ ද කලුරිය කළහ. මෙතැනින් එහි ගොස් තෙපි කුමක් කරන්න වු ද?

348. ස්වාමීපුත්‍රය, මෙහි පැමිණි දෙව් සැපත් වැළඳු මට සත්වයක් ඉක්මයේ යයි හඟිමි. ඒ මම නැවතත් මිනිස් ලොවට ගොස් පින් කරන්නෙමි. මා (මිනිස් ලොවට) පමුණුවන්න.

349. ඒ විමාන ප්‍රේත තෙමේ මහලු වූ ඉතා දුබල වූ ඒ ස්ත්‍රිය අතින් අල්වා ගෙන බලාත්කාරයෙන් මෙන් හමට පමුණුවා මෙසේ කී ය; "පින් කරවූ සුව ලැබේ"යි මෙතැන පැමිණි අනෙක් ජනයාට ද කියව.

350. රැස් නො කළ කුශලකම්යන් හෙතෙකොට ගෙන, ප්‍රේතයෝ ද එසේම මනුෂ්‍යයෝ ද වෙහෙසෙත්. සුව විපාක දෙන පින්කම් කොට සැපතෙහි පිහිටි දෙව් වූත් මනුෂ්‍ය වූත් ප්‍රජා තොමෝ මා විසින් දක්නා ලදි.

සුත්ත ප්‍රේත වස්තු යි.

2. 12

351. ඒ පොකුණෙහි රනින් කළ හිණිපෙති හා පෝරු ද ඇත්තේ ය. රන්මුවා වැල්ලෙන් යුක්ත ය. මනහර වූ සුවදැති සිත්කලු වූ හෙල්මැලි ඇත.

352. ඒ පොකුණ වටින් නොයෙක් රුක්වලින් ගැවසිගත්තේ ය. අවට නන්වදාරුම් සුවද සුළං හමන්නේ ය. නොයෙක් රතුසුල්වලින් වැසුණු දියතලා ඇත්තේ ය. හෙළපියුමින් ද මොනොවට වැසී පවතී.

353. මනහර සුළඟින් සෙලවුණු සුවද හමයි හංසයන් සහ කොස්ලිහිණියන් විසින් කරන ලද මනහර නාද ඇත්තේ ය. සත්වා ලිහිණියන් විසින් කරන ලද ශබ්ද ඇත්තේ ය.

354. නොයෙක් පක්ෂිසමූහයාගෙන් ගැවසිගත්තේ ය. නානාවිධ වූ පක්ෂිනාද සමූහයෙන් යුක්ත ය. නොයෙක් එල දරනගස් අවට ඇත්තේ ය. නොයෙක් සුවදින් යුත් මල්දරන වනයෝ ද ඇත.

355. න මනුසොසසු ඊදිසං නගරං යාදිසං ඉදං
පාසාද ඛහුකා තුඤ්ඤං සොවණ්ණරුපියාමයා
356. දද්දලමානා ආහනනි¹ සමනතා චතුරො දිසා,
පඤ්ඤසිසතා තුඤ්ඤං යා තෙමා² පරිවාරිකා.
357. තා කල්ලුකෙයුරධරා³ කඤ්ඤනාවෙළ⁴ භුසිතා,
පලලඛිතා ඛහුකා තුඤ්ඤං සොවණ්ණරුපියාමයා.
358. කාදලිම්භසඤ්ජනා සජ්ජා ගොනකසජ්ජතා,
යත්තං වාසුපගතා සබ්බකාමසම්ඤ්ජිතී
359. සම්පන්නායධර්මකතාය තතො උට්ඨාය ගච්ඡයි,
උය්‍යානභූමිං ගන්තවාන පොඤ්ඤාසු සමනතතො.
360. තස්සා තීරෙ තුවං යායි හරිතෙ සද්දලෙ සුභෙ,
තතො තෙ කණ්ණමුණ්ණො සුනතො අඛගමඛනාති බාදති.
361. යද ව බාධිතා ආසි අට්ඨිසම්බලිකා කතා,
ඔගාහයි පොඤ්ඤරණිං භොති කායො යථා සුථෙර.
362. තතො තං අඛගපච්චධි සුවාරුපියදසසනා,
වජ්ජන පාරුපිකාන ආයාසි මම සන්තිකං.
363. කිත්තු කායෙන වාචාය මනසා දුක්ඛං කතං,
කිසස කම්මවිපාකෙන කණ්ණමුණ්ණො ව සුනතො.
අඛගමඛනාති බාදති
364. කිම්බේලායං ගහපති සද්ධො ආසි උපාසකො,
තස්සාහං හරියා ආසි දුස්සිලා අතිවාරිණි .
365. සො මං අතිවරමානාය යාමිකො එතදබ්බි,
තෙනං ඡන්තං නප්පතිරුපං යං තං අතිවරාසි මං.
366. යාහං සොරඤ්ඤා සපථං මුසාවාදමහාසිසං,
නාහන්තං අතිවරාමි කායෙන උද වෙතසා.
367. භවාහං තං අතිවරාමි කායෙන උද වෙතසා,
අයං කණ්ණමුණ්ණො⁵ සුනතො අඛගමඛනාති බාදතු.

1. ආහනනි - සිමු. i, ප.

2. යාවෙමා - සිමු. ii

3. කාකල්ලුකෙයුරධරා - සිමු. ii, ප.

4. කඤ්ඤනාවෙළ - සිමු. ii, ප.

5. කණ්ණමුණ්ණො - සිමු. i,

355-356-357-358 මේ නුවර යම්බඳු වී නම් මෙබඳු නුවරක් මිනිසුන් කෙරෙහි නැත. තිගේ රන්රිදීම්බා බොහෝ ප්‍රාසාදයෝ අවට සිවුදික්හි ඉතාම බබළමින් හොබවත්. තිට වත්පිළිවෙත් කරන යම් මේ පන් සියයක් දසියෝ වෙත් ද, ඔහු සක්වළුවලින් හා අඟුපලඳනාවෙන් සැර පුණාහු ය. රන්මුඛා මුදුන්මල්කඩින් සැරසුණු කෙස් ඇත්තාහු ය. සියලු කම්සැපතින් පසිරුණු තෝ යම් යහනක විසීමට යවු නම් කෙසෙල්මුව යම් හා දික් ලොම් කොඳුපිළි අතුරා ශරසන ලද එබඳු වූ රන්රිදී මුඛා වූ අසුන් තිට බොහෝ වෙයි.

359-360. දඩ්ධය පැමිණිකල තෝ ඒ පලහින් නැගිට උයන් බිමට යවු, එසේ ගොස් භාත්පසැ නිල් වූ ප්‍රාතණ ඇති මනහර වූ ඒ පොකුණු තෙර තෙපි සිටිවු. එයට පසු කන් මුඩු බල්ලෙක් තිගේ අභපසහ කාදමයි.

361. යම් කලෙකැ සුනබයා විසින් කන ලද්දී ඇටසැකිල්ල පමණක් ඉතිරි කරන ලද්දී තෙපි පොකුණට බස්නවු. අසිරියෙකි! ශරීරය පෙර මෙන් ඇති වෙයි.

362. ඉන් පසු පිරිසුන් අභපසහ ඇති මනරම් පියකරුදකුම් ඇති තෙපි පිළියක් පෙරවගෙන මා ළඟට එන්නවු ය.

363. කයින් වචනයෙන් සිතින් කවර පාපයක් කරන ලද ද? කීනම් පවක විපාකයෙන් කන් මුඩු බල්ලෙක් තිගේ අභපසහ කා ද?

364. කිම්බිලා නුවර ගැහැවියෙක් සැදැහැවත් උවසුවෙක් විය. ඔහුට මම බිරිය වීම. හිමියා ඉක්මැ පවත්නී දුසිල් වීම.

365. මෙසේ හිමියා ඉක්මැ හැසිරෙන මට ඒ හිමි මෙබස් කී ය. යම් භෙයෙකින් තෝ මා ඉක්මැ හැසිරෙහි නම් එය යුතු නො වේ. සුදුසු නො වේ.

366. ඒ මම දරුණු ලෙස දිවුරා මෙසේ බොරු කීවෙමි. “මම කයින් හෝ සිතින් හෝ තොප ඉක්මවා නො හැසිරෙමි.”

367. ඉදින් මම කයින් හෝ සිතින් හෝ තොප ඉක්මවා හැසිරෙමි නම් කන් මුඩු මේ බල්ලා මා අභ පසහ කා දමාවා.

368. තස්ස කම්මස්ස විජාකං මුසාවාදස්ස වුහයං,
සත්තවස්සසතානි ව¹ අනුභූතං යතො හි මෙ,
කණ්ණමුණ්ණො ව සුනටො අබ්බමඛ්ඤානි බාදති.
369. තිස්සා දෙව බහුකාරො අසාය මෙ ඉධාගතො,
සුමුත්තාහං කණ්ණමුණ්ණස්ස අසොකා අකුතොහයා.
370. තාහං දෙව නම්සසාමී යාවාමී පඤ්ඤිකතා,
භුඤ්ඤ අමානුසෙ කාමෙ රම දෙව මයා සහ.
371. භුඤ්ඤ අමානුසෙ කාමො² රමිතොලිහි තයා සහ,
තාහං සුභගෙ යාවාමී ඩිට්ඨං පටිනායාහි ම³ නාති.

කණ්ණමුණ්ණධපෙතවික්‍රී දවාදසමං.

2. 13

372. අහු රාජා බ්‍රහ්මදක්ඛො පඤ්ඤාලානං රථෙසගො,
අහොරක්ඛානාම චිලියා රාජා කාලඛ්ඤාරී තද⁴.
373. තස්ස ආළාහනං ගණ්ඩා හරියා⁵ කඤ්ඤි උබ්බරී,
බ්‍රහ්මදක්ඛං අපස්සනති බ්‍රහ්මදක්ඛානි කඤ්ඤි.
374. ඉසී⁶ ව තස්ස ආගඤ්ඤි සම්පක්ඛවරණො මුනි,
සො ව තස්ස අසුච්ඡිස්ස යෙ තස්ස සුසමාගතා.
375. කස්ස වීදං ආළාහනං නානාගණ්ඩසමෙරිතං,
කස්සායං කඤ්ඤි හරියා ඉතො දුරගතං පතිං.
376. බ්‍රහ්මදක්ඛං අපස්සනති බ්‍රහ්මදක්ඛානි කඤ්ඤි,
තෙ ව තස්ස වියාකංසු යෙ තස්ස සුසමාගතා.
377. බ්‍රහ්මදක්ඛස්ස හදදන්ත බ්‍රහ්මදක්ඛස්ස මාරිය,
තස්ස ඉදං ආළාහනං නානාගණ්ඩසමෙරිතං.
378. තස්සායං කඤ්ඤි හරියා ඉතො දුරගතං පතිං,
බ්‍රහ්මදක්ඛං අපස්සනති බ්‍රහ්මදක්ඛානි කඤ්ඤි.
379. ජළාසීති සහස්සානි බ්‍රහ්මදක්ඛසනාමකා,⁶
ඉමසමී ආළාහනො දඬ්ඨා තෙසං කං අනුසොචයි.
380. යො රාජා වුළුනිපුක්ඛො පඤ්ඤාලානං රථෙසගො,
තං හන්තො අනුසොවාමී හක්ඛාරං සබ්බකාමදං.
381. සමෙබ්බවගෙසු රාජානො බ්‍රහ්මදක්ඛසනාමකා,
සමෙබ්බ වුළුනිපුක්ඛො පඤ්ඤාලානං රථෙසගො.

1. සත්තව වස්සසතානි - සිඳු i

2. භුතො අමානුසො කාමා - සිඳු. i

3. කාලමඛ්ඤාරී - මිස.

4. හරියා - සිඳු. i

5. ඉසී - සිඳු. i

6. බ්‍රහ්මදක්ඛස්ස නාමකා - සිඳු. i, සිඳු. ii, ප.

368. ඒ දරුණු දිවිපිම් කම්යාගේ ද මාෂාවාද කම්යාගේ ද විසාකය අවුරුදු හත්සියයක් මුළුල්ලෙහි විඳින ලද. ඒ පවින් ම මගේ අභපසහ කන්සුන් බල්ලා කාදමයි.

369. රජතුමනි, තෙපි මට බොහෝ උපකාර වූවහු ය. මට හිත පිණිස මෙහි ආවහු ය. කන් මුඩු බලුගෙන් මම මිදුණි වෙමි. මම දන් ගොක නැත්තී බිය නැත්තී වෙමි.

370. දෙවයිනි, මම නොප වදිමි. බදාදිලි ව නොපගෙන් මෙසේ යදිමි. “රජතුමනි, නොමිනිස් වූ පස්කම් සැප විඳින්න. මා හා රමණය කරන්න.”

371. සොදුර, තී හා නොමිනිස් සැප විඳ රමණය කෙළෙමි වෙමි. දන් මා මගේ කුවිරට ම වහා පමුණුවා ලවයි මම නිගෙන් යදිමි.

කර්ණමුණ්ඩ ප්‍රකවස්තූ යි.

2. 13

372. පඤ්චාල රට වැසියනට ඉසුරු වූ බඹදන් නම් රජෙක් විය. ඒ රජ තෙමේ බොහෝ කලක් ඇවෑමෙන් කලුරිය කෙළේ ය.

373. එකල ඒ රජුගේ උඩබරි නම් බියවූ රජු දවු තැනට ගො † හබ්බි. බඹදන් රජු නො දක්නා මී “බඹදන් කොහි ද”යි (කියමින්) හබ්බි.

374. සරණ දහමින් හෙබි මුනිවරයකු වූ තවුසෙක් එතැනට පැමිණියේ ය. එතැන යම් මිනිස්සු රැස්වූවාහු ද, ඔවුන්ගෙන් ඒ තවුසා එහි දී මෙසේ විවාළේ ය:

375-376 නොයෙක් සුවඳ වහනය වන මේ සොහොන කවරකු ගේ ද? මේ බිරිඳ කවරකුට හබා ද? (මිනිස්සු මෙසේ කියති:) මේ මිනිස් ලොවින් දුර වූ පරලොවට ගිය සිය හිමියා වන බඹදන් රජු නො දක්නී “බඹදන් බඹදන්”යි මෝ හබා යයි එහි රැස්වූ යම් කෙනෙක් වූහු නම් ඔවුහු එහි දී පැවසූහ.

377. නිදුකාණන් වහන්ස, බඹදන් රජුට යහපතක් ම වෙවා. මේ නොයෙක් සුවඳ හමන සොහොන ඒ බඹදන් රජුගේ වෙයි.

378. ඒ රජුගේ මේ බිරිඳ ඔහු ගැන හබ්බි. මේ මිනිස් ලොවින් දුර වූ පරලොවට ගිය සිය හිමි බඹදන් රජු නො දක්නී “බඹදන් බඹදන්”යි වැලපෙයි.

379. බඹදන් යන නම් ඇති සයාසුදහසක් දෙනා මේ සොහොනෙහි දවන ලදහ. ඔවුනතුරෙන් කවරකු සඳහා තෙපි හබ්බි ද?

380. වහන්ස, වූලනී රජුගේ පුත් වූ පඤ්චාල රටට ඉසුරු වූ යම් රජෙක් වී ද, සියලු කැමති දෑ දෙන ඒ හිමියා සඳහා මම සෝක කරමි.

381. සියලු ම රජවරු බඹදන් යන නම් ඇත්තෝ වූහ. සියල්ලෝ ම වූලනීපුත්‍රයෝ වූහ. සියල්ලෝ ම පඤ්චාල රටෙහි අධිපතියෝ වූහ.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 17,271 හි ඇතුළත් කර ඇත.

382. සංඛිංසං අනුපුඛිංසං මහෙසිත්තමකාරසී,
කසමා පුරිමකෙ භික්ඛා පච්ඡිමං අනුසොවසී.
383. ආතුමෙ ඉත්ථිභුතාය දිසරත්තාය මාරිස,
යසසා මෙ ඉත්ථිභුතාය සංසාරෙ බහු භාසසී.
384. අහු ඉත්ථි අහු පුරිසො පසුයොනිඛි ආගමා,
ඵවමෙතං අනිත්තානං පරියනොතා න දිසසති.
385. ආදිත්තං වත මං සන්තං සතසිත්තංව පාවකං,
වාරිතා විය ඔසිඤ්ඤං සබ්බං නිබ්බාපයෙ දරං.
386. අබ්බුළහං වත මෙ සලලං සොකං හදයනිසසිතං,
යො මෙ යොකපරෙතාය පතිසොකං අපානුදි.
387. සාහං අබ්බුළහසලලාසම් සීතිභුතාසම් නිබ්බුතා,
න සොවාම් න රොදම් තව සුක්ඛා මහාමුති.
388. තස්ස තං වචනං සුක්ඛා සමණස්ස සුභාසිතං,
පක්ඛව්චරමාදය පබ්බජි අනගාරියං.
389. සා ව පබ්බජිතා සන්තා අගාරස්මානගාරියං,
මෙත්තං වීත්තං අභාවෙසි බ්‍රහ්මලොකුපපත්තියා.
390. ගාමා ගාමං විචරන්ති නිගමෙ රාජධානියො,
උරුවෙලා නාම සො ගාමො යත්ත කාලමකුබ්බථ.
391. මෙත්තවීත්තං ආභාවෙක්ඛා බ්‍රහ්මලොකුපපත්තියා,
ඉත්ථි වීත්තං වීරාපෙක්ඛා බ්‍රහ්මලොකුපගා අහු'ති.

උබ්බරිපෙතවඤ්ඤා තෙරසමං.

උබ්බරිවග්ගො දුතියො.

තසුදුදුතා :

පණ්ඩුමාතා ව පිතා ව නත්ත ඤාණඛලිනොසටො.
දෙව සෙට්ඨි තුණ්ණවායො ව:
විහාරස්සත්ත යොපාණ උබ්බරි'ති.

382. සියලු ම රජුන්ට තෙපි පිළිවෙළින් අගමෙහෙසි බව කළවු ය. කුමක් හෙයින් පළමු රජුන් හැර පසු ව ඇති වූ රජු සඳහා ශෝක කරවු ද?

383. නිද්‍යාණන් වහන්ස, තමා ස්ත්‍රියක වූ කල්හි දිගුකලක් මුළුල් ලෙහි ස්ත්‍රියක් ම වේ ද? යම්බඳු වූ ස්ත්‍රීභාවයට පැමිණීමට සසර බොහෝ ජාති වී යයි තෙපි කියන්නහු ද?

384. තෙපි ස්ත්‍රියක් ද වූවහු. පුරුෂයෙක් ද වූවහු. තිරිසන් අත් බවට ද පැමිණියහු. මෙසේ ඉකුත් අත්බව හි කෙළවරක් නො පෙනෙයි.

385. ගිතෙල් ඉසින ලද ගින්නක් මෙන් මා හද ඇවිළගත් සියලු සෝගින්න තෙපි දිය ඉසින්නකු මෙන් නිවූවහු ය.

386. යම් තවුසෙක් මා හද ඇසුරු කළ සෝහුල එකාන්තයෙන් උදුරා දැමී ද සොවින් පෙළුණු මාගේ හිමි පිළිබඳ සෝදුක පහ කෙළේ ද.

387. මහාමුනින් වහන්ස, ඒ මම උසුළ සෝහුල් ඇතියෙම් සිහිල් වූවා වෙමි, නිවුණා වෙමි. තොපගේ ඔවදන් අසා මම දැන් ශෝක නො කරමි, නො හබමි.

388. ඒ තවුසාගේ මැනැවින් දෙසූ ඒ වදන් අසා ඔ පා සිවුරු ගෙන අනභාරික වූ සස්තෙහි පැවිදිවූවා ය.

389. ඔ මෙසේ ගිහිගෙන් නික්ම අනභාරිය සඬබ්‍යාත සස්තෙහි පැවිදි වූවා බබලොව ඉපදීම පිණිස මෙන්සිත වැඩුවා ය.

390. ගමින් ගමට යෙමින් නියමගමක් පාසා ද රාජධානියක් පාසා ද සැරිසරන්නී උරුවෙල් නම් වූ ඒ ගම යම් තැනෙක් හි ද එහි දී කල්පරිය කළා ය.

391. ඔ බබලොව ඉපදීම සඳහා මෙන්සිත් වඩා ස්ත්‍රීභාවයෙහි සිත දුරු කොට බබලොවට පැමිණියා වූය.

උබබරි ප්‍රේතවස්තු යි.

දෙවැනි උබබරි වර්ග යි.

එහි උද්දාය:

පඩුවන් සංසාර මොවක ප්‍රේතියගේ වස්තුව ද, යැරිසුන් තෙරුන්ගේ මාතෘ ප්‍රේත වස්තුව ද, භූතගේ පියා අයත් බිරිඳක වූ මත්තා නම් ප්‍රේතිය ගේ වස්තුව ද, නන්ද ප්‍රේතියගේ වස්තුව ද, මව්වතුණ්ඩලී ප්‍රේතවස්තුව ද, ඝතපණ්ඩිත ප්‍රචත ඇතුළත් කණ්හ ප්‍රේතවස්තුව ද, ධනපාල - වූලසෙව්වී දෙදෙනාගේ ප්‍රේතවස්තුව දෙක ද, කලින් තුනාකම් කළ අකුර ප්‍රේතවස්තුව ද, දිවාචිහාරගත හික්ෂුහට හමු වූ උත්තර මාතෘ ප්‍රේතියගේ වස්තුව ද, සුත්ත ප්‍රේතවස්තුව ද, මනා හිණිපෙති ඇති විල අසල හුන් කර්ණමුණ්ඩ ප්‍රේතියගේ වස්තුව හා උබබරි ප්‍රේතවස්තුව ද යන තෙළෙස උබබරිවර්ග යෙහි ඇතුළත් වේ.

3. 1

392. අභිජුමානො වාරිමහි ගඛකාය ඉධ ගවජසි,
නග්ගො පුබ්බආධිපෙතොව මාලාධාරි¹ අලඛකතො.
කුභිං ගමිස්සසි පෙත කඤ්ච වාසො හවිස්සති²ති.
393. වුඤ්ඤීකං³ ගමිස්සාමි පෙතො සො ඉති භාසති
අභ්භරෙ වාසහගාමං බාරාණසියා⁴ ච සන්තිකෙ.
394. තඤ්ච දිස්වා මහාමනෙතො කොලියො ඉති වීසසුතො,
සත්තුං හත්තඤ්ච පෙතස්ස පිතකඤ්ච යුගං අද.
395. නාවාය තිට්ඨමානාය කප්පකස්ස අදපඨි,
කප්පකස්ස පදින්නමහි යානෙ පෙතසසුදිස්සථ⁵.
396. තතො සුචත්ථවසනො මාලාධාරි අලඛකතො,
යානෙ ඨිතස්ස පෙතස්ස දකඛිණා උපකප්පථ,
තඤ්ච දජේථ පෙතානං අනුකම්පාය පුත්තපුත්තං.
397. සාතුන්ත වසනා එකෙ අඤ්ඤා කෙසන්තිවාසනා.
පෙතා හත්තාය ගවජන්ති පකකමනති දිසොදිසං.
398. දුරෙ එකෙ පධාරිකා අලඛා විනිවික්ඛරෙ,
ජානා පමුච්ඡිතා හනතා භූමියං පටිසුමහිතා.
399. කෙවි තඤ්ච පපතිකා භූමියං පටිසුමහිතා,
පුබ්බෙ අකකලායාණා අඤ්ඤාධාරි ආතපෙ.
400. මයං පුබ්බෙ පාපධම්මා සරණි කුලමානරො,
සන්තොසු දෙයාධම්මෙසු දීපං නාකමෙ අත්තනො.
401. පසුතං අත්තපානමපි අපිසසු අවකිරියති,
සම්මග්ගතෙ පබ්බජිතෙ න ච කිංඤ්චි අදමහපෙ.
402. අකම්මකාමා අලසා සාදුකාමා මහග්ගසා,
ආලොපපිණ්ඩදුතාරො පටිග්ගතෙ පටිභාසිග්ගසෙ.

1. මාලාධාරි මජ්ඣ. මාලාධාරි - කඤ්ච.

2. වුඤ්ඤීකං - කඤ්ච වුඤ්ඤීකං - මජ්ඣ.

3. බාරාණසියා - මජ්ඣ.

4. පෙතස්ස දිසො - මජ්ඣ.

5. කෙසන්තිවාසනා - සා.

6. කෙ ව - මජ්ඣ.

3. 1

(කොළිය මහාමාත්‍ය:)

392. ප්‍රෙනය, තෝ මෙහි ගබ්සානදියෙහි නො බිඳෙන ජලයෙහි යෙහි. නග්න වූ තෝ ශරීරයෙහි සුර්වාර්ධයෙන් ප්‍රෙන නො වන්නකු හෙවත් දෙවියකු මෙන් වෙහි. මල්මාලා දරමින් ලකළ හිස් ඇත්තෙහි. තෝ කොහි යෙහි ද? තාගේ වාසය කොහි ද?

393. ඒ ප්‍රෙනයා මෙසේ කියයි: වාසග ගමට ද බරණැසට ද අතරෙහි වූ බරණැස අසල චූන්දත්ථික නම් ගමට යන්නෙමි.

394. කොළිය හි ප්‍රසිද්ධ ඒ මහාමාත්‍රයා ඔහු දක අත්සුණු ද, බත් ද රන්වන් පිළිසහළක් ද ප්‍රෙනයා උදෙසා දුන්නේ ය.

395. නැව නවතා තිබෙන කල්හි නැහැව් උවසුවකුහට හේ ඒවා දුන්නේ ය. කරනැවැමියාට දුන් කල්හි එකෙණෙහි ම ප්‍රෙන ශරීරයෙහි ද හඳුනා පොරෝනා වස්ත්‍ර පහළ විය.

396. ඉක්බිති ඒ ප්‍රෙනයා මොනොවට හැඳගත් පිළි ඇතියේ මල්දම් දරනුයේ අලංකෘත විය. දක්ෂිණාර්ථ ස්ථානයෙහි සිටී මේ දක්ෂිණාව යම් හෙයෙකින් ඒ ප්‍රෙනයාට ලැබුණේ ද එහෙයින් ප්‍රෙනයන් කෙරෙහි අනුකම්පායෙන් පුන පුනා පින්පෙන් දියයුතු ය.

397. සමහර ප්‍රෙනයෝ සුන්බුන් වැරහැලි ඇඳ සිටියහ. සමහරු කෙස්වලින් වීළි වසා සිටියහ. ප්‍රෙනයෝ බත් සඳහා යති. එක් දිගෙකින් අනික් දිගකට යෙත්.

398. ඇතැම්හු අහර සඳහා දුටු ගොස් කිසි අහරක් හෝ පැනක් නො ලැබූ ම නවතින්. ඔහු බඩසා ඇතියාහු මුසපත් වූවාහු භ්‍රාන්ත වැ බිම වියළි වැඳ හෙති

399. සමහරු ඒ ගියනන්හි ප්‍රතිමුඛ කොට මෙහෙයන ලද්දවුන් මෙන් බිම වැටුණාහු වෙත්. ඔහු පෙර අත්බවති කුසල් නො කළාහු අවවෙහි ළ ගින්නෙන් දූවුණවුන් මෙන් බඩයයින් මහදුක් විඳිත්.

400. “අපි පෙර ඊෂ්ඨාදි ලාමක ස්වභාවය ඇති ගෘහිණියන් වැ කුලමවුටරු වීම්. එසේ වූ අපි දෙයධර්මයන් ඇති කල්හි තමන්ගට ප්‍රතිස්ථාවක් නො කළෙමහ.

401. බොහෝ වූ ආභාරපාන ද සහවතු ලැබිය. සුපිළිපත් පැවිද්දන්ට ද කිසි දයක් නුදුනුමහ.

402. අපි කුසල් දහම් නො කටැට්ටන්නමෝ අලසවුවමෝ මිහිරිදස කැමැත්තමෝ බොහෝ අනුභව කරන්නමෝ බත් පිඬෙක් පමණ දෙන්නමෝ ප්‍රතිග්‍රාහකයනට අවමන් කෙළෙමු.

403. තෙ සරා තා ව දුසියො තානෙවාහරණානි නො,
තෙ අදෙඤ්ඤ පරිචාරෙතනි මයං දුක්ඛස්ස භාගිනො.
404. වෙණි වා අවඤ්ඤ භොතති රථකාරී ව දුබ්බිකා,
වණ්ඛාලි කපණා භොතති නභාපිකා¹ ව පුතප්පුතං.
405. යානි යානි නිභිනානි කුලානි කපණානි ව,
තෙසු තෙසෙව ව ජායනති එසා මච්ඡරිතො ගති.
406. පුබ්බෙව² කතකල්‍යාණා දයකා චිතමච්ඡරා,
සග්ගං තෙ පරිපුරෙතති ඕභාසෙනති ව නන්දනං.
407. වෙජයනෙත ව පාසාදෙ රමිතා කාමකාමිතො.
උච්චාකුලෙසු ජායනති සභොගෙසු තතො වුතා.
408. කුටාගාරෙ ව පාසාදෙ පලලබ්බෙත ගොණකත්තෙ,
චිජිතඛයා³ මොරහස්සෙහි කුලෙ ජාතා යසසිනො.
409. අඛයතො අඛයං ගච්ඡන්ති මාලාධාරී අලඛයතා,
ධාතියො උපතිට්ඨන්ති සායං පාතං සුබ්බසිනො.
410. නගීදං අකතපුඤ්ඤානං කතපුඤ්ඤානමච්චිදං,
අසොකං නන්දනං රමමං තිදසානං මභාවනං.
411. සුඛං අකතපුඤ්ඤානං ඉධ නත්ථී පරස්ස ව,
සුඛඤ්ඤානං කතපුඤ්ඤානං ඉධ වෙව පරස්ස ව,
412. තෙසං සභවායකාමානං කත්තඛං කුසලං ඛුං,
කතපුඤ්ඤානං මොදනති සග්ගෙ භොගසමිද්ධිනො⁴ති.

අභිජ්ජමානපෙතවස්ත්‍ර පදමං.

3. 2

413. කුණ්ඩිනගරියො⁴ ථෙරො සානුවාසී නිවාසිනො,
පොට්ඨපාදෙති නාමෙන සමණො භාවිතින්ද්‍රියො.
414. තස්ස මාතා පිතා භාතා දුග්ගතා යමලොකිකා,
පාපකමමං කරිතවාන පෙතලොකං ඉතො ගතා.

1. කපණා - මජ්ඣං.
2. පුබ්බෙ ව - මජ්ඣං.

3. චිජිතඛයා - මජ්ඣං.
4. කුණ්ඩිනගරියො - සීග්‍ර. i

403. අපගේ ඒ ගෙවල් ද ඒ දඩිහු ද ඒ ආභරණ ද දන් අපට නැත. ඒ ගෘහාදිය අන්ත්‍ර පරිභෝග කෙරෙත්. අපි දුකට හිමි වූමහ.

404. නින්දනීය වූ නළකරු වැ හෝ සොම්මර වැ හෝ උපදිත්. මිත්‍රද්‍රෝහී හෝ වෙත්. වණ්ඩාල කුල ඇති වැ හෝ ඉතා දිළිඳු වැ උපදිත්. නැහැවි වැ හෝ යළි යළි උපදිත්.

405. ඉතා දිළිඳු යම් යම් පහත් කුලයෝ වෙත් නම් ඒ ඒ කුලයන්හි මැ උපදිත්. මේ මසුරුසිතැනියහුගේ ස්වභාවයි.

406. පූර්වයෙහි වූකලි කළ කුසල් ඇති දුරුකළ මසුරු මල ඇති දයකයෝ වෙත් නම් ඔහු ස්වර්ග ලෝකය පුරවති. නඳුනුයන ද බබුළුවත්.

407. විජයොත් පහයෙහි රමණය කොට කැමැති පරිදි කම් සැප විදින ඔහු ඉන් සැවැ මහසැපත් ඇති උසස් කුලයන්හි උපදිත්.

408. මෙසේ උසස් කුලයන්හි උපන්නාහු කුළුගෙහි ද, පහයෙහි ද දික්ලොම් ඇති කොඳු පලස් අතුළු පලභෙහි ද මොනරපිළින් යුත් වල්විදුනා වෙන් පවත් සලකුලබන සිරුරින් යුතු ව යසපිරිවරින් රමණය කරත්.

409. ඔහු මල්මාලා දරන්නාහු අලංකෘත වූවෝ ඇකයෙන් ඇකයට යත්. සැප පනන්නා වූ කිරිමවුවරු උදේ සවස ඔවුනට උවැටත් කරත්.

410. ශෝකරහිත වූ රමා වූ දෙවියන්ගේ මහවනය වූ මේ නඳුනුයන, පින් නො කළවුනට නො වේ. මෙය පින්කළවුනට ම ලැබිය හැකිය.

411. පින් නොකළවුන්ට මෙලොව ද පරලොව ද සැපයක් නැත. පින් කළවුන්ට මෙලොවත් පරලොවත් සැප ම ලැබේ.

412. ඒ දෙවියන් හා සහභාවය කැමැතියන් වීසින් බොහෝ කුසල් කළයුතුයි. කළ පින් ඇතියාහු කම්සැපතින් යුතු වැ ස්වර්ගයෙහි සතුටු වෙති.

අභිජප්මාන ප්‍රභවස්තූ යි.

3. 2

413. කුණ්ඩි නගරයෙහි උපන් සානුවාසී පරිවෙහි වෙසෙන නමින් පොට්ඨසාද නම් වූ මහණ වැඩු සද්ධාදී ඉන්ද්‍රිය ඇති (රහත්) ශ්‍රමණ කෙනෙකි.

414. උන්වහන්සේගේ මව ද පියා ද සොහොයුරා ද අගතියට ගියාහු යම්ලොව උපන්නාහු වෙත්. ඔහු පව්කම් කොට මෙලොවින් ප්‍රේත ලෝකයට ගියාහු වෙත්.

415. තෙ දුග්ගතා සුචිකට්ඨා කිලනතා නග්ගිනො කිසා,
උත්තසනතා මහාතාසා න දසෙසනති කුරුරිනො.
416. තසසි භාතා විතරිතා නග්ගො එකපථෙකකො,
වතුකු භස්සිකො භවිතාන ථෙරසස දසසයි තුමං.
417. ථෙරො වාමනසී කතා තුභස්සිතො අපකකම්,
සො ච විඤ්ඤපයි ථෙරං භාතා පෙතගතො අභං.
418. මාතා පිතා ච තෙ භනෙත දුග්ගතා යමලොකිකා,
පාපකමමං කරිතාන පෙතලොකං ඉතො ගතා.
419. තෙ දුග්ගතා සුචිකට්ඨා කිලනතා නග්ගිනො කිසා,
උත්තසනතා¹ මහාතාසා² න දසෙසනති කුරුරිනො.
420. අනුකමපසසු කාරුණිකො දතා අනවාදියාති නො,
තච දිනෙනන දනෙන යාපෙසසනති කුරුරිනො.
421. ථෙරො වරිතා පිණ්ඩාය භික්ඛු අඤ්ඤා ච ආදය,
එකජක්ඛං සනතිපතිංසු භනතවිසසග්ගකාරණං.
422. ථෙරො සබ්බෙව තෙ අභ යථා ලභං දදං මෙ,
සබ්බභනං කරිසසාමි අනුකමපාය ඤාතිනං.
423. නියාතතිංසු ථෙරසස ථෙරො සබ්බං නිමනනසී,
දතා අනවාදියි ථෙරො මාතු පිතු ච භාතුනො.
424. ඉදං මෙ ඤාතිනං භොතු සුඛිතා භොනතු ඤාතයො,
සමනනතරානුද්දිට්ඨ භොජනං උදපජ්ජරං.
425. සුචිං පණිතං සමපනතං අනෙකරසබ්බාඤ්ජනං,
තතො උද්දිසයි භාතා වණ්ණවා බලවා සුඛි.
426. පසුතං භොජනං භනෙත පසික නග්ගාමිතසෙ මයං,
තථා භනෙත පරකකම යථා වසං ලභාමසෙ.

1. මහාපාසන - සායා,

2. මහතාසා - මජ්ඣං.

415. දුගතියට ගිය, හිදිකවු වැනි රළු වස්ත්‍රාදියෙන් පෙළුණු, ක්ලාන්ත වූ ගත හා සිතැති, නග්න වූ කෘශ සිරුරු ඇති බියෙන් තැති ගන්නා වූ හටගත් මහත් බිය ඇති, දරුණු පව් කළ ඒ ප්‍රෙතයෝ සිය සිරුරු නො දක්වත්.

416. උන්වහන්සේගේ සොහොයුරු තෙමේ බිය දුරු කොට නග්න වූ එකපදික මාර්ගයෙහි හුදෙකලා වූ වතුකුණ්ඩික වූ (දෙදණ දෙඅත යන සිවු අතින් යන්නෙක් වූ) තෙරුන්ට තමා දක්වී.

417. තෙරහු ද ඒ නො මෙනෙහි කොට මෙන් තුෂ්ණිමතුක ව වැඩියහ. ඒ ප්‍රෙතයා ද “මම ඔබ වහන්සේගේ සොහොයුරා වෙමි”යි තෙරුන්ට තමා දන්වීය.

418. වහන්ස, ඔබ වහන්සේගේ මව ද පියා ද දුකට පත්වූවාහු යමලොවට ගියාහු ය. ඔහු පව්කම් කොට මෙලොවින් ප්‍රෙතලොකයට ගියාහු ය.

419. දුගතියට ගිය, හිදිකවු වැනි රළු වස්ත්‍රාදියෙන් පෙළුණු, ක්ලාන්ත වූ ගත හා සිතැති, නග්න වූ, කෘශ ශරීර ඇති බියෙන් තැතිගන්නා වූ හටගත් මහත් බිය ඇති, දරුණු පව් කළ ඒ ප්‍රෙතයෝ සිය සිරුරු නො දක්වත්.

420. කාරුණික වූ ඔබ වහන්සේ අනුකම්පා කරන සේක්වා. දන් දී අපට පින් පවුණුවන සේක්වා, ක්‍රූරකම් ඇති ඔහු ඔබ වහන්සේ දුන් දන්තින් යැපෙන්නාහු ය.

421. තෙරහු ද අනෙක් භික්ෂුහු දෙළොස් නමක් ද පිඩු පිණිස හැසිර බත්කිස සඳහා එක් තැනකට රැස්වූහ.

422. සානුවාසී තෙරහු අන් තෙරුන්ට මෙසේ කීහ: ඔබ වහන්සේ ලැබූ යම් දෑයක් වේ නම් එය මට දෙන්න. නැයනට අනුකම්පා පිණිස සහබ්තක් කරන්නෙමි.

423. (උන්වහන්සේ ද තමන් ලද දෑය) තෙරුන්ට පවරා දුන්හ. තෙරහු සංඝයා නිමන්ත්‍රණය කළහ. දන් දී මවට ද පියාට ද සොහො-
වුරාට ද මෙසේ පින්පෙන් දුන්හ.

424-425. “මේ පින් මාගේ නැයනට වේවා, (එ පිනෙන්) නැයෝ සුවපත් වෙත්වා”යි පින් දීමට අනතුරුව ම නැයනට පිරිසිදු වූ, ප්‍රණීත වූ, මිහිරි වූ නොයෙක් රසමසවුලෙන් යුත් දිව බොජුන් පහළ විය. ඉක්බිති ඔබගේ සොහොවුරා වර්ණවත් වූ බලවත් වූ සුවපත් වූ තමා දක්වී ය.

426. “වහන්ස, බලන සේක්වා, බොහෝ දිවබොජුන් ලදුමහ. එහෙත් අපි නග්න වමහ. වහන්ස, අපි වස්ත්‍ර ලබමෝ නම් එබඳු උත්සාහයක් කරනසේක්වා.”

427. තෙරහු කසළගොඩින් ඉවත වූ රෙදි කැබලි අවුළාගෙන රෙදි කැබලිවලින් සිවරක් කොට සිවුදිගින් වැඩි සහනට දුන්හ.

428-429. එසේ දී තෙරහු එහි පිත මවට ද පියාට ද සොහොයුරාට ද මෙසේ අනුමෝදන් කළහ: “මේ පිත මාගේ නැයනට වේවා එයින් නැයෝ සුවපත් වෙත්වා”යි. පින් දීමට අනතුරුව ම නැයනට වස්ත්‍ර උපත. ඉක්බිති පිරිසිදු වස්ත්‍රයෙන් සැරසුණු ප්‍රෙතයා තෙරුනට තමා දැක්වී ය.

430. වහන්ස, නන්දරජහුගේ රටෙහි යම්නාක් වස්ත්‍රයෝ වෙන් ද, අප හඳුනා පිළි එයටත් වඩා බොහෝ වේ.

431. කොසෙය්‍යවස්ත්‍ර හා කම්බිලි ද කොමුපිළි හා කපුපිළි ද යන මහත් වූ ද මාහැඟි වූ ද ඒ වස්ත්‍රයෝ අහසෙහි ම එල්බෙති.

432. යම් යම් වතක් (අපගේ) සිතට ප්‍රියවී නම් අපි ඒ වස්ත්‍ර ම හදිමු. යම් හෙයකින් අපට ගෙයක් ලැබේ නම් එවැනි උත්සාහයක් කරන සේක්වා.

433. තෙරහු කොළ සෙවිලිකළ කුටියක් කොට සිවුදිගින් වැඩි සහනට දුන්හ. (එසේ) දන් දී (එහි පිත) තෙරහු මවුට ද පියාට ද සොහොයුරාට ද මෙසේ අනුමෝදන් කළහ.

434. “මාගේ මේ පිත නැයනට වේවා, නැයෝ සුවපත් වෙත්වා”යි පින් දීමට අනතුරුව ම ඔවුනට නිවෙස් උපත.

435. මේ ප්‍රෙතලොකයෙහි අපට යම්බඳු ආයත වතුරසුද්ධීන් විභාග කරන ලද, කොටස් විසින් පිරිසිදුනා ලද, කුට්‍යාර වූ ද තදන්‍ය වූ ද නිවෙසන සංඛ්‍යාත ගෘහයෝ ඇද්ද මෙබඳු ගෘහයෝ මිනිස් ලොවෙහි නැත.

436. දෙව්ලෝහි යම්බඳු පහයෝ වෙන් නම්, මේ ප්‍රෙත ලොකයෙහි අපගේ එබඳු ගෘහයෝ ඉතා දිලිසෙමින් අවට සිව්දිගින් බබුළුවත්.

437. වහන්ස, යම්සේ අපට පැන් ලැබේ නම් එබඳු උත්සාහයක් කරන්න. තෙරහු ඩබරාව පුරවා පැන් ගෙන සිවුදිගින් වැඩි සහනට දුන්හ.

438. තෙරහු දන් දී එහි පින් මවුපියනට ද සොහොයුරාට ද, මෙසේ දුන්හ. “මේ පිත මාගේ නැයනට වේවා. නැයෝ සුවපත් වෙත්වා”යි.

439. පින් දෙනු සමග ම (ප්‍රෙතයනට) පැන් උපත. ගම්හීර වූ, වතුරපු වූ පුෂ්කරණිහු ද මොනොවට මැවුණහ.

(කෙබඳු පොකුණු ද යත්:)

440. පහන් දිය ඇති, මනා තොට ඇති, සිහිල් වූ, සුවඳැති පියුම්-පුලෙන් ගැවසීගත්, මල්රේණු යුත් දියෙන් පිරුණු පොකුණු ය.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 17,271 හි ඇතුළත් කර ඇත.

441. තඤ්ඤානාභාසා පිච්ඡා ච ථෙරසාස පටිදසසස්සං,
පහුතං පානියං භනෙතා පාද දුක්ඛං ඵලනී නො.
442. ආභිඤ්ඤාමානා ඛඤ්ජාම සකඛරෙ කුසකඤ්ඤාකෙ,
තථා භනෙතා පරක්කම යථා යානං ලභාමසෙ.
443. ථොරො සිපාවිකං ලඤ්ඤා සකඛ වාතුඤ්ඤාසෙ අද,
දඤ්ඤා අනවාදිසි ථෙරො මාතු පිතු ච භාතුනො.
444. ඉදං මෙ ඤාතීනං භොතු සුඛිතා භොතතු ඤාතයො,
සමනනාතරානුඤ්ඤාටෙඨ පෙතා රථෙතමාගමිං.
445. අනුකමපිතම භද්දනෙත භකෙතච්ඡාදනෙන ච,
සරෙන පානදනෙන යානදනෙන වූභයං;
මුතීං කාරුණිකං ලොකෙ භනෙතා වජ්ඣකුමාගතා'ති.

සානුවාසී පෙතවස්ත්‍ර දුක්ඛං.

3. 3

446. වෙඨරියකුමිහං රුචිරං පහසසරං
විමානමාරුඤ්ඤා අනෙකච්ඡිකං,
තඤ්ඤාසි දෙවි මහානුභාවෙ
පථඤ්ඤා¹ පණ්ණරසෙව වජ්ඣමා²
447. වණ්ණණ්ණපි තෙ කතකසස සනතිභො
ලක්ඛනාරූපො භුසදසසනියො,
පලලඛිතසෙටෙඨ අතුලෙ නිසින්නා
ඵකා තුවං නඤ්ඤා ච තුඤ්ඤා සාමිකො.
448. ඉමා ච තෙ පොඤ්ඤාසෙසස සමනතා
පහුතමාලා බහුපුණ්ණරිකා,
සුවණ්ණපුණ්ණණ්ණි සමනතමොත්තා
න තඤ්ඤා පඤ්ඤා පණ්ණො ච විජ්ජති.
449. භංසා විමෙ දසසනියා මනොරමා
ලදකසමි අනුපරියනති සබ්බද,
සමියා වග්ගපනදනති සකඛ
බිඤ්ඤාසරා දුක්ඛිනංව සොසො.
450. දඤ්ඤාලමානා යසසා යසසසිනි
නාවාය ච තං අවලමඛ තිට්ඨසි,
ආළාරපමෙහ භසිතෙ පියං වදෙ
සබ්බඛගකල්‍යාණි භසං වීරොචසි.

1. සමනතකො - සිමු. 1

2. වදෙ - සිමු. 1

441. එහි නභා පැන් බි තෙරුනට තමන් දැක්වූහ. (මෙසේ ද කීහ:) වහන්ස, බොහෝ වූ දිව පැන් ලැබිණ. අපගේ පාදයෝ දුකින් පැළෙත්.

442. වහන්ස, කුසකටු ඇති බොරළුකට පොළොවෙහි ඇවිදින අපි කොරගසමින් යමහ. යම් සේ අපි යානයක් ලබමු නම් එබඳු උත්සාහයක් කරන්න.

443. තෙරහු එක්පටවහන් සහළක් ලැබ සිවුදිග සහනට දුන්න. එය දී එහි පින තෙරහු මවුට ද පියාට ද සොහොවුරාට ද මෙසේ අනුමෝදන් කළහ.

444. “මේ පින මගේ නැයනට වේවා, නැයෝ සුවපත් වෙත්වා”යි පින්දීම හා යමහ ම ප්‍රෙතයෝ පියෙන් පැමිණියහ.

445. වහන්ස, ඔබ වහන්සේට යහපතක් වේවා, බත් දීමෙන් හා පිළිදීමෙන් ද ගෙවල් දීමෙන් සහ පැන් දීමෙන් ද යාන දීමෙන් හා යටකි බත් ආදි සිවුපසය දීමෙන් ද (අපි) අනුකම්පා කරන ලද්දෙමහ. වහන්ස, ලොවැ කුළුණැති හික්ෂුවරයකු වූ ඔබ වහන්සේ වදින්නට ආමහ.

සානුවාසි ප්‍රෙතවස්තු යි.

3. 3

446. මහත් අනුභාව ඇති දේවිය, වෙරළමිණි මුවා වැම් ඇති මනරම් වූ පැහැ විහිදෙන, නොයෙක් සිතියම් ඇති විමනට නැඟී, ගුවන්තෙලෙහි පසළොස්වක්හි පුන් සඳ මෙන් ඒ විමනෙහි (තෝ) වෙසෙහි.

447. තිගේ සිරුරුපැහැය ද රන් බඳු වෙයි. උත්තර්ත ස්වර්ණයක් සෙයින් අතිශයින් දැකුම්කලු වෙයි. තෝ මහඟු පලහෙක හුදෙකලාව හිඳිනෙහි ය. තිට සැමියෙක් නැත්තේ ද වෙයි.

448. තිගේ මේ පොකුණු භාත්පස බොහෝ මල් ඇත්තේ ය. බොහෝ හෙළපියුම් ඇත්තේ ය. රන්වැල්ලෙන් භාත්පස ගැවසී ගත්තේය. එහි මඩ හෝ දියසෙවෙල් නො පෙනේ.

449. දැකුම්කලු මනරම් මේ භංයයෝ ද හැමකල්හි දියෙහි ඔබ මොබ හැසිරෙත්. සියල්ලෝ ම එක් ව බින්දු ස්වරයෙන් යුතු ව මිහිඟුබෙර හඬක් මෙන් මිහිරි කොට නාද කෙරෙහි.

450. යශස්වතිය, තෝ දිව්‍යර්ධියෙන් අතිශයින් දිලියෙමින් රුවන් නැවත එල්බ සිටිනෙහි. වෙළුණු නිල් වූ දික් වූ බැම ඇති සිනහ මුසු මුව ඇති ප්‍රියවචන කියන මනරම් සියලු අභපසහ ඇති දෙවභන, තෝ අතිශයින් බබලති.

451. ඉදං විමානං විරජං සමෙ ධීනං
උය්‍යානවන්තං රතීනඤ්චිධර්මනං,
ඉච්ඡාමහං නාරි අනොමදස්සනෙ
තයා සහ නඤ්ජනෙ ඉධ මොදිතුං.
452. කරොහි කමමං ඉධ වෙදනීයං
වික්ඛංඤ්ච තෙ ඉධ නිහිතං හවතු,
කඤ්ඤාන කමමං ඉධ වෙදනීයං
එවං ලච්ඡයි කාමකාමීනිං,
453. සාධුති සො තස්සා පටිසසුඤ්ඤා
අකාසි කමමං තභිං වෙදනීයං,
කඤ්ඤාන කමමං තභිං වෙදනීයං
උප්පජ්ඣ සො මාණවො තස්සා සහව්‍යත'නඤ්චි.

රජකාරපෙතවත්තපාළු තතියං.

භාණ්ඩාරං දුතියං.

3. 4

454. භුසානි එකො සාලිං පුනාපරො
අයංඤ්ච නාරි සකමංසලොභිතං,
තුච්ඤ්ච ගුරං අසුචිං අකන්තිකං
පරිභුඤ්ජයි කිස්ස අයං විපාකො
455. අයං පුරෙ මාතරං හිංසෙයි¹ අයං පන කුටවාණිජො,
අයං මංසානි ඛාදිඤ්චා මුසාවාදෙන වංඤ්ඤි.²
456. අහං මනුස්සෙසු මනුස්සභූතා අගාරිණි සබ්බකුලස්ස ඉස්සරා,
සනෙත්තසු පරිගුණාමි මා ච කිඤ්ඤි ඉතො අදං
457. මුසාවාදෙන ජාදෙමි නඤ්චි එතං මම ගෙහෙ
සවෙ සන්තං නිගුණාමි ගුරො මෙ හොතු හොජනං.
458. තස්ස කමමස්ස විපාකෙන මුසාවාදස්ස වූහයං,
සුගන්ධසාලිනො හත්තං ගුරං මෙ පරිවිත්තති.
459. අවඤ්ඤානි ච කමමානි න හි කමමං විතස්සති,
දුග්ගන්ධං කිමිජං මිළුහං භුඤ්ජාමි ච පිටාමි චා'ති.

භුසපෙතවත්තපාළු වතුතථං.

1. හිංසති - ඩු. ii, ප.

2. වංඤ්ඤි - ඩු. ii, ප.

451. මේ විමන ධූළි රහිත යැ, සමබ්බා පිහිටියේ යැ. ඇල්ම ද සතුට ද වඩන්නේ ය. ප්‍රියංකර උයනින් යුක්ත ය. අලාමක දෑකුම් ඇති ස්ත්‍රිය, තී සමඟ මේ විමනෙහි හෝ සතුටු උපදවන උයනෙහි අභිරමණය කරන්නට කැමැත්තෙමි.

452. මේ දෙව්විමනෙහි සැපවිසාක විදීමට සුදුසු වූ පින්කමක් කරව. නොපහේ සිත ද මෙහි එළවන ලද (නමනලද) වේවා. මෙසේ මෙහි සැපවිදීමට සුදුසු කුශලකම්යක් කොට “නම්සුව කැමැති මා ලබව”යි.

453. ඒ තරුණයා “මැනවැ”යි ඇයට පිළිවදන් දී එහි විසාක විදීමට සුදුසු පින්කම් කෙළේ ය. එහි සැපවිදීමට සුදුසු පින්කම් කොට හේ ඒ දෙවඟනගේ සහභාවයට පැමිණියේ යි.

රජකාර ප්‍රෙතවස්තු යි.

දෙවන බණවර යි.

3. 4

454. “එකෙක් (ගිනිගන්) හැල්වී බොල් හිස විසුරුවා ගනී. යළි අනෙකා මුගුරෙකින් සියහිස බිඳගනී. මේ ස්ත්‍රිය ද සිය මස් ලේ අනුභව කරයි. තෝ ද අපිරිසිදු වූ පිළිකුල් කටයුතු වූ අශුවි අනුභව කරති. මේ කවර පවක විපාකයක් වේ දැ”යි.

455. මෙතෙම පෙර අත්බැවිහි දී මවට හිංසා කෙළේ ය. මේ (දෙවැන්නා) වූ කළි හොර වෙළෙඳෙකි. මෝ තොමෝ මස් කා මුසවායෙන් වඤ්චා කළාය.

456. “මම මිනිස්ලොවැ මනුෂ්‍යස්ත්‍රියක් වැ සියලු කුලයට අධිපති වූ ගෘහිණියක් වූවු. ඉල්වූදේ ඇති කල්හිත් සැඟවූවු. මෙයින් කිසිවකුත් නුදුන්වූ.

457. ඒ මාගේ ගෙයි නැතැ යි බොරුවෙන් සැඟවූවු. “ඉදින් මම ගෙහි ඇති දේ නැතැ යි සැඟවූවු නම් මාගේ අහර අශුවි වේවා”යි සපර කළවු.

458. ඒ කම්ය සහ මෘෂාවාදය යන දෙකෙහි ම විපාකයෙන් සුවඳහැල් සාලේ බත මට අශුවි බවට පෙරළෙයි.

459. කම්යෝ වද නො වෙන් (විපාක දෙත්) ම ය. සහෙකුක වැ රැස්කළ කම්ය විපාක නො දී නො වැනසේ දුගඳ වූ පණුවන් හටගත් අශුවි මම කමි. එසේ ම බොමි.

භූස ප්‍රෙතවස්තු යි.

3. 5

460. අවේරරුපං සුගතස්ස ඤාණං
සත්‍යා රො පුග්ගලං බ්‍යාකාසි.
උස්සන්තපුඤ්ඤපි හවන්ති හෙතෙ
පරිත්තපුඤ්ඤපි හවන්ති හෙතෙ.
461. අයං කුමාරො සිව්ථිකාය ඡඩ්ඪිතො
අභිඤ්ඤාදිසොගෙන යාපෙති රක්ඛං,
න යසංභුතා න සිරිංසපා¹ වා
විහෙය්‍යෙය්‍යස්ස කතපුඤ්ඤං කුමාරං.
462. සුනබාපිමස්ස පලිභිංසු පාදෙ
ධම්මා සිගාලා පරිවන්තයතති,
ගබ්භාසයං පක්ඛිගණා හරන්ති
කාකා පන අක්ඛිමලං හරන්ති.
463. න සිමස්ස රක්ඛං විද්භිංසු කෙවි
න ඔසධං සාසපඬුපනං වා,
නක්ඛන්තයොගමපි න අග්ගහෙස්සං
න සබ්බධඤ්ඤානිපි ආකිරිංසු.
464. එතාදිසං උත්තමකිව්‍යපතං
රක්ඛාහතං සිව්ථිකාය ඡඩ්ඪිතං,
නොනිතපිණ්ඩං ව පවෙධමානං
සසංසයං ජීවිතසාවසෙසං.
465. තමඥායා දෙවමනුස්සපුජිතො
දිස්වා ව තං බ්‍යාකරි භූරිපඤ්ඤා,
අයං කුමාරො නගරසයිමස්ස
අග්ගකුලිනො හවිස්සති භොගතො² ව.
466. කිස්ස වතං කිං පන බ්‍රහ්මචරියං
කිස්ස සුචිණ්ණස්ස අයං විපාකො,
එතාදිසං ව්‍යසනං පාපුණ්ණිකා
තං තාදිසං පච්චත්තුභොස්සතිඤ්ඤිං.
467. බුද්ධපමුඛස්ස භික්ඛුසබ්බස්ස³
පුජං අකාසි ජනතා උළාරං,
තත්‍රස්ස විත්තස්සත්‍ර⁴ අඤ්ඤාථතනං
වාචං අභාසි ඵරුසං අසබ්භං.
468. සො තං විතක්කං පට්ඨිතොදයිකො.⁵
පිතිං පසාදං පට්ඨිතො පච්ඡා,
තථාගතං ජෙතවනෙ වසන්තං
යාගුයා උපට්ඨාසි සක්කරතනං.

1. සරිසපා - මජ්ඣං.

2. භොගවා - සිමු i

3. සබ්බස්ස - මජ්ඣං.

4. විත්තස්ස - සිමු i

5. පට්ඨිතොදයිකො - මජ්ඣං.

පට්ඨිතොදයිකො - සිමු i

3. 5

460. “සමහර පුතුලෝ උත්සන්න කුසල ඇත්තෝ වෙත්. සමහරු සුළුපින් ඇත්තෝ වෙත්” යයි ශාස්තෘන් වහන්සේ යම්සේ පුද්ගලයකු ප්‍රකාශ කළ සේක් ද, සුගතයන් වහන්සේගේ ඒ නුවණ ආශ්වාසී ජනක ය.

461. සොහොනෙහි දැමූ මේ කුමරා ඇඟිල්ලෙන් වැඳුරුණු කිරෙන් රාත්‍රියෙහි යැපෙයි. කළ පින් ඇති (මේ) කුමරු යක්ෂයෝ හෝ සර්පයෝ නො පෙළන්නාහ.

462. සුනඛයෝ ද මොහුගේ දෙපා දිවින් ලෙවූහ. කවුඩෝ ද සිවල්ලු ද මොහු ඔබමොබ පෙරළත්. පක්ෂිගණයා ගැබ්මල ඉවත්කරති. කපුටෝ වනාහි ඇස්මල දුරු කෙරෙත්.

463. කිසි මිනිස් කෙනෙක් මෙ කුමරහට රැකවරණ නො කළහ. බෙහෙත් හෝ අබදුම් දීම හෝ නො කළහ. ඔහු උපන් නකත් යොග ද නො ගත්හ. (රකවරණය සඳහා) හැල් ආදී සියලු ධාන්‍ය ද නො විසුරුහ.

464-465. රාත්‍රියෙහි ගෙනයන ලද ව සොහොනෙහි දැමූ අතිශයින් දුකට පත් වූ වෙබරු පිඬක් වැනි වූ වෙව්ලන, ජීවත්වේ ද නො වේ ද යි සැක කටයුතු වූ ජීවිතය පමණක් ඉතිරි වූ මෙබඳු වූ ඒ කුමරා දෙවිමිනිසුන් විසින් පුදන ලද මහත්ප්‍රඥා ඇති බුදුහු දුටහ. ඔහු දක ද “මේ කුමරා හොඟ සම්පත් වශයෙන් ද මෙකුටර උසස් කුලවතෙක් වන්නේ ය” යි පැවසූහ.

466. මේ කුමරුගේ ව්‍යාසමාදානය කුමක් ද? බ්‍රහ්මවර්යය හෝ කුමක් ද? මේ මොනොවට පුරුදු කළ කෙබඳු ව්‍යායක විපාකයක් ද? මෙබඳු වූ විපකකට පැමිණ පෙරකී එබඳු දිව්‍යසම්පත් කෙසේ වළඳන්නේ ද?

467. ජනසමූහයා බුදුසාමොක් මහසභනට මහත් පූජාවක් කළහ. එහි දී මොහුගේ සිතට විපිළියරක් ඇති විය. මේ පුද්ගල බුදුසාමොක් සභනට නො සැබි රථවදන් කී ය.

468. පසුව හේ ඒ විකර්ක සිතිවිල්ල දුරු කොට ප්‍රීතිය හා ප්‍රසාදය උපදවාගෙන දෙවරමැ වසන බුදුනට සන්දිනක් උවටැත් කෙළේ ය.

469. තස්ස වතං තං පන බුභවරියං
තස්ස සුචිණ්ණස්ස අයං විපාකො,
එතාදියං බ්‍යසනං පාපුණ්ණිකා
තං තාදියං පච්චන්‍යාසාසකිද්ධං.

470. යඤ්ඤාන සො වසස්සනං ඉධෙව
සබ්බෙහි කාමෙහි සමඤ්ඤිතො,
කායස්ස හෙද අභිසම්පරායං
සහව්‍යතං ගව්ඡති වාසවසසා'ති.

කුමාරපෙතවක්‍රම පඤ්චමං.

3. 6

471. නග්ගා දුබ්බණ්ණරූපාසි කිසා ධම්මියඤ්ඤා,
උපවාසුලිකෙ කිසිකෙ කාන්තා ඤා ඉධ තිව්ඤ්ඤි?

472. අභං හදනොත පෙතීඤ්ඤි දුග්ගතා යමලොකිකා,
පාපකම්මං කරිඤ්ඤාත පෙතලොකම්මො ගතා.

473. කිත්තා කායෙන වාචාය මනසා දුක්ඛං කතං,
කිස්ස කම්මවිපාකෙන පෙතලොකං ඉතො ගතා.

474. අනාවටෙසු තිස්සෙසු විචිතිං අභිමාසකං,
සනෙකසු දෙයාධමෙමසු දීපං නාකාසිමකතො.

475. නදිං උපෙම් තසිතා රික්ඛකා පරිවත්තති,
ජායං උපෙම් උණ්ණසු ආතපො පරිවත්තති.

476. අභ්‍යවණ්ණො ව මෙ වාතො දහනොතා උපවායති;
එතස්ස භනොත අරහම් අභ්‍යඤ්ඤා පාපකං තතො.

477. ගන්ධාන හන්තිපුරං වජ්ජසි මග්ග මාතරං,
ධිතා ව තෙ මයා දිට්ඨා දුග්ගතා යමලොකිකා.

478. පාපකම්මං කරිඤ්ඤාත පෙතලොකං ඉතො ගතා,
අභි ව මෙ එතා නික්ඛිතං අනකාමකඤ්ඤා නං මයා.

469. ඒ වනාහි මොහුගේ වුන සමාදනය ද බ්‍රහ්මවිද්‍යාව ද විය. මෙබඳු විපතකට පැමිණත් එබඳු වූ ඒ දිවසැපත් නැවත වළඳන්නේ ය යන මෙය මොනවට සිදු කරන ලද ඒ කර්මයාගේ විපාක යි.

470. ඒ කුමර මේ මනුලොව අවුරුදු සියයක් කල් සියලු කම් සැපතින් යුක්ත ව සිට කය බිඳීමෙන් හෙවත් චරණින් පසු පුනර්භවයෙහි දී සක් දෙවිඳුගේ (පුතකු වී) සහබවට යන්නේ ය.

කුමාර ප්‍රකටස්තුව යි.

3. 6

471. තෝ නග්න යැ. දුර්වර්ණ රූප ඇතියහු කෘශ වෙහි, ඉල්පුණු නහර ඇතියහු, උස් වැ මතු වූ ඉළ ඇති කෘශ වූ මෙහි සිටින තෝ කවරහු ද?

472. ස්වාමීනි, මම යමලොවැ උපන් දුකට පත් ප්‍රේතියක්මු. පව්කම් කොටැ මෙලොවින් ප්‍රේතලොකයට ගියා වමු.

473. එම්බල ප්‍රේතිය, කය වචන සිත යන තිදෙරින් කී විසින් කිනම් පවක් කරන ලද ද, කිතුම් පව්කමක විවායෙන් මෙලොවින් ප්‍රේත ලෝකයට ගියහු ද?

474. කිසිවකු විසින් අනාවෘත තීර්ත්ථයන්හි අඩමස්සක් පමණ සෙවීම්. (නොහොත්) කිසිවකු විසින් එළැඹීම නො වැළැක්වූ, පුණ්‍ය තීර්ථ බඳු මහණ බමුණන් ඇති කල්හි, ඔවුනට කිසිවක් නොදී, අඩමස්සක් රැස් කෙළෙමි. දන්දීමට දේ ඇති කල්හිත් තමහට පිහිට වූ පිනක් නො කෙළෙමි.

475. ඒ මම පවසින් යුතු ව ගහට එළැඹියෙම් නම් ගහ දියෙන් හිස් ව (වාලුකමාත්‍ර බවට) පෙරළේ. උෂ්ණ කාලයන්හි සෙවණකට එළැඹියෙම් නම් අවච පෙරළා එයි.

476. සුළඟ ද ගිනි සෙයින් ම මා සිරුර දවමින් හමයි. වහන්ස, තෙල පිපාසාදී දුකට ද එයට වඩා දරුණු අතික් දුකකට ද මම නිස්සෙමි.

477-478. හත්ථිනීපුරයට ගොස් මාගේ මවට මෙසේ කියව: "නිගේ දියැණියෝ පව්කම් කොට මෙලොවින් (වුන වැ) ප්‍රේතලොකයට ගියාහු දුක්පත් ව යමලොව වසන්නාහු මා විසින් දක්නා ලදහ. එහි මා විසින් සුරක්ෂිත කොට තබනලද වස්තුව ඇති. එය මා විසින් කිසිවකුට නො කියන ලද ද වෙයි.

479. වතතාරී සතසහස්සානි පලලඛකස්ස ව හෙට්ඨතො,
තතො මෙ දුතං දදතු¹ තස්සා ව භොතු ජීවිකා.
480. දුතං දඬා ව මෙ මාතා දකඛ්ණං අනුදිස්සතු,²
තදුභං සුඛිතා භෙස්සං සබ්බකාමසම්ඤ්ඤිති.
481. සාධුති සො පටිස්සඬා ගතඤ්ඤාන භස්සිතිං පුරං
අවොච තස්සා මාතරං,
ධිතා ව තෙ මයා දිට්ඨා දුග්ගතා යමලොකිකා.
482. පාපකම්මං කරිඬාන පෙතලොකං ඉතො ගතා,
සා මං තස්ස සමාදපෙසි වජ්ජෙසි මග්ග මාතරං.
483. ධිතා ව තෙ මයා දිට්ඨා දුග්ගතා යමලොකිකා,
පාපකම්මං කරිඬාන පෙතලොකං ඉතො ගතා.
484. අස්සී ව මෙ එත්ති නිකඤ්ඤානං අනාකංගසංඝා නං මයා,
වතතාරී සතසහස්සානි පලලඛකස්ස ව හෙට්ඨතො;
තතො මෙ දුතං දදතු තස්සා ව භොතු ජීවිකා.
485. දුතං දඬාන මෙ මාතා දකඛ්ණං අනුදිස්සතු,³
තදුභං සුඛිතා භෙස්සං සබ්බකාමසම්ඤ්ඤිති.
486. තතො හි සා දුතමදු දඬා ව තස්සා දකඛ්ණමාදිසි,
පෙති ව සුඛිතා ආසි සරිරං වාරුදස්සන'නාති.

සෙරිණිපෙතවක්ඛු ඡට්ඨං.

3. 7

487. නරනාරීපුරස්මතො යුචා රජනියෙති කාමගුණෙති සොහසි,
දිට්ඨං අනුභොසි කාරණං කිමකාසි පුරිමාය ජාතියා.
488. අභං රාජගහෙ රමෙම රමණියෙ ගිරිබ්බපේ,
ඵගලුද්දෙ පුරෙ ආසිං ලොභිතපාණි දරුණො.
489. අවිරොධකරෙසු පාණිසු පුඤ්ඤතෙසු පද්ධම්මානසො,
චිචරිං අතිදරුණො තද්දං පරභිංසාය රතො අසංකුතො.
490. තස්ස මෙ සභායො සුභද්දෙ⁴ සද්ධො ආසි උපාසකො,
සොසි මං අනුකම්පනො නිවාරෙසි පුනපුනං.

1. දදත් - සිමු ii

2. ආදිස්සතු මෙ - සිමු ii

අනුදිස්සති - සිමු i

3. අනුදිස්සතු - මජ්ඣ., අනවාදිස්සතු - සාං

4. සද් - මජ්ඣ.,

සුභද්දො - මජ්ඣ.,

479. පලභ යට සාරලක්ෂයන් ධනය ඇත. ඒ වස්තුවෙන් මා උදෙසා දන් දේවා. මගේ මවගේ ද ජීවිකාව වේවා.

480. මගේ මව දන් දී එහි පින් මට පමුණුවාවා. එකල මම සියලු කම්සැපතින් සමෘද්ධ ව සුවපත් වන්නෙමි.

481. හේ “මැනවැ”යි පිළිවදන් දී හත්ථිනීපුරයට ගොස් ඇයගේ මවට මෙසේ කී ය. යමලොව ඉපිද දුකට පත් වූ තොපගේ දු මා විසින් දක්නා ලදු.

482. පව් කම් කොට මෙලොවින් සැව ප්‍රේත ලොකයට ගියා වූ ඕ තොමෝ “මාගේ මවට කියව”යි, එකරුණෙහි මා සමාදන් කරවූ ය.

483. දුකට පත්වූ, යමලොව උපන්; තොපගේ දු මා විසින් දක්නා ලදු. ඕ (තොමෝ) පව්කම් කොට මෙලොවින් ප්‍රේතලොකයට ගියා ය.

484. “මා මෙහි තැන්පත් කළ ධනය ඇත. එය මව්පින් කිසිවකුට ද නො කියන ලද පලභ යට සාරලක්ෂයක් වස්තුව ඇත. එයින් මා උදෙසා දන් දේවා. මැණියන්ගේ ජීවිකාව ද වේවා.

485. මගේ මව දන් දී එහි පින් මට අනුමෝදන් කෙරේවා. එකල මම සියලු කම්සැපතින් දියුණු වූ සුවපත් වන්නෙමි.

486. ඉක්බිති ඇගේ මව දන් දුන්නා ය. දන් දී එහි පින් ඒ ප්‍රේතියට අනුමෝදන් කළා ය. ඒ ප්‍රේතිය ද සුවපත් වූවා ය. ඇගේ සිරුර දැකුම්කලු විය.

සෙරිණි ප්‍රත්‍යවස්තු යි.

3. 7

487. දෙවසුන් දෙවදුන් විසින් පිරිවරන ලද තරුණ වූ තෙපි සිත්කලු වූ පස්කම් සැපතින් යුතු වූ (රාත්‍රියෙහි) බබළන්නහු ය. එහෙත් දවල් කාලයෙහි නොයෙක් කම්කටොලු විඳින්නහු ය. තෙපි පෙරදැති කිනම් පවක් කළහු ද?

488. මම අතීතජාතියෙහි රමා වූ සිත් පිනවන ගිරිවුජ නම් වූ රජගහ නුවර ලෙසින් තෙත් අත් ඇති දරුණු වූ මුවවැද්දෙක් වීමි.

489. එකල ඉතා දරුණු වූ පරභිංසාවෙහි ඇලුණු නො දැමුණු මම කිසිවකුට භිංසාවක් නැති ප්‍රාණිසංඛ්‍යාත වූ බොහෝ සාමුව ආදී සතුන් කෙරෙහි දුෂ්ට සිතින් යුක්ත වූ හැසුරුණෙමි.

490. ඒ මට යහපත් සිත් ඇති සැදහැවත් උවසුවෙක් යහළු ව සිටියේ ය. හේ මට අනුකම්පා කෙරෙමින් පුන පුනා මා පවින් වැළැක්වී ය.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 17,271 හි ඇතුළත් කර ඇත.

491. මාකාසි පාපකං කම්මං මා තාත දුග්ගතිං අගා,
සථෙ ඉච්ඡයි පෙච්ච සුඛං වීරම පාණවධා අසංයමා.
492. තස්සාහං වචනං සුඤ්ඤා සුඛකාමිස්ස භික්ෂානුකම්පිනො,
නාකාසිං සකලානුසාසනිං වීරපාපාභීරනො අබුද්ධිමා.
493. සො මං පුත භූරිසුමෙධසො අනුකම්පාය සංයමෙ නිවෙසයි,
සථෙ දිවා හනයි පාණිනො අරං තෙ රත්තිං හවතු සඤ්ඤිමො.
494. සවාහං දිවා හනිත්වා පාණිනො වීරනො රත්තිමහොසිං සඤ්ඤනො,
රත්තාහං පරිවාරෙම් දිවා ඛජ්ජාම් දුග්ගතො.
495. තස්ස කම්මස්ස කුසලස්ස අනුභොම් රත්තිං අමානුසිං,
දිවා පච්ඡිනතාච කුක්කුරා උපධාවතී සමනාං බාදිතුං.
496. යෙ ව තෙ සත්තානුයොගිනො ධූවං පසුක්ඛා සුගතස්ස සාසනො,
මඤ්ඤම් තෙ අමතමෙව කෙවලං අධිගච්ඡතී පදං අසච්ඛත'තී.

මිගලුද්දකපෙතවික්‍රීපු සත්තමං.

3. 8

497. කුටාගාරෙ ව පාසාදෙ පලලබ්බි ගොණකත්තකෙ,
පඤ්ඤාමිකෙන තුරියෙන රමයි සුසවාදිනෙ,
498. තතො රත්තා ව්‍යවසානෙ සුරියස්සග්ගමනමපතී,
අපච්ඤා සුසානසම් ඛුද්දසං නිගච්ඡයි.
499. කිනතු කායෙන වාචාය මනසා දුක්ඛං කතං,
කිස්ස කම්මච්ඡාකෙන ඉදං දුක්ඛං නිගච්ඡයි.
500. අහං රාජගහෙ රමෙම රමණියෙ ගිරිබ්බජේ,
මගලුද්දෙ පුරෙ ආසිං ලුද්දෙ වාසිමසඤ්ඤිනො.
501. තස්ස මෙ සභායො සුභදෙ සද්ධො ආසි උපාසකො,
තස්ස කුලුපගො භික්ඛු ආසි ගොතමසාවකො.
502. සොපි මං අනුකම්පනො නිවාරෙයි පුතස්සනං,
මාකාසි පාපකං කම්මං මා තාත දුග්ගතිං අගා.

491. දරුව, පව්කම් නො කරව, දුගතියට නො යව, පරලෙව්හි දී සුව කැමැත්තෙහි නම් දුශ්ශීලා වූ ප්‍රාණවධයෙන් වෙන් වෙව.

492. බොහෝ කල් පවෙහි ඇලුණු බුද්ධි නැති මම සුව කැමැති භිතෘකම්පා ඇති ඔහුගේ වචනය අසා ඒ සියලු අනුශාසනය නො කෙළෙමි.

493. පුළුල් කුවණ ඇති ඒ උවසු තෙම යළිත් අනුකම්පායෙන් මා සුවරිතයෙහි පිහිටුවිය. “ඉදින් තෙපි දහවල්හි සතුන් මරන්නහු නම් වැළි රාත්‍රියෙහි නොපගේ සංවරය වේ වා”යි.

494. ඒ මල දහවල්හි සතුන් නසා රැයෙහි පණ්ඩායෙන් වෙන් ව සංයත වීමි. එහෙයින් මම රැයෙහි දිවසෑප විදිමි. දහවල්හි දුකට පත් වැ දුකින් පෙළෙමි.

495. ඒ කුශලකම්යෙහි විපාකයෙන් රාත්‍රියෙහි දිවසෑප වළඳමි. දහවල්හි සුනඛයෝ බද්ධ වෙර ඇත්තවුන් මෙන් මා සපා කෑමට හාත්පසින් දිවැ එත්.

496. යම් පුරුෂ කෙනෙක් බුදු සස්තෙහි ස්ථිරවශයෙන් අධිශීලාදියෙහි යෙදී නිරතුරු භාවනාදියෙහි යුක්ත වෙන් ද, ඔහු හුදෙක් අසංස්කෘත පද නම් වූ නිවනට පැමිණෙති මම සිතමි.

මිගලද්දක ප්‍රකවස්තූ යි.

3. 8

497. දෙව්බ්‍රව්‍යා කුළුගෙහි හා පහයෙහි ද දික්ලොම් ඇති කොඳු පලස් අතුළු පලහෙහි පසහතුරුයෙන් මැනැවින් වැයෙද්දී තෝ රමණය කෙරෙහි.

498. ඉන්පසු රැය අවසන්හි හිරු උද වූ කල්හි සොහොනෙහි දමන ලදුවා බොහෝ දුකට පැමිණෙති.

499. කා විසි මුනි තිදෙරින් තා විසින් කිනම් පවක් කරන ලද ද? කිනම් පව්කම්පා විවායෙන් (තෝ) මේ දුකට පැමිණියෙහි ද?

500. මම පෙරදයෙහි රමා වූ සිත්කලු වූ ගිරිවුජ නම් වූ රජගහ නුවර දරුණු වූ අසංවර ඇති මුවවැද්දෙක් වීමි.

501. ඒ මට භිතවත් වූ පැදහැති උවසුවෙක් මිතුරු විය. ගෞතම ශ්‍රාවක වූ භික්ෂුනමක් ඒ උවසුවාගේ කුලපගයෙක් විය.

502. ඒ භික්ෂුනම ද මට අනුකම්පා කරන්නේ දරුව පව්කම් නො කරව, දුගතියට නො යවයි පුනපුනා මා පවින් වැළකී ය.

503. සචෙ ඉච්ඡි පෙච්ච සුඛං චිරම පාණ්ඩා අසංයමා,
තස්සාහං වචනං සුඤ්ඤා සුඛකාමස්ස භිතානුකම්පිනෝ.
504. නාකාසිං සකලානුසාසනිං චිරපාපාභිරතෝ අබුද්ධිමා,
සො මං පුන හුරිසුමෙධසො අනුකම්පාය සංයමෙ නිවෙසයි.
505. සචෙ දිවා හනාසි පාණිනෝ අථ තෙ රත්තං හවතු සංයමො.
සඬාහං දිවා හනිඤ්ඤා පාණිනෝ චිරතො රත්තමහොසිං සංයතො.
506. රත්තාහං පරිවාරෙමි දිවා ඛජාමි දුග්ගතො,
තස්ස කම්මස්ස කුසලස්ස අනුභොමි රත්තං අමානුසිං;
දිවා පච්ඡිනාව කුසලො උපධාවනති සමනතා ඛාදිතුං.
507. යෙ ච තෙ සත්තානුයොගිනෝ ධූවස්සතා සුගතස්ස සාසනෙ,
මඤ්ඤමි තෙ අමතමෙව කෙවලං අධිගච්ඡනති
පදං අසඛික'නති,

ඤ්ඤා මිගුලාකපෙතවිඳු අධ්‍යමං.

3. 9

508. මාළි කිරිචි කෙසුරි ගතො තෙ වඤ්ඤස්සද,
පසන්නමුඛවණ්ණොසි සුරියවණ්ණොසි සොහසි.
509. අමානුසා පාරිසජ්ජා යෙ තෙමෙ පරිවාරකා,
දසකඤ්ඤසහසානි යා තෙමා පරිවාරකා.
510. තා කම්බුකෙසුර ධරා කඤ්ඤානාවෙලභුසිතා,
මහානුභාවොසි තුවං ලොමහංසනරූපවා;
පිට්ඨිමංසානි අත්තනො සාමං උකකඛති ඛාදසි,
511. කිත්තු කායෙන වාචාය මනසා දුක්ඛං කතං,
කිත්තු කම්මචිපාකෙන පිට්ඨිමංසානි අත්තනො සාමං
උකකඛති ඛාදසි.
512. අත්තනොහං අනස්සාය ජීවලොකෙ අචාරිසං,
පෙසුඤ්ඤමුසාවාදෙන නිකතිවිඤ්ඤාය ව.
513. තස්සාහං පරිසං ගතො සච්චිකාලෙ උපට්ඨිතෙ
අස්සං ධම්මං නිරංකස්සා¹ අධම්මමනුවතතිසං.

503. “ඉදින් පරලොවැ සැප කැමැත්තෙහි නම් අසංයම වූ ප්‍රාණ වධයෙන් වෙන් වෙව්.” මාගේ සැපය කැමැති වූ මට හිතවත් වැ අනුකම්පා කරන ඒ භික්ෂුහුගේ වචනය අසා.

504. බොහෝ කලක් පව්කම්හි ඇලුණු අනුවණ වූ මම ඒ භික්ෂුහුගේ සියලු ම අනුශාසනය නො කෙළෙමි. පුළුල් නුවණ ඇති ඒ භික්ෂු මට අනුකම්පායෙන් යළිත් මා සංවරයෙහි පිහිටුවී ය.

505. “ඉදින් දහවල්හි සතුන් නසන්නෙහි නම් ඉක්බිති රාත්‍රියෙහි තාගේ සංවරය වේවා,” ඒ මම දහවල් සතුන් නසා රාත්‍රියෙහි පවිත් වැළැකුණෙමි සංවර වීම.

506. රූයෙහි මම දිවසැප විඳිමි. දහවල්හි දුකට පත් වැ ජරදුක් විඳිමි. ඒ කුශලකම්යාගේ විපාකය නිසා රූයෙහි දෙව සැප විඳිමි. දහවල්හි බද්ධවෙර ඇත්තවුන් මෙන් සුනඛයෝ මා කෑමට භාත්පසින් දිවැ එත්.

507. යම් කෙනෙක් වනාහි බුදුසස්තෙහි අධිෂ්ඨාදියෙහි නිහර දඩ් සේ යෙදෙත් ද ඔහු හුදෙක් ලොව සැප හා මුසු නොවූ අසංස්කෘත පද නම් වූ නිවනට ම පැමිණෙත් යයි සිතමි.

දෙවැනි මිඟුද්දක ප්‍රකටස්තුව යි.

3. 9

508. තෙපි දිවමල් දරන හිස්වෙළුමින් යුත්, අභූපළඳනා ඇතියහු ශරීරාවයවයෝ ගැල්වූ සඳුන් විලෙවුන් ඇත්තාහු ය. තෙපි ප්‍රසන්න වූ මුඛවර්ණ ඇතියවු. ලභීරු මෙන් පැහැයෙන් බබළන්නහු ය.

509. (නොපගේ) යම් මේ උපස්ථායක කෙනෙක් වෙත් ද, ඔවුහු දිව්‍යපර්ණද්වී වූවෝ වෙති. නොපගේ යම් මේ උපස්ථායිකා කෙනෙක් වෙත් ද ඔවුහු දිව්‍ය කන්‍යාවෝ දසදහසෙකි.

510. ඔවුහු සක්වළලු හා අභූපළඳනා දරති. රන්මුවා මුදුන් මල් කඩින් සැරසුණෝ වෙත්. තෙපි ලොමුදහ ගන්වන පියවි ඇතියහු, මහත් අනුභාව ඇතියවු. ඒ තෙපි තමාගේ පිටුමස් තෙමේ ම කඩා කන්නහු ය.

511. “තා විසින් කයින් වචනයෙන් මනසින් කිනම් පවක් කරන ලද ද? කිනම් පව්කමක විපාකයෙන් තමාගේ පිටුමස් තෙමේ ම කඩා ගෙන කන්නෙහි ද” යි.

512. මම, මිනිස් ලොවැ සිටිය දී කේලාම් කීමෙන් සහ බොරු කීමෙන් ද කපටිභාවයෙන් සහ වඤ්චාවෙන් ද අවැඩ පිණිස ම හැසුරුණෙමි.

513. එහි දී මම පිරිස්මැදට ගොස් ඇත්ත කියන්නට සුදුසු කාලය පැමිණි විට හිතකර ආරණ්‍ය හැර දමා අධර්මය අනුව ගියෙමි.

514. එවං යො ඛාදතත්තානං යො හොති පිට්ඨිමංසිකො,
යථාහං අජ්ජ ඛාදමි පිට්ඨිමංසාති අත්තතො,
515. තඤ්ඤං තයා නාරද සාමං දිට්ඨං.
අනුකම්පකා යෙ කුසලා වදෙය්‍යං,
මා පෙසුනං මා ච මුසා අභාණි
මා ඛොසි පිට්ඨිමංසිකො තුච්ඡති.

කුට්ඨිනිච්ඡිකපෙතවතපු නවමං.

3. 10

516. අනාතළිකඛසම්. තිට්ඨනොනා දුග්ගතො පුත්ති වායසි,
මුඛඤ්ඤි තෙ කිමයො පුත්තිගතං ඛාදනති කිං කම්ම මකාසි පුඤ්ඤ
517. තතො සත්ථං ගහෙතොති ඔක්කතතනති පුනප්පුනං.
ඛරෙත පරිපොසිතො ඔක්කතතනති පුනප්පුනං.
518. කිත්තු කායෙන වාචාය මනසා දුක්ඛං කතං,
කිත්ත කම්මවිපාකෙන ඉදං දුක්ඛං නිගව්ඡති.
519. අහං රාජගහෙ රලෙඞ් රමණියෙ ගිරිඛපෙ,
ඉක්කරො ධනධානිකස්ස සුපහුතස්ස මාරිස.
520. තස්සායං මෙ හරියා ච ධිතා ච සුඤ්ඤා ච මෙ,
තා මාලං උපපලඤ්ඤාපි පව්වසාස්ස වීලෙපනං
ධුපං හරතතියො වාරෙසිං තං පාපං පකතං මයා.
521. ඡළාසිතිසහස්සාති මයං පව්වසනවෙදනං,
ධුපාපුප්පං විවණ්ණෙතො පව්වාම නිරයෙ භුසං.
522. යෙ ච ඛො ධුපාපුප්පාය වත්තනො අරහතො මහෙ.
ආදිනවං පකාසෙතති විවෙච්ඡරා¹ තෙ තතො.
523. ඉමා ච පස්ස ආයතනියො මාලාධාරී අලච්ඡතා,
මාලාවිපාකං අනුභොගතී² සමීඤ්ඤා තා යසස්සිතියො.
524. ත ඤ්ඤි දිස්වාන අවෙජ්ජරං අබ්බතං ලොමහංසනං,
නමො කරොතති සප්පඤ්ඤා වත්තනති තං මහාමුනී.
525. යො හි නුත ඉතො ගතො යොතිං ලභාන මානුසිං,
ධුපාපුප්පං කරිස්සාමි අපමනො පුනප්පුනතතී³.

ධාතුච්චිකපෙතවතපු අසමං.

චූළවග්ගො තතියො.

තසසුද්දනං :-

අභිජ්ජමානො කොණ්ඩඤ්ඤා රථකාරී භූසෙන ච,
කුමරො ගණිකා වෙච්ච දො ටුද්ද පිට්ඨපුප්පයො;
වග්ගො තෙන පවුච්ඡති⁴.

1. විවෙච්ඡෙයං - මජ්ඣ.

2. අනුභොගතියො - මජ්ඣ.

514. යම්යෙ අද මම මාගේ ම පිටුමස් කම් ද, එයේ ම යමෙක් අනුන් පිටුමස් කන්නේ හෙවත් අනභිමුඛයෙහි අනුනට නින්ද කරන්නේ වේ ද, හේ මෙයේ ම තමා කයි.

515. නාරද භිමියෙනි, තොප විසින් මාගේ රූපය තමන් ම දක්නා ලද, කුච්ඡාති පරවැටෙහි සමත්, බුදු පයේ බුදු ආදි උතුමෝ යම් අවවාදයක් වදළාහු නම් එය ම මම තොපට කියමි. පිසුනුබස් හෝ මුසවා නො කියන්න. එයේ කොට මා මෙන් පිටුමස් කන්නකු නො වන්න.

නවවැනි කුටචිතිව්‍යයික ප්‍රත්‍යවස්තුවයි.

3. 10

516. අභයෙහි සිටින තෝ කුණු වූ දුගඳ හමහි. දුගඳැති තාගේ මුහුණ ද පණුවෝ කති. පෙර අත්බවිහි තෝ කීනම් පවක් කෙළෙහි ද?

517. එයින් මතු මුවාත් ඇති අව් ගෙන (පවකමින් මෙහෙයවන ලද සත්ත්වයෝ) (තාගේ මුව) පුනපුනා කරත්. ක්ෂාර පලයෙන් ඉස ඉස නැවත නැවතත් කපත්.

518. කයින් වචනයෙන් මනසින් කීනම් පවක් කරන ලද ද? කීනම් පවකමක විපාකයෙන් මේ දුකට පැමිණියෙහි ද?

519. නිදුකාණන් වහන්ස, මම රමා වූ සිත්කල වූ ගිරිවුජ් නම් වූ රජගහ නුවර ඉතා බොහෝ වූ ධනධාන්‍යයට අධිපතියෙක් වීම.

520. ඒ මාගේ (පෙර අත්බැවිහි) මෝ බිරිඳ යැ මෝ දියැණි යැ මෝ මාගේ යෙහෙළි යැ. ඔවුන් මල් ද උපුල් ද අලුත් විලෙවුන් ද සැ පුදට ගෙන යනුවන් මම වැළැක්වීමි. මා විසින් ඒ පවකම් කරන ලද.

521 ගණනින් සයාසුදහසක් පමණ වූ අපි මෙයේ සැපදෙහි නුගුණ කියා වෙන් වෙන් වැ විඳිනු ලබන මහත් දුක් ඇති වැ නිරය වැනි ප්‍රත්‍ය ලොකයෙහි දැඩි දුක් විඳිමු.

522. අර්භත් වූ සම්බුද්ධන්ගේ සැපුද පිළිබඳ උළෙල පවත්නා කල්හි යම් කෙනෙක් එහි දෙස් කියත් නම් ඔවුහු ඒ පිනෙන් බැහැර වෙන් යැයි දනගන්න.

523. දිවමල් දරමින්, මනා ලෙස සැරසුණු, මල් පිදීමේ විපාකය විඳිමින් අභයින් එන මේ දෙවභන්නන් ද බලව. පිරිවර ඇති ඔහු දෙව සැපතින් සමෘද්ධයහ.

524. ආශ්වයා වූ අද්භූත වූ, ලොමුදහ ගන්වන ඒ මහත් විපාක විශෙෂය දක පැනවත්නු ඒ මහාමුනිවරයා නමස්කාර කරති, වඳිති.

525. ඒ මම මෙයින් වූක වැ ගොස් මිනිසත් බව ලැබ නො පමා වූයෙමි පුනපුනා සැපුද කරන්නෙමි.

ධාතු විවර්ණණක ප්‍රත්‍යවස්තුවයි.

තුන්වැනි සුඵවග යි.

එහි උද්දතය :

අභිජ්ජමාන ප්‍රත්‍යවස්තුව ද කුණ්ඩි නුවර විසූ සානුවාසී තෙරුන් දුටු ප්‍රත්‍යයන්ගේ වස්තුව ද රරකාර සහ භූස ප්‍රත්‍ය වස්තුව ද සෙරිණි නම් ගණිකා ප්‍රත්‍යයගේ වස්තුව ද මිගලුද්දක ප්‍රත්‍යවස්තුව දෙක ද පිටමස් කන කුට චිනිශ්වයික ප්‍රත්‍යයාගේ සහ ජෛත්‍ය පුජාවෙහි දෙස් කී ධාතු විවර්ණණක ප්‍රත්‍යයාගේ වස්තුව ද යන මෙයින් සමන්විත හෙයින් මෙය වූප්‍රවිශ්ග යි කියනු ලැබේ.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 17,271 හි ඇතුලත් කර ඇත.

4. 1

526. වෙසාලී නාම නගරස්ථි වජ්ජිනං
තස්ස අහු ලිච්ඡවි අමබසක්ඛරො,
දිස්වාන පෙනං නගරස්ස බාහිරං
තස්සෙව පුට්ඨස්ස තං කාරණස්සිකො.
527. සෙය්‍යා නිසජ්ජා නයිමස්ස අස්ථි
අභික්කමො නස්ථි පටික්කමො වා¹,
අසිතපිතබායිතවස්සොගා
පරිවාරිකා සාපි² ඉමස්ස නස්ථි
528. යෙ ඤාතකා දිට්ඨසුතා සුභජ්ජා
අනුක්කමකා යස්ස පුබ්බෙ අහෙසු³,
දට්ඨුම්භි තෙ දුනි න තං ලහකභී
විරාධිතකො⁴ හි ජනෙන තෙන.
529. න ඔග්ගතක්කස්ස හවනභී මිත්තා
ජහනභී මිත්තා වික්කලං විදිස්වා,
අස්සෙභි දිස්වා පරිවාරයනභී
බහු ව මිත්තා උග්ගතක්කස්ස භොතභී.
530. නිභීතකො සබ්බභොගෙහි කිට්ඨො
සම්මික්ඛිතො සම්පරිභින්න ගගො,
උස්සාවධිත්ථ පලිපමානො⁵
අජ්ජ සුචෙ ජීවිතස්සුපරොධො.
531. එතාදිසං උත්තමකිච්ඡපත්තං
උත්තායිතං පුට්ඨමුදස්ස සුලෙ,
අථ තිං කෙන විශේෂණෙන විදෙයි යක්ඛ
ජීව භො ජීවිතමෙව සෙය්‍යොති.
532. සාලොභිතො එස අභොයි මග්ගං
අහං සරාමී පුරිමාය ජාතියා,
දිස්වා ව මෙ කාරුඤ්ඤමභොයි රාජ
මා පාපධමො නිරයං පතායං.
533. ඉතො වුතො ලිච්ඡවි එස පොසො
සක්කස්සදං නිරයං සොරරූපං,
උපපජ්ජති දුක්ඛතක්කමකාරී
මහාභිතාපං කට්ඨකං භයානකං

1. පටික්කමො ව - මිජ්ජ.

2. පරිවාරිකා - පු., පරිවාරණා - කෙටි.

3. අහෙසු - පුබ්බෙ - මිජ්ජ.

4. විරාජිතකො - මිජ්ජ.

5. පලිපමානො - මිජ්ජ.

4. 1

526. වැදෑරුණන්ගේ විශාලා නම් නුවරෙක් ඇත. එහි “අම්බසක්ඛර” නම් ලිච්ඡවී රජෙක් විය. හේ නුවරින් පිටත ප්‍රෙතයකු දෑක කරුණු දැනගනු කැමැත්තේ එතැන දී ම ඒ ප්‍රෙතයාගෙන් මෙසේ ඇසී ය:

527. මොහුට ශයනය කිරීමක් ද හිඳීමක් ද නැත. ඉදිරිගමනක් හෝ ආපසු ගමනක් හෝ නැත. ආහාර පාන බාදා වස්ත්‍ර පරිභෝග යන යම් පරිහරණයක් වේ නම් එ ද මොහුට නැත.

528. මොහුට පෙර අනුකම්පා කළ යම් නැකෙනෙක් ද දුටුවා වූත් ඇසුවා වූත් යම් මිතුරු කෙනෙක් ද වූහ නම් ඔහු ද දන් මොහු දක්නටවත් නො ලබත්. ඒ සියලු ජනයා විසින් හැර දමූ අත්බවක් ඇත්තේ ම ය.

529. ධනානිතයාට මිතුරෝ නැත. මිතුරෝ භෝගවිනාශ වූ පුරුෂයා ද අත්හැර යෙත්. මිතුරෝ ධනය දෑක ඒ ධනවතා පිරිවරා ගනිත්. ධන යෙන් උසස්වූවහුට මිතුරෝ බොහෝ වෙත්.

530. සියලු සැපතින් පිරිහුණු ආත්මභාවයක් ඇති, දුකට පැමිණි, ලෙයින් වැකුණු සිරුරින් යුත්, හුලිත් බිඳුණු ගතින් යුත්, (මොහුගේ) ජීවිතයාගේ නිරෝධය තණ අග රැඳුණු පිනි බිඳක් මෙන් අද හෝ හෙට වන්නේ ය.

531. එම්බල යක්ෂය, මෙබඳු දැඩිදුකට පත් වූ, කොසඹිනුලෙහි නාවන ලද්දහුට “පින්වත, ජීවත්වෙව්, ජීවිතය ම තට ශ්‍රේෂ්ඨ යයි කුමක් නිසා තෝ කියති ද?

532. (පින්වත් රජකුමනි) මේ පුරුෂයා මාගේ සහලේනායෙක් විය. මම පෙරජාතිය සිහි කරමි. මොහු දුක, “පව්ගති ඇති මේ පුරුෂයා අපායෙහි නොවැටෙවා”යි මට කරුණාවක් උපත.

533. ලිච්ඡවී රජකුමනි, පව්කම් කළ මේ පුරුෂයා මෙලොවින් වූත වූ ගොස් පාපකාරී ජනයන්ගෙන් නොහොත් සත්වැදෑරුම් වධ-බන්ධනයන්ගෙන් පිරුණු, දරුණු ස්වභාව ඇති, මහත් දුකින් යුත්, කටුක වූ, හයානක වූ මහානිරයෙහි උපදින්නේ ය.

534. අනෙකභාගෙන ගුණෙන සෙයො
අයමෙව සුලො නිරයෙන තෙන,
එකන්තදුඛං කට්ඨකං භයානකං
එකන්තතිසං නිරයං පතායං.
535. ඉදංඤ්ච සුඤ්චා වචනං මමෙසො
දුඤ්ඤපතීනො විජගෙයා පාණං,
තස්මා අභං සන්තීකෙ න භණාමි
මා මෙ කතො ජීවිතස්සුපරොධො.
536. අඤ්ඤතො එසො පුරිසස්ස අපො
අඤ්ඤමිදි ඉච්ඡාමසෙ පුච්ඡිතුං තුචං,
ඕකාසකමං සචෙ නො කරොසි
පුච්ඡාමි තං න ච නො තුජ්ඣිතඛං.
537. අද්ධා පටීඤ්ඤ මෙ තද අනු
නාවිකඛනා අපටසන්නස්ස භොති,
අකාමා සද්දොයාවචොති කඤ්චා
පුච්ඡස්ස මං කාමං යථා වීසංගං.
538. යං කිංඤ්චාභං චන්ඛුනා පසයිසසාමි
සඛ්ඛමිදි කාභං අභිසද්දභෙයාං,
දිඤ්චාන තං නොපි චෙ සද්දභෙයාං
කරෙයාසි මෙ යසං නිසස්සකමමං.
539. සච්චස්සටීඤ්ඤ තච මෙසා භොතු
සුඤ්චාන ධම්මං ලභස්සුපපාදං,
අඤ්ඤතීකො නො ච පද්ධට්ඨිකො
යං තෙ සුතං අසුතං වාපි ධම්මං
සඛං ආචිකඤ්ඤං යථා පජානං.
540. සෙතෙන අසෙසන අලංකිතෙන
උපයාසි සුලාචුතකස්ස සන්තීකෙ,
යානං ඉදං අබහුතං දස්සනෙයාං
කිසෙසනං කම්මස්ස අයං විපාකො.
541. වෙසාලියා තස්ස නගරස්ස මජ්ඣෙ
විකම්බලමග්ගෙ නරකං අභොසි,
ගොසිසමෙකාභං පසන්නවිතො
සෙතං ගභෙඤ්චා නරකස්මි නිකම්පිං.

534. මෙනෙමේ එකාන්තයක් වූ කටුක වූ සිය උපදවන, නියත මහාදුක් ඇති මහානිරයෙහි වැටෙන්නේ ය. ඔහුට ඒ මහානිරයට වඩා නොයෙක් ගුණයෙන් මේ හුල ම උතුම් වෙයි.

535. මේ තෙමේ මාගේ මේ වදන් අසා දුකට පැමිණියේ ප්‍රාණය හරින්නේ ය. එහෙයින් මා විසින් මොහුගේ ජීවිත නිරෝධයක් නොකරන ලද්දේ වෙවයි සිතා එය මම මොහු ඉදිරියෙහි නො කියමි.

536. මේ පුරුෂයා පිළිබඳ ඒ කාරණය මා විසින් දැනගන්නා ලද. ඉදින් තෝ අපට අවසර දෙන්නෙහි නම් අනෙක් ප්‍රශ්නයක් ද අසන්නට කැමැත්තෙහි. එය ද විචාරමි. (ඒ ගැන) අපට නො කිසිය යුතු යි.

537. එද (අපේ ප්‍රථම දර්ශනයෙහි) එකාන්තයෙන් මාගේ ප්‍රතිඥාවක් විය. (එනම්) අප්‍රයත්නයාහට නො කිය යුතුය යනු යි. දන් වූ කලී මම නොපගේ නො කැමැත්තෙන් ඇදහිය යුතු වචන ඇත්තෙක් වීමි. එහෙයින් තෙපි මාගෙන් කැමැති සේ විචාරව. මම එය හැකි පමණින් ඔබට කියන්නෙමි.

538. යක්ෂය, මම යම්කිසිවක් ඇසින් දක්නෙමි ද ඒ සියල්ල ම මම අදහන්නෙමි, ඉදින් ඇසින් දැක එය නො අදහන්නෙමි නම් මට නිග්‍රහ කම්ය කරව.

539. ඔබතුමාගේ මේ ප්‍රතිඥාව මට සැබෑ වේවා. දැනගනු කැමැති ව ප්‍රදුෂ්‍ය වූ සිකින් තොර වැ මා කියන ධර්මය අසා ප්‍රසාදය ලබන්න. ඔබ තුමන් විසින් අසන ලද්ද වූ ද, නො අසන ලද්ද වූ ද යම් ධර්මයක් වේ ද, ඒ සියල්ල දන්නා සැටියෙන් කියන්නෙමි.

540. තෙපි ශ්වෙතවර්ණ අශ්වයානයෙකින් හුල උන්නහු සම්පයට පැමිණෙවු ය. මේ යානය අද්භූත ය. දැකුම්කලු ය. මේ කිනම් කර්මයක විපාකයක් ද?

541. විශාලා නම් ඒ නගරමධ්‍යයෙහි මධ්‍යස්ථික මාර්ගයෙහි නරාවළක් විය. මම පහන් සිතැතියෙමි සුදු වූ එක් ගවභිසක් ගෙන ඒ නරාවළෙහි බැහුයෙමි.

542. එතස්මිං පාදානි පතිට්ඨපෙතො
මයස්සදි අපෙඤ්ඤා ව අතිකකම්මික,
යානං ඉදං අබ්භූතං දස්සනෙය්‍යං
තස්සෙව කම්මස්ස අයං විපාකො.
543. විචේණ්ණං ව තෙ සබ්බදිසා පභාසති
ගජෙතො ව තෙ සබ්බදිසා පවායති,
යකඤ්ඤිපනෙතාසි මහානුභාවො
නග්ගො වාසි කිස්ස අයං විපාකො.
544. අකකාධනො නිවච්ඡසන්නවිතො
සණ්ඨාති වාටාති ජනං උපෙමි,¹
තස්සෙව කම්මස්ස අයං විපාකො
දිබ්බො මෙ විචේණ්ණං සත්තං පභාසති.
545. යසස්සදි කිත්තිස්සදි ධම්මෙ ධීතානං
දිස්වාන මනෙතමි අසන්නවිතො,²
තස්සෙව කම්මස්ස අයං විපාකො
දිබ්බො මෙ ගජෙතො සත්තං පවායති.
546. සභායානං තිත්ථසමී නභායනානං,³
ථලෙ ගහෙතො නිදහිස්ස දස්සං,
බ්බිඨ්ඨවිතො නො ව පද්ධවිතො
තෙනමහි නග්ගො කසිරා ව වුත්ති
547. යො කිළමානො පකරොති පාපං
තස්සදිසං,³ කම්මවිපාකමාහු
අකිළමානො පන යො කරොති
කිං තස්ස කම්මස්ස විපාකමාහු.
548. යෙ දුට්ඨසංකප්පමනා මනුස්සා
කායෙන වාචාය ව සංකිලිට්ඨා,
කායස්ස හෙද අභිසම්පරායං
අසංසයං තෙ නිරයං උපෙතති.
549. අපරෙ පන සුගතිං ආසමානා
දුනෙ රතා සංගතිකත්තභාවා,
කායස්ස හෙද අභිසම්පරායං
අසංසයං තෙ සුගතිං උපෙතති.

1. උපෙමි - මජ්ඣං.

2. නභායනානං - මජ්ඣං.

3. තස්සදිසං - මජ්ඣං.

542. අපි දු පෙස්සෝ ද ඒ මතුයෙහි පා තබා ගමන් කෙළෙමු. මේ යානය අද්දුත යැ. දකුම්කලු යැ. ඒ කම්යාගේ මේ විපාක වෙයි.

543. යක්ෂය, තාගේ සිරුරු පැහැය ද සියලු දිගුන් බබුළුවයි. තාගේ ගරිර පුගන්ධය ද සියලු දිගුන් හමා යයි. දිව්‍ය සෘද්ධියට පැමිණි තෝ මහත් අනුභාව ඇත්තෙහි ය. යළි නිර්වස්ත්‍ර වෙති. මේ කවර කම්යක්ෂ්ත්‍රගේ විපාක වේ ද?

544. (මම) ශ්‍රෝධ නොකරන්නෙමි නිති පහන්සිත් ඇතියෙමි සිලුටු බසින් ජනයාට කරා කෙරෙමි. ඒ පින්කමෙහි මේ විපාක වෙයි. දිව්‍යමය වූ මාගේ ගරිරවර්ණය නිතර බබළයි.

545. ධම්මයෙහි පිහිටියවුන්ගේ යශස ද කීර්තිය ද දැක පහන් සිතැති-යෙමි එය ගුණවශයෙන් කියමි. ඒ කර්මයාගේ මේ විපාක වෙයි. මා සිරුරින් දිව්‍යමය ගන්ධය නිතර හමයි.

546. තොටෙහි නහන යහළුවන්ගේ වස්ත්‍ර ගොඩ සඟවා තැබුවෙමි. එය සිතාහ පිණිස ය. ප්‍රදුෂ්ට සිතින් (පැහැරගන්නා අදහසින්) නො වේ. ඒ පවින් නග්න වූයෙමි. මාගේ දිවිපැවැත්ම ද දුක් සහිත විය.

547. යමෙක් කෙළි අදහස් පෙරදැරි ව පවක් කෙරේ නම් ඔහුට මෙබඳු කර්මවිපාකයක් වේ ය යි පණ්ඩිතයෝ කියති. යමෙක් කෙළි අදහසක් නොමැති ව දුෂිත සිතින් පව කෙරේ නම් ඒ පාපකර්මයාගේ විපාකය කොපමණ කවුක වේ ද යි (පණ්ඩිතයෝ) කිහු ද?

548. දුෂිත වූ චිත්තසංකල්පනා ඇති යම් මනුෂ්‍ය කෙනෙක් (ප්‍රාණ ඝාතාදියෙන්) කයින් හා වචනයෙන් කිලුටු වූවෝ වෙත් ද, ඔහු මරණින් මතු නිසැක ව ම නරකයට පැමිණෙත්.

549. සුගතිය පතන්නා වූ අන්‍යයෝ වූකලී, දීමෙහි ඇලුණු, සංග්‍රහ කරන ලද ආත්මභාව ඇත්තෝ වෙත් ද, ඔහු කායගෙදයෙන් පරලෙවිහි නිසැකව ම සුගතියට පැමිණෙත්.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 17,271 හි ඇතුළත් කර ඇත.

550. තං කිනති ජානෙය්‍යං අහං අවෙච්ච
කල්‍යාණපාපස්ස අයං විපාකො,
කිං වාහං දිස්වා අභිසද්දගෙය්‍යං
කො වාපි මං සද්දභාපෙය්‍ය ඵතං.
551. දිස්වා ච සුඤ්චා වා¹ අභිසද්දගසසු
කල්‍යාණපාපෙ උභයෙ අසනෙත
කල්‍යාණපාපස්ස අයං විපාකො,
සියා නු සන්නා සුගතා දුගතා වා.
552. නො වෙත්ඤ්ඤාති කමමාති කරෙය්‍යං මච්චා
කල්‍යාණපාපාති මනුස්සලොකෙ,
නාහෙසුං සත්තා සුගතා දුගතා වා
භිතප්පණිකා ච මනුස්සලොකෙ.
553. යස්මා ච කමමාති කරොතති මච්චා
කල්‍යාණපාපාති මනුස්සලොකෙ,
තස්මා හි සත්තා සුගතා දුගතා වා
භිතප්පණිකා ච මනුස්සලොකෙ.
554. ද්වියජ්ජ කමමානං විපාකමානු
සුඛස්ස දුක්ඛස්ස ච වෙදනීයං,
තා දෙවතායො පරිවාරයතති
පච්චෙතති² බාලා ද්වියතං අපසසිනො.
555. නමස්සී කමමාති සයං කතාති
දත්තාපි මෙ නස්සී සො ආදිපෙය්‍ය,
අවජාදනං සයනමථක්කපානං
තෙනමෙ නග්ගො කසිරා ච වුත්ති.
556. සියා නු ඛො කාරණං කිංඤ්ච යකං
අවජාදනං යෙන තුචං ලහෙරං,
ආවික්ඛ මෙ තං යදත්තී හෙතු
සද්ධාසිතං හෙතු වචො සුඤ්ඤාම.
557. කප්පිතකො³ නාම ඉධත්ති භික්ඛු
කොසි සුසිලො අරතා විමුක්තො.
ගුත්තිත්ථිගො සංවුත්තපාතිමොකෙකො
සිතීගුතො උත්තමදිට්ඨිපකො.
558. සබ්බෙලො වදඤ්ඤා සුචචො සුමුඛො
සවාගමො සුප්පට්ඨිත්තකො ච,
පුඤ්ඤස්ස ඛෙත්තං අරණවිහාරී
දෙවමනුස්සානඤ්ඤා දක්ඛණෙය්‍යො.

1. සුඤ්චා - සිමු 1.

2. පච්චෙතති - සිමු 1.

3. කප්පිතකො - මජ්ඣ.

550. තා විසින් පින්පව පිළිබඳ යම් විපාකයක් කියන ලද ද, එය මම කෙසේ දන අදහන්නෙමි ද? මම කිනම් නිදසුනක් දක එය ප්‍රතිඥා කරන්නෙමි ද? යළි, කවර පණ්ඩිතයෙක් එය මට විශ්වාස කරවන්නේ ද?

551. කුශලාකුශල කම්යාගේ විපාකය මේ යයි ප්‍රත්‍යක්ෂ වශයෙන් දක හෝ අසා එය අදහවු. පින්පව යන දෙවැදෑරුම් කම්යන් නොමැති කල සත්ත්වයෝ සුගතියට හෝ ගියෝ ය. දුගතියට හෝ ගියෝ ය යි මෙය කෙසේ වන්නේ ද?

552. මේ මිනිස්ලොවැ මිනිස්සු පින්පව නොකරන්නාහු නම්, සුගතියට හෝ දුගතියට ගිය සත්වයෝ නො වෙත්. මිනිස්ලොවැ උසස් පහත් අය ද නො වෙති.

553. යම් භෙයෙකින් මිනිස් ලොවැ මිනිස්සු පින්පව කරන්නාහු ද එහෙයින් සුගතියට සහ දුගතියට ගිය සත්වයෝ ද වෙත්. මිනිස් ලොවැ උස්පහත් අය ද වෙත්.

554. සැප - දුක් විඳීමට සුදුසු වූ කුශලාකුශල කම්යන්ගේ දෙවැදෑරුම් විපාකය දන් කීහු. එනම්: පින්කළාහු දෙවියෝ වැ පසිඳුරන් පිණවත්. අඤානායෝ කුශලාකුශලයන්හි එල නො දක්නාහු පවකම් කොට නිරයෙහි පැසෙත්.

555. තමා විසින් පෙර කළ පින්කම් ද මට නැත. යළි, වස්ත්‍ර ද සෙනසුන් ද ආභාරපාන ද (යමෙක්) දන් දී ඒ පින මට පමුණුවන්නේ නම් එබන්දෙක් ද මට නැත. එහෙයින් මම නග්න ද දුක් සහිත පැවතුම් ඇත්තෙමි ද වෙමි.

556. ප්‍රභය යම් භෙයෙකින් තෝ වස්ත්‍ර ලබන්නෙහි නම් එබඳු වූ කිසි කාරණයක් වන්නේ ද, ඉදින් එබඳු හෙතුවක් ඇත් නම් විශ්වාස කළ හැකි වූ ඒ හෙතුව මට කියව. ඒ හෙතු සහිත වචනය මම ශ්‍රවණය කරමි.

557. මේ සම්පයෙහි ධ්‍යාන කරන සුදු වූ සිල්වත් වූ කප්පිනක නම් රහත් භික්ෂුනාමක් ඇත. භෝ කෙලෙසුන්ගෙන් මිදුණේ ය. සංවෘත ඉන්ද්‍රිය ඇත්තේ ය. සුරක්ෂිත ප්‍රාතිමොක්ෂ ඇත්තේ ය. (ක්ලෙශ දරථාපගමයෙන්) සිහිල් ය. උතුම් සමාග්දෘෂ්ටියෙන් යුක්ත ය.

558. මොළොක් ගුණ ඇති දන් දෙනසුටු මනා වචන ඇති නොහොත් කීකරු වූ යහපත් මුහුණක් ඇති මැනවින් දන් ආගම ධර්මය ඇති පමණ දන කරා කරන පින් කෙතක් වූ මෙමන්ත්‍රීවීරණ ඇති ඒ මහණ දෙව්මිනිසුන් ගේ දක්ෂිණාවට සුදුස්සෙකි.

559. සනෙතා විධුමො අනිසො නිරාසො
මුත්තො විසලො අමමො අවබ්බො,
නිරුපධි සබ්බපජ්ඣා ඛිණ්ණො
කිංසො විජ්ජා අනුප්පනො පුත්තිමා.
560. අපසඤ්ඤානො දිස්වාපි න සුජානො
මුනිති නං වජ්ජිසු වොහරන්ති,
ජානන්ති තං යක්ඛගුතා අනෙජං
කල්‍යාණධම්මං විවරන්ති¹ ලොකෙ.
561. තස්ස තුවං එකං යුගං දුවෙ වා
මමුඤ්ඤිකානානා සථෙ දදෙථ,
පටිග්ගහිතානි ව තානි අසු
මමඤ්ඤි පසෙසුථ සත්තඤ්ඤිසං.
562. කසමිං පදෙසෙ සමණං වසන්තං
ගන්තානා පසෙසුමු මයං ඉද්දති,
සමජ්ජ² කඛ්ඛං විවිකිච්ඡිතඤ්ඤා
දිට්ඨිවිසුකානි ව කො විනොදයෙ.³
563. එසො නිසින්නො කපිනච්ඡිකායං
පරිවාරිතො දෙවතාහි බහුති.
ධම්මං කරං භාසති සව්වනාමො
සකස්මිමාවේරකෙ අප්පමන්නො.
564. තථාහං කසසාමි ගන්තො ඉද්දති
අච්ඡාදයිසං සමණං යුගෙන,
පටිග්ගහිතානි ව තානි අසු
තුවඤ්ඤි පසෙසුමු සත්තඤ්ඤිසං.
565. මා අක්කමණ පබ්බජිතං උපාගමි
සාධු වො ලිච්ඡති නෙස ධම්මො,
තනො ව කාලෙ උපසංඛ්‍යාමිකා
තස්සෙව පසංඝාති රහො නිසින්නං.
566. තථාති වජ්ජා අගමාසි තත්ථ
පරිවාරිතො දසගමනෙ ලිච්ඡති,
සො තං නගරං උපසංඛ්‍යාමිකා
වාසුපගච්ඡිතං සකෙ නිවෙසනෙ.

1. විවරන්තං - සිමු !

2. යො මජ්ජ - මජ්ජං.

3. විනොදයො මෙ - මජ්ජං.

559 සන්ත්‍රන් කෙලෙස් ඇති, පහවු මිථ්‍යාවිතර්ක ධූම ඇති, නිදුක් වූ, ආශා රහිත, සියලු හවදුකින් මිදුණු, පහවු රාගාදිහුල් ඇති, මමන්වයෙන් තොර වූ, අවංක වූ, උපධි රහිත වූ, නැසු සියලු ප්‍රපඤ්ච ඇති, ත්‍රිවිද්‍යාවට පිළිවෙළින් පැමිණි, ඥාන දෘෂ්ටියෙන් දීප්තිමත් වූ,

560. අප්‍රකට වූ, දෑක ද “මමබ්‍ර කෙනෙකැ”යි සුවසේ නො දත හැකි හික්ෂුනාමකි හේ. වැදූරජුන් අතර මුනිවරයෙකැ යි කියනු ලැබේ. ලොකයෙහි යක්ෂ භූතයෝ ද තෘෂ්ණා රහිත වූ ඥානී යහපත් ගුණැති ඒ හික්ෂු නාම “රහත්” යයි දනිත්. ගුණ කියමින් හැසිරෙත්.

561. තෙපි ඒ කප්පිනක මහතෙරුන්හට එක් පිළි සහළක් හෝ දෙකක් හෝ මා උදෙසා දෙන්නේ නම් ඒ තෙරුන් විසින් ද ඒ පිළි පිළිගන්නා ලද්දේ නම් එවිට මනාව හැද පෙරවූ පිළි ඇති මා ද තෙපි දක්නාමු ය.

562. කිනම් පෙදෙසක වසන ඒ මහණහු වෙත දෑත් අපි ගොස් දක්නෙමු ද, ඒ කවරෙක් අපගේ සැකය ද විවිකිත්සාව හා මිථ්‍යාදෘෂ්ටි නැමැති හුල් ද දුරු කරන්නේ ද?

563. කපිතථිව්‍යා නම් පෙදෙසෙහි වැඩහුන් සංඛ්‍යාතාම ඇති ස්වකීය ආවායා විනයෙහි නොපමා වූ ඒ කප්පිනක මහණ තෙමේ බොහෝ දෙවියන් විසින් පිරිවරන ලද්දේ දැහැමි කරා කියයි.

564. “මම එසේ කරන්නෙමි. දෑත් ඒ මහණහු වෙත ගොස් උන්වහන්සේ පිළිසහළකින් හඳවන්නෙමි. ඒ පිළි ඒ මහණ විසින් පිළිගන්නා ලද නම් පිළියෙන් සැරසුණු තා ද දක්නෙමු.

565. පින්වත් ලිච්ඡවී රජතුමනි, නුසුදුසු කලා පැවිද්දහු වෙත නො එළඹෙන්නේ මැනැවි. නො කල්හි එලැඹීම රජුන් වූ තොපගේ ධර්මය නො වේ. එහෙයින් සුදුසුකල්හි එලඹූ එකන්හි මැ රහොගත වූ හුන් තෙරහු බලව.

566. ඒ ලිච්ඡවී රජතුමා “එසේය”යි කියා දහගණයා විසින් පිරිවරන ලදුවා එහි ගියේ ය. ඒ නුවරට පැමිණ සිය නිවසෙහි විසීමට එළැඹියේ ය.

567. තතො ච කාලෙ ගීතිකිව්වානි කඤ්ඤා
නභාඤ්ඤා පිච්ඤා ච ඛණං ලභිඤ්ඤා,
විවෙය්‍යා පෙළානො සුගානි අට්ඨ
ගාභාපඨි දුසගණෙන ලිච්ඤ්ඤා.
568. සො තං පදෙසං උපසඤ්ඤාමිඤ්ඤා
තමද්දසා සමණං සන්තප්පිතං,
පටික්ඛමනං ගොචරතො නිවික්ඛං
සිනිභුතං රුක්ඛවුලෙ නිසික්ඛං.
569. තමෙනං අවොච උපසඤ්ඤාමිඤ්ඤා
අප්පාධාධං එඤ්ඤාමාරුඤ්ඤා පුච්ඤ්ඤා,
වෙසාලියං ලිච්ඤ්ඤා හදනෙන
ජානන්ති මං ලිච්ඤ්ඤා අමඤ්ඤාකරො.
570. ඉමානි මෙ අට්ඨසුගා සුභානි
පතිගණා හනෙන පද්දමි තුග්ගං.
තෙනෙව අනෙක ඉධාගතොසමි
යථා අහං අක්ඛමනො හවෙය්‍යං.
571. දුරතොච සමණා බ්‍රාහ්මණා ච
නිවෙසනං තෙ පරිවජ්ජයන්ති,
පනානි භික්ඛන්ති ච තෙ නිවෙසනෙ
සඤ්ඤාචරො වාපි විපාටයන්ති.¹
572. අරාපරෙ පාදකුඨාරිකාහි
අවංසිරා සමණා පාතයන්ති,
එතාදිසං පඤ්ඤාමිඤ්ඤා විභෙසං
තයා කතං සමණා පාපුණන්ති.
573. කිණෙන තෙලමි න තං අද්ධි
මුළුභස්ස මග්ගමි න පාචද්ධි,
අක්ඛස්ස දණ්ඩං සයමාදියාසි
එතාදියො කදරියො අසංවුතො*
අරං තං කෙන විභෙසනා කිමෙව දිස්සා
අමෙකහි සහ සංචිතං කරොසි,
574. පඤ්ඤාමිඤ්ඤා හනෙන යං තං විදෙසි
විභෙසමි. සමණා බ්‍රාහ්මණා ච,
බ්‍රිහද්ධිකො නො ච පද්ධාමිඤ්ඤා
එතමි මෙ දුක්ඛමෙව හනෙන.

1. විදුලයන්ති - මිශ්‍රය.

2. අසංවුතො තුචං - මිශ්‍රය.

567. ඉක්කිති ලිච්ඡවී රජ සුදුසු කාලයෙහි ගිහිකෘත්‍යයන් කොට දිය නා කා බී යහපත් මොහොතක් ලැබ පෙට්ටියෙන් පිළිසහළ අටක් තෝරා ගෙන දසගණයා ලවා ගන්වා ගෙන ගියේ ය.

568. එරජ ඒ පෙදෙසට එළඹ සන්ත්‍රන් සිතැති පිණ්ඩසාතයෙන් පෙරළා එන, ගොදුරුගමින් නැවතුණු, සිහිල්වූ, රුක්මුල්හි හුන් ඒ මහණු දිවි.

569. උත්චතන්සේ වෙත එළඹ නිරෝගබව ද එාසුවිහරණය ද විචාළේ ය. "වහන්ස, මම විශාලා මහනුවර ලිච්ඡවී රජ වෙමි. අම්බසක්කර නම් වූ ලිච්ඡවී රජ යයි ජනයෝ මා දනිත්" යයි කී ය.

570. වහන්ස, මහතර වූ මේ අට පිළිසහළ පිළිගන්න. මම මෙය ඔබවහන්සේට දෙමි. යම්සේ මම සතුටු වෙමි ද ඒ කරුණෙන් ම මම මෙහි පැමිණියෙමි.

571. ශ්‍රමණයෝ ද බ්‍රාහ්මණයෝ ද තොපගේ නිවෙස දුරින් ම දුරු කරත්. තොපගේ ගේ සම්පයෙහි දී පාත්‍රයෝ බිඳෙත්, සහළ සිවුරු ද ඉරාදමත්.

572. යළි පා නැමැති කෙටේරිට්ටිත් සමහර මහණු හිස යටිතුරු කොට හෙළනු ලැබෙති. පැවිදි වූ මහණු තොප කළ මෙබඳු වෙහෙසට පැමිණෙත්.

573. තෙපි තණ අගින් තෙල් බිඳකුදු නුදුන්නහු ය. මංවුළා වුවකු හට මග දු නො කීවහු ය. අත්ධයාගේ සැරයටිය තුමු ම පැහැර ගත්තහු ය. මෙබඳු තදමසුරු වූ නො හික්මුණු තෙපි යළි කවර ගුණයකින් කුමක් දක අප සමග සංවිභාග කරනු ද?

574. වහන්ස, තෙපි යමක් කීවහු නම් මම එය පිළිගනිමි. ක්‍රීඩා-සින් ඇතිව දුෂිත සිතින් තොර වූ මම මහණ බමුණනට වෙහෙස කෙළෙමි. වහන්ස, මේ ද මා කළ නසුරෙකි.

575. බිඩ්ඛාය යකෙඛා පසච්ඡි පාපං.
වෙදෙති දුක්ඛං අසමන්තභොගී,
දහරො යුචා නග්ගනියසීස භාගී
කිංසු තතො දුක්ඛතරස්ස භොගී.
576. තං දිස්වා සංවෙගමලස්සං හතෙන
තඤ්චයා තාහං දදමි දනං,
පටිගණ්හ හතෙන වත්සුගානි අට්ඨ
යක්ඛසස්මා ගච්ඡන්තු දකඛ්ඤායො.
577. අඤ්ඤා හි දනං බහුධා පසස්සං
දදතො ව තෙ අක්ඛයධම්මමන්ත්‍රු,
පටිගණ්හාමි තෙ වත්සුගානි අට්ඨ
යක්ඛසස්මා ගච්ඡන්තු දකඛ්ඤායො.
578. තතො ව යො ආවමයිති ලිච්ඡවි
ථෙරස්ස දත්වාන යුගානි අට්ඨ,
පටිගණ්හිනානි ව තානි වසසු
යක්ඛඤ්ච පඤ්ඤා ජනනඤ්ඤායො.
579. තමඤ්ඤා වත්තසාරලික්ඛං
ආජ්ඣාසාරුඤ්ඤාමුළාරවණ්ණං,
අලංකතං සාධු නිවත්තස්සං
පටිච්චාරිතං යක්ඛමහිද්ධිපතං.
580. යො තං දිස්වා අත්තමනො උදග්ගො
පහට්ඨවිතො ව සුභග්ගරුපො,
කම්මඤ්ච දිස්වාන මහාවිපාකං
සන්දිට්ඨිකං වත්තානා සච්ඡිකත්වා.
581. තමෙනං අවොච උපසංඝමිත්වා
දස්සාමි දනං සමණ්ණාභමණානං,
න වාපි මෙ කිංඤ්ච අදෙය්‍යමස්සී
තුචං ව මෙ යක්ඛ බහුපකාරොති.
582. තුචං ව මෙ ලිච්ඡවි ඵකදෙසං
අද්ධි දනානි අමොසමෙතං,
සවාහං කරිස්සාමි තයා වා සකඛිං
අමානුසො මානුසකෙන සද්ධිනති.

575. කෙළිසිතින් පව රැස් කොට එක් ප්‍රත්‍යයෙක් අසම්පූර්ණ භෞත ඇත්තේ යොවනයෙන් යුත් තරුණයෙක් වූ නත්තභාවයට හිමි වූ දුක් විඳී. එයට වඩා ඉතා දුඛිදුකක් මොහුට කෙසේ වේ ද?

576. වහන්ස, ඔහු දක සංවේගය ලද්දෙහි. එහෙයින් මම ඔබට මේ පිළි දන්දෙමි. වහන්ස, මේ පිළියහළ අට පිළිගනු මැනව. මේ පින් ප්‍රත්‍යයාට පැමිණේවා.

577. දන්දීම එකාන්තයෙන් (බුද්ධාදීන් විසින්) නන් අයුරින් පසස්නා ලදී. දන්දෙන තොපගේ ධනය නොගෙවෙන සැහැවි ඇති වේවා. තොපගේ පිළියහළ අට මම පිළිගනිමි. මේ පින් ප්‍රත්‍යයාට පැමිණේවා.

578. ඉක්බිති ඒ ලිච්ඡවී රජ මුවසෝද ගෙන තෙරුන්ට ඒ පිළි සහළ අට පිරිනමා “මේ පිළි ගනුලැබේවා, පිළි හැඳගත් ප්‍රත්‍යයා ද දක්නට ලැබේවා”යි කී.

579. රජ සඳුන්සුණු තවරගත් සිරුරු ඇති ආජාතිය අසුපිට නැගී මනහර රූසපු ඇති මොනවට හැඳගත් වස්ත්‍රයෙන් සැරසුණු පිරිවර ජනයා විසින් පිරිවරන ලද මහත් දිව්‍යර්ථයට පැමිණි ඒ ප්‍රත්‍යයා දුටුවේ ය.

580. රජතෙම ඔහු දක සතුටුසිත් ඇති ව, ඔදවැඩුණු සිත් ඇති ව, තුටුපහටුසිත් ඇති වූ, අතිශයින් සුන්දර ස්වරූප ඇති ව සාන්දෘෂ්ටික කම්ය ද කර්ම විපාකය ද සියැසින් පසක් කොට දක,

581. ප්‍රත්‍යයා වෙත පැමිණ මෙසේ කී ය: “මම මහණ බමුණනට දන් දෙන්නෙමි. මාගේ නො දියයුතු කිසි වස්තුවක් නැත. ප්‍රත්‍යය තෝ ද මට බොහෝ උපකාර වූයෙහි”යි.

582. ලිච්ඡවී රජතුමනි තෙපි ද මට සිටුවසයෙන් එක් කොටසක් වූ පිළි දන් දුන්නහු ය. ඒ දන හිස් නොවෙයි. ඒ අමනුෂ්‍ය වූ මම මනුෂ්‍ය වූ තොප හා සමග ම සාක්ෂ්‍ය කරන්නෙමි.

T-8

583. ගතී ව ඛන්ධු ව පරායණංඤා
මිඤ්ඤා මමාසි අථ දෙවතාසි,
යාචාමහං¹ පඤ්ඤාලිකො හවිත්වා
ඉච්ඡාමි තං යක්ඛ පුත්‍රාපි දරිච්ඡන්ති.
584. සථෙ තුවං අස්සදො හවිස්සසි
කදරියරුපො වීඨවිපක්ඛවිඤ්ඤා,
තෙනෙව මං න ලච්ඡසි අස්සනාය
දිසවා ව තං නොපි ව ආලපිස්සං.
585. සථෙ² තුවං හවිස්සසි ධම්මගාරවො
දනො රතො සභගභිතක්ඛාගො,
ඔපානභුතො සමණව්‍රාහ්මණානං
ඵචං මමං ලච්ඡසි අස්සනාය.
586. දිසවා ව තං ආලපිස්සං හදනො
ඉමංඤ්ඤා සුලකො ලහුං පමුඤ්ඤා,
යතො නිදනං අකරිමහ සක්ඛං
මඤ්ඤාම සුලාචුතකස්ස කාරණං.
587. තෙ අඤ්ඤාම ඤ්ඤා අකරිමහ සක්ඛං
අයංඤා සුලාචුතො³ ලහුං පමුඤ්ඤා,
ස සභාව ධම්මානි සමාවරතොතා
මුච්චෙය්‍ය සො නිරයා ව තඤ්ඤා.
588. කම්මං සියා අඤ්ඤානු වේදනියං
කපපිනකංඤා උපසඨකමිත්වා,
තෙනෙව සහ සංවිහරිත්වා කාලෙ
සයමමුච්චෙත්ථපතිසජ්ජ පුච්ඡ.
589. සො තෙ අක්ඛිත්තති ඵතමස්සං
තමෙව භික්ඛුං උපසඨකමිත්වා,
පුච්ඡස්ස අඤ්ඤාත්තො නො ව පද්ධට්ඨිඤ්ඤා
සො තෙ සුතං අසුතං වාපි ධම්මං,
සබ්බමි අක්ඛිත්තති යථා පජානං.
590. සො තස්ස රහස්සං සමුලලපිත්වා
සක්ඛං කරිත්වාන අමානුසෙන,
පක්ඛාමි සො ලිච්ඡවිතං සක්ඛාසං
අථ මුච්චි පරිසං සන්තිසිත්තං.

1. යාචාමි තං - මජ්ඣං.

2. සථෙ යන - මජ්ඣං.

3. සුලකො - මජ්ඣං.

583. යක්ෂය තෙපි මට යා යුතු තැන ද, නැයා ද, පිහිට ද, මිත්‍රයා ද වවු. යළි මාගේ දේවතාවා ද වවු. මම බදාදිළි ව අයදිමි. මම යළිත් තොප දැකීමට කැමැත්තෙමි.

584. ඉදින් තෙපි සැදහැ නැති වන්නහු නම් තදමසුරුගති ඇත්තහු නම් විපිළිපත් සිත් ඇත්තහු නම් ඒ හෙතුවෙන් ම මා දැක්ම නොලබන්නහු ය. මම ද තෙපි දැකත් කරා නො කරන්නෙමි.

585. ඉදින් තෙපි කුශලධර්මයෙහි ගෞරව ඇති වන්නහු නම් දන්දීමෙහි ඇලුණහු සියදිවියෙහි යහපත සලසා ගත්තහු මහණ බමුණනට පැන්සැළක් මෙන් වන්නහු නම් එසේ වූ කල්හි තෙපි මා දක්නට ලබන්නහු ය.

586. වහන්ස, තොප දැක ද මම කරා කරන්නෙමි. තොපට යහපතක් වේවා, යමකු කරුණු කොට අපි සාක්ෂ්‍ය කෙළෙවු ද, ඒ (අනෙකකු නොව) හුල සිටි පුරුෂයා වෙත පැමිණීම නිසා ය සි සිතමහ. මේ පුරුෂයා ද වහා හුලින් මුදාහු මැනව.

587. ඒ අපි දෙදෙන එකිනෙකා සාක්ෂ්‍ය කෙළෙවු. මේ පුරුෂයාත් වහා මිදුණේ සකසා කුසල්දම් කරමින් ඒ නිරයෙන් ද මිදෙන්නේ ය.

588. අන් තැනක වින්ද යුතු වූ අකුශලකර්මයක් ද ඔහුට වන්නේ ය. ඔහු සමග ම සුදුසු කලා කප්පිතක තෙරුන් කරා එළඹ සමීපයෙහි හිඳ දන් බෙද දී හමුවෙහි ම විවාරවු.

589. උන් වහන්සේ තොපට මේ කරුණ කියන්නාහ. ඒ මහණ වෙත ම එළඹ එය දනගනු කැමැති ව ප්‍රදූෂිත සිත් නැති ව විවාරවු. බොහෝ ඇසුපිරු තැන් ඇති ඒ මහණ තොප විසින් පෙර අසන ලද්ද වූ ද නො අසන ලද්ද වූ ද සියලු කුසල දහම් තමා දත් පරිද්දෙන් කියන්නේ ය. (සුගතිගාමී වූ ධර්මය කියන්නේ ය)

590. ඒ රජතුමා එහි දී අමනුෂ්‍යයා සමඟ රහසින් කරා කොට සාක්ෂ්‍ය කොට ගෙන ලිව්වින්ගේ සමීපයට ගියේ ය. යළි හේ රැස් ව හුන් ලිව්වි පිරිසට මෙසේ කී ය.

591. සුඤ්ඤානං භොගොත්තං මම එකවාක්‍යං
වරං වරිස්සං උභිස්සාමි අත්ථං,
සුලාචුතො පුරිසො ලුඤ්ඤාමෙමා
පඤ්ඤාදර්ශනං අනුසන්තරුපො
592. එතතාවතා වීසති රත්තිමත්තා
යතො ආචුතො නෙව ජීවති න මතො,
තාහං මොවයිස්සාමි දුනි
යථාමති අනුජානාතු සංඛ්‍යාති.
593. එතඤ්ඤා අඤ්ඤාං ව ලහුං පමුඤ්ඤා
කො තං වදෙථ තථා කරොන්තං,
යථා පජානාසි තථා කරොති
යථාමති අනුජානාති සංඛ්‍යාති.
594. සො තං පදෙසං උපසංඛිමිත්වා
සුලාචුතං මොවයි ඛිප්පමෙව,
මා භාසි සම්මාති ව තං අවොච
තික්ඛිවජ්ජානාඤ්ඤා උපට්ඨපෙසි.
595. කප්පිනකඤ්ඤා උපසංඛිමිත්වා
තෙන සමං සංවිහරිත්වා කාලෙ,
සයම්මුච්චෙත්තපතිසජ්ජ ලිච්චි
තථෙව පුච්ඡස්ව නං කාරණස්සීකො.
596. සුලාචුතො පුරිසො ලුඤ්ඤාමෙමා
පඤ්ඤාදර්ශනං අනුසන්තරුපො,
එතතාවතා වීසතිරත්තිමත්තා
යතො ආචුතො නෙව ජීවති න මතො.
597. සො මොවිතො ගන්තො මයා ඉදුනි
එතස්ස යසංසස්ස වචො හි භගොත,
සියා නු මො කාරණං කිඤ්ඤාදෙව
යෙන සො නිරයං නො වජෙය්‍ය
598. ආවික්ඛ භගොත යදි අස්සී හෙතු
සද්ධාසිතං හෙතු වචො සුඤ්ඤාමි,
න තෙසං කම්මානං වීනාසමස්සී
අවෙදයිත්වා ඉධ බ්‍යානතිභාවො.

591. පින්වත්නි, මාගේ එක් බසක් අසන්නා. මම නොපහෙන් වරයක් ඉල්වන්නෙමි. ඉල්වන ඒ වරය ලබන්නෙමි. රුද්‍රාකම් ඇති කළ දඩුවම් ඇති හුලා හිඳුවනු ලැබූ පුරුෂ තෙමේ රජු කෙරෙහි ඇලුණු ස්වභාව ඇත්තෙකි.

592. හුළු හිඳු ද පටන් මෙතෙක් විසිඳයක් පමණ ය. හේ නො ම ජීවත් වේ. මෙළේ ද නො ම වෙයි. මම දන් කැමැති සේ ඔහු මුදන්නෙමි. සමූහයා අනුමත කෙරේවා.

593. මොහු ද රජඅණ ලද අනිකා ද වහා මුදන්න. එසේ කරන තොපට කවරෙක් නම් "එසේ නො කරව"යි කියන්නේ ද? යම් සේ තෙපි හඬ වූ නම් විසිපරිදි එසේ කරවු. (මහජන) සමූහයා (එය) අනුමත කෙරෙයි.

594. ඒ රජතෙමේ එ පෙදෙසට ගොස් හුලා හුන් පුරුෂයා වහාම මිදවී ය. "මිත්‍රය, බිය නොව"යි ද ඔහුට කී ය. වෙදුන් ද ඔහු ළඟට එවී ය.

595. එකරුණ දනගනු කැමති ලිව්ස්වි රජ තෙමේ ඔහු සමඟ සුදුසු කාලයෙහි කප්පිනක තෙරුන් කරා එළඹ දන් බෙද දී ඉදිරිපිට හිඳ ඔබගෙන් එසේ ම විචාළේ ය.

596. හුලා හිඳුවන ලද කළ රුද්‍රාකම් ඇති විදින ලද සිරුරු දඩුවම් ඇති මිනිස් තෙමේ රජුකෙරෙහි ඇලුම්ගති ඇත්තෙක. යම් දිනක හේ හුලා හිඳුවන ලද නම් එද පටන් අද දක්වා විසිඳයක් පමණ ඉක්මා ගියේ ය. හේ ජීවත් වන්නේත් මළේත් නො වේ.

597. වහන්ස, මා විසින් එහි ගොස් ඒ පුරුෂ තෙමේ දන් නිදහස් කරන ලද. ප්‍රත්‍යයාගේ කීම නිසා මෙසේ කෙළෙමි. යම් හෙයෙකින් හේ නිරයට නො යන්නේ නම්, එබඳු කිසියම් මැ කාරණයක් ඇත්තේ ද?

598. වහන්ස, ඉදින් එබඳු කරුණක් ඇත් නම් කියනු මැනවි. ඇදහිය හැකි සාකාරණ වචනය ම අසවු. මෙලොවැ කළ ඒ කර්මයන්ගේ විපාක නො වීද වැනසීමෙන් ගෙවීමෙන් නැත්තේ ද?

599. සථෙ ස ධම්මානි¹ සමාවරෙයා
සකකච්ච රක්ඛ්ඤිවමපමනෙතා
මුලෙච්චයා සො නිරයා ච තමහා
කමමං සියා අඤ්ඤාත්‍ර වෙදනීයනති.
600. අඤ්ඤාතො එසො පුරිසස්ස අපෙඨා
මමමෙදනි අනුකමප හනෙත,
අනුසාය මං ඔව්ද භූරිපඤ්ඤ
යථා අහං නො නිරයං වජෙයානති.
601. අජෙජව බුද්ධං සරණං උපෙඨි
ධම්මඤ්ඤ සමාඤ්ඤ පසන්නවිනෙතා,
තථෙව සික්ඛාය පදනි පඤ්ඤ
අබණ්ඩ ඵුට්ඨානි සමාදියංසු.
602. පාණාතිපාතා වීරමංසු බිප්පං
ලොකෙ අදිත්තං පරිවජ්ජයස්සු
අමජජපො මා ව මුසා අහංගි
සකෙත දරෙන ව භොති කුට්ඨො,
ඉමඤ්ඤ අරියං අට්ඨබ්බවරෙත්තපෙනා
සමාදියාති කුසලං සුබුද්ධං.
603. වීවරං පිණ්ඩපාතඤ්ඤ පට්ඨයං සයනාසනං
අන්තං පාතං බාදනීයං වස්සෙතාසනානි ව,
දද්ධි උජ්ඣුතෙසු විප්පසන්නෙන වෙනසා.
604. හික්ඛු පි සිලසමපනෙත වීතරාගෙ ඛත්‍රස්සුතෙ
තපෙසති අන්තපානෙන සද පුඤ්ඤං පට්ඨති.
605. එවඤ්ඤ ධම්මානි සමාවරෙනො
සකකච්ච රක්ඛ්ඤිවමපමනෙතා,
මුලෙච්චයා සො තං නිරයා ච තමහා
කමමං සියා අඤ්ඤාත්‍ර වෙදනීයනති.
606. අජෙජ ව බුද්ධං සරණං උපෙඨී
ධම්මඤ්ඤ සමාඤ්ඤ පසන්නවිනෙතා,
තථෙව සික්ඛාය පදනි පඤ්ඤ
අබණ්ඩ ඵුට්ඨානි සමාදියාමි.
607. පාණාතිපාතා වීරමාමි බිප්පං
ලොකෙ අදිත්තං පරිවජ්ජයාමි,
අමජජපො නො ව මුසා හංගාමි
සකෙත දරෙන ව භොමි කුට්ඨො,
ඉමඤ්ඤ අරියං අට්ඨබ්බ වරෙත්තපෙනං,
සමාදියාමි කුසලං සුබුද්ධං.

599. ඉදින් හේ දිවාඥ දෙක්ඛි නොපමා වැ (පෙර කළ පව්කම් මධ්‍යතනට සමත්) කුසල්දහම් හි මොනොවට හැසිරෙන්නේ ද, හේ නිරාදූක්ඛි මිදෙන්නේ ය. අපරාපරියවෙදනීය කර්මය අත් හවයෙක වින්ද යුතු වන්නේ ය.

600. වහන්ස, (ඒ) මිනිසාගේ මෙකරුණ දන්නා ලද ය. මා කෙරෙහි දු දන් අනුක්‍රාමිපා කරන්න. මහනුවණැති උතුමාණෙනි, යම් හෙයකින් මම නිරයට නො යම් ද එසෙයින් මට අනුශාසනා කරන්න.

601. (නෝ) පහන්සිත් ඇත්තෙහි අද ම බුදුන් සරණ යව, ධම්ම ද සංඝයා ද සරණ යව, එසෙයින් ම සිකපද පස නො සිඳ නො කඩ කොට සමාදන් වෙව.

602. වහා පණ්ඩායෙන් වෙන් වෙව. ලෙව්හි නුදුන් දැ ගැන්ම දුරු කරව. රහමෙර පානය නො කර. මුසවා ද නො කිය. ස්වදුරසන්තොෂයෙන් සතුටු වෙව. මේ උතුම් අට්ඨිත් යුත් සුඛවිපාක දෙන පිරිසුදු අනවදා ශීලය සමාදන් වෙව.

603. සිවුරු ය, පිණ්ඩපාත ය, ගීලන්පසය, (ආවාසාදි) සෙනසුන් ය, ආහාරය, පානය, කැයුතු දය, වස්ත්‍ර හා මඤ්චපීඨාදි සෙනසුන් ය යන මෙය වෙසෙසින් පහන් සිතින් සෘජුප්‍රතිපත්ත සහනට දෙව.

604. විතරාගී බහුශ්‍රැත ශීලසම්පන්න භික්ෂූන් ද ආහාරපානයෙන් තර්පණය කරව. (මේ පිළිවෙත) හැම ද සිත් වඩනේ ය.

605. මෙසෙයින් දිවාඥ නොපමා වැ කුසල්දහම්හි හැසිරෙන තෝ නිරාදූක්ඛි මිදෙන්නෙහි. පාපකර්මය (අපරාපරිය වශයෙන්) අත් තන්හි විදිය යුතු වන්නේ ය.

606. අද ම පහන්සිත් ඇතියෙම් බුදුන් සරණ කොට එළඹෙමි. ධම්ම ද සංඝයා ද (සරණ කොට එළඹෙමි.) එසෙයින් ම සිකපද පස නො කඩ කොට සපුරා සමාදන් වෙමි.

607. මෙලොවැ වහා පණ්ඩායෙන් වළකිමි, අධිනාදන දුරු කෙරෙමි. මත්පැන් නො බොන්නෙමි වෙමි. මුසවා නො ද බෙණෙමි, ස්වදුරසන්තොෂයෙන් සතුටු වෙමි. මේ ආයතී වූ උතුම් අට්ඨිත් යුත් සුඛ විපාක දෙන නිරවදා වූ ශීලය සමාදන් වෙමි.

608. විවරං පිණ්ඩපාතකංචි පව්වියං සයනාසනං,
අන්තං පානං බාදනීයං චත්තසෙනාසනානි ව.
609. භික්ඛු පි සීලසම්පන්නෙ විතරාගෙ ඛුද්ධුතෙ,
දදුමි න විකම්පමි බුද්ධානං සාසනෙ රතො.
610. එතාදිසො ලිච්චි අමබසක්ඛරො
වෙසාලියං අඤ්ඤිතරො උපාසකො,
සද්දො මුද්දකාරකරො ච භික්ඛු
සක්ඛකංචි සක්ඛවච තද උපට්ඨති.
611. සුලාචුතො ච අරොගො හුස්සා
සෙරි සුඛි පබ්බජ්ජං උපාගමි,
භික්ඛුකංචි ආගමම කප්පිනකුත්තමං
උගොපි සාමඤ්ඤඵලානි අරක්ඛගු.
612. එතාදිසා සද්දුරිසාන සෙවනා
මහපඵලා ගොති සතං විජානතං,
සුලාචුතො අග්ගඵලං අරක්ඛයි
ඵලං කතිට්ඨං පන අමබසක්ඛරො'ති.

අමබසක්ඛරපෙතවඤ්චි පට්ඨමං.

4. 2

613. සුඤ්ඤාඵ¹ යක්ඛස්ස ච වාණිජාන ච
සමාගමො යස්ස තද අගොසි,
යථා කථං ඉතරිතරෙන වාපි
සුභාසිතං තඤ්චි සුඤ්ඤාඵ¹ සමබ්බ.
614. යො සො අහු රාජා පායාසි නාමො
භුමිමානං සහව්‍යගතො² යසස්සි,
සො මොදමානොච සකෙ විමානෙ
අමාත්‍යසො මාත්‍යසෙ අරක්ඛගාසිති.
615. වට්ඨං අරඤ්ඤි අමනුස්සට්ඨානො
කන්තාරෙ අප්පාදකෙ අප්පහකෙකි,
සුද්දග්ගමෙ වණ්ණපට්ඨස්ස මජ්ඣෙකි,
වට්ඨං භයා නට්ඨමනා මනුස්සා.

1. සුඤ්ඤාඵ - සීල II 365.

2. සහව්‍ය - 365.

608. සිවුරුද, පිණ්ඩසාතය ද, සෙනසුන් ද, ආහාරසානද කැපුතුද ද වස්තු...(ආවාසාදි) සෙනසුන් ද,

609. බුදුසසුන්හි ඇලුණු මම සිල්වත් වූ බොහෝ ඇසු පිරුතැන් ඇති විතරාහී වූ භික්ෂුන්ට දන් දෙමි. ඒ සිවුපසදන් කඩ නො කරමි.

610. මෙවැනි ඒ අම්බසක්ඛර නම් ලිච්ඡවිරජ එකලා විසල්පුර සැදුහැවත් මොළොක් සිත් ඇති එක්තරා උවසුවෙක් වූ උපකාර කරන සුලු වූයේ බික්සහනට සකසා උවවැන් කෙළේ ය.

611. හුලා හිඳවූ මිනිසා ද නිරොග වූ සුව පත් වූ තමා කැමැති පරිදි හැසිරෙන්නේ උතුම් කප්පිනක තෙරුන් කරා එලඹූ පැවිදිවූයේ ය. මෙසේ ඒ දෙදෙනා ම ශ්‍රමණය එළයනට හෙවත් මගපලයනට පැමිණියහ.

612. සත්පුරුෂයන්ගේ මෙවැනි ආශ්‍රය කරුණු දන්නා සත්පුරුෂයනට මහත් එළ ඇති වෙයි. හුලා හුන් මිනිසා රහත්එළය ලබාගනී. අම්බසක්ඛර රජ වනාහි සොවාන් විය.

අම්බසක්ඛර ප්‍රෙතවස්තු යි.

4. 2

613. එකලා සෙරිස්සක දෙවිපුතුගේ ද වෙළෙඳුන්ගේ ද මරුකතර දී යම් එක්වීමක් වී ද එය අසවු. එතැන්හි දී ඔවුනොවුන් අතර ඇති වූ යම් කරාප්‍රවාන්තියක් ඇති වී නම් එ ද තෙපි සියල්ලෝ ම අසවු.

614. සෙනව්‍යා නුවර යම් ඒ පායාසි නම් රජෙක් වී ද, හේ මැරී බුමාටු දෙවියන්ගේ සහභාවයට ගියේ යසපිරිවර ඇති වූ උපතී. ඒ සෙරිස්සක නම් දෙවිපුත් පිරිවර දෙවියන් සමඟ සතුටු වෙමින් තෙමේ නොමිනිස් වූයේ ම සිය විමනෙහි සිට වෙළඳ මිනිසුන් දක මෙසේ කී ය.

615. සියදිවි ඇති වේ ද නැති වේ ද යි උපන් හය ඇති, නටුවා වූ සිත් ඇති (මංමුළා වූ) මිනිසුනි, ජීවිතය ගැන සැක උපදවන, වනයක මෙන් නිතර යක්බුපිසසුන් හැසිරෙන, (මිනිසුන්ට අගොවර වූ) සුවසේ යා නො හැකි, කනබොන දෑ කිසිත් නොමැති, අතිශයින් දුර්ගම වූ මේ මරුකතර මැද,

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 17,271 හි ඇතුළත් කර ඇත.

616. නයිධ ඵලා මුලමයා ච සන්ති
උපාදනං නත්ති කුතො ඉධ භදෙක්ඛා,
අඤ්ඤානු පංසුභි ච වාලුකාති ච
තන්තාති උණ්හාති ච දරුණාති ච.
- 617, උජ්ජඛනලං තක්කම්චං කපාලං
අනායසං පරලොකෙන කුලාං,
ලුද්දනමාවාසමීදං පුරාණං
භූමිපදෙසො අභිසන්නරුපො.
618. අථ කුමෙත ඝකන වණ්ණණන
කිමාසමානා ඉමං පදෙසං හි,
අනුප්පට්ඨා සහසා සමෙව්ච
ලොභා භයා අථවා සමපමුලා.
619. මගධෙසු අඛෙසු ච සත්ථවාහා
ආරොපයිත්වා පණියං පුට්ඨතං,
න යාමසෙ සිනඬුසොචිරභූමිං
ධනත්තිකා උඤ්ඤං පඤ්ඤානා
620. දිවා පිපාසං* නධි වාසයන්තා
යොග්ගානුකම්පණී සමෙක්ඛමානා,
ඵනෙන වෙගෙන ආයාම සබ්බෙ
රත්තං මග්ගං පටිපන්නා විකාලෙ.
621. තෙ දුප්පයානා අපරභිමග්ගා
අත්ථාකුලා විපතනට්ඨා අරභෙ ඤ්ඤා,
සුදුග්ගමෙ වණ්ණපරස්ස මජ්ඣකි
දිසං න ජානාම පමුලභවිත්තා.
622. ඉදංකේ දිසවාන අදිට්ඨපුබ්බං
විමානසෙට්ඨකේ තුවංකේ යක්ඛ,
තදුත්තරිං ජීවිතමාසමානා
දිසවා පතීතා සුමනා උදග්ගාති.
623. පාරං සමුද්දස්ස ඉදංකේ වණ්ණං
වෙත්තාවරං සඬකුපථකේ මග්ගං,
නදියො පන පබ්බතානකේ දුග්ගා
පුට්ඨඤ්ඤා ගච්ඡති හොගහෙතු.
624. පක්ඛන්දියාන විජිතං පරෙසං
වෙරජාකෙ මානුසෙ පෙක්ඛමානා,
යං වො සුතං වා අථවාපි දිට්ඨං
අච්ඡරතං තං වො සුභෙසාම තාතා.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 17,271 හි ඇතුළත් කර ඇත.

616. මේ මරුකතරෙහි (අඹ දඹ තල් ආ) එල ජාතියකුදු නැත. මුල්ජාතියකුදු නැත. දර ද නැත. රත් වූ උණු වූ හා දරුණු වූ පස් ද වැලි ද හැර අහරක් කොසින් ලැබේ ද?

617. රඵ බොරඵ සහිත නිරුදක බිම්පෙදෙසක් වූ රත්වූ යකබලක් වැනි වූ කිසි සැපතක් නැති තරකයක් වැනි වූ දිගුකලක පටන් දරුණු වූ පියාවාදීන්ට ආවාසයක් වූ මේ භූමිප්‍රදේශය (පුරාණ කවුසන් විසින්) ශාප දුන් තැනක් මෙනි.

618. එහෙයින් තෙපි කුමන කරුණෙකින් මේ පෙදෙසට ආවහු ද? කිනම් වස්තුවක් සොයා ආවහු ද? යම්කිසි වස්තු ලොභයෙකින් හෝ සතුරු බියෙකින් මෙහි ලාභෙලා එක් වූ ආවහු ද? නො එසේ නම් මං මුළා වූවහු ද?

619. අපි අභූමගද දෙරටවැසි ගැල් සාක්කුවෝ වම්හ. බොහෝ වෙළඳ බඩු ගැල්හි පටවාගෙන වැඩිලාබ පතමින් සිත්බු සහ සෝචිර රටවලට වෙළඳාම පිණිස යන්නෙමු.

620. දිවාකල පවස නො ඉවසිය හැකි වූ අපි සියල්ලෝ ම රිය අදනා ගවයනට අනුකම්පා කරම්හ. දවල එක්තැනෙක ලැගුම් ගෙන මේ වෙගයෙන් ගමන් කරන්නමෝ රෑ නොකල්හි මහමහට පිළිපන්නමෝ වම්හ.

621. ඒ නොමග ගියා වූ වැරදුණු මං ඇති (පැනැස නැති හෙයින්) අත්බ වූ ඒ අපි (එහෙයින් ම) ආකුල වූවෝ වම්හ. අතිශයින් දුර්ගම වූ වනයෙහි මේ මරුකතර මැද මුළා සිත් ඇතියමෝ යායුතු දිශාව නො දනුම්හ.

622. යක්ෂය, (දිව්‍යපුත්‍රය) පෙර නුදුටුවීරු මේ උතුම් වීමන ද ඔබ ද දක මින් මතුයෙහි ද අපි දිවි ලබනු කැමති වූ සිටුම්හ. ඔබ දක ප්‍රියයෙන් ඔදවැඩුණු සිත් ඇත්තෝ ද වම්හ.

623. තෙපි (වස්තු සොයන්නෝ) මහමුහුදින් එතර ද මෙ වැනි මරු කතරවල ද වෙවැල් අල්ලා යා යුතු මංවල ද කණු සිටුවා යා යුතු සංකූපඵ නම් මංවලද ගංගා - පර්වත නිසා විෂම වූ භූමිවල ද ඒ වස්තු හෙතුවෙන් නොයෙක් දිග ඇවිදින්නහු ය.

624. එසේ අත් රටවලට පැමිණ එරට වැසි මිනිසුන් දක්මින් යන්නහු ය. එබඳු වූ නොප විසින් දුටු හෝ ඇසූ යම් අසිරිමත් කරුණක් ඇත් නම් එය අපට කියවූ. දරුවෙහි අපි එය අසම්හ.

625. ඉතොපි අවේරතරං කුමාර
න තො සුතං වා අථවාපි දිට්ඨං,
අතීතමානුස්සකමෙව සබ්බං
දිස්වාන කප්පාමි අනොමචණ්ණං.
626. වෙහාසයං පොකඛරණෙඤ්ඤා සවනඨි
පහුතමලාං ඛහුපුණ්ණිරිකා,
දුමාවීමෙ නිවච්චලපපතනා
අතීව ගජ්ඣා සුරහිං පවායනඨි.
627. වෙචරියකම්මා සතමුසස්සිතාසෙ
සිලාපචාළසස්ස ව ආයතංසා,
මසාරගලලා සහ ලොහිතඛිනා
ථමනා ඉමෙ ජොතිරසාමයාසෙ.
628. සහස්සකම්මං අතුලානුභාවං
තෙසුපරි සාධුමිදං වීමානං,
රතනනතරං කඤ්චනාවේදිමිසස්සං
තපනීයපච්චෙහි ව සාධු ඡන්තං.
629. ජමොනද්දත්තකම්මිදං සුමට්ඨො
පාසාදසොපානචලපපතො,
දලො ව චග්ග සුමුඛො සුසංගතො¹
අතීව නිජ්ඣානට්ඨො මනුඤ්ඤා.
630. රතනනතරස්මිං ඛහුඅනතපානං
පරිවාරිතො අවජරාසංගණෙන,
මුරජ්ඣ² ආලම්බරතුරියසුට්ඨො
අභිවඤ්ඤොසි ථුතිවන්දනාය.
631. සො මොද්ධි නාරිගණප්පමොධනො
වීමානසාසාදවරෙ මනොරමෙ,
අවීනඨියො සබ්බතුණ්ණපපතො
රාජා යථා වෙස්සවණො නළිත්තා.
632. දෙවො නු ආසි උද වාසි යසෙකො
උදුහු දෙවිතෙඤ්ඤ මනුසසභුතො,
පුච්ඡන්ති තං වාණිජා සත්ථාහා
ආවිකඛ කො නාම තුවංසි යසකිකි.
633. සෙරිස්සකො නාම අහමි යසෙකො
කන්තාරියො වණ්ණපථමිහි ගුහකො,
ඉමං පදෙසං අභිපාලයාමී
වාචඛකරො වෙස්සවණස්ස රණෙඤ්ඤා.

1. චග්ග ව සුසංගතො ව - ම.ජ.ස.

2. මුරජ - ම.ජ.ස.

625. පින්වත් දෙවකුමර, හැම අයුරින් මිනිස් ඉසුරු ඉක්මා ගිය ඔබගේ මේ ඉසුරට වඩා අප විසින් ඇසුරු හෝ දුටුවරු හෝ පුද්ගලයන් නොමැත. අපි ඔබගේ මේ උසස් වූ සිරුරු සැපත හා විමන්සැපත දැක පිණියමහ.

626. බොහෝ වූ මලින් ගැවසුණු බොහෝ හෙළපියුම් ඇති පොකුණු අහසේ ගලා බසී. (විමන්වට) මේ රුක් ද නිතර පලබර වූ පවතී. ඉතා මනහර වූ සුවඳ ද හමන්නේ ය.

627. (මේ පහයෙහි) වෛදුරිය මසාරගල්ල ලොහිතංක ශීලාප්‍ර-
වාලාදියෙන් අවැස් සොළසැස් දෙතිසැස් වූ ද සියගණන් වැම නැගුණාහු වෙති. මේ වැම රස්මියෙන් බබලයි.

628. ඒ වැම මතුයෙහි දහසක්වැම ඇති අසමාන වූ අනුභාවයෙන් යුත් මනහර වූ මේ විමන පිහිටා ඇත. මෙය සත් රුවනින් මනහර යැ. රත්මුවා වෙදිකායෙන් යුක්ත යැ. මත්තෙහි බබළන රත්පටින් මොනොවට වසන ලද්දේ යැ.

629. මේ (ඔබගේ) විමන ඔප්නැගූ දඹරනින් බබළන්නේ ය. (එහි ඒ ඒ පෙදෙස) මොනොවට මට කළ ප්‍රාසාදවලින් හා භිණ්පෙළින් ද පුවරුයෙන් ද යුක්ත යැ. (මේ පහය) ස්ථිර යැ. මනහර යැ. මනාමුඛ (ද්වාර) ඇත්තේ යැ. එකිනෙකට ගැළපෙන අවයව ඇත්තේ යැ. අතිශයින් දර්ශනීය යැ. සිත්කලු යැ.

630. රුවන්මුවා මේ විමන තුළ ආභාරපාන බොහෝ වෙයි. අප්සරස් සමූහයා විසින් තෙපි පිරිවරන ලද්දහු යැ. නිතර වෑයෙන මිහිතුබෙර ඇ පසහතුරු ගොසින් එකනින්නාද වෙයි. නොයෙක් දෙවියන් විසින් තුනිගි කියා නමස්කාර කරන ලදහු යැ.

631. යම්සේ වෙසවුණු රජ නළුනී නම් පොකුණෙහි රමණය කෙරේ ද, එසේ මැ ඒ තෙපි ද නන්දෙවභනන් විසින් පිරිවරන ලද වෑ ඔවුන් විසින් පුබුදුවමින් මනහර වූ උතුම් වූ මේ පහයෙහි නො සිතිය හැකි සියලු දෙවසැපතින් යුතු වෑ සතුටු වහු.

632. ඔබ දෙවියෙක් ද නො එසේ නම් යක්ෂයෙක් ද නොහොත් සක්දෙව්දු ද එසේත් නො වේ නම් මනුෂ්‍යයෙක් ද යි කියමින් ඒ සාර්ථවාහ වෙළෙන්දෝ 'යක්ෂය ඔබ කවරෙක් ද යි අපට කියව'යි ඔහුගෙන් ප්‍රශ්න කරති.

633. වෙළඳුනි, මම වූ කලී මම මරුකතර බිම් පෙදෙසැ සැහවී සිටින සෙරිස්සක නම් දිව්‍ය පුත්‍රයෙක්මි. වෙසවුණු රජුගේ අවවාදය පිළිපදින මම මේ පෙදෙස පාලනය කරමි.

634. අධිච්ච ලද්ධං පරිණාමජං නෙ
සයං කතං උද්භු දෙවෙහි දිනතං,
පුච්ඡන්ති තං වාණිජා සත්ථවාහා
කථං තයා ලද්ධමිදං මනුෂ්‍යඤ්ඤානි.
635. නාධිච්ච ලද්ධං න පරිණාමජං මෙ
න සයං කතං නපි දෙවෙහි දිනතං,
සකෙහි කච්චෙහි අපාපකෙහි
පුඤ්ඤානි මෙ ලද්ධමිදං මනුෂ්‍යඤ්ඤානි.
636. කිනෙතා වතං කිං පන බුහුච්චරියං
කිසස සුචිණ්ණසස අයං විපාකො,
පුච්ඡන්ති තං වාණිජා සත්ථවාහා
කථං තයා ලද්ධමිදං විමානන්ති.
637. මමං¹ පායාසිති අහු සමඤ්ඤ
රජ්ජං යද් කාරධිං කොසලානං,
නාඤ්ඤිදිධි කදරියො පාපධම්මො
උච්ඡදවාදී ව තද් අහොසිං.
638. සමණො ව මො ආසි කුමාරකසසපො
බහුසසුතො වික්කකථී උළාරො,
සො මෙ තද් ධම්මකථං අකාසි²
දිඨ්ඨිවිසුකානි විනොදයි මෙ.
639. තාහං තසස ධම්මකථං සුඤ්ඤා
උපාසකතං පටිච්චෙදයිසසං,
පාණාතිපාතා විරතො අහොසිං
ලොකෙ අදින්නං පරිවජ්ජයිසසං.
අමජ්ජපො නො ව මුසා අභාණිං
සකෙන දුරෙන ව අහොසිං³ තුච්චො.
640. තං මෙ වතං තං පන බුහුච්චරියං
තසස සුචිණ්ණසස අයං විපාකො,
කෙහෙව කච්චෙහි අපාපකෙහි
පුඤ්ඤානි මෙ ලද්ධමිදං විමානන්ති.
641. සච්චං කිරාහංසු නරා සපඤ්ඤ
අනඤ්ඤා වචනං පණ්ඩිතානං,
යතිං යතිං ගච්ඡන්ති පුඤ්ඤකම්මො
තතිං තතිං මොදති කාමකාමී.

1. මම - සිඳු ii

2. අහොසි - මජ්ඣ.

3. අහොසි - මජ්ඣ.

634. පින්වත් දෙවතුමර, තොපගේ මේ දෙවගුසුරු සැප ඉබේ පහළ වුවක් ද, නැතහොත් කිසි කෙනෙකුත් විසින් කලකට පමණක් දුන් දෙයක් ද, නො එසේ නම් තමන් විසින් මැ පහළ කර ගත් දෙයක් ද, එසේත් නැත් නම් දෙවියන් දෙන ලද ද. තොප විසින් මෙ මනොඥ සැපත කෙසේ ලද දැ යි සාර්ථවාහ වෙළෙන්දෝ තොප විචාරත්.

635. මාගේ මේ ඉසුරු ඉබේ ලැබුණේ ද නො වේ. යම් කෙනෙකුත් විසින් දුන් දෙයක් ද නො වේ. මා විසින් උපදවන ලද්දක් ද නො වේ. දෙවියන් දෙන ලද්දකුත් නො වේ. පෙර මා කළ පින්බෙලෙන් මනහර වූ මේ පහය මට ලැබිණි.

636. ඔබගේ වූක සමාදනය කීමක් ද, ඔබගේ බ්‍රහ්මවර්යය හෝ කීමක් ද, මැනවින් පුරුදු කළ කිනම් කර්මයක මේ විපාකයෙක් වේ ද, මේ විමන කෙසේ ලද දැ යි ඒ සාර්ථවාහ වෙළෙන්දෝ තොප විචාරත්.

637. මම පෙර 'පායාසි' යන නමින් යුත් රාජන්‍යයෙක් වීමි. යම් කලෙක මම කොසොල්ලරට රාජ්‍යය කෙළෙමි ද, එකල මම නාස්තික දෘෂ්ටියෙන් යුත් මසුරු වූ ලාමක ස්වභාව ඇති උච්ඡේදවාදියෙක් වීමි.

638. එකලා කුමාරකාශ්‍යප නම් ශ්‍රමණ කෙනෙක් වූහ. උන් වහන්සේ බොහෝ ඇසු පිරුනැත් ඇති විසිතුරු ලෙස කරාකරන උසස් නැණවත් කෙනෙකි. උන් වහන්සේ එකල මට ධර්ම කරාවක් කළහ. මගේ සියලු මිසදිටු ද පහකළහ.

639. මම උන්වහන්සේගේ ඒ දහම් අසා උපාසකත්වය ප්‍රකාශ කෙළෙමි. පණ්ඩායෙන් වෙන් වූයෙක් වීමි. ලොවැ නුදුන් දෙය ගැනීම දුරු කෙළෙමි. මත්පැන් නොබොන්නෙක් වීමි. බොරු නො කියෙමි. සිය බිරිඳගෙන් පමණක් සතුටු වීමි.

640. මාගේ වූතසමාදනය එය වේ. මාගේ බ්‍රහ්මවර්යය ද එය වේ. මැනවින් පුරුදු කරන ලද ඒ කර්මයෙහි මේ විපාක යි. අලාමක වූ ඒ පුණ්‍යකර්ම හෙතෙකොට ගෙන මා විසින් මේ විමන ලද.

641. නුවණැති මිනිස්සු යම් සත්‍යයක් කීහු නම්, ඒ පඬිවරුන්ගේ චිත්තය වෙනස් නො වේ. කළපිත්කම් ඇත්තේ යම් යම් තැනෙකැ යේ නම් ඒ ඒ තන්හි කැමති සැප ලැබ සතුටු වෙයි.

642. යතිං යතිං සොකපරිද්දවො ව
විධො ව ඛිජො ව පරික්ඛිලෙසො,
තතිං තතිං ගච්ඡති පාපකමුඛා
න මුච්චති දුග්ගතියා කදච්ඡති.
643. සමමුලුහරුපො ව ජනො අහොසි
අසමිං මුහුතො කලථිකතොව,
ජනසම්මසස කුග්ගඤ්ඤි කුමාර
අසාච්චියො කෙන නු ඛො අහොසි.
644. ඉමෙ සිරිසුපව්‍යා ව තාතා
දිබ්බො ගජො සුරතිං¹ සමපව්‍යති,
තෙ සමපවායන්ති ඉමං විමානං
දිවා ව රතො ව තමං නිභ්‍යානිමි²
645. ඉමෙසං ව ඛො වසසසතච්චියො
සිපාටිකා ඵලති ඵකමෙකා,
මානුසසකං වසසසතං අතීතං
යදන්තක කායමිති ඉධුපපන්නො.
646. දිසවානහං වසසසතාති පඤ්ඤා
අසමිං විමානො කඤ්ඤා තාතා,
ආයුසකියා පුණ්ණකකියා වර්ධනං
තෙතෙව සොකෙන පමුච්ඡිතොසමි,³
647. කරං නු සොවෙය්‍ය තථාච්චිධො සො
ලභං විමානං අකුලං වීරාය,
යෙවාපි ඛො ඉතතරමුපපන්නා
තෙ නුන සොවෙය්‍යං පරිත්තපුණ්ණං
648. අනුච්ඡවිං ඔවදියඤ්ඤි මෙ තං
යං මං තුමෙක පෙය්‍යවාචං වරුථ
තුමෙක ව ඛො තාතා මයානුගුත්තා
යෙනිච්ඡකං තෙන පලෙථ සොසමි,³
649. ගන්තවා මයං සිතධුසොච්චරුමිං
ධනඤ්ඤා උඤ්ඤං පඤ්ඤානා,
යථා පයොගා පරිපුණ්ණවාගා
කාතාම සෙරිසසමහං උළාරං.

1. සුරති - මජ්ඣ.

2. නිභ්‍යානං - ප.

3. දිබ්බානි තං - මජ්ඣ.

642. යම් යම් තැනක ශෝක කිරීම් හා විලාපකීම් ද, වඩ-බන්ධන හා විපත් ද වේ නම්, පවිකම් ඇතියේ ඒ ඒ තැනට ම යෙයි. හේ කිසි-කලෙක දුගතියෙන් නො වීදේ.

643. පින්වත් දෙවකුමර, තොපගේ පිරිවරජනයා ද මේ මොහොතෙහි සොවින් මුළා වූ ස්වරූප ඇත්තේ ය. ඔවුන්ගේ සිත වඩදිය මෙන් කැලඹුණේ ය. මේ ජනයාගේත් තොපගේත් දෙමනස කවර කරුණෙකින් ඇති වී ද.

644. මිතුරනි, මහරිඋපවනයෙන් මේ දිවා සුගන්ධයෝ භාස්සස හමා යති. එසේ හමන ඒ සුගන්ධයෝ මේ විමන සුවඳ ගන්වමින් දිවා රැ දෙක්හි අඳුරු දුරු කරමින් හමත්.

645. අචුරු සියයක්හුගේ ඇවෑමෙන් මේ මහරිගස්වල එකඑක මහරිගෙඩි පැසි ගිලිහී වැටේ. එයින් මිනිසුන් පිළිබඳ අචුරු සියයක් ඉක් මැ ගියේ යයි දනේ. යම් දිනක මම මෙහි උපන්නෙමි නම්,

646. එතැන් පටන් මම අචුරු පන්සියයක් මේ විමනෙහි සිට ආයුභාපින් ගෙවීමෙන් මින් ව්‍යුහ වන්නෙමි යි දක ඒ සොවින් මැ මුළාවට පත් වීමි.

647. එබඳු පින්වතෙක් අසමාන දෙව්විමනක් හා දීර්ඝ ආයුෂයක් ලැබ කෙසේ නම් ශෝක කරන්නේ ද? යමෙක් වනාහි මන්දයුෂ්ක වැ උපන්නාහු නම් මදපිනැති ඔහු එකාන්තයෙන් ශෝක කරන්නාහු යැ.

648. තෙපි යම් ප්‍රියවචනයක් මට කිහු නම් ඒ කීම තොපට සුදුසු වූවක් මැ යැ. මට එය අවවාදයක් ද වෙයි. ඒ අනුව මම පිළිපදිමි. යහළුවනි, තෙපි වූ කලි මව්සින් රක්තා ලද්දහු ය. යම් මගෙකින් තෙපි යන්නට කැමැත්තහු නම් ඒ මගින් සැපයේ යවු.

649. දෙවකුමර, ධනාර්ථ වූ අපි ධනවාද්ධිය පහමින් සිත්හු-සෝචිර රටවලට ශෝස් දන් ඔබ කළ පිළින අනුව පිරිසුන් පරිත්‍යාග ඇතියමෝ මහත් වූ සෙරිස්සක නම් පූජාවක් කරන්නෙමු.

650. මා ටෙව් සෙරිසසමහං අකකු
සබ්බකුච්චො හවිසසාති යං වදෙථ,
පාපාති කම්මාති විචජ්ජයාථ
ධම්මානුයොගකුච්චො අධිට්ඨහාථ.
651. උපාසකො අඤ්චී ඉමමිති සබ්බෙ
බහුසසුකො සීලවතුපපනො,
සද්ධො ව වාගී ව සුපෙසලො ව
විචක්ඛණො සත්තුසිතො මතීමා.
652. සඤ්ජානමානො න මුසා හණ්ණො
පරුපසාතාය න චේතයොයා,
චේතුතිකං පිසුනං නො කරොයා
සංඝාතකුච්චො වාචං සබ්ලං හණ්ණො.
653. සගාරථො සප්පතිසෙසා විතීනො
අපාපකො අධිසීලෙ වීරුද්ධො,
සො මාතරං පිතරණ්ඩාපි ජතතු
ධම්මෙත පොසෙති අරියවුත්ති.
654. මණ්ණෙසු සො මාතාපිතුනං කාරණං
භොගාති පරියෙසති න අත්තභෙතු,
මාතාපිතුනකුච්චො යො අරිචයෙන
නොසබ්බච්චෙතො වරිසසාති බ්‍රහ්මචරියං.
655. උජු අවබ්බො අසයො අමායො
න ලෙසකපෙත ව චොහරොයා,
සො තාදීසො සුක්කතකම්මකාරී
ධම්මෙ ධීනො කිත්ති ලභෙථ දුක්ඛං.
656. තං කාරණං පාතුකතොමිති අත්තනා.¹
තස්මා ධම්මං² පස්සථ වාණිජාසෙ,
අඤ්ඤානු තෙතීහ හස්සීහවෙථ
අප්ඨාකුලා විපතට්ඨා අරණ්ණෙ.
තං විපමානෙන ලහුං පරෙන
සුඛො හට්ඨෙ සප්පරියෙන සබ්බථො.
657. කීං නාම සො කීඤ්චි කරොති කම්මං
කීං නාමධොයං කීං පන තස්ස ගොක්කං,
මයඤ්චි නං දම්මකාමික යසං
යසසාත්තුකම්පාය ඉධාගතොසි
ලාභා හි තස්ස යසස තුචං පිහෙසි.
658. යො කප්පකො සම්භවනාමධොයො
උපාසකො කොට්ඨඵලපඨවී,
ජානාථ නං තුමිකං පෙසියො සො
මා ටෙව් නං භීළීඤ්චී සුපෙසලො සො.

1. අත්තනො - මඡ්ඤ.

2. තස්මා - මඡ්ඤ.

3. මා ව ටෙව් භීළීඤ්චී - මඡ්ඤ.

650. වෙළෙඳුනි, සෙරිස්සක නම් උත්සවපුජාවක් නො කරවු. තෙපි යමක් කියවු නම් ඒ සියල්ල ම සිදු වන්නේ ය. පව් කම් දුරු කරවු. දුනාදි කුසල් දහම්හි යෙදීමට ඉටා ගනිවු.

651. මේ පිරිසෙහි උපාසකයෙක් ඇත. හේ බහුශ්‍රාත ය, ඕල-වුත යෙන් යුක්ත ය, ශ්‍රද්ධාවත් ය, පරිත්‍යාගශීලී ය, සුපෙශල ය, විවක්ෂණ ය, ලද්දෙයින් කුටු වෙයි. කම්පල අදහන නුවණින් යුක්ත ය.

652. හේ දූත දූත බොරු නො කියන්නේ ය, අනුන් වැනසීමට නො සිතන්නේ ය, යමගි වුවත් වෙන් කරන පිසුනු නො කියන්නේ ය, මොළොක් සිලිටි වදන් තෙපලන්නේ ය.

653. ඒ උපාසක ගෞරව සහිත වූයේ සුවව වූයේ චිතීත වූයේ අලාමක වූයේ උපාසක අධිශීලයෙන් විභූද්ධ ය. අරි පැවතුම් ඇති හේ මව ද පියා ද දහැමින් පෝෂණය කරයි.

654. “ඒ උපාසක තමා හෙතු කොට නොව මාපියන් සඳහා ම වස්තු සොයති”යි සිතමි. හේ මාපියන් ඇවෑමෙන් නිවනට නැමුණු සිතැත්තේ සසුන් බඹසර හැසිරෙන්නේ ය.

655. සෘජු වූ අවංක වූ කපට නො වූ මායා රහිත ඒ උපාසක ලෙශයෙකින් හෝ ධර්ම වචනයක් නො කියන්නේ ය. එබඳු වූ කුශලධර්ම කරන සුලු හේ කෙසේ නම් දුක් ලබන්නේ ද?

656. ඒ උපාසක නිසා ම තොප හමුවෙහි මම තෙමේ ම ප්‍රකට කරන ලද වෙමි. (යම් හෙයකින් මම ධර්ම ගරුකරමින් තොපත් රකිමි ද,) එහෙයින් වෙළෙඳුනි, තෙපි ද ධර්ම ම බලවු. ඉදින් තෙපි ඒ උපාසක නැති වූ මෙහි පැමිණියහු නම් මේ මරු කතර මං මුළු වූ පිළිසරණක් නැති වූ අලු වන්නහු ය. වැනසෙන්නහු ය, කිසිවකු විසින් යම් කිසිවක් නින්දවශයෙන් කියද්දී හේ නො සැලී සිටී. එහෙයින් සත්පුරුෂයකු හා එක්වීම සැප වන්නේ ය.

657. දෙව් කුමර, යම් උවසුවකට අනුකම්පායෙන් තෙපි මෙහි පැමිණියහු නම් අපි ද ඔහු දකිනු කැමැත්තෙමු. හේ කවරෙක් ද? කිනම් කම්යක් කෙරේ ද? නම් කුමක් ද? ඔහුගේ ගොත්‍රය හෝ කීම? තෙපි යමකට ප්‍රිය කරවූ නම් ඔහුට ලාභයෙක් මැ යැ.

658. සම්භව යන නමක් ඇති පණ්ඩිත හා කතුර නිසා ජීවත් වන කරනැවැතියෙක් වූ යම් උපාසකයෙක් වේ ද, හේ තොපට වතාවත් කරන්නොකැ යි ඔහු දනිවු. හේ සුපෙශලයෙකි. එහෙයින් ඔහුට අවමන් නො කරවු.

659. ජානාමසෙ යං තං වදෙසි යකඛි
න ඛො නං ජානාම ස ඊදිසොති.
මයමපි නං පුජයිස්සාම යකඛි
සුඤ්ඤානා තුයහං වචනං උළාරං.
660. යෙ කෙව්මසමිං සංඝො මනුස්සා
දහරා මහනතා අරවාපි මජ්ඣමා
සංඝෙව නෙ ආලම්බෙහං¹ විමානං
පස්සන්තු පුඤ්ඤාන ඵලං කදරියා.
661. නෙ තස්ස සංඝෙව අහං පුරෙති
තං කප්පකං තස්ස පුරකඛිපිඤ්ඤා,
සංඝෙව නෙ ආලම්බිංසු විමානං
මසකකසාරං විය වාසවස්ස.
662. නෙ තස්ස සංඝෙව අහං පුරෙති
උපාසකහතං පටිවෙදගිංසු,
පාණාතිපාතා වීරතා අහෙසුං
ලොකෙ අදින්නං පටිවජ්ජගිංසු.
අමජ්ජපා නො ව මුසා හංගිංසු
සකෙතා දරෙත ව අහෙසුං තුට්ඨා.
663. නෙ තස්ස සංඝෙව අහං පුරෙති
උපාසකහතං පටිවෙදගිඤ්ඤා,
පස්සාමි සංඝො අනුමොදමානො
යකඛිද්ධියා අනුමොකො පුනප්පුනං.
664. ගණාඤ්ඤා නෙ සිනධුසොචරගුමිං²
ධනස්සිකා උද්ගං පස්සානා,
යථාපයොගා පටිපුණ්ණලාභා
පට්ඨාගමුං පාටලිපුත්තමකඛිතං.
665. ගණාඤ්ඤා නෙ සබ්බරං සොතරිමනො
පුත්තෙති දරෙති සමධගිහුතා,
ආනන්ද චිත්තං සුමනා පතීතා
අකංසු සෙරිස්සමහං උළාරං.
666. සෙරිස්සකං නෙ පටිවෙණං මාපගිංසු
ඵතාදියා සප්පරිසාන සෙවනා,
මහස්සිකා ධම්මගුණාන සෙවනා,
ඵකස්ස අස්සා උපාසකස්ස
සංඝෙව සත්තං සුඤ්ඤාන අහෙසු'නති.

සෙරිස්සකපෙතවික්‍රම ප්‍රතිශං.

භාණවාරං තතියං.

1. ආරාහනතු - මජ්ඣ.
2. සුචරුමි - මජ්ඣ.

659. දෙව්කුමර, තෙපි යමකු (ගැන) කියනු නම්, අපි ඔහු දනිමු. (එහෙත්) “හේ මෙබන්දෙකු යි” අපි ඔහු නො දන්නෙමු. දෙවිය, කොපගේ උදර වූ වචන අසා අපි දු ඔහුට බුහුමන් කරන්නෙමු.

660. මේ ගැල් සමූහයෙහි ළදරු වූ ද මහලු වූ ද මධ්‍යම වූ ද යම් මිනිස් කෙනෙක් වෙත් ද, ඔහු හැමදෙන ම මේ විමනට නගිත්වා. හද මසුරෝ පිනෙහි විපාක දකිත්වා.

661. එහි දී ඒ සියලු ම වෙළෙන්දෝ “මම පළමු කොට” “මම පළමු කොට”යි ඒ කපුවා පෙරටු කොට ශක්‍රයාගේ තව්තිසා භවනයට මෙන් (ඔහු හැම දෙන) දෙව්විමනට නැංගාහ.

662. එහි දී ඒ සියලු ම වෙළෙන්දෝ “මම පළමු කොට” “මම පළමු කොට”යි උපාසක බව දන්වා සිටියහ. ඔහු පණිවායෙන් දුරු වූහ. ලොවැ නුදුන් දෙය දුරු කළහ. මත්පැන් නො සුභ. බොරු නො කීහ. සිය බිරිඳගෙන් ම තුටු වූහ.

663. ඒ සියලුදෙනම එහිදී “මම පළමු කොට” “මම පළමු කොට”යි උපාසක බව නිවේදනය කොට දෙවියාගේ අනුභාවයෙන් අනුමත වූ වෙළඳ පිරිස නැවත නැවත සතුටු වෙමින් ගියෝ ය.

664. ධනාර්ථී වූ ඔවුහු ධනවිෂ්ඨිය පතන්නාහු සින්ධු - යොවිර දේශයට ගොස් අදහස් පරිදි කළ වෙළඳාම් ඇතියාහු පිරිසුන් ලාභ ඇතියාහු නිරූපදාන වැ පැළඳුප් නුවරට පෙරළා ආවාහුය.

665. ඔහු සුවසේ සියගෙවලට ගොස් අඹුදරුවන් සමග එක් වූවාහු සතුටු සිත් ඇතිවැ සෙරිස්සක නම් වූ මහත් පුරාවක් කළහ.

666. ඔවුහු සෙරිස්සක නම් පිරිවෙනක් (ආවාසයක්) ද කළාහුය. සත්පුරුෂයන්ගේ සෙවනය මෙබඳු වෙයි. දහැමි ගුණයන් සෙවනය ද මහත්ඵලදායක වෙයි. එක උපාසකයකු නිසා සියලු සත්ත්වයෝ සුවපත් වූහ යි.

සෙරිස්සක ප්‍රභවස්තුව යි.

4. 3.

667. රාජා පිබ්බලකො නාම සුරට්ඨානං අධිපති අහු,
මොරියානවුපට්ඨානං ගතථා සුරට්ඨං පුනරාගමා.
668. උණෙක මජ්ඣන්තිකෙ කාලෙ රාජා පට්ඨං උපාගමී,
අඤ්ඤ මග්ගං රමණීයං පෙතානං විණ්ණනාපරි,¹
669. සාරථිං ආමන්තයි රාජා අයං මග්ගො රමණීයො,
බෙමො සොවජ්ඣිකො සිවො ඉථිනා සාරථී යාභි²
සුරට්ඨානං සන්තිකෙ ඉතො.
670. තෙන පායාසි සොරට්ඨා සෙනාය වතුරධිතිනියා.
උබ්බිග්ගරූපො පුරිසො සොරට්ඨං එතදබුථි.
671. කුමමග්ගං පටිපක්ඛමහා භිංසනං ලොමහංසනං
පුරතො පදිසසති මග්ගො පට්ඨතො ව න දිසසති.
672. කුමමග්ගං පටිපක්ඛමහා යමපුරිසාන සන්තිකෙ,
අමානුසො වායති ගජෙධා සොසො සුයති දරුණො.
673. සංචිග්ගො රාජා සොරට්ඨා සාරථිං එතදබුථි,
කුමමග්ගං පටිපක්ඛමහා භිංසනං ලොමහංසනං,
පුරතො ව දිසසති මග්ගො පට්ඨතො ව න දිසසති.
674. කුමමග්ගං පටිපක්ඛමහා යමපුරිසාන සන්තිකෙ,
අමානුසො වායති ගජෙධා සොසො සුයති දරුණො.
675. හත්ථිකඛන්ධිකො ආරුග්ගා ඔලොකෙතොනා වතුද්දිසං,³
අඤ්ඤ නිග්‍රොධං රමණීයං⁴ පාදපං ඡායාසමපක්ඛං
නිලබ්භවණ්ණසද්දිසං මෙඝවණ්ණසිරිතිහං.
676. සාරථිං ආමන්තයි රාජා කිං එසො දිසසති බ්‍රහ්මා,
නිලබ්භවණ්ණසද්දිසො මෙඝවණ්ණ සිරිතිහො.
677. නිග්‍රොධො සො මහාරාජ පාදපො ඡායාසමපක්ඛො,
නිලබ්භවණ්ණසද්දිසො මෙඝවණ්ණසිරිතිහො,
678. තෙන පායාසි සොරට්ඨා යෙන සො දිසසති බ්‍රහ්මා,
නිලබ්භවණ්ණසද්දිසො මෙඝවණ්ණසිරිතිහො.
679. හත්ථිකඛන්ධිකො ඔරුග්ගා රාජා රුක්ඛං උපාගමී,
නිසිදි රුක්ඛවුලංසමි සාමචේච්චා සපරිජ්ජනො.

1. බණ්ණනා පරං - මජ්ඣ.

2. යාභි - මජ්ඣ.

3. වතුද්දිසං - මජ්ඣ.

4. අඤ්ඤ රුක්ඛං නිග්‍රොධං - මජ්ඣ.

4. 3

667. සුරට්ට පනපදයට අධිපති වූ පිංගලක නම් රජෙක් විය. හේ මොරිය රාජයන්හට උවටැන් කිරීමට ගොස් යළි සුරට්ට දෙශයට ආයේය.

668. රජ තෙමේ උණුසුම් වූ මද්දහන් වෙලෙහි මටසිලුවු භූමියකට පැමිණියේ ය. හේ ප්‍රෙතයා විසින් මවන ලද සිත්කලු වූ මටසිලුවු මාර්ගය දුටුවේ ය.

669. රජ රියැදුරු අමතා මෙසේ කීය: “රියැදුර, මේ මහ සිත්කලු ය. නිර්භය ය. සුව ඵළවන්නේ ය. උවදුරු රහිත ය, මේ මහින් යව. මේ මහින් (යන අපි) සුරට්ටපනපදය සමීපයෙහි ම වෙමු.

670. සුරට්ට දෙශාධිපති රජ තෙමේ සිවුරහ සෙනඟ සමග ඒ මහින් ගියේ ය. තැනිගත් ස්වභාව ඇති එක් පුරුෂයෙක් සුරට්ට රජුට මෙය කී ය:

671. ‘බිය ජනක වූ ලොමුදහ ගන්වන්නා වූ නපුරු මහකට අපි පිළිපන්නම්. ඉදිරියෙහි මාර්ගය පෙනෙයි. එහෙත් පසුපස මාර්ගය නො පෙනෙයි.

672. ප්‍රෙතයන්ගේ සමීපයෙහි වූ නපුරු මහට බැසගත්තෙමු. ප්‍රෙතයන්ගේ සිරුරුගඳ හමයි. ඉතා දරුණු (විලාප) ශබ්ද ඇසේ.

673. සංවේගයට පැමිණි සුරට්ට රජ රියැදුරාට මෙසේ කී ය: (අපි) බියකරු වූ ලොමුදහ ගන්වන නපුරු මහකට බැස ගත්තම්. ඉදිරියෙහි මහ පෙනේ. එහෙත් පසුපස මහ නො පෙනේ.

674. අපි ප්‍රෙතයන්ගේ සමීපයෙහි වූ නපුරු මහකට බැස ගතිමු. ප්‍රෙතයන් පිළිබඳ දුගඳ හමයි. දරුණු හඬ ද ඇසේ.

675. ඇතුපිට නැග සිටුවූ බලන හේ සිත්කලු සෙවණින් යුත් පැහැයෙන් නිල්වලාකුළක් බඳු වූ මෙඝවර්ණ සටහන් ව හැඟෙන තුග රුකක් දිවි.

676. රජ තෙමේ රියැදුරු ඇමතීය: “මහත් වූ නිල්වලාකුළක් සමාන මෙඝවර්ණ සටහන් ඇති තෙල කීමෙක් පෙනේ. දෑ යි ?

677. මහරජතුමනි, මනහර සෙවණින් යුතු නිල්වලා සමාන පැහැ ඇති මේවන් සිරියෙන් හොඳතා ඒ ගස තුගරුකෙකි.

678. යම් තැනෙක පැහැයෙන් නිල්වලාකුළක් බඳු මෙඝවර්ණ සටහන් ඇති මහත් වූ ඒ ගස දක්නා ලැබේ ද, සුරට්ට රජ තෙමේ එතන්හි ගියේ ය.

679. රජ තෙමේ ඇත්කඳින් බැස ගස වෙත එළැඹියේ ය. ඇමතියන් සහිත වූ පිරිවර ජනයා සහිත වූ (හේ) රුක්මුලා හුන්නේ ය.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 17,271 හි ඇතුළත් කර ඇත.

680. පුරං පාතියකරකං පුච්ච විනෙත ච අද්දස,
පුරියො ච දෙවචණ්ණි සබ්බාහරණභුසිතො
උපසඬකමිත්තා රාජානං සොරට්ඨං එතදබ්බවී:
681. ස්වාගතං තෙ මහාරාජ අපො තෙ අද්දරාගතං,
පිචතු දෙවො පාතියං පුච්ච බාද අරිඤ්ඞම.
682. පිච්චිතා රාජා පාතියං සාමච්චො සපරිජ්ජනො,
පුච්ච බාදිත්තා ච පීත්තා ච සොරට්ඨො එතදබ්බවී:
683. දෙවතා නුසි ගජධම්මො ආද්දා සකෙකා පුරිඤ්ඤො,
අජානන්තා තං පුච්චාම කථං ජානෙමු තං මයං.
684. නමිති දෙවො න ගජධම්මො නපි සකෙකා පුරිඤ්ඤො,
පෙනො අහං මහාරාජ පුරට්ඨො ඉධමාගතො.
685. කිං සිලො කිං සමාවාරො සුරට්ඨස්මිං පුරෙ තුවං,
කෙන තෙ බ්‍රහ්මචරියෙන අනුභාවො අයං තව?
686. තං සුඤ්ඤාහි මහාරාජ අරිඤ්ඞම රට්ඨවිඬ්ඪන.
අමච්චා පාරිසජ්ජා ච බ්‍රාහ්මණො ච පුරොහිතො.
687. සුරට්ඨස්මා අහං දෙව පුරියො පාපචෙතසො
මිච්ඡාදිට්ඨි ච දුස්සිලො කදරියො පරිභාසකො
688. දදන්තානං කරොන්තානං වාරධිස්සං බහුජ්ජනං,
අඤ්ඤාසං දදමානානං අන්තරායකරො අහං.
689. වීපාකො නත්ථී දනස්ස සංයමස්ස කුතො ඵලං,
නත්ථී ආචරියො නාම අදන්තං කො දමෙස්සති.
690. සමතුලයානී භුතානී කුතො ජෙට්ඨාපවාධිකො,
නත්ථී බලං වීරියං වා කුතො උට්ඨානපාරිසං.
691. නත්ථී දන ඵලං නාම න විසොධෙති චෙරිතං,
ලද්ධයං ලහතෙ මච්චො නියතිපරිණාමජා.

1. අද්ද - මජ්ඣ.

2. නමිති - මජ්ඣ.

3. අනුභාවො - සී. මු I, සී. මු II.

680. පිරුණු පැන්බදුනක් ද මිහිරි වූ කැවුම් ද (රජ) ද්‍රව්‍යවේ ය. දෙවියකු බදු සියලු අබරණින් සැරසුණු පුරුෂයෙක් සුරට්ට රජු වෙත එළඹ මෙය කී ය:

681. මහරජ, ඔබට ස්වාගත යි. (මේ යහපත් පැමිණීමෙනි.) නපුරු පැමිණීමෙන් නො වේ. රජ තෙමේ පැන් පානය කෙරේවා, සතුරන් දමනය කරන රජතුමනි, කැවුම් බුදිනු මැන.

682. ඇමතිගේ සහිත වූ පරිජනයා සහිත සුරට්ට රජ තෙමේ පැන් බී කැවුම් කා යළි පැන් බී මෙය කී ය:

683. (තෙපි) දෙවියෙක් හෝ වඩු ද, ගඳබෙක් හෝ වඩු ද නොහොත් පුරින්දද නම් වූ ශක්‍ර හෝ වඩු ද? නොප නොහඳුනන අපි නොප විචාරමු. අපි නොප කෙසේ දනගනිමු ද?

684. මහරජ, දෙවියෙක් නො ම වෙමි ගඳබෙක් ද නො වෙමි. පුරින්දද නම් වූ ශක්‍ර ද නො වෙමි. මම සුරට්ට දෙශයෙන් මෙහි පැමිණි ප්‍රභයෙක්මි.

685. පෙර අත්බැවිහි තෙපි සුරට්ට දෙශයෙහි දී කෙබඳු සිල්වතෙක් කෙබඳු යහපත් පැවතුම් ඇතියෙක් වූහු ද? නොපගේ කවර උතුම් හැසිරීමෙකින් නොපගේ මෙ අනුභාවය වී ද?

686. සතුරන් දමනය කරන, රට දියුණු කරන මහරජතුමනි, එය අසනු මැනවි. ඇමතියෝ ද පිරිසෙහි වූවෝ ද පෙරෙව් බමුණා ද මෙය අසත්වා.

687. දෙවයන් වහන්ස, සුරට්ටදෙශයෙන් ආ මම පවසින් ඇති, මිසදිවු වූ දුස්සීල වූ මසුරු වූ මහණ බමුණනට නින්ද කරන පුරුෂයෙක් වීම.

688. මම දන් දෙන්නන්ට ද උපකාර කරන්නන්ට ද අන්තරාය කරන්නෙක් ව මෙරමානට දන් දෙන බොහෝ ඡනයා (දනමය පිනින්) වැළැක්වීමි.

689. දනයේ විපාකයෙක් නැත. සීලයේ විපාකයෙක් කොයින් ද? ආචාරසමාචාරයෙහි හික්මවන ආචාර්යයෙක් නැත. කවරෙක් දමනය නො වූ පුද්ගලයකු දමනය කරන්නේ ද? (නැත)

690. සත්වයෝ ඔවුනොවුන් හා සමසමයහ. එහෙයින් කුල දෙවු වන් පිදීමේ පිනක් කොයින් ලැබේ ද? බලයක් හෝ වියාරියක් හෝ නැත. උට්ඨානචාර්ය සංඛ්‍යාත පුරුෂ ඥාණියෙක් කොයින් ද?

691. දනයෙහි විපාකයෙක් නම් නැත. වෛරවශයෙන් පවිකම් කළ පුද්ගලයා දනාදි පින් කිරීමෙන් පිරිසිදු නො වේ. සත්ත්ව තෙමේ ලැබිය යුතු යම් සැපක් හෝ දුකක් ලබන්නේ ද එය (කම් කළ හෙයින් නොව) ඔහුගේ නියතියේ පරිණාමයෙන් වුවක් වශයෙන් ලබයි.

692. නත්ථි මාතා පිතා භාතා ලොකො නත්ථි ඉතො පරං,
නත්ථි දික්ඛං නත්ථි හුතං සුනිහිතමි න විජ්ජති.
693. යොපි හතෙයා පුරිසං පරසස ජිත්තෙ සිරං,
න කොච්ඡි කිංඤ්චි හතති සත්තතතං විවරමනතරෙ
694. අවෙජ්ජප්භෙජ්ජා ජීවො අට්ඨංසො ගුළපරිමණ්ඩලො,
යොජනානං සතං පඤ්ච කො ජීවං ඡෙතතුමරහති.
695. යථා සුත්තගුළෙ ඛිංකො නිබ්බේදෙතො පලායති,
එවමෙවමුද්‍රෙ සො ජීවො නිබ්බේදෙතො පලායති.
696. යථා ගාමතො නික්ඛමම අඤ්ඤං ගාමං පටිසති,
එවමෙවමුද්‍රෙ සො ජීවො අඤ්ඤං කායං පටිසති.
697. යථා ගෙහතො නික්ඛමම අඤ්ඤං ගෙහං පටිසති,
එවමෙවමුද්‍රෙ සො ජීවො අඤ්ඤං ඛොන්දි¹ පටිසති.
698. චූළාසිතිමහාකපුත්තො සතසහස්සානිපි හි
යෙ බාලා යෙ ච පණ්ඩිතා,
සංසාරං ඛෙපයිත්වාන දුක්ඛස්ස නතං කරිස්සරෙ.
699. මිතානි සුඛදුක්ඛානි දෙණෙහි පිටකෙහි ව,
ඒතො සබ්බං පජානාති සම්මුළුභා ඉතරා පජා.
700. එවං දිට්ඨි පුරෙ ආසිං සම්මුළුභො මොහපාරුතො,
මිථ්ජාදිට්ඨි ව දුක්ඛලො කදරියො පරිභාසකො.
701. ඔරං මෙ ජනි² මාසෙහි කාලකිරියා භවිස්සති,
එකතො කටුකං සොරං නිරයං පපතිස්සහං.
702. වතුක්කණ්ණං වතුආරං විහත්තං භාගසො මිතං,
අයොපාකාර පරියතො අයසා පටිතුජ්ජිතං.
703. තස්ස අයොමයා භූමි ජලිතා තෙජසා යුතා,
සමනො යොජනසතං එරිත්වා තිට්ඨති සබ්බදං.

1. ඉන්ද්‍රියං - මජ්ඣං.

2. ඔරෙහි ජනි - ඔ.

692. මව (කෙරෙහි) ද පියා (කෙරෙහි) ද සහෝදරයා (කෙරෙහි) ද (මනා පිළිවෙතින් හෝ නො මනා පිළිවෙතින් විපාකයෙක් නැත. (මෙලොව සිටින්නහුට) පරලොවක් නැත. (පරලොව සිටින්නහුට) මෙලොවක් නැත. මහාදන විපාකයෙක් ද නැත. අනිථිසත්කාර ඵලයෙක් ද නැත. අනුගාමික නිධාන නම් වූ මහණ බමුණනට දෙන දන ඵලයෙක් ද නැත.

693 යමෙක් පුරුෂයකු නසන්නේ ද මෙරමාගේ හිස සිඳින්නේ ද හෝ කිසිවකු නො නසයි. (පෘථිවි ආදී) සජ්‍යකායයන්ගේ සිදුරු අතර අවිය ඇතුළුවනු විනා සත්වයා නො මැරෙයි.

694. සත්ත්වජීවය තෙමේ සිඳිය හැක්කක් හෝ බිඳිය හැක්කක් නො වේ. ඒ ජීවය අටැස් ද පන්දුවක් මෙන් පිරිමඩුලු ද (වටද) වේ. පන්දිය යොදුනක් උස් වෙයි. කවරෙක් ඒ (නිත්‍ය) ජීවය සිඳින්නට සුදුසු ද? සිඳිය හැකි කිසිවෙක් නැත.

695. යම්සේ වෙළීමෙන් කළ නුල්පන්දුවක් දමූ කල්හි එය වෙළුම් ලිහෙමින් ගමන් කෙරේ ද, එපරිද්දෙන් ම ඒ ජීවය තෙමේ (ආත්මභාව නැමති නුල් පන්දුව) වෙළුම් හරිමින් ගමන් කෙරේ.

696. යම්සේ යමෙක් (තමා) වසන ගමන් නික්ම අන්ගමකට පිවිසේ ද, එසේ ම ඒ ජීවය තෙමේ අන් සිරුරකට පිවිසේ.

697. යම්සේ යමෙක් තම ගෙයින් නික්මැ අන් ගෙයකට පිවිසේ ද, එරෙද්දෙන් ම ඒ ජීවය අන් සිරුරකට පිවිසේ.

698. යම් බාල කෙනෙක් වෙන් නම්, යම් පණ්ඩිත කෙනෙක් වෙන් නම් (මහු හැම දෙනා) මහාකල්ප සුවාසුලක්ෂයක් ම සසර ගෙවා දුක් කෙළවර කරන්නාහ.

699. සත්ත්වයන්ගේ සුවදුක් ද්‍රෝණයන්ගෙන් හෝ පැසින් (මනින ලද්දක් මෙන්, එකී කල් පිරිසිඳීමෙන්) පමණ කරන ලදී. මේ සියල්ල ජිනභූමියෙහි සිටියේ ම දකියි. සෙසු ප්‍රජා නොමෝ අනිශ්ඨන් මූලා වූවා වෙයි.

700. මම පෙර මෙබඳු දෘෂ්ටි ඇත්තෙක් වීමි. අනිශ්ඨන් මූලා වූ මොහයෙන් වැසුණු මිසිඳු වූ දුසිල් වූ තදමසුරු වූ මෙරමා පිරිහෙළන්-තෙක් වීමි.

701. (මහරජ) සමසෙකින් මොබ මාගේ කාලක්‍රියාව වන්නේ ය. ඒ මම එකැතියෙන් කටුක වූ දරුණු නිරාහි වැටෙන්නෙමි.

702. (ඒ නිරයේ) කොන් සතරෙක් ඇත. සිවුදෙරෙක් ඇත. පමණ කොට කොටස් විසින් බෙදන ලද. ලොභො පවුරෙකින් වටකරන ලද. යපියනෙකින් වසන ලද.

703. ඒ මහානිරයේ ලොභොමූවා බීම (වෙයි.) ඇවිළගත් ගින්නෙන් යුතු වෙයි. හැම කල්හි (ඒ ගින්න) භාත්පසැ යොදුන් සියයක් පැතිර සිටී.

704. වසසසතසහසසානි¹ සොසො සුයති තාවදෙ
ලකෙඛා එසො මහාරාජ සතභාගවසස² කොටියො
705. කොටියතසහසසානි නිරයෙ පව්වරෙ ජනා,
මිච්ඡාදිට්ඨි ව දුසසීලා යෙ ව අරිසුපවාදිනො.
706. තත්ථාහං දීසමඤ්ඤානං දුක්ඛං වෙදිසසං වෙදනං
එලං පාපසස කම්මසස නසො සොවාමහං භුසං.
707. තං සුඤ්ඤාහි මහාරාජ අරිසුම රට්ඨවධිතන,
ධීතා මය්හං මහාරාජ උත්තරා හද්දමක්ඛි තෙ.
708. කරොති හද්දකං කම්මං සිලෙසුපොසප්ථ³ රතා
සඤ්ඤානා සංවිහාගී ව වදඤ්ඤා විතමච්ඡරා.
709. අඛණ්ඩකාරී සිසඛාය සණ්ඨා පරකුලෙසු ව,
උපාසිකා සකාමුනිනො සමබ්බුද්ධසස සිරිමනො,
710. භික්ඛු ව සිලසමපතෙහං ගාමං පිණ්ඩාය පාවිසි.
ඕකඛිත්තවක්ඛු සතිමා ගුත්තඤ්ඤාතො සුසංවුතො.
711. සපදනං වරමානො අගමා තං නිවෙසනං,
තමද්දස මහාරාජ උත්තරා හද්දමක්ඛි තෙ.
712. පුරං පානීයසස කරකං පුච්ච විකෙත ව සා අද,
පිතා මෙ කාලකතො හතෙත තස්සෙතං උපකප්පතු,
713. සමනතතරානුද්දිට්ඨෙවි පාකො උපපජ්ජථ,
භුඤ්ජාමි කාමකාමීහං රාජා වෙසසවඤ්ඤා යරා.
714. තං සුඤ්ඤාහි මහාරාජ අරිසුම රට්ඨවධිතන,
සදෙවකසස ලොකසස බුද්ධො අගග්ගා පවුච්චති,
තං බුද්ධං සරණං ගච්ඡ සපුත්තදරො අරිසුම.
715. අට්ඨධිගිකෙත මග්ගෙන චුසනති අමතං පදා,
තං ධම්මං සරණං ගච්ඡ සපුත්තදරො අරිසුම.
716. වසනාරො මග්ගපට්ඨකා⁴ වසනාරො ව එලෙ ධීතා.
එස සඤ්ඤා උපුභුතො පඤ්ඤාසිලසමාහිතො,
තං සඛං සරණං ගච්ඡ සපුත්තදරො අරිසුම.

1. වසසානි සතසහසසානි - සි. මු.

2. භාගසා - මජ්ඣ.

3. උපොසප්ථ සිලෙ - මජ්ඣ.

4. වසනාරො ව පටිපත්තා - මජ්ඣ.

704. හවුරුදු ලක්ෂයක් ඉක්මැ ගියකලැ එකෙනෙහි හබෙක් ඇසෙයි. මහරජතුමනි, එහි ආයුප්‍රමාණය හවුරුදු කෙළ ලක්ෂයක් වෙයි. මේ එහි ආයුකාලය යි.

705. යම් සත්ත්ව කෙනෙක් කොටි ලක්ෂයක් හවුරුදු නිරයෙහි පැසෙත් නම් ඔහු මිහදිටුවෝ ද දුසිල්ලු ද ආයෙඛාපවාද කොළෝ ද වෙති.

706. මම ඒ මහානිරයෙහි බොහෝ කලක් මුළුල්ලෙහි දුක් වෙද්දා විදින්නෙමි. පාපකම්යාගේ මෙබඳු විපාකයෙක් ඇත. එහෙයින් මම බොහෝ සේ ගොත කරමි.

707. සතුරන් දමනය කරන රට දියුණු කරන මහරජතුමනි, එය අසනුමැන. ඔබට යහපතක් වේවා මහරජ මාගේ උත්තරා නම් දුවක් ඇත.

708. ඔ පින්කම් කරයි. නිති සිල්හි හා පෙහෙවස්හි ද නිරත වෙයි. කායවාක් සංවරයෙන් යුක්ත ය. දන් බෙද දෙන්නී ය. මිහිරි තෙපුල් ඇත්තී ය, පහවූ මණ්ඩුමල ඇත්තී ය.

709. ඔ ශික්ෂා කඩ නො කරන්නී ය. අන්තුලයන් කෙරෙහි මෘදු වෙයි. සිරිමත් ශාකෑමුනි වූ සම්බුදුන්ගේ උපාසිකාවකි.

710. යට හෙළ ඇස් ඇති සිහියෙන් යුත් රක්තා ලද සදෙර ඇති මනා සංවරයෙන් යුත් සිල්වත් හික්ෂුනාමක් පිඩු පිණිය වැඩියේ ය.

711. හේ ගෙපිළිවෙළින් පිඩුවාහි හැසිරෙන්නේ ඒ ගෙට ගියේ ය. මහරජ. ඔබට යහපතක් වේවා, උත්තරා නොමෝ ඒ මහණ දුටුවා ය.

712. ඔ පැත් පිරුණු බඳුනක් ද, මිහිරි කැවුම් ද දුන්නා ය. "වහන්ස, මාගේ පියා මළේ ය. ඔහුට මේ පිත පැමිණේවා"යි (ද කී.)

713. පින්දීමට අනතුරුව ම (එහි) විසාකය (මට) ලැබිණි. වෙසවුණු රජු පරිද්දෙන් කම්සැප කැමති මම සැප වළඳමි.

714. සතුරන් දමනය කරන රටට වැඩ වඩන මහරජතුමනි, (එහෙයින්) මෙය අසන්න. සදෙවකලොකයාට බුදුහු අග්‍ර වෙතී කියනු ලැබේ. අරින් දමනය කරන රජතුමනි, (තෙපි) ඒ බුදුහු සරණ යවු.

715. අරින්දම වූ රජතුමනි, අරි අටහිමහින් අමෘතපදය (නිවන) ස්පර්ශ කෙරෙති. අරින්දම වූ රජතුමනි, පුත්‍රදරාවන් සහිත (තෙපි) ඒ (අෂ්ටාංගිකමාර්ග) ධර්ම සරණ යවු.

716. මාර්ගප්‍රතිපත්ත සිවුදෙන යැ එලයෙහි සිටි සිවුදෙන යැ යන මේ ආයථ සංඝ තෙමේ සෘජු වූයේ ය. ප්‍රඥාශීල දෙකින් යුක්ත යැ. අරින්දම රජතුමනි, (තෙපි) පුත්‍රදරාවන් සමග ඒ සංඝයා සරණ යවු.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 17,271 හි ඇතුළත් කර ඇත.

717. පාණාතිපාතා විරමස්සු ඛිපං
ලොකෙ අදින්නං පරිවජ්ජයස්සු,
අමජ්ජපො මා ච මුසා අභාණ්
සකෙන දුරෙන ච භොහි තුට්ඨො.
718. අක්කාමොසි මෙ යක්ඛ භික්කාමොසි දෙවතෙ,
කරොමි තුඤ්ඤං වචනං කංසි ආචරියො මම.
719. උපෙමි බුද්ධං සරණං ධම්මඤ්ඤාපි අනුක්කරං,
සබ්බඤ්ඤා නරදෙවස්ස ගච්ඡාමි සරණං අහං.
720. පාණාතිපාතා විරමාමි ඛිපං
ලොකෙ අදින්නං පරිවජ්ජයාමි,
අමජ්ජපො නොච මුසා භණාමි
සකෙන දුරෙන ච භොමි තුට්ඨො.
721. ඔපුණාමි මහාවාතෙ නදියා වා සීඝගාමියා,
වමාමි පාපිකං දිට්ඨිං බුද්ධානං සාසනෙ රතො.
722. ඉදං වස්වාන සොරට්ඨො විරමිත්වා පාපදස්සනා,
නමො භගවතො කත්වා පාමොක්ඛා¹ රථමාරුභී²ති.

නන්දක පෙනවිකුපාළි තතියං.

4. 4.

723. උට්ඨෙහි රෙවතෙ සුපාපධම්මෙ
අපාරුතං ආරං¹ අදනසීලෙ,
නෙස්සාම තං යස්ස චුන්නති දුග්ගතා.
සමපජිතා නෙරසිකා දුට්ඨො.
724. ඉට්ඨෙව වස්වාන යමස්ස දුතා²
තෙ දෙව යක්ඛා ලොභිතඤ්ඤා ධුහන්තා,
පට්ඨෙවකඛාසු ගහෙත්වාන රෙවති.
පක්ඛාමස්ස දෙවගණස්ස සන්තිකො.
725. ආදිට්ඨෙණ්ණං රුචිරං පහස්සරං
බාමකං සුභං කණ්ණිනජාලජන්තං,
කස්සෙත්මාකිණ්ණජන්තං විමානං
සුරියස්ස රංසිරිව ජොතමානං.
726. නාරීගණා වත්තසාරලික්ඛා
උභතො විමානං උපසොභයන්ති,
තං දිස්සති සුරියසමානවණ්ණං
කො මොදති සග්ගප්පකො විමානො.

1. පාළිමො - මිජසං.

2. අපාරුතආරෙ - මිජසං.

3. යක්ඛා දුට්ඨ ලොභිතඤ්ඤා - මිජසං.

717. වහා පරපණ නැසීමෙන් වළකින්න. ලෙවිහි අයිතාදන් දුරු කරන්න. මත්පැන් නො බොන්නෙක් වන්න. බොරු නො මැ කියන්න. සිය අඹුව හා සතුටු වන්න.

718. යක්ෂය, තෙපි මට වැඩ කැමැත්තහු, දෙවතාවෙහි, තෙපි මට හිත කැමැතියහු, මම තොපගේ වචනය කරමි. තෙපි මාගේ ඇඳුරුහු වවු.

719. මම බුදුන් සරණ යෙමි. අනුන්තර ධර්මය ද (සරණයෙමි) තරදෙව වූ බුදුන්ගේ සංඝයා ද සරණ යෙමි.

720. වහා පණ්ඩායෙන් වෙන් වෙමි. ලෙවිහි අයිතාදන් දුරු කරමි. මත්පැන් නො බොන්නෙක් වෙමි. බොරු ද නො කියමි. සිය අඹුව හා තුටු ද වෙමි.

721. යම් හෙයෙකින් බුදුවරුන්ගේ ශාසනයෙහි මම ඇලුණෙමි ද, එහෙයින් මහාවාතය හමන කල්හි බොල් මෙන් ශිශුගාමී සැඩපහර ඇති නදියක තණ රොඩු මෙන් පවිටු මිසදිටු පිඹ හරිමි. වචනය කෙරෙමි.

722. සුරට්ඨ දෙශාධිපති රජ තෙමේ මෙය කියා පාපදාෂ්ටියෙන් වැළකූ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට නමස්කාර කොට පෙරදිගට අභිමුඛ වැ රියට නැඟ ගියේ යි.

නන්දක ප්‍රකවස්තූ යි.

4. 4

723. ඉතා පවිටුගති ඇති දන් නො දෙනසුලු වූ රෙවතිය, යම් තැනක දුගතියට ගිය නිරිසත්හු දුකින් යුක්ත වූවාහු තතනත් ද, නො වැසූ දෙර ඇති ඒ නිරයට තී ගෙන යන්නෙමු.

724. ලේවන් ඇස් ඇති මහත් වූ, යමයාගේ දුත වූ ඒ යකුන් දෙදෙන මෙසේ කියා රෙවතිය වෙත වෙත ම අත් අල්ලාගෙන දෙව සමුභයාගේ සම්පයට පැමිණෙමු.

725. හිරුමඬල මෙන් මනහර වූ පැහැ විහිදුවන රන්දෑලින් වැසුණු පිරිසිදු සත්රුවනින් විසිතුරු වූ දෙවහනන්ගෙන් ගැවසිගත් හිරුරැස් මෙන් බබලන මේ විමන කාගේ ද?

726. සදුන්සුවද ගැල්වූ දෙවහනෝ විමන ඇතුළත හා පිටත භෝගවතී. ඒ විමන හිරුමඬල මෙන් පැහැපත් ව පෙනේ. ඒ විමන්හි සගපත් කවර දෙවියෙක් දෙවියැපතීන් සතුටු වේ ද?

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 17,271 හි ඇතුළත් කර ඇත.

727. බාරාණසියං නන්දියො නාමුපාසකො¹
අමච්ඡරී දනපතී වද්දකො,
නසෙසනමාකි ඡුණ්ණජනං විමානං
සුරියස්ස රංසිරිව ජොතමානං.
728. නාරිගණා චන්දනසාරලික්ඛා
උභතො විමානං උපසොභයන්ති,
තං දිස්සති සුරියසමානව ඡුණ්ණං
සො මොදති සග්ගප්පනො විමානෙ.
729. නන්දියස්සාභං භරියා
අගාරීනී සබ්බකුලස්ස ඉස්සරා,
භතකුට්ඨානෙ රම්ඤ්ඤාමි දනභං²
න පසායෙ කිරයං දස්සනාය.
730. එසො³ තෙ නිරයො සුපාපධමෙව
පුක්ඛං තයා අකතං ජිව්ලොකෙ,
න භි මච්ඡරී රොසකො පාපධමෙවො
සග්ගප්පනං⁴ ලභති සභවාතං.
731. කිංතු ගුරුඤ්ඤා මුත්තඤ්ඤා අසුචි පතිදිස්සති,
දුග්ගතං කිමිදං මිත්තං කිමෙතං උපවායති,
732. එස සංසවකො නාම ගමභීරො සතපොරිසො,
යත් වස්සසභස්සාති තුවං පච්චසි රෙවතෙ.
733. කිංතු කායෙන වාචාය මනසා දුක්ඛං කතං,
කෙන සංසවකො ලද්ධො ගමභීරො සතපොරිසො.
734. සමණෙ බ්‍රාහ්මණෙ වාපි අඤ්ඤා වාපි වණ්ඤකෙ,
මුසාවාදෙන වණ්ඤාසි තං පාපං පකතං තයා.
735. තෙන සංසවකො ලද්ධො ගමභීරො සතපොරිසො,
තත් වස්සසභස්සාති තුවං පච්චසි රෙවතෙ.
736. භජොපි ජිකුන්ති අරොපි පාදෙ
කණ්ණෙපි ජිකුන්ති අරොපි නාසං,
අරොපි කාකොළගණා සමෙච්ච
සංගමෙ බාදන්ති විච්ඡාමානං.
737. සාධු බො මං පටිනෙථ කාභාමි කුසලං බහුං,
දුන්නෙ සමච්චරියාය සඤ්ඤමෙන දමෙන ව,
යං කත්වා සුඛිතා භොනති න ව පච්ඡානුතප්පරෙ.

1. නාමාසි උපාසකො - සිමු i.

2. දනිභං - මජ්ඣං.

3. එසො හි - මජ්ඣං.

4. සග්ගමග්ගානං - මජ්ඣං.

727. බරණැස නොමසුරු වූ දනපති වූ ප්‍රතිග්‍රාහකයන්ගේ බස් දන්තා වූ නන්දිය නම් උපාසකයෙක් විය. දෙවභනන්ගෙන් ගැවසුණු හිරුරැස් මෙන් බබළන තෙල වීමන ඔහුගේ ය.

728. සාර වූ සඳුන් සුවදින් අලෙවි දුන් දෙවභන සමූහයා තෙල වීමන ඇතුළත හා පිටත භොබවිති. ඒ වීමන හිරු හා සම පැහැ ඇතිව පෙනේ. ඒ නන්දිය සගපත් වැ ඒ වීමනහි දෙවසැපකින් සතුටු වේ.

729. මම නන්දියගේ බිරිඳ වීමි. සියලු කුලධනයට හිමි ගෘහිණියක් වීමි. දෑත් මම මහිමියාගේ වීමනහි ඇලෙන්නෙමි. නිරය දක්නට පවා නො පතන්නෙමි.

730. ඉතා පව ඇති තැනැත්තිය, තෙල නිරය තිට අයත් වෙයි. මිනිස් ලොව දී තී විසින් පින් නො කරන ලද. තදමසුරු; කිපෙනසුලු, පව්වු ගති ඇති තැනැත්තේ දෙවලොව උපතුන්ගේ සහබව නො මැ ලබයි.

731. කිමැ අපවිත්‍ර වූ මල ද මුත්‍ර ද පැනෙයි. මෙ දුගඳ කිමැ? තෙල හමන අසුචි ගඳ කිමැ යි.

732. රෙවතිය, යම්තැනක තෝ දහස්වසක් පැසෙන්නෙහි නම්, තෙලෙ බඹසියයක් පමණ ගැඹුරු වූ ඒ සංඝටක නම් නිරය යි.

733. කයින් වචනයෙන් මනසින් මා කිනම් පවක් කරන ලදද? කිනම් පටෙකින් බඹසියයක් පමණ ගැඹුරැති මේ සංඝටක නිරය ලැබුණේ ද?

734. තෝ මහණුන් ද බමුණන් ද අත් යදියන් ද මුසාවාදයෙන් රැවටුවහු ය. තී ඒ පව කරන ලද.

735. ඒ පවින් බඹසියයක් ගැඹුරැති සංඝට නරකය තිට ලැබුණි. එම්බල රෙවතිය, තෝ එහි දහස්ක් හවුරුදු පැසෙහු ය.

736. යමපල්ලෝ තීගේ අත් ද යළි පා ද සිඳිති. කන් ද යළි නැහැය ද සිඳිත්. යළි දහස් ගණන් කවුඩෝ තී වෙත අවුත් වටකොට ගෙන තීගේ මස් සල්ව සල්වා කති.

737. මා ආපසු (මනුලොවට) ගෙන යන්නහු නම් මැනවි. මම එහි දී බොහෝ පින් කරන්නෙමි. දනයෙන් ද දහමිහි හැසිරීමෙන් ද ඡීලයෙන් ද ඉන්ද්‍රිය දමනයෙන් ද (කල් ගෙවමි.) යමක් කොට සුවපත් වෙත් නම් පසුතැවිලි නො වෙත් නම් මම එබඳු පින් කරමි.

738. පුරෙ තුවං පමජ්ඣා ඉදනි පරිදෙවසි,
සයං කතානං කමොනං විපාකං අනුභොසාසි.
739. කො දෙවලොකතො මනුසාලොකං
ගතත්තාන පුට්ඨො මෙ එවං වදෙයා,
නිකඛින්නදණ්ඩසු දුරු දුතං
අවජාදනං සයනං¹ මර්තකපානං
න හි මච්ඡරී රොසකො පාපධම්මො
සගගුපගානං ලහනි සභව්‍යතං.
740. සාහං නුන ඉතො ගතත්වා යොනිං ලභානා මානුසිං,
වදඤ්ඤ සීලසමංගො කාහාමි කුසලං බහු;
දුතෙන සමචරියාය සඤ්ඤමෙන දමෙන ව.
741. ආරාමානි ව රොපිසාසං දුග්ගෙ සංකමනානි ව,
පපඤ්ඤ උදපානඤ්ඤ විපසනෙනන වෙතසා
742. වාතුදුසිං පඤ්ඤාදුසිං යා ව පකාසස්ස අට්ඨමිං,
පාචිභාරියපකාසඤ්ඤ අට්ඨබ්බසුසමාගතං.
743. උපොසථං උපවසිසාසං සද සීලෙසු සංවුතා,
න ව දුතෙ පමජ්ඣස්සං සාමං දිට්ඨමිදං මයා.
744. ඉවෙව්වං විපපලපත්තිං එක්ඛමානං තතො තතො,
බිපිංසු නිරයෙ සොරෙ උඤ්ඤාදං අවංසිරං.
745. අහං පුරෙ මච්ඡරීනි අභොසිං
පරිභාසිකා සමණුභූතමානං,
විතරෙන ව සාමිකං වඤ්ඤාසිත්වා
පච්චාමහං නිරයෙ සොරරූපෙ'ති.

රෙවතීපෙතීවත්ති වතුසං.

4. 5

746. ඉදං මම උච්ඡවනං මහනං
නිබ්බතනි පුඤ්ඤථලං අනපංකං,
තං දනි වෙ පරිභොගං න උපෙති²
ආචිකා හතොත කිසා අයං විපාකො.
747. හඤ්ඤමි බජ්ජාමි ව වායමාමි
පරිසකාමි පරිභුඤ්ඤං කිඤ්චි,
සවාහං ජිනකථාමො කපණො ලාලපාමි
කිසා කමමසා අයං විපාකො.

1. සෙයා - සිමු ||

2. උදං පාදං - මිශ්‍රයං.

3. නදනි මෙ තං පරිභොග මෙති - සිමු i.

738. තෝ පෙර (කුසල් නො කොට) පමා වූ දෑත් හඬන්නහු ය. තමා කළ අකුසල්හි විපාකය විඳින්නහු ය.

739. දෙවිලොචිත් මිනිස් ලොවට ගිය, මා විසින් විවාරන ලද කවරෙක් මෙසේ කියා ද? බහාතැබූ දඩු ඇති සිල්වත්තට දන් දෙවු. පිළි ද සෙනසුන් ද යළි අහර පැන් ද දෙවු. තදමසුරු, කිපෙනසුලු පව්ගති ඇතියෙක් දෙවිලොවට ගියවුන්ගේ සහවාසය නො ලබයි.

740. ඒ මම මෙයින් ව්‍යුත වූ ගොස් මිනිසත් බව ලැබ, යදියන්ගේ වදන් දන්නා සිල් ඇතියක් ව දනගෙන් ද මනා පැවැත්මෙන් ද ඉන්ද්‍රිය දමනයෙන් ද යුතු වූ බොහෝ කුසල් කරන්නෙමි.

741. පුෂ්පාරාම - එළාරාමයන් ද රොපණය කරන්නෙමි. දුර්ග මාර්ගයෙහි ඒදඩු පාලම් තනන්නෙමි. පහන් සිතින් යුතු වූ ළිං සහ පැන් පොකුණු ද පැන්තාලි ද කරවන්නෙමි.

742. පක්ෂය පිළිබඳ කුසුවක්ද ද පසළොස්වක්ද ද අටවක්ද ද ප්‍රාතිභායී පක්ෂයෙහි ද අෂ්ටාංගයෙන් යුක්ත වූ,

743. පෙහෙවස් සමාදන් වෙමි. පත්සිල්හි නිතර සංවාත වූ මම දනගෙහි පමා නො වන්නෙමි. මේ නිරාදාය මවිසින් තමන් ම දක්නා ලද යැ.

744. මෙසේ වැලපෙන ඔබැ මොබැ වැටෙමින් වෙවුලන රෙවකිය යම්පල්ලෝ අල්වාගෙන පා උඩුකුරු කොට හිස යටිකුරු කොට දරුණු වූ නිරයෙහි හෙළාහ.

745. මම පෙර තදමසුරු තැනැත්තියක් වීමි. මහණ-බමුණනට අවමන් කරන්නියක් වීමි. බොරුවෙන් සැමියා රවටා දරුණු ස්වභාව ඇති තෙල සංසවක නිරයෙහි පැසෙමි.

රෙවකී ප්‍රෙතවස්තු යි.

4. 5

746. වහන්ස, අනල්ප කුසලවිපාකයක් වූ මේ මහත් උක්වනය මට පහළ වූ ඇත. එහෙත් දෑත් එය මගේ පරිභොගයට නො පැමිණේ. මේ කිනම් පටක විපාකයෙක් ද යි කියනු මැන.

747. ඒ මම යම්කිසි උක්ගසක් කැමට වෑයම් කෙරෙමි ද, උත්සාහ දරමි ද එකල මම වෙහෙසට පැමිණෙමි. උක් පතින් කැපෙමි. ඒ මම සුන් වූ බල ඇතියෙමි බැගැපත් වූයෙමි අතිශයින් වැලපෙමි. මේ කෙබඳු පටක විපාකයෙක් ද?

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 17,271 හි ඇතුළත් කර ඇත.

748. විසාතො වාහං පරිපතාමි ඡමායං
පරිවතතාමි වාරිවරොව සමෙම,
රුදතො ච මෙ අසුකා නිග්ගලනති
ආවිකඛ හනෙත කිසස අයං විපාකො.

749. ඡාතො කිලනෙතා ච පිපාසිතො ච
සනිහසිතො සාතසුඛං න විජෙද,
පුච්ඡාමි තං එතමඤ්ඤං හදන්ත
කථන්තූ උච්ඡුපරිභොගං ලභෙය්‍යං.

750. පුරෙ තුවං කමමකාසි අත්තනා
මිනුසසභුතො පුරිමාය ජාතියා,
අහං ච තං එතමඤ්ඤං වදමි
සුචාන කථං එතමඤ්ඤං විජාන.

751. උච්ඡුං තුවං බාදමාතො පයාතො
පුරිසො ච තෙ පිට්ඨිතො අනට්ඨව්‍ය්,¹
සො ච තං පච්චාසංසනෙතා කථෙසි
තසස තුවං න කිඤ්චි ආලපිඤ්ඤං.

752. සො ච තං අභණ්ණතං අයාපි
දෙහයා උච්ඡුකති ච තං අවොච,
තස්ස තුවං පිට්ඨිතො උච්ඡුං අදසි
තසෙසතං කමමසස අයං විපාකො.

753. දුඛං තුවං පිට්ඨිතො ගණ්හ උච්ඡුං
ගහෙතාන බාදස්ස යාවදඤ්ඤං,
තෙනෙව කථං අත්තමතො හවිසසසි
හට්ඨො වුදග්ගො ච පමොදිතො ච.

754. ගතතාන සො පිට්ඨිතො අග්ගහෙසි
ගහෙතාන තං බාදි යාවදඤ්ඤං,
තෙනෙව සො අත්තමතො අහොසි
හට්ඨො වුදග්ගො ච පමොදිතො වා'ති.

උච්ඡුපෙතවතපු පඤ්චමං.

4. 6

755. යාවස්සි නාම නගරං තිමවනිකසස පසසතො,
තඤ්ඤං ආසුං දොව කුමාරා රාජපුත්තාති මෙ සුතං.

756. පමණ්ණා² රජනියෙසු කාමසසාදනිතඤ්ඤො,
පච්චුප්පානෙත සුඛෙ ගිඤ්ඤා න තෙ පසස්සිංසු නාගතං.

1. අනුගඤ්ඤං - මජ්ඣ.

2. සමමනා - සිඳු 1.

748. කවද මම වෙහෙසට පැමිණියෙමි බිම වැටෙමි. අවිචේන් රත් වූ පොළොවෙහි මසෙකු මෙන් පෙරළෙමි. හඬන්නා වූ මාගේ දෙනෙතින් කඳුළු ගලයි. වහන්ස, මේ කිනම් කම්යක විපාකයක් දැයි කියනු මැනවි.

749. මම බඩසයින් පෙළුණෙමි ක්ලාන්ත වූයෙමි. පවස් ඇතියෙමි අධික පිපාසා ඇතියෙමි මිහිරි සුවයක් නො ලබමි. වහන්ස, කෙසේ උක්රය පරිභොගයක් ලබම ද යන මේ කරුණ ඔබ විචාරමි.

750. තෙපි පෙර ජාතියෙහි මිනිස් වැ ඉපද තුමු මැ පව් කමක් කළහු. මම නොපට මෙකරුණ කියමි. තෙපි මෙකරුණ අසා දැනගනිවු.

751. තෙපි උක්දණ්ඩක් කමින් ගියහු යැ. තොප පසුපසින් එක් පුරුෂයෙක් ද තොප අනුව ගියේ ය. හෙ ද උක්රසය කැමති වෙමින් තොපට කරා කෙළේ ය. තෙපි ඔහුට කිසිවක් නො කීවහු ය.

752. හෙ ද නොබණන තොප යැදී ය. “ආයාය, උක් දණ්ඩක් දෙව”යි තොපට කී ය. තෙපි පිටුපසින් ඔහුට උක් දණ්ඩක් දුන්නහු යැ. ඒ කම්යාගේ මේ විපාකය වෙයි.

753. එසේ නම් තෙපි පිටුපසින් උක්දඬු ගනිවු. රැගෙන ඇති තාක් කව. එයින් ම තෙපි සතුටු වන්නහු ය. පහටු වන්නහු ය. ඔදවැඩි සිත් ඇති වන්නහු ය. ප්‍රමුද්ධ ද වන්නහු ය.

754. ඒ ප්‍රත්‍යයා ද උක්කෙතට ගොස් පිටුපසින් උක්දඬු ගත්තේ ය. රැගෙන එය ඇති තාක් කැවේ ය. එයින් ම හෙ සතුටු වූයේ ද පහටු වූයේ ද ඔදවැඩි සිතැත්තේ ද ප්‍රමුද්ධ වූයේ ද විය.

උච්ඡ්‍ර ප්‍රත්‍යවස්තූ යි.

4. 6

755. හිමවතැ එක් පසෙකැ සැවැත් නම් නුවරෙක් ඇත. එහි රජපුත් වූ කුමරුවෝ දෙදෙනෙක් වූහ යි මව්සින් අසන ලද.

756. සිත් ඇලවියයුතු වූ කම්සැපෙහි ප්‍රමත්ත වූ කාමාස්වාදයෙන් සතුටු වනසුලු වූ වත්මන් සුවයෙහි ම ගිජු වූ ඔහු දෙදෙන අනාගත සුවයක් නො බැලූහ.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 17,271 හි ඇතුළත් කර ඇත.

757. තෙ වුතා ව මනුසිසතා පරලොකං ඉතො ගතා.
තෙධ සොසෙනාතාදිසසනා පුබ්බෙ දුක්ඛවමත්තනො.
758. බහුසු වත සනෙතසු දෙයාධමෙව උපට්ඨිතෙ,
නාසකත්ථිමො ව අත්තානං පරිත්තං කාතුං සුඛාවහං.
759. කිං තතො පාපකං අසස යං නො රාජකුලා වුතා.
උපපන්නා¹ පෙත්තිවිසයං බුප්පිපාසාසමප්පිතා.
760. සාමිනො ඉධ හුස්වාන භොතති අසසාමිනො තභිං,
වරතති² බුප්පිපාසාස මනුසිසා උත්තතොත්තා.
761. එතමාදීනවං ඤාතා ඉසසරමදසමභවං
පභාය ඉසසරමදං භවෙ සග්ගගතො නරො;
කායසස භෙද සපපඤ්ඤා සග්ගං යො උපපජ්ජති³ති.

කුමාරපෙතවක්‍රම ඡද්ධං.

4. 7

762. පුබ්බෙ කතානං කමමානං විපාකො මථයෙ මනං,
රුපෙ සද්දෙ රසෙ ගතෙධ පොට්ඨකෙධ ව මනොරමෙ.
763. නච්චං ගීතං රතිං බිඬධං අනුභුතා අනපකං,
උයාතෙ පරිවරිතානා³ පච්ඡිසනො ගිරිබ්බජං.
764. ඉසිං සුනෙතන⁴ මද්දකත් අත්තදනං සමාහිතං
අප්පිච්ඡං හිරිසමපනං උඤ්ඤ පත්තගතෙ රතං.
765. හත්ථිකඤ්ඤාතො ඔරුග්ග ලද්ධා⁵ හනෙතති ව බුච්චි,
තසස පතං ගහෙතාන උච්චං පග්ගග්ග ඛන්දයො.
766. එඤ්ඤෙ පතං හිත්ථිතා හසමානො අපකකම්,
රඤ්ඤා කිතවසසභං පුත්තො කිං මං හිකවු කරිසසි.
767. තසස කමමසස ඵරුසස විපාකො කටුකො අහු,
යං රාජපුත්තො වෙදෙසි නිරයමිති සමප්පිතො.
768. ඡලෙව චතුරාසිති වසසාති නහුතාති ව,
භුසං දුක්ඛං නිගච්ඡිතො නිරයෙ කතකිබ්බියො.

-
1. උපපන්නා - ස.
2. හමනති - මජ්ඣං.
3. පරිවරිතා - මජ්ඣං.
4. සුනිතං - මජ්ඣං.
5. ලද්ධං - මජ්ඣං.

757. ඔහු මේ මිනිසන් බැවින් වුන වැ පරලොවැ ප්‍රෙතලොකයට ගියහ. ඔහු තමන්ගේ පෙර අත්බැවිහි දුෂ්කෘතය (පාපකම්ය) දැක නොපෙනෙන සිරුරින් යුතුව මෙ නුවර සමීපයෙහි සිට මෙසේ කැගයන්:

758. “බොහෝ දක්ෂිණාර්භයන් ඇති කල්හි දු දනවස්තු එළඹ සිටි කල්හි දු තමනට සැප එළවන පිනක් කරන්නට එකාන්තයෙන් නොහැකි වූමහ.

759. “අපි යම් පව්කමෙකින් රාජකුලයෙන් වුන වැ ප්‍රෙත-ලොකයෙහි උපන්නමෝ සා පිපාසායෙන් මධ්‍යා ලදුමෝ නම් එයට වඩා ලාමක වූ අත් කුමක් ඇත්තේ ද?

760. මේ මනුලොව දී පෙර යම් තැනක ස්වාමී වැ සිටියාහු ද? ඒ ප්‍රෙත ලොකයෙහි දී අස්වාමීහු වෙති. උසස් වැ සිටි ඒ මිනිස්සු පහත් වූවාහු සාපිපාසායෙන් යුතු වැ හැසිරෙත්.

761. මිනිස් තෙමේ ඉසුරුමැදයෙන් හටගත් මේ ආදීනවය දැන ඉසුරු මදය දුරු කොට (කුසලයෙහි ඇලුණේ) ස්වර්ග ගත වෙයි. නුවණැති (ඒ) පුරුෂ කාබුන් මරණින් මතු දෙව ලොවට පැමිණේ.

කුමාර ප්‍රෙතවස්තු යි.

4. 7

762. පෙර දෑයෙහි කළ පාපකම්යාගේ විපාකය (අත්ධබ්‍යාලයන්ගේ) සිත මනරම් වූ රූප...ශබ්ද...රස...ගන්ධ...ස්ප්‍රෂ්ටව්‍ය හෙතෙසෙන් මැඬලයි.

763. බොහෝ වූ නැටුම් ගැයුම් කමරනි හා ක්‍රීඩා විඳ උයන්හි අභි රමණය කොටැ රජගහ නුවරට පිවිසෙන (රජපුත්‍ර තෙමේ)

764. දමුණු සිත් ඇති (අර්භත් එල සමාධියෙන්) සමාහිත වූ අපිස් වූ හිරි (ලජ්ජා) යෙන් යුත් පාත්‍රගත පිඬුවායෙන් (පමණක්) සතුටු වූ සුනෙන් නම් (පසේබුදු) මහර්මිහු දිවි.

765. (ඒ රජපුත්‍ර) ඇතුපිටින් බැස වහන්ස, (පිණ්ඩපාතය) ලද දෑ යි විවාළේ ය. ඒ රජපුත්‍ර උන්වහන්සේගේ පාත්‍රය ගෙන ඔසවා,

766. තද බිම් පෙදෙසක පාත්‍රය ගටා බිඳ සිතා සෙමින් මඳක් ඉවත් විය. (කුළුණු සිතින් බලන පසේබුදුනට මෙසේ කී). “මහණ මම කිතව රජුගේ පුත් වෙමි. මට කුමක් කරන්නෙහි ද?” යි.

767. දරුණු වූ ඒ පාපකර්මයාගේ විපාකය කටුක විය. නිරයෙහි උපන් රාජපුත්‍ර යම් විපාකයක් වින්දේ ද, (එය මෙසේ ය:)

768. කළපවි ඇති (හේ) සයෙන් ගුණ කළ සුවාසුදහස් වූ නහුත ගණන් හවුරුදු මුළුල්ලෙහි නිරයෙහි බොහෝ දුකට පැමිණියේ ය.

769. උත්තානොපි ච පච්චිත්තං නිකුජ්ජා වාමදක්ඛිණො,
උඤ්චාපාදෙ ධිතො වෙච චිරං බාලො අපච්චරං
770. බහුනි වසසසහස්සානි පුගානි නහුතානි ච,
භුසං දුක්ඛං නිගච්ඡිතො නිරයෙ කතතිබ්බිසො.
771. එතාදිසං ඛො කට්ඨකං අපසුට්ඨය්‍යදෙසිතං.
පච්චිතති පාපකම්මිනා ඉසිමාසජ්ජ සුබ්බතං.
772. සො තත්ථ බහුවස්සානි වෙදගීනා බහුං දුඛං,
බුජ්ජිපාසාහතො නාම පෙතො ආසි තතො වුතො.
773. එතමාදීනවං දිස්වා¹ ඉස්සරමදසමභවං,
පතාය ඉස්සරමදං නිවාතමනුවත්තයෙ.
774. දිට්ඨව ධරෙච්ච පාසංසො යො බුද්ධස්ස සගාරවො,
කායස්ස හෙද සප්පඤ්ඤ සග්ගං සො උපපජාතී'ති.

රාජපුත්තපෙතවකල්ප සතකමං.

4. 8

775. ගුරුකුපතො උග්ගානඛා කො නු දිතො හි තිට්ඨසි,²
නිස්සංසයං පාපකම්මනො කිනත්තු සද්දහසෙ කුචං,
776. අහං හද්දන්ත පෙතොමිති දුග්ගතො යමලොකිකො,
පාපකම්මං කරිඤ්ඤාන පෙතලොකමිතො ගතො.
777. කිනත්තු කායෙන වාචාය මනසා දුක්ඛං කතං,
කිස්ස කම්මච්චිපාකෙන ඉදං දුක්ඛං නිගච්ඡසි.
778. අහු ආවාසිකො මඤ්ඤං ඉසුස්සි කුලමච්ඡරී,
අජ්ඣාසිතො³ මඤ්ඤං සරෙ කදරියො පරිභාසකො.
779. තස්සාහං වචනං සුඤ්ඤා භික්ඛවො පරිභාසිසං,
තස්ස කම්මච්චිපාකෙන පෙතලොකමිතො ගතො.
780. අමිතො මිත්තවණ්ණෙන යො තෙ ආසි කුලුපකො,
කායස්ස හෙද දුප්පඤ්ඤ කිනත්තු පෙච්ච ගතිං ගතො.
781. තස්සෙව්භං පාපකම්මස්ස සියෙ තිට්ඨාමි මත්තකො,
යො ච පරච්චිසයං පතො මමෙච පරිචාරකො.
782. යං හද්දන්ත⁴ හදන්තඤ්ඤ එතං මෙ භොති භොජනං,,
අහං ච ඛො යං හද්දමි එතං සො උපජීවතී'ති.

ගුරුබාදකපෙතවකල්ප අට්ඨමං.

1. ඤාතං - මිත්තං.
2. දිතො පතිට්ඨසි - මිත්තං.
3. අජ්ඣාසිතො - සිඳු i, සිඳු ii.
4. හදන්ත - මිත්තං.

769. (ඒ) බාලතෙමේ උඩුකුරුව ද යටිකුරුව ද සිට වමැලයෙන් ද දකුණැලයෙන් ද සිට උඩුකුරුවා ඇති ව ද (කෙළින්) සිට ද බොහෝ කලක් පැයිණි.

770. කළපව් ඇති හේ නොයෙක් අවුරුදු දහස් ගණන් ද, හවුරුදු සමූහයන් ද, නහුතගණන් ද මුළුල්ලෙහි ඒ නිරයෙහි අතිශය දුඃඛයට පැමිණියේ ය.

771. කිපෙන්නවුන් කෙරෙහි නො කිපෙන මනා පැවතුම් ඇති මුනිවරයකුට ගැහැට කොට පව්කම් කරන්නෝ මෙබඳු කටුක දුක් (විඳිමින්) පැසෙත්.

772. ඒ රජපුත් ඒ නිරයෙහි බොහෝ හවුරුදු ගණන් බොහෝ දුක් විඳ එයින් ව්‍යුත වූයේ සාපිපාසා දෙකින් මඩනා ලද ප්‍රෙතයෙක් විය.

773. යමෙක් ඉසුරුමදයෙන් හටගත් මේ ආදීනවය දෑක ඉසුරු මදය හැර නිහනමානී වැ දිවි පවත්වා ද,

774. බුදුවරුන් කෙරෙහි ගෞරව සහිත වේ ද, ඒ පැනැති මිනිස් තෙමේ මේ අත්බැවිහි ම පැයසියයුතු වෙයි. කාබුන් මරණින් මතු දෙව්-ලොවට පැමිණෙයි.

රාජපුත් ප්‍රේතවස්තු යි.

4. 8

775. අඟුච්චි වළෙන් උඩට නැඟී බැගැපත් වැ සිටුනා තෙපි කවරහු ද? පව්කම් ඇති තෙපි කවරහු ද යි මම කෙසේ නිසැක ව දඳහම් ද?

776. ස්වාමීනි, මම පව්කම් කොට මෙලොවින් ප්‍රෙතලොකයට ගිය යමලොවට අයත් දුගී ප්‍රෙතයෙක්මි.

777. කයින් වචනයෙන් මනසින් තොප කිනම් පවක් කරන ලද ද? කවර පව්කමක විපාකයෙන් (තෙපි) මේ දුකට පැමිණියහු ද?

778. ඊර්ෂ්‍යා කරනසුලු වූ, කුලයන් කෙරෙහි මසුරු වූ, තද මසු-රෙක් වූ සිල්වත්තට පරිභව කරන මාගේ ගෙහි ඇලුම් කළ, ආවාසික භික්ෂු නමක් මා කළ විහාරයෙහි වීසි ය.

779. ඒ භික්ෂුහුගේ කීම් අසා මම සිල්වත් භික්ෂුන්ට නින්ද කෙළෙමි. ඒ කම්යාගේ විපාකයෙන් මම මෙලොවින් ව්‍යුත ව ප්‍රෙතලොකයට ගියෙමි.

780. තොපගේ මිත්‍රස්වරූපයෙන් කුලපහ වූ යම් අමිත්‍රයෙක් වී ද ඒ අඥාන තෙමේ කාබුන් මරණින් මතු පරලොවැ කිනම් ගතිය (උපත) කට පැමිණියේ ද?.

781. කළ පව්කම් ඇති ඒ ශ්‍රමණ ප්‍රෙතයාගේ භීස මුදුනෙහි මම දැන් සිටිමි. හෙ ද ප්‍රෙතලොකයට පැමිණියේ මාගේ මෙහෙ කරුවෙක් විය.

782. වහන්ස, සෙස්සෝ යම් වස්කිසක් කෙරෙත් නම් ඒ වස් (මල) මගේ භොජන වෙයි. මම වනාහි යම් වස් කිසක් කෙරෙමි නම් ඒ වස් අනුභවයෙන් හේ ජීවත් වෙයි.

ගුරුබාදක ප්‍රේතවස්තු යි.

4. 9

783. ගුරුකුපතො උග්ගන්ධා කා නු දීනා හි තිට්ඨසි,
නිස්සංසයං පාපකම්මනා¹ කිනත්‍ර සද්දහසෙ තුවං.
784. අහං හද්දන්ත පෙතීමිහි දුග්ගතා යමලොකිකා,
පාපකම්මං කරිකාන පෙතලොකමීතො ගතා.
785. කිනත්‍ර කායෙන වාචාය මනසා දුක්ඛං කතං,
කිසස කම්මවිපාකෙන ඉදං දුක්ඛං නිගච්ඡසි.
786. අහු ආවාසිකො මඤ්ඤං ඉස්සුකී කුලමච්ඡරී,
අරුක්ඛාසිතො මඤ්ඤං සරෙ කදරියො පරිභාසකො.
787. තස්සාහං වචනං සුඤ්ඤා භික්ඛවො පරිභාසිසං,
තස්ස කම්මවිපාකෙන පෙතලොකමීතො ගතා.
788. අමිත්තො මිත්තවණ්ණෙන යො තෙ ආසි කුලුපකො,
කායසස හෙද දුප්පදෙඤ්ඤා කිනත්‍ර පෙවච ගතිං ගතො.
789. තස්සෙවාහං පාපකම්මසස සීසෙ තිට්ඨාමි මජ්ඣකෙ,
යො ව පරවිසයං පතො මම්මෙව පරිවාරකො.
790. යං හද්දන්ත හද්දන්තෙඤ්ඤා එතං මෙ භොති භොජනං,
අහං ව ඛො යං හද්දමි එතං සො උපජීවතී²ති.

ගුරුබාදකපෙතිවතථු නවමං.

4. 10

791. නන්තා දුබ්බණ්ණරූපාස් කියා ධම්මසන්තං³,
උප්පාසුලිකා කිසිකා කෙ නු තුමෙකස් මාරිසා.
792. මයං හද්දන්ත³ පෙතාමො දුග්ගතා යමලොකිකා,
පාපකම්මං කරිකාන පෙතලොකමීතො ගතා.
793. කිනත්‍ර කායෙන වාචාය මනසා දුක්ඛං කතං,
කිසස කම්මවිපාකෙන පෙතලොකමීතො ගතා.

1. කම්මකම්ම - මජ්ඣ.

2. සන්ධිතා - මජ්ඣ.

3. හද්දන්ත - මජ්ඣ.

4. 9

783. අඟුරුවලෙන් නැඟී බැගෑපත් වැ සිටුනා තෝ කවරහු ද? පවකම් ඇති තී කවරක් ද යි මම කෙසේ නිසැක වැ අදහම් ද?

784. ස්වාමීනි, මම පවකම් කොට මෙලොවින් ප්‍රෙතලොකයට ගිය යමලොවට අයත් ප්‍රේමීයක්වු,

785. කයින් වචනයෙන් මනසින් තී කිනම් පවක් කරන ලද ද? කවර පවකමක විපාකයෙන් තෝ මේ දුකට පැමිණියහු ද?

786. ඊර්ෂ්‍යා කරනහුලු වූ කුලයන් කෙරෙහි මසුරු වූ තද මසුරෙක් වූ සිල්වත්තට පරිභව කරන මාගේ ගෙහි ඇලුම් කළ ආවාසික භික්ෂූන්හට මා කළ විහාරයෙහි විසි.

787. මම ඒ භික්ෂූහුගේ බස් අසා සිල්වත් භික්ෂූන්හට නින්දා කළෙමි. ඒ කම්යාගේ විපාකයෙන් මම මෙලොවින් චූත වැ ප්‍රෙත ලොකයට ගියෙමි.

788. තීගේ මිත්‍ර ස්වරූපයෙන් කුලුපග වූ යම් අමිත්‍රයෙක් වී ද, ඒ අඤාන තෙමේ කාබුන් මරණින් මතු පරලොවැ කිනම් ගතිය (උපත) කට පැමිණියේ ද?

789. කළ පවකම් ඇති ඒ ශ්‍රමණ ප්‍රෙතයාගේ හිය මතයෙහි මම දැන් සිටිමි. හෙ ද ප්‍රෙතලොකයට පැමිණියේ මාගේ මෙහෙකරුවෙක් වී.

790. වහන්ස, සෙස්සෝ යම් වස්කියක් කෙරෙත් නම් ඒ වස් (මල) මාගේ භොජන වෙයි. මම ව්‍යාභි යම් වස්කියක් කරමි නම් ඒ වස් අනුභවයෙන් හේ ජීවත් වෙයි.

ගුරුබාදක ප්‍රේමීවස්තු යි.

4. 10

791. නිදුකාණෙනි, තෙහි නග්නහු යැ, කාශ යැ, ඉල්දුණු නහර යහ උස් වැ නැඟුණු ඉල ඇට ඇත්තහු යැ දුර්වර්ණ වූ රූප ඇති ඉතා කෙටවූ වූ තෙහි කවරහු ද?

792. ස්වාමීනි, අපි යමලොවැ උපන් දුගී වූ ප්‍රෙතයෝ වෙමු. පව කම් කොට මෙලොවින් වසුන වැ ප්‍රෙතලොකයට ගියෝ වෙමු.

793. කයින් වචනයෙන් සිතින් කිනම් පවකමක් (තොප විසින්) කරන ලද ද? කිනම් කම්විපාකයෙකින් මෙලොවින් ප්‍රෙතලොකයට ගියහු ද?

794. අනාවටෙසු තිසෙසු විවිතිමහඞ්ඞායකං,
සතෙතසු දෙයාධමෙමසු දීපං නාකමහ අත්තනො.
795. නදිං උපෙම තසිතා රිතකා පරිවත්තති,
ජායං උපෙම උණ්ණසු ආතපො පරිවත්තති.
796. අක්ඛවණ්ණො ව නො වාතො දහනො උපවායති,
එතඤ්ඤා හතොත් අරහාම අඤ්ඤා පාපකං තතො.
797. අධි යොජනාති ගච්ඡාම ඡාතා ආහාරගෙධිනො,
අලඞ්ඞාව නිවිත්තෙම අහො නො අපපුඤ්ඤාතා.
798. ඡාතා පමුච්ඡිතා හතතා භූමියං පටිසුමහිතා,
උත්තාතා පතිකිරාම අවකුජ්ජා පතාමසෙ.
799. තෙ ව තසෙව පතිතා භූමියං පටිසුමහිතා,
උරං සිසඤ්ඤා සවෙටම අහො නො අපපුඤ්ඤාතා.
800. එතඤ්ඤා හතොත් අරහාම අඤ්ඤා ව පාපකං තතො,
සතෙතසු දෙයාධමෙමසු දීපං නාකමහ අත්තනො.
801. තෙ හි නුන ඉතො ගතො යොතිං ලඞ්ඞාන මානුසිං,
වදඤ්ඤා සිලසම්පන්නා කාහාම කුසලං බහු'තති.

ගණපෙතවක්‍රම දසමං.

4. 11

802. දිට්ඨා තයා නිරයා තිරවජානයොති
පෙනා අසුරා අරවාපි මනුස්සා දෙවා¹
සයමඤ්ඤා කම්මවිපාකමත්තනො
නෙස්සාමි නං පාටලීපුත්තමකකිතං
තස්මිනි ගතොති කුසලං කරොති කම්මං.
803. අසුකාමොසි මෙ යකඛ භික්කාමොසි දෙවතෙ,
කරොමි කුසලං වරිතං කංසි ආවරියො මම.
804. දිට්ඨා මයා නිරයා තිරවජානයොති
පෙනා අසුරා අරවාපි මනුස්සා දෙවා
සයමඤ්ඤා කම්මවිපාකමත්තනො
කාහාමි පුඤ්ඤාති අනපකාතී'ති.

පාටලීපුත්තපෙතවක්‍රම එකාදසමං.

-
1. හදනෙක - මජ්ඣ.
 2. තස්මිනි - මජ්ඣ.
 3. අර මානුස්සා දෙවා - මජ්ඣ.
 4. අද්දසං - මජ්ඣ.

794. (කිසිවකු විසින්) නොනවත්වන ලද ගං-තළා ඇ දිය නහන නොවූපළවල (මිනිසුන්ට අමතක වූ ගිය දෑ ලැබීමේ ලොභයෙන් පෙළුණු සිතින්) අධිමසක් පමණ කල් අහර සොයා ඇවිද්දේ. (නොහොත් කිසිවකු විසින් නොවැළැක්වූ මහණ බමුණන් එලැබී සිටිකල්හි මසුරු මලින් යුතු වූ අධිමස්සක් පමණවත් කිසිවකුට නොදෙමින් ධන රැස් කළමහ) දියයුතු දෑවස්තුව ඇති කල්හිත් තමනට පරලොව දී පිහිටවන පිනක් නොකළමහ.

795. පවසින් පෙළුණු අපි නදියකට පැමිණෙමු නම් ඒ නදී තොමෝ දියෙන් හිස් බවට පෙරළේ. උෂ්ණ කාලයන්හි සෙවණකට පැමිණෙමු නම් එතැනට අවිට පෙරළේ.

796. ගිනිවත් වූ වාතය ද අප (සිරුරු) දවමින් හමයි. වහන්ස, මේ දුකට ද මෙයින් අන්‍ය වූ මෙයට වඩා දරුණු දුකකට ද (අපි) සුදුසු වමහ.

797. (අපි) සාදුකින් පෙළෙන්නමෝ අහරෙහි ගිජු වූ නොයෙක් යොදුන් ගණන් අහර සොයා යමහ. අහරක් නොලබා මැ නවතිමු. අපගේ පින් නැති බව ආශ්වයායි යි.

798. වෙසෙයින් පෙළුණු, මුසපත් වූ, අපි භාන්ත වූවාහු බිම ඇදවැටෙන්නෙමු. උඩුකුරු වූ වැටුණාහු විසුරුණු අවයව ඇත්තෙමු. එහෙයින් යටිකුරු වූ වැටෙමු.

799. ඒ ගිය ගිය තැන ම වැටුණා වූ ද, නැගී සිටීමට නොහැකි වූ බිම වැටුණා වූ ද ඒ අපි ළයට ද හිසට ද ගසා ගනිමු. අපේපින් නැති බව අදෝම යි,

800. වහන්ස, මේ දුකට ද මෙයට වඩා ලාමක වූ අනෙක් දුකකට ද අපි සුදුස්සමහ. දෙයධර්මය ඇති කල්හිත් තමනට පිහිට වන පිනක් නොකෙළෙමු.

801. ඒ අපි මෙලොවින් ව්‍යුහ වූ ගොස් මිනිස් ලොවූ උපතක් ලැබ යදියන්ගේ වදන් දන්නාසුලු වූ සිල සම්පන්න වූ එකාන්තයෙන් බොහෝ කුසල් කරන්නෙමු.

ගණප්‍රකවස්තු යි.

4. 11

802. තොප විසින් නිරිසත්හු ද නිරිසත්හු ද ප්‍රෙතයෝ ද, අසුරයෝ ද, එසේ ම මිනිස්සු ද දෙවියෝ ද දක්නා ලද්දහු ය. තෙපි තමන්ගේ පව්කම්හි විපාකය තුමු ම දුටුවහු ය. මම තොප කිසිවකු විසින් නොදක්නා ලදු ව පැළලුප් නුවරට පමුණුවන්නෙමි. තෙපි එහි ගොස් පින් කම් කරවු.

803. යක්ෂය, තෙපි මට වැඩ කැමැත්තහු. දෙවියෙහි, හිත කැමැත්තහු ය. තොපගේ වචනය කෙරෙමි, තෙපි මට ආවායායි වවු.

804. මා විසින් නිරිසත්හු ද නිරිසත්හු ද ප්‍රෙතයෝ ද අසුරයෝ ද මනුෂ්‍යයෝ ද දෙවියෝ ද දක්නා ලදහ. තමාගේ කම් විපාකය මම මැ දිවිමි. බොහෝ පින් කරන්නෙමි.

පාටලිපුත්ත ප්‍රකවස්තු යි.

4. 12

805. අයඤ්චි තෙ පොඤ්ඤානි සුරමමා
සමා සුප්පතිස්සා මහොදිකා ව,¹
සුප්පජ්ජිතා හමරගණානුකිණ්ණි
කථං තයා ලඤ්ඤා අයං මනුඤ්ඤ.
806. ඉදඤ්චි තෙ අබ්බවනං සුරමමි.
සබ්බොකුකං ධාරයතෙ ඵලානි,
සුප්පජ්ජිතං හමරගණානුකිණ්ණි
කථං තයා ලඤ්ඤාදං විමානං.
807. අබ්බපකෙකාදකං යාගු සීතවිජායා මනොරමා,
ධීතරා දීක්‍ෂාදනෙන තෙන මෙ ඉධ ලබ්භති.
808. සන්ධිවසීකං කමමං ඵට්ඨං පස්සට්ඨං
දනස්ස දමස්ස සංයමස්ස විපාකං,
දුසී අහං අයාකුලෙසු හුස්සා
සුඤ්ඤා භොමී අගාරස්ස ව ඉස්සරා'ති.

පොඤ්ඤානිපෙතවක්‍රපාළි ද්විතීයමං.

4. 13

809. යං දදති න තං භොති දෙපට්ඨ දනං දක්ඛා උභයං තරති,
උභයං තෙන දනෙන ගව්ස්ස ජාගරට්ඨ මා පමස්සරා'ති.

අමබරුක්ඛපෙතවක්‍රපාළි තෙරසමං.

4. 14

810. මයං භොගෙ සම්භරිමිකා සමෙත වීසමෙත ව,
තෙ අශෙඤ්ඤ පරිභුඤ්ඤානි මයං දුක්ඛස්ස භාගිනී'ති.

භොගසංහරණපෙතවක්‍රපාළි ත්‍රිතීයමං.

4. 15

811. සට්ඨිවස්සසහස්සානි පරිපුණ්ණානි සබ්බසො,
නිරසෙ පච්චමානානං කද අනෙතා හවීස්සති.
812. නත්ථි අනෙතා කුතො අනෙතා න අනෙතා පතිදීස්සති,
තථා හි පකතං පාපං මම තුග්ගා' ව මාරීස.

1. මහොදකා ව - මජ්ඣ.

2. තුග්ගා. මයං ව - මජ්ඣ.

4. 12

805. තොපගේ මේ පොකුණ ඉතා රමණීය යැ, සමතල යැ, මනා තොට ඇත්තේ යැ. බොහෝ දිය ඇත්තේ යැ. මොනවට පිපි මල් ඇත්තේ යැ. බමරකැලින් ගැවසී ගත්තේ ය. මේ මනහර පොකුණ තොප විසින් කෙසේ ලබන ලද ද?

806. තොපගේ මේ අඹඋයන ද මනරම් වෙයි. හැම සතුයෙහි සුව එළවන්නේ යැ. පල දරයි. මොනවට පිපිමල් ඇත්තේ ය. බමර ගණයාගෙන් ගැවසුණේ ය. තොප විසින් මේ විමන කෙසේ ලබන ලද ද යි.

807. මාගේ දුව විසින් දෙන ලද ඒ දනහෙතුවෙන් ඉදුණු අඹ හා පැන් ද කැඳ සහ සිත්කලු සිහිල් සෙවණ ද මට ලැබේ.

808. දන්දීමෙහි ද ඉන්ද්‍රිය දමනයෙහි ද සීල සංවරයෙහි ද සාන්ද්‍රාණ්ඩක වූ කම්යත් එහි විපාකත් මෙසේ බලවු. මම ස්වාමී කුලයෙහි දස්සක් වැ පසු වැ ඔහුගේ සෙහෙලියක් ද වීමි. දන් මම ගෙදර අධිපති වෙමි.

පොකුණෙහි ප්‍රකටවස්තු යි.

4. 13

809. දසකයා යම් දෙයක් දේ ද, පරලොවැ එය ම විපාකවශයෙන් ලැබෙන්නේ නො වේ. එයට වඩා බොහෝ සැප සම්පත් ලැබේ. එහෙයින් දන් දෙන්නේ ම මැනවි. දන් දී දෙලොවැ ම දුක ඉක්මවයි. දෙලොවැ ම සැපයට පැමිණෙයි. (එහෙයින්) දන් දීමෙහි උත්සුක වවු. පමා නො වවු.

අම්බරුක්ක ප්‍රකටවස්තු යි.

4. 14

810. අපි දහැමින් ද නොදහැමින් ද වස්තු සම්පත් රැස් කෙළෙමු. එහෙත් ඒ වස්තුව දන් අන්‍යයෝ පරිභෝග කෙරෙත්. අපි දුකට හිමි වූවෝ වෙමු.

භෞගසංහරණ ප්‍රකටවස්තු යි.

4. 15

811. ලොභොකුඹු නිරයෙහි පැසෙන අපට හැම අයුරින් සැට දහසක් අවුරුදු පිරුණේ ය. කවද මෙදුක කෙළවර වන්නේ ද?

812. නිදුකාණෙනි, මාගේ ද තොපගේ ද දුක් වීදීමෙහි කෙළවරක් නැත. අවසානයක් කොයින් ද? අවසානයක් නො පෙනේ. ඒ එසේ මැ යි. මා විසින් ද තොප විසින් ද දරුණු පටිකම්මක් කරන ලදි.

813. දුස්සීවිතං අපීවිභ්‍යො යෙ සනෙතා න දදංකසෙ,
සනෙතස්ස දෙයාබ්බෙවස්ස දීපං නාකභෙ අත්තනො.
814. සො භි' නුන ඉතො ගන්ධා යොනිං ලභ්ඛාන මානුසිං,
වදංකස්ස සිලසම්පන්නො කාහාමි කුසලං බහු'නති.

සෙට්ඨිපුත්තපෙතවික්‍රම පොළසමං.

4. 16

815. කිනත්‍ර උම්බකරුපො ව මිගො හනෙතා ව ධාවසි,
නිසංසයං පාපකම්මනො කිනත්‍ර සංග්ගසෙ තුවං.
816. අහං හද්දන්ත පෙතොමහි දුග්ගතො යම්මලොකිකො,
පාපකම්මං කරිත්වාන පෙතලොකං ඉතො ගතො.
817. සට්ඨිකුටසහස්සානි පරිපුණ්ණානි සබ්බසො,
සීසෙ මග්ගං නිපතන්ති තෙ භිද්දන්ති ව' මත්තං.
818. කිනත්‍ර කායෙන වාචාය මනසා දුක්ඛං කතං,
කිසංස කම්මවිපාකෙන ඉදං දුක්ඛං නිගව්ඡසි.
819. සට්ඨිකුටසහස්සානි පරිපුණ්ණානි සබ්බසො,
සීසෙ තුග්ගං නිපතන්ති තෙ භිද්දන්ති ව' මත්තං.
820. අථද්දසාසිං සම්බුද්ධං සුනෙතං භාවිතින්ද්‍රියං,
නිසිත්තං රුක්ඛමුලස්මිං ක්කායන්තමකුතොහයං.
821. සාලිකතකප්පහාරෙන භිද්දිත්තං තස්ස මත්තං,
තස්ස කම්මවිපාකෙන ඉදං දුක්ඛං නිගව්ඡසං.
822. සට්ඨිකුටසහස්සානි පරිපුණ්ණානි සබ්බසො,
සීසෙ මග්ගං නිපතන්ති තෙ භිද්දන්ති ව' මත්තං.
823. ධම්මෙන තෙ කාදුරිසා-
සට්ඨිකුටසහස්සානි පරිපුණ්ණානි සබ්බසො,
සීසෙ තුයහං නිපතන්ති තෙ භිද්දන්ති ව' මත්තං'නති.

සට්ඨිකුටසහස්සපෙතවික්‍රම පොළසමං.

මහාවග්ගො වතුසො.

තස්සුද්දන්තං:-

අම්බසක්කරො සෙරිත්තකො පිබ්බලො රෙවති උච්ඡ්වාදකා
දො කුමාරා දො ගුරුබාදකා ගණපාටලී පොකබරුක්කා
භොගසංභාරා සෙට්ඨිපුත්ත සට්ඨිකුටා ඉති සොළසවත්ථුනි
තෙන පවුච්චති'ති.

පෙතවික්‍රම පාළි සමත්තා.

1. භොහං - මජ්ඣං.

2. වොභිද්දන්තෙති - ධම්මපදවිකරා.

813. යම්බඳු වූ අපි දනවස්තු ඇති කල්හිත් නුදුන්නේද, ඒ අපි නින්දිත ජීවිතයක් ගත කෙළෙමු. දනවස්තු ඇති කල්හිත් තමාට පිහිටක් නො කෙළෙමු.

814. ඒ මම වනාහි මෙයින් සැවැ මේ නිරයෙන් ගොස් මිනිසත් බවක් ලබා ගෙන යදිවදන් දන්නෙමි ශීලයෙන් යුක්ත වූයෙමි බොහෝ කුසල් කරන්නෙමි.

සෙට්ඨසුත්ත ප්‍රතිචයතු යි.

4. 16

815. උමතුගති ඇත්තකු මෙන් ද භ්‍රාන්ත වූ මුවකු මෙන් ද ඔබ මොබ දුවන්නෙහි නිසැකව ම පවිකමකි. කුමක් හෙයින් මහභඩ් නහමින් හැසිරෙහි ද?

816. ස්වාමීනි, මම යමලොව උපන් දුකටපත් ප්‍රත්‍යයෙක්මි. පවිකම් කොට මෙලොවින් ප්‍රත්‍යලොකයට ගියෙමි.

817. නොඅඩු වූ සැටදහසක් යකුළු හැමපයින් ම මාගේ හිසෙහි හෙයි. ඒ යකුළු මාගේ හිස් මුදුන බිඳී.

818. කයින් වචනයෙන් සිතින් තා වසින් කිනම් පවක් කරන ලද ද? කිනම් කර්මවිපාකයෙකින් මේ දුකට පැමිණියෙහි ද?

819. පිරිසුන් සැටදහසක් යකුළු හැමපයින් ම තාගේ හිසෙහි හෙයි. ඒ යකුළු තාගේ මස්තකය බිඳී.

820. වැඩු ඉඳුරන් ඇති රුක්මුල වැඩහුන්, භාවනා කරන කිසි ලෙසෙකින්ත් බියක් නැති සුනෙත්‍ර නම් පස්සුදුන් දිටිමි.

821. මම අතකුරු ගැසීමෙන් උන්වහන්සේගේ හිස පැරවෙමි. ඒ පවිකමිහි විපාකයෙන් මේ දුකට පැමිණියෙමි.

822. පිරිසුන් සැටදහසක් යකුළු මාගේ හිසෙහි හැම පයින් ම හෙයි. ඒ යකුළු මාගේ හිස්මුදුන බිඳී.

823. නින්දිත පුරුෂය තාගේ හිසෙහි නොඅඩු වූ සැටදහසක් යකුළු හැම පයින් ම හේ ද එසේ ම ඒ යකුළු තාගේ හිස බිඳී ද, එය තාගේ කම්යට අනුරූප ලෙස සිදුවන්නෙකි.

සට්ඨකුටසහසය ප්‍රතිචයතු යි.

සතර වැනි මහාවර්ග යි.

එහි උද්දතය:

අභිබසකබර යැ සෙරික්ඝක යැ පිඨගල යැ රෙවති යැ උච්ඡු-
බාදක යැ කුමාර වස්තු දෙක යැ ගුරුබාදක වස්තු දෙක යැ
ගණප්‍රත්‍ය යැ පාටලීසුත්ත යැ පොසකබරණි යැ අභිබරුක්ක යැ භොග
සංහරණ යැ සෙට්ඨසුත්ත යැ සට්ඨකුට යැ යි ප්‍රතිචයතු සොළසෙකි.

ප්‍රතිචයතුපාළි නිමි.

පෙතවික්ෂිපාලි

ගාථාදිපාද සූචි

අ	ගාථාංකය	අ	ගාථාංකය
අකමුකාමා අලසා	402	අපරෙ පන සුගතිං ආසමාන	549
අකෙකාධනො නිව්ව		අපි දිබ්බසු යාදිසා	436
පසන්නවිකෙතා	544	අපඤ්ඤානො දිස්වාපි න	
අබණ්ඩකාරි සිකාය	709	සුජාතො	560
අඤ්චණ්ණො ව නො වතා	796	අපං වා ඛන්තං වා නාද්දාම	198
අඤ්චණ්ණො ව ඉ වාතා		අබ්බිති වත මෙ සලලං	194
අඛයනො අඛයං ගව්ජනනි	409	අබ්බුලාං වත මෙ සලලං	221, 486
අභිගිරසස්ස ගහපතීනො	286	අභිකක්කන්තන වණ්ණණන	
අවජරියං වත අබ්භුතං	201	104, 126, 162,	180
අවජජ්ජහෙජජා ජීවො	694	අභිජ්ජමානො වාරිමිති	392
අවජරරුපං සුගතස්ස ඤාණං	460	අමජ්ජපා නො ව මුසා භාණිංසු	
අජෙව චුද්ධං සරණං			663
වජාලි	202, 601, 606	අමානුසා පාරිසජ්ජා	509
අඤ්ඤමඤ්ඤං වධිත්තාන	80	අමිකෙතා මිත්තවණ්ණණන	780, 788
අඤ්ඤානො එසො පුරිසස්ස		අමුඛපකෙකාදකං යාගු	807
අකො	536, 600	අයඤ්ඤ මො දකඛිණා දිත්තා	13, 24
අට්ඨියාමි හරායාමි	59	අයං කුමාරො සිවිථිකාය	
අට්ඨමිතිකෙන මගෙන	715	ජඩ්ධිනො	461
අත්තනොහං අනත්තාය	512	අයං ව තෙ පොකඛරණි	
අත්තාමොසි මෙ		සුරමා	805
යසක	204, 718, 803	අයං පුරෙ මාතරං ගිංසෙසි	455
අත්ථි ව මෙ එත්තනිකඛිකා	484	අයං සිතොදිකා ගඛයා	337
අථ කුමෙක කෙන වණ්ණණන	618	අයං සො ඉද්දකො යකෙඛා	327
අථද්දසාසිං සමුද්ධං	820	අවඤ්ඤානි ව කමමානි	459
අථාපරෙ පාදකුඨාරිකාභි	572	අවරොධකරෙසු පාණිසු	489
අද අත්ඤාණි පානඤ්ඤ	294	අලමෙව කාතුං කලාණං	282
අදනමතිදනඤ්ඤ	303	අලංකතො මච්චකුණ්ඩලී	186
අදසි මෙ අකාසි මෙ	22	අසිතපිත ඛයිතවිත්තොගා	100
අද්ධා පටිඤ්ඤ මෙ තද අනු	537	අසිති සකටවාහානං	231
අද්ධා හි දනං ඛන්තං පසත්තං	577	අසොකං වීරජං යානං	167, 185
අධිව්ව ලුඬං පරිණාමජාතෙ	634	අසොදො මච්චරි වාසිං	233
අධිසොජනානි ගච්ජාම	797	අහං තෙ සකියා මාතා	117
අනච්ඡිතො තතො ආග	87	අහං නජ්ජ නජ්ජසෙන	169, 183
අනාවටෙසු තිත්තෙසු	474, 494	අහං පුරෙ මච්චරිති අහොසිං	745
අනුකමපකා මයං නාහෙසුං	98	අහං පබ්බජිතස්ස භික්ඛු	344
අනුකමපසු කාරුණිකො	420	අහං හදන්ත පෙතීමිති	96, 472, 784
අනුකසිතමක හද්දනො	445	අහං හදනො	
අනුච්ඡරිං ඔවදියඤ්ඤ මෙනං	648	පෙතොමිති	228, 276, 816
අනෙකභාගෙන		අහං මත්තා කුටං තිස්සා	135, 165
ගුණෙනසෙයොගා	534	අහං මනුසෙසසු මනුසසභා	456
අනාදි කඛසිං තිට්ඨනො	516		

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 17,271 හි ඇතුළත් කර ඇත.

අ	
අභං රාජගෞත	
රමෙම	488, 500, 519
අභු ආවාසිකො මයං	778, 786
අභු ඉඤ්චී අභු පුරියො	384
අභු මයං දුට්ඨෙ පුත්තා	40
අභු රාජා බ්‍රහ්මදත්තො	372
අහොවතාරෙ අභමෙව දජ්ජං	304

ආ	
ආචිකම් හතෙත යදි අඤ්චිහෙතු	
	598
ආතුමෙ ඉද්ධිභුතාය	383
අදිව්වච්ඡන්දං රුචිරං පහසසරං	725
ආදිත්තං වත මං සලලං	193
ආදිත්තං වත මෙ සන්නං	50, 385
ආබාධිකොහං දුක්ඛිනො	
බාලාගිලානො	199
ආයුතා යසසා චෙව	318
ආරාමාපිව රොපිහං	741
ආවෙසනඤ්චි මෙ ආසි	273
ආලොපසස් ඵලං පසස්	109
ආභිඤ්චානා බ්‍රහ්මා	442

ඉ	
ඉඤ්ච භූමිං පිට්ඨිතො ගණන	
උච්ඡුං	753
ඉච්චෙව මච්චා පරිදෙවයනති	81
ඉච්චෙව චිත්තාන යමසස් දුතා	724
ඉච්චෙවං විපලපනති	744
ඉතො අභං වසස්සතානි පඤ්ඤා	99
ඉතො චුතො ලිච්චි ඵස	
පොසො	533
ඉතොපි අවෙජ්ජනරංකුමාර	625
ඉතතරං හි ධනං ධණ්ණං	83
ඉද්ධං දිස්වාන අදිට්ඨපුබ්බං	622
ඉද්ධං සුත්වා චිත්තං මමෙසො	535
ඉදං ව තෙ අභිච්චනං සුරච්චං	806
ඉදං මම උච්ඡුචිතං මහන්නං	746
ඉදං මෙ ඤාතීතං හොතු	424, 434
ඉදං චිත්තානං චිරජං සමෙධිතං	451
ඉදති භුතස්ස පිතා	155
ඉධෙව කුසලං කඤ්ඤා	3
ඉචං යකම් ගහෙත්තාන	259
ඉමා ව තෙ පොකඛරඤ්ඤා	
සමන්නා	448
ඉමා ව පසස් ආයනතියො	523
ඉමානි මෙ අට්ඨ සුභා සුභානි	570

ඉ	
ඉමෙ පාද ඉමං සිසං	48
ඉමෙසං ච බො	
වසස්සතව්වයෙන	645
ඉමෙ සිරිසුපවනා ච තාතා	644
ඉසයොවාපි යෙ සන්නා	220
ඉසිං සුනෙත්තමද්දකම්	764
ඉසි ච තස් ආගෙඤ්ඤි	374

උ	
උච්ඡුං භූමිං බාදමානො	
පයානො	751
උච්ඡු අවබොධා අසයො	
අමායො	655
උජ්ජඛලං තත්තමයං කපාලං	617
උජ්ජඛලෙ යරා බෙත්තෙ	328
උට්ඨෙති කණ්ණ කිං සෙසි	207
උට්ඨෙති රෙවතෙ	
සුපාපධමෙව	723
උණ්ණ මජ්ඣිමනිකෙ	
කාලෙ	668
උතොතොපි ච පච්චිත්ත	769
උඤ්චං වතුති මාසෙහි	69, 240
උන්නමෙ උදකං වට්ඨං	20
උපපන්නො පෙත්තිවිසයං	236
උපාසකො අඤ්ච ඉමං	
සමෙත	651
උපෙමි චුඤ්චං සරණං	205, 719
උපොසරං උපවිසිස්සං	743
උපමානුපාමානුකිං කිසං	
ජාතං	107
උභින්නං සමකං ආසිං	151
උරගොව තචං ජිණ්ණං	85

ඵ	
ඵතඤ්ච අඤ්ඤාඤ්ච ලභුං	
පච්චිඤ්ච	593
ඵතඤ්ච හතෙත අරහාම	800
ඵතමාදීනවං ඤාතො	513, 761, 773
ඵතඤ්ච පාදති පතිට්ඨපෙත්තා	542
ඵතං අවජාදයිත්තාන	62
ඵතං තෙ පරලොකසම්මි	343
ඵතං ධීපං කසි බෙත්තං	2
ඵතාදිසං උන්නම	
කිව්වපත්තං	464, 531
ඵතාදිසං බො කචුකං	771

එ

එතාදිසා සප්පරිසාන සෙවනා	612
එතාදිසො ලිච්ඡවි	
අමෙසකකිරෙ	610
එතෙ ව දනානි අදංසු පුබ්බෙ	78
එතතාවතා විසතිරත්තමතතා	592
එවිඤ්ඤා ධම්මානි සමාවරතෙනා	605
එවිඤ්ඤා කණ්ණ ජානාසි	214
එවං කරොනති	
සප්පකුසල	53, 225
එවං දතවා යජිත්වා ව	315
එවං දදන්ති ඤාතිභා	16
එවං දිට්ඨි පුරෙ ආසිං	700
එවං සො බාදනත්තානං	514
එස සංසවතො නාම	732
එසො තෙ නිරයො	
සුපාපධම්මෙ	730
එසො නිසින්නො	
කපිනච්ඡිනායං	563

ඔ

ඔපුණාමි මහාවාතෙ	721
ඔරං මෙ ජනි මාසෙති	701
ඔලොකකන්ධාන සලුඥො	324

ක

කට්ඨජුහිකකං දන්ධාන	316
කත්ථ ගච්ඡාම හදං වො	275
කප්පත්තු සොවෙය්	
කපාවිට්ඨොසො	647
කතං හි දනං දදමානො	290
කප්පිනකඤ්ඤා උපසංකම්පිතා	595
කප්පිනතො නාම ඉධස්සී	
භික්ඛු	557
කම්මං සියා අඤ්ඤා	
වෙදනීයං	588
කරොති කම්මං ඉධ වෙදනීයං	452
කරොති හද්දකං කම්මං	708
කසම් පදෙසෙ සමණං	
වසන්තං	562
කාදලිමිගස ඤාණා	538
කාන්ත අනෙකා විමානස්මි	58
කායෙන සඤ්ඤාතො ආසිං	5
කායො තෙ සබ්බසොවණෙණ	4
කාලොත පඤ්ඤා පුත්තානි	28, 37
කාළි දුබ්බණ්ණරූපාසි	168

ක

කිත්තු උම්මතරුපොව	
	46, 209, 816
කිත්තු කායෙන වාචාය	30, 39
	97, 136, 170, 229, 339,
	473, 499, 511, 518, 733,
	777, 785, 793, 818
කිත්තු ගුරුඤ්ඤා මුත්තඤ්ඤා	731
කිම්බිලායං ගහපති	364
කිසසා වතං කිං වත	
බුහමවරියං	466
කිං කතො පාපකං අසස	759
කිං තුඤ්ඤාකං භොජනං කිං	
සයනං	79
කිං තෙ වතං කිං පන	
බුහමවරියං	636
කිං නාම සො කිඤ්ඤා කරොති	
කම්මං	657
කිං සිලො කිං සමාවාරො	271, 685
කුණ්ඩිනගරියො ථෙරො	413
කුම්මයං පටිපත්තකම්මා	672, 674
කුටාගාරනිවෙසනා	435
කුටාගාරෙ ව පාසාදෙ	408, 197
කෙවි කත්ථ පපතිත්වා	399
කෙන තෙ අභිභුජි කුණ්ඩා	285
කෙන තෙ තාදිසො	
වණ්ණණං	105, 127, 163, 181
කෙසා වසසා අතිදිසා	335
කො ජත්තච්ඡති ගන්ධඤ්ඤා	296
කො ජාතො කො ව තසිතො	295
කොට්ඨසතසහස්සානි	705
කො දෙවලොකතො	
මනුස්සලොකං	739
කොසෙය් කම්මලියානි	431
ක	
කම්මායා බ්‍රාහ්මණ වෙසසා	218
බිඛියාය යකෙබ්බා පසවිත්ථ	
පාපං	575
බෙත්තපමා අරහත්තො	1
ග	
ගතී ව බන්ධු ව පරායනං ව	583
ගන්ධාන තෙ සබ්බරං	
සොත්ථිවත්තො	665
ගන්ධාන තෙ	
සිත්ථසොචිරභුමිං	664

න	
තසස ආලාහනං ගතත්වා	373
තසස කමමසස කුසලසස	495
තසස කමමසස ඵරුසසස	767
තසස කමමසස විපාකං	368
තසස කමමසස විපාකෙන 34, 45,	68, 458
තසස විදං ආලාහනං	375
තසස තං වචනං සුත්වා	208, 388
තසස තුව ඵකං යුගං දුට්ඨො වා	561
තසස භාතා විතරිත්වා	416
තසස මාතා පිතා භාතා	414
තසස මෙ සභායො	
සුභදෙ	490, 501
තසස වතං තං බ්‍රහ්මවරියං	469
තසසා තීරෙ තුවං යාසි	360
තසසා තතාජාතමානාය	144, 147
තසසා දෙවමාසිකො ගබ්භො	22
තසසා මෙ පෙ කම්මානාය	140
තසසායං කඤ්ඤි හරියා	378
තසසායං මෙ හරියා ව	520
තසසාහං වචනං සුත්වා	779, 787
තසසෙව කමමසස	
විපාකමත්ථයා	346
තසෙවභං පාපකමමසස	781, 789
තඤ්ඤි දිස්වා මහාමනෙතා	394
තං කිඤ්ඤි ජානෙය්‍ය අභං	
අවෙට්ඨ	550
තං ව තෙ නභාපයිත්වාන	63
තං ත්‍යාගං නාරද භූමි	6
තං දිස්වා සංවෙගමලත්ථං	
හනෙතා	576
තං මෙ වතං තං පන	
බ්‍රහ්මවරියං	640
තං වො වදමි හඤ්ඤං වො	244
තං සුමණොභි	
මහාරාජ	686, 707, 714
තා කච්ඡුකෙසුරධරා	357, 510
තාවතීංසෙ යද බුද්ධො	320
තාවමහඤ්ඤාසි	232
තාහං තසස ධම්මකතං	
සුඤ්ඤි	639
තාහං දෙව නමසසාමි	370
නිමෙසන තෙලමි නි නිං අදසි	573
නිරොකුඩොසු නිවට්ඨනති	14
නිසභසසානි සුදු හි	309
තුන්තාවායො පුරෙ ආසිං	272

න	
කුමෙහ පන බ්‍රහ්මර	
හත්ථාණිනො	74
තුවං ව මෙ ලිව්වි ඵකදෙසං	582
තෙ අඤ්ඤාමඤ්ඤං අකරිමහ	
සකඤ්ඤි	587
තෙ බ්‍රහ්මපාසුපගතා පරත්ථ	82
තෙ සරද්ධියො ආසුං	154
තෙ සිරා තා ව ද්වියො	403
තෙ ව තත්ථ සමාගතත්වා	17
තෙ ව තත්ථෙව පතිතා	799
තෙ වුතා ව මනුසසනා	757
තෙ තත්ථ සබ්බෙව අභං	
පුරෙති	661, 662
තෙ දුග්ගතා සුවිකට්ඨා	415, 419
තෙ දුප්පයානා අපරඤ්ඤා	621
තෙන පාණි කාමදදෙ	277, 279
තෙන පායාසි සොරට්ඨො	670, 678
තෙන මෙ අච්ඡුලී කුණ්ඨා	288
තෙන සංසවකො ලද්ධො	735
තෙ මයං පරිද්භාම	432
තෙසං සභවානාමානං	412
තෙ හි නුන ඉතො ගතත්වා	801
තඤ්ඤි දෙව බහුකාරො	369

ථ

ථණ්ඩලෙ පතං හික්ඛිත්වා	766
ථාලකසෙසව පානියං	113
ථෙරො වරිත්වා පිණ්ඩාය	421
ථෙරො වාමනසිකත්වා	417
ථෙරො පණ්ණකුට්ඨං කත්වා	433
ථෙරො සඤ්ඤාකුට්ඨො	427
ථෙරො සබ්බෙව තෙ ආභ	422
ථෙරො සිපාටිකං ලද්ධො	443

ද

දත්වා අත්වාදිසි ථෙරො	428
දදො මෙ න ඛියෙථ	301
දදන්තානං කරොන්තානං	688
දද්දලමානා ආභනති	356
දද්දලමානා යසසා යසසසිති	450
දසසු ලොකධාතුසු	321
දසහි යානෙහි අඤ්ඤං	317
දසසාමනනඤ්ඤි පානඤ්ඤි	284, 292
දනං දත්වා ව මෙ මාතා	480, 485
දිට්ඨා නයා නිරයා නිරට්ඨන	
යොනි	802

ද	
දිට්ඨා මයා අකතෙන සාධුනා	350
දිට්ඨා මයා නිරයා	
නිරව්‍යානයොනි	804
දිට්ඨො ධම්මෙ පාසංසො	774
දිට්ඨං සුභං ධාරෙසි	7
දිට්ඨා පිපාසං තාධිවාසයනනා	620
දිට්ඨා විහාරගතං භික්ඛුං	334
දිට්ඨො ච තං ආලපිසං හදනෙ	586
දිට්ඨො ච සුඤ්ච අභිසද්දහස්සු	651
දිට්ඨාන පෙතං පුනරෙව	
ආගතං	263
දිට්ඨානභං වස්සසත්තානි පඤ්ඤා	646
දුජ්ජිතං අපිවිමන	813
දුරතොව සමණා බ්‍රාහ්මණා ච	571
දුරෙ එතෙ පඨාවිඤ්ඤා	398
දෙවතා නුසි ගක්ඛබ්බො	196, 683
දෙවො නු ආසි උදවාසි	
යකෙඛා	632
දෙභි පුත්තක මෙ දුතං	121
ආයස්ස කම්මානං විපාකමාත්‍ර	554

ධ	
ධම්මෙන නෙ කාපුරිස	289, 823
ධිතා ච නෙ මයා දිට්ඨා	483
ධිතා ච මයං ලපතෙ	
අභිකම්මණං	250

න	
න ඔග්ගතඝනස්ස හවරාති	
මිත්තා	529
න කිරි කං අද දුතං	278
න කොච්ඡි දෙවො වණ්ණණං	322
නගරං අඤ්ඤා දසනානං	230
නග්ගා දුඛණ්ණරූපාසු	791
නග්ගා දුඛණ්ණරූපාමභි	156
නග්ගා දුඛණ්ණරූපාසි	26, 35, 95, 116, 134, 227
නග්ගා හි සා දුනමද	485
නග්ගො කියො පබ්බරිතොසි	
හතෙන	247
නච්චං ගීතං රක්ඛං විධිං	763
නඤ්ඤා අනෙතා ඤානො	
අනෙතා	812
නඤ්ඤා දුනමදං නාම	691
නඤ්ඤා මාතා පිතා භාතා	692
නදිං උපෙම නසිතා	475, 795

න	
නඤ්ඤාසංභං හරියා	729
න මඤ්ඤා කම්මානි සං	
කතානි	553
න මනුසස්ස ඊදිසං	355
න මනා මුල ගෙසස්සා	216
නමි දෙවො න	
ගක්ඛබ්බො	270, 684
නමිදං අකතපුඤ්ණානං	410
නමිධ ඵලා මුලමයා ච	
සත්ති	616
නමිමස්ස රක්ඛං පිදිතිංසු නෙ	463
නරනාරි පුරකකතො යුවා	487
නවානි වසානි සුතානි වෙව	55
න සබ්බවිත්තානි පරෙ	
පවෙච්ඡ	302
න හි අනෙතන පානෙන	47
න හි තඤ්ඤා කසි අඤ්ඤා	19
න හි රුණ්ණං ච	
සොකො වා	12, 23
නාධිවච්ඡ ලභං න පරිණාමජං	
මෙ	635
නානා දීපගණාකිණ්ණං	354
නානා රුකකම්භි සඤ්ජනනා	352
නාභිජානාමි භුක්තං වා	237
නායාකස්ස හත්ථපාද	49
නාරිගණා වත්තන	
සාරලිත්තා	725, 728
නාවාය නිට්ඨමානාය	395
නාකාසිං සකලානුසාසනිං	504
නාහමෙනෙ සපෙ ඉච්ඡ	212
නාහං පජානාමි	
අසංගසාහිනො	281
නාහ දෙවෙන වා	
මනුසස්ස න වා	268
නිග්‍රොධො සො මහාරාජ	677
නියතානසිංසු චෙරස්ස	423
නිභිතනෙතා සබ්බභොගෙහි	
කිච්ඡො	530
නො වෙස කම්මානි කරෙය්‍යං	
මච්චා	552

ප	
පකඤ්ඤාන විජිතං පරෙසං	624
පග්ගාන දක්ඛණං බාහුං	276
පවෙච්ඡි හතෙන යං කුං	
වදෙසි	574

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 17,271 හි ඇතුළත් කර ඇත.

ප

පඤ්ච පණ්ණාස වස්සානී	336
පපායො ව චිත්තායෙසිං	235
පමත්තා රජනීයෙසු	756
පරිධයෙති ධූමායනී	29, 38
පඤ්ඤානුභාවං අපරිචිතං	
මමෙදං	257
පහුතං අත්තපානමපි	401
පහුතං භොජනං හතොත	426
පහුතො අත්තපානමපි	15
පාණාතිපාතා වීරමාථී	
විපසං	206, 607, 720
පාණාතිපාතා වීරමය්සු	
විපසං	203, 602, 717
පාණි තෙ සබ්බ	
යොවමෙණ්ණ	269
පාණිමත්තස්ස වොලස්ස	110
පාපකමං කරිඤාන	478, 482
පාරං සමුද්දස්ස ඉදංඤා වණ්ණං	623
පිච්ඤා රාජ පානීයං	682
පුච්ඡාමි තං දෙවී මහානුභාවෙ	
	106, 128, 164, 182
පුත්තො මෙ උත්තරො නාම	340
පුබ්බාභිකිණ්ණං රමිතං	
විමානං	345
පුබ්බෙ කතානං කම්මානං	762
පුබ්බෙව කතකල්යාණං	406
පුබ්බෙව දුතා පුමනො	307
පුබ්බෙ ලොහිත	
හක්කා'සී	120, 132
පුරත්තො ව යො ගච්ඡති	
කුඤ්ඤරෙන	75
පුරත්තොව සෙතෙන පලෙති	
හත්තීනා	73
පුරෙ තුවං කම්මමකාසී	
අත්තනා	750
පුරෙ තුවං පමඤ්ඤා	738
පුරං පානීයකරකං	680, 712
පෙතාහි කිර ජානනාහි	238

බ

බහුං බහුත්තං පාදසී	313
බහුනී වස්ස සහස්සානී	770
බහු මාසෙ ව පකෙඛව	314
බහුසු වත සන්තොසු	758
බාරාණසියං නාඤ්ඤා	
නාමුපාසකො	727

බ

බාරාණසී නගරං දුරසුචං	248
බාලො බො කම්මසි මානව	190
බුද්ධඤ්ඤා සබ්බං පරිච්චියාන	
රාජ	254
බුද්ධපමුඛස්ස භික්ඛුසබ්බස්ස	467
බුහුදුන් අපස්සනාති	376
බුහුදුන් සහ භද්දනො	377

හ

හරියා මමෙසා අහු භද්දනො	56
භික්ඛු ව සීලසම්පන්නො	710
භික්ඛුනො වරමානස්ස	67
භික්ඛුනං ආලොපං දඤා	108
භික්ඛුපි සීල සම්පන්නො	604, 609
භුඤා අමානුසෙ කාමෙ	371
භුසානී එකො සාලිං	
පුත්තාපරො	454
හෙසජ්ජහාරී උභයො	143

ම

මගධෙසු අබෙහසු ව	
සත්ථවාහා	619
මංඤ්ඤා යො මාතෘපිතුන්හා	
කාරණං	654
මත්තෙය්සා භොථ	
පෙත්තෙය්සා	246
මමං පායාසීති අහු සමඤ්ඤා	637
මයං පුබ්බෙ පාපධම්මො	400
මයං භද්දනා පෙතාමිහා	792
මයං භොගෙ සම්භරිමිහා	810
මහඤ්ඤා මහාමොගා	217
මහාදුතං තයා දින්නං	319, 325
මා අකම්මෙහ පබ්බජිතං	
උපාගම්	565
මාකාසී පාපකං කම්මං	491
මාචෙව සෙරිස්සමහං අකඤ්ඤා	650
මාතෘ පිතා ව තෙ හතොත	418
මාතුයා වචනං සුඤා	122
මාලී කිරිටි කෙයුරි	508
මිත්තානී සුබද්ධකානී	699
මුසාවාදෙන ඡාදෙසි	457
මෙත්ත වීර්ණං අභාවෙඤා	391

ය

යඤ්ඤා කඤ්ඤා යඤ්ඤා රොදසි	197
යථා ගාමනො නීක්ඛමෙ	696

ස	
සකෙකා වෙ තෙ වරං දුජ්ජා	299
සකෙකා වෙ මෙ වරං දුජ්ජා	300
සබ්බො වදනෙකු සුවචො	
සුමුචො	558
සගාරවො සප්පතිසෙසා	
විනිතො	653
සවෙ ඉච්ඡි පෙච්ච සුඛං	503
සවෙ තං පාපකං කම්මං	245
සවෙ කුචං අසිසංඝො	
භවිසසසි	584
සවෙ කුචං භවිසසසි	
ධම්මගාරවො	585
සවෙ දිවා භනාසි පාණිතො	505
සවෙ රොදෙ කිසා අසාසං	89
සවෙ ස ධම්මානි සමාවරෙයා	599
සච්චපට්ඨකුඤ්ඤා තච මෙසා	
භොකු	538, 539
සච්චං කිරාහංසු නරා සපකුඤ්ඤා	641
සච්චං ධො වදෙසි මාණව	192
සකුප්පානමානො න මුසා	
භණ්ණයා	652
සට්ඨකුච සහ සසානි	817, 819, 822
සට්ඨි පුරිස සහ සසානි	310
සට්ඨි වසස සහ සසානි	811
සට්ඨිවාහ සහ සසානි	308
සත්ත කුචං වසසසනා	
ඉධාගතා	347
සත්තව වසසානි ඉධාගතාය	
මෙ	348
සන්ති අකුඤ්ඤි සසකා	211
සන්තසු දෙයාධම්මෙසු	239
සන්තො විධුමො අනිසො	
නිරාසො	559
සන්ද්ධිකං කම්මං එවං පසසර	808
සපත්ත මෙ ගබ්හිනි ආසි	31
සපර්ඤ්ඤා මං කාරෙසි	33
සපදනං වරමානො	711
සබ්බං අහසී ජානාමි	138, 142, 145, 148, 150
සබ්බෙවහෙසුං රාජානො	381
සබ්බෙසං අනුපුබ්බෙන	382
සමණො අහං පාපො	
දුට්ඨවාචො	8
සමණො ව ධො ආසි කුමාර	
කසසපො	638

ස	
සමණෙ බ්‍රාහ්මණෙ වාසි	734
සමකුලානි භුතානි	690
සමනනරානුද්ධො	64, 102, 124, 160, 178, 429, 439
සමපනායධර්මකතාය	359
සමුලුහරූපො ච නො	
අභොසි	643
සහ සසසම්මං අකුලානුභාවං	628
සභායානං නිසස්මි	
නභායනානං	546
සභායානං සමයො ආසි	146
සංවිග්ගො රාජා සොරට්ඨො	673
සා ව පබ්බට්ඨා සත්තා	389
සා කුන්තවසනා එතෙ	397
සානොදකා සුප්පතිජා	114
සාධු ධො මං පටිනෙථ	737
සාධුති සා පටිසසුජා	159
සාධුති සො තසසා	
පටිසසුජා	453
සාධුති සො පටිසසුජා	101, 176, 481
සාමිනො ඉධ හුජාන	760
සාරථී ආමනාසි රාජා	669, 676
සාවස් නාම නගරං	755
සාරිපුත්තසසි දුතෙන	133
සාරිපුත්තසසිහං මානා	129
සාලිකකප්පහාරෙන	821
සාලොභිනො එස අභොසි	
මඤ්ඤං	532
සාහං අබ්බුලහසලලාසම්	387
සාහං සොරඤ්ඤි සපර්ථං	44, 366
සාහං කුන්ත ඉතොගගාටා	740
සාහං පදුට්ඨමනසා	42
සාහං රමාමි කිලාමි	115
සීතොදිකා සුපතිජා	440
සීසං නභානා නං ආසි	139
සුඛං අකතප්‍රඤ්ඤානං	411
සුඛං සුපති අභිකුරො	297, 298
සුචිත්තරූපං රුචිරං	66
සුචිං පණිතං සම්පන්නං	425
සුඤ්ඤා භොජෙනා මම එකං	
වාකාං	591
සුඤ්ඤා යසබසසි ව වාණිජාන ව	613
සුනාබාසිමසස පලිභිංසු පාදෙ	462
සුරට්ඨසමා අහං දෙව	687

ස		ස	
සුරභි සමපවායනති	353	සො මොචිතො ගණනා	
සුලාචුතො ච අරොගො		මයා ඉදන්ති	597
සුලාචුතො පුරිසො	611	සො මොදිතො	
සුලාචුතො පුරිසො		නාරිගණපබ්බොධනො	631
පුද්ගලමෙමා	596	සොවණණමයං මණිමයං	188 210
සෙතෙන අසෙසන		සොවණණමයො පහසෙරො	187
අලංකතෙන	540	සොවණණ සොපානඵලිනා	351
සෙය්‍යා නිසජ්ඣා නයිමසස අත්ථි	527	සොහං අතිවර මානාය	365
සෙරිසසකං නෙ පරිවෙණං		සොහං විතසානං	
මාපයිංසු	666	පට්ඨිතොදයිකා	468
සෙරිසසකො නාම අහසෙ		සොහි නුන ඉතො ගණනා	283,
යකෙකා	633	291, 525, 814	
සො ච නං අහණන්තං අයාචි	752	සොළයිස්ථි සහසසානි	312
සො ඤාතිධමෙමා ච අයං		සොගතං නෙ මහාරාජ	681
නිදසයිතො	25	සොහං අබ්බුලාසමෙලොස්ථි	52,
සො තත්ථ ඛුට්ඨසානි	772	195, 224	
සො තත්ථ රහසං		සොහං නං අතිවරාමි	367
සමුලලපිකා	590	සොහං දිවා හනිති පාණිතො	194
සො තං ගහෙනාන පසංගා		සොහං හනෙත ගබ්භාය	338
බාහායං	349	සොහං මුදිතමිතො	
සො තං දිස්වා අත්තමිතො		පසන්තවිතො	200
උදගො	580	හ	
සො තං පදෙසං		හඤ්ඤම් ඛජ්ජාමි ච වායමාමි	747
උපසංකම්භිකා	568, 594	හත්ථිකඛන්ධඤ්ච ආරුග්ගා	675
සො තෙ අකම්මසානි එතමස්ස	589	හත්ථිකඛන්ධො ඔරුග්ගා	679, 765
සො නුන මධුරං ඤාති	213	හතෙත හතෙත නෙ	
සොපි මං අනුකම්පතො	502	දික්ඛං	61, 174
සො සුථිතො අතිවිය		හතෙපි ජිකුතති අමොචි පාදෙ	736
සොහමානො	256	හත ඤාතිං තාහං දමිං	157
සො මං සුත භූරිසුමෙධසො	493	හතුක්ඛාරියං දදමි නෙ	60, 172
සො මාණවො තසංස පාවදි	189	හංසා වීමෙ දස්සනියා	
		මනොරමා	449

පෙනවනුපාලි

සඤ්ඤානාම සූචි

අ	පිට්ඨකා	ස	පිට්ඨකා
අඛණ්ඩ	60, 66	සත (පළුක)	46
අඛණ්ඩ	122		
අනුරුඳු	26, 62	ච	
අනුකම්පිත	50	වුද්ධත්ත	76
අනුසංකර	100, 120	වුද්ධත්ත	72
අනුසංක	58		
		ජ	
ඉන්ද්‍රිය	62	ජනවත	88
		ක	
උත්තර	66, 140	තාවකිංස	62
උපතිස්ස	26	තිස්සා	28
උබ්බරි	72		
උරුච්චා	74	ද	
		දසනන	48
එරකව්‍ය	48	ආරක	52
		ආරවති	58
		ධ	
කණ්ණිකප්‍රණ්ඩ	70, 72	ධතරධ්‍ය	4
කණ්ණ	42	ධතපාල	48
කපිනව්‍යා	26		
කපින	26, 106, 114	න	
කමොජ	52	නන්ද	24, 82
කිත්තිස්ස	150	නන්දන	78, 84,
කිම්බල	70	නන්දසෙන	36
කිම්බලා	70	නන්ද	36
කුණ්ඩ	78	නන්දිය	144
කුමාරකසිසප	126	නාරද	2, 4, 98
කුට්ටර	4		
කෙසව	42	ප	
කොලිය	76	පඤ්ඤාල	72
කොසල	126	පඤ්ඤාකම්බල	64
		පාටලිපුත්ත	132, 156
		පායාසි	120
ශබ්දා (නදී)	76	පාරිච්ඡන්ත	64
ශීරිකප්	92, 94	පිඬුකලක	134
ශොකම	94	පොට්ඨපාද	78

බාරාණසී බ්‍රහ්මදත්ත	බ 50, 76, 144 72	වජ්‍රී වාසභ වාසව	ව 100 76 90
භූත භෙරව	භ 32 56	වීරුපක්ක වීරුප්‍රහක වෙසාලි වෙසාවණ	4 4 100, 120 58, 124, 140
මගධ මට්ටකුණ්ඩලී මත්තා මස කකසාර මොග්ගලාන මොරිය	ම 122 38 28, 46 132 26 132	සකක සමෙභව සංසවක සානුවාසී සාරිපුත්ත සාවස්ථී සිඤ්ඤා සිනධුසොථීර	ස 56, 60, 136 130 144 78 22, 28 148 60 122, 132
රාජගහ රෙවතී රොහිණියා	ර 52, 92, 94, 98 142 44	සුජාත සුනෙත්ත සුරවඨ සෙරිසංඝක සොරවඨ	12 150 132 130 142
ලිච්ඡවී	ල 112	හත්තිපුර	හ 90

පෙතවක්‍රීපාලි

විසෙසපදනුකකමණිකා

අ	පිටපතකා	ආ	
අකුතොහයා	24, 28, 72	ආදිසස	22
අකුතොහයං	38, 158	ආපතිතව්වි.	24
අකකිණ	108	ආමුත්තමණිකුණ්ඩලා	62
අකකිතං	156	ආලමරතුරියසුට්ඨා	124
අකකිමලං	88	ආලොපං	22
අකිණ්ඩුලලානි	42	ආලාරපමෙක	84
අකිවිරසසස	58		
අච්ඡේදනමෙය්‍යා	138		
අච්ඡේදනකාය	70	ඉ	
අතිවිරමානාය	70	ඉසාරමදසමිකවං	150, 152
අතිමණ්ඩපං	10		
අද්ධමපාණි	54		
අනිසො	108	උ	
අනුභවියාන	50	උග්ගතනනසස	100
අනුමොදරෙ	6	උච්ඡේදවාදී	126
අනෙපං	108	උජ්ජඛලං	122
අනොමප ඤාණං	42	උජ්ජඛලං	64
අනවාදිසි	82	උත්තමකිව්වපනං	100
අපච්ඡේදා	94	උත්තරියං	14, 36
අපච්ඡේදනකාය	24	උත්තමසිතං	100
අබ්බුළුභං	12, 46	උදකුමෙහා	20
අභාසිසං	8	උදසානං	58
අමමපකෙකාදකං	158	උද්දයං	122, 128
අරණවිහාරී	106	උදයං	132
අරති	20	උත්තමෙ	6
අරිඤ්ඤ	136	උපකප්පති	4, 6, 14, 36
අරියවුත්ති	130	උපකකිටං	50
අලලපාණි	54	උපාදන	122
අවකිරියති	76	උපාමි	50
අවඤ්ඤ	78	උපාමිකිං	24
අසමකතහොගි	112	උපාමිසුලිකො	46
අසයහසාධිනො	58	උපාමිසුලිකා	154
අසංඛතං	94	උපාමිසුලිතෙ	22, 26, 28, 90
ආ		ඵ	
ආචරකෙ	108	ඵකප්පති	80
ආකුමෙ	74	ඵකො	2
ආදිකං	12	ඵතිති	32
ආදිස	14, 34, 52		

ම		ග	
මකායකමමං	102	ගතසන්නං	10
මග්ගනත්තසස්ස	100	ගති	20
මපානාභූතො	114	ගඤ්ඤො	40
මපුණාමි	142	ගබ්භපාතනං	8
මසඨි	22, 26, 34	ගිරිබ්බජේ	98
මසධෙහි	44	ගුළපරිමණ්ඩලො	138
		ගුරුගන්ධනී	39
		ගෙඨිතමනො	50
		ගොණකස්සුතෙ	78
		ගොණකස්සුතෙ	94
		ගොරක්කා	6
ක		ඝ	
කච්ඡුයා	30	ඝතසින්නං	12
කඤ්ඤාචෙළභූසිනා	70	ඝරණී	76
කට්ඨජුහික්කං	62		
කතකිබ්බියො	150, 152		
කදරියා	12, 132		
කදරියො	48, 110, 126, 136		
කපිකච්ඡුතො	30		
කපිනාචමනා	108		
කපපියං	6		
කලේඛකෙයුරධරා	70		
කයාක්කයං	6		
කළාරා	36		
කාකොළගණා	144		
කාදලිමිගසඤ්ජනනා	70		
කිත්තකා	12		
කිසිකා	154		
කිසිකෙ	22, 26, 28, 90		
කිසිකො	46		
කුණ්ඩා	58		
කුණ්ඩලිචුටං	58		
කුමමග්ගං	134		
කුරුරිතො	80		
කෙසනිවාසනා	76		
කොඤ්ඤාභිරුද්ධ	68		
කොච්ඡරිඋපපජිවි	130		
කොපිනං	32		
ඛ		ඞ	
ඛජ්ජමානා	22	ඤ්ඤා	44
ඛජ්ජපි	30	ඤ්ඤානිධිමො	6
ඛඤ්ජාම	84	ඤ්ඤාපෙතා	6
චූද	26		
චූදය	8, 10		
		යා	
		යානසො	4, 6

ක		න	
නපසසිරුපො	4	නගමුඛිනි	64
තිරොකුට්ඨසු	6	නඤ්ඤි	126
කුනතවසනා	76	නඤ්ඤා	78
කුමං	80	නරදෙවසස	42
කුමසා	60	නානාගඤ්ඤාමරිතං	72
කුටං	38, 52, 84, 114	නානාසරගණ	68
		නිකති	96
		නිජ්ඣානසාමො	124
		නියතිපරිණාමජා	136
		නියසසකමමං	102
		නිරංකඤ්ඤා	96
		නිභිනනෙතා	100
		නිලමඤ්ඤා	26
		නෙකමමපොතො	130
උ		ප	
උණ්ඩලෙ	150	පඤ්ඤා	8
උනනති	142	පච්චයං	32, 98
		පච්චනනවෙදනං	
		පච්චජාරද	24, 82,
		පටිසුභ්භිතා	76, 156
		පණකො	84
		පණියං	122
		පඤ්ඤා	40
		පච්චිනි	84
		පච්චං	58
		පච්චායො	48
		පරපඤ්ඤා	58
		පරිවිසියාන	52
		පච්චෙව	60
		පච්චාමානො	100
		පච්චිංසු	88
		පච්චෙවනෙන	64
		පලෙති	16
		පඤ්ඤා	6
		පඤ්ඤා	48
		පඤ්ඤා	6, 80
		පංසුකුණ්ඩිතා	30
ඌ		පා	
ඌණ්ඩිමෙජ්ඣං	14	පාණිමනං	22
ඌණ්ඩි	138	පාදකුටාරිකාභි	110
		පාපකො	52
		පාමොසාභා	142
		පාචකං	12, 40, 46
ඹ			
ඹමනිසනනනා	22, 26, 28, 152		
ඹාතිසො	78		
ඹර	22		

පි		ම	
පිඬලා	36	මහතිකථුපසම්	12
පිටකෙහි	138	මනෙතයා	50
පිට්ඨිමංසිකො	98	මධුසසථො	54
පිණ්ඩකති	62	මනුසසථො	52
		මහගසයා	76
		මහාභිතාපං	100
		මහාමනෙතා	76
		මානුසිං	158
		මාරිස	46
		මීගමනුලොචනා	16
		මිත්තදුබෙහා	52
		මීළභං	144
		මුටසා	2, 24
		මූලහෙසස්ථා	44
		මොරහපෝඨි	78
පෙ		ය	
පෙතා	2, 6	යකඩ	42, 132
පෙතො	46, 136	යකන්දධිපතො	104
පෙතොයා	50	යතෙඛා	4, 52
පෙසුනං	4	යකුඤ්ඤ	62
		යමලොකිකා	8, 10, 22, 46, 78,
			90
		යමපුරිසානං	134
		යමච්ඡයමභි	50
		යාචනකා	48
		යොග්ගානි	60
		යොග්ගානුකම්පකුඤ්ඤ	122
පො		ර	
පොකබරඤ්ඤ	24, 48, 70, 124	රථපඤ්ඤරො	38
		රථෙසභො	72
		රුණ්ණං	4, 6
		රුහිරං	12
බ		ල	
බලියනති	42	ලභාමසෙ	6
බාලාතරො	40	ලම්බරෙ	24
බාහා	38	ලොමසානි	12
බිඤ්ඤසරා	84		
බොඤ්ඤ	138		
බාමහං	142		
බ්‍රහ්මනකා	142		
බ්‍රහ්ම	134		
බ්‍රහ්මචරියං	126		
බ්‍රහ්මචරියෙන	136		
බ්‍රහ්මචරිනිකං	44		
බ්‍රහ්මඤ්ඤ	50		
බ්‍රහ්මලොකුපපත්තියා	74		
හ		ල	
හසඛා	60		
හාගඩ්ඨහාගෙන	16		
හාගසො	16		
හාචිතතො	46		
හුසං	16, 140		
හුසානි	86		

ව		ස	
වගගු	84, 121	සතපොටිසො	144
වණණධාතුං	4, 10	සතතුසසදං	100
වණ්ඩකානං	62	සතො	132
වණණුපරිසස	120	සනයිසිඛ්ඤාටකෙසු	6
වදණ්ණ	106, 144, 160	සනාඤ්ඤාසං	162
වක්ඛුදෙවතා	4	සපකි	8, 10, 28, 34
වතගොවරා	44	සපරං	8, 10
ව්‍යවසාන	94	සපදනං	140
වණ්ණපාස	130	සබ්බොතුකං	158
වංමනො	32	සමපදං	20
වාරිකිඤ්ඤාකම් පුරිතා	24	සමපනනවරණො	72
වාරිවහා	6	සවාගමො	108
විධා	62	සානොදකා	24
විධුමො	108	සාදුකාමා	76
විසලො	108	සාමඤ්ඤාථලානි	120
වෙණි	78	සාමඤ්ඤා	50
වෙසනාවරං	122	සිපාවිකා	84
වෙහුතිකං	130	සිලෙසුමං	28
වෙසසා	44	සුපපටිමුත්තකො	106
		සුවගිකෙන	16
		සුචිකට්ඨා	80
		සුචිවසනා	14, 26
		සුදමාගධා	60
ස			
සකියා	26		
සඛකමනානි	48		
සඛකමනාහි	58		
සඛිඛිලාපවාලමයං	44		
සඛ්ඤරං	132		
සඛ්ඤා	119		
සප්පා	70		
		හ	
		හරිවක්ඛුසසදො	38
		හෙසස	14, 34, 36

නැවත මුද්‍රණය - සම්බුද්ධ ජයන්ති ත්‍රිපිටක ග්‍රන්ථ මාලා

1	පාරාජිකා පාලි	
2	(i) පාචිත්තිය පාලි	
	(ii) පාචිත්තිය පාලි	
3	මහාවග්ග පාලි	I
4	මහාවග්ග පාලි	II
5	(i) චුල්ලවග්ග පාලි	I
	(ii) චුල්ලවග්ග පාලි	II
6	(i) පරිවාර පාලි	I
	(ii) පරිවාර පාලි	II
7	දීඝනිකාය 1	
8	දීඝනිකාය 2	
9	දීඝනිකාය 3	
10	මජ්ඣිම නිකාය	I
11	මජ්ඣිම නිකාය	II
12	මජ්ඣිම නිකාය	III
13	සංයුක්ත නිකාය	I
14	සංයුක්ත නිකාය	II
15	සංයුක්ත නිකාය	III
16	සංයුක්ත නිකාය	IV
17	(i) සංයුක්ත නිකාය	V
	(ii) සංයුක්ත නිකාය	V
18	අංගුත්තර නිකාය	I
19	අංගුත්තර නිකාය	II
20	අංගුත්තර නිකාය	III
21	අංගුත්තර නිකාය	IV
22	අංගුත්තර නිකාය	V
23	අංගුත්තර නිකාය	VI
24	චුද්දක නිකාය	I